

دۇنياۋى مەشھۇر نوتۇقلار خەزىنىسى

دۇنيادىكى مەشھۇر ئالىملارنىڭ نوتۇقلىرىدىن نەمۇنىلەر

شىنجاڭ باشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى

ئامېرىكا زۆڭمۈڭلىرىنىڭ سايلام رىقابىتى نۆتۈقلىرىدىن

دۇنيادىكى مەشھۇر گېنېرال - قوماندانلارنىڭ نۆتۈقلىرىدىن نەمۇنىلەر

دۇنيادىكى مەشھۇر ئالىملارنىڭ نۆتۈقلىرىدىن نەمۇنىلەر

دۇنيادىكى مەشھۇر سوت - مۇنازىرە نۆتۈقلىرىدىن نەمۇنىلەر

دۇنيادىكى مەشھۇر دىپلوماتىيە نۆتۈقلىرىدىن نەمۇنىلەر

دۇنيادىكى مەشھۇر مۇتەپەككۈرلارنىڭ نۆتۈقلىرىدىن نەمۇنىلەر

ISBN 7-5371-3124-4

9 787537 131247 >

ISBN7 - 5371 - 3124 -4

1·977(民文) 定价:13.50元

دۇنيادىكى مەشھۇر ئالىملارنىڭ ئۆتۈقلىرىدىن نەمۇنىلەر

تۈزگۈچى: جۇچاچقاۋ
تەرجىمە قىلغۇچى: نۇرمەھمەت دۆلەتى

شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى

责任编辑：艾尔肯·伊布拉音
责任校对：玛丽娅姆·阿布都热依木
外力·再丁
封面设计：阿里甫·夏

世界著名科学家演说精粹

(维吾尔文)

朱长超编

努尔实实提·多来提译

新疆青少年出版社出版

(乌鲁木齐市胜利路100号 邮编：830001)

新疆新华书店发行 新疆蕃牧印刷厂印刷

850×1168毫米 32开11印张

1999年10月第1版 1999年10月第1次印刷

印数：1—5035

ISBN7—5371—3124—4/I·977 定价：13.50元

如有印编装订问题请直接同出版社调换

بۇ كىتاب گۈلستان ئەدەبىيات-سەنئەت نەشرىياتى تەرىپىدىن
1995-يىلى 3-ئايدا نەشر قىلىنغان 1-نەشرى، 3-باسمىسىغا ئاساسەن
تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

本书根据百花洲文艺出版社 1995 年 3 月第 1 版 1995 年 3 月第 3 次印刷本
翻译出版。

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەركىن ئىبراھىم
مەسئۇل كوررېكتورى: مەرىم ئابدۇرېھىم
ۋەلى زەيدىن
مۇقاۋىنى ئىشلىگۈچى: غالىپ شاھ

دۇنيادىكى مەشھۇر ئالىملارنىڭ نۇتۇقلىرىدىن نەمۇنلەر

تۈزگۈچى: جۇچاڭچاۋ
تەرجىمە قىلغۇچى: نۇرمەھمەت دۆلەتى

*

شىنجاڭ ياشلار-ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى غالىبىيەت يولى 100-قورۇ، پ: 830001)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
شىنجاڭ چارۋىچىلىق باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
ئۆلچىمى: 850×1168 م، م، 32 كەسلەم، باسما تاۋىقى: 11
1999-يىلى 10-ئاي 1-نەشرى
1999-يىلى 10-ئاي 1-بېسىلدى
ISBN7 — 5371 — 3124 — 4/1·977
سانى: 5035 — 1
باھاسى: 13.50 يۈەن

بېسىلشتا، تۈپلەشتە خاتالىق بولسا، نەشرىياتىمىزغا ئەۋەتكىڭ، تېگىشىپ بېرىمىز.

مۇندەرىجە

كېرىش سۆز جۇ چاچقاۋ

ئارستوتېل
يەر شارىنىڭ شەكلى توغرىسىدىكى دەلىل 1

پتولېمېي
يەرنىڭ شەكلى ۋە ئورنى 5

برونو
مەھكىمە ئى شەرئىنىڭ سوتىدا سۆزلەنگەن نۇتۇق ... 9
ھەقىقەت ئالدىدا يېرىم قەدەممۇ چېكىنمە 13

باكون
شەيئەلەرنى تەتقىق قىلىش ئۇسۇلى 17

گالېلېي
يەر شارى ئايلانماقتا 21

فرانكلن
مەن بۇ ئاساسىي قانۇندىن ناھايىتى رازى 27

لومونوسوف
لىخمان ۋە چاقماق 32

دالامبېر، دىدېرو
دالامبېر بىلەن دىدېرونىڭ سۆھبىتى 36

دارۋىن
سۈنئىي تاللاش ۋە تەبىئىي تاللىنىش 48

ئاندىرېي ساخاروف
ئەرەكنىڭ، كىشىلىك ھوقۇق ۋە تىنچلىق 52

پاستېر
ئىلىم-پەن ئىنسانپەرۋەرلىك قانۇنىيىتىگە رىئايە قىلىشى
كېرەك 56

گولدفۇن سىمىت
ئىلىم-پەننىڭ سىرتىدىكى سىر 60

خۇكسىلېي

65..... ئىنسانلارنىڭ تەبىئەتتىكى ئورنى

پاۋلوۋ

76 قەتئىي تەۋرەنمەيدىغان ئادەملا تۇرمۇش يارىتالايدۇ ...

فروئىد

يۈكسىلىش (سۇبلىماتسىيەلەندۈرۈش) — تەقدىرنىڭ

81 ئورۇنلاشتۇرۇشنى يېڭىش

پىئېر كېۋرى، ماريە كېۋرى

رادىيىنىڭ بايقىلىشى ۋە رادىي توغرىسىدىكى غەم-

87..... ئەندىشە

ئېينشتېين

98..... ئىزدىنىشتىكى مۇددىئا

نوبېل فىزىكا مۇكاپاتىنى تارقىتىش مۇراسىمىدا سۆزلەنگەن

105..... سۆز

مۇستەقىل خىزمەت قىلىدىغان ۋە مۇستەقىل پىكىر قىلىدىغان

111..... كىشىلەرنى يېتىشتۈرەيلى

رۇسبېل

ئىنسانلارنى ئاخىر زامانغا باشلىغۇلۇقمۇ ياكى ئۇرۇشتىن

120..... ۋاز كەچكۈلۈكمۇ؟

بون

128..... ئاتوم دەۋرىنىڭ تەرەققىياتى ۋە ئۇنىڭ ماھىيىتى

گېئورگى سۇتتون

137..... ئىلىم-پەن تارىخىدىكى شەرق ۋە غەرب

يانوخ

144..... ساخاروف — ئادەم ۋە فىزىكا ئالىمى

ھېيزېنبېرگ

156..... تەبىئىي پەن دۇنيا سۈرىتىنىڭ بىرلىكى

بوب

164..... ئىلىم-پەن تەرەققىياتىدىكى توسالغۇلار

ئۇيغۇر كىتابلىرىنىڭ يېڭى ئادرېسى
www.yigburkitap.com

دىراک

173..... نەزەرىيەۋى فىزىكىنىڭ ئۈسۈلى
يۇكاۋا خىدىكى

178..... ئالىمنىڭ ئىجادكارلىقى
ھانىئىس ئالۋېن

189..... زامانىۋى ئىلىم-پەن شارائىتىدىكى قۇياش سىستېمىسى ...
چاندرا سايكا

198..... ئىلىم-پەندىكى گۈزەللىك ۋە گۈزەللىككە ئىنتىلىش
208..... تەپەككۈر ئوكيانغا قاراپ ئىلگىرىلەپ يىلى

مونود

212..... ئىلىم-پەندىكى بايقاش
ۋېلبېر

221..... فىزىكىدىكى كۆلەڭگىلەر
ۋون ۋىزاك

گۈزەللىك سىرلىق كۆكتىن چۈشەمدۇ ياكى تەگسىز ھاڭدىن
228..... چىقامدۇ؟

ۋون براۋن

235..... ئالەمشۇناسلىق ئىنسانىيەتكە خىزمەت قىلسۇن
روگېر سىپېرى

241..... ئادەم مېڭىسى توغرىسىدىكى يېڭى تونۇش
رۇئىسېل پېتېرسون

248..... ئىلىم-پەن ۋە جەمئىيەت
بېنجامىن ئالبېكساندىر

كومپيۇتېرنىڭ ئىنسانلارنىڭ ھەرىكىتىگە كۆرسىتىدىغان
تەسىرى — ھازىر ئەمەس، كەلگۈسىدە

ياڭ جېننىڭ

269..... ئۆزۈمنى داۋاملىق ھازىرقى زامان ئىلىم-پېنىگە
بېغىشلايمەن

273..... يېقىنقى زامان ئىلىم-پېنىنىڭ جۇڭگوغا كىرىشى
توماس كوئون

283..... ئىلىم-پەنگە قارىتىلغان چەكلىمە

ئېدۋارد ئېپېل داۋېي

291 ئىلىم-پەن — ئەڭ ئۇلۇغ تەجرىبە
لى جېڭداۋ

301 ئىلىم - پەننىڭ تەرەققىياتى: قەدىمكى جۇڭگودىن
ھازىرغىچە

310..... ئېدۋىن ئۆلدېلىن
بىز ئاي شارىدا سەيلە قىلدۇق

314 نېپىل ئارمستروڭ
ئىنسانلار ئالەمنى بىلىشى كېرەك

كارل ساگان
319... ئالىملار نېمە ئۈچۈن پەننى ئومۇملاشتۇرۇشى كېرەك

دىڭ جاۋجۇڭ
تەبىئەت قانۇنلىرىنى چۈشىنىپ ئىلىم ھاسىل قىلىش روھى
324 بولۇشى كېرەك

ناگل

330..... كۈچنى بىرلىككە كەلتۈرۈشتىكى يېڭى نامايەندە
گلۇن سلونىم

337... دۇنيادىكى دېڭىز- ئوكيانلار — ئىنسانىيەتنىڭ تۈۋرۈكى

ئارستوتېل بۇ ماقالىسىدە يىرنىڭ شار شەكلىدە ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويغان ھەمدە بۇنى نەزەرىيە ۋە كۆزىتىش نۇقتىسىدىن دەلىللەپ چىققان. گەرچە ئۇنىڭ يىر شارى مەركەز دېگەن نۇقتىسىنى زىر خانى بولسۇ، لېكىن ئۇنىڭ تەھلىلىدىن يەنىلا قەدىمكى زاماندىكى ئالىملارنىڭ يىر شارىدىن ئىبارەت ئىنسانلارنىڭ ئۆز يۇرتى توغرىسىدىكى بىلىش نەتىجىسى ۋە بىلىش جەريانىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ؛ شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئارستوتېلنىڭ ئادەتتىن تاشقىرى ئەقىل-پاراستىسىمۇ كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئۇ تونۇلغان ئاينىڭ باسقان كۆلەڭگىسىگە قاراپ يىرنىڭ شار شەكلىدە ئىكەنلىكىگە ھۆكۈم قىلغان، يىر شارىنىڭ ئوخشاش بولمىغان جايلىرىدا كۆزىتىلگەن يۆلتۈزلەر شەكلىدىكى ئۆزگىرىشكە ئاساسەن يىر شارىنىڭ ئانچە چوڭ ئەمەسلىكىنى مۆلچەرلىگەن، بۇنىڭدىن 2000 يىلدىن كۆپرەك ئىلگىرى بۇنداق تونۇشقا ئىگە بولۇشى ئاسان ئىش ئەمەس.

يەر شارىنىڭ شەكلى توغرىسىدىكى دەلىل

يەرنىڭ شەكلى سۆزىسىز شار شەكلىدە، چۈنكى يەر شارىنىڭ ھەر بىر قىسمىدىن مەركىزىگە قەدەر ھەممە يېرىدە ئېغىرلىق بار. شۇڭا كىچىكرەك قىسمىنى چوڭراق قىسمى ئىستىراگەندە، كىچىكرەك بولغان ئاشۇ قىسمىنىڭ چوڭراق قىسمىنىڭ ئۇچۇرسىدە تەۋرىنىشى مۇمكىن ئەمەس، بەلكى ئۇ چوڭراق بولغان ئاشۇ قىسىم بىلەن تاكى مەركەزگە يەتكۈچە قىسىلىدۇ ۋە بىرىكىپ كېتىدۇ. بۇ گەپنىڭ ئەھمىيىتىنى چۈشىنىش ئۈچۈن بىز شۇنى تەسەۋۋۇر قىلىشىمىز كېرەككى، يەر شارى خۇددى بەزى تەبىئەت پەيلاسوپلىرى ئېيتقانغا ئوخشاش پەيدا بولۇپ يېتىلىش جەريانىدا تۇرماقتا، لېكىن ئۇلار تۆۋەنگە قاراپ بولىدىغان ھەرىكەتنى تاشقىرىدىن بولىدىغان زورلۇق كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ، دەپ قارايدۇ. بىز بولساق مەركەزگە

قاراپ بولىدىغان ھەرىكەت ئېغىرلىقى بار جىسىمنىڭ تەبىئىيەتتىن پەيدا بولىدۇ، دەپ قاراشقا رازىمىز.

بۇ تەبىئەت پەيلاسوپلىرىنىڭ نەزەرىيەسى سىستېمىسىدا ئارىلاشما ماددا تېخى يوشۇرۇن ھالەتتە تۇرغان بىر چاغدا، زەررىچىلەر پارچىلىنىش جەريانىدا تەرەپ-تەرەپتىن ئوخشاشلا مەركەزگە ئىنتىلىش ھەرىكىتىدە بولىدۇ. ئەتراپتىكى ھەر بىر قىسىمنىڭ جايلىشىشىنىڭ تەكشى بولۇش-بولماسلىقىغا قارىماي، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ھەرقايسى قۇتۇپتىن مەركەزگە قاراپ يىغىلىدۇ ھەمدە ئوخشاش نەتىجە پەيدا قىلىدۇ. شۇڭا ناھايىتى روشەنكى، بىرىنچىدىن، ئەگەر ھەممە زەررىچە تەرەپ-تەرەپتىن بىر نۇقتىغا (يەنى مەركەزگە) قاراپ ھەرىكەت قىلسا، ئۇ ھالدا يىغىلغىنى ھەر تەرەپتىن سۆزسىز ئوخشاش بولىدۇ. چۈنكى ئەگەر ئەتراپتىكى ھەر قايسى جايغا ئوخشاش مىقدار قوشۇلىدىغان بولسا، قۇتۇپ بىلەن مەركەز ئوتتۇرىدىكىسى سۆزسىز ئۆزگەرمەس مىقدار بولىدۇ. بۇنداق ھالەت ئەلۋەتتە بىر شار شەكلىدىن ئىبارەت. يەر شارىنىڭ ھەرقايسى قىسىملىرى تەكشى ھالدا تەرەپ-تەرەپتىن مەركەزگە قاراپ يىغىلمىسۇ، يۇقىرىدىكى دەلىل ئوخشاشلا مۇۋاپىق كېلىدۇ. چوڭراق بىر ماددا سۆزسىز ئالدىدىكى كىچىكرەك بىر ماددىنى ئىتتىرىدۇ، ئەگەر ئىككىلىسىنىڭ خاھىشى بىردەك مەركەزگە ئىنتىلىش بولسا، يېنىكرەك نەرسە ئېغىرراق نەرسىنىڭ ئىتتىرىش كۈچىگە ئۇچراپ ئاخىر ئاشۇ مەركەزگە قاراپ ماڭىدۇ. ھېس قىلىنغان دەلىللەر ئارقىلىقمۇ بۇنى يەنىمۇ ئىلگىرىلەپ ئىسپاتلىغىلى بولىدۇ.

ئەگەر يەر شارى شار شەكلىدە بولمىسا، ئۇ چاغدا ئاي تۇتۇلغان چاغدا يايىسمان غۇۋا كۆلەڭگە ھاسىل بولمايدۇ. لېكىن بۇ يايىسمان غۇۋا كۆلەڭگە راستلا مەۋجۇت. ھەر ئايدىكى ئاي فازىسى ھەر خىل بولىدۇ، بەزىدە يېرىم يۇمىلاق شەكلىدە، بەزىدە كۆپۈنگۈ شەكلىدە، بەزىدە پېتىنقى شەكلىدە بولىدۇ. لېكىن

ئاي تۇتۇلغان چاغدىكى غۇۋا كۆلەڭگىنىڭ چېگراسى باشتىن-ئاخىر كۆپۈنگۈ شەكىلدە بولىدۇ. شۇ سەۋەبتىن، ئەگەر ئاينىڭ تۇتۇلۇشى يەر شارىنىڭ كۈن بىلەن ئاينىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ئورۇندا تۇرغانلىقىدىن بولىدۇ دېيىلسە، ئۇ ھالدا غۇۋا كۆلەڭگىنىڭ شەكلىنى سۆزسىز يەر شارىنىڭ چەمبىرىكى كەلتۈرۈپ چىقارغان بولىدۇ. شۇ سەۋەبتىن يەر شارى چوقۇم دۈڭلەك شەكىلدە بولىدۇ.

يۇلتۇزلارنى كۆزىتىشتىنمۇ يەر شارىنىڭ شار شەكلىدە بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئۇنىڭ يەنە ئۇنچىۋالا چوڭ ئەمەسلىكى مەلۇم بولدى. چۈنكى بىز ئورنىمىزنى جەنۇبقا ياكى شىمالغا قاراپ سەل ئۆزگەرتىدىغانلا بولساق، ئۇ ھالدا ئۇيۇق چەمبىرىكىنىڭ چەمبىر ئايلىنىشى روشەن ھالدا ئۆزگىرىدۇ. نەتىجىدە ئۈستىمىزدىكى يۇلتۇزلارمۇ ئۆزىنىڭ ئورنىنى زور دەرىجىدە ئۆزگەرتىدۇ. شۇ سەۋەبتىن شىمالغا ياكى جەنۇبقا قاراپ قوزغالغان ۋاقىتىمىزدا، بىز كۆرۈپ تۇرغان يۇلتۇزلارمۇ ئوخشاش بولمايدۇ. بەزى يۇلتۇزلارنى مىسىردا ۋە سىپرۇس ئەتراپىدا كۆرگىلى بولىدۇ، شىمالغىراق جايلاشقان يەرلەردە كۆرگىلى بولمايدۇ. شىمالدىكى ئەللەردە دائىم كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان يۇلتۇزلارنىڭ باشقا ئەللەردە كۆرۈنمەيدىغانلىقىنى كۆزەتكىلى بولىدۇ. بۇ شۇنى ئىسپاتلايدۇكى، يەر شارى شار شەكلىدە بولۇپلا قالماستىن، بەلكى يەر شارىنىڭ چەمبىر ئايلىنىشىمۇ ئۇنچىۋالا چوڭ ئەمەس، ئۇنداق بولمىسا ئوروننىڭ كىچىككىنە ئۆزگىرىشىنىڭ بۇنداق بىۋاسىتە نەتىجىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىشى مۇمكىن ئەمەس.

مۇشۇ دەلىللەرگە ئاساسەن سۆزسىز شۇنداق خۇلاسەگە كېلىمىزكى، يەر شارى شار شەكلىدە بولۇپلا قالماستىن، بەلكى باشقا پلانىتلارغا سېلىشتۇرغاندا ئۇنچىۋالا چوڭ ئەمەس.

پتولېمىي

(مىلادىيە 85 — 165-يىللار)

پتولېمىي — قەدىمكى يۇنان ئاسترونومى، جۇغراپىيە ئالىمى ۋە ماتېماتىكى؛ ئىنسانىيەت تارىخىدىكى تۇنجى ئالىم سىستېمىسى — پتولېمىي سىستېمىسى بىر ياقىلىق، شۇ زاماندا كۆز تىلگىن ئاسترونومىيەلىك ھادىسىلەرنى بىرلىككە كەلتۈرۈپ، ئاسمان جىسىملىرى ھەرىكەتنىڭ ماتېماتىكىلىق مودېلىنى ئوتتۇرىغا قويغان؛ ماتېماتىكا، ئوپتىكا، جۇغراپىيە ساھەسىدە كارامەت تۆھپىلەرنى قوشقان؛ ئۇنىڭ « ئاسترونومىيەدىكى ئۇلۇغ مۇۋەپپەقىيەتلىرى » ، « ئوپتىكا » ، « جۇغراپىيە قوللانمىسى » دېگەندەك ئاساسلىق ئەسىرلىرى بار. پتولېمىي قەدىمكى زاماندا ئۆتكىن چوڭ بىر ئالىم؛ ئۇ ئالېكساندىرىيە شەھىرىدە پاتالىيەت ئېلىپ بارغان مىزگىلدە، دائىم ئاممىنى يېغىپ ئىلىدىن نۇتۇق سۆزلەپ، ئالىم نەزەرىيىسى ۋە جۇغراپىيە تەتقىقاتىدىن ئالغان نەسىرەتلەرنى تونۇشتۇرغان؛ قالدۇرۇلغان تارىخىي ماتېرىياللار كۆپ بولمىسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ نەلىماتى ئىنسانلارنىڭ ئالىم قارشى تەرەققىيات تارىخىدا غايەت زور نەسىرگە ئىگە بولغان. بۇ نۇتۇق ئۇنىڭ « ئۇلۇغلۇق » دېگەن ئەسىرىنىڭ بىر قىسمى باب-پاراگرافىدىن تاللىۋېلىنغان. ئۇ مىن « يۈنكۈل بىر بىلەن يۈنكۈل ئاسماننىڭ ئادەتتىكى مۇناسىۋىتى توغرىسىدىكى قارىشىنى ئوتتۇرىغا قويغىن » دېگەن. ئۇ ئوتتۇرىغا قويغان بىر شارى مەركەز نەلىماتى خاتا ئىدى، لېكىن شۇ زاماندا ئىلغار ئىدى، ئۇ نەلىمات ئىنسانلارنىڭ تۇنجى ئالىم نەزەرىيىسى بولۇپ تارىخىي قەغەزگە ئىگە ئىدى. شۇنىڭ

بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۇ بىنە يىر شار شەكلىدە، دەپمۇ ئوتتۇرىغا قويغان. بۇنداق دانىشەنلىرىچە قىلىنغان مۆلچىرىمۇ ئىنسانلارنىڭ يىر توغرىسىدىكى تونۇشىدىكى مۇھىم نەتىجە. ئۇ يول قويغاسلىق ئۇسۇلنى قوللىنىپ، يىرنىڭ يايلاق بولۇش، سىلىندىر شەكلىدە بولۇش، يېتىشى شەكلىدە بولۇش مۇمكىنلىكىنى بىر-بىرلىك ئىنكار قىلىپ، ئۇنىڭ ئاخىرىدا، ئىنسانلار كۆز تەلگىن ياكىتلار ئارقىلىق يىرنىڭ شار شەكلىدە ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىدى. ئۇنىڭ دەلىللىشى ئۇسۇلىدىن بۇ قەدىمكى زامان يۇنان ئالىمىنىڭ ئادەتتىن تاشقىرى ئىشلىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

يەرنىڭ شەكلى ۋە ئورنى

يەرنىڭ ئومۇمىي گەۋدىسىدىن ئېيتقاندا، بىزنىڭ ھېس قىلىپ بىلىشىمىزچە بولغاندەمۇ ئۇ شار شەكلىدە. چۈنكى بىز شۇنى كۆرەلەيمىزكى، كۈن، ئاي ۋە يۇلتۇزلار يەردىكى بارلىق كۆزەتكۈچلەر-گە قارىتا بىرلا ۋاقىتتا چىقمايدۇ (كۆرۈنمەيدۇ)، بىرلا ۋاقىتتا پاتمايدۇ. شەرقتە ياشايدىغانلار ئۇلارنىڭ بالدۇرراق چىققانلىقىنى، غەربتە ياشايدىغانلار ئۇلارنىڭ كېيىنرەك چىققانلىقىنى كۆرىدۇ. بىز يەنە ئوخشاش ۋاقىتتا يۈزبەرگەن كۈن ۋە ئاينىڭ تۇتۇلۇشىنى، بولۇپمۇ ئاينىڭ تۇتۇلۇشىنى بايقايمىز، ئەمما كىشىلەرنىڭ بۇنداق ھادىسىلەرنى خاتىرىلىگەن ۋاقتى ئوخشاش بولمايدۇ (ئوخشاش ۋاقىت دېگىنىمىز چۈش ۋاقتىدىن باشلاپ ھېسابلىغاندىكى ئارىلىق ۋاقت). بىز ھامان شەرقتە خاتىرىلىۋېلىنغان ۋاقىتنىڭ غەربتىكىدىن كېيىنرەك بولۇپ چىقىدىغانلىقىنى بايقايمىز. چۈنكى ۋاقىتنىڭ ئوخشاش بولماسلىقى بىلەن ھەرقايسى خاتىرىلىگۈچلەر تۇرغان يەرنىڭ ئارىلىقى تاناسىپ بولىدۇ. شۇ سەۋەبتىن بىز يەرنىڭ يۈزى شار شەكلىدە دەپ قىياس قىلىشقا ھەقىقىيلىقىمىز. نەتىجە شۇنداق بولىدۇكى، ئۇنىڭ ئەگرىلىكىنىڭ تەكشىلىكى ھەر بىر قىسىمنىڭ مۇقەررەر ھالدا تاناسىپ

بويىچە كېيىنكى قىسىملىرىنى توسۇۋالدىغانلىقىغا كاپالەتلىك قىلىدۇ. ئەگەر ئۇ شار شەكلىدە بولماي باشقا ھەرقانداق شەكىلدە بولىدىغان بولسا، ئەھۋال ئۇنداق بولماي چىقىدۇ. بۇ ھەقتە، تۆۋەندە دېگەنلىرىمىزنى كۆرسەڭلارلا چۈشىنىسىلەر.

ئەگەر يەر پېتىنى شەكلىدە بولسا، چىققان يۇلتۇزلار غەربتە تۇرىدىغانلارغا ھەممىدىن بالدۇر كۆرۈنۈشى كېرەك؛ ئەگەر يەر ياپىلاق شەكلىدە بولسا، ئۇ ھالدا يۇلتۇزلار ھەممەيلەنگە بىر ۋاقىتتا چىققان، بىر ۋاقىتتا پاتقان بولۇپ كۆرۈنۈشى كېرەك؛ ئەگەر يەر كۈنۈس شەكلىدە ياكى كۈب شەكلىدە ۋە ياكى باشقا كۆپ تەرەپلىك شەكلىدە بولسا، ئۇ ھالدا ئوخشاش بىر تۈز سىزىقتا تۇرغان بارلىق كۆزەتكۈچىلەر ئوخشاش بىر ۋاقىتتا بۇ يۇلتۇزلارنى كۆرۈشى كېرەك. لېكىن بۇ ئەھۋاللارنىڭ ھەممىسى مەۋجۇت ئەمەس، يەنە بەزىلەر تېخى تېخىمۇ ئىشەنچلىك كېرەك پىكىر — يەر سىلىندىر شەكلىدە بولۇپ، ئۇنىڭ ئېگىلىگەن ئۈستۈنكى يۈزى كۈن، ئاي، يۇلتۇزلارنىڭ چىققان ۋە پاتقان يۆنىلىشىگە قاراپ تۇرغان بولىدۇ، ئۇنىڭ ئاستىنقى يۈزى ئاسماننىڭ ئىككى قۇتۇپىغا قاراپ تۇرىدۇ، دەپ قارايدۇ. لېكىن ناھايىتى روشەنكى، بۇمۇ مۇمكىن ئەمەس. چۈنكى ئەگەر شۇلارنىڭ دېگىنىدەك بولسا، يەرنىڭ ئېگىلىگەن ئۈستۈنكى يۈزىدە تۇرۇۋاتقان ھەرقانداق كىشى باشتىن-ئاخىر كۆرۈشكە بولىدىغان ھەرقانداق يۇلتۇزنى مەڭگۈ كۆرەلمەيدۇ، ھالبۇكى بارلىق كۆزەتكۈچىلەر ئۈچۈن ئېيتقاندا، يا بارلىق يۇلتۇزلار ھەم چىقىشى، ھەم ئولتۇرۇشى كېرەك ياكى ئاسماننىڭ ئىككى قۇتۇپىدىن ئوخشاش ئارىلىقتا تۇرغان نۇرغۇن يۇلتۇزنى كۆرگىلى بولمايدۇ. لېكىن بىز شىمالىي قۇتۇپقا قاراپ ئىلگىرىلىگەن نىسپى جەنۇبتىكى يۇلتۇزلارنىڭ بارغانسېرى غۇۋالىشىپ كۆرۈنمەي كېتىدىغانلىقىنى، شىمالدىكى يۇلتۇزلارنىڭ بارغانسېرى روشەنلىشىپ بارىدىغانلىقىنى كۆرىمىز. دېمەك، يەرنىڭ ئېگىلىگەن ئۈستۈنكى يۈزى يانتۇ يۆنىلىشتىكى قىسمىنى تەكشى ھالدا توسۇۋالىدۇ. مانا بۇ ھەر بىر تەرەپتىن

قارىغاندىمۇ يەرنىڭ شار شەكلىدە ئىكەنلىكىنى ئېنىق ئىسپاتلاپ بېرىدۇ. يەنە، بىز ھەرقانداق بۇلۇڭ گرادۇسىدىن ياكى ھەرقانداق يۆنىلىشكە قاراپ كېمىنى بىر ئېگىز تاغقا ياكى ھەرقانداق ئېگىز يەرگە قاراپ ھەيدىگەن ۋاقتىمىزدا، بىز تاغنىڭ گويا دېڭىز سۈيىدىن كۆتۈرۈلۈپ چىقىۋاتقاندىكى، ھەجىمنىڭ پەيدىن-پەي چوڭىيىدىغانلىقىنى كۆرىمىز، ئەمما ئۇلار دەسلەپتە گويا دېڭىز سۈيىگە غەرق بولۇپ كەتكەن نەرسىدەك كۆرۈنىدۇ، بۇ دېڭىز يۈزىنىڭ ئېگىلگەن ئىكەنلىكىدىن شۇنداق كۆرۈنىدۇ.

يۇقىرىدىكىلەرنى سۆزلەپ بولغاندىن كېيىن، بىز يەنىمۇ ئىلگىرىلەپ يەر شارىنىڭ ئورنىنى تەكشۈرۈپ كۆرەيلى. بىز يەر شارىنى شارسىمان جىسىمنىڭ مەركىزى قىلىپ تۇرۇپ ئاسماننىڭ مەركىزىگە قويۇشمىز كېرەك، شۇ چاغدىلا كۆزەتكەن ھادىسىلەرنى چۈشىنەلەيمىز. ئەگەر ئۇنداق بولمىسا، ئۇ ھالدا ئۈچ خىل ئەھۋال بولىدۇ: يەر شارى يا ئوقتىن قېيىپ كېتىدۇ، ئەمما ئىككى قۇتۇپ بىلەن بولغان ئارىلىقى تەڭ بولىدۇ؛ يا ئوقتا بولىدۇ، ئەمما بىر قۇتۇپقا يېقىنراق بولىدۇ؛ يا ھەم ئوقتا بولمايدۇ، ھەم ئىككى قۇتۇپ بىلەن ئارىلىقى تەڭ بولمايدۇ.

ئاددىيلىق قىلىپ ئېيتقاندا، ئەگەر يەر ئاسمان شارىنىڭ ئوتتۇرىسىدا بولمىسا، ئۇ ھالدا بىز كۆزەتكەن كۈن بىلەن تۈننىڭ ئۇزىرىشى ۋە قىسقىرىشى قاندىسىز بولۇپ قالىدۇ. يەنى ئاي شارىنىڭ قۇياشتىن يەر شارىغىچە بولغان تۈز سىزىقنىڭ قارشى تەرىپىگە ئۆتۈشى سەۋەبىدىن ئاسمان بوشلۇقىدا قالغان بارلىق قىسمىدا ئاي تۆتۈلۈشنىڭ پەيدا بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. چۈنكى ئۇنداق ئەھۋالدا يەر كۈن بىلەن ئاينىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ئۆزئارا قارىمۇ قارشى بولغان تەرىپىنىڭ بىر تۈز سىزىقىدا بولماي، بەلكى يېرىم چەمبەردىنمۇ كىچىكرەك بولغان ئارىلىقتا بولىدۇ.

برونو

(1600 — 1548)

برونو — XVII ئەسىردە ئۆتكەن ئىتالىيەلىك مەشھۇر پىيلاسوپ، ئاسترونوم، دەھرى؛ ياش ۋاقتىدا ناپلېستا لوگىكا، ۋاھىزلىق ۋە كلاسسىك ئەدەبىيات ئۆگەنگەن؛ دىنىي ئەقىدىلەردىن گۇمانلانغانلىقى ئۈچۈن زىيانكەشلىككە ئۇچراپ، ئۇزاق مۇددەت رىم، جەنۇە، پارىژ، لوندون قاتارلىق يەرلەردە سەگىردانلىقتا يۈرۈپ، كوپېرنىكسنىڭ يېڭى ئاسترونومىيە نەزەرىيىسىنى ۋە ئالمىم جەكسىز دېگەن ئىدىيىسىنى ئۈزلۈكسىز تەشۋىق قىلىپ ۋە راۋاجلاندۇرۇپ، خرىستىئان دىنىنىڭ ساختا ئەخلاق قارشىنى تەنقىد قىلغان؛ 1591-يىلى ئۇزاق ئايرىلىپ كەتكەن ئىتالىيەگە قايتىپ كەلگەن، ئىككىنچى يىلى بىدئەتلىكنى تەشۋىق قىلدى دېگەن جىنايەت بىلەن دىنىي مەھكەمىنى شەرتى تەرىپىدىن قولغا ئېلىنغان، سەككىز يىللىق زىندان تۇرمۇشىنى باشتىن كەچۈرۈپمۇ ئۆزىنىڭ نۇقتىئىنەزەرلىرىدىن ۋاز كەچكىلى ئۇنعاي، دىنىي جەمئىيەتكە باش ئەگمىگەن؛ 1600-يىلى 2-ئاينىڭ 8-كۈنى ياپا كلىمون VIII ئۇنى ئوتتا كۆيدۈرۈپ ئۆلتۈرۈشكە بۇيرۇق چۈشۈرگەن؛ ئۇ ھۆكۈم ئېلان قىلغۇچىلارغا قاراپ: « سىلەرنىڭ مېنىڭ ھۆكۈم نامەمنى ئوقۇشۇڭلار ھۆكۈم نامەمنى ئاڭلىشىدىنمۇ قورقۇنچىلۇق بولدى » دېگەن؛ 1600-يىلى 2-ئاينىڭ 17-كۈنى سەھەردە، ۋېرۇۋېي يانار تېغىنىڭ گۆمبۇرلىپ يارتىلغان ئاۋازغا ئەگىشىپ، رەغىنىڭ گۈللۈك مەيدانىدا لاۋۇلدىغان يانغىن كۆتۈرۈلدى. برونو توۋا قىلىشنى رەت قىلىپ، ھەقىقەت ئۈچۈن

ئوتتا كۆيدۈرۈش جازاسىنى باتۇرلارچە قوبۇل قىلدى. ئۇنىڭ ئاساسلىق ئەسەرلىرىدىن « پىرىنسىپ، سەۋەب ۋە بىر توغرىدا - دا»، « چەكسىزلىك، ئالەم ۋە دۇنيالار توغرىسىدا»، « خوركى ئۈستۈن ياۋايى ھايۋانلارنى قوغلاپ چىقىرىلىشى» قاتارلىقلار بار.

بۇ برونونىڭ قولغا ئېلىنغاندىن كېيىن سوت قىلىنغان چاغدا سۆزلىگەن نۇتقىدۇر. ئۇنىڭ بۇ نۇتقى ئەقىل-پاراسەتكە ۋە دادىللىققا تولغان. چۈنكى بۇ نۇتۇق ئىركىن مۇھاكىمە يۈرگۈزىدىغان ساراڧى-قەسردە ئەمەس، بەلكى ھەيۋەتلىك تۇس ئالغان دىنىي مەھكەمىنى شىرىئىنىڭ سوت زالىدا، ئىركىن-ئازادە يىللاردا ئەمەس، بەلكى ئوتتۇرا ئەسىرنىڭ ئەڭ زۇلمەتلىك يىللىرىدا قاتغۇقات مۇھاسىرىدە تۇرۇپ، ئەزرا ئىلىنىڭ سىنىقىغا يۈزلىنگەن جەددىي يەتتە سۆزلىنگەن. بۇ يەردە بېرىلگەن ئىككىنچى نۇتۇق برونونىڭ « چەكسىزلىك ئالەم، دۇنيالار ھەققىدە» دېگەن كىتابىدىكى بەشىنچى قىسىم دىئالوگىنىڭ خاتىمىسى. ئۇ ئۆزىنىڭ بۇ ئىدىيىسىنى بەزى ئالىي مەكتەپلەردە سۆزلىپ ئۆتكەن. برونونىڭ بۇ نۇتقىنىڭ روشەن ئىككى ئالاھىدىلىكى بار. بىرى، ئۇ كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغان يېڭى دۇنيا قاراشىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، دىنىي ئەقىدىلەرگە تۈپتىن زىت كېلىدىغان يېڭى دۇنيا مەنزىرىسىنى سۈرەتلىپ بەرگەن. كۆپىنچىنىڭ قۇياش سىستېمىسى سۈرىتى گەرچە بىر شارى مەركىزى نەزەرىيىسىنىڭ ئورنىنى ئۆزگەرتكەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇ بەرپا قىلغان ئالەم سۈرىتى بەنلا بىر يېپىق، مەركىزى بار دۇنيا ئىدى. بۇ نۇتۇق بولسا ئالەم چەكسىز نەزەرىيىسى بىلەن دۇنيا بىرلىكى نەزەرىيىسىنى ئوتتۇرىغا قويغان، مۇشۇ مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، بۇ يېڭى ئالەم قارشى توغرىسىدىكى خىتابنامە بولۇپ، بىر مەركىزى نەلىماتىنى ئىنكار قىلىپلا قالماستىن، يەنە قۇياش مەركىزى نەلىماتىغىمۇ تۈزۈش كىرگۈزگەن. برونونىڭ بۇ نۇتقى ھېسسىياتقا، ئەقلىي ئازادلىق ئىستىكىگە ۋە جەڭگىۋارلىققا

تولغان. شۇڭا ئۇ ئىدىيە بويۇنتۇرۇقنى يۈزۈپ تاشلاستىن
ئىبارەت دەۋر تەلىپىنى چوڭقۇر ئىكس ئىتتىرىپ بەرگەن.
شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ نۇتۇقنى دەۋرنىڭ ياغراق ساداسى دەپمۇ
بولدۇ.

مەھكىمە ئى شەرئىنىڭ سوتىدا سۆزلەنگەن

نۇتۇق

1592-يىلى 5-ئاي

ئومۇمەن ئېيتقاندا، مەن نۇقتىئىنەزەرلىرىمنى تۆۋەندىكىچە
بايان قىلىمەن: چەكسىز قۇدرەتلىك كۈچ ياراتقان چەكسىز ئالەم
مەۋجۇت. چۈنكى مېنىڭچە، خۇدا بۇ دۇنيانى يارىتىشتىن باشقا
يەنە بىر ۋە چەكسىز كۆپ دۇنيانى يارىتالايدىغان كۈچ-قۇدرەتكە
ئىگە بولسۇمۇ، گۇيا پەقەت مۇشۇ چەكلىك دۇنيانىلا ياراتقاندىكى
قىلىدۇ دەيدىغان، خۇدانىڭ رەھىمدىللىكلىكى ۋە كۈچ-قۇدرىتىگە
ماس كەلمەيدىغان بىر خىل نۇقتىئىنەزەر بار.

قىسقىسى، مەن تەنتەنلىك يوسۇندا شۇنى جاكارلايمەنكى،
مۇشۇ يەر شارى دۇنياسىغا ئوخشاپ كېتىدىغان سان-ساناقسىز
ئايرىم دۇنيالار مەۋجۇت. مەن پىفاگور بىلەن بىرلىكتە شۇنداق
دەپ قارايمەنكى، يەر شارى ئاسمان جىسمىدۇر؛ ئۇ ئايغا ئوخشاش،
باشقا سەييارىلەرگە ئوخشاش، باشقا تۇرغۇن يۇلتۇزلارغا ئوخشاش.
ئۇلارنىڭ سانى چەكسىز. مۇشۇ ئاسمان جىسىملىرىنىڭ ھەممىسى
سان-ساناقسىز دۇنيانى تەشكىل قىلىدۇ. ئۇلار چەكسىز ئالەم
بوشلۇقىدىكى چەكسىز ئالەمنى شەكىللەندۈرىدۇ، سان-ساناقسىز
دۇنيالارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭدا تۇرىدۇ. دېمەك، ئىككى خىل
چەكسىزلىك بار: بىرى، ئالەمنىڭ چەكسىز چوڭلۇقى، يەنە بىرى،
دۇنيانىڭ چەكسىز كۆپلۈكى. بۇنىڭدىن ئېتىقادنى تايانچ قىلغان

ھەقىقەتنىڭ ئىنكار قىلىنىدىغانلىقىنى ۋاستىلىك ھالدا كۆرۈۋالغىلىمۇ بولىدۇ.

ئاندىن قالسا، مەن يەنە شۇنداق يەكۈنگىمۇ كېلىمەنكى، بۇ ئالەمدە ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغان بىر خۇدا بار. شۇنىڭ سەۋەبىدىن بارلىق مەۋجۇداتلار تۇرمۇش كەچۈرىدۇ، تەرەققىي قىلىدۇ، ھەرىكەت قىلىدۇ ھەمدە ئۆزىنى مۇكەممەللەشتۈرىدۇ.

مەن بۇنى ئىككى خىل ئۇسۇل بىلەن چۈشەندۈرىمەن. بىرىنچى خىل چۈشەندۈرۈش ئۇسۇلىدا، ئۇ ئادەم بەدىنىدىكى جانغا ئوخشىتىلىدۇ: جان ئومۇمىي ھالەتتە ھەممىنىڭ ئىچىدە تۇرىدۇ ھەمدە ئومۇمىي ھالەتتە ھەر بىر قىسىم ئىچىدە تۇرىدۇ. بۇ خۇددى مەن دېگەندەك تەبىئەتنىڭ ئۆزى، خۇدانىڭ سايىسى ۋە ئىزى. ئىككىنچى خىل چۈشەندۈرۈش ئۇسۇلى چۈشەنگىلى بولمايدىغان بىر خىل ئۇسۇل. ئۇنى ۋاستە قىلغاندا، خۇدا ئۆزىنىڭ ماھىيىتى، ھازىرقى كۈچ-قۇدرىتىدىن ئالغاندا، ئۇ جان سۈپىتىدە ئەمەس، بەلكى چۈشەنگىلى بولمايدىغان ئۇسۇلدا ھەممىدە ۋە ھەممىنىڭ ئۈستىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ...

ئۈچىنچى شەخس كېلىشتىكى (ئۇ) خۇدانىڭ روھىغا كەلگەندە، مەن ئۇنى ئۇنىڭغا نىسبەتەن بولۇشقا تېگىشلىك ئېتىقاد بويىچە چۈشىنىشكە ئىمكانىيەت، بەلكى ئۇنىڭغا پىفاگورنىڭ نۇقتىسىنى زىرگە ئاساسەن مۇئامىلە قىلىمەن. بۇنداق نۇقتىسىنى زەر سۇلايمان (پەيغەمبەر) نىڭ ئۇنىڭغا بولغان چۈشەنچىسى بىلەن بىردەك. يەنى، مەن ئۇنى ئالەمنىڭ چېنى ياكى ئالەمدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان جان، سۇلايماننىڭ نەسىھەتنامىسىدە ئېيتىلغاندەك: «خۇدانىڭ روھى يەرنى ۋە جىمىنى قورشاپ تۇرغان نەرسىنى قاپلىدى» دەپ چۈشەندۈرىمەن. بۇ پىفاگورنىڭ تەلىماتى بىلەن بىردەك، ۋىكىكىل «ئېنىد» نىڭ 6-ناخشىسىدا بۇ تەلىماتنى چۈشەندۈرۈپ ئۆتكەن:

ئەلماساق دەۋرىدە ئاسمان ۋە زېمىن تۇراتتى جىمىرلاپ، مەيىن دولقۇنلاپ. خۇدانىڭ كۆز چاققۇچ مەشئىلى كەبى تۇراتتى پەلەكتە تۈلۈن ئاي پارلاپ. ئاشۇ تىرەنلىكتە پاراسەت، قۇدرەت، بېقىش، تەربىيەلەشكە قويۇلغان ئاتاپ. بۇ — غايەت زور مەخلۇق تومۇرلىرىنى ئەقىل ۋە پاراسەت تۇرغاچ تولۇقلاپ. ئايلىنار بىتىنىم، ئايلىنار ھەر ۋاق، ئايلىنار بىر دەقق قالماستىن توختاپ...

مېنىڭ پەلسەپەم بويىچە، مۇشۇ ئالەمنىڭ ھاياتى دەپ ئاتىلىدىغان روھتىن كېيىن ھەر بىر شەيئىنىڭ ھاياتى ۋە جېنى پەيدا بولىدۇ، ھەر بىر شەيئى ھاياتقا ۋە جانغا ئىگە بولىدۇ. شۇڭا خۇددى بارلىق جىسىملار ئۆزىنىڭ گەۋدىسىدىن ئېيتقاندا ئۆلمەيدىغىغا ئوخشاش، مەن ئۇنى ئۆلمەيدۇ، دەپ قارايمەن. چۈنكى ئۆلۈش باشقا نەرسە ئەمەس، بەلكى پارچىلىنىش ۋە بىرىكىشتۈر. بۇ تەلىمات «ۋائىز»^① نىڭ قۇياش ئاستىدا ھېچقانداق يېڭى شەيئى يوقلۇقى تىلغا ئېلىنغان يەردە بايان قىلىنغانغۇ دەيمەن.

ھەقىقەت ئالدىدا يېرىم قەدەممۇ چېكىنمە

1584-يىلى

ئالغا، قەدىردانم فلوئتو، ھەرقانداق نەرسىنىڭمۇ سېنى سەن تەشۋىق قىلىۋاتقان ئاشۇ ئاجايىپ تەلىماتىڭدىن ۋاز كېچىشكە

① تەۋراتنىڭ بىر جىلدى بولۇپ، جەمئىي 12 باب، III، II، ئەسىرلەردە كىتاب بولغان. سۇلايمان پەيغەمبەرنىڭ ۋەز-نەسەھەتلىرى.

زورلىيالىماي قېلىشنى تىلەيمەن، مەيلى ئۇ نادانلارنىڭ قوپال قارغاشلىرى بولسۇن، مەيلى ئۇ بوپتىلا دەپ ھەممىگە شۈكۈر-قانائەت قىلىپ ئۆتىدىغان چاكنى ئادەملەرنىڭ غەزەپ-نەپرەتى بولسۇن، مەيلى ئۇ ئەقىدىپەرەسلەر ۋە ئەمەلدار-مۆتىۋەرلەرنىڭ قەھر-غەزىپى بولسۇن، مەيلى ئۇ شايدا بولۇشۇۋالغان جەلىگۈر-لۈكچەكلەرنىڭ بىشەملىكى بولسۇن، مەيلى ئۇ جامائەت پىكرىنىڭ كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغان ئىشى بولسۇن، مەيلى ئۇ يالغانچى ۋە ئىچى يامان كۆرەلمەسلەرنىڭ تۆھمەتلىرى بولسۇن، بۇلارنىڭ ھېچقايسىسى سېنىڭ قەلبىدىكى ئالىيجاناب ئوبرازىڭغا داغ تەگكۈزەلمەيدۇ، مېنى ھەرگىز سېنىڭدىن ئايرىۋېتەلمەيدۇ.

قەيسەرلىك بىلەن قەتئىي داۋاملاشتۇر، قەدىردانىم فىلوتىئو، ئاخىرىغىچە چىڭ تۇر! ئاشۇ كەم ئەقىل-نادان، كاتتا ھوقۇققا ئىگە بولۇۋالغان ئالىي سوت خىلمۇخىل سۈيىقەستلەر بىلەن ساڭا زىيانكەشلىك قىلىپ، قولىدىن كېلىدىغانلىقى ۋاسىتىلەرنىڭ ھەممىسىنى قوللىنىپ گۈزەل ئارزۇلىرىڭغا، خىلمۇخىل ئەسەرلىرىڭنىڭ غەلبىسىگە توسقۇنلۇق قىلىشقا ئۇرۇنسىمۇ مەيۈسلەنمە، چېكىنمە! خاتىرجەم بول، شۇنداق بىر كۈن كېلىدۇكى، ئۇ چاغدا ھەممە كىشى مەن بىلگەن نەرسىلەرنى بىلىدۇ، ئۇ چاغدا ھەممە كىشى ھەر بىر كىشى ئۈچۈن ئېيتقاندا، سېنىڭ بىلەن تەڭلىشىشنىڭ ناھايىتى تەس ئىكەنلىكىنى بىلگەنگە ئوخشاش، سېنىڭ قاراشلىرىڭغا قوشۇلۇشنىڭ ۋە سېنى ماختاشنىڭ ناھايىتى ئاسان ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىدۇ. ھەممە كىشى، ئۇمۇمەن باشتىن-ئاياغىغىچە يامان بولمىسلا، ھامان بىر كۈنى ۋەجدانىنىڭ قىستىشى بىلەن سېنى تېگىشلىك دەرىجىدە ماختايدىغان بولىدۇ. بىلىش كېرەككى، ئەقىلنىڭ كۆزىنى ئاچىدىغىنى ئاخىرقى ھېسابتا يەنىلا ئىچكى ئۇستازلاردۇر. چۈنكى بىزنىڭ ئىدىيە جەھەتتىكى بايلىقىنى چۈشىنىشىمىز تېشىدىن ئەمەس، بەلكى ئىچىدىن، ئۆزىمىزنىڭ روھىدىن بولىدۇ. ھەممە كىشىنىڭ قەلبىدە ساغلام ئەقىلنىڭ دانىچىلىرى بولىدۇ. ھەممە

كشىدە تەبىئىي ۋىجدان بولىدۇ، ئۇ سەلتەنەتلىك ئەقلىي سوتنىڭ ئۈستىدە قەد كۆتۈرۈپ تۇرغان ھالدا ياخشى بىلەن يامان، يورۇقلۇق بىلەن قاراڭغۇلۇق ئۈستىدە سوت ئاچىدۇ ۋە ئادىللىق بىلەن ھۆكۈم چىقىرىدۇ. سېنىڭ ئاشۇ ياخشى ئىشلىرىڭنىڭ ئەڭ سادىق، ئەڭ دانا قوغدىغۇچىلىرى شۇنىڭ ئۈچۈن ھەر بىر كىشىنىڭ ئېڭىنىڭ چوڭقۇر قاتلىمىدا ئاخىر غەلىيان ئوتىنى تۇتاشتۇرىدۇكى، بۇنىڭدىكى تۆھپە ئاشۇنداق ھۆكۈمگە مەنسۇپتۇر.

سېنىڭ بىلەن دوست بولۇشقا جۈرئەت قىلالمايدىغان، ئۆزلىرىنىڭ پەسكە شىلىكى ۋە نادانلىقىنى قورقۇپ تۇرۇپ جاھىللىق بىلەن قوغدايدىغان ئاشۇ كىشىلەر، قىيالىڭداچ كازاپلار ۋە ھەقىقەت بىلەن زادىلا سىغشالمايدىغان ئاشۇ دۈشمەنلەر ئۆزلىرىنىڭ ۋىجداندىن سوتچى ۋە جاللاتلارنى تاپىدۇ، سەن ئۈچۈن قىساس ئالىدىغان كىشىلەرنى تاپىدۇ؛ بۇ قىساسچىلار تېخىمۇ شەپقەتسىزلىك بىلەن ئۆز ئىدىيىسىنىڭ چوڭقۇر قاتلىمىدا ئۇلارنى جازالايىدۇكى، ئۇلار ئۆزلىرى ئالىدىدا بۇ نۇقتىئىنەزەرلەرنى ئىككىنچى يوشۇرۇپ قالايدۇ. دۈشمەننىڭ ساڭا بەرگەن زەربىسى زەربە بىلەن قايتۇرۇلغان چاغدا، زور بىر تۈركۈم غەلىتە، يەنە كېلىپ ناھايىتى ياۋۇز ئېمپىنىد (يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى دوزاختا مەخسۇس ئادەمنىڭ روھىنى قىينايدىغان قىساس ئالغۇچى ئايال ئىلاھ)لار ئۇنى قورشىۋالسۇن، ئۇلارنىڭ قاتتىق قەھىر-غەزىپى دۈشمەننىڭ قەلبىدىكى مۇددىئاغا شارقىراپ قۇيۇلسۇن ھەمدە چىشى بىلەن ئۇنى تاكى ئۆلگۈچە قىيىنسۇن.

ئالغا! بىزنىڭ ئاسمان توغرىسىدىكى، پلانېتلار توغرىسىدىكى ۋە تۇرغۇن يۇلتۇزلار توغرىسىدىكى ھەقىقەتنى بىلىشىمىزگە داۋاملىق تەلىم بەرگىن. بىزگە چەكسىز كۆپ ئاسمان جىسىملىرىنىڭ بىرىنىڭ يەنە بىرى بىلەن زادى قانداق پەرقلىنىدىغانلىقىنى، چەكسىز بوشلۇقتىكى چەكسىزلىكنىڭ سەۋەبى بىلەن چەكسىزلىكنىڭ تەسىرىنىڭ نېمە ئۈچۈن مۇمكىنلا بولۇپ قالماستىن، يەنە كېلىپ مۇقەررەر

بولدىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ بەرگىن. بىزگە نېمىنىڭ ھەقىقىي سۇبىستانسىيە، ماددا ۋە ھەرىكەت ئىكەنلىكىنى، كىمىنىڭ پۈتكۈل دۇنيانىڭ ياراتقۇچىسى ئىكەنلىكىنى، نېمە ئۈچۈن ھەرقانداق سېزىمى بار شەيئىنىڭ ھەممىسىنىڭ بىر ئامىلى ۋە بىر مەنبەدىن تەركىب تاپىدىغانلىقىنى ئۆگەتكىن. بىزگە چەكسىز ئالەم توغرىسىدىكى تەلىماتنى سۆزلەپ بەرگىن. بۇ قىياسەن ئاسمان گۈمبىزى بىلەن ئالەمنى — ئۇلار مۇشۇنچىۋالا كۆپ ئاسمان بوشلۇقى بىلەن تەبىئىي رايوننى ئايرىۋېتىش كېرەك دەپ قارايدىغاندەك قىلىدۇ — ئۈزۈل-كېسىل ئاغدۇرۇپ تاشلىغىن. بىزگە بۇ چەكلىك ئالەم ۋە ئۇنىڭغا يېپىشتۇرۇپ قويغان كۆپلىگەن يۇلتۇزلارنى زاڭلىق قىلىشنى ئۆگەتكىن. يېتىپ بارغانلا يەرنى تىرىپىرەن قىلىۋېتىدىغان دەلىللەر توپ-توپى بىلەن ئېتىلىپ، شايدا بولۇشۇۋالغان جەلگۈر-لۈكچەكلەر ئىشىنىدىغان بىرىنچى ئالغا سىلجىتىۋېتىش پولات ئىستېھكامىنى ۋە تەبىئىي قېپىنى كۆمپەيكۈم قىلىپ تاشلىغىن. چاكىنا ئېتىقادنى ۋە ئاتالمىش بەشىنچى ماھىيەتنى يوقاتتىن. بىزگە يەر شارىنىڭ قانۇنىيەتلىرىنىڭ بارلىق ئاسمان جىسىملىرىدىكى ئومۇمىيلىقى ۋە ئالەمنىڭ مەركىزى توغرىسىدىكى تەلىماتنى ئىلتىپات قىلغىن. تاشقى ئالغا سىلجىتىۋېتىش ۋە ئاتالمىش ھەر قەۋەت ئالەمنىڭ چېگراسىنى ئۈزۈل-كېسىل بىتچىت قىلغىن. ئىشىك-دېرىزىلىرىڭنى بىزگە ئېچىپ بەر، بىز ئۇنىڭدىن ئۆتۈپ بېپايان، چەك-چېگراسىز، بىر تۇتاش ئاسمان جىسىملىرى دۇنياسىنى كۆرەيلى. باشقا دۇنيالارنىڭ قانداقلارچە بىزنىڭ مۇشۇ دۇنيايىمىزغا ئوخشاش ئېغىر دېڭىزدا غۇيۇلداپ كېتىۋاتقانلىقىنى ئېيتىپ بەرگىن. بىزگە بارلىق دۇنيالارنىڭ ھەرىكەتلىرىنىڭ قانداقلارچە ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ئىچكى روھىنىڭ كۈچى بىلەن باشقۇرۇلىدىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ بەرگىن ھەمدە مۇشۇ نۇقتىسىنەزەرلەرنى يېتەكچى قىلىپ تۇرۇپ، تەبىئەتنى بىلىش يولىدا قەتئىي تەۋرەنمەستىن چوڭ قەدەملەر بىلەن ئىلگىرىلەشنى ئۆگەتكىن.

باكون

(1561 — 1626)

باكون — ئەنگىلىيەلىك پەيلاسوپ، يېقىنقى زامان تەبىئىي پەنلىرىنىڭ ئاساس سالغۇچىسى؛ 1573-يىلى كېمبىرىج ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ «31-ئىنستىتۇتى» غا كىرگەن؛ چوڭ سودىيە، يۇقىرى پالاتانىڭ باشلىقى، تامغاچ قاتارلىق ۋەزىپىلەردە بولغان؛ ئۆمرىنىڭ ئاخىرلىرىدا ئەسەر يېزىش بىلەن شۇغۇللانغان؛ ئاساسلىق ئەسەرلىرىدىن «ئۇلۇغ ئويغىنىش»، «يېڭى قورال-سايان» قاتارلىقلار بار؛ بۇ ئىككى ئەسەردە ئاساسەن شەيئىلەرنى بىلىشنىڭ يېڭى ئۇسۇللىرى مۇھاكىمە قىلىنىپ، پەننىڭ قىممىتى تەكىتلىنىپ، «بىلىم-كۈچ» دېگەن ھۆكۈم ئوتتۇرىغا قويۇلغان؛ ئوتتۇرا ئەسىرنىڭ مەدرىسە پەلسەپىسى سۆكۈلگەن. ئۇنىڭ پەننىي بىلىملەرنى تەشەببۇس قىلىشى، بولۇپمۇ ئىلمىي ئۇسۇل توغرىسىدىكى تەتقىقاتى ئىلىم-پەننىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈپ، پەننىڭ ئىلاھىيەتنىڭ دەپەكلىكىدىن ئىنسانلارنى ئۆزگەرتىدىغان، جەمئىيەتنى ئۆزگەرتىدىغان بىر خىل قۇدرەتلىك كۈچكە ئايلىنىشىنى تېزلىتى.

بۇ ئىلمىي تەتقىقات ئۇسۇلى بايان قىلىنىدىغان بىر نۇتۇق. باكون بەزى دوستلىرى بىلەن بولغان مۇھاكىمەدە نۇتۇقنىڭ روھىنى بايان قىلىپ ئۆتكەن. ئۇ ئوتتۇرا ئەسىر مەدرىسە پەلسەپىسىگە قارشى تۇرۇپ، ھەممىسى ئىنجىلدىن كېلىدۇ، ھەممىسى ئۇلىيا-ئەمبىيالارنىڭ دېگىنىدەك بولىدۇ دەيدىغان

تەتقىقات ئۇسۇلىنى ئۆمۈرۈڭنىڭ تور توقۇشىغا ئوخشىتىپ، ھېچبىر يېڭىلىق يوق، دەپ قارايدۇ. ئۇ تەجرىبە پىرەسلىرىنىڭ ماتېرىيال توپلاشتىلا بىلىپ، ھەزىم قىلىش ۋە يىشىشقا ئىشلىتىش بىلەن بىرگە ئۆزىنىڭ ئوخشاش قىلىقىرىغۇ قارىشى تۇرىدۇ. ئۇ ھەسەل ھەرسىگە ئوخشاش نۇرغۇن گۈللەرنىڭ جەۋھىرىنى يىغىپ يىشىشقا ئىشلىتىپ، گۈل-چىچەك جاڭلىرىغا ئوخشاشقا ئىشلىتىدىغان شىرنە ياساپ چىقىشنى نەشەببۇس قىلىدۇ. باكون تەجرىبە بىلەن ئىشلىتىش بىلەن شەببۇس قىلىدۇ. بۇنداق تەتقىقات ئۇسۇلى يېقىنقى زامان تەبىئىي پەنلىرىنىڭ تەرەققىياتىغا نىسبەتەن ئىلغار ئەھمىيەتكە ئىگە. جانلىق ئوخشىتىش ۋە چوڭقۇر پەلسەپە قائىدىلىرى نۇتۇقى ھەم مول مەزمۇنغا ئىگە قىلغان، ھەم ئاممىباب-چۈشەنچىلىك قىلغان.

شەيئەلەرنى تەتقىق قىلىش ئۇسۇلى

1620-يىلى

كىشىلەر ئىلىم-پەننىڭ مەقسىتى بىلەن نىشانىنى خاتا ئورۇنغا قويۇپ قويۇۋاتىدۇ. ئۇلار خاتا ئورۇنغا قويىمىغان تەقدىردىمۇ، تاللىغان يولمۇ تۈپتىن خاتا ۋە ئاخىرى چىقمايدىغان يولدۇر. مەسىلىنى توغرا ئويلايدىغان ئادەم ھەيران قالدىغان بىر ئىش شۇكى، بىر ئادەم جىددىي تۈردە بىۋاسىتە ھېسسىياتىنى ئاساس قىلىپ تەرتىپ بويىچە تەدرىجىي ئىلگىرىلەشكە ۋە ياخشىلاپ قۇرۇلغان تەجرىبىلەر ئارقىلىق تىرىشىپ كىشىلەرنىڭ ئەقلى ئۈچۈن بىر يول ئېچىشقا ۋە ياساشقا ئۇنىمايدۇ، بەلكى ھەممىنى ئەنئەنىۋىلىكنىڭ ئېزىتىشى تۇمانلىرىغا ياكى مۇنازىرە قاينىمىغا، دېلىغۇل بولۇپ تۇرىدىغان ۋە ئېزىپ گاڭگىراپ قالدىغان پۇرسەتكە ھەم مۇشۇنداق مۇجەمل ھەم ياخشى ھەزىم قىلىنمىغان تەجرىبىگە تاقاپ قويدۇ. ھازىر ھەرقانداق

كشى كىشلەرنىڭ شەيئەلەرنى تەتقىق قىلغان ۋە كەشىپ قىلغان
چاغدا ئىشلىتىپ ئادەتلىنىپ قالغان ئۇسۇلنىڭ نىبە ئىكەنلىكىنى
سوغۇققانلىق بىلەن ئىنچىكرەك ئويلاپ باقسا بولىدۇ. ئالدى بىلەن،
ئۇ شۈبھىسىز ھالدا بىر خىل ئەڭ ئاددىي ۋە
تەبىئىي بولغان كەشىپ قىلىش ئۇسۇلىغا دىققەت قىلىدۇ، بۇ ئەڭ
نورمال ئۇسۇل. ئۇ مۇنداق: بىر كىشى مەلۇم بىر خىل نەرسىنى
كەشىپ قىلماقچى بولغان چېغدا، ئۇ بۇنداق نەرسە توغرىلۇق
باشقىلارنىڭ ئېيتقانلىرىنىڭ ھەممىسىنى يىغىپ ئالدىغا قويدۇ، ئاندىن
كېيىن ئۇ ئۆز ئىچىدە ئويلىنىدۇ، مۇشۇنداق مېڭىسىنى تازا ئىشلىتىشكە
چارىلەرنى قوللىنىپ، ئۆزىنىڭ روھىدىن گويا ئۇ ئىلھامبەخش
ئېتىدىغاندەك تىلەك تىلەيدۇ. بۇنداق ئۇسۇلنىڭ قەتئىي ئاساسى
يوق، ئۇ پەقەت پىكىردىلا تىكلەنگەن، يەنە كېلىپ پىكىرنىڭ
قوماندا ئىلىقىدا بولىدۇ.

باشقا بىرەيلەن بۇنداق نەرسىنى كەشىپ قىلىشنى لوگىكىغا
يۈكلىشى مۇمكىن، لېكىن بۇنىڭ ھازىرقى مەسىلە بىلەن نامدىن
بۆلەك باشقا مۇناسىۋىتى يوق. چۈنكى لوگىكىنىڭ ئىختىراسى
تېخنىكىنى تەشكىل قىلىدىغان پىرىنسىپ ۋە ئاساسلىق ئاكسىئومانى
كەشىپ قىلالمايدۇ، پەقەت بۇ پىرىنسىپ ۋە ئاكسىئومالارغا زىت
كەلمەيدىغان بىر خىل نەرسىلەرنى كەشىپ قىلالايدۇ. چۈنكى
ئەگەر سىز تېخىمۇ قىزىقىدىغان بولۇپ كەتسىڭىز، تېخىمۇ تەلەپچان
ۋە جىددىي بولۇپ كەتسىڭىز، لوگىكىنىڭ ھەر خىل پىرىنسىپ ۋە
ئاساسلىق ئاكسىئومانى تەكشۈرۈشى ۋە كەشىپ قىلىشى توغرىسىدىكى
مەسىلىلەرنى سۈرۈشتۈرىدىغان بولسىڭىز، ئۇنىڭ جاۋابى كۆپچىلىككە
مەلۇم: ئۇ سىزنى ھەر خىل ئايرىم تېخنىكا مەسىلىلىرى توغرىسىدىكى
پىرىنسىپلاردا بولماي قالمايدىغان ئېتىقادنى ئۆگىنىشكە دەۋەت قىلىدۇ.
بۇنىڭدىن باشقا ئاددىي تەجرىبىمۇ بار. بۇنداق تەجرىبە
ئەگەر تەبىئىي تۇغۇلغان بولسا تاسادىپىي ئىش دەپ ئاتىلىدۇ،
ئەگەر مەقسەتلىك ھالدا ئىزدەلگەن بولسا تەجرىبە قىلىش دەپ

ئاتىلىدۇ. لېكىن بۇنداق تەجرىبە تەمسىلدە ئېيتىلغان « سېپى يوق سۈپۈرگە » دىن ياخشى ئەمەس. ئۇ بىر خىل قاراڭغۇدا ئىزدەش، تەلپىمگە بىر يول چىقىپ قالسىكەن دەپ ئۈمىد قىلىش؛ ئەمەلىيەتتە، ئۇلار ئەڭ ياخشى تاڭنىڭ يورۇشىنى كۈتۈشى كېرەك ياكى بولمىسا شام يېقىپ كۆتۈرۈپ مېڭىشى كېرەك. بۇنداق تەجرىبىنىڭ ئەكسىچە، ھەقىقىي تەجرىبە ئۇسۇلى، ئالدى بىلەن شام يېقىپ، ئاندىن كېيىن شام بىلەن يولنى يورۇتۇشتۇر، بۇنداق ئۇسۇل ئەمەلىيەتتە مۇۋاپىق ئورۇنلاشتۇرۇشتىن ئۆتكەن ھەم ھەزىم قىلىنغان تەجرىبىدىن باشلىنىپ، ئۇنىڭدىن ئاكسىئوما تېپىپ چىقىلىدۇ، يەنە بەلگىلەنگەن ئاكسىئومادىن يېڭى تەجرىبە قىلىش بارلىققا كەلتۈرۈلىدۇ.

ئەزەلدىن بۇيان ئىلىم-پەننى تەتقىق قىلغۇچىلار يا تەجرىبىچىلەر، يا ئۆز بېشىمچىلار بولۇپ كەلدى. تەجرىبىچىلەر چۈمۈلگە ئوخشايدۇ، ئۇلار پەقەت يىغىپ ئىشلىتىدۇ؛ ئەقلىلىق تەرەپدارلىرى ئۆمۈچۈككە ئوخشايدۇ، ئۇلار ئۆزىدىن تور توقۇيدۇ. لېكىن ھەسەل ھەرىسى ئوتتۇرا يول تۇتىدۇ. ئۇلار باغ ۋە ئېتىزلاردىكى گۈللەردىن ماتېرىيال توپلايدۇ، ھەقىقىي پەلسەپە خادىملىرىمۇ خۇددى شۇنىڭغا ئوخشايدۇ. چۈنكى ئۇ ئەقىل كۈچىگىلا ياكى ئاساسەن ئەقىل كۈچىگىلا تايانمايدۇ، ماتېرىيالنى تەبىئەت تارىخى ۋە ياكى ئۆلۈك تەجرىبىلەردىن-مۇ يىغمايدۇ ۋە ئۇنى ئەسلىدىكى شەكلى بويىچە ئېسىدە ساقلىمايدۇ. ئۇ بۇنداق ماتېرىيالنى ئۆزگەرتىپ ۋە ھەزىم قىلىپ ئېسىدە ساقلايدۇ. شۇ سەۋەبتىن، بىز بۇ ئىككى خىل قابىلىيەت ئوتتۇرىسىدىن، يەنى تەجرىبە ۋە ئەقلىي قابىلىيەت ئوتتۇرىسىدىكى تېخىمۇ زىچ ۋە تېخىمۇ ساپ بېرىلىشى (بۇ ئەزەلدىن ئىشلەنمىگەن) تىن تېخىمۇ كۆپ نەرسىگە ئېرىشىشنى ئۈمىد قىلساق بولىدۇ.

گاللىيې — ئەدەبىيات-سەنئەتنىڭ قايتا گۈللىنىش دەۋرىدە ئۆتكەن ئىتالىيەلىك ئۇلۇغ فىزىك ۋە ئاسترونوم، يىزا ئۇنىۋېرسىتېتىنى يۇتتۇرگەن؛ كېيىن يىزا ئۇنىۋېرسىتېتى ۋە پادۇيە ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئوقۇتقۇچىلىق قىلغان؛ ھەممىدىن ئاۋۋال تېلېسكوپ ئارقىلىق ئاسمان جىسىملىرىنى كۆزىتىپ، ئايدىكى ھالقىسىمان تاغنى، قۇياش يۈزىدىكى داغنى ۋە يۇپىتنىڭ ھەمراھىنى بايقاپ، يىر ھەرىكەتلىنىش تەللىماتىغا يېڭى ئاسترونومىيەلىك دەلىللەرنى تاپقان؛ ئىنېرتسىيە قائىدىسى بىلەن مېخانىكىلىق ھەرىكەتنىڭ نىسپىيلىك قائىدىسىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، ئارستوتېلنىڭ جىسىمنىڭ بوشلۇقتىن چۈشۈش نەزەرىيىسىنى ئىنكار قىلىپ، ئىرىكىن چۈشكەن جىسىم قانۇنى بىلەن ماياتنىڭ قانۇنىنى بايقىغان؛ جىسىم ھەرىكىتىنى ماتېماتىكا تىلىنى قوللىنىپ تەتقىق قىلىشنى تەشەببۇس قىلغان؛ يېقىنقى زامان فىزىكىسىنىڭ بىر قىسمىنىڭ كۆپىنچىسىنىڭ قۇياش مەركىز تەللىماتىنى ئاكتىپ تەشۋىق قىلغاچقا، مەھكەمىنى شەرئەتنىڭ زىيانكەشلىكىگە ئۇچىرىغان؛ 1633-يىلى مەھكەمىنى شەرئەتتە سوتلىنىپ جازا كېسىلگەن ھەمدە ھېچكىم بىلەن كۆرۈشەلمەيدىغان قىلىپ ئايرىۋېتىلگەن؛ لېكىن ئايرىۋېتىلگەن مەزگىلدە يەنە «يېڭى پەنلەرنىڭ سۆھبىتى» نى تاماملاپ، قۇياش مەركىز تەللىماتىدا چىڭ تۇرغان ۋە ئۇنى تەرەققىي قىلدۇرغان؛ ئۆمرىنىڭ ئاخىرىدا ئىككىلا كۆزى قارىغۇ بولۇپ قالغان بولسىمۇ، لېكىن ئۆزىنىڭ نۇقتىئىنەزىرىنىڭ توغرا ئىكەنلىكىگە

قاتتىق ئىشىنىگەن؛ سەكراتتىكى ۋاقتىدا ئۇ: « بىراق، بىر شارى يەنىلا ئايلىنىۋاتىدۇ » دېگەن؛ ئۇنىڭ ئاساسلىق ئىسراپلىرى: « يىتولمىسى بىلەن كوپىرىنىڭ ئىككى چوڭ دۇنيا سىستېمىسى توغرىسىدا سۆھبەت »، « دىنامىكا بىلەن جۈزۋى ھەرىكەتتىن ئىبارەت ئىككى يېڭى يەن توغرىسىدا سۆھبەت » نى ئىبارەت. ئېينشتېين ئۇنى « كارامەت ئىرادىلىك، ئەقىللىق، جاسارەتلىك ئادەم، ئەقلىي نەپەككۈرنىڭ ۋەكىلى » دېگەندى. بۇ نۇتۇق گاللىيىنىڭ « يىتولمىسى بىلەن كوپىرىنىڭ ئىككى چوڭ دۇنيا سىستېمىسى توغرىسىدا سۆھبەت » دېگەن مەشھۇر ئەسىرىدىن ئېلىندى. بۇ 1632-يىلى نەشر قىلىنغان ئەسەر بولۇپ، ئۇنىڭ قۇياش مەركەز تەلپەتلىرى توغرىسىدىكى نۇتقىنىڭ نەزەرىيەلىك شەرتلەشتۈرۈلۈشىدۇر. ئۇ ئەمەلىيەتتە گاللىيىنىڭ قۇياش مەركەز تەلپەتلىرى بىلەن دىنىي جەمئىيەت ۋە كۆرۈشتىن ئۆزىنى قاچۇرغۇچىلارنىڭ بىر مەركەز تەلپەتلىرى ئۆتۈرىسىدىكى كەسكىن مۇنازىرىسىنىڭ خاتىرىسى. بىز ئۇنى ئالاھىدە ئەھمىيەتكە ۋە ئالاھىدە شەكىلگە ئىگە نۇتۇق دەپ قارىساق بولىدۇ.

بۇ نۇتۇقنىڭ ئالاھىدىلىكى بار. ئۇ نەزەرىيە تۈسىگە ئىگە، چۈنكى قۇياش مەركەز تەلپەتلىرى بىلەن بىر مەركەز تەلپەتلىرى توغرىسىدىكى مۇنازىرە چوڭقۇر ئىدىيىۋى مەنبەگە ئىگە. ئالدىنقى ئەنئەنىۋى نەزەرىيىنى ئىلىم-پەن يېڭىدىن بايقىغان ياكىتلار ئارقىلىق تۈزىتىدۇ ۋە ئىنكار قىلىدۇ؛ كېيىنكى ئارىستوتېلنىڭ كلاسسىك قارىشىغا ئۆلگۈدەك چىڭ ئېسىلىۋېلىپ ھەممە ھەق-ناھەققە ئۇنىڭ ھەق-ناھەق قارىشى بويىچە مۇئامىلە قىلىدۇ. مۇشۇنداق دوڭغەچچىلىقنى نەقىد قىلغاندىلا ئاندىن يېڭى ياكىت ۋە يېڭى نەزەرىيىنى قوبۇل قىلغىلى بولىدۇ. نۇتۇقتا جانلىق مەسىلە ۋە چوڭقۇر نەزەرىيە ئارقىلىق بۇنداق يىكەر قىلىش ئۇسۇلىنىڭ بەدەنلىكى ياش قىلىنغان. ئۇنىڭدا بەدەن ياكىت ئارقىلىق كىشىنى قايىل قىلىش ئۈچۈن ئىلمىي ياكىتلار، بولۇپمۇ تېلېسكوپ بىلەن

كۆزىتىپ چىققان ياكى تارقاتقان ئارقىلىق قۇياش مەركىزى تەلپەتلىنىشنىڭ
توغرا ئىلمىي نەزەرىيە ئىكەنلىكى دەلىللىنىدۇ، نۆۋەتتىكى تەجىربىلىك
مۇكەممەل ۋە چىڭ، بىردەم قۇياش مەركىزى تەلپەتلىنىش دەلىللىنىش
ئارقىلىق بىر مەركىزى تەلپەتلىنىش بىخەتەرلىكى ئېچىپ چىقىلغان
ھەمدە قارشى تەرەپنىڭ نەزەرىيىسى خاتالىقى ئويپراتىلىش
قىلىنىدۇ. دىنىي جەمئىيەتنىڭ ئۇنى كەلكۈندەك ئېتىلىپ كەلگەن
بىرتۇنجى ھايۋان دەپ قارىشىمۇ ئۇنىڭ ئۆتكۈز، كۈچلۈك ئىكەنلىكىنى
چۈشىنىدۇرۇپ بېرىدۇ.

يەر شارى ئايلىنىش

1632-يىلى

تۈنۈگۈن بىز بۈگۈن ئۇچرىشىپ، تەبىئىي قانۇنىيەتلەرنىڭ
خاراكتېرى ۋە رولى ئۈستىدە ئېنىق سۆزلىشەيلى ھەمدە مۇمكىن
قەدەر تەپسىلىي سۆزلىشەيلى دېگەن قارارغا كەلگەندۇق.
تەبىئىي قانۇنىيەتلەر توغرىسىدا، ھازىرغىچە، بىر تەرەپتە ئارىستوتېل
ۋە پتولېمېينىڭ مەۋقەسىنى ھىمايە قىلىدىغانلار ئوتتۇرىغا قويغان
قاراشلار تۇرسا، يەنە بىر تەرەپتە كوپېرنىك سىستېمىسىنىڭ ئېتىقاد
قىلغۇچىلىرى ئوتتۇرىغا قويغان قاراشلار تۇرىدۇ. كوپېرنىك يەر
شارىنى ھەرىكەت قىلىۋاتقان ئاسمان جىسىملىرى قاتارىغا قويغاچقا،
يەر شارىنى پلانېتقا ئوخشاشلا بىر شار، دەپ قارايدۇ. شۇڭا
بىز مۇھاكىمىمىزنى كۈرەشتىن ئۆزىنى قاچۇرغۇچىلارنىڭ كوپېرنىكنىڭ
بۇ قىياسى پۈت دەسسەپ تۇرالمىدۇ دەيدىغان نەزەرىيىسىنى
كۈرەشتىن باشلاپ، ئۇلار ئوتتۇرىغا قويغان دەلىللەرنىڭ نېمە
ئىكەنلىكىگە، دەلىلنىڭ ئۈنۈمىنىڭ زادى قانچىلىك چوڭ ئىكەنلىكىگە
قاراپ باقساق يامان بولماس.

بىزنىڭ دەۋرىمىزدە ھەقىقەتەن بەزى يېڭى ئىشلار ۋە يېڭى

كۆزىتىلگەن ھادىسىلەر ئوتتۇرىغا چىقتى. ئەگەر ئارىستوتېل ھايات بولغان بولسا، كېسىپ ئېيتالايمەنكى، ئۇ چوقۇم ئۆزىنىڭ قارىشىنى ئۆزگەرتكەن بولاتتى. بۇنى بىز ئۇنىڭ ئۆز پەلسەپىسىنى بايان قىلىش ئۈسۈلىدىنمۇ ئاسانلا كەلتۈرۈپ چىقىرالايمىز. چۈنكى ئۇ كىتابتا ئاسماندا ئۆزگىرىش بولمايدۇ دېگەندەك قاراشلارنى ئوتتۇرىغا قويغاندا، بۇ ئاسماندا يېڭى نەرسىلەرنىڭ پەيدا بولغانلىقىنى كۆرگەن، شۇنداقلا كونا نەرسىلەرنىڭ غايىب بولغانلىقىنىمۇ كۆرگەن ئادەم بولمىغانلىقىدىن دەيدۇ. بۇ گەپنىڭ تېگىدىكى گەپ شۇكى، ئۇ ئەگەر بۇنىڭغا ئوخشاش ئىشلارنى كۆرگەن بولسام، ئەكسىچە خۇلاسىگە كېلەتتىم، دېگەن گەپنى ئېيتماقچى بولغاندەك قىلىدۇ. ئۇنىڭ ئەنە شۇ تەرىقىدە ھېسسىي تەجرىبىلەرنى تەبىئىي ئەقىلىلىقنىڭ ئۈستىگە قويۇشى ناھايىتى توغرا. ئەگەر ئۇ ھېسسىي تەجرىبىلەرگە ئەھمىيەت بەرمىگەن بولسا، ئاسماندا بىرەر ئۆزگىرىش بولغانلىقىنى كۆرگەن ئادەمنىڭ يوقلۇقىغا قاراپ ئاسماندا ئۆزگىرىش بولمايدۇ، دېگەن ھۆكۈمگە كەلمىگەن بولاتتى.

ئەگەر بىز قانۇندىكى ياكى كلاسسىك ئەدەبىياتتىكى بىر نۇقتىنى زەرنى مۇھاكىمە قىلىۋاتقان بولساق، ئۇنىڭدا ئاللىقانداق توغرا ۋە خاتا دېگەن مەسىلە مەۋجۇت بولمىغان بولاتتى. ئۇ ھالدا بىز ئۆزىمىزنىڭ ئىشەنچىنى ئاپتورنىڭ ئىشەنچىگە، مۇنازىرىلىشىش ماھارىتىگە ۋە مول تەجرىبىسىگە باغلىساق، شۇنداقلا ئۇنىڭ بۇ جەھەتتىكى ئۇلۇغۋار مۇۋەپپەقىيىتى ئۇنى ئۆزىنىڭ نەزەرىيىسىنى ئاجايىپ تەسىرلىك قىلىپ سۆزلەتكۈزۈۋەتسەن ھەمدە كىشىلەر بۇ ئەڭ ياخشى بايان بولدى دەپ قالىسەن دېگەن ئۈمىد تە بولساق بولۇۋېرەتتى. لېكىن تەبىئىي پەننىڭ يەكۈنى چوقۇم توغرا، مۇقەررەر، كىشىلەرنىڭ ئىرادىسىگە باغلىق بولمىغان بولۇشى كېرەك. شۇڭا مۇھاكىمە قىلغان چاغدا ئېھتىياتچان بولۇشىمىز، ئۆزىمىزنى خاتالىقنى ئاقلايدىغان قىلىپ قويماسلىقىمىز لازىم. چۈنكى بۇ يەردە، ھەرقانداق بىر ئاددىي ئادەم ھەقىقەتكە ئېرىشىپلا قالسا، مەيلى

مىڭ دېموسىنى بولسۇن ۋە مىڭ ئارستوتېل بولسۇن، ھەممىسى قىيىن ھالغا چۈشۈپ قالدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن سىمپورىچىو، ئەگەر سىزدە بىزدىنمۇ كۆپ بىلىملىك، بىزدىنمۇ چوڭقۇر مەلۇماتلىق، بىزدىنمۇ كۆپ كىتاب ئوقۇغان بىرەر كىشى چىقىپ تەبىئەتتىكى رېئاللىققا پىسەنت قىلماي، خاتالىقنى ھەقىقەت دېسكەن دېگەن ئوي ياكى ئۈمىد تە بولسا، بۇ خىيالنىڭنى تاشلاڭ.

ئارستوتېل ئارىلىقى بەك يىراق بولغاچقا ئاسمان جىسىملىرىدىكى ئەھۋالنى كۆرۈشنىڭ ناھايىتى تەسلىكىنى ئېتىراپ قىلىدۇ، يەنە كېلىپ قايسىبىر كىشىنىڭ كۆزى ئۇنى تېخىمۇ ئېنىق سۈرەتلەپ بېرەلسە، شۇ كىشىنىڭ ئۇنى تېخىمۇ ئىشەنچلىك ھالدا پەلسەپە جەھەتتىن بايان قىلىپ بېرەلەيدىغانلىقىنى ئېتىراپ قىلىدۇ. ئەمدى بىز تېلېسكوپقا كۆپ رەھمەت ئېيتىمىز. بىز ئاسمان جىسىملىرىنى ئارستوتېلغا قارىغاندا بىزگە 30~40 ھەسسە يېقىنلاشتۇرۇش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولدۇق، شۇ سەۋەبتىن ئاسمان جىسىملىرىدىكى نۇرغۇن ئىشلارنى پەرقلەندۈرۈپ بىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولدۇق، بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئارستوتېل كۆرمىگەن. باشقىلىرىدىن سۆز ئاچماي تۇرايلى، پەقەت قۇياشتىكى قارا داغنى ئالسا، ئارستوتېل ئۇنى زادىلا كۆرەلمەيتتى. شۇڭا بىز ئاسمان جىسىملىرى ۋە قۇياشقا ئارستوتېلغا قارىغاندا تېخىمۇ ئىشەنچلىك مۇئامىلە قىلالايمىز.

ھازىرمۇ ھايات بەزى ئەپەندىلەر بىر قېتىم مەلۇم بىر دوكتورنىڭ مەشھۇر بىر ئۇنۋېرسىتېتتا سۆزلىگەن نۇتقىنى ئاڭلاشقا بېرىپتىكەن. ھېلىقى دوكتور بىرەيلەننىڭ تېلېسكوپنى تەسۋىرلەپ بەرگەنلىكىنى ئاڭلاپتۇ-دە، تېخى ئۇنى كۆرمەي تۇرۇپلا، بۇ كەشپىياتنى ئۇ كىشى ئارستوتېلدىن ئۆگىنىۋالغان، دەپتۇ. ئۇ بىر ئوقۇش كىتابىنى ئەكەلدۈرۈپ، كىتابنىڭ مەلۇم بىر بىرەيدىن ئاسماندىكى يۇلتۇزلارنى نېمە ئۈچۈن كۈندۈزى چوڭقۇر قۇدۇقنىڭ ئىچىدە تۇرۇپ كۆرگىلى بولىدىغانلىقى توغرىسىدىكى سەۋەبلەرنى تېپىپ چىقىپتۇ. بۇ چاغدا ھېلىقى دوكتور: «قاراڭلار، بۇيەردىكى قۇدۇق نەيچىگە ۋەكىللىك قىلىدۇ، بۇيەردىكى قويۇق گاز جىسىملار ئەنە شۇ ئەينەك

لېنىنى كەشىپ قىلىشنىڭ ئاساسى « دېگەن. ئاخىرىدا ئۇ يەنە نۇرنىڭ بىرقەدەر قېلىن ۋە قاراڭغۇ بولغان سۈزۈك سۇيۇق جىسمىدىن ئۆتۈپ، كۆرۈش قۇۋۋىتىنى كۈچەيتىدىغانلىقى ئۈستىدە توختالغان.

ئەمەلىي ئەھۋال پۈتۈنلەي ئۇنداق ئەمەس. ئېيتىپ كۆرۈڭلارچۇ، ئەگەر ئارىستوتېل شۇ چاغدا نەق مەيداندا بولۇپ، ھېلىقى دوكتورنىڭ تېلېسكوپنى ئارىستوتېل كەشىپ قىلغان دېگەن گېپىنى ئاڭلىغىنىدا، ئۇ ھېلىقى دوكتورنى ۋە ئۇنىڭ چۈشەندۈرۈشلىرىنى زاڭلىق قىلغان كىشىلەردىنمۇ بەكرەك خاپا بولارمىدى، قانداق؟ ئەگەر ئارىستوتېل ئاسماندىكى يېڭى بايقاشلارنى كۆرەلگەن بولسا، ئۆزىنىڭ پىكىرلىرىنى ئۆزگەرتىدىغانلىقىدىن ۋە ئۆزىنىڭ ئەسلىگە تۈزىتىش كىرگۈزۈپ ئۇنى ئەڭ مۇۋاپىق تەلپاتلار بىلەن تولۇقلايدىغانلىقىدىن گۇمانلىنارمىدىڭىز؟ بىلىمىزلىكتە ئۆزىنىڭ ئىلگىرىكى بارلىق گەپلىرىدە چىڭ تۇرۇۋېلىش دەرىجىسىگە يەتكەن ئاشۇ نادان ئادەملەر تۇرسا ئەجەب ئۇلاردىن ۋاز كەچسۇنمۇ؟ قانداق دېسەك بولار؟ ئەگەر ئارىستوتېل ئۇلارنىڭ پەرىزىدىكىدەك ئۇنداق ئادەم بولسا، ئۇ ئۆزگەرمەس جاھىل، كاللىسى قاتمال، چۈشەندۈرگىلى بولمايدىغان ئادەم، زالىم ئادەم، باشقىلارنىڭ ھەممىسىنى دۆت دەپ قارايدىغان ئادەم، ئۆز ئىرادىسىنى بۇيرۇق دەپ ھېسابلاپ، ئۇنى ھېسسىياتنىڭ، تەجرىبىنىڭ ۋە تەبىئەتنىڭ ئۈستىگە قويدىغان ئادەم بولۇپ چىقىدۇ. ئارىستوتېلغا نوپۇزلۇق ئەرباب دېگەن تاجىنى كىيگۈزگۈچىلەر ئۇنىڭ مۇرىتلىرى، ئۇنىڭ ئۆزى بۇنداق نوپۇزلۇق ئورۇننى ئوغرىلاپ قولغا كەلتۈرۈۋالغان ئەمەس ياكى ئۆزىنىڭ قىلىۋالغان ئەمەس. باشقىلارنىڭ تونغا ئورلىپ يوشۇرۇنۇش ئاشكارا ئوتتۇرىغا چىقىشتىن كۆپ ئاسان، ئۇلار بەكمۇ قورقۇنچاق بولۇپ كەتكەن، ئارىستوتېلدىن بىر قەدەر ئېشىپ كېتىشكە جۈرئەت قىلالايدۇ. ئۇلار ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن ئاسماندىكى ئۆزگىرىشلەرنى ئۆز مەيلىچە ئىنكار قىلسا قىلىدۇكى، ئارىستوتېلنىڭ بىر تال مويىغا تېگىشكە جۈرئەت قىلالايدۇ.

فرانكلن

(1790 — 1706)

فرانكلن — ئامېرىكىنىڭ X VIII ئەسىردە ئۆتكەن ئالىمى؛
 ئىجتىمائىي پائالىيەتچى؛ كىچىك ۋاقتىدا ئائىلە تۇرمۇشى قىيىن
 بولغاچقا، كۈچلۈك جاسارتىگە تايىنىپ ئۆزى ئۆگىنىپ كامالەتكە
 يەتكەن؛ ئېلېكتر شۇناسلىق، ئوپتىكا، تېرمولوگىيە، خىمىيە،
 مېدىتسىنا قاتارلىق ساھەلەردە كۆزگە كۆرۈنەرلىك تۆھپىلەرنى
 ياراتقان؛ «مۇستەقىللىق خىتابنامىسى» ۋە «ئامېرىكا ئاساسىي
 قانۇنى» نى يېزىپ چىقىش خىزمىتىگە قاتناشقان؛ فرانسىيەدە
 تۇرۇشلۇق باش ئەلچى ۋە يېنسېلۋانىيە شىتاتى ئالىي مەمۇرىيەت
 كېڭىشىنىڭ باشلىقى قاتارلىق ۋەزىپىلەرنى ئۆتىگەن؛ 1790-يىلى
 فىلادېلفىيەدە كېلىدىن ساقىيالىغاي ۋاپات بولغان؛ فرانسىيە
 ئىقتىساد شۇناسى دۇرگې ئۇنى ماختاپ: «ئۇ ئاسىيەدىن چاققاننى
 تۇتۇۋالغان، مۇستەبىت ھۆكۈمدارنىڭ قولىدىن ھوقۇقنى تارتىۋالغان»
 دېگەن.

بۇ فرانكلننىڭ 1787-يىلى «مۇستەقىللىق يىغىنى» دا
 سۆزلىگەن ئامېرىكا ئاساسىي قانۇنى توغرىسىدىكى بىر نۇسخى
 بولۇپ، ئۇنىڭ ئاكتىپ يېڭى قىلىش ئۇسۇلىنى ۋە دانا تىل
 سەنئىتىنى گەۋدىلەندۈرۈپ بېرىدۇ.

ئاپتور ئاساسىي قانۇننى يېزىپ چىقىش خىزمىتىگە قاتناشقان
 بولغاچقا، ئاساسىي قانۇندىن رازى بولۇپ، باشقىلارنىڭ ماقۇل
 كۆرۈشىنى ئۈمىد قىلدۇ، ئەلۋەتتە، لېكىن ئۇ ئاساسىي قانۇننىڭ

تەنھەككە ۋە قارشىلىققا ئۇچرىشى تەبىئىي دەپ قارايدۇ. شۇڭا ئۇ نۇقتىدا ھەرقانداق يېڭى شەيئە كەمچىلك بولماي قالمايدۇ، لېكىن ئەگەر مۇكەممەللىكنى قوغلىشىپ ئىيىلەۋېرىلسە، ئىمكانىيەتنىڭ پارچە مۇكەممەل قىلىغىز دەپ ئولتۇرۇپ قۇرۇق گەپ قىلىۋېرىلسە، ئۇمۇ سۆزىنىز ياپىدىسىز بولۇپ چىقىدۇ، دېگەن بىر ئىدىيىنى ئىپادىلەشكە تىرىشقان.

تىل سەنئىتىدىن ئېيتقاندا، تىزگىنلەشنى كۈچەيتىش ئۈچۈن ئالدى بىلەن ئارغامچىنى ئۇزۇنراق قويۇۋېتىدۇ. سۆزنىڭ بىسىللاسى- نى « مەن شۇنى ئېتىراپ قىلىشىم كېرەككى، مەن ھازىرقى ئاساسىي قانۇننى ئانچە بەك ماقۇل كۆرمىيەن » دەپ باشلايدۇ. بۇ سۆز كۈتەنگەن يەردىن چىقىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن باشقىلارنىڭ دىققىتىنى ئالاھىدە جەلپ قىلىدۇ. ئارقىدىنلا ئۇ ئاساسىي قانۇندا كەمچىلكلەرنىڭ بارلىقىنى ئېتىراپ قىلىدۇ، شۇنداقلا يەنە ئاساسىي قانۇننىڭ مۇھىملىقى ۋە ئاساسىي قانۇن تۈزۈپ چىقىشنىڭ تەسلىكى ئۈستىدە توختىلىدۇ. مۇشۇ ئاساستا، ئۇ توغرىدىن- توغرا: « مەن بۇ ئاساسىي قانۇندىن ناھايىتى رازى، چۈنكى بىزدە بۇنىڭدىن ياخشى يوق، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا مەن ئۇنىڭ ئەڭ ياخشى ئەمەسلىكىنىمۇ مۇئەييەنلەشتۈرەلمەيمەن » دەيدۇ. فرانكلن ئاساسىي قانۇننىڭ پايدا- زىيىنىنى نۇتۇق ئاڭلىغۇچىلار بىلەن بىرلىكتە مۇشۇنداق تەھلىل قىلغاچقا، ئاساسىي قانۇن باشقىلار تەرىپىدىن ئاسان قوبۇل قىلىنىدۇ.

نۇتۇقنىڭ بىسىللاسىنى كۈتەنگەن يەردىن باشلاش، تۈزۈلۈشنىڭ ئىچىل- يېڭى بولۇشى بۇ نۇتۇقنىڭ ئاساسلىق ئالاھىدىلىكى. بۇنىڭدىن ئالغىنىڭ يەنە بىر خىل تۈرمۈشىنى ۋە ئىلىم- پەن تەتقىقاتىدىن باشقا يەنە بىر خىل ئەقىل- پاراسەت- نى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

مەن بۇ ئاساسىي قانۇندىن ناھايىتى رازى

1787-يىلى

مەن شۇنى ئېتىراپ قىلىشىم كېرەككى، مەن ھازىرقى ئاساسىي قانۇننى ئانچە بەك ماقۇل كۆرمەيمەن. بىراق ھۆرمەتلىك ئەپەندىلەر، مەن بۇنىڭدىن كېيىنمۇ ئۇنى ئانچە بەك ماقۇل كۆرمەيمەن دېيەلمەيمەن. چۈنكى مەن شۇنچە ئۇزۇن ئۆمۈر كۆردۈم، نۇرغۇن ئىشلارنى باشتىن كەچۈردۈم، بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى بۇنىڭدىن كېيىن تېخىمۇ ياخشى ماتېرىياللار ئارقىلىق ياكى پۇختا ئويلىنىش ئارقىلىق ئۆزگەرتىشكە، ھەتتا ئۆزگەرتىش ئاسانغا توختىمايدىغان، مەن بىر مەھەل توغرا دەپ قارىغان، ھازىر ئۇنىڭ خاتا ئىكەنلىكىنى ئەمدىلا بايقىغان بۇ پىكىرلەرنى ئۆزگەرتىشكە توغرا كېلىدۇ. شۇڭا مەن قانچە ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرسەم، ئۆزۈمنىڭ باشقىلار ئۈستىدىكى ھۆكۈمىمنىڭ توغرا بولغان-بولمىغانلىقىدىن شۇنچە ئاسان گۇمانلانسام بولىدۇ. راستىنى ئېيتسام، زور كۆپچىلىك كىشىلەر زور كۆپچىلىك دىن مەزھەپلىرىگە ئوخشاش پۈتۈن ھەقىقەت مېنىڭدە، باشقىلاردىكىسى پۈتۈنلەي ئۇنىڭ ئەكسى دەپ قارايدۇ. بۇ تولىمۇ خاتا ئۈستىگە خاتا قىلغانلىق. سىتىل بىر پىرۇتېسناند مۇرتى، ئۇ بىر قېتىم دىنىي مۇراسىمدا مۇرىتلارغا بىزنىڭ ئىككى دىنىي جەمئىيىتىمىزنىڭ ھەر ئىككىلىسى ئۆز ئەقىدىلىرىنىڭ توغرىلىقىغا ئىشىنىدۇ. ئىككىسىنىڭ پىكىرىدىكى بىردىنبىر پەرق رىم چېركاۋىنىڭ دىنىي ئەقىدىلىرى يىمىرىلمەس دېگەن بىلەن ئەنگلىيىنىڭ دىنىي ئەقىدىلىرىدە مۇتلەق خاتالىق يوق دېگەندىن ئىبارەت. لېكىن بىر فرانسۇز خېنىمنىڭ ئۆزىنىڭ ھەدىسى بىلەن ئازراق تاكالىللىشىپ قالغاندا، ناھايىتى تەبىئىي ھالدا: « مېنىڭدىن باشقا، مەن گەپلەش-كەن ئادەملەرنىڭ ھەممىسى ئۇلارنى توغرا دەيدىكەن » دەپ سالغىنىغا ئوخشاش ئادەم يوق.

مېنىڭ ھېس قىلغىنىمدەك، مەن ئاساسىي قانۇندا كەمچىلىكلەر بار دېگەن پىكىرگە قوشۇلمەن — مۇبادا بۇ گەپ يامان ئەمەس دېيىلسە — چۈنكى مەن مېنىڭ ئادەتتىكى ھۆكۈمىتىم بولۇشى كېرەك دەپ قارايمەن. مۇبادا ئاساسىي قانۇن ئوبدان ئىجرا قىلىنىدىغان بولسا، ئۇ جامائەتكە بەخت-سائادەت ئەكېلىدۇ؛ يەنە كېلىپ مەن شۇنىڭغا تېخىمۇ ئىشىنىمەنكى، بۇ ئاساسىي قانۇن بىر قانچە يىل ئەستايىدىل ئىجرا قىلىنشى مۇمكىن، بەلكى خەلق باشقا ھۆكۈمەتكە ئەمەس، پەقەت مۇستەبىت ھۆكۈمەتكىلا موھتاج بولغاندا، ئۇ ئاخىرىدا مۇستەبىت ھۆكۈمەتكە ئايلىنىپ كېتىشى مۇمكىن. ئوخشاشلا، بىز ئۆتكۈزگەن ھەرقانداق چوڭ يىغىننىڭ بىرقەدەر ياخشى بولغان ئاساسىي قانۇننى تۈزۈپ چىقالايدىغان-چىقالمايدىغانلىقىدىنمۇ گۇمانلىنىمەن. چۈنكى سىز كەڭ پىكىر ئالمەن دەپ بىرمۇنچە كىشىنى يىغىسىز، بىراق شۇمۇ مۇقەررەرلىكى، سىزمۇ ئۇلارنىڭ بىر تەرەپلىمە قاراشلىرىنى، ئۇلارنىڭ شەخسىي ھېسسىياتىنى، ئۇلارنىڭ پىكىرلىرىدىكى سەپسەتلەرنى، ئۇلارنىڭ مەھەللىۋى مەنپەئىتىنى ۋە ئۇلارنىڭ شەخسىيەتچىل ئوي-پىكىرلىرىنىمۇ يىغىسىز. مۇشۇنداق بىر چوڭ يىغىندا ناھايىتى مۇكەممەل نەتىجە كېلىپ چىقىشى مۇمكىنمۇ؟

شۇڭا، ئەپەندىلەر، ئەگەر مەن بۇ ئاساسىي قانۇننىڭ تېخىمۇ مۇكەممەللىككە يېقىنلاشقانلىقىنى بايقىسام، مەن قاتتىق ھەيرانلىقتا قالمايمەن. مەن يەنە بۇ ئاساسىي قانۇن بىزنىڭ دۈشمەنلىرىمىزنىمۇ ھەيرانلىقتا قالدۇرۇشى مۇمكىن دەپ قارايمەن. چۈنكى بىزنىڭ دۈشمەنلىرىمىز بىزنى بوغۇپ تاشلاش مەقسىتىگە يېتىش ئۈچۈن، دۆلەت سىياسىتى مەسلىھەتچىلىرىمىزنىڭمۇ بابىل مۇنارىنى بىنا قىلغۇچى كىشىلەرگە ئوخشاش پىكىرنىڭ ئوخشاش بولماسلىقى سەۋەبىدىن ئىچكى قىسىمدا قالايمىقانلىشىپ كېتىشىنى ئاڭلاشنى، دۆلىتىمىزنىڭ چاڭ-چېكىدىن بۆسۈلۈپ كېتىشىنى كۆرۈشىنى ياقتۇرىدۇ. شۇ سەۋەبتىن، ئەپەندىلەر، مەن بۇ ئاساسىي قانۇندىن ناھايىتى رازىمەن. چۈنكى بىزدە بۇنىڭدىنمۇ ياخشىسى

يوق، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا مەن ئۇنىڭ ئەڭ ياخشى ئەمەسلىكىنىمۇ مۇئەييەنلەشتۈرەلمەيمەن. مۇبادا بىراۋ ئۇنىڭ خاتالىقىنى ئەيىبلەسە، مەن ئۇنىمۇ دۆلەتكە تەقدىم قىلىمەن. مەن ھەرگىز بۇ پىكىرلەرنى پاش قىلىپ قويايمەن. ئۇلار مۇشۇ يەردە تۇغۇلغانىكەن، مۇشۇ يەردە ئۆلۈشى كېرەك. مۇبادا ھەر بىرەيلەن مۇشۇ ئاساسىي قانۇنغا كۆڭۈل بۆلۈپ ئۆزلىرىنىڭ ئەيىبلەنگەن پىكىرلىرىنى ئېيتىپ بېرەلسە ھەمدە ئۆزلىرى بىلەن ئوخشاش ھېسسىياتتىكى يولداشلارنى ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە تېپىپ چىقالسا، بىز سىزنىڭ پىكىرىڭىز ئۈستىدە كەڭ تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىشنى توسۇپ قېلىپ، دۆلەت سىرتىدا ۋە بىزنىڭ ئوتتۇرىمىزدا پىكىرنىڭ بىردەك بولماسلىقى سەۋەبىدىن پىكىرىڭىزنىڭ دۆلەت مەنپەئىتى ئۈچۈن قوشىدىغان زور تۆھپىسىدىن قۇرۇق قېلىشتىن ساقلىنالايمىز. بىر ھۆكۈمەتنىڭ خەلقنىڭ بەخت-سائادىتىنى كۆزلەش ۋە ئۇنى كاپالەتلەندۈرۈشتە مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشىش-ئېرىشەلمەسلىكى، ئۈنۈملۈك بولۇش-بولالماسلىقى كۆپ ھاللاردا خەلقنىڭ ھۆكۈمەتنىڭ غېمىدە بولۇش-بولماسلىقىغا، شۇنداقلا ھۆكۈمەت خادىملىرىنىڭ ئۆزىنىڭ ئىقتىدارى ۋە بىردەك ئىتتىپاقلىقىغا باغلىق. شۇنىڭ ئۈچۈن مەن ئۆزىمىز ئۈچۈن بىر مىللەتنىڭ مەۋقەسى سۈپىتىدە ھەم ئۆزىمىزنىڭ گۈللىنىشى ئۈچۈن بىردەك قىزغىن بولۇپ، ئاساسىي قانۇننى بىزنىڭ تەسىر كۈچىمىز يېتىدىغان يەرگە يەتكۈزۈشنى ھەمدە كېلەچەكتىكى نىشاننى ئىگىلەپ، تىرىشىپ ئاساسىي قانۇننى ئاخىرغىچە ئىزچىللاشتۇرىدىغان ئۇسۇلنى تېپىپ چىقىشنى ئۈمىد قىلىمەن. قىسقىسى، ئەپەندىلەر، مەن ھامان يىغىنغا قاتناشقان كىشىلەر ئىچىدە ئاساسىي قانۇنغا نىسبەتەن يەنىلا قارشى پىكىردىكى كىشىلەرنىڭ بولۇشىنى ئۈمىد قىلىمەن، شۇنداق ئەھۋالدا، ئۇمۇ ماڭا ئوخشاش بىزنىڭ قارشى پىكىرلىرىمىزنىڭ توغرا-توغرا ئەمەسلىكىدىن گۇمانلىنىدىغان بولىدۇ، شۇنىڭدەك بىزنىڭ پىكىرىمىزنىڭ بىردەكلىكىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن، ئۇنىڭمۇ مۇشۇ قانۇننى ھۆججەتكە ئىمزا سىنى قويۇشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

لومونوسوۋ

(1711 — 1765)

لومونوسوۋ — روسىيەلىك ئۇلۇغ ئېنسىكلوپېدىك ئالىم؛ خىمىيە، فىزىكا، مېتېئورولوگىيە، ئاسترونومىيە، گېئولوگىيە، تىلشۇناسلىق، يەرلىك، تارىخشۇناسلىق، مائارىپ، شېئىرىيەت قاتارلىق ساھەلەردە كۆزگە كۆرۈنەرلىك نەتىجە ياراتقان؛ يۈشكەن ئۇنى «روسىيەلىك بىرىنچى ئۇنىۋېرسىتېتى» دەپ ئاتىغان؛ روسىيەلىك شىمالدىكى كىچىك بىر ئارالدا تۇغۇلغان، ئانىسى بېلىقچى ئىدى؛ كىچىكدە تۇرمۇشى غۇربەتچىلىككە ئۆتكەن، 10 يېشىدا دادىسىغا ئەگىشىپ بېلىقچىلىق قىلغان؛ 19 يېشىدا ئوقۇش ئۈچۈن موسكۋاغا كەلگەن؛ 1736-يىلى سانت پېتېربۇرگ ئىنىستىتۇتىغا كىرگەن، كېيىنكى يىلى گېرمانىيەگە ئوقۇشقا ئەۋەتىلگەن، 1743-يىلى ۋەزىيەتكە نارازىلىقى تۈپەيلىدىن قولغا ئېلىنغان؛ 1745-يىلى روسىيە يەنلەر ئاكادېمىيىسى پروفېسسورلۇققا تەكلىپ قىلغان؛ ئاساسلىق نەتىجىسى ئۆز ئالدىغا ماددا ۋە ئېنېرگىيەنىڭ ساقلىنىش قانۇنىنى ئوتتۇرىغا قويغان، روسىيە يەنلەر ئاكادېمىيىسىنى ئۆزگەرتىپ تەشكىل قىلغان، موسكۋا ئۇنىۋېرسىتېتىنى قۇرغان؛ ئۇنىڭ ئىلمى پائالىيىتى روسىيە ئىلىم-پېنىنىڭ ئاساسىنى تىكلەپ بەرگەن، «روسىيە ئىلىم-پېنىنىڭ ئانىسى» دېگەن نامنى ئالغان.

XVIII ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرى ئېلېكتىر شۇناسلىق تېخى بىخ ھالىتىدە تۇرغان دەۋر ئىدى؛ لومونوسوۋ لىغغان بىلەن بىرلىكتە،

خەۋپ-خەتەرگە قارغاي باتۇرلۇق بىلەن چاقماق ھادىسىنى تەتقىق قىلىدۇ. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئۆيىنىڭ ئۆگزىگە ئاتالمىش «چاقماق ئايياراتى» ئورناتقان، بۇنداق قۇرۇلما ئەمەلىيەتتە بىر خىل «چاقماقنى جەلپ قىلىش يىغىنى» ئىدى. 1753-يىلى 7-ئاينىڭ 26-كۈنى ئىككىلىم يىنلەر ئاكادېمىيىسىدە مەجلىس قاتنىشىۋاتاتتى، بىردىنلا شىمال تەرەپتىن قارا بولۇتلار كۆتۈرۈلۈپ كۆلدۈرماما ئاۋازى ياڭرايدۇ، ئىككىسى ئالدىراپ ئۆيلىرىگە قايتىپ «چاقماق ئايياراتى» نى كۆزەتكىچى بولىدۇ. ئۇلار گۈلدۈرمامانىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ، چاقماق ئايياراتىدا ئېلېكتر ئۇچقۇنلىرىنى كۆرىدۇ. شۇ قېتىمقى خەتەرلىك تەتقىقات پائالىيىتىدە لومونوسوۋ بەختكە يارىشا ئامان قالىدۇ، لىخمان چاقماق سوقۇۋېتىپ قازا تاپىدۇ. بۇ نۇتۇقتا شۇ چاغدا يۈز بەرگىن ئىش ئەسلىپ ئۆتۈلۈپ، يىروفېسور لىخماننىڭ ئىلىم-پەن ئۈچۈن قۇربان بولغانلىقى يادلانغان. نۇتۇقتا دەيدە بەرگىنلەر يوق، ۋەقەلەر توغرا خاتىرىلەنگەن، چاقماق تەڭگەن ئورۇن ۋە بەدىنىدىكى چاقماق سوققان بىر ناھايىتى راستچىللىق بىلەن تولغۇ كۆنكرېت سۈرەتلىپ بېرىلگەن. شۇڭا ئۇنى ئىلىم ساھەسىدىكى مەيدىنىنى ئەسلىش ۋە سېغىنىش دەپ قاراشقۇ، جانلىق ئىلمىي دوكلات دەپ قاراشقۇ بولىدۇ. لىخمان گۈلدۈرماما تەتقىقاتىدىكى تۇنجى قۇربان. شۇڭا بۇ نۇتۇق تېخىمۇ قىممەتلىك بولغان تارىخىي ماتېرىيال قىممىتىگە ئىگە.

لىخمان ۋە چاقماق

1753-يىلى

1753-يىلى 7-ئاينىڭ 26-كۈنى چۈشتىن كېيىن سائەت بىرلەردە شىمال تەرەپتىن گۈلدۈرمامىلىق قارا بۇلۇت كۆتۈرۈلدى. لىخمان ئىككىمىز

پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ بىر مەجلىسىگە قاتنىشىۋاتاتتۇق ، « چاقماق ئاپپاراتى » نى كۆزىتىش ئۈچۈن ئالمان-تالمان خوشلىشىپ ئۆيگە قايتتۇق . ئۇزاق تۆتمەي گۈلدۈرماما گۈلدۈرلەپ كەتتى ، ئەمما بىر تامچە يامغۇرمۇ يوق ئىدى . مەن بىز ئورناتقان چاقماق ئاپپاراتغا قاراپ ئېلېكترنىڭ كۈچىدىن قىلچە ئالامەت كۆرمىدىم . لېكىن ئۈستەلگە غىزا كەلتۈرۈلگەن چاغدا ، ئاخىر سىمدا ئالاھىدە بولغان ئېلېكتر ئۇچقۇنىنى كۆردۈم ، ئايالىم ۋە باشقا بىرنەچچە يىلەنمۇ بۇ يەرگە يۈگۈرۈپ كېلىشتى . كۆپچىلىك سىمغا ۋە ئېسىلغان تۆمۈر زىخچىغا قايتا-قايتا قارىشاتتۇق ، چۈنكى مەن ئۇچقۇنلاۋاتقان نەچچە خىل رەڭنى كۆرۈشكە بىرنەچچە شاھىدنىڭ بولۇشىنى ئارزۇ قىلاتتىم . پروفېسسور لىخمان مېنىڭ بىلەن ھەر خىل رەڭ كۆرۈلمەيدۇ دەپ مۇنازىرىلەشكە ئىشەندى . مەن قولۇمنى سىمىنىڭ يېنىغا سۇنغان ، ئۇچقۇنلار پاراس-پاراس قىلىپ ھەر تەرەپكە چاچراۋاتقان شۇ ئارىلىقتا گۈلدۈرلەپ چاقماق چېقىپ قالدى . ئۇلارنىڭ ھەممىسى يېنىمدىن نېرى كېتىشتى . ئايالىمۇ مېنى نېرى تۈرۈك دەپ تۈۋىلدى ، تاكى ئۇلار تامىقىڭىز سوۋۇپ قالدى دەپ تۈۋىلغانغا قەدەر مەن ئىككى-ئۈچ مىنۇت قىزىقسىنىپ تۇرۇپ قالدۇم . بۇ چاغدا ئېلېكتر كۈچىمۇ توختاش ھالىتىگە كېلىپ قالغانىدى . مەن ئەمدىلا ئۈستەلگە كېلىپ ئولتۇرۇپ تۇرۇشۇمغا ، لىخماننىڭ خىزمەتكارى ئۇشتۇمتۇت ئىشىكىنى ئېچىپ كىرىپ كەلدى . ئۇ يۈز-كۈزى ياش ، قورققىنىدىن نەپەس ئالالماي قالغانىدى . ئۇ ماڭا قاراپ كەلگەندە ، مەن ئۇنى بىراۋ يولدا ئۇرغان ئوخشىمادۇ دەپ قاپتىمەن . ئۇ ئاران تەسلىكتە : پروفېسسورنى چاقماق سوقۇۋەتتى ، دېگەن سۆزنى قىلالىدى .

مەن دەرھال ئۇنىڭ قېشىغا چاپتىم . مەن كەلسەم ، ئۇ تىنىقتىن توختاپتىكەن . ئۇنىڭ بىچارە خوتۇنىنىڭ ۋە قىيىنلىقىنىڭ ئۇنىڭغا ئوخشاشلا چىرايىدا قان قالمىغانىدى . مەن گەرچە بەختكە يارىشا ئامان قالغان بولساممۇ ، لېكىن يېقىن سەپدىشىمنىڭ تاتارغان

جەستى، شۇنداقلا ئۇنىڭ خوتۇن، بالا-چاقلارنىڭ يېغىسى سەۋەبىدىن شۇنداق قاتتىق ئازابلاندىمكى، مەن تۆۋەن يەرگە يىغىلغان كىشلەرگە بىر ئېغىزمۇ گەپ قىلالىدىم، بىر ئېغىزمۇ جاۋاب قايتۇرالمىدىم. مەن بىر سائەتنىڭ ئالدىدا مېنىڭ بىلەن بىرلىكتە مەجلىسكە قاتناشقان، كەلگۈسىدىكى ئوچۇق نۇتۇق سۆزلەش يىغىنى توغرىسىدا بىرلىكتە مۇزاكىرىلەشكەن بۇ كىشىنىڭ چىرايىغا قاراپلا قالغانىدىم. ئېسىپ قويغان تۆمۈر سىمىدىن چىققان بىرىنچى زەربە ئۇنىڭ بېشىغا تېگىپ، چېكىسىدە قىزىل، ئالۇچىسىمان داغلارنى قالدۇرۇپ كەتكەنىدى: چاقماقنىڭ ئېلىپكىتىر كۈچى ئۇنىڭ پۈتىدىن ئۆتۈپ، پۇل ئارقىلىق يىراقلىشىپ كەتكەنىدى.

دالامبېر

(1783 — 1717)

دالامبېر — فرانسىيلىك ماتېماتىك، تەبىئىي پەن ئالىمى، پەيلاسوپ، ئېنسىكلوپېدىيە تۈزگۈچى، فرانسىيە ئاقارتىش ھەرىكىتىنىڭ يولباشچىلىرىدىن بىرى؛ ياش ۋاقتىدا ماتېماتىكىنى، قانۇن ۋە تېبابەتچىلىكنى ئۆزلۈكەندىن ئۆگەنگەن، 1739-يىلى يەنلەر ئاكادېمىيىسىدە تۇنجى ئىلمىي ماقالىسىنى ئوقۇغان، 1741-يىلى فرانسىيە يەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ ئاكادېمىكى بولۇپ سايلانغان؛ 26 يېشىدا دىنامىكا بويىچە نەزەرىيىنى ئىسپات قىلىش «دىنامىكا توغرىسىدا» دېگەن كىتابنى ئېلان قىلىپ، مەشھۇر دالامبېر قانۇنىنى ئوتتۇرىغا قويغان؛ 1761-يىلىدىن 1780-يىلىغىچە سەككىز توملۇق «ماتېماتىكا توغرىسىدا» نى نەشر قىلدۇرغان؛ 1746-يىلىدىن باشلاپ ئېنسىكلوپېدىيە تۈزۈش خىزمىتىگە قاتنىشىپ، ماتېماتىكا ۋە تەبىئىي پەنلەرگە ئائىت تارماقلارغا مەسئۇل بولغان؛ ئىككىلىك بىلەن تەبىئىي نويۇزنى تەشەببۇس قىلىپ، كونا ئىككىلىككە، كونا ئىدىيە، كونا تۈزۈملەرگە قارشى تۇرۇپ، ئاقارتىش ھەرىكىتى ۋە ئىلىم-پەن تەرەققىياتى ئۈچۈن مۇھىم تۆھپىلەرنى قوشقان.

دېدېرو

(1784 — 1713)

دېدېرو — فرانسىيلىك يازغۇچى، پەيلاسوپ، ئېنسىكلوپېدىيىنىڭ

ئاساسلىق تۈزگۈچلىرىدىن بىرى، VIII X ئەسىردىكى فرانسىيە ئاقارتىش ھەرىكىتىنىڭ رەھبىرى؛ 1732-يىلى يارىز ئۇنۋېرسىتېتىنىڭ ئىجتىمائىي پەنلەر بويىچە باكالاورلىق ئۇنۋانىغا ئېرىشكەن، 1746-يىلى ئۆمىچى ئەسىرى «يەلسە ئەۋستىدە ئويلىغانلىرىم» نەشر قىلىنغان؛ 1749-يىلى «كۆزى بارلارنىڭ ئوقۇشى ئۈچۈن يېزىلغان ئەمالار ھەققىدىكى خەت-چەكلەر» نى ئېلان قىلىپ ئاتېئىزىملىق ئىدىيىلەرنى نەشۈق قىلغانلىقى ئۈچۈن تەقىب قىلىنغان؛ 1751-يىلىدىن 1772-يىلىغىچە 20 نەچچە يىل جاپا-مۇشەققەتكە چىداپ كۆرەش قىلىپ سان-ساناقسىز فىيىنچىلىقلارنى، جۈملىدىن ھۆكۈمەتنىڭ ئارىلىشىشى ۋە تەقىب قىلىشىنى يېڭىپ، ئاخىر 28 توملۇق كاتتا ئەسىر — ئېنسكلوپېدىيىنى تۈزۈپ چىقىپ، مەدەنىيەت مىراسلىرىنى رەتلەش، ئاقارتىش ئىدىيىسىنى نەشۈق قىلىش يولىدا زور تۆھپە قوشقان؛ ئاساسلىق ئەسىرلىرىدىن «راموننىڭ جىيەنى»، «ھارامدىن بولغان بالا»، «تەبىئەتنى چۈشەندۈرۈش» قاتارلىقلار بار.

بۇ سۆھبەت ئىككى كاتتا ئالغىنىڭ ئىنسانلارنىڭ بىلىش نەزەرىيىسى ئۈستىدىكى چوڭقۇر مۇھاكىمىسى بولۇپ، چوڭقۇر يەلسەيۈى قائىدىلەر ۋە ئەقىل-پاراسەتكە تولغان؛ ئادەمنىڭ سىزگۈ ۋە ئېڭىنىڭ پەيدا بولۇشى ئۈستىدە مۇھاكىمە يۈرگۈزگەندە، ئۇلار بىر-بىرىگە سوئال قويۇپ، ئىركىن پىكىرلىشىپ، ھەقىقەت ئۈستىدە ئەستايىدىل ئىزدىنىش روھىنى ئىپادىلىگەن.

دالامبېر بىلەن دىدېروننىڭ سۆھبىتى

1769-يىلى

...
دىدېرو: ئەگەر ئالدىدا تۇخۇم بولغان، كېيىن توخۇ بولغان

ياكى ئالدىدا توخۇ بولغان، كېيىن تۇخۇم بولغان دېگەن مەسلە سىزنى قىيىنغان بولسا، بۇ سىزنىڭ مەخلۇقلار ئەسلىدىلا ھازىرقى سىياقىدا ئىدى دەپ قىياس قىلغانلىقىڭىزدىن بولغان. قارىڭا، بۇ نېمىدېگەن دۆتلۈك-ھە! كىشىلەر مەخلۇقاتنىڭ كېلەچەكتىكى سىياقىنى بىلمەيدۇ، ئوخشاشلا ئۆتمۈشتىكى سىياقىنىمۇ بىلمەيدۇ. پاتقاقتا ھەرىكەت قىلىدىغان، كىچىكلىكىدىن كۆرگىلى بولمايدىغان دەرىجىدىكى چۈن لىچىنكىسى ئېھتىمال چوڭ مەخلۇقلۇق ھالىتىگە قاراپ مېڭىۋاتقاندۇ؛ چوڭلۇقتا بىز ھەيران قالىدىغان غايەت زور مەخلۇقلار ئېھتىمال چۈن لىچىنكىسى ھالىتىگە قاراپ مېڭىۋاتقاندۇ، ئېھتىمال ئۇلار مۇشۇ پلانىتىدىكى بىر خىل ئالاھىدە ۋاقىتلىق مەھسۇلاتتۇر.

...

دېدېرو: قۇياش ئۆچسە قانداق نەتىجە كېلىپ چىقىدۇ؟ زىرائەتلەر قۇرۇپ تۈگەپ كېتىدۇ، مەخلۇقاتمۇ ئۆلۈپ تۈگەپ كېتىدۇ، شۇ سەۋەبتىن يەر شارى ئون-تىنسىز بولۇپ قالىدۇ. سىز بۇ ئاسمان جىسمىنى قايتىدىن تۇتاشتۇرسىڭىز (ئوت ياقسىڭىز)، سىز سانسىز يېڭى دەۋرنى پەيدا قىلىش ئۈچۈن زۆرۈر بولغان سەۋەبلەرنى دەرھال ئەسلىگە كەلتۈرگەن بولىسىز. بۇ دەۋرلەر ئىچىدە، مېڭىغان يىللاردىن كېيىن بىزنىڭ بۈگۈنكى زىرائەتلىرىمىز ۋە مەخلۇقاتلىرىمىزنىڭ ئەسلىدىكىدەك قايتىدىن پەيدا بولۇش-بولماسلىقىنى مەن جەزملەشتۈرەلمەيمەن.

دالامپېر: نېمە ئۈچۈن ئاشۇ ئوخشاش تارقاق ئامىللار يېڭىۋاشتىن بىرلەشسە، ئوخشاش نەتىجىنى پەيدا قىلمايدۇ؟
دېدېرو: چۈنكى تەبىئەتتىكى ھەممە نەرسە ئۆزئارا باغلىنىشلىق بولىدۇ؛ بىر كىشى ئەگەر بىر خىل يېڭى ھادىسىنى ياكى ئۆتمۈشنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشنى قىياس قىلغان ئاشۇ دەقىقىنىڭ ئۆزى يېڭىۋاشتىن يارالغان بىر يېڭى دۇنيادۇر.
دالامپېر: بۇ ئىنكار قىلغىلى بولمايدىغان بىر چوڭقۇر پىكىر.

بىراق بىز يەنىلا ئادەمنىڭ ئۆزىگە قايتىپ كېلەيلى، چۈنكى ھەممە مەۋجۇداتنىڭ تەرتىپى ئادەمنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىنى تەلەپ قىلىدۇ. ئېسىڭىزدىمۇ، سىز سۆزلەپ كېتىۋېتىپ سېزىمى بار جانلىقنى پىكىر قىلالايدىغان جانلىققا ئۆتۈش دېگەن يەرگە كەلگەندە توختاپ قالغاندىڭىز.

...

دېدېرو: سۆزىمىزنى داۋاملاشتۇرۇش ئۈچۈن، ئۆزئارا زىت خۇسۇسىيەتلىك سەۋەبتىن بېرى، ئەھمىيىتى يوق، چۈشەنگىلى بولمايدىغان سۆزدىن بېرى ياساپ چىققان قانداق؟
دالامبېر: بولمايدۇ.

دېدېرو: سىز ماڭا سېزىمى بار بىر جانلىقنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىنىڭ ئۇنىڭ ئۆزىگە نىسبەتەن ئېيتقاندا نېمىدىن دېرەك بېرىدىغانلىقىنى ئېيتىپ بېرەلەمسىز؟
دالامبېر: ئۇنىڭ پىكىر قىلىشقا باشلىغان ۋاقتىدىن تارتىپ ھازىرغا قەدەر بولغان ئۆزلۈك (ئۆزىنى بىلىشى) ئېڭى.
دېدېرو: بۇ ئاڭ قانداق نەرسە ئۈستىگە قۇرۇلغان؟
دالامبېر: ئۆزىنىڭ ھەرىكىتى توغرىسىدىكى ئېسى ئۈستىگە قۇرۇلغان.

دېدېرو: ئەگەر بۇنداق ئەس بولمىسچۇ؟
دالامبېر: ئەگەر بۇنداق ئەس بولمىسا، ئۇنىڭدا ئۆزلۈك بولمىغان بولىدۇ. چۈنكى ئۇ ئەگەر تەسراتقا ئېگە بولغان پەيتىلا ئۆزىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ھېس قىلغان بولسا، زادىلا ھاياتلىق تارىخى بولمىغان بولىدۇ، ئۇنىڭ ھاياتى پەقەت بىر-بىرىگە ئالاقىسىز بولغان سېزىملارنىڭ دەم ئۆزۈلۈپ، دەم ئۇلىنىپ تۇرغان چاتمىسى (ھالقىسى) دىنلا ئىبارەت بولىدۇ.

دېدېرو: ناھايىتى توغرا. ئۇنداق بولسا ئەس (خاتىرە) دېگەن قانداق نېمە؟ ئۇ قەيەردىن پەيدا بولىدۇ؟
دالامبېر: مەلۇم ئورگانىزمدىن پەيدا بولىدۇ، بۇ ئورگانىزم

چوگىيىدۇ، ئاجزلايدۇ ھەمدە مۇئەييەن ۋاقىتتا پۈتۈنلەي يوقىلىدۇ. دىدېرو: ئۇنداقتا، ئەگەر سېزىمى بار، يەنە كېلىپ ئەسكە ئۇيغۇن ئورگانىزمى بار ھاياتلىق ئېرىشكەن تەسىراتىنى بىرلەشتۈرسە، مۇشۇ بىرلەشتۈرۈشكە تايىنىپ ئۆزىنىڭ ھاياتلىق تارىخىنى شەكىللەندۈرۈپ، ئۆزىنىڭ ئۈزلۈك ئېگىغا ئېرىشسە، ئۇ ئىنكار قىلىش، مۇئەييەنلەشتۈرۈش، ئەقلىي يەكۈن چىقىرىش، تەپەككۈر قىلىش ئىشلىرىنى قىلالايدىكەن-دە.

دالامبېر: مېنىڭچە شۇنداق بولىدۇ؛ ئەمەلىيەتتە مېنىڭدە بىرلا قىيىنچىلىق قالدى.

دىدېرو: يېڭىلىنىۋاتسىز، سىزنىڭ يەنە نۇرغۇن قىيىنچىلىقىڭىز بار.

دالامبېر: بىراق بىر ئاساسلىق قىيىنچىلىق بار، ئۇ بولسىمۇ بىز بىر ۋاقىتتا بىرلا ئىش ئۈستىدە پىكىر قىلالايمىز؛ يەنە كېلىپ بىر تېمىنى شەكىللەندۈرۈش ئۈچۈن — مەن مىڭلىغان-ئون مىڭلىغان ئىدىيىنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغان غايەت زور خۇلاسە جەرياننى ئەمەس، بەلكى ئاددىي بىر تېمىنى دەۋاتىمەن — كىشىلەر ھېچبولمىغاندا ئىككى ئىش بىرلا ۋاقىتتا كۆرۈلۈشى كېرەك، ئوبيېكت گۇيا ئەقىلنىڭ دىققىتى ئاستىدا بولۇشى كېرەك، ئەقىل يەنە ئۆزى ھۆكۈم قىلماقچى بولغان ئوبيېكتنىڭ ئاشۇنداق خاراكتېردە ياكى ئاشۇنداق خاراكتېردە ئەمەسلىكىگە دىققەت قىلىشى كېرەك، دېيىشى مۇمكىن.

دىدېرو: مەنمۇ شۇنداق ئويلايمەن. بۇنداق ئوي بەزىدە مېنى ئورگانىزمىمىزدىكى تالالارنى سەزگۈسى بار، تىترەيدىغان تارغا ئوخشاشقۇزۇپ قويدۇ. بىز سەزگۈسى بار، تىترەيدىغان تارنى چەككەندىن كېيىن ئۇ يەنە ئۇزاققىچە تىترەيدۇ، ئەكس سادا چىقىرىدۇ. مانا مۇشۇنداق تىترەش، مۇشۇنداق سۆزسىز ئەكس سادا ئوبيېكتنىڭ داۋاملىق زاھىر بولۇشىنى ساقلاپ قالىدۇ، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئەقىل مۇشۇ ئوبيېكتنىڭ خاراكتېرىگە ئۇيغۇن كېلىشكە دىققەت قىلىۋاتقان بولىدۇ. لېكىن تىترىگەن تارنىڭ باشقا

تارلارنىمۇ تىرتىۋېتىدىغان خۇسۇسىيىتى بار، مانا مۇشۇ تەرىزدە بىرىنچى ئىدىيە ئىككىنچى بىر ئىدىيىنى قوزغايدۇ، بۇ ئىككى ئىدىيە يەنە ئۈچىنچى ئىدىيىنى قوزغايدۇ، بۇ ئۈچى بىرلىشىپ تۆتىنچىسىنى قوزغايدۇ، مۇشۇنداق كېتىۋېرىدۇ؛ پەيلاسوپلارنىڭ جىمجىت قاراغۇچى ئويغا پاتقان چاغدا كۆڭلىدە ئويغانقان، باغلانما تەسەۋۋۇرلىرىدىن تۇغۇلغان پىكىرلىرىنىڭ چېكىنى ھېچكىم بەلگىلەپ بېرەلمەيدۇ. ماۋۇ سازدىكى ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدىغان بىر سەكرەش، ئويغىتىلغان بىر ئىدىيە (پىكىر) بەزىدە ئۆزىدىن ئەقىلغە سىغمايدىغان دەرىجىدىكى يىراقلىقتا يەنە بىر ماس (ئۆزىگە ئۇيغۇن) ئاۋازنى تىرتىۋېتىدۇ. ئەگەر ئۆلۈك، قاتمال، پارچە-پارچە ئاۋاز تارلىرى ئوتتۇرىسىدا بۇنداق ھادىسىلەرنى كۆرگىلى بولىدىغان بولسا، چۈشكۈن، بىر-بىرىگە ئۇلىنىپ كەتكەن نۇقتىلار ئوتتۇرىسىدا، ئۈزۈلمەس، سەزگۈگە ئىگە تالالار ئوتتۇرىسىدا نېمىشقا بۇنداق ھادىسىلەر بولمايدۇ؟

دالامبېر: بۇ قاراش توغرا بولمىغان تەقدىردىمۇ ئىنتايىن دانالارچە قاراش. بىراق كىشىلەر سىزنى ئۆزى ساقلاماقچى بولغان قىيىنچىلىققا چۈشۈپ قالغانلىقىنى تۇپىماي قالدى، دەپ قېلىشى مۇمكىن.

دېدېرو: نېمە قىيىنچىلىق؟

دالامبېر: سىز ئايرىم-ئايرىم ئىككى سۇبىستانسىيىدىن ئۆزىڭىزنى چەتكە ئالماقچى.

دېدېرو: بۇنى يوشۇرمايمەن.

دالامبېر: ئەگەر سىز زەن قويۇپراق قاراپ باقسىڭىز، مۇتەپەككۈرنىڭ ئەقلىنى سازدىن باشقىچە بولغان نەرسىگە، بىر خىل مۇزىكانتقا ئايلاندۇرۇپ قويسىز؛ بۇ مۇزىكا تىترەپ تۇرغان تارغا قۇلاق سېلىپ تۇرۇپ، ئۇنىڭ تەڭكەش بولغان-بولمىغانلىقىنى دەپ بېرىدۇ.

دېدېرو: مۇشۇنداق رەددىيىنى مەن كەلتۈرۈپ چىقارغان بولۇشۇم مۇمكىن، ئەگەر سىز مۇتەپەككۈر سازنىڭ پىئانىنو سازىدىن

پەرقلەندۈرۈلگەن خىياللىرىغا كەلتۈرگەن بولسىڭىز، ماڭا رەددىيە بەرمىگەن بولاتتىڭىز. مۇتەپەككۈر سازنىڭ سېزىمى بار. ئۇ شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە ھەم مۇزىكانت، ھەم ساز، سېزىمى بار نەرسە بولۇش سۈپىتى بىلەن، ئۇ ئۆزى چىقارغان ئاۋازنى شۇ زامانلا ئاڭقىرالايدۇ؛ بىر جانلىق بولۇش سۈپىتى بىلەن، ئۇ بۇ ئاۋازنى ئەسكە ئالالايدۇ. بۇنداق ئورگانىك ئىقتىدار ئۆزىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى ئاۋازنى بىرلەشتۈرۈپ، ئۆزىنىڭ ئىچكى قىسمىدا مېلودىيەلىك ئاھاڭ رىتىمى ھاسىل قىلىدۇ ۋە ئۇنى ساقلاپ قالىدۇ. ئەگەر پىئاننوننى سېزىمچانلىققا ۋە ئەسكە ئىگە دەپ پەرەز قىلساق، قېنى ئېيتىڭا، سىز ئۇنىڭ تىللىرىنى بېسىپ چىقارغان ئاھاڭنى ئۇ ئۆزى يېڭىۋاشتىن چېلىپ بېرەلمەيدۇ، يوق؟ مانا بىز ئۆزىمىز سېزىملىنىدىغان ۋە ئەسكە ئالدىغان ساز. بىزنىڭ سەزگۈ ئەزالىرىمىز تىل (پىئاننوننىڭ تىلى)، ئەتراپىمىزدىكى تەبىئەت ئۇنى چالىدۇ، ئۇ دائىم ئۆز-ئۆزىنى چېلىپ تۇرىدۇ. مېنىڭ ھۆكۈمچە، مانا بۇ سىز بىلەن ماڭا ئوخشاش قۇرۇلمىغا ئىگە پىئاننودا كۆرۈلگەن بارلىق. ئالدى بىلەن بىر تەسىرات بولىدۇ، ئۇنىڭ سەۋەبى سازنىڭ ئىچى ۋە تېشىدا، ئاندىن كېيىن بىر سېزىم ئاشۇ تەسىراتتا مەيدانغا كېلىدۇ ھەمدە بىر مەھەل داۋاملىشىدۇ؛ چۈنكى بىز سېزىمىنىڭ پارچىلانماس بىر دەققىدە تۇغۇلغان ۋە يوقالغانلىقىنى تەسەۋۈر قىلالمايمىز، ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە بىر تەسىرات شۇنىڭغا ئەگىشىپلا مەيدانغا كېلىدۇ، ئۇنىڭ سەۋەبىمۇ ئوخشاشلا مەخلۇقاتنىڭ ئىچىدە ۋە تېشىدا بولىدۇ؛ ئاندىن كېيىن يەنە ئىككىنچى بىر سېزىم ۋە بەزى تاۋۇشلار مەيدانغا كېلىدۇ-دە، بەزى تەبىئىي ئاۋاز ۋە ئالدىن بەلگىلەنمىگەن ئاۋازلار بىلەن ئىپادىلىنىدۇ.

دالامبېر: مەن چۈشەندىم. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئەگەر سېزىمى ۋە جېنى بار بۇ پىئاننوغا بىر نەرسە يەيدىغان ۋە كۆپىيەلەيدىغان ئىقتىدار ئاتا قىلىنغان بولسا، ئۇ ياشاۋەرگەن بولاتتى، ئۆزى بىلەن بىرلىكتە ياكى چىشى بىلەن بىرلىكتە

ھەرىكەت قىلىدىغان ۋە ئاۋاز چىقىرىدىغان كىچىك پىئامىنولارنى تۇغقان بولاتتى.

دېدېرو: شەك-شۈبھىسىز، سىزچە بولغاندا بۇنىڭ ئۆزى بىر سېرىق قۇشقاچ، بىر سوپسوپياڭ، بىر مۇزىكانت، بىر ئادەم ئەمەسمۇ؟ سىز سېرىق قۇشقاچ بىلەن سېرىق قۇشقاچقا ناخشا ئوڭىتىدىغان گارمونىنىڭ قانداق پەرقى بارلىقىنى بايقىدىڭىزمۇ؟ سىز ماۋۇ تۇخۇمنى كۆردىڭىزمۇ؟ بىز مانا مۇشۇ تۇخۇم ئارقىلىق بارلىق ئىلاھىيەت ئىسمى ئېقىملىرىنى ۋە يەر شارىدىكى بارلىق مۇقەددەس مەبۇدلارنى ئاغدۇرۇپ تاشلىيالايمىز. بۇ تۇخۇم نېمە؟ تۆرەلمە كىرىشتىن ئاۋۋال سىزنىمى يوق بىر نەرسە؛ تۆرەلمە كىرگەندىن كېيىن يەنە نېمە؟ يەنىلا سىزنىمى يوق بىر نەرسە. چۈنكى، بۇ تۆرەلمىنىڭ ئۆزۈمۈ بىر خىل جانسىز، يىرىك سۇيۇق جىسىم؛ بۇ نەرسە قانداق قىلىپ ئىككىنچى بىر خىل تۈزۈلمىگە، سېزىمچانلىققا، جانلىق نەرسىگە ئۆتۈپ قالىدۇ؟ تېپىپراتۇرغا تايىنىپ، قانداق نەرسە تېپىپراتۇرا ھاسىل قىلىدۇ؟ ھەرىكەت. ھەرىكەتنىڭ بىر قاتار نەتىجىسى نېمە بولىدۇ؟ سىز ماڭا جاۋاب بەرمەي تۇرۇڭ، ئولتۇرۇڭ، بىز كۆزىمىز بىلەن قەدەممۇ قەدەم يېقىندىن ئەگىشىپ قارايتتى. دەسلەپتە تەۋرىنىپ تۇرغان بىر نۇقتا چىقتى، ئاندىن كېيىن رەڭلىك ئىنچىكە يىپ ئۆسۈپ يېتىلدى؛ ئاندىن كېيىن ئەت شەكىللەندى؛ ئاندىن كېيىن تۇمشۇق، قاناتنىڭ ئۇچى، ئىككى كۆز، ئىككى پەنجىسى چىقتى؛ بىر پارچە ساپسېرىق ماددا ئايلىنىپ يۈرۈپ ئىچكى ئەزالارنى پەيدا قىلدى؛ مانا بۇ بىر جانلىق. بۇ جان مىدىرلاپ، ھەرىكەت قىلىپ، سايىراپ تۇرىدۇ. مەن تۇخۇم شاكىلىنىڭ سىرتىدىن ئۇنىڭ سايىرىغان ئاۋازىنى ئاڭلىدىم. ئۇنىڭغا موي چىقىشقا باشلىدى. ئۇ قارايتتى؛ ئۇ ئۆزىنىڭ ئىرغاڭلاپ تۇرغان بېشىنىڭ ئېغىرلىقى بىلەن مۇستەھكەم تۈرمە تېمىنى چوقۇلايتتى؛ تۈرمە تېمى چىقىلدى؛ ئۇ چىقتى، ئۇ ماڭدى، ئۇ ئۇچتى، ئۇ غەزەپلەندى، ئۇ قاچتى، ئۇ كەلدى، ئۇ نالە قىلدى، ئۇ ئازابلاندى،

ئۇ سۆيدى؛ ئۇنىڭدا نەپس پەيدا بولدى، نەپسى قاندى. ئۇنىڭدا سىزدە بار بولغان ھەممە ھېسسىيات بارلىققا كەلدى. سىزنىڭ ھەرىكەتلىرىڭىزنىڭ ھەممىسىنى ئۇ قىلدى. سىز دېكارتقا ئوخشاش بۇ بىر نوقۇل تەقلىدى ماشىنا دېگەن پىكىرنى قۇۋۋەتلەمسىز؟ لېكىن بالىلار سىزنى زاڭلىق قىلىدۇ، مۇتەپەككۇرلار سىزگە جاۋاب بېرىپ، ئەگەر بۇ بىر ماشىنا بولىدىغان بولسا، سىز ئۆزىڭىز ئىككىنچى بىر ماشىنا دەيدۇ. ئەگەر سىز ھايۋاننىڭ سىزدىن پەقەت تۈزۈلۈش جەھەتتىنلا پەرقلىنىدىغانلىقىنى ئېتىراپ قىلىشىڭىز، ئۆزىڭىزنىڭ ئېڭى ۋە ئەقلىڭىزنىڭ بارلىقىنى، ئۆزىڭىزنىڭ تۈزلۈكىنى بىلدۈرگەن بولسىز؛ بىراق كىشىلەر بۇنىڭدىن بىر خۇلاسىگە كېلىپ سىزگە قارشى تۇرىدۇ-دە، بىرخىل مۇئەييەن ئۇسۇلدا تۈزۈلگەن ئۆلۈك ماددىغا ئىككىنچى بىرخىل ئۆلۈك ماددىنى يۇقتۇرۇپ، ئۇنىڭغا تېمپىراتۇرا ۋە ھەرىكەتنى قوشۇپ، سېزىم، ھايات، ئەس، ئاڭ، نەپسى (ئارزۇ)، پىكىر پەيدا قىلغىلى بولىدۇ، دەپ تۇرۇۋالىدۇ. سىز تۆۋەندىكى ئىككى خىل پىكىرنىڭ بىرىنى تەشەببۇس قىلىشقا مەجبۇر بولسىز، يەنى يا تۇخۇمدىن ئىبارەت ئۆلۈك جىسىمدا بىر يوشۇرۇن ئامىل بولۇپ، تەرەققىي قىلىش ئارقىلىق ئۆزىڭىزنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى نامايان قىلىشنى كۈتۈپ تۇرىدۇ، ئاشۇ كۆرۈنمەس ئامىل تەرەققىي قىلىپ مۇئەييەن ۋاقىتقا كەلگەندە تۇخۇمنىڭ ئىچىگە كىرىپ كەتكەن، دەپ پەرەز قىلىشقا مەجبۇر بولسىز. لېكىن بۇ ئامىل زادى قانداق نەرسە؟ ئۇ بوشلۇقنى ئىگىلەپ تۇرامدۇ ياكى بوشلۇقنى ئىگىلەمدۇ؟ ئۇنىڭ ئۆزى مىدىرلىمايدىغان تۇرسا، قانداق كەلگەن ياكى قانداق ئېقىپ-سىرغىپ كەلگەن؟ ئۇ قەيەردە؟ ئۇ ئۇيەردە ياكى باشقا يەردە نېمە قىلىدۇ؟ ئۇ زۆرۈرىيەتتىن يارىتىلغانمۇ، يا؟ ئۇ ئىلگىرى بارمىدى؟ ئۇ تۇرىدىغانغا بىرەر ماكان بولۇشنى ئۈمىد قىلامدۇ؟ ئەگەر ئۇ ھوموگېزىيىلىك، يەنى ئوخشاش ماددىلىق خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولسا، ئۇ ماددا بولىدۇ؛ ئەگەر ئۇ ھوموگېزىيىلىك بولمىسا، يەنى ئوخشاش ماددىلىق

خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولمىغان بولسا، بىز ھەم ئۇنىڭ تەرەققىي قىلىشتىن ئىلگىرىكى ئۆلۈك ھالىتىنى پەرەز قىلالايمىز، ھەم ئۇنىڭ تەرەققىي قىلىپ جانلىققا ئايلانغان چاغدىكى جۇشقۇن ھالىتىنى پەرەز قىلالايمىز. سىز ئويلاپ باقسىڭىز، ئۆزىڭىزگە ئۆزىڭىزنىڭ ئىچى ئاغرىدۇ؛ سىز ھەممىنى چۈشەندۈرۈپ بېرەلەيدىغان ئاددىي پەرەزنى قوبۇل قىلماي دېسىڭىز، بۇ ماددىنىڭ سىزىمچانلىقتىن ئىبارەت ئادەتتىكى خۇسۇسىيىتىنى ياكى ئۇنىڭ بىرخىل ئورگانىك تۈزۈلۈشنىڭ مەھسۇلى ئىكەنلىكىدەك بۇ پىكىرنى قوبۇل قىلمىسىڭىز، ئادەتتىكى ساۋاتتىن ۋاز كەچكەنلىكىڭىزنى، ئۆزىڭىزنى سىرلىق، زىددىيەتلىك ۋە بىمەنلىك ھاڭغا ئاتقانلىقىڭىزنى ھېس قىلىسىز.

دالامبېر: بىر پەرەز! بۇ سىزنىڭ مۇشۇنداق دېيىشكە ئامراقلىقىڭىزدىن، بىراق ئەگەر بۇ ماھىيەتتە ماددا بىلەن سىغشالمايدىغان بىرخىل خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولغان بولسىچۇ؟

دېدېرو: سىز سىزىمچانلىقنىڭ ماھىيەتتە ماددا بىلەن سىغشالمايدىغانلىقىنى قانداق بىلىدىڭىز؟ سىز ھەرقانداق نەرسىنىڭ ماھىيىتىنى بىلمەيسىز، يەنى ماددىنىڭ ماھىيىتىنى بىلمەيسىز، شۇنداقلا سىزىمچانلىقنىڭ ماھىيىتىنى بىلمەيسىز! شۇنداق تۇرۇپ سىز ھەرىكەتنىڭ تەبىئىتىنى، ھەرىكەتنىڭ بىر جىسمىدا مەۋجۇت بولىدىغانلىقىنى، ھەرىكەتنىڭ بىر جىسمىدىن ئىككىنچى بىر جىسىمغا ئۆتۈشىنى شۇنچە ئېنىق بىلمەيتىڭىز؟

دالامبېر: مەن گەرچە سىزىمچانلىقنىڭ ماھىيىتىنى ئويلىمىغان، ماددىنىڭ تەبىئىتىنىمۇ ئويلىمىغان بولساممۇ، بىراق مەن سىزىمچانلىقنىڭ بىرخىل نوقۇل، يەككە، بۇزۇلماس (پارچىلانماس) خاراكتېردە ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ بۇزۇلىدىغان سۈپىيىتى ياكى ئاساسىي ماھىيەت بىلەن سىغشالمايدىغانلىقىنى بىلمەن.

دېدېرو: بۇ بىرخىل ئىدېئال، ئىلاھىي جۈيۈلۈش! قانداق؟ سىز ماددىدا بولىدىغان بارلىق خاراكتېر، سەزگىلى بولىدىغان بارلىق شەكىللەرنىڭ ھەممىسىنىڭ ماھىيەتتە بۇزۇلمايدىغانلىقىنى بىلمەيسىز؟

ئانچە كۆپ كىرگىلى بولمايدىغان، ئازراق كىرگىلى بولمايدىغان ئەھۋال يوق. بىر دۈگىلەك جىسىمنىڭ يېرىمى بولىدۇ، لېكىن «دۈگىلەك» نىڭ يېرىمى بولمايدۇ؛ ئازدۇر-كۆپتۈر ھەرىكەت قىلىدىغان نەرسە بولىدۇ، لېكىن كۆپرەك ياكى ئازراق «ھەرىكەت» بولمايدۇ؛ بىر كالا، بىر قۇلاق، بىر بارماقنىڭ يېرىمى، ئۈچتىن بىرى، تۆتتىن بىرى بولىدىغان ئىش بولمايدۇ، بىر ئىدىيىنىڭمۇ يېرىمى، ئۈچتىن بىرى، تۆتتىن بىرى بولىدىغان ئىش بولمايدۇ. ئەگەر ئالەمدە بىر مولېكۇلا يەنە بىر مولېكۇلغا ئوخشاش بولمىسا، بىر مولېكۇلدا بىر نۇقتا يەنە بىر نۇقتا بىلەن ئوخشاش بولمىسا، سىز ئەقەللىسى ئاتومنىڭمۇ پارچىلانماس خۇسۇسىيەتكە ئىگە ئىكەنلىكىنى، بۇزۇلماس شەكىلدە ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىشىڭىز كېرەك؛ سىز پارچىلىنىش (بۇزۇلۇش) بىلەن شەكىلنىڭ ماھىيىتىنىڭ سىغشالمايدىغانلىقىنى ئېتىراپ قىلىشىڭىز كېرەك. چۈنكى پارچىلىنىش شەكىلنىڭ ماھىيىتىنى بۇزىدۇ. ئەگەر سىز بىر فىزىك بولسىڭىز، بىرەر نەتىجىنىڭ مەيدانغا كەلگەنلىكىنى كۆرگەن چېغىڭىزدا نەتىجىنىڭ مەيدانغا كەلگەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىشىڭىز كېرەك. گەرچە سىز سەۋەب بىلەن نەتىجىنىڭ ئالاقىسىنى چۈشەندۈرۈپ بېرەلمىسىڭىزمۇ، ئەگەر سىز بىر لوگىك بولسىڭىز، مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان بارلىقنىڭ ھەممىنى چۈشەندۈرۈپ بېرەلەيدىغان سەۋەبتىن ۋاز كېچىپ، چۈشەنگىلى بولمايدىغان، نەتىجىسى بىلەن بولغان ئالاقىسىنى چۈشىنىش تېخىمۇ تەس بولغان، سان-ساناقسىز قىيىنچىلىقنى پەيدا قىلىدىغان، ئەمما ھېچقانداق قىيىنچىلىقنى ھەل قىلالمايدىغان سەۋەبىنى ئوتتۇرىغا قويمايسىز.

دالامبېر: بىراق، ئەگەر مەن بۇ سەۋەبتىن ۋاز كەچسەمچۇ؟
 دىدېرو: ئالەمدە، ئادەم بەدىنىدە، ھايۋان تېنىدە بىرلا سۇبىستانسىيە بولىدۇ. سېرىق قۇشقاچقا ناخشا ئوڭىتىشكە ئىشلىتىدىغان پىئانىنو ياغاچتىن ياسالغان، ئادەم گۆشتىن پۈتكەن بولىدۇ. سېرىق قۇشقاچ گۆشتىن پۈتكەن، مۇزىكانت تۈزۈلۈشى ئوخشاش بولمىغان گۆشتىن پۈتكەن؛ لېكىن ھەممىسى بىرخىل مەنبەگە، بىرخىل

تۈزۈلۈشكە ، بىرخىل رولغا ۋە بىرخىل مەقسەتكە ئىگە .
دالامبېر: سىزنىڭ ئىككى پىئانئوئىڭىز ئوتتۇرىسىدا ئاۋازنىڭ
بىرلىكى قانداق بەرپا قىلىنغان؟

دىدېرو: ئەگەر بىر ھايۋان سېزىمى بار بىر ساز بولۇپ ،
باشقا بىر سازغا تامامەن ئوخشاسا ، ئوخشاش تۈزۈلۈشكە ئىگە
قىلىنغان ، ئوخشاش تار سېلىنغان ، ئوخشاش ئۇسۇلدا خۇشاللىق ،
ئازاب ، ئاچلىق ، ئۇسسۇزلۇق ، چۇقۇق ئاغرىقى ، مۇھەببەت ، ۋەھىمە
ئورۇندالسا ، ئۇ ھالدا ، مەيلى جەنۇبىي ۋە شىمالىي قۇتۇپتا بولسۇن
ياكى ئېكۋاتوردا بولسۇن ، ئۇنىڭ ئوخشاش بولمىغان ئاۋازنى چىقىرىشى
مۇمكىن ئەمەس . بەلكىم سىزمۇ كۆرگەندۇرسىز ، بارلىق ئۈلۈك
تىل ۋە جانلىق تىلدا ئۈندەش سۆزنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئوخشاش .
بىز كۆزلىگەن ئاۋاز مەنبەسىنى زۆرۈرىيەتتىن ، يېقىنلىشىشتىن تېپىپ
چىقىشىمىز كېرەك . سېزىمى بار ساز ياكى ھايۋان ھېس قىلىدۇكى ،
نېمە ئاۋاز چىقىرىلسا ، شۇنداق نەتىجە ئۇنىڭ سىرتىدا يۈز بېرىدۇ ؛
باشقا ئۆزىگە ئوخشاپ كېتىدىغان سېزىمى بار ساز ياكى باشقا
ئوخشاش تىپتىكى ھايۋان يېقىنلىشىدۇ ، كېتىپ قالىدۇ ، ئۇنىڭغا تەلەپ
قويدۇ ، ئۇنىڭغا بىرەر نەرسە بېرىدۇ ، ئۇنىڭغا زىيان يەتكۈزىدۇ ،
ئۇنى كۆيۈپ پەپلەيدۇ . بۇ نەتىجىلەر ئۇنىڭدا ۋە باشقا ھايۋانلارنىڭ
خاتىرىسىدە ئاشۇ ئاۋازلارنىڭ چىقىرىلىشى بىلەن بىرلىشىپ كېتىدۇ .
شۇنىڭغا دىققەت قىلىڭكى ، كىشىلەرنىڭ بېرىش-كېلىشىنىڭ بەزىلىرى
پەقەت ئاۋاز ۋە ھەرىكەتتىنلا ئىبارەت . مېنىڭ سىستېمىمىدىكى
بارلىق كۈچنى بېلىش ئۈچۈن سىز يەنە شۇنىڭغا دىققەت قىلىڭكى ،
ئۇ يولۇققان قىيىنچىلىق بېرىپلىرى ماددا مەۋجۇت دېگەنگە قارشى
تۇرۇپ ئوتتۇرىغا قويغان ئاشۇ يېڭىشكە بولمايدىغان قىيىنچىلىقتۇر .
غالجىرلاشقان بىر پەيتتە ، سېزىمى بار پىئانئو ئۆزىنى دۇنيادا
مەۋجۇت بىردىنبىر پىئانئو ، ئالەمدىكى پۈتۈن ماسلىق مېنىڭدە
دەپ قارىغانىدى .

...

دارۋىن

(1809 — 1882)

دارۋىن — ئەنگلىيەلىك ئۇلۇغ بىئولوگىيە ئالىمى، تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيەسىنىڭ بىر ياقا قىلغۇچىسى؛ 1831-يىلى ناتۇرالىست سالاھىيىتى بىلەن «بېگىل» ناملىق پاراخوتتىكىلەر بىلەن بىللە بەش يىل دۇنيانى ئايلىنىپ تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغان، نەتىجىدە پەيدىنپەي تەدرىجىي تەرەققىيات ئىدىيىسى تۇغۇلۇپ، ئۆمۈرلۈك ئىلمىي ئىشقا ئاساس سېلىۋالغان؛ دۆلىتىگە قايتقاندىن كېيىن سۈنئىي يول بىلەن تاللاش تەتقىقاتى ئېلىپ بېرىپ ھەم مالتوس ئىدىيىسىنىڭ تەسىرىنى قوبۇل قىلىپ، تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيەسىنىڭ نەزەرىيەسى قۇرۇلغا خىزمىتىنى تاماملىغان؛ ئاساسلىق ئەسىرلىرىدىن «تۈرلەرنىڭ كېلىپ چىقىشى»، «ئىنسانلار ئىنسانلارنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە جىنسى تاللاش»، «ئىنسانلار ۋە ھايۋانلارنىڭ جىراي ئىيادىسى» قاتارلىقلار بار. تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيەسى ئىنسان مەركەزچىلىك نەزەرىيەسىنى يېڭىپ، ئىنسانلارنىڭ ئىدىيە ئازادلىقى تارىخىدىكى يېڭى بىر نامايەندە بولۇپ قالغان.

دارۋىننىڭ نۇتقى كۆپ ئەمەس، ئۇ يېڭى قىلىشقا ماھىر بولسىمۇ، نۇتۇق سۆزلەش ئۇنىڭ ئارتۇقچىلىقى ئەمەس ئىدى. تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيەسىنى ياقلاش ۋە تەشۋىق قىلىشنى ئاساسەن ئۇنىڭ سەيداشلىرىدىن خۇكىلېي ۋە خېكېل قاتارلىق كىشىلەر ئورۇندىغان. قولغا ئاسان چۈشەنگەن بۇ تەۋەرىۋك نۇتۇقتىمۇ ئامراق قىزى بەختكە قارشى ۋاپات بولغاندا، ئۇ

قاتتىق قايغۇ-ھەسرەت ئىچىدە بولغاچقا، ئۇنىڭ دوستى خوك لىنئېي ئىلمىي جەمئىيەتنىڭ يىغىنىدا ئۇنىڭغا ۋاكالىتەن ئوقۇپ بىرگەن.

بۇ نۇتۇقنىڭ مەيدانغا كېلىشىدە مۇنداق بىر ھېكايە بار. 1836-يىلى دارۋىن دۆلىتىگە قايتقاندىن كېيىن، جانلىقلارنىڭ تەدرىجىي تەرەققىياتى توغرىسىدىكى ئىدىيىنى قەتىق قەتئىي قىلىدۇ. دارۋىن بۇ ھەقتىكى تەتقىقاتى مۇكەممەل دەرىجىگە يەتكەندىن كېيىن ئاندىن ئېلان قىلماقچى بولىدۇ، لېكىن ئۆز نەزەرىيىسىنى دوستلىرىغا تونۇشتۇرىدۇ؛ 1858-يىلى 6-ئاينىڭ 18-كۈنى دارۋىن بىئولوگىيە ئالىمى ئا. ۋاللاسنىڭ مالايى تاقىم ئاراللىرىدىن ئىمۇتەكن تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسى ۋە تەبىئىي تاللىنىش توغرىسىدىكى ماقالىسىنى تاپشۇرۇۋالىدۇ. ماقالە دارۋىن تېخى ئېلان قىلمىغان تەلەپ بىلەن ئوخشاش چىقىپ قالغانىدى. بۇ چاغدا دارۋىن ئۆزىنىڭ تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسىنى ياراتقانلىقى ھوقۇقىدىن ۋاز كەچمەكچى بولىدۇ. كېيىن لىئېل ۋە خوكنىڭ چىڭ تۇرۇشى بىلەن، ئۆزىنىڭ ماقالىسىنى ئا. ۋاللاسنىڭ ماقالىسى بىلەن بىر ۋاقىتتا ئوقۇشقا قوشۇلىدۇ. دارۋىننىڭ ئامراق قىزى ۋاپات بولغانلىقى، ۋاللاسى بولسا يىراق جەت ئىلدە بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ ماقالىسىنى خوك ۋاكالىتەن ئوقۇپ بېرىدۇ. بۇ ئىككى نۇتۇق تارىخىي ئەھمىيەتكە ئىگە بولۇپ، تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسىنىڭ دۇنياغا كەلگەنلىكىنى ئېلان قىلىش بىلەنلا قالماي، بەلكى بۇ ئىككى ئالىمنىڭ ئاتاق-ئابروي قوغلاشمايدىغان ئىلمىي گۈزەل ئەخلاقتىن نامايان قىلىپ بېرىدۇ. دارۋىن بۇ نۇتۇقتا تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسىنىڭ ئاساسىي مۇقۇمى ۋە نەزەرىيىسىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، ئاجايىپ چوڭقۇر تەپەككۈر جەريانىنى ۋە غايەت زور نەزەرىيىنى جاسارىتىنى نامايان قىلغان.

سۈنئىي تاللاش ۋە تەبئىي تاللىنىش

1858-يىلى 7-ئاينىڭ 1-كۈنى

بىرىنچى، سۈنئىي تاللاش پىرىنسىپى دېگىنىمىز سۈپەتلىك يەككە تەن (ئىندىۋىد)لەرنى تاللاپ، ئۇلاردىن كۆپەيتىپ يېتىشتۈرۈش، ئاندىن كېيىن يەنە تاللاش دېگەنلىكتۇر؛ بۇنىڭ ئوينايدىغان رولى ھەيران قالدۇرۇش دەرىجىسىدۇر، ھەتتا يېتىشتۈرۈش ئاللىمىرمۇ ئۆزلىرى ئېرىشكەن نەتىجىدىن ھەيران قالماقتا. ئۇلار كۆرمىگەن كۆز بىلەن كۆرگىلى بولمايدىغان پەرقلەرگە تەسىر بېرىلگەن... مەن شۇنىڭغا ئىشىنىمەنكى، ئاڭلىق ياكى ئۇششۇمتۇت تاللاش ھەرخىل ئۆزلەشتۈرۈلگەن تۈرلەرنى شەكىللەندۈرۈشنىڭ ئاساسلىق ھەرىكەتلىرىدۇر گۈچ كۈچىدۇر.

ئىككىنچى، تەبئىي دۇنياسىدا، بىزدە ئانچە-مۇنچە بولغان قىسمەن ئۆزگىرىشلەر ھەممە قىسىملاردا ئۇششۇمتۇت كۆرۈلۈپ قالىدۇ؛ مېنىڭچە، ياشاش شەرت-شارائىتىنىڭ ئۆزگىرىشى كېيىنكى ئەۋلادلارنىڭ ئەجدادقا تامامەن ئوخشىشىپ كەتمەسلىكىدىكى ئاساسلىق سەۋەب، دەپ ئېنىق كۆرسىتىشكە بولىدۇ.

ئۈچىنچى، مېنىڭچە شۇنداق دەپ ئېنىق كۆرسىتىشكە بولىدۇكى، «تەبئىي تاللىنىش» دېيىلىدىغان، تەسىر كۆرسىتىۋاتقان، ھەقىقىي تۈردە شۈبھىسىز مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان بىر كۈچ بار،... ھەرخىل جانلىق (ھەتتا پىل) مۇشۇنداق سۈرئەت بىلەن كۆپىيىۋاتىدۇ دەپ پەرەز قىلالى. ئۇ ھالدا، نەچچە يىل ئىچىدە، ئەڭ كۆپ دېگەندىمۇ نەچچە ئەسىر ياكى نەچچە مىڭ يىل ئىچىدە، يەر يۈزىگە ھەرقانداق بىر تۈرنىڭ ئەۋلادى سىغماي قالىدۇ. مەن ھەر بىر يەككە تۈرنىڭ كۆپىيىشىنىڭ ئۇنىڭ ھاياتىنىڭ مەلۇم باسقۇچىدا ياكى مەلۇم قىسقا ئۆمۈر كۆرگەن ئەۋلادتا

چەكلىمىگە ئۇچرايدىغانلىقىنى دائىم ئەستە تۇتۇشنىڭ ناھايىتى تەسلىكىنى بايقىدىم. ھەر يىلى تۇغۇلىدىغىنى ئۇلارنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرالايدىغان ۋە كۆپىيەلەيدىغان ئاز ساندىكى تۈرى، خالاس ناھايىتى كىچىك پەرقلەر كۆپ ھاللاردا قايسىسىنىڭ مەۋجۇت بولۇپ قالىدىغانلىقى ۋە قايسىسىنىڭ ھالاك بولىدىغانلىقىنى بەلگىلەيدۇ!

تۆتىنچى...، جانلىقلار باشقا جانلىقلار بىلەن كۈرەش قىلىش ئارقىلىقلا ئوزۇقلۇققا ئېرىشىدۇ، ئۆمرىنىڭ ئوخشاش بولمىغان ھەرقايسى دەۋرلىرىدە خەۋپتىن ئۆزىنى چەتكە ئېلىشى، ئۆزىنىڭ تۇخۇمى ياكى ئۇرۇقىنى تارقىتىشى كېرەك، ۋەھاكازا. مانا مۇشۇنداق پۈتمەس-تۈگمەس، ھەرخىل، ھەر ياڭزا ئەھۋاللارغا قاراپ مەن نەچچە مىليون ئەۋلاد ئىچىدە بىرەر تۈرنىڭ بەزىبىر يەككە تەنلىرى ئۆزىنىڭ مەلۇم قىسمىغا پايدىلىق بولغان كىچىككىنە پەرقنى دۇنياغا كېلىش بىلەن تەڭلا ئەكېلىدىغانلىقىدىن گۇمانلانمايمەن؛ بۇ يەككە تەنلەر تېخىمۇ ياخشى ياشاش پۇرسىتىگە ئىگە بولۇپ بۇ ئۆزگىرىشلەرنى كۆپەيتىدۇ، بۇ خىل ئۆزگىرىشلەر يەنە تەبىئىي تاللىنىشنىڭ جۇغلىنىش تەسىرى ئارقىسىدا ئاستا-ئاستا كۆپىيىپ بارىدۇ. مۇشۇنداق شەكىللەنگەن ئۆزگەرگەن تۈرلەر يا ئۆزىنىڭ ئەجدادى بىلەن بىللە ياشايدۇ، يا ئەجدادىنى يوقىتىدۇ. كېيىنكى ئەھۋال كۆپرەك ئۇچرايدۇ. تۆمۈرتۈمشۇق ياكى دۇب دەرىخى دېھقانچىلىق ئوخشاش بىرخىل جانلىقلار ئېھتىمال ئاشۇنداق ئۆزگىرىپ نۇرغۇن تاسادىپىي ئەھۋاللارغا ماسلىشىپ كەتكەن بولۇشى مۇمكىن. تەبىئىي تاللىنىش جانلىقلارنىڭ ئۆمرىنىڭ ھەرقانداق مەزگىلىدە ئۆزىنىڭ تۈزۈلۈشىنىڭ بىر قىسمى بولغان، ھەرقانداق جەھەتتە ئۆزىگە پايدىلىق بولغان كىچىككىنە ئۆزگىرىشلەرنى توپلاپ بارىدۇ.

ئاندرىي ساخاروف

(1989 — 1921)

ئاندرىي ساخاروف — سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ دۇنياغا مەشھۇر يادرو فىزىكىسى ئالىمى ۋە گۇمانىست، شۇنداقلا ئوخشاشمىغان سىياسىي قاراشقا ئىگە كىشى. ئۇ ئۆزىنىڭ دېموكراتىك خاھىشقا ئىگە ئىش-ھەرىكەتلىرى ۋە پىكىر-ئارزۇلىرى تۈپەيلىدىن سوۋېت ئىتتىپاقى دەۋرىدە قاتتىق چەتكە قېقىلغان، چىرايلىق ناملار بىلەن چەت جايلارغا سۈرگۈن قىلىنغان، ھۆكۈمەت تەرەپتىن ئۇيۇشتۇرۇلغان ئاممىۋى خاراكتېرلىك سىياسىي نەتىقىلەرگە ئۇچرىغان. لېكىن ساخاروف ئۆزىنىڭ دېموكراتىك سىياسىي ئېتىقادىدىن ھەرگىزمۇ ۋاز كەچمىگەن، يادرو فىزىكىسى تەتقىقاتىنى ئوقۇل ھەربىي مەقسەت ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇشنى تەكىتلەيدىغان سىياسىي تۈزۈم بىلەن تىغۇتۇخ كۆرەش قىلغان. ئۇ، ئالىملار پەقەت ئىلىم-پەن قانۇنىيەتلىرى ئۈستىدەلا ئىزدىنىپ قالغاستىن، ئىجتىمائىي قانۇنىيەتلىرى ئۈستىدەمۇ ئىزدىنىپ، ئىنسانىيەت جەمئىيىتىگە بولغان مەسئۇلىيەت تۇيغۇسى بىلەن ئىنسانلارنىڭ ساغلام ئىخلاقىغا ۋە ساي ۋەجدانغا ۋەكىل بولۇپ ياشىشى كېرەك، دەپ تەكىتلىگەن. شۇڭلاشقا ئۇ 1975-يىلى نوبېل تىنچلىق مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن. نوبېل مۇكاپاتى كومىتېتىنىڭ رەئىسى ئۇنىڭغا مۇنداق باھا بەرگەن: «ئاندرىي ساخاروف تىنچلىق ئۈچۈن غايەت زور تۆھپە قوشتى، ئۆزىنى قۇربان قىلىشتەك ئۇلۇغ روھى ئارقىلىق، ئىنتايىن قىيىن شارائىت ئاستىدا، خىلسىنى كېلىشىدە بەلگىلەنگەن تۈرلۈك قىيىن نۇقتىلارنى زەرەرسىز

نى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئىنتايىن ئۈنۈملۈك تەكلىپلەر بىلەن كۆرەش قىلدى. ئۇ كىشىلىك ھوقۇقنى قوغداش، ھەربىي ھازىرلىقلارنى قىسقارتىش ۋە بارلىق دۆلەتلەر ئوتتۇرىسىدا ھەمكارلىق ئۈچۈن كۆرەش قىلدى. بۇنىڭدىكى ئاخىرقى نەتىجىسى تىنچلىق ئۈچۈن ئىدى. »

ئاندىرىي ساخاروف ئۆزىنىڭ ئۆمۈرلۈك دېموكراتىك سىياسىي ئېتىقادى رېئاللىققا ئايلىنىش ھارىتىدا، 1989-يىلى كېسەل سۈبە بىلەن ئالەمدىن ئۆتتى. بۇ نۇتۇق ئۇنىڭ نوبېل تىنچلىق مۇكاپاتىغا ئېرىشكەنلىكى مۇناسىۋىتى بىلەن تەييارلانغان يازما نۇتقى. سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتى ساخاروفنىڭ نوبېل مۇكاپاتىنى قوبۇل قىلىش مۇراسىمىغا قاتنىشىشنى چەكلىگەچكە، ساخاروف ئىلاجىز ئوسلوغا نۇتۇق تېكىستىنى ئەۋەتىپ بىرگەن، باشقىلار ۋاكالىتەن مۇراسىمدا ئوقۇپ بىرگەن. بىز بۇ نۇتۇقتىن ساخاروفنىڭ ئېتىقادىنى، خاھىشىنى، قىيىمەت نۇقتىسىنى، ئەخلاق قارىشىنى ئېنىق كۆرۈۋالالايمىز.

ئەركىنلىك، كىشىلىك ھوقۇق ۋە تىنچلىق

مەن شۇنىڭغا چوڭقۇر ئىشىنىمەنكى، ئەگەر بىر ئېچىۋېتىلگەن جەمئىيەت بولمىسا، ئۇچۇر ئەركىنلىكى، ۋىجدان ئەركىنلىكى، نەشرىيات ھوقۇقى، ساياھەت ھوقۇقى ۋە ئۆزى ئولتۇراقلىشىشنى خالىغان دۆلەتلەرنى تاللاش ھوقۇقى بولمىسا، خەلقئارا ئىشەنچ، ئۆزئارا چۈشىنىش، ھەربىي ھازىرلىقلارنى قىسقارتىش ۋە خەلقئارا بىخەتەرلىكنى تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن ئەمەس. شۇنىڭغىمۇ چوڭقۇر ئىشىنىمەنكى، ۋىجدان ئەركىنلىكى بىلەن باشقا پۇقرالىق ھوقۇقلىرى ئىلىم-پەن تەرەققىياتىنى ئاساس بىلەن تەمىنلەپ، ئىلىم-پەن تەرەققىياتىدىن پايدىلىنىپ ئىنسانلارنى ھالاكەت قىلماسلىققا كاپالەتلىك قىلىدۇ؛ ئىقتىساد ۋە جەمئىيەت تەرەققىياتىنى ئاساس

بىلەن تەمىن ئېتىدۇ، لېكىن بۇ ئاساس ئۆز نۆۋىتىدە يەنە ئىجتىمائىي ھوقۇق جەھەتتىكى مۇمكىنچىلىكى بولغان سىياسىي كاپالەتلەندۈرۈشنى ئۈنۈملۈك ھالدا قوغدايدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا مەن پۇقرالىق ھوقۇقى ۋە سىياسىي ھوقۇق ئىنسانلارنىڭ تەقدىرىنى يارىتىش جەھەتتە ئەڭ مۇھىم ھەل قىلغۇچ ئەھمىيەتكە ئىگە دېگەن نۇقتىسىنى زەرنى ياقلىماقچىمەن. بۇ خىل نۇقتىسىنى زەر كەڭ تۈردە قوبۇل قىلىنغان ماركسىزىملىق نۇقتىسىنى زەرگە ماھىيەت جەھەتتە ئوخشاشمايدۇ، شۇنداقلا «مۇتەخەسسسلەر دۆلەتنى ئىدارە قىلىش» پىكىرىدىكىلەرنىڭ قاراشلىرىغىمۇ ئوخشاشمايدۇ. بۇ ئىككى خىل نۇقتىسىنى زەر بويىچە، ماددىي ئامىل ۋە ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي شارائىتلا ھەل قىلغۇچ خاراكتېرلىك مۇھىم رولغا ئىگە. باشقا مەدەنىيەتلەر، جۈملىدىن تېخىمۇ «مۇۋەپپەقىيەتلىك» مەدەنىيەتلەر «ئالەم كىتابى» نىڭ ئالدىنقى ۋە كېيىنكى بەتلەردە سانسىز قېتىملاپ مەۋجۇت بولۇشى لازىم. ئەمما بۇنىڭدا بىزنىڭ بۇ دۇنيادا كۆرسەتكەن مۇقەددەس تىرىشچانلىقلىرىمىزغا ئېتىبارسىز قارىماسلىق زۆرۈر. بۇ دۇنيادا بىز خۇددى قاراڭغۇلۇقتىكى بىر ئاجىز يورۇقلۇقتەك، ماددىي مەۋجۇدىيەتنىڭ ئاڭسىز قاراڭغۇ بوشلۇقلىرىدا پەيدا بولۇپ بىر مەزگىل مەۋجۇت بولۇپ كەلدۇق. بىز ئىدراكىي تەلەپلەرنى ئورۇنداپ، ئۆزىمىزگە ۋە ئۆزىمىزنىڭ پەقەت غۇۋا ھېس قىلالايدىغان نىشانىمىزغا ماس بولغان بىر خىل تۇرمۇش يارىتىشىمىز كېرەك.

سىياسىي ۋە پۇقرالىق ھوقۇقىنى قوغداپ، قانۇنسىزلىق ۋە مۇستەبىتلىك قىلمىشلىرىغا قارشى تۇرغان بىر كىشىنى مۇكاپاتلاش ئىنسانلارنىڭ كەلگۈسىنى بەلگىلەشتە ئىنتايىن مۇھىم رول ئوينايدىغان پىرىنسىپلارنىڭ مۇئەييەنلەشتۈرۈلۈشىدىن دېرەك بېرىدۇ. مەن بىلىدىغان ياكى بىلمەيدىغان سانسىز كىشىلەر ئىچىدىكى نۇرغۇن كىشىلەر بۇ پىرىنسىپلارنى قوغداش ئۈچۈن يۇقىرى بەدەللەرنى تۆلىگەن (بۇ بەدەللەر ئەركىنلىكتىن مەھرۇم بولۇش، ئىشىزلىق،

نامراتلىق، زىيانكەشلىككە ئۇچراش ۋە دۆلىتىدىن قوغلاپ چىقىرىلىشلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، سىلەرنىڭ قارارىڭلار — بىر خىل غايەت زور شەخسىي خۇشاللىق ۋە سوۋغا؛ بۇلارنىڭ ھەممىسى ماڭا مەلۇم. ئەمما ماڭا يەنە بىر پاكىتىمۇ مەلۇمكى، ھازىرقى ئەھۋالدا ئىدىيىسى دەرىجىدىن تاشقىرى دۆلەتنىڭ رەھبەرلىك قاتلىمىدىكى ھۆكۈمەت ئىدىيىسىگە زىت بولغان بىر كىشىنى مۇكاپاتلاش — ئىدراكىي جاسارەت ۋە ئۇلۇغ ئادىللىقنىڭ ئىپادىسى. ئەمەلىيەتتە، مېنىڭ نوبېل مۇكاپاتى كومىتېتىنىڭ قارارىنى قەدىرلىشىمىدىكى سەۋەب مانا شۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە، مەن بۇنىڭدىن كەڭ قورساقلىق ۋە ھەقىقىي «جىددىيلىك»نى پەسەيتىش روھىنى كۆرۈۋالدىم. مەن سىلەرنىڭ قارارىڭلارغا نۆۋەتتە گۇمان ۋە غەزەپ نەزىرىدە قارايدىغان كىشىلەرنىڭمۇ ھامان بىر كۈنى مېنىڭ بۇ قاراشلىرىمنى قوبۇل قىلىشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

مەن سۆزۈمنى ئاخىرلاشتۇرۇشتىن ئىلگىرى، ئۆز ئۈمىد-ئارزۇيۇمىمۇ ئىزھار قىلماقچىمەن: يەنى تىنچلىق ۋە كىشىلىك ھوقۇق ئاخىر غەلبە قىلىدۇ. بۇ ئارزۇ-ئۈمىدىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشنىڭ ئەڭ ياخشى بەلگىسى دۇنيا بويىچە ئومۇميۈزلۈك سىياسىي ئومۇمىي كەچۈرۈمنى يولغا قويۇپ، دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى بارلىق ۋىجدان مەھبۇسلىرىنى قويۇۋېتىشتىن ئىبارەت. ئومۇميۈزلۈك سىياسىي ئومۇمىي كەچۈرۈم ئۈچۈن كۈرەش قىلىش ئىنسانلارنىڭ كەلگۈسى ئۈچۈن كۈرەش قىلغانلىق بولىدۇ.

مەن نوبېل مۇكاپاتى كومىتېتىنىڭ ماڭا 1975-يىللىق نوبېل تىنچلىق مۇكاپاتى بەرگىنى ئۈچۈن چوڭقۇر رەھمەت ئېيتىمەن، مەن سىلەرنىڭ شۇنى ئەستە ساقلىشىڭلارنى ئۈمىد قىلىمەنكى، ماڭا بېرىلگەن بۇ شەرەپتىن يالغۇز سوۋېت ئىتتىپاقى ۋە شەرقىي ياۋروپا دۆلەتلىرىدىكى بارلىق ۋىجدان مەھبۇسلىرى ئورتاق بەھرىمەن بولۇش بىلەنلا قالماستىن، بەلكى ئەركىنلىك ئۈچۈن كۈرەشكۈچى بارلىق كىشىلەر ئورتاق بەھرىمەن بولىدۇ.

ياستېر

(1895 — 1822)

ياستېر — فرانسىيلىك خەلىق، مېرېتولوگ، لىل ئۇند-
ۋېرستېتنىڭ يېروفېسورى، فرانسىيە يەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ
ئاكادېمىكى، ياستېر تەتقىقات ئورنىنىڭ باشلىقى؛ مېرېتولوگىيە
ئىلمىنىڭ ياراتقۇچىلىرىنىڭ بىرى؛ ئېچىش ۋە يۇقۇملۇق كېسەللىكنىڭ
مېرېتېن بولىدىغانلىقىنى تۇنجى بولۇپ دەلىللىدى، غالىچىلىق
كېسلىكى، كۆيدۈرگە كېسلىكى، توغۇ ۋاياسى قاتارلىق كېسەللىكلەرنىڭ
ئالدىنى ئېلىش ۋە داۋالاش ئۇسۇلىنى تېپىپ، ئىمۇنىتېتلاشتۇرۇش
ئۇسۇلىنى قوللىنىپ كېسەللىكنى يېڭىش يولىنى كەشىپ قىلغان؛
تەجرىبە قىلىش ئۇسۇلى ئارقىلىق ھاياتلىقنىڭ يوقىتىش بارلىققا
كەلمەيدىغانلىقىنى ئىسپاتلاپ، ھاياتلىق ھاياتلىقتىن كېلىدۇ
دەيدىغان تەلىماتنى ئوتتۇرىغا قويغان.

1888-يىلى جاپا-مۇشەققەتكە چىداپ تىرىشچانلىق كۆرسىتىش
ئارقىلىق ياستېر تەتقىقات يۇرتىنى بىر ياقا قىلغان، قۇرۇلۇشنىڭ
يۈتكەنلىكى مۇناسىۋىتى بىلەن ئۆتكۈزۈلگەن مۇراسىمدا ياستېر
مۇشۇ مەشھۇر نۇتقىنى سۆزلىگەن. نۇتۇقتا بىرلىككە ئىگىلىك
تەكلىگەن، ئەمما ئۇنى تاشلاپ ئۇ ئالەمگە سەپەر قىلىپ
كەتكەن سەپىدىنى ئەسلىپ، يەن تەتقىقات ئىشلىرىنىڭ
ئاجىچىق-چۈچۈكلىرى توغرىسىدىكى ھېسسىياتىنى، ئۆزىنىڭ
ئەقىل-پاراسىتىنى دۆلەتكە تەقدىم قىلىدىغان ۋە تەننەپەسلىك
ھېسسىياتىنى ئىپادىلىگەن. ئۇ: «ئىلىم-پەننىڭ دۆلەت چېگراسى
بولمايدۇ، لېكىن ئالىملارنىڭ ئۆز دۆلىتى بولۇشى كېرەك، ئالىملار
ئۆز ۋەتەنلىكىگە بىلىمىنى ۋە كۈچىنى تەقدىم قىلىشى كېرەك»

دېگەننى ئوتتۇرىغا قويغان. نۆتۇقتىڭ ئاخىرىدا، ئۇ بۇرغۇنچىلىق، قىرغىنچىلىق بىلەن ئىنسانىرۋەرلىك، داۋالاشتىن ئىبارەت ئىككى خىل غەلىتە «زەددىيەت» نىڭ ھازىرقى زامان دۇنياسىدا تىك مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇش قانۇنىغا سوئال قويدۇ. يەنى «مەڭگۈ ئىنسانىرۋەرلىك قانۇنىغا بويسۇنۇپ، ھاياتلىقنىڭ چېگراسىنى كېڭەيتىمەن» دەپ، ئالىجاناب ئىنسانىرۋەرلىك روھىنى ئىپادىلەيدۇ. نۆتۇقتىكى جىن مۇھەببەت ئادەمنى قايىل قىلدۇ ۋە كۆرەشكە ئىلھاملاندۇردۇ.

ئىلىم-پەن ئىنسانىپەرۋەرلىك قانۇنىيىتىگە رىئايە قىلىشى كېرەك

1888-يىلى 11-ئاينىڭ 14-كۈنى

بىر كۈنى مەن مىكروپىنىڭ زەھىرىنى تۆۋەنلىتىدىغان كەشپىياتنىڭ ئىستىقبالىنىڭ ناھايىتى ئۇلۇغۋار بولىدىغانلىقىنى بىردىنلا ھېس قىلدىم-دە، كۆلىمى ناھايىتى زور بولغان تەجرىبىخانا قۇرۇشتا ياردەمگە ئېرىشىش ئۈچۈن ئۆز يۇرتۇمغا باردىم. ئۇ تەجرىبىخانىدا ساراڭلىق كېسىلىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۇسۇلىنى تەتقىق قىلغىلى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى يۇقۇملۇق ۋە خەتەرلىك-يامان كېسەللىكلەر ئۈستىدە تەتقىقات ئېلىپ بېرىشقا بولاتتى. شۇ كۈنى مەن ناھايىتى مەمنۇن بولغۇدەك ياردەمگە ئېرىشتىم.

بۇ كاتتا قۇرۇلۇش بۈگۈن ئاخىر پۈتتى. شۇنداق ئېيتالايمىزكى، بۇنىڭدا خەير-ساخاۋەت ئىدىيىسىنىڭ ماددىي ئالامىتى بولمىغان بىرمۇ تاش يوق. بۇ قۇرۇلۇش ھەرخىل ئەخلاقى مۇجەسسەملەشتۈرگەن-دىن كېيىن پۈتكەن!

مەن بۇ بىناغا كىرگەندىن كېيىن قايغۇ-ھەسرەتتە تۈپەيلى مۇشتۇمۇمنى چىڭ تۇتقۇم. چۈنكى مەن سەپتىن چۈشۈپ قالغان ئادەممەن، مانا يېنىمدا بىرمۇ ئۇستاز يوق، رىقابەتلىشىدىغان بىرمۇ

ھەمراھىم يوق. جۇماس يوق، بوۋلەي يوق، پاۋل بور يوق، فولبىيانۇمۇ يوق، فولبىيان ئەپەندى ساراڭلىق كېسىلىنى داۋالاشنى ئەڭ سەمىمىي، ئەڭ كۈچلۈك ھىمايە قىلغۇچى ئىدى.

ئۇلارنىڭ ھەممىسى بۇ ئالەمدىن كەتتى. مەن گەرچە ئۇلار توغرىلۇق مۇنازىرە قوزغىيالمىغان بولساممۇ، لېكىن مەن ئۇلارنىڭ نۇرغۇن مۇنازىرىسىگە چىدىغانىدىم. گەرچە ئۇلارنىڭ نەسەپتىگە ۋە ياردىمىگە موھتاج ئىكەنلىكىمنى ئېلان قىلغانلىقىمنى ئۇلار ئاڭلىيالمىسىمۇ، لېكىن ئۇلار ئۆلگەندىن كېيىن قاينۇ-ھەسرەت چەككەنلىكىمنى ھېس قىلىپ تۇرساملا، ئۇ ھالدا مەن بىز ئورتاق ياراتقان ئىشلار مەڭگۈ يوقالمايدۇ، دەپ ئويلايمەن؛ كۆڭلۈمدە ئازراق بولسىمۇ تەسكىن تاپمەن. مېنىڭ شېرىكلىرىم ۋە مېنىڭ ئوقۇغۇچىلىرىم ئىلىم-پەنگە قارىتا ئوخشاش ئېتىقادقا ئىگە.

قەدىرلىك شېرىكلىرىم، سىلەر دەسلەپتلا مۇشۇنداق قىزغىنلىقتا بولغانىدىڭلار، سىلەر ئۇنى مەڭگۈ ساقلاپ قېلىڭلار. لېكىن سىلەر ئۇنىڭغا مەڭگۈ تايماس ھەمراھ تېپىپ بېرىڭلار، ئۇ بولسىمۇ قاتتىق كۆزىتىشتۇر. ئاددىي ۋە ھەقىقىي ئۇسۇل قوللىنىپ دەلىللەشكە بولمايدىغان ئەھۋالغا يولۇققاندا ھەرگىز ئالغا ئىلگىرىلىمەڭلار!

سىلەر تەنقىدچىلەرنى چوقۇم ھۆرمەتلەڭلار، ئۇلار يا بىر ئىدىيىنى ئويغاتقۇچىلار ئەمەس، يا چوڭ ئىشنىڭ رىغبەتلەندۈرگۈچىلىرىمۇ ئەمەس؛ لېكىن، ئۇلار بولمىسا، ئىشنىڭ خاتا بولۇپ قېلىشىدىن ساقلىغىلى بولمايدۇ. ئۇلارغا ئاخىر قىلىدىغان بىر سۆز قالدۇ. ھازىر مەن سىلەردىن كۈتكەن بۇ تەلەپلەر ۋاقتى كەلگەندە سىلەر ئوقۇغۇچىلىرىڭلاردىن كۈتىدىغان تەلەپلەردۇر. بۇ كەشپىياتچىلار ئۈچۈن ئېيتقاندا ھەقىقەتەن ناھايىتى قىممەتلىك.

سەن پەندە ناھايىتى مۇھىم بىر پاكىتنى بايقىغانلىقىڭغا ئىشىنىسەن، سېنىڭ سەمىمىي تۈردە ئېلان قىلغۇڭ كېلىدۇ، لېكىن سەن كۈنلەپ، ھەپتەلەپ، يىللاپ چىداپ تۇرسەن، ھامان ئۆز تەجرىبەڭنى ئاغدۇرۇپ تاشلىغۇڭ كېلىدۇ، بارلىق ئەكسىچە قىياسلار پۈتۈنلەي يوقالغاندىن كېيىن ئاندىن ئۆز كەشپىياتىڭنى جاكارلا.

راست، بۇ ھەقىقەتەن ناھايىتى تەس ئىش. لېكىن، نۇرغۇن تىرىشچانلىق كۆرسەتكەندىن كېيىن ئاخىر ئېنىق نەتىجە چىقىدۇ. ئاشۇ چاغقا بارغاندا، سەن ئىنسانلارنىڭ روھى ھېس قىلالايدىغان بىر خىل ئۇلۇغ خۇشاللىقنى ھېس قىلسەن؛ ئۆز ۋەتىنىڭنىڭمۇ شۇ مۇناسىۋەت بىلەن شان-شەرەپ قازىنىدىغانلىقىنى ئويلىغان چېغىڭدا، بۇ خۇشاللىق تېخىمۇ يۇقىرى پەللىگە يېتىدۇ. ئىلىم-پەننىڭ ئەلۋەتتە دۆلەت چېگراسى بولمايدۇ، لېكىن ئالىملارنىڭ ئۆز دۆلىتى بولۇشى كېرەك، ئۇ ئۆز خىزمىتى بۇ دۇنيادا پەيدا قىلالايدىغان كۈچنى ئۆز دۆلىتىگە تەقدىم قىلىشى كېرەك! رەئىس ئەپەندى، ئەگەر سىز مېنىڭ بۇ خىزمەت زالىغا قاتناشقانلىقىڭىز تۈپەيلى پەيدا بولغان پەلسەپىۋى ئوي-پىكىرلىرىم ئۈستىدە توختىلىشىمغا رۇخسەت قىلىشىڭىز، مەن شۇنى دەيمەنكى، بىر-بىرىگە قارىمۇقارشى بولغان ئىككى قانۇن بۈگۈنكى كۈندە ئۆزئارا ئېلىشماقتا. بىرى، قان ۋە ئۆلۈمگە دائىر قانۇن، ئۇ ھەر كۈنى يېڭىچە كۈرەش ئۈسۈلى ئۈستىدىلا قىياس قىلىپ، ھەر بىر مىللەتنى مەڭگۈ جەڭگەھتا تۇرىدىغان قىلىۋاتىدۇ؛ بىرى، تىنچلىق ۋە خىزمەتكە دائىر قانۇن، ئۇ ئىنسانلارنى قاپسۇۋالغان ئازاب-ئوقۇبەت-نى تۈگىتىش ئۈستىدىلا ئويلايدۇ.

بىرى زوراۋانلىق بىلەن تىز پۈكتۈرۈش يولىنىلا ئىزدەيدۇ، بىرى بىر ئامال قىلىپ ئىنسانىيلىقنى قوغداش كويىدا بولىدۇ. كېيىنكىسى ئىنسانلارنىڭ ھاياتىنى بارلىق غەلبىلەرنىڭ ئۈستىگە قويدۇ. ئالدىنقىسى شەخسنىڭ ئارزۇسى يولىدا مىڭلىغان-مىليونلىغان ھاياتلىقنى قۇربان قىلىدۇ. بىزنى قورال قىلغان قانۇن قىرغىنچىلىق مەيدانىدا تۇرۇش قانۇنىنىڭ قان ئېقىپ تۇرغان جاراھىتىنى داۋالايدۇ. بىز دېزىنفېكسىيە قىلىش ئۈسۈلى بىلەن ئىشلەنگەن پېنتى ئىشلىتىپ مىڭلىغان-ئونمىڭلىغان يارىدار ئەسكەرنى قۇتقۇزالايمىز. زادى قايسى قانۇن ئىككىنچى بىر قانۇننى يېڭەلەيدۇ؟ بۇنى پەقەت خۇدايىم بىلىدۇ. لېكىن بىزنىڭ كاپالەتلىك قىلالايدىغىنىمىز فرانسىيەنىڭ ئىلىم-پېنى چوقۇم ئىنسانىيلىق قانۇنىغا ئەمەل قىلىپ، ھاياتلىق دائىرىسىنى تىرىشىپ كېڭەيتىشى كېرەك.

گولدۇن سەت

(1823 — 1910)

گولدۇن سەت — ئەنگلىيەلىك ئالىم، تارىخشۇناس؛
1845-يىلى ئوكسفورد ئۇنىۋېرسىتېتىنى پۈتتۈرگەن؛ 1856-يىلىدىن
1866-يىلىغىچە ئوكسفورد ئۇنىۋېرسىتېتىدا پروفېسسور بولغان؛
1868-يىلىدىن باشلاپ كانتېنر ئۇنىۋېرسىتېتىدا پروفېسسور بولغان؛
ئاساسلىق ئەسەرلىرىدىن «ئوكسفورد ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئۆزگىرى-
شى» قاتارلىقلار بار.

بۇ ئۇنىڭ ئەنگلىيە ئوكسفورد ئۇنىۋېرسىتېتىدا سۆزلىگەن
نۇتقى. ناتىق ئىلىم-پەننىڭ ماددىي مەنبەئىتىنىڭ مەنبەسى
ئىكەنلىكىنى، ئىندۇكىيەلىك خۇلاسى ئۇسۇلنى يېتىشتۈرىدىغان
مەكتەپ ئىكەنلىكىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈپ، مېخانىك ماتېرىيالنىڭ
ئادەمنىڭ مەنئى خۇسۇسىيىتىگە سەل قارايدىغان كەمتۈكلۈكنى
كۆرسىتىپ بېرىدۇ. ئۇ، نيۇتوننىڭ ئۇلۇغ ئىلمىي كەشپىياتىنى
مەيدانغا كەلتۈرۈلۈشى ئۇنىڭ تىرىشچانلىقىدىنلا ئەمەس، بەلكى
ئۇنىڭ مەنئى جەھەتتىكى گۈزەل ئەخلاقىدىن، دەپ قارايدۇ.
ئۇ يەنە مۇئەييەن شەكىلگە ئىگە ماددىي ئىجادىي كۈچتىن
باشقا، يەنە بىر خىل مەنئى ھالەتتىكى، غايىبانە روھىي
قۇدرەتتە مەۋجۇت دەپ قارايدۇ. ناتىق كۆپلىپ سوئال قويۇش،
ئاستا-ئاستا جەلپ قىلىش ئۇسۇلى ئارقىلىق ئاڭلىغۇچىلارنى
ئىزھىل تۈردە ئىجابىي پىكىر قىلىش ھالىتىدە تۇرغۇزىدۇ.

ئىلىم-پەننىڭ سىرتىدىكى مەنىسى

تەخمىنەن 1870-يىلى

فىزىكىنىڭ شۇغۇللىنىدىغىنى نېمە؟ چەكسىزلىك ۋە مەڭگۈلۈكنى قويۇپ تۇرۇپ، چۈشىنىشكە بولىدىغان ماكاندىكى مەۋجۇدىيەتلەر ۋە تەسەۋۋۇرغا سىغىدىغان زامانغا سېلىشتۇرغاندا، ئۇ پەقەت مەلۇم نوقۇل نۇقتىنى كۆزىتىشتۇر، پەقەت مەلۇم بىر دەققىدىكى ئىچكى تەجرىبىدۇر. مۇشۇنداق ئۇچۇرلارغا ئاساسەن، ئىنسانلارنىڭ تەبىئىي تۇرمۇشى ئۈچۈن زۆرۈر بولغان ئادەتتىكى قائىدە ۋە تەرتىپلەرنى بەرپا قىلىشقا بولغاننىڭ سىرتىدا، باشقا بارلىق قانۇنىيەتلەرنى بەرپا قىلىپ چىقىشىمىزغا كاپالەتلىك قىلىشقا بولامدۇ، يوق؟ بىز ئىلىم-پەن تەرەققىياتىنىڭ نەقەدەر ئۇلۇغلىقىدىن ماختىنىمىز. ئۇ ھەقىقەتەن ئۇلۇغ، لېكىن بۇ ئۇلۇغلىق ئۇلار ئېچىپ بەرگەن نەرسىلەرگە تەئەللۇق ئەمەس، بەلكى ئۇلار بەرگەن ئىلھامغا تەئەللۇق. ئاسترونومىيىنىڭ ئەمەلىي ئىشلىتىلىش ئورنى بار، لېكىن ئۇنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ نەتىجىسى چەكسىز بوشلۇقنى بىلىش ھەمدە كىشىگە ئىلھام بېرىدىغان ئىدىيىنىڭ ئۇنى ئومۇملاشتۇرۇشىدىن ئىبارەت. ئاسترونومىيىدىكى بۇنداق ئىلھام تېلېسكوپنىڭ يۇلتۇزلارنى ئاسترونوملارنىڭ كۆز ئالدىدا كۆرسىتىپ بەرگىنىگە ئوخشاش، خالاس. يۇلتۇزلار بىلەن تولغان ئاسمان ئىلىم-پەننىڭ ياردىمى ئارقىلىق ئىنسانلارغا ئاللىقانداق قائىدە-يوسۇنلارنى بەرگىنى يوق، بەلكى خىلمۇخىل ئوي-قىياسلارنى بەردى. ئىلىم-پەن كۈن ئولتۇرغان چاغدىكى رەڭلەرنى چۈشەندۈرۈپ بېرەلەيمۇ، لېكىن كىشىلەرنىڭ پىنھان ئوي-پىكىرلىرىنىڭ قانداق ئاچچىق-چۈچۈك ۋە شېرىن-شېكەرلەر-نى قۇيىدىغان چۆڭۈن ئىكەنلىكىنى ئېنىق چۈشەندۈرۈپ بېرەلمەيدۇ. بۇنداق نەرسىلەرنى ھەرقانداق ئادەم ھېس قىلالايدۇ، ئەقلىي

كۈچى قانچە يۇقىرى بولسا، ھېس قىلىدىغىنى شۇنچە كۆپ بولىدۇ. بۇنداق نەرسىلەر ئادىمىيلىقنىڭ بىر قىسمى. شۇنداق ئىكەن، نېمە ئۈچۈن ئۇلار ئادىمىيلىقنىڭ باشقا ھەرقانداق تەركىبىي قىسمىغا ئوخشاش پەلسەپىنىڭ پۇختا ئاساسى بولالمايدۇ؟ بىراق مۇبادا ئۇلار پەلسەپىنىڭ پۇختا ئاساسى بولۇپ قالىدىغان بولسا، ماددا قانۇنىنىڭ قاتتىق تېمى يىمىرىلىپ كېتىدۇ ھەمدە ماددىي دۇنيانىڭ بارلىق قائىدىلىرى ئارقىلىق بىر خىل تەسىرنى، يەنى ئۆزىمىزنىڭ روھىمىزغا بولغان شەخسىي تەسىرنى بېرىدۇ.

ئىلىم-پەننىڭ ئەڭ ئاخىرىدا تېپىپ چىقىدىغىنى ئۆزگەرمەس نەرسىدۇر. بۇنىسى راستمۇ؟ جانلىقلارنىڭ تەدرىجىي تەرەققىياتى باسقۇچلىرىدا مەيدانغا كەلگەن بۇ نەرسىلەر، ھەرقايسى پىلانېتلار سىستېمىسىنىڭ ئۆز مەركەزلىرىدە پەيدىنپەي يۈز بەرگەن ئۆزگىرىشلەرنىڭ نامايان قىلغانلىرى پەقەت ئىجادىي كۈچلەرمۇ؟ ئەجەب ئۇلار ئاللىقانداق مەلۇم بىر نەرسىنى نامايان قىلىدىمۇ؟ مۇۋاپىق كېلىدىغان ئاتالغۇ بولمىغاچقا بىز ئۇنى ئىجادىي تىرىشچانلىق، بىر خىل ئىنسانلارنىڭ ئۆزلىرىنى بېقىش ۋە مال-مۈلۈك توپلاش تىرىشچانلىقى دەپ تۇرايلى. تىرىشچانلىق مەۋجۇت يەرنى تاپقاندا، روھ ھەممىنى يەنە تىزگىنلىمەسمۇ؟

نەزەر دائىرىسى پەقەت كىچىككەنە بىر نۇقتىدىن ئىبارەت، ئۆمرى ئاران بىر سېكۇنتقا يېتىدىغان بىر جانلىق كاتتا رەسىم رافائىلنىڭ قەلىمىنىڭ غايىۋى يەلكەنلىرىنى سىلجىتىپ ئۆتكەنلىكىنى كۆرگەندە، ئۇ بۇ قەلەمنىڭ ئۆز ھاياتىنىڭ ئاشۇ دەققىسىدە ئالاھىدە بەلگىلەنگەن بىر نىشاننى بويلاپ، ئۆزىدىن ئىبارەت ئاشۇ كىچىككەنە نۇقتىدىن ئۆتكەنلىكىنى كۆرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ مۇشۇ نىشاننى كۆرسىتىپ بېرىدىغان مۇناسىۋەت شەكلى پۈتۈن سىردىن ئىبارەت، دېگەن خۇلاسىگە كېلىدۇ.

كاتتا شائىر ئالبېكساندىر پوپىنىڭ نيۇتوننىڭ ئىلمىي ئىختىراسى توغرىسىدىكى شېئىرى ھەم چىنلىققا، ھەم ھاياتىي كۈچكە ئىگە:

ئەجدادلار شەرھلىگەن قانۇنىيىتى —
 تەبىئەتنىڭ، ئايان بولدى كۆپ يىل كېيىن،
 يۈكسەلگەن ئەل-جامائەت نەزىرىگە .
 — ئاھ! — دېدى — نيۇتوننى ياراتقان شۇ —
 نە ئەجەب پاراسەت بۇ! — ھەممە ھەيران،
 بايقىغاندەك ئادەمسىمان مايپوننى تەئەججۇپتە .

مۇبادا ئۇلار مەلۇم نيۇتونچە ئالىمنى بىز ئادەمسىمان مايپوننى
 كۆرسىتىپ بەرگىنىمىزدەك كۆرسىتىپ بېرەلمەسە ياكى بىز نيۇتوننىڭ
 مەلۇم ئىلمىي ئىختىراسىنى ئادەمسىمان مايپوننىڭ قۇۋلۇق ھەرىكىتىنى
 كۆرسىتىپ بەرگىنىمىزدەك كۆرسىتىپ بېرەلمەسە، ئۇ نيۇتوننىڭ
 ئەقلىي ئىقتىدارغا ئىگە ئىكەنلىكىدىنلا ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ
 شۇ دائىرىدە تىرىشىپ خىزمەت قىلغان روھقا ئىگە جان بولغانلىقىدىن؛
 شۇنداقلا ئۇنىڭ ئىختىراسى يالغۇز ئەقلىگىلا جاۋاب ئەمەس، بەلكى
 شۇنىڭ بىلەن بىللە گۈزەل ئەخلاقىمۇ جاۋاب ئىكەنلىكىدىندۇر .
 بىز ھەممىگە قادىر كۈچكە تايىنىپ يارىتىلغان مەلۇم يەككە كۆرۈش
 ئەزاسى بىر قاراش بىلەنلا كۆرۈپ يەتكەن نەرسىلەر بارلىق
 نيۇتونچە ئالىملارنىڭ ئىختىرا قىلالايدىغانلىرىدىنمۇ مۇلچەرلىگۈسىز
 كۆپ دەپ پەرەز قىلساق بولىدۇ. لېكىن بۇنداق ئەزاغا ئىگە
 ھايۋاننىڭ روھقا ئىگە جانلىقتىن تېخىمۇ يۇقىرى دەرىجىدە بولۇشى
 مۇمكىن ئەمەس.

ئىلىم-پەن ماددىي مەنپەئەتنىڭ مەنبەسى ۋە ئىندۇكسىيەلىك
 خۇلاسە قىلىش (يىغىنچاقلاپ كەلتۈرۈپ چىقىرىش) ئۇسۇلىنى
 پېتىشتۈرىدىغان مەكتەپ، بىز بۇنى زادىلا ئۇنتۇپ قالمىدۇق. لېكىن
 بىز دادىللىق قىلىپ شۇنى سوراپ باقايلىكى، روھىي دۇنيانىڭ
 غايەت زور سىرىنى ئىلىم-پەن تەجرىبىخانىلىرىدا تېپىپ چىققىلى
 بولارمۇ ياكى پەقەتلا ئىلمىي ئىدىيىلەر بىلەن تولغان ھەمدە ھەر

خىل ئىلمىي ئۇسۇللار بىلەن تەربىيىلەپ يېتىشتۈرۈلگەن كالىغا ۋەھىي قىلىپ بېرەلمەيمۇ؟ راستىنى ئېيتقاندا، بىزگە دۇنيا توغرىسىدا ئومۇملاشتۇرۇش خاراكتېرىدىكى نەزەرىيىنى بەرگەن ئالىملارنىڭ بەزىلىرىدە پاكىتلار توغرىسىدىكى قاراشتا بىر تەرەپلىملىك بولۇپ، ئۇلار بىزنىڭ مەنئى خۇسۇسىيەت ھادىسىلىرىمىزنى كۆرۈپ تۇرۇپ كۆرمەسكە سېلىپلا قالماستىن، بەلكى ئۇلاردا نورمال تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىش ئۈچۈن زۆرۈر بولغان ئىككى خىل قابىلىيەتتىن بىرى كەمچىل بولماقتا. ئۇلار ئۆتكۈر كۆزەتكۈچى، لېكىن ياخشى ئەقلىي يەكۈن چىقارغۇچى ئەمەس. ئىلىم-پەن ئۆزىدىن ئەقلىي يەكۈن چىقىرىش قائىدىسىدىن قۇتۇلۇشنى ئۈمىد قىلمايدۇ. بىز ئەگەر دەلىل مەۋجۇت بولسا، ئۇ ئىلىم-پەن تىپىدىكى دەلىل بولىدۇ دەپ مەۋجۇت بولمىغان دەلىللەرگە ئىشىنەلمەيمىز. بىز ئاشۇ يەكۈن سەۋەبىدىن ئىنسانلارنىڭ مەنئى خۇسۇسىيىتىنى ۋە ئۇنىڭ كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغان مەنبەسىنى ئىنكار قىلىپ، بەزى يۈزەكى، مۇقىم بولمىغان ئالدىنقى شەرتتىن بىراقلا بۇ خۇلاسگە كېلەلمەيمىز.

خۇكسېي

(1895 — 1825)

خۇكسېي — ئىنگلىزلىك ئالىم، تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيەسىنىڭ باتۇر قوغدىغۇچىسى؛ ئوقۇتقۇچى ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، بۇرۇنلا ئوقۇشنى قېلىپ، ئۆزلۈكىدىن ئۆگىنىپ ئىقتىدارلىق كىشىگە ئايلانغان؛ 15 يېشىدىن باشلاپ دوختۇرلۇقنى ئۆگىنىشكە باشلىغان، ئۇزاققا بارمايلا ستېپىندىگە (ئوقۇش مۇكاپاتىغا) ئېرىشىپ مېدىتسىنا ئىنىستىتۇتىغا كىرىپ ئوقۇغان؛ 21 يېشىدا ھەربىي دوختۇر سۈپىتىدە پاراخوت بىلەن ئاۋسترالىيەگە نەكىتتۈرۈشكە بارغان، يول ئۈستىدە بازغان «مېدۇزا ئاناتومىيىسى توغرىسىدا» دېگەن ئەسىرى جەمئىيەتتە داغىقى چىقارغان؛ 27 يېشىدا ئىنگلىز خان جەمەتى ئىلمىي جەمئىيىتىنىڭ ئەزالىقىغا سايلانغان، خان جەمەتى ئىلمىي جەمئىيىتىنىڭ باشلىقى بولۇپ، 53 يىت ئەل ئىلىم-پەن ئىلمىي جەمئىيىتى بىرگەن شان-شەرەپكە مۇشەررەپ بولغان؛ ئاساسلىق ئەسەرلىرىدىن «ئىنسانلارنىڭ تەبىئەتتىكى ئورنى»، «ئومۇرتقىلىق ھايۋانلار ئاناتومىيىسى رسالىسى»، «ئومۇرتقىسىز ھايۋانلار ئاناتومىيىسى رسالىسى»، «تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسى ۋە ئېتىكا» قاتارلىقلار بار؛ ئۆمۈر بويى ھەقىقەت ئىزدەپ، نام-ئاناتاق قوغلاشماي، گەرچە سىر ئۇنۋانى (ياۋرۇپادىكى پادىشاھلىق ئەللىرىدە بېرىلىدىغان ئەڭ تۆۋەن مەرتىۋە) بېرىلگەن بولسىمۇ، لېكىن «قەلبىم ئۇلۇغ بۇيۇملىرىنىڭ يېنىغا كەتكەن، شۇڭا مېنىڭ يېقىن تۇغقانلىرىم مېنى ھېچقانداق قىزىقتۇرالمايدۇ» دەپ ھېس

قىلغان؛ 59 ياشتىن كېيىن خان جەمەتى ئىلمىي جەمئىيىتىنىڭ باشلىقلىقى ۋەزىپىسىدىن ئىستىپا بەرگەن.

1895-يىلى ئۇلۇغ بۇلۇڭىيە ئالىمى دارۋىننىڭ «تۈرلەرنىڭ كېلىپ چىقىشى» دېگەن ئەسىرى نەشر قىلىندۇ. نەتىجىدە تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسىنىڭ ئوتتۇرىغا قويۇلۇشى بىلەن دەرھال چوڭ غوۋغا كۆتۈرۈلۈپ كېتىدۇ. دارۋىن گىرىجە ئۆز كىتابىنىڭ ئاخىرىدا مەقسەتلىك، ئېھتىياجچانلىق بىلەن «ئىنسانلارنىڭ كېلىپ چىقىش تارىخىمۇ بۇنىڭدىن نۇرغۇن ئىلھام ئالدى» دەپ ئىنسانلارنىڭ كېلىپ چىقىشى توغرىسىدا بىر ئېغىز گەپ قىلىپ قويغان بولسىمۇ، لېكىن خۇكىلىي بۇ گەپنىڭ چوڭقۇر ئەھمىيىتىنى دەرھال چۈشەنگەن. ئۇ تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسىنى قورال قىلىپ، ئىنسانلارنىڭ باش سۆڭەكلىكىنىڭ تاشقاتىسىنى تەتقىق قىلىپ، ئادەم بىلەن ئادەمسەن مایعۇننىڭ پەرقىنى سېلىشتۇرۇپ، «ئىنسانلار ئادەمسەن مایعۇنلار بىلەن ئوخشاش بىر ئەجدادتىن ئايرىلىپ چىققان» دېگەن يەكۈننى چىقىرىدۇ. ئادەم بىلەن ئادەمسەن مایعۇننىڭ ئەجدادى بىر دېگەن مەشھۇر نەزەرىيە مانا مۇشۇ. بۇ نەزەرىيە ئىنسانلارنىڭ ئۆزىنى ئەلا بىلىش روھىي ھالىتى بىلەن دىنىي جەمئىيەتنىڭ ئادەمنى خۇدا ياراتقان دېگەن تەلپەنغا غايەت زور سوققا بولىدۇ. 1860-يىلى 6-ئاينىڭ 30-كۈنى كېچىرىچ ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ نۇتۇق سۆزلەش زالىدا خۇكىلىي ۋەكىللىكىدىكى تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسى تەرەپدارلىرى بىلەن ئېيسكوپ ۋىلبېر فورس باشچىلىقىدىكى ئىلاھىيەت نەزەرىيىسى تەرەپدارلىرى ئوتتۇرىسىدا، شۇ ۋاقىتتىكى گېزىتلىرىدە «ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلادلىرىمۇ ياكى ئادەمسەن مایعۇننىڭ ئەۋلادلىرىمۇ» دېگەن تېمىدا چوڭ بىر بىس-مۇنازىرە ئېلىپ بېرىلىدۇ. يىغىندا ئېيسكوپ ئىغۋاگىرىچلىك بىلەن: «سېنىڭ گېپىڭ بويىچە، سەن پەقەت بوۋاڭ ياكى موماڭ ئارقىلىق ئادەمسەن مایعۇندىن ئۆزگىرىپ بۇ ھاىغا

كەلگەنمۇ؟» دەيدۇ، خۇكىلەي كۆكرەك كېرىپ ئوتتۇرىغا چىقىپ، ئادەم بىلەن ئادەمسەن مابەئۇنىنىڭ ئەجدادى بىر دېگەن نەزەرىيىنى ئىلمىي يوسۇندا بايان قىلىپ ئۇنىمۇ ھەممە: «ئىنسانلارنىڭ ئۆز ئەجدادىنىڭ ئادەمسەن مابەئۇن بولغانلىقىدىن ئىزا تارتىشنىڭ ھاجىتى يوق، ھەقىقەتكە زىت يول تۇتۇشلا ھەقىقىي ئۇياتلىق ئىش» دەپ رەددىيە بېرىدۇ.

«ئىنسانلارنىڭ تەبىئەتتىكى ئورنى» — ئۇنىڭ ئىنسانلارنىڭ كېلىپ چىقىش مەسىلىسى توغرىسىدا سۆزلىگەن نۇتۇقلىرىنىڭ توپلىمى. بۇ ماقالە ئاشۇ نۇتۇقنىڭ بىر قىسمى. ئۇ كىرىش سۆزىدە: «ھەقىقەت ئۇلۇغ يەنە كېلىپ غالبتۇر»، «مۆلچەر- لەشكە بولىدىغان بارلىق بەختسىزلىكنىڭ ماڭا كەلتۈرىدىغان ئازاب-ئوقۇبىتى قىلىش زۆرۈر بولغان ۋە قەتئىي نىيەتكە كېلىپ قىلماقچى بولغان ئىشتىن ۋاز كېچىش ئازابىدىن يېنىكرەك بولىدۇ دەپ ھېس قىلىمەن» دەپ كۆرسىتىدۇ. بۇ ئۇنىڭ ھەقىقەتنى قوغداشقا جۈرئەت قىلىش روھىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ.

بۇ نۇتۇقنىڭ بىرنەچچە ئالاھىدىلىكى بار. بىرىنچى، ئۇنىڭدا قاتتىق ئىلمىيلىك بولۇپ، ئاناتومىيە، ئادەم بىلەن ئادەمسەن مابەئۇن سېلىشتۇرما ئىلمى، تۈرەلمەشۇناسلىق قاتارلىق ئىلىملەردىن نەقىل كەلتۈرۈلۈپ ئادەم بىلەن ئادەمسەن مابەئۇنىنىڭ ئەجدادى بىر دېگەن نەزەرىيە ئىلگىرى سۈرۈلگەن؛ ئىككىنچى، شۇ چاغدا تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسىگە كۈچلۈك قارشىلىق كەيپىياتى بولغاچقا، نۇتۇق يەنە بىس-مۇنازىرە تۈسىنى ئالغان؛ ئۈچىنچى، نۇتۇق سۆزلىگۈچىنىڭ مەقسىتى ئاممىغا ئىلغار ئىلمىي ئىدىيىنى تارقىتىش، تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسىنىڭ زەھىنىنى كېڭەيتىش بولغاچقا، نۇتۇق يەنە ئاممىباب خاراكتېرىگە ئىگە بولغان؛ تۆتىنچى، نۇتۇقتا ئادەم بىلەن ئادەمسەن مابەئۇنىنىڭ مۇناسىۋىتى جانلىق ۋە ئىلمىي يوسۇندا چۈشەندۈرۈلگەن، جانلىق ئوخشىتىش ۋە قايىناق ھېسسىياتقا تولغان قايتۇرما سوئاللار

ئۆز نۆۋىتىدە نۇتۇقنى يەنە تەسلىنىدۇرۇش كۈچىگە تولدۇرغان. سىقىسى، بۇ نۇتۇق يالغۇز ئىلىم-پەن تارىخىدىكى شانلىق بىر سەھىپە بولۇپلا قالماي، يەنە ئىلىم-پەن توغرىسىدىكى نۇتۇقلار ئىچىدىكى شانلىق بىر سەھىپە بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

ئىنسانلارنىڭ تەبىئەتتىكى ئورنى

1860-يىلى

ئىنسانلارغا ئالاقىدار نۇرغۇن مەسىلىلەردىن بىرى ئىنسانلارنىڭ تەبىئەتتىكى ئورنىنى ۋە ئىنسانلار بىلەن كائىنات ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى ئېنىقلاشتىن ئىبارەت. بۇ مەسىلە باشقا بارلىق مەسىلىنىڭ ئاساسى بولۇپ، باشقا مەسىلىلەرگە قارىغاندا تېخىمۇ قىزىق. بىز ئىنسانلارنىڭ ئىرقى نەدىن كەلگەن؟ بىز ئىنسانلارنىڭ تەبىئەتنى بويىنىدۇرۇش ۋە تەبىئەتنىڭ بىز ئىنسانلارنى بويىنىدۇرۇشتىكى كۈچىنىڭ دائىرىسى قانچىلىك؟ بىز ئىنسانلارنىڭ ئاخىر يەتمەكچى بولغان مەقسىتىمىز يەنە نېمە؟ بۇ سوئاللار دائىم كىشىلەرنىڭ ئالدىغا قويۇلىدۇ ھەمدە دۇنياغا تۈرلۈپ ئۆسكەن ھەر بىر كىشىدە چەكسىز قىزىقىش پەيدا قىلىدۇ. بىزنىڭ ئارىمىزدىكى بىرمۇنچە كىشىلەر بۇ سوئاللارغا يېڭى جاۋاب ئىزدىگەن چاغدا قىيىنچىلىققا ۋە خەتەرگە يولۇقسىلا ئارقىغا قايتىدۇ-دە، بۇ مەسىلىلەردىن بىرى بولۇش بىلەن قانائەتلىنىدۇ ياكى مەسىلىلەر ئۈستىدە ئىزدىنىش روھىنى كىشىلەر قەدىرلەيدىغان ۋە ھۆرمەتلەيدىغان خان ئەنئەنىۋى پىكىرلەردىن ئىبارەت مامۇق يوقاننىڭ ئاستىغا باستۇرۇپ قويىدۇ. لېكىن ھەر بىر دەۋردە ھامان ھارماي-تالماي تىرىشىدىغان بىر-ئىككى ئەزىمەت چىقىدۇ، ئۇلار تەبىئىي ئىجادچانلىق ئىقتىدارىغا ئىگە بولۇپ، ھەقىقىي-ئىشەنچلىك پاكىتلارنىلا ئىلمىي ئاساس قىلىدۇ ياكى ھېلىقىدەك ساپ گۇمانخورلۇق مۇقاملىرىدىن

سەسكىنىپ، ئالدىنقىلار ياكى زامانداشلىرى ھاڭغان راھەت يولدا مېڭىشنى خالىماي، بارلىق تىكەن-چاتقال ۋە توسالغۇلارغا قارىماي، ئۆزلىرى ئاچقان يولدا چوڭ قەدەملەر بىلەن مېڭىۋېرىدۇ. ئىنسانلارنىڭ ھايۋانات دۇنياسىدىكى ئورنى توغرىسىدىكى بىلىملەر ئىنسانلار بىلەن ئالەمنىڭ مۇناسىۋىتىنى توغرا چۈشىنىشتە كەم بولسا بولمايدىغان زۆرۈر بىلىملەردۇر. بۇ توغرىدا، ئاخىردا يەنىلا بايا بايان قىلىپ ئۆتۈلگەن ھايۋانلار بىلەن ئىنسانلار ئوتتۇرىسىدىكى ئۆزگىچە مۇناسىۋەت ۋە ئۇزۇق-تۇغقانلىق مەسىلىسىگە كېلىپ توختىلىمىز.

بۇنداق تەتقىقاتنىڭ مۇھىملىقى ئىنتايىن روشەن. پىكرى ھەرقانچە ئاددىي بولغان كىشىمۇ ئادەمگە بەكمۇ ئوخشايدىغان نەرسە بىلەن ئۇچرىشىپ قالغىنىدا ئاز-تولا ھەيران بولماي تۇرالمىدا. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەيرانلىق تۇغۇلىدۇكى، بۇ ئۇنىڭ ھېلىقى ھايۋاننىڭ سەتلىكىدىن سەسكەنگەنلىكىدىن، بەلكى ئىنسانلارنىڭ تەبىئەتتىكى ئورنى، شۇنىڭدەك ئىنسانلار بىلەن ئىنسانلاردىن كېيىنلا تۇرىدىغان ھايۋانلارنىڭ مۇناسىۋىتىدىن ئىبارەت ئەنئەنە جەھەتتە ھۆرمەتكە سازاۋەر مۇنداق بىر نەزەرىيە بىلەن چوڭقۇر ئورنىشىپ كەتكەن قاتئال قاراش تۈپەيلىدىن ئۇشتۇمۇت پەيدا بولغان ھەيرانلىقتۇر.

ھازىر مەن بۇ مەسىلىلەرنى قىسقىچە تونۇشتۇرۇپ ئۆتمەكچىمەن ھەمدە ئىنسانلار بىلەن ھايۋانلارنىڭ خاراكتېرى، دەرىجىسى قاتارلىق خۇلاسە جەھەتتىكى ئاساسىي پاكىتلارنى ئەڭ ئاممىباب سۆز بىلەن، يەنى ئاناتومىيە توغرىسىدا مەخسۇس ساۋاتى يوق كىشىلەرمۇ چۈشىنىشەلەيدىغان سۆزلەر بىلەن چۈشەندۈرۈپ ئۆتمەكچىمەن، ئاندىن كېيىن بىر بىۋاسىتە خۇلاسەنى ئوتتۇرىغا قويىمەن. ئاشۇ پاكىتلارغا ئاساسلىنىپ مەن بۇ خۇلاسەنى توغرا دەپ ھۆكۈم قىلىمەن. ئاخىردا ئاشۇ خۇلاسە بىلەن ئىنسانلارنىڭ كېلىپ چىقىشى توغرىسىدىكى تەسەۋۋۇرنىڭ مۇناسىۋىتى ئۈستىدە مۇھاكىمە يۈرگۈزىمەن. شۇبھىلىنىشكە ئاساس يوقكى، ئىنسانلارنىڭ كېلىپ چىقىشى

توغرىسىدىكى بىر خىل ئەھۋال ئادەمسىمان مایمۇندىن پەيدىنپەي ئۆزگىرىپ بۇ ھالغا يەتكەن دېگەندىن ۋە ئىككىنچى بىر خىل ئەھۋال ئادەمسىمان مایمۇنلار بىلەن بىرلىكتە بىر ئەجدادتىن تارماقلىنىپ بۇ ھالغا يەتكەن دېگەندىن ئىبارەت.

ھازىر تەبىئەتنىڭ رولى توغرىسىدىكى بىر خىل تەلىماتلار كىشىلەرنى قايىل قىلغۇدەك ئىسپاتقا ئىگە بولدى. ئۇنى قوللاشقا بولىدۇ. ئىككىنچى بىر خىل گەپ بىلەن ئېيتقاندا، پەقەت بىر خىل ئادەتتىكى ھايۋاننىڭ تۈرنىڭ كېلىپ چىقىشى توغرىسىدىكى قىياسلار ئىلمىي ئاساسقا ئىگە بولدى. ئۇ بولسىمۇ دارۋىن ئەپەندى ئوتتۇرىغا قويغان قىياس.

مەن شۇنىڭغا ئىشىنىمەنكى، دارۋىن ئەپەندى ئۆزىنىڭ «تاللاش» ياكى «ئۆزگىرىشنى تاللاش» دەپ ئاتىغانىنىڭ تەبىئەتتە ھەقىقەتەن مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى ۋە ئۇنىڭ رول ئوينىۋاتقانلىقىنى قانائەتلىنەرلىك ھالدا ئىسپاتلىدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇ يەنە تولۇق دەلىللەر بىلەن بۇنداق تاللاش رولىنىڭ تۈزۈلۈش جەھەتتە يېڭى «تۈر» ھەتتا يېڭى «ئۇرۇقداش» ھاسىل قىلالايدىغانلىقىنى ئىسپاتلىدى. مۇبادا ھايۋاناتنىڭ پەرقى پەقەت تۈزۈلۈش جەھەتتەلا چەكلىنىدىغان بولسا، ئۇ ھالدا مەن قىلچە شۈبھىلەنمەي دارۋىن ئەپەندى بىر خىل ھەقىقىي تەبىئەت سەۋەبىنىڭ مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ ئىنسانلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ھالدا جانلىقلار تۈرنىڭ كېلىپ چىقىشىنى تولۇق چۈشەندۈرۈپ بېرەلەيدىغانلىقىنى دەلىللىدى، دەپ قارايمەن.

مەن شۇنىڭ ئۈچۈن دارۋىن ئەپەندىنىڭ قىياسىنى قوبۇل قىلدىمكى، ئۇ تاللاپ يېتىشتۈرۈش ئۇسۇلى ئارقىلىق جانلىقلار تۈرلىرىنى بارلىققا كەلتۈرگىلى بولىدىغانلىقىنى ئىسپاتلايدىغان دەلىللەرگە ئىگە بولدى. بۇ خۇددى فىزىكا جەھەتتىكى بىر پەيلاسوپ قىياسىتىكى ئېفىرنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان دەلىللەرگە ئىگە بولغاچقا، نۇرنىڭ دولقۇنلۇق تەلىماتىنى قوبۇل قىلىشقا بولىدىغاندەك ياكى بىر خىمىك ئاتومنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان

دەلىللەرگە ئىگە بولغانلىقتىن ئاتوم تەلىماتىنى قوبۇل قىلىشقا بولغىنىدەك، مەنۇ شۇنىڭغا ئوخشاش بىر سەۋەب ئارقىسىدا دارۋىن تەلىماتىنى قوبۇل قىلدىم. چۈنكى بۇ تەلىمات كۆپلىگەن، يەنە كېلىپ ناھايىتى ئېنىق ئىشەنچكە ئىگە: ئۇ ھازىر كۆزىتىلىۋاتقان پاكىتلاردىكى قالايمىقانچىلىق ئەھۋالىنى تۈگىتىشنىڭ ۋە ئېنىقلاپ چىقىشنىڭ بىردىنبىر ئۇسۇلى؛ ئۇ ئىختىرا سىستېما تىكىسىنىڭ تەبىئەت سىستېمىسى ۋە ئىپتىدائىي تۈرلەمە شۇناسلىق سىستېمىسىدىن باشلاپ تەتقىق قىلغاندىن بۇيان، ناتۇرالىستلارنى تەمىن ئەتكەن ئەڭ كۈچلۈك تەتقىقات قورالى بولۇپ قالدى.

لېكىن، ئالدى بىلەن دارۋىن ئەپەندىنىڭ نۇقتىئىنەزىرىنى ھېسابقا ئالمىغاندىمۇ، پۈتكۈل تەبىئەت دۇنياسىدىكى ھادىسىلەرنىڭ ئوخشاشلىقى بىزنى مۇكەممەل ۋە قايىل قىلارلىق كۈچكە ئىگە بىر دەلىل بىلەن تەمىن ئېتىدۇكى، ئۇنىڭ بىلەن ئالەمدىكى بارلىق ھادىسىلەرنىڭ پەيدا بولۇشى پەقەت ئىككىنچى سەۋەب دېگەن بىر نېمىنىڭ قاتنىشىشى بىلەن مەيدانغا كېلىدۇ دېگەن نۇقتىئىنەزەرگە رەددىيە بېرىشكە بولىدۇ. ئىنسانلار بىلەن باشقا جانلىقلار ئوتتۇرىسىدا كى زىچ مۇناسىۋەت، جانلىقلار پەيدا قىلىدىغان كۈچ بىلەن باشقا كۈچلەر ئوتتۇرىسىدىكى زىچ مۇناسىۋەت توغرىسىدا، مېنىڭ شەكىلگە كىرمىگەن ھالەتتىن شەكىلگە كىرگۈچە، ئانئورگانىكىلىقتىن ئورگانىكىلىققىچە، قارىغۇلارچە كۈچتىن ئاڭلىق پاراسەت ۋە ئىرادىگىچە بولغان تەبىئەتتىكى بۇ ئۇلۇغ تەرەققىياتلارنىڭ ئۆزئارا باغلىنىشلىق نەرسىلەر ئىكەنلىكىدىن گۇمانلىنىشقا ئاساسىم يوق.

ئىلىم-پەننىڭ ۋەزىپىسى ھەقىقەتنى مۇقەررەرلەشتۈرۈپ ۋە بايان قىلىپ بولغاندىن كېيىن ئاخىرلىشىدۇ. ئەگەر بۇ كىتاب ئىلىم-پەن خىزمەتچىلىرىنىڭلا ئوقۇشىغا بېرىلىدىغان بولسا، گەپنى توختىتىش كېرەك. چۈنكى كەسىپداشلىرىمىنىڭ ھۆرمەت قىلىدىغىنى پەقەتلا دەلىل، مەن ئۇلارنىڭ ئارزۇسىغا زىت كېلىپ قالغان ئەھۋالدىمۇ، ئۇلارنىڭ ئەڭ ئالىي مەسئۇلىيىتىنىڭ دەلىل-ئىسپاتقا بويسۇنۇش ئىكەنلىكىگە قەتئىي ئىشىنىمەن.

لېكىن، مەن بۇ كىتابنىڭ كەڭ بىلىم ئەھلىنىڭ ئارىسىغا كەڭرەك تارقىلىشىنى ئۈمىد قىلىمەن. مەن ناھايىتى ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئىزچىل ئېلىپ بېرىۋاتقان تەتقىقاتتا قولغا كەلتۈرۈلگەن خۇلاسىنى ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ئېلان قىلغان ۋاقىتتا، ئەگەر زور كۆپچىلىك ئوقۇرمەن مېنىڭ خۇلاسەمگە قارشى تۇرىدىغانلىقىنى بىلدۈرسە، مېنىڭ ئۇلار بىلەن كارىم بولمىسا، بۇ قورقۇنچاقلىق بولىدۇ.

مەن ھەر تەرەپتىن كېلىدىغان ئاۋازلارنى ئاڭلىشىم مۇمكىن؛ «بىز دېگەن ئەر ۋە ئايال دۇرمىزكى، ھەرگىز ئادەمسىمان مایمۇنلارنىڭ سەل ئەقىللىقراق تۈرىدىن، پەقەت سېنىڭ شىمپانزاڭ ۋە گورىللا (ئورانگۇتان) لىرىڭنىڭكىدىن پۈتى ئۇزۇن ۋە مەزمۇنراق، مېڭىسى چوڭراقلا بولۇپ قالغانلاردىن ئەمەس. ئۇلار قارىماققا بىزگە ھەرقانچە ئوخشىسىمۇ، لېكىن بىلىمنىڭ كۈچى، ياخشى-يامانلىق ئېڭى، ئىنسان ھېسسىياتىدىكى رەھىمدىللىق بىزنى بارلىق ھايۋان تۈرىدىكى ھەمراھلىرىمىزدىن ئۈستۈن قىلغان.»

مەن بۇلارغا شۇنداقلا جاۋاب بېرىمەنكى، بۇنداق چۇقانلارنى، ئەگەر مۇۋاپىق كېلىدىغان بولسا يوللۇق دېيىشكە بولىدۇ، پۈتۈنلەي ھېسداشلىق قىلىمەن. لېكىن مەن ئىنسانلارنىڭ ئىززەت-ھۆرمىتىنى پۈتۈننىڭ بارماقلىرىنىڭ قانداقلىقىغا قاراپ باھالمايمەن. ئەكسىچە مەن بۇنداق شۆھرەتپەرەسلىكنى ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە چەتكە قاقىمەن. مەن ئادەم بىلەن ھايۋانلار ئوتتۇرىسىدا ئادەمسىمان مایمۇنلارنىڭ ئۆزىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكىدىنمۇ كەڭ، مۇتلەق بولغان تۈزۈلۈش جەھەتتىكى پاسىلنىڭ يوقلۇقىنى ئىسپاتلاشقا تىرىشىپ كەلمەكتىمەن. مەن تېخىمۇ ئىلگىرىلەپ ئۆزۈمنىڭ ئېتىقادىم بىلەن ئىزاھلايمەنكى، ئادەم بىلەن ھايۋاننى روھىي جەھەتتىن پەرقلەندۈرۈشكە ئۇرۇنۇشۇم ئوخشاشلا بېھۋەدە ئۇرۇنۇشتۇر، ھەتتا ھېسسىيات، ئەقىل-پاراسەت قاتارلىق ئەڭ يۇقىرى دەرىجىلىك ئىقتىدار تۆۋەن دەرىجىلىك ھايۋانلاردا بېخ سۈرۈشكە باشلىدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە مەدەنىيەتلىك ئىنسان بىلەن ھايۋانلار

ئوتتۇرىسىدا غايەت زور ھاڭنىڭ بارلىقىغا مېنىڭدىن بەكرەك ئىشىنىدىغانلار يوقتۇر. يەنە كېلىپ مەن شۇنىڭغا تېخىمۇ چوڭقۇر ئىشىنىمەنكى، مەيلى ئادەم ھايۋانلارنىڭ بىر تۈرىدىن تەدرىجىي تەرەققىي قىلىپ بۇ ھالغا يەتسۇن ياكى يەتمسۇن، لېكىن ئادەم سۆزسىز ھايۋان تۈرىگە مەنسۇپ ئەمەس. بۇ دۇنيادا بىردىنبىر ئەقىللىق بولغان ئاھالىنىڭ ھازىرقى ئىززەت-ھۆرمىتىگە سەل قارايدىغان ۋە ئۇنىڭ كېلەچىكىگە بولغان ئۈمىدىتىن ۋاز كېچىدىغان بىرمۇ كىشى يوق.

دۇرۇس، بۇ مەسىلىلەر توغرىسىدا نوپۇزلۇق قىياپىتىگە كىرىۋالغان بەزى كىشىلەرنىڭ ماڭا ئېيتقان بۇ ئىككى خىل ئوخشاش بولمىغان پىكىرنى كېلىشتۈرگىلى بولمايدۇ؛ ئىنساننىڭمۇ، ھايۋاننىڭمۇ مەنبەسى بىر دېگەن ئېتىقاد ئىنسانلارنىڭ ھايۋانلىشىشىنى ۋە چۈشكۈنلىشىشىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، دېگەن گېپىنى ئاڭلىغاندىم. لېكىن راست شۇنداق بولامدۇ؟ بىر ئەقىللىق بالا بەزى ئېنىق نۇقتىئىنەزەرلەر تۈپەيلىدىن ئىدىيىۋى قالايمىقانچىلىققا دۇچار بولۇپ قالسا، چالا مۇنازىرىشۇناسلار بۇنداق يەكۈننى بىزگە تاڭلامدۇ؟ شائىرلار، پەيلاسوپلار ياكى سەنئەتكارلار (ئۇلارنىڭ تالانتى ئۇلارنىڭ دەۋرىنىڭ شان-شەرىپى) ھەقىقىي تارىخىي مۇمكىنلىك (مۇقەررەرلىك دېمەي تۇرايلى) تۈپەيلىدىن يۇقىرى ئورنىدىن چۈشۈپ كەتسە، ئۇلارنى بەزى يالىڭاچ، ئىنسان قېلىپىدىن چىققان ياۋايىلارنىڭ ئەۋلادى، ئۇلارنىڭ بىلىمى ئۇلارنى تۈلكىدىن سەللا قوۋ، يولۋاستىن تېخىمۇ خەتەرلىك قىلىپ قويدۇ دېسە، بۇ گەپلەر توغرا بولغان بولامدۇ؟ ئۇ ئىلگىرى بىر ئۇرۇقتىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇنى ئادەتتىكى ئۇسۇلنى قوللىنىپ بىر ئىتنىڭ ئۇرۇقىدىن پەرقەندۈرگىلى بولمايدىغانلىقى ئۈچۈن ئۇ سەكرەپ قاۋىشى ھەم تۆت پۇتلاپ يەردە يېتىشى لازىم، دېيىش كېرەكمۇ؟ مېھرىبانلىق تەرەپدارلىرى ياكى ئەۋلىيالار ئىنسان تەبىئىتى توغرىسىدىكى ئەڭ ئاددىي تەتقىقاتى ئارقىسىدا ئادەمنىڭ تۆت پۇتلۇق ھايۋاننىڭكىدەك شەخسىيەتچىلىكى ۋە ياۋۇز نىيىتى بولىدىغانلىقىنى تۈپتىن ئېچىپ بەرگەنلىكى ئۈچۈن بىر خىل

ئاليجاناب تۇرمۇش كەچۈرۈشكە تىرىشماسلىقى كېرەكمۇ؟ مېكيان ئانىلىق مېھرىنى ئىپادىلىگىنى ئۈچۈن ئادەمنىڭ ئانىلىق مېھرىمۇ ھېچنېمىگە ئەرزىمەيدۇ ياكى ئىت ساداقە تەمەن بولغاچقا ئادەمنىڭ ساداقە تەمەنلىكىنىڭمۇ قىلچە قىممىتى بولمايدۇ دېسە بولامدۇ؟
بۇ مەسىلىلەرگە كەڭ ئاممىنىڭ ساۋاتى ھېچبىر شۈبھىلەنمەيلا جاۋاب بېرەلەيدۇ. ساغلام ئىنسان ئۆزىنىڭ رېئال جىنايەتتىن ۋە چۈشكۈنلۈكتىن قۇتۇلۇپ چىقىشنىڭ جىددىي زۆرۈرلۈكىنى بىلىدۇ. پىكىر قىلىش جەھەتتىكى مەينەتلىكى تەئەددىچىلەرگە ۋە «تولمۇ ئادىل»لارغا قالدۇرايلى. ئۇلار بارلىق شەيئىلەردىن نەپرەتلىنىدۇ، ئۇلار رېئال دۇنيادىكى ئاليجاناب پەزىلەت ئالدىدا قارىغۇ ۋە نادان، ئىنسانىيەت ئىگىلەپ تۇرغان ئاليجاناب ئورۇنىنى چۈشىنىشكە قادىر ئەمەس.

مۇشۇنداق بولۇپلا قالماستىن، بەلكى پىكىر قىلىشقا ماھىر كىشىلەر ئەنئەنىۋى بىر تەرەپلىمە قاراشنىڭ كۆزنى ئالاق-جالاق قىلىۋېتىدىغان تەسىرلىرىدىن قۇتۇلۇپ چىققاندا، ئىنسانلارنىڭ تۆۋەن دەرىجىلىك ئەجدادلىرىدىن ئىنسانلارنىڭ ئۇلۇغ ئىقتىدارى توغرىسىدا ئەڭ ياخشى دەلىللەرنى تاپالايدۇ؛ يەنە كېلىپ ئىنسانلارنىڭ ئۆتمۈشتىكى ئۇزاققا سوزۇلغان تەدرىجىي تەرەققىياتى جەريانىدىن ئىنسانلارنىڭ تېخىمۇ ئاليجاناب كەلگۈسىگە يېتىپ بېرىش ئىشەنچىسى توغرىسىدا ئەقىلگە مۇۋاپىق دەلىللەرنى تېپىپ چىقالايدۇ.

كىشىلەر شۇنى ئەستە تۇتۇشى كېرەككى، مەدەنىي ئادەملەرنى ھايۋانلارغا سېلىشتۇرغان چاغدا، خۇددى ئالىپ تاغلىرىدىكى بىر سەيياھنىڭ بۇلۇتلارغا تاقىشىپ تۇرغان تاغ چوققىلىرىنى كۆرۈپ، قارىيىپ كۆرۈنگەن تاش بىلەن قوڭۇر تاغ چوققىلىرىنىڭ ئۈچىنىڭ قەيەردە ئىكەنلىكىنى، ئاسماننى قاپلىغان بۇلۇتلارنىڭ قەيەردىن پەيدا بولغانلىقىنى بىلەلمەي قالغىنىغا ئوخشاش ئەھۋال كۆرۈلىدۇ. گېئولوگىلار ئۇنىڭغا بۇ ھەيۋەتلىك تاغلار ئاخىرقى ھېسابتا پەقەتلا ئىپتىدائىي دېڭىز-ئوكيانلارنىڭ ئاستىنقى قىسمىدىكى قاتتىق سېغىز توپا ياكى يەر ئاستىدىكى چوڭ يېپتىن ئېتىلىپ چىقىپ قېتىشقان

داشقاللاردىن ئىبارەت بولۇپ، قارىيىپ كۆرۈلگەن سېغىز توپا بىلەن ئەسلىدە بىر نەرسە ئىدى، لېكىن يەر پوستىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى كۈچ سەۋەبىدىن ئۆرلەپ ئاشۇنداق ھەيۋەتلىك ۋە چىقىملىق بولمايدىغان دەرىجىدىكى ئېگىزلىككە ئايلانغان، دەپ جاۋاب بېرىدۇ ھەيرانلىق ئىلكىدە قالغان بۇ سەيياھ ناۋادا ئەڭ دەسلەپتە گېئولوگنىڭ بۇ گەپلىرىگە ئىشىنىشى رەت قىلسا، ئۇنى چۈشىنىشكە بولىدۇ، ئەلۋەتتە .

لېكىن، گېئولوگنىڭكى توغرا. ئۇنىڭ پىكرىنى مۇۋاپىق دەرىجىدە ئويلاپ كۆرسەك، بىزنىڭ ئىززەت-ھۆرمىتىمىز ۋە قىزىقىشىمىز كەملەپ كەتمەيدۇ، ئەكسىچە تەرىپىيە كۆرمىگەنلەرنىڭ گۈزەللىكىنى ئوقۇل بىۋاسىتە كۆزىتىشىدىن باشقا، ھەر خىل يۈكسەك بىلىم ئىقتىدارىمىزنى ئاشۇرىدۇ .

ھاياجانلىنىش ۋە بىر تەرەپلىمە قاراشلار ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن، جانلىقلار دۇنياسىدىكى ئالىپ تاغلىرى ۋە ئاندىس تاغ تىزمىلىرىدەك ئۇلۇغ بولغان ئادەم توغرىسىدا بىز ناتۇرالستلارنىڭ پىكىرلىرىدىن ئوخشاش نەتىجىگە ئىگە بولالايمىز. بىزنىڭ ئادەمنى ماددىي جەھەتتە ۋە تۈزۈلۈش جەھەتتە ھايۋانلار بىلەن ئوخشاش دېگەنلىكىمىز بىلەن ئىنسانلارنىڭ ئېسىللىقى تۆۋەنلەپ كەتمەيدۇ. چۈنكى پەقەت ئادەملا چۈشىنىشكە بولىدىغان ۋە مۇۋاپىق بولغان تىلنى ئىجاد قىلالايدىغان تالانتقا ئىگە، ئاشۇ تىلغا ئاساسەن، كىشىلەر ئۆزىنىڭ ھايات مەزگىلىدە پەيدىنپەي تەجرىبە توپلايدۇ ۋە تەجرىبىلەرنى تەشكىللەيدۇ، ئەمما بۇنداق تەجرىبە باشقا ھايۋانلار ئارىسىدىكى يەككە تەن (ئىندىۋىد) نىڭ ھاياتى ئاخىرلاشقان چاغدا تامامەن يوقىلىپ كېتىدۇ. شۇڭلاشقا ئىنسانلار ھازىر خۇددى چوڭ تاغنىڭ بېشىدا تۇرغاندەك، ئۆزىنىڭ پەس شېرىكىنىڭ سەۋىيىسىدىن كۆپ دەرىجىدە ئېشىپ، ئۆزىنىڭ قوپال تەبىئىتىدىن ئۆزگىرىپ، ھەقىقەتنىڭ چەكسىز مەنبەسىدىن نۇر ياغدۇرالايدۇ .

ياۋلوۋ

(1849 — 1936)

ياۋلوۋ — رۇسىيەلىك فىزىئولوگىيە ئالىمى؛ 1870-يىلى سان يېتىرىۋىرگى ئۇنىۋېرسىتېتىدا خىمىيە ۋە فىزىئولوگىيە ئوقۇغان، 1883-يىلى ئىمپېرىيە مېدىتسىنا ئىنستىتۇتىدا دوكتورلۇق ئۇنۋانىغا ئېرىشكەن؛ 1890 — 1924-يىلىغىچە فىزىئولوگىيە پروفېسسورى بولغان؛ 1904-يىلى شىرتلىك رېفلىكس نەزەرىيىسى ۋە ھەزىم قىلىش توغرىسىدىكى فىزىئولوگىيەلىك تەتقىقاتى ئۈچۈن نوبېل مېدىتسىنا-فىزىئولوگىيە مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن.

بۇ — سېچېنۋونىڭ ۋاپات بولغانلىقىنىڭ ئىككى يىللىقى مۇناسىۋىتى بىلەن ئۆتكۈزۈلگەن يىغىندا سۆزلەنگەن نۇتۇق. سېچېنۋو رۇسىيە فىزىئولوگىيە ئالىمى، رېفلىكس نەزەرىيىسىنى بەرپا قىلغۇچى، رۇس فىزىئولوگىيىسىنىڭ بۈۋىسى دەپ نام ئالغان. نۇتۇقتا مەرھۇمنىڭ غايەت زور مۇۋەپپەقىيەتلىرى ۋە ئالىجاناب يەزىلىتى ئىسلىپ ئۆتۈلگەن، شۇنداقلا قايغۇلۇق ھۆرمىتى ۋە سېغىنىشلىق تۇيغۇسى ئىپادىلىپ بېرىلگەن، شۇ سەۋەبتىن ناھايىتى كۈچلۈك تەسىرى كۈچكە ئىگە بولغان. نۇتۇق ئادەمگە شۇنداق تۇيغۇ بېرىدۇكى، پەقەت ھاياتلىق يولىدا چوڭقۇر ھاياتلىق ئىزى قالدۇرغان، ئىنسانىيەتكە ئازدۇر-كۆپتۇر تۆھپە قالدۇرغان كىشىلەر ھەقىقىي تۈردە كىشىلەرنىڭ قەلبىدە ياشايدۇ. ئۇ سېچېنۋو ئارقىلىق كىشىلەرگە كىشىلىك تۇرمۇشنىڭ ئەھمىيىتىنى چۈشەندۈرۈپ، ياش ئالىملارغا ئىلىم-پەن ئىشلىرى بىلەن قانداق شوغۇللىنىش كېرەكلىكىنى، قانداق قىلغاندا مۇنەۋۋەر بىر ئالىم بولغىلى بولىدىغانلىقىنى ئېيتىپ بېرىدۇ. نۇتۇق تەرتىپلىك، قۇرۇق گەپتىن خالىي بولۇپ كىشىلەرگە ئالىجاناب، ساددا، گۈزەل تۇيغۇ بېرىدۇ.

قەتئىي تەۋرەنمەيدىغان ئادەملا نۇر مۇشۇ يارىتالايدۇ

1907-يىلى 3-ئاينىڭ 22-كۈنى

قەدىرلىك ئەپەندىلەر:

مۇشۇ نۆۋەتتىن باشلاپ پېتىربۇرگ رۇسىيە دوختۇرلىرى جەمئىيىتى ھەر يىلى پروفېسسور ئىۋان مىخايلوۋىچ سېچېنۋوۋنى خاتىرىلەش يىغىنى ئېچىپ تۇرىدىغان بولدى. رۇسىيە دوختۇرلىرى جەمئىيىتى بۇنداق ئىشنى تەبرىكلەشكە ئالاھىدە ھوقۇقلۇق، چۈنكى ئىۋان مىخايلوۋىچنىڭ ئەڭ شانلىق ۋاقتى ئۇنىڭ ئىلمىي پائالىيىتىنىڭ دەسلەپكى ۋاقىتلىرىغا توغرا كەلگەن. بۇ چاغدا ئۇ مېدىتسنا تاشقى كېسەللىكلەر ئىنستىتۇتىدا پروفېسسور ئىدى. بىزنىڭ جەمئىيىتىمىز بولسا قۇرۇلغاندىن باشلاپلا بۇ ئورگان بىلەن زىچ ۋە ئايرىلماس مۇناسىۋەتتە بولغان.

يەنە بىر تەرەپتىن، سېچېنۋوۋمۇ بۇنداق خاتىرىلەشنى قوبۇل قىلىشقا ھەقىقەتەن چۈنكى ئۇ رۇسىيە فىزىئولوگىيىسىگە ئاساس سالغۇچى بىر ئالىم. رۇسىيە ئەقىل-پاراستىنىڭ بۇ مۇھىم ئىلىمگە — فىزىئولوگىيىنى تەتقىق قىلىشقا قاتنىشىشى ئىۋان مىخايلوۋىچتىن باشلانغان.

بۇنداق ئىجادىيەتكە ئالاھىدە تالانت، ئالاھىدە خاراكتېر كېرەك. بۇنداق ئالاھىدىلىك ئىۋان مىخايلوۋىچتا روشەن ئىپادىلەنگەن. ئۇ رۇسىيە فىزىئولوگىيىسىنى باشلاپ بېرىپلا قالماي، يەنە تېزلا ئۇنى شەرەپلىك ئورۇنغا ئېرىشتۈردى.

بىز ئادىللىق بىلەن ئېتىراپ قىلىشىمىز كېرەككى، ئىۋان مىخايلوۋىچ مەركىزىي نېرۋا سىستېمىسى ھەرىكىتىنىڭ تۈزۈلۈشى تەلىماتىغا ھەقىقىي ئۇل تېشى قوبۇپ بەرگۈچىدۇر. ئۇ بۇ تەلىماتىكى مۇنۇ نۇقتىلارنى شەرھەلەپ بەردى.

1863-يىلى ئۇ رېفېلىكىنى تورمۇزلىيالايدىغان مەركىزىي نېرۋا رايونىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى بايقىدى.

ئۇ: ئەگەر ئادەتتىكى يۇلۇن رېفېلىكىسى قوزغىلىش بىلەن بىر ۋاقىتتا مېگە يۇلۇننىڭ مەلۇم مۇئەييەن يېرى غىدىقلىنىدىغان بولسا، يۇلۇن رېفېلىكىسى تورمۇزلىنىدۇ، دەپ ھېسابلىدى. بىرقانچە يىل ئۆتكەندىن كېيىن شاگىرتلىرى ئۇنىڭ يېتەكچىلىكىدە پۈتۈنلەي ئەكسچە بولغان بىر پاكىتنى، يەنى مېگە يۇلۇننىڭ باشقا يېرىنى غىدىقلىغان چاغدا يۇلۇن رېفېلىكىسىنىڭ تورمۇزلانغانلىقىنى ئەمەس، بەلكى رېفېلىكىسىنىڭ كۈچەيگەنلىكىنى كۆردى. ئاخىرىدا ئۇ مەركىزىي نېرۋا سىستېمىسىدا ئاجايىپ مۇھىم بىر خۇسۇسىيەت — نېرۋا جەرياندىكى ئىنېرتسىيەنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ئىسپاتلاپ چىقتى. ئۇ غىدىقلىنىشنىڭ ئومۇمىي يىغىندىسىنىڭ ئاساسى، ئۇ مۇنداق دەپ كۆرسەتتى: رېفېلىكىس قۇرۇلمىسىنى يەككە غىدىقلاشلا رېفېلىكىسىنى قوزغىيالايدۇ. رېفېلىكىسىنى قوزغاشقا ناھايىتى كۆپ غىدىقلاش كېتىدۇ.

ئىۋان مىخايىلوۋىچ بايقىغان بۇ پاكىت مەركىزىي نېرۋا سىستېمىسى تەلىماتىدىكى ئەڭ مۇھىم پاكىت.

نېرۋا ھەرىكىتىنىڭ پۈتكۈل تەرەققىياتى، خۇددى ئۇنىڭ ئادەم مېگىسىنىڭ روھىي ئىپادىسىدە نامايان بولغىنىدەك، نېرۋا سىستېمىسىنىڭ ئاستا-ئاستا ھەرىكەتكە ئۆتىدىغان، ئاستا-ئاستا تىنچلىنىپ قالىدىغان خۇسۇسىيىتىنى ئاساس قىلىدۇ.

يۇقىرىدا سۆزلىگەنلىرىم ئىۋان مىخايىلوۋىچنىڭ ئىلمىي تۆھپىسى، ئەمدى مەن ئۇنىڭ خۇسۇسىي پەزىلىتى ئۈستىدە توختىلىپ ئۆتمەن. ئىۋان مىخايىلوۋىچ ئىنتايىن كەم ئۇچرايدىغان شۇنداق بىر ئالىم ئىدىكى، ئۇ بىرەر پىلانى تۈزگەن بولسا ئۇنى ئاخىرىغىچە يەتكۈزەتتى. پاكىت ئىنتايىن ئېنىقكى، دەل مۇشۇنداق قەتئىي تەۋرەنمەيدىغان ئادەملا تۇرمۇشنى يارىتالايدۇ. ئۇ ئۆمرىدە ھېرش-چارچاشنى بىلمەي ئۆتتى. ئۇ 1905-يىلى 9-ئايدا يېڭى پىلان بىلەن موسكۋاغا قايتىپ كەلدى، لېكىن ئۇ بىر ئايدىن كېيىن

دۇنيا بىلەن خوشلاشتى. شۇڭا ئۇ ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە ئىلىم-پەن ئورنىدا چىڭ تۇرۇپ كەلدى.

ئالىمنىڭ ئۆمرى پەۋقۇلئاددە مۇھىتتا ئۆتتى، ئۇ دائىم ھەقىقەتكە باش ئېگەتتى.

قائىدە بويىچە ئېيتقاندا، ئىلىم-پەن ساھەسىدىكى كىشىلەر ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىمۇ ئۆزىگە خاس ئارتۇقچىلىقى — ئويىڭىتىپ ۋە ئادىللىق ئىچىدە پائالىيەت ئېلىپ بېرىشى كېرەك، لېكىن ئەمەلىيەتتە ئۇلار ئۇنداق قىلالىمىدى، بۇنىڭغا يەنە نىزاھ كېتەتتىمۇ؟

لېكىن، ئىۋان مىخائىلوۋىچ بۇ جەھەتتە شۇنداق بەختلىك ياشىدىكى، بۇمۇ ناھايىتى ئاز ئۇچرايدىغان بىر مىسال. تۆۋەندە مەن ئۇنىڭ تۇرمۇشىدىكى ئىككى ئىشنى دەپ ئۆتەيمەن.

ئىۋان مىخائىلوۋىچ ئەمدىلا پېتىربۇرگقا كەلگەن چېغىدا دەرھال ئۆزىنىڭ ئىلمىي تالانتىنى ۋە نۇتۇق تالانتىنى ناھايىتى قىلدى. شۇ سەۋەبتىن كىشىلەر ئۇنى پەنلەر ئاكادېمىيىسىگە كاندىدات قىلىپ كۆرسەتتى. ئىۋان مىخائىلوۋىچ بولسا يۈز-خاتىرە قىلمايلا ۋە ئورۇن-مەرتىۋە بىلەن ھېسابلاشمايلا جاۋاب بېرىپ، مېنىڭ ئىلىم-پەندە قىلغىنىم تولىمۇ ئاز، بۇنداق شان-شەرەپتىن بەھرىمەن بولۇشقا لايىق ئەمەسمەن، دېدى.

ئىككىنچى بىر ئىش، ئۇنىڭ مېدىتسىنا پەنلەر ئاكادېمىيىسىدىكى پروفېسسورلۇق ۋەزىپىسىدىن ئىستىپا بەرگەنلىك ئىشى توغرىسىدا. ئىۋان مىخائىلوۋىچ ھازىر ھەممەيلەنگە ناھايىتى تونۇشلۇق بولغان مېترىكوۋنى شۇ چاغدا بوش تۇرغان زوئولوگىيە مۇنبىرىگە يۆتكەپ كېلىشنى ئاكتىپ تەشەببۇس قىلدى. ئۇ، ئۇ چاغدا بۇ ئالىمنىڭ تالانتىنى بەك ماختىدى. لېكىن كوممىسسىيە ئۇنىڭغا تۆۋەنرەك تۇرىدىغان بىر ئالىمنى بەردى، شۇ سەۋەبتىن ئىۋان مىخائىلوۋىچ كوممىسسىيىنىڭ بۇ ئىشتا قىلغىنى ئادەتكە ئۇيغۇن بولمىدى دەپ ھېسابلىدى-دە، مېنىڭ پەنلەر ئاكادېمىيىسىدە داۋاملىق ئىشلەپ قېلىشىم مۇمكىن ئەمەسكەن دەپ قاراپ، ئىستىپا بېرىپ ماكانسىز

قېلىشتەك قىسمەتكە قالدى.

ئىۋان مىخايلوۋىچ سېچىنوۋ ئۆزىدە يېتىشتۈرگەن بۇنداق كارامەت، ئالاھىدە ۋە ئالىيجاناب شەخسىيلىك كېيىنكىلەرنىڭ خاتىرىسىدە مەڭگۈ ياشىشى، مەڭگۈ كېيىنكى ئەۋلادلارنىڭ ئىلھامچىسى بولۇپ قېلىشى كېرەك. مېنىڭچە، بىزنىڭ ھەر يىلى ئېچىپ تۇرىدىغان خاتىرە يىغىنىمىز مەلۇم دەرىجىدە مۇشۇ مەقسەتكە يېتىدۇ.

فروئىد

(1856 — 1939)

فروئىد — ئاۋستىرىيەلىك پسخولوگىيە ئالىمى، روھىي كېسەللىكلەر ئىلمىي ئالىمى، پسخىك ئانالىز ئىلمىنىڭ ئىجادچىسى؛ 1873-يىلى ۋېنا ئۇنىۋېرسىتېتىغا كىرىپ تېببىي ئىلم ئۆگەنگەن، ئوقۇش پۈتتۈرگەندىن كېيىن روھىي كېسەللىكلەر بويىچە كىلىنىكلىق داۋالاش خىزمىتىنى ئىشلىگەن؛ كېيىن شېركونىڭ تەسىرىدە روھىي كېسەللىكنىڭ سەۋەبلىرىنى تەتقىق قىلىش بىلەن شۇغۇللانغان؛ 1895-يىلى روھىي ئانالىز ئۇسۇلىنى بىرپا قىلىپ، روھىي كېسەللىكنىڭ سەۋەبى ئاڭ تەرىپىدىن بېسىلغان پسخىكىدا، بولۇپمۇ جىنسىي پسخىكىدا؛ بېسىلغان پسخىكا بەدەندە كېسەلگە ئايلىنىدۇ، ئەگر بېسىلغان يوشۇرۇن ئاڭ قويۇپ بېرىلسە روھىي كېسەللىكنى ساقايتقىلى بولىدۇ، دەپ قارايدۇ؛ 1908-يىلى ۋېنا روھىي ئانالىز ئىلمىي جەمئىيىتىنى، 1910-يىلى خەلقئارا روھىي ئانالىز ئىلمىي جەمئىيىتىنى قۇردۇ؛ 1938-يىلى ناتىستلار ۋېنانى ئىگەلەشتىن ئىلگىرىلا ئىنگلىيگە بېرىپ ياناھلىنىدۇ، ياندۇرۇقى يىلى ئېغىز راكى بىلەن ئىنگلىيىدە ۋاپات بولىدۇ. ئۇنىڭ ئاساسلىق ئەسىرلىرىدىن «ھىستېرىيە ئۈستىدە تەتقىقات»، «چۈشەنچە تەبىرى»، «ئۆزلۈك ۋە ئىد»، «قانارلىق ئەسىرلىرى بار». ئۇ بىرپا قىلغان پسخولوگىيەلىك ئانالىز تەلغىتى پسخولوگىيە تەرەققىياتىنىڭ بىر مۇھىم نامايەندىسى بولۇپ، ئۇزاققىچە يوشۇرۇن ياتقان يوشۇرۇن ئاڭنىڭ بىر قىسىم سىرىنى ئېچىپ بەردى. ئۇ روھىي كېسەللىكلەر ئىلمى، پېداگوگىكا،

ئىجادكارلىق (كراتىئونىزم)، سەنئەت قاتارلىق ساھەلەرنىڭ ھەممەسىدە مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە بولۇپ، كىشىلەرنىڭ ئىنسانىيەتنىڭ تۇغۇلغۇغا بولغان قارىشىنى تۈپتىن ئۆزگەرتىپ، ئىنسانىيەت دۇنيا قارىشىدا زور ئۆزگەرىشنى پەيدا قىلدى. ئۇنىڭ ئىنسانىيەت ئىدىيىسى نەزەرقىيات تارىخىدىكى نەسىرنى كۆپىنچە ئىنسان قۇياش مەركەز تەلەپلىرىنىڭ، دارۋىننىڭ تەدرىجىي نەزەرقىيات نەزەرىيەسىنىڭ نەسىرى بىلەن ئوخشاشقا بولىدۇ.

بۇ ئوڭۇشسىزلىقنى يېڭىنىڭ ئۇسۇلى روھىي ئانالىز نەزەرىيىسى ئارقىلىق شەرھلەنگەن نۇتۇق.

فروئىد مۇنداق دەپ قارايدۇ: ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچرىغان چاغدا تۇغۇلغان ئىقتىدارنى ئۆزگەرتىش ۋە يۈكەلدۈرۈش بىر خىل مۇھىم چارە، خۇددى سەنئەتكارلار ئىجادىيەتتىن خۇشاللىققا، ئالەملەر ھەقىقىتىنى ئىزدەش داۋامىدا خۇشاللىققا ئېرىشكەندەك، ئۇ كىشىنى مەنىسى ۋە ئەقلى كۈچ جەھەتتە خۇشاللىققا ئېرىشتۈرۈپ ئازابنى ئۇنتۇلدۇرىدۇ؛ بۇ دۇنيادا ياشىغان ئادەملەرنىڭ مەغلۇبىيەتكە، ئوڭۇشسىزلىققا ۋە كۆڭۈلسىزلىككە ئۇچرىماسلىقى مۇمكىن ئەمەس. ئۆزىنى يېڭىش ئۈچۈن ئۆزىنى يۈكەلدۈرۈشنى ئۆگىنىۋېلىش كېرەك. شۇنداق دېيىشكە بولىدۇكى، بۇ نۇتۇق كىشىلەرگە مەغلۇپ بولغاندا كۆرەش قىلىشنىڭ، ئازاب-ئوقۇبەت ئىچىدىن خۇشاللىق ئىزدەشنىڭ بىر يولىنى ئۆگىتىدۇ.

يۈكسىلىش (سۇبلىماتسىيەلەندۈرۈش) — تەقدىرنىڭ
ئورۇنلاشتۇرۇشىنى يېڭىش

1930-يىلى

بىز كۆرۈپ ئۆتكەنگە ئوخشاش، تۇرمۇش بىز ئۈچۈن تولىمۇ مۇشكۈل. ئۇ بىزگە شۇنچە كۆپ ئازاب-ئوقۇبەت، ئۈمىدسىزلىك

ۋە ئايغى چىقماس ئىشلارنى تېپىپ بېرىدۇ. تۇرمۇشقا كۆنۈش ئۈچۈن بىزدە توقۇنۇشنى پەسەيتىدىغان تەدبىر بولمىسا بولمايدۇ، خۇددى تېمۇدور فونتان ئېيتقاندەك: « بىزدە قۇتقۇزۇش تەدبىرى بولمىسا بولمايدۇ. » بۇنداق تەدبىردىن ئۈچى بولۇشى مۇمكىن: دىققەتنى كۈچلۈك دەرىجىدە بۇرۇش، بۇ بىزنى ئۆزىمىزنىڭ ئازاب-ئوقۇبىتىمىزگە پىسەنت قىلمايدىغان قىلدۇ؛ ۋاستىلىك قانائەت، بۇ بىزنىڭ ئازاب-ئوقۇبىتىمىزنى يېنىكلىتىدۇ؛ سەرخۇشلۇق، بۇ بىزنى ئازاب-ئوقۇبەتلىرىمىز ئالدىدا گاراڭ، سەزمەس قىلىپ قويدۇ. بۇ خىلدىكى تەدبىرلەر كەم بولسا بولمايدۇ. ۋولتايرې « كادىك » نىڭ ① خاتىمىسىدە كىشىلەرگە ئۆز بېغىدىكى يەرنى تېرىغىن، بۇنىڭدىن مەقسەت دىققەتنى بۇرۇش ئۈچۈندۇر، دېگەن. ئىلمىي پائالىيەت مۇشۇ خىلدىكى دىققەتنى بۇرۇشتۇر. ۋاستىلىك قانائەت خۇددى سەنئەتنىڭ يەتكۈزۈپ بەرگىنىگە ئوخشاش، رېئاللىققا سېلىشتۇرما قىلىنغان خىيالىدۇر، لېكىن خىيال مەنىۋى تۇرمۇشتا ئاشۇنداق رول ئوينىغاچقا ئۇلار يەنىلا مەنىۋى جەھەتتىكى قانائەت بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. سەرخۇشلۇق بەدىنىمىزگە تەسىر كۆرسىتىدۇ ھەمدە ئۇنىڭ خىمىيىلىك جەريانىنى ئۆزگەرتىدۇ...

يۇقىرىدا ئېيتىلغان تەدبىرلەردىن باشقا، ئازاب-ئوقۇبەتنىڭ ئالدىنى ئېلىشنىڭ يەنە بىر ئۇسۇلى بار. ئۇ بولسىمۇ بىزنىڭ پىسخىكىلىق تۈزۈلۈشىمىز رۇخسەت قىلىدىغان لىبىدوچە دىققەتنى بۇرۇشتۇر. بۇ خىل دىققەتنى بۇرۇش ئارقىلىق بۇنداق ئۇسۇلنىڭ رولى شۇنچىلا كۆپ جانلىقلارغا ئىگە بولىدۇ. بۇ يەردىكى ۋەزىپە تۇغما ئىقتىدارنىڭ نىشانىنى ئۆزگەرتىپ، ئۇنى تاشقى دۇنيادىن كېلىدىغان ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچراتماسلىق. تۇغما ئىقتىدارنىڭ يۈكسەلدۈرۈلۈشى بۇ ئۆزگىرىشنىڭ ياردىمى بىلەن بولىدۇ. ئەگەر بىر كىشى روھىي ۋە ئەقلىي خىزمەتتىن ئىبارەت بۇ مەنبەدىن

① پەلسەپىۋى رومان، 1763-يىلى يېزىلغان.

ئېرىشىدىغان خۇشاللىقنى ئاشۇرۇشقا قادىر بولالسا، ئۇنىڭ پايدىسى ئىنتايىن زور بولىدۇ. تەقدىرنىڭ ئۇنى ئۇيان-بۇيان قىلىش كۈچىمۇ كۆپ كىچىك بولىدۇ. خۇددى سەنئەتكارلار ئىجادىيەتتىن، ئۆز خىيالىنى ئىشقا ئاشۇرۇشتىن خۇشاللىق تاپقانغا ئوخشاش، ياكى ئالىملارنىڭ مەسىلىنى ھەل قىلغان ياكى ھەقىقەتنى تاپقان ۋاقتىدىكى روھىي ھالىتىگە ئوخشاش بولىدۇ. بۇنداق قانائەت بىر پەۋقۇلئاددە خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولۇپ، كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىز چوقۇم ئۇنى پىسخولوگىيىلىك مىستىكا ئاتالغۇلىرى بىلەن تەسۋىرلەپ چىقىمىز. ھازىر بىز ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇنداق قانائەتنى « ئالىيجاناب ۋە گۈزەل » دەپلا سۈپەتلەيمىز. لېكىن بۇنداق قانائەتنىڭ كۈچلۈكلۈكى ياۋايى، ئىپتىدائىي تۇغما ئىقتىدارنىڭ قانائىتىنىڭ كۈچلۈكلۈكىگە قارىغاندا بوشراق بولىدۇ. ئۇ بىزنىڭ تېنىمىزنى لەرزىگە سالمايدۇ. لېكىن بۇنداق ئۇسۇلنىڭ ئاجىزلىقى شۇكى، ئۇ كىشىلەرگە ئومۇميۈزلۈك ئىشلىتىلمەي، پەقەت ئاز سانلىق كىشىلەرگىلا ئىشلىتىلىدۇ. ئۇ كىشىلەرنىڭ ئالاھىدە خىسلىتىنى ۋە تەبىئىتىنى ئالدىنقى شەرت قىلىدۇ، ھالبۇكى بۇنداق خىسلىت ۋە تەبىئەت ئەمەلىيەتتە ئومۇميۈزلۈك بولمايدۇ، ھەتتا ئۇنىڭغا ئىگە بولغان ئاز سانلىق كىشىلەر ئۈچۈن ئېيتقاندىمۇ بۇنداق ئۇسۇل بىلەن ئازاب-ئوقۇبەتتىن ئۈزۈل-كېسىل ساقلانغىلى بولمايدۇ. ئەزرائىلنىڭ ئوقىنى ئوق ئۆتمەيدىغان قالغان ياساش ئۇسۇلى بىلەن توسۇپ قالغىلى بولمايدۇ. ئازاب-ئوقۇبەت ئاشۇ كىشىنىڭ ئۆزىنىڭ بەدىنىدىن كەلگەن چاغدا، ئۇ كۆپ ھاللاردا رولىنى يوقىتىپ قويدۇ.

بۇ جەريان ناھايىتى ئوچۇق ھالدا بىر مۇددىئانى، يەنى ئىچكى قىسمىدىكى، روھتىكى جەرياندىن قانائەت ئىزدەش ئارقىلىق ئۆزىنى تاشقى دۇنيادىن مۇستەقىل تۇرىدىغان قىلىش مۇددىئاسىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ، ئىككىنچى جەرياندا بۇ ئالامەتلەر ھەتتا تېخىمۇ روشەن كۆرۈنىدۇ. بۇ جەرياندا، رېئاللىق بىلەن بولغان ئالاقە تېخىمۇ بوشىشىپ كېتىدۇ-دە، قانائەتكە خىيالدىلا ئېرىشىش ئىمكانىيىتى

قالدۇ، بۇ خىيال بىلەن رېئاللىق ئوتتۇرىسىدىكى پەرقنىڭ خىيال ئېلىپ كېلىدىغان خۇشاللىققا توسقۇن بولمايدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. خىيالى پەيدا قىلىدىغان ئاشۇ ساھە تۇرمۇشقا قارىتىلغان تەسەۋۋۇردۇر. رېئاللىق تۇيغۇسى تەرەققىي قىلغان چاغدا، بۇ ساھە رېئال تەكشۈرۈش ئوتتۇرىغا قويغان تەلەپلەردىن روشەن ھالدا چەتلەپ ئۆتۈپ كېتىدۇ ۋە ئىشقا ئاشۇرۇش تەس بولغان ئارزۇنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن ساقلىنىپ قالىدۇ. خىيال ئېلىپ كەلگەن خۇشاللىق ئالدى بىلەن بەدىئىي ئەسەرلەردىن سەنئەتكارنىڭ قابىلىيىتىگە تايىنىش ئارقىلىق ھۇزۇرلىنىشتۇر. بۇنداق ھۇزۇرلىنىشقا ھەتتا ئۆزىدە ئىجادىي قابىلىيەت بولمىغان كىشىلەرمۇ ئېرىشىپ كېتىدۇ. سەنئەتنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان كىشىلەر ئۇنى تۇرمۇشتىكى خۇشاللىق ۋە تەسەللىنىشنىڭ مەنبەسى قىلىپ ئۇنىڭغا تولمۇ يۇقىرى باھا بېرىپ كېتەلمەيدۇ؛ سەنئەت بىزنىڭ ۋۇجۇدىمىزدا قوزغىغان مۇلايىملىق ۋە سەرخۇشلۇق تۇرمۇش ئېھتىياجىغا قوشۇلغان بېسىمنى ۋاقتىنچە تۈگىتەلىشىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ كۈچى بىزنى رېئاللىقتىكى ئازاب-ئوقۇبەتنى ئۇنتۇلدۇرىدىغان دەرىجىدە كۈچىيەلمەيدۇ...

ئەمدى بۇنىڭغا بىرلەشتۈرۈپ، بىز تۇرمۇشتىكى قىزىق ئەھۋاللار ئۈستىدە ئويلىنىپ كۆرەيلى، بۇ ھالدا تۇرمۇشتىكى بەخت ئاساسەن گۈزەللىكتىن ھۇزۇرلىنىشتىن كېلىدۇ. بىزنىڭ تۇيغۇمىز ۋە ھۆكۈمىمىز گۈزەللىكنى — ئىنسانلار تۇرقىنىڭ ۋە ھەرىكىتىنىڭ گۈزەللىكى، تەبىئىي ئوبيېكتىنىڭ گۈزەللىكى، مەنزىرە گۈزەللىكى، سەنئەت گۈزەللىكى، ھەتتا ئىلمىي كەشپىياتلارنىڭ گۈزەللىكىدىن تاپىدۇ. تۇرمۇش كەچۈرۈش ئۈچۈن ئىستېتىك پوزىتسىيە ئازاب-ئوقۇبەتنىڭ تەھدىتىدىن سەل مۇداپىئەلىنىپ، كۆپلەپ تولۇقلىما يەتكۈزۈپ بېرىدۇ. گۈزەللىكتىن ھۇزۇرلىنىش بىر خىل ھېسسىياتلىق، پەۋقۇلئاددە، مۇلايىم كەيپىياتتىكى سەرخۇشلۇق بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. گۈزەللىكنىڭ

روشن كېرىكى بولمايدۇ، ئەتەي تەربىيلىنىشمۇ كەتمەيدۇ، لېكىن مەدەنىيەتتە ئۇ بولمىسا بولمايدۇ. ئېستېتىكا ئىلمى شەيئەلەرنىڭ گۈزەللىك شەرتلىرىنى تەكشۈرىدۇ، لېكىن ئۇ گۈزەللىكنىڭ ماھىيىتى ۋە كېلىپ چىقىشى توغرىسىدا ھېچقانداق چۈشەنچە بېرەلمەيدۇ، مەغلۇبىيەت يەنىلا تۈگمەس، جاراڭلىق، دەبدەبىلىك قۇرۇق ئىبارىلەردە. بەختكە قارشى روھىي ئانالىز ئىلىمىمۇ گۈزەللىك توغرىسىدا ھېچنېمە دېيەلمىدى. ئەھۋالدىن قارىغاندا، بۇلارنىڭ ھەممىسى ھەقىقەتەن جىنسىي ھېسسىيات ساھەسىدىكى تۇغۇندى ماددىلار بولسا كېرەك. گۈزەللىكنى سۆيۈش خۇددى بېسىلغان ھەۋەسنىڭ ئەڭ مۇكەممەل مىسالغا ئوخشايدۇ. «گۈزەللىك» ۋە «جەلپكارلىق» جىنسىي ئوبيېكتنىڭ ئەڭ ئىپتىدائىي ئالامىتىدۇر.

يېئېر كىۋىرى

(1859 — 1906)

يېئېر كىۋىرى — فرانسىيەلىك فىزىكا ئالىمى، نوبېل فىزىكا مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن، رادىئوئاكتىپلىق ماددا تەتقىقاتىنىڭ ئىجادكارلىرىدىن بىرى؛ ئۇ 1859-يىلى پارىژدا تۇغۇلغان، 16 يېشىدا پارىژ ئۇنىۋېرسىتېتىغا كىرگەن، 18 يېشىدا فىزىكا ئىلمى بويىچە باكالاورلىق ئۇنۋانىنى ئالغان؛ 1878-يىلى پارىژ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ فىزىكا تەجرىبىخانىسىغا خىزمەتكە كىرگەن، كېيىن ماگىستىرلىق خۇسۇسىيەت بىلەن تەبىئياتىنىڭ مۇناسىۋىتى توغرىسىدىكى ماقالىسى بىلەن پارىژ ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئىلىم-پەن بويىچە دوكتورلۇق ئۇنۋانىنى ئالغان؛ 1900-يىلى پارىژ ئۇنىۋېرسىتېتىدا لېكتور بولغان، 1904-يىلى پروفېسسور بولغان، 1905-يىلى فرانسىيە پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ ئاكادېمىكلىكىگە سايلانغان، 1906-يىلى بەختكە قارشى قاتناش ۋەقەسىدە قازا قىلغان. ئۇنىڭ ئىلىم جەھەتتىكى ئاساسلىق مۇۋەپپەقىيىتى مۇنۇلار: كرىستال ۋە تېرموئېلېكتر ئىلمى تەتقىقاتىدا كرىستالنىڭ يېزىۋېلىپ كىتىش ھادىسىسىنى بايقىغان؛ ئاكتىپ ماگىنىتلىق جىسىمنىڭ ماگىنىتلىنىش نىسبىتىنىڭ تەبىئىياتى بىلەن ئۇنىڭ تاناسىپ بولىدىغانلىقىنى بايقىغان. مانا بۇ مەشھۇر كىۋىرى قانۇنى. ئۇ كىۋىرى خانىم بىلەن بىرلىكتە رادىئوئاكتىپلىق تەتقىقاتىغا يول ئېچىپ بەردى، خىمىيەۋى ئېلېمېنتلاردىن يولۇنى بىلەن رادىيىنى بايقىدى. ئۇ يەنگە نىسبەتەن ئالىجاناب پىداكارلىق روھقا ئىگە بولۇپ، ئاتاق-ئابدۇرۇي قوغلاشمايتتى، شۆھرەتپەرەسلىك قىلمايتتى.

رادىنى بايقىغاندىن كېيىن كىۈرى خانىم بىلەن بىرلىكتە پاتېنت ھوقۇقىدىن ۋاز كېچىپ، ئىنسانىيەتكە بەخت يارىتىش ئۈچۈن رادىيغا ئىگە بولۇشنىڭ سىرنى يۈتۈن دۇنياغا ئېلان قىلدى. ئۇنىڭ بىلەن كىۈرى خانىمنىڭ كىشىلەرنىڭ ئىززەت-ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولۇشى ئۇلارنىڭ ئۇلۇغ ئىلمىي تۆھپىسى بولغانلىقىدىنلا ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ ئالىجاناب ئىلمىي ئەخلاقىنىڭ بولغانلىقىدىن ئىدى. ئېيتىشتىن ئەگەر مۇشۇنداق روھ جارى قىلدۇرۇلدىغان بولسا، يۈتكۈل ياۋروپانىڭ قىياپىتى زور دەرىجىدە باشقىچە بولغان بولاتتى، دېگەندى.

ماریيە كىۈرى

(1867 — 1934)

ماریيە كىۈرى — يولشانىڭ ۋارشىۋا شەھرىدە تۇغۇلغان؛ 1891-يىلى پارىژ ئۇنىۋېرسىتېتىغا كىرگەن، 1893-يىلى لىيان نەچرىبھانسىغا خىزمەتكە كىرگەن، 1895-يىلى پىئېر كىۈرى بىلەن توي قىلغان؛ 1903-يىلى فرانسىيە پارىژ ئۇنىۋېرسىتېتىدا فىزىكا پەنلىرى بويىچە دوكتورلۇق ئۇنۋانى ئالغان، شۇ يىلى ئەنگىلىيە خان جەمەتى ئىلمىي جەمئىيىتىنىڭ داۋى مېدالىغا، نوبېل فىزىكا مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن؛ 1906-يىلى كىۈرى ۋاپات بولغاندىن كېيىن پارىژ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ پروفېسسورلۇقىغا تەكلىپ قىلىنغان. ئۇ مۇشۇ بىلىم يۇرتىدىكى بىرىنچى ئايال پروفېسسور ئىدى. ئۇنىڭ ئىلىم-پەندىكى مۇۋەپپەقىيەتلىرىدىن ئاساسلىقى مۇنۇلار: 1898-يىلى كىۈرى بىلەن بىرلىكتە خىمىيىۋى ئېلېمېنت پولىنىنى بايقىدى، كېيىن يەنە رادىنىنى بايقىدى، ئوخشاش بولمىغان ئۈچ خىل نۇرنى بايقاپ، ساپ رادىنىنى ئايرىۋالدى ھەمدە ئۇنىڭ خىمىيىۋى خۇسۇسىيىتىنى چوڭقۇر تەتقىق قىلدى. كىۈرى ۋاپات بولغاندىن كېيىن،

رادىئوئاكتىپلىقنى قەيەردە بىلىن داۋاملىق تەتقىق قىلدى ھەمدە يەنە بىر قېتىم نوبېل مۇكاپاتىغا ئېرىشتى. ئۇنىڭ قىزى ئېلىنا كېۋىي ۋە كېۋىيە يۇرۇۋ كېۋىيە سۈنئىي رادىئوئاكتىپلىقنى تەتقىق قىلىپ 1935-يىلى نوبېل مۇكاپاتىغا ئېرىشتى.

بۇ — كېۋىيەنىڭ نوبېل مۇكاپاتىغا ئېرىشكەندىن كېيىن ئۆزىگە ۋە كېۋىيە خانىسىغا ۋاكالىتەن سۆزلىگەن نۇتقىنىڭ بىر قىسمى. 1903-يىلى 11-ئاينىڭ 14-كۈنى شۋېتسىيە نوبېل مۇكاپاتى باھالاش ھەيئىتى ئۇلارغا شۇ يىللىق نوبېل مۇكاپاتىغا ئېرىشكەنلىكىنى ئۇقتۇرۇپ، ئۇلارنىڭ 12-ئاينىڭ 10-كۈنى دەل ۋاقىتدا ستوكھولمغا كېلىپ مۇكاپاتلاش يىغىنىغا قاتنىشىشى ۋە مۇكاپات سوممىسىنى تاپشۇرۇۋېلىشىنى تەكلىپ قىلدى. 1903-يىلى 11-ئاينىڭ 19-كۈنى پىئېر كېۋىيە جاۋاب خەت يېزىپ: «دائىمىي كاش ئەينىدىم: ستوكھولمدىكى پەنلەر ئاكادېمىيىسى نوبېل مۇكاپات سوممىسىنىڭ يېرىمىنى بىزگە بېرىپتۇ، بۇ ئىنتايىن زور شەرەپ، بۇنىڭغا بىز چوڭقۇر تەشەككۈرىمىزنى بىلدۈرۈمىز، بىزگە ۋاكالىتەن رەھمەت-تەشەككۈرىمىزنى بىلدۈرۈپ قويۇشىڭىزنى ئۈمىدلىنىمىز. بىزنىڭ 12-ئاينىڭ 10-كۈنى شۋېتسىيەگە بېرىپ رەسمىي يىغىنغا قاتنىشىشىمىز ھەققىدىن قىيىن بولۇپ قالدى، ئىككىلىمىزنىڭ ئوقۇتۇش ۋەزىپىمىز بار، مۇشۇ چاغدا رۇخسەت سورىساق ئوقۇتۇش خىزمىتىنى ئېغىر دەرىجىدە قالايمىقانلاشتۇرۇۋەتكەن بولىمىز» دېدى. بۇ ئەر-خوتۇن كېۋىيەلەرنىڭ ئاتاق-ئابىرۇي قوغلاشمايدىغانلىقىنى ۋە خىزمىتىگە بولغان مەسئۇلىيەتچانلىق روھىنى تولۇق ئىپادىلەپ بېردى.

ئەر-خوتۇن كېۋىيەلەر ناكى 1905-يىلى 6-ئاينىڭ 6-كۈنىگە كەلگەندىلا بىرلىكتە ستوكھولمغا باردى. كېۋىيە ئۆزىگە ۋە ماريەگە ۋاكالىتەن ئادەتتىكى نۇتقىنى سۆزلىدى. ئۇ رادىئو كەشپ قىلىش جەريانىنى ئەسلىپ، رادىئونىڭ كەشپ قىلىنىشى خىمىيە، مېدىتسىنا، فىزىكا قاتارلىق ساھەلەردە بارلىققا كەلتۈرگەن ئىنقىلاب خاراكتېرلىك ئۆزگىرىشلەرنى تونۇشتۇردى. نۇتقىنىڭ

ئاخىرىدا ئۆزىنىڭ رادىنى بايقاش ۋە ئايرىۋېلىشتىن ئىبارەت بۇنداق ئىلمىي نەتىجىسىنىڭ يامان كۆچمىلىرى نەرسىدىن يامان مەقسەت ئۈچۈن پايدىلىنىپ كېتىشىگە قارىتا بىر خىل ئەندىشىسىنىمۇ بىلدۈرۈپ ئۆتتى. بۇ ئەندىشىنىڭ بىلدۈرۈلۈشى مۇشۇ ئەسىرنىڭ بېشىدىكى، ئاتوم بومبىسىنىڭ ياسىلىشى ۋە قوللىنىلىشىغا تېخى ناھايىتى ئۇزاق يىللار بار ۋاقىتتىكى ئىش ئىدى. 40 يىلدىن كېيىن ئىر-خوتۇن كىۋىرلارنىڭ ئەندىشىسى بەختكە قارشى دېگەن يېرىدىن چىقىپ قالدى. رادىئوئاكتىپلىق قاندىسى بويىچە ياسالغان، كەڭ كۆلەمدە قىرغىنچىلىق پەيدا قىلىدىغان قورال ئاخىر دۇنياغا كەلدى ھەمدە ئۇرۇشتا قوللىنىلدى. بۇ نۇتۇقتىن ئىر-خوتۇن كىۋىرلارنىڭ ئۆتكۈر كۆزىتىش كۈچىنى ۋە ئىنسانىيەتنىڭ تەقدىرى توغرىسىدىكى غەم-ئەندىشىسىنى، ئۇلارنىڭ يۈككە ئىجتىمائىي مەسئۇلىيەتچانلىقىنى ۋە چوڭقۇر ئالدىن كۆرەرلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. يېقىنقى زامان تەبىئىي پەندە زور كەشىپ-ياتلارنى ياراتقان ئالىملاردىن ئىر-خوتۇن كىۋىرلار بىر-تېخنىكا نەتىجىلىرىنىڭ ئىنسانىيەتكە زىيان يەتكۈزۈشكە ئىشلىتىلىپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىشنى ھەممىدىن ئاۋۋال ئوتتۇرىغا قويغان ئالىملاردۇر. لېكىن ئىر-خوتۇن كىۋىرلار ئىلىم-پەننىڭ ئومۇمىي گەۋدە رولىنى تولۇق مۇئەييەنلەشتۈرگەن، ئىلىم-پەننىڭ ئىستىقبالىغا قارىتا ئۈمىدۋار ئىكەنلىكىنى بىلدۈرگەن.

رادىئوئاكتىپلىق تەتقىقات ھازىرقى زامان ئىلىم-پەن تەرەققىياتىدىكى مۇھىم بىر نەتىجە، ئۇ ئەنئەنىۋى ئاتوم قارشىنى ئۆزگەرتىپ، ئېنېرگىيەگە كەڭ كۆلەمدە ئېرىشىشنىڭ بىر خىل يولىنى تاپتى، شۇڭا بۇ نۇتۇق مۇھىم تارىخىي ئىلمىي قىممەتكە ئىگە. نۇتۇقنىڭ ئۇسلۇبى ئاددىي-ساددا، ئوشۇق گەپ يوق، بايانلار ناھايىتى ھەم. نۇتۇقتا رادىئوئاكتىپلىق تەتقىقاتنىڭ نەتىجىسىنى نۇرغۇن ئالىملارنىڭ ئورتاق ئەقىل-پاراسىتىنىڭ جەۋھىرى دەپ قارىغان. بۇ ئۇلارنىڭ كەمتەر ئىلمىي ئەخلاقىنى گەۋدىلەندۈرۈپ بېرىدۇ.

رادىيىنىڭ بايقىلىشى ۋە رادىيى توغرىسىدىكى غەم-ئەندىشە

1905-يىلى 6-ئاينىڭ 6-كۈنى

ئالدى بىلەن بۈگۈن بۇ يەردە خان جەمەتى پەنلەر ئاكادېمىيىسىگە نۇتۇق سۆزلەۋاتقىنىدىن ئىنتايىن خۇشال ئىكەنلىكىمنى ھەرقايسىلارغا ئېيتىپ ئۈتۈشمىگە رۇخسەت قىلىشىڭلارنى سورايمەن. خان جەمەتى پەنلەر ئاكادېمىيىسى نوپۇل مۇكاپاتىدىن ئىبارەت بۇ ناھايىتى زور شان-شەرەپنى كىۈرى خانىم بىلەن ماڭا بېرىشنى قارار قىلىپتۇ. خىجىللىقىمىزنى بىلدۈرۈشىمىز كېرەككى، ئۆزىمىز ئارا تۇرۇپ بولالمايدىغان بەزى سەۋەبلەر تۈپەيلى ھەرقايسىلار بىلەن ستوكھولمدا بالدۇرراق دىدارلىشالمىدۇق.

بۈگۈن مېنىڭ سۆزلەيدىغىنىم «رادىئوئاكتىپلىق ماددا» نىڭ ئالاھىدىلىكى ياكى «رادىي» نىڭ ئالاھىدىلىكى. مېنىڭ ئۆزىمىزنىڭ تەتقىقات خىزمىتىمىزنىلا سۆزلىشىم مۇمكىن ئەمەس. 1898-يىلى بۇ تېما ئۈستىدىكى تەتقىقات باشلانغان چاغدا، بىز ئىككىمىز ۋە بېككېرللا بۇنىڭغا قىزىقىپتەكەنمىز، لېكىن شۇنىڭدىن كېيىن بارغانسېرى كۆپ تەتقىقات خىزمىتى بارلىققا كەلدى. ئەگەر بۇ فىزىكا ئالىملىرىنىڭ تەتقىقات نەتىجىلىرىنى سۆزلىمەيدىغان بولساق، رادىئوئاكتىپلىقتىن گەپ ئاچقىلىمۇ بولمايدۇ. ئۇلار رېزېرفورد، دېبېرېنېر، ئېلىستېر، گېيتېل، گېيسلېر، كاۋفمان، كرۇكس، رامساي ۋە سوددىلاردىن ئىبارەت. ئۇلاردىن بىر نەچچىسىنىلا تىلغا ئېلىپ ئۆتىمەن، ئۇلار بىزنىڭ رادىئوئاكتىپلىق توغرىسىدىكى بىلىشىمىزنى زور دەرىجىدە ئىلگىرىلەتكەن.

رادىيىنىڭ بايقىلىشى توغرىسىدا مەن تېزلا سۆزلەپ ئۆتۈپ كەتمەكچىمەن. ئۇنىڭ خۇسۇسىيىتى توغرىسىدا بولسا ئاددىيلا

توختىلىمەن، ئاندىن كېيىن كۆپچىلىككە رادىئوئاكتىپلىقنىڭ بايقىلىشىنىڭ ئىلىم-پەننىڭ ھەرقايسى تارماقلىرىدا بىزگە ئەكىلىدىغان زور نەتىجىلىرىنى سۆزلەپ بېرىمەن.

1896-يىلى بېككېرىل «ئۇران» نى ۋە ئۇنىڭ بېرىكەملىرىنىڭ ئالاھىدە رادىئوئاكتىپلىقىنى بايقىدى. ئۇران قويۇپ بەرگەن ئاجىز نۇر سۈرەت قەغىزىدە داغ قالدۇرىدۇ. بۇنداق نۇر قارا قەغەزنى ۋە مېتالنى تېشىپ ئۆتەلەيدۇ، ھاۋانى توك ئۆتكۈزىدىغان قىلىدۇ. بۇنداق رادىئاتسىيە ۋاقىتقا ئەگىشىپ ئۆزگەرمەيدۇ، لېكىن بۇنداق رادىئاتسىيەنى پەيدا قىلىدىغان سەۋەب ئېنىق ئەمەس.

فرانسىيەلىك كىۈرى خانىمۇ، گېرمانىيەلىك سىمىتۇ تورى ۋە ئۇنىڭ بېرىكەملىرىنىڭمۇ ئاشۇنداق خۇسۇسىيەتكە ئىگە ئىكەنلىكىنى كۆرسەتكەندى. 1898-يىلى كىۈرى خانىم يەنە: تەجرىبىخانىدا تەييارلانغان ياكى ئىشلىتىلگەن خىمىيە ماددىلار ئارىسىدا پەقەت ئۇران ياكى تورىدىن ئىبارەت ئاشۇنداق ئېلېمېنتى ئۆز ئىچىگە ئالغان ماددىلارلا مۇئەييەن مىقداردا بېككېرىل نۇرىنى چىقىرىدۇ، بىز بۇنداق ماددىلارنى «رادىئوئاكتىپلىق ماددىلار» دەپ ئاتايمىز، دەپ كۆرسەتكەندى.

دېمەك، رادىئوئاكتىپلىقنىڭ ئۆزى ئۇران ياكى تورىنىڭ بىرخىل ئاتوم خۇسۇسىيىتىدۇر. ئەگەر بىرخىل ماددىدا ئۇران ياكى تورىنىڭ مىقدارى قانچە كۆپ بولسا، ئۇنىڭ رادىئوئاكتىپلىقىمۇ شۇنچە كۈچلۈك بولىدۇ.

كىۈرى خانىم تەركىبىدە ئۇران ياكى تورى بار مىنېراللارنى تەتقىق قىلدى. ھېلى سۆزلەپ ئۆتكەن نۇقتىسىزەر بويىچە، بۇنداق مىنېراللارنىڭ ھەممىسى رادىئوئاكتىپلىق بولىدۇ. لېكىن ئۆلچىگەن چېغىدا ئۇ بايقىغانكى، بۇنداق مىنېراللارنىڭ رادىئوئاكتىپلىقى ئۇلار ئۆز ئىچىگە ئالغان ئۇران ياكى تورىنىڭ مىقدارىغا مۇناسىپ كېلىدىغان رادىئاتسىيەدىن كۆپ كۈچلۈك بولىدىكەن. كىۈرى خانىم بۇ ماددىلارنىڭ تەركىبىدە بىز تېخى بىلىپ يەتمىگەن رادىئوئاكتىپلىق

خىمىيە ئېلېمېنت بار، دەپ قارايدۇ. كىۈرى خانىم بىلەن مەن ئىككىمىز بىر خىل ئۇران مىنېرالى — «ئاسفالت ئۇران كانى» دىن مۇشۇنداق تەسەۋۋۇر قىلىنغان يېڭى ماددىنى تېپىش قارارىغا كەلدۇق. بىز بۇ مىنېرالار ئۈستىدە خىمىيەلىك تەھلىل يۈرگۈزۈپ، ئايرىم-ئايرىم بىر تەرەپ قىلىنغان ھەر تۈركۈمدىكى مىنېرالارنىڭ رادىئوئاكتىپلىقىنى خىمىيەلىك ئۇسۇل بىلەن تەكشۈردۇق. ئالدى بىلەن، خىمىيەلىك خۇسۇسىيىتى ۋىسمۇتنىڭگە ناھايىتى ئوخشاپ كېتىدىغان كۈچلۈك رادىئوئاكتىپلىق ماددىنى بايقىدۇق. بىز ئۇنى «پولونىي» دەپ ئاتىدۇق، كېيىن بىسمۇت بىلەن ھەمكارلىشىپ يەنە بارىغا ئوخشاپ كېتىدىغان ئىككىنچى خىل كۈچلۈك رادىئوئاكتىپلىق ماددىنى بايقىدۇق. بىز ئۇنى «رادىي» دەپ ئاتىدۇق. ئاخىرىدا دېبېرىيېر يەنە كەم ئۇچرايدىغان ئېلېمېنتلار ئائىلىسىگە كىرىدىغان ئۈچىنچى خىل رادىئوئاكتىپلىق ماددا «ئاكتىني» نى ئايرىپ چىقتى.

بۇ ماددىلار ئاسفالت ئۇران كاندا ئاز مىقداردىلا بولىدۇ، بىراق ئۇلارنىڭ رادىئوئاكتىپلىقى ناھايىتى كۈچلۈك بولۇپ، ئۇراننىڭ رادىئوئاكتىپلىقىدىن ئىككى مىليون ھەسسە چوڭ بولىدۇ. بىز كۆپلىگەن بىر تەرەپ قىلىش خىزمەتلىرىنى ئىشلەپ، دېستىللەش ئۇسۇلى ئارقىلىق ساپ تۈز شەكىلدىكى رادىيىنى ئايرىۋېلىشقا ئاسان بولسۇن ئۈچۈن، مۇۋەپپەقىيەتلىك ھالدا يېتەرلىك مىقداردىكى رادىئوئاكتىپلىق بار بارىي تۈزىغا ئىگە بولىدۇق. رادىي ئىشقارى يەر مېتال ئېلېمېنتلىرى ئائىلىسىدە بارىيىنىڭ رەت نومۇرىدىن چوڭ بولغان بىر ئائىلىدىكى ئېلېمېنت، ئۇنىڭ ئاتوم مىقدارىنى كىۈرى خانىم ئۆلچەپ 225 دەپ بېكىتتى.

رادىيىنىڭ رادىئوئاكتىپلىقى پەيدا قىلىدىغان تەسىر ناھايىتى كۈچلۈك بولىدۇ، يەنە كېلىپ ھەرخىل ئوخشاش بولمىغان تەسىرلەرنى پەيدا قىلىدۇ.

رادىيىدىن ئىبارەت بۇنداق رادىئوئاكتىپلىق ماددا ئۈزلۈكسىز

داۋاملىشىدىغان بىر خىل ئېنېرگىيە مەنبەسى بولۇپ، ئۇنىڭ رادىئوئاكتىپلىقى ئۇنىڭ ئېنېرگىيىسىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. مەن لاپورد بىلەن ھەمكارلىشىپ ئېلىپ بارغان تەتقىقاتتا، يەنە بىر گرام رادىي ھەر سائەتتە ئۈزۈلدۈرمەي چىقىرىدىغان ئىسسىقلىق مىقدارىنىڭ 100 كالورىيىگە يېتىدىغانلىقىنى بايقىدىم. رېزېرفورد بىلەن سوددى، لانگى بىلەن پىرىست، يەنە ئانگستروملارمۇ رادىي چىقارغان ئىسسىقلىق مىقدارىنى ئۆلچەپ چىققان. قارىغاندا، ئېنېرگىيىنىڭ قويۇپ بېرىلىشى بىرقانچە يىللاردىن كېيىنمۇ ئۆزگەرمىسە كېرەك. شۇڭا رادىي چىقىرىدىغان ئومۇمىي ئېنېرگىيە ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدىغان دەرىجىگە يېتىدۇ.

نۇرغۇن فىزىكىلار، ئالايلىق مېيېر، شۋېدلېر، گېيىسلىر، بېككېرېل، پىئېر كىۇرى، كىۇرى خانىم، رېزېر فورد ۋە ۋىللارد قاتارلىق كىشىلەرنىڭ تەتقىقات خىزمىتى شۇنى كۆرسەتتىكى، رادىئوئاكتىپلىق ماددىلار ئۈچ خىل ئوخشاش بولمىغان نۇرنى چىقىرىدۇ. رېزېر فورد ئۇلارغا α نۇرى، β نۇرى ۋە γ نۇرى دەپ نام بەردى. ئۈچ خىل نۇرنىڭ ئوخشاش بولماسلىقى ماگنىت مەيدانى ۋە ئېلېكتر مەيدانىنىڭ ئۇلارغا كۆرسەتكەن تەسىرىنىڭ ئوخشاش بولماسلىقىدا ئىپادىلىنىدۇ ۋە يەنى ماگنىت مەيدانى بىلەن ئېلېكتر مەيدانى α نۇرى ۋە β نۇرنىڭ تىراپىكتورىيىسىنى ئۆزگەرتەلەيدۇ.

β نۇرى كاتود نۇرىغا ئوخشاپ كېتىدۇ، ئۇنىڭ خۇسۇسىيىتى ماسسىسى ھىدروگېن ئاتومىدىن 2000 ھەسسە كىچىك بولغان مەنپىي زەرەتلىك زەررىچە (ئېلېكترون) گە بەك ئوخشاپ كېتىدۇ. كىۇرى خانىم بىلەن ئىككىمىز β نۇرنىڭ مەنپىي زەرەتلىك بولىدىغانلىقىنى ئېنىقلىدۇق. α نۇرى گولدىستېين تاپقان نۇرغا ئوخشاپ كېتىدۇ، ئۇنىڭ خۇسۇسىيىتى β نۇردىن 1000 ھەسسە ئېغىر بولغان مۇسبەت زەرەتلىك زەررىچىگە ئوخشاپ كېتىدۇ. γ نۇرى رېنتگېن نۇرىغا ئوخشاپ كېتىدۇ.

قاتتىق ماددا رادىئوئاكتىپلىق ماددىنىڭ ئۆلچۈرسىدىكى

رادىئوئاكتىپلىق ھاۋاغا قويۇلغاندا، ئۇمۇ رادىئوئاكتىپلىققا ئايلىنىدۇ. كىيۇرى خانىم بىلەن ئىككىمىز بايقىغان بۇ ھادىسىنى « ئىندۇكسىيەلىك رادىئوئاكتىپلىق » دەپ ئاتىدۇق. بۇنداق ئىندۇكسىيەلىك رادىئوئاكتىپلىق رادىئوئاكتىپلىق گاز تارقىتىشقا ئوخشاشلا تۇراقلىق ئەمەس، ھەرقايسى بەلگىلىك كۆرسەتكۈچ قانۇنىيىتى بويىچە ئىستىخىيەلىك ھالدا يىمىرىلىپ كېتىدۇ.

قارىغاندا، ئۇران، تورىي، رادىي، ئاكتىننىڭ رادىئوئاكتىپلىقى بىرقانچە يىل ئىچىدە ئۆزگەرمەيدۇ، لېكىن پولونىي بولسا كۆرسەتكۈچ قانۇنىيىتى بويىچە يىمىرىلىپ بارىدۇ، 140 كۈندە $1/2$ ى يىمىرىلىپ كېتىدۇ، بىرقانچە يىل ئۆتكەندىن كېيىن ئۇ تامامەن دېگۈدەك غايىب بولۇپ كېتىدۇ.

بۇلارنىڭ ھەممىسى ئىنتايىن مۇھىم پاكىت، نۇرغۇن فىزىكلارنىڭ تىرىشچانلىقى بىلەن دەلىللەنگەن.

بۇ پاكىتلارنىڭ مۇھىم ئەھمىيىتى ھەرقايسى پەن تارماقلىرىدا نامايان بولماقتا. فىزىكا ئۈچۈن ئېيتقاندا ئۇنىڭ ئەھمىيىتى ناھايىتى روشەن. رادىي تەجرىبىخانىدا تەتقىقات خىزمىتىنىڭ بىرخىل يېڭى ۋاسىتىسى، بىر يېڭى رادىئوئاكتىپ مەنبەسى بولۇپ قالدى. β نۇرى توغرىسىدىكى تەتقىقاتتا مول مۇۋەپپەقىيەتلەر قولغا كەلتۈرۈلدى. بۇ تەتقىقات Z . Z . تومسۇن بىلەن خېۋىس (Heaviside) نىڭ ھەرىكەتتىكى زەرەتلىك زەررىچىنىڭ ماسسىسى توغرىسىدىكى نەزەرىيىسىنى ئىسپاتلىدى. مۇبادا ماددا زەرەتلىك زەررىچىلەرنىڭ يىغىندىسى دەپ قىياس قىلىنسا، ئۇ ھالدا مېخانىكىنىڭ ئاساسىي قائىدىلىرىگە تۈپتىن تۈزىتىش كىرگۈزۈشكە توغرا كېلىدۇ.

خىمىيىگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، رادىئوئاكتىپلىق ماددىنىڭ ئالاھىدىلىكىنى بىلىشنىڭ ئەھمىيىتى تېخىمۇ مۇھىم بولۇشى مۇمكىن، ئۇ بىزنى رادىئوئاكتىپ ھادىسىنى ساقلاپ قالىدىغان ئېنېرگىيە مەنبەسىنى بىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىدۇ.

تەتقىقاتنى باشلىغان ۋاقىتىمىزدا كىيۇرى خانىم ئىككىمىز بۇنداق ھادىسىنى ئوخشاش بولمىغان ئىككى خىل ئادەتتىكى قىياس بىلەن

چۈشەندۈرۈشكە بولىدۇ دەپ قارىغاندۇق. بۇ قىياسلار توغرىسىدا كىۈرى خانىم 1899-يىلى ۋە 1900-يىلى سۆزلەپ ئۆتكەن.

1. بىرىنچى خىل قىياس: رادىئوئاكتىپلىق ماددىلار تاشقى دۇنيادىن ئېنېرگىيە ئالىدۇ ۋە ئۇنى چىقىرىپ تۇرىدۇ، شۇڭا بۇنداق رادىئوئاكتىپلىق ئىككىنچى قېتىملىق رادىئاتسىيە بولىدۇ.

2. ئىككىنچى خىل قىياس: رادىئوئاكتىپلىق ماددىلار چىقارغان ئېنېرگىيە ماددىنىڭ ئۆزىدىن چىقىدۇ، شۇڭا رادىئوئاكتىپلىق ماددىلار ئۆزگىرىش جەريانىدا تۇرىدۇ، بەزى ماددىلارنىڭ ھالىتى كۆرۈنۈشتە ئۆزگەرمىگەندەك قىلىنىمۇ ئۇلار پەيدىنپەي يىمىرىلىپ كېتىدۇ. رادىينىڭ بىرقانچە يىل ئىچىدە چىقارغان ئىسسىقلىق مىقدارى ئوخشاش ئېغىرلىقتىكى ماددىنىڭ خىمىيەۋى رېئاكسىيىدە چىقارغان ئىسسىقلىق مىقدارى بىلەن سېلىشتۇرۇلدىغان بولسا، ئۇ ئىنتايىن زور بولىدۇ. لېكىن چىقىرىلغان بۇ ئىسسىقلىق پەقەت ئازغىنا رادىينىڭ يىمىرىلىش داۋامىدا چىقارغان ئېنېرگىيىسىدىنلا ئىبارەت، بۇ رادىينىڭ مىقدارى ئۇ يىمىرىلىپ بىرقانچە يىل ئۆتكەندىن كېيىن سېزىۋالغىلى بولمايدىغان دەرىجىدە ئازىيىپ كېتىدۇ. بۇ ھال بىزنى مۇنداق قىياسقا كەلتۈرىدۇ: رادىئوئاكتىپلىق ماددىلارنىڭ يىمىرىلىشى ئادەتتىكى خىمىيەلىك ئۆزگىرىشتىن كۆپ چوڭقۇر بولىدۇ، ئاتومنىڭ مەۋجۇتلۇقى بىر مەسىلە بولۇپ قېلىشى مۇمكىن، چۈنكى رادىئوئاكتىپلىق يىمىرىلىش ئېلېمېنتلارنىڭ ئايلىنىشىدۇر.

رادىئوئاكتىپلىق ھادىسىلەرنىڭ گېئولوگىيىگىمۇ كۈتۈلمىگەن ئەھمىيىتى بار. مەسىلەن، كىشىلەر بايقىدىكى، مېنېرال ئىچىدە رادىي ھامان ئۇران بىلەن ھەمراھ بولۇپ بارلىققا كېلىدۇ، ھەتتا يەنە شۇنى بايقىدىكى، بارلىق مېنېراللار ئىچىدە رادىي بىلەن ئۇراننىڭ نىسبىتى بىر تۇراقلىق سان (بىۋىتۇتۇد بايقىغان) بولىدۇ. بۇ ھال رادىي ئۇراندىن پەيدا بولغان دېگەن ئويىنى دەلىللەيدۇ. بۇ نەزەرىيىنى مېنېراللار ئىچىدە دائىم مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدىغان باشقا ئېلېمېنتلارنىڭ بىللە مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇش ھادىسىسىنى چۈشەندۈرۈشكە كېڭەيتىشكە بولىدۇ. شۇنداق تەسەۋۋۇر قىلىشقا

بولدۇكى، بەزى ئېلېمېنتلار يەر شارى يۈزىدىكى مەلۇم رايوندا شەكىللەنگەن، ئۇلار مۇئەييەن ۋاقىتتا باشقا ئېلېمېنتلاردىن بەيدا بولغان، بۇ ۋاقىت ئېھتىمال گېئولوگىيەلىك دەۋرلەرنىڭ بەلگىسى بولۇشى مۇمكىن. بۇ بىر يېڭى نۇقتىئىنەزەر بولۇپ گېئولوگىيە ئۇنى ئويلىشىدۇ. ئاخىرىدا، بىئولوگىيە ئىلمى جەھەتتە، رادىي نۇرى ۋە رادىي گازى ئادەمنى قىزىقتۇرىدىغان ئېففېكت پەيدا قىلدى. ھازىر كىشىلەر ئۇنى تەتقىق قىلىۋاتىدۇ. رادىي نۇرى بەزى كېسەللىكلەر (بۆرە چاقىسى، راک ۋە نېرۋا جەھەتتىكى كېسەللىكلەر)نى داۋالاشقا قوللىنىلدى. بەزى ھاللاردا نۇرنىڭ تەسىرى خەتەرلىك بولۇشى مۇمكىن. ئەگەر بىر كىشى نەچچە ئون مىللىگرام رادىي تۇرى قاچىلانغان ئەينەك قۇتىنى بىر ياغاچ قۇتا ياكى قەغەز قۇتغا سېلىپ بىر نەچچە سائەت يانچۇقىغا سېلىپ يۈرسە، بۇ كىشىدە ھېچقانداق تۇيغۇ بولمايدۇ، لېكىن 15 كۈندىن كېيىن ئۇنىڭ تېرىسى قىزىرىدۇ، ئاندىن كېيىن ئاغرىيدۇ، ئۇنى داۋالاپ ساقايتىش ناھايىتى قىيىن. ئەگەر نۇرنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان ۋاقىتى يەنىمۇ ئۇزۇن بولىدىغان بولسا، ئۇ ئادەم پالەچ بولۇپ قالىدۇ ياكى ئۆلۈپ كېتىدۇ. رادىيىنى چوقۇم قېلىن قوغۇشۇن قۇتغا قاچىلاپ يۆتكەش لازىم. شۇنداق تەسەۋۋۇر قىلىشقا بولىدۇكى، ئەگەر رادىي يامان ئادەملەرنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالسا، ئۇ ئىنتايىن خەتەرلىك نەرسىگە ئايلىنىدۇ. بۇيەردە مۇنداق بىر سوئال تۇغۇلۇشى مۇمكىن: تەبىئەتنىڭ سىرىنى بىلىش ئىنسانىيەتكە پايدىلىقمۇ؟ يېڭى كەشپىياتلاردىن ئېرىشىلىدىغىنى پايدىمۇ ياكى ئۇ ئىنسانىيەتكە زىيان يەتكۈزەمدۇ؟ نوبېلنىڭ كەشپىياتى بىر تىپىك مىسال. كۈچلۈك پارتلىتىش دورىسى كىشىلەرنى كارامەت مۆجىزىلەرنى يارىتىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىدۇ، لېكىن ئۇ خەلقنى ئۇرۇشقا ئىستىرىدىغان جىنايەتكارلارنىڭ قولىدا قورقۇنچلۇق بۇزغۇنچىلىق ۋاسىتىسىگە ئايلىنىدۇ. مەن نوبېلغا ئېتىقاد قىلىدىغان كىشىلەرنىڭ بىرىمەن، ئىشىنىمەنكى، ئىنسانلارنىڭ يېڭى كەشپىياتلاردىن ئېرىشىدىغىنى زىيان ئەمەس، بەلكى تېخىمۇ گۈزەل نەرسە بولىدۇ.

ئېنېشتېن

(1879 — 1955)

ئېنېشتېن XX-ئەسىردىكى ئەڭ ئۇلۇغ ئالىم؛ 1879-يىلى 3-ئاينىڭ 14-كۈنى گېرمانىيىنىڭ ئولم شەھىرىدە يەھۇدىي ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن؛ ئۆسۈرلۈك چاغلاردا خىيالچان، كۆزىتىش ئىقتىدارى كۈچلۈك بالا ئىدى، ئەمما ئىقتىھان نەتىجىسى ئادەتتىكىچە بولۇپ، ئوقۇتقۇچىلىرىنىڭ نەزەرىدە «ئۈمىد يوق» ئوقۇغۇچى ھېسابلىناتتى؛ لېكىن ئويلىغان يەردىن بۇ ئۈمىد يوق ئوقۇغۇچى 1905-يىلى 26 ياشقا تولغان چاغدا نىسپىيلىك نەزەرىيىسىنى شەرھىلەپ بېرىدىغان «ھەرىكەتتىكى جىسىملارنىڭ ئېلېكتىر دىنامىكىسى توغرىسىدا» دېگەن ئىلمىي ماقالىسىنى ئېلان قىلدى؛ شۇ يىلى مەشھۇر ماسسا-ئېنېرگىيە مۇناسىۋەت فورمۇلىسى: $E=MC^2$ نى ئوتتۇرىغا قويدى ھەمدە فوتو-ئېلېكتىر ئېففېكتى توغرىسىدا ئىلمىي چۈشەنچە بېردى، بروۋن ھەرىكەتىنى نەزەرىيە جەھەتتىن ئىزاھلىدى؛ 1916-يىلى كەڭ مەنىدىكى نىسپىيلىك نەزەرىيىسى توغرىسىدىكى تەتقىقاتنى تاماملىدى. بۇ تەتقىقات ھازىرقى زامان ئالەمشۇناسلىق ئىلمى ۋە ئاسترونومىيە فىزىكىسىنىڭ باشلىنىشى بولۇپ قالدى. لېكىن بۇ ئۇلۇغ نەزەرىيىنى چۈشىنىدىغانلار 1915-يىلىغىچە 20 ئادەمدىن ئاشمىدى. ئۇ 1921-يىلى 41 يېشىدا نوبېل فىزىكا مۇكاپاتىغا ئېرىشتى. لېكىن ئۇنىڭ نەزەرىيىسىگە قارشى چىققۇچىلارمۇ بولدى. گېرمانىيىدە مەخسۇس تەشكىلات قۇرۇلۇپ تەنقىد ئېلىپ بېرىلدى. سەۋەبى

ئۇنىڭ يەھۇدىي ئىكەنلىكى ئىدى. سوۋېت ھۆكۈمىتى تەرىپىدىكى بەزى ئالىملارمۇ ئۇنى بۇرۇنقى ئالىم دەپ قارايدۇ. «ئىدىئالزمچى» دەپ تەنقىد قىلدى. ئېينشتېين ئۇلارغا جاۋابىن 1953-يىلى مۇنداق بىر كۈيلىپ ھەجۋىي شېئىر يازدى:

ئىزدىگىنلار قەتىجە ھەققەتتۇر،
تەزەب-پەشەب، چاچا چېكىپ ئاھ ئۇرۇپ؟
كېلۇر پەرقە پەرمانىدىن ھەققەت،
يۈرەڭلار ئەخەق بولۇپ باش قاتۇرۇپ.

ئۇ ئۇرۇشتىن كېيىن تەزەب قىلىنىشنى قولغا كەلتۈرۈش ۋە ئاتوم ئۇرۇشىغا قارشى تۇرۇش كۆرىشىگە ئاتلاندى. نىسپىيەت نەزەرىيىسى ھازىرقى زامان زامان-ماكان قارىشىنىڭ تىكلەنىشىگە غايەت زور تەسىر كۆرسەتتى. مەشھۇر فىزىكا ئالىمى بور: «نىسپىيەت نەزەرىيىسىنىڭ بايقىلىشى ئىنسانلارنىڭ ئەڭ زور ئىختىراسى، پەيزىلا سويلارنىڭ چوڭقۇر پەكرلىكى، فىزىكا ئالىملىرىنىڭ بىۋاسىتە سېزىمى ۋە ماتېماتىكا ئالىملىرىنىڭ ئۇستىلىقىنىڭ ئاجايىپ بىرلەشتۈرۈلۈشى» دېگەندى. ئۇ يەنە ئۆمرىنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدا بىرلىككە كەلگەن مەيدان نەزەرىيىسىنى تەتقىق قىلدى.

ئۆمرىدە ئاجايىپ ئۇزۇن نەتىجىلەرگە ئېرىشكەن بۇ ئالىم 1955-يىلى 4-ئاينىڭ 18-كۈنى 76 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى. بۇ كىتابقا ئېينشتېيننىڭ ئۈچ پارچە نۇتقى تاللاپ كىرگۈزۈلدى. بۇ نۇتۇقلاردىن ئېينشتېيننىڭ ئالىملارغا خاس يۈككە ئېجىئەئىي مەسئۇلىيەتچانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئالدىنقى نۇتۇق ئېينشتېيننىڭ نوپۇل فىزىكا مۇكاپاتىنى قوبۇل قىلىش مۇناسىۋىتى بىلەن سۆزلىگەن سۆزى بولۇپ، گىگانت ئالىمنىڭ ئىنسانپەرۋەرلىك

قىزغىنلىقى چىقىپ تۇردۇ؛ ئىككىنچى نۇتۇق، ئالىغىنىڭ نىزۇ-يورۇك شتانلىق ئۇنۋېرسىتېتا ئۆتكۈزۈلگەن « ئامېرىكا ئالىي مائارىپى يولغا قويۇلغانلىقىنىڭ 300 يىللىقىنى خاتىرىلەش مۇراسىمىدا سۆزلەنگەن بولۇپ، ئۇنى مائارىپ مەسلىسى ھەققىدىكى ئادىر نۇتۇق دېيىشكە بولىدۇ. ئۈچىنچى نۇتۇق ئېينشتېيننىڭ بېرلىن فىزىكا ئىلمىي جەمئىيىتى ئۆتكۈزگەن ماكس پلانكنىڭ 60 ياشقا كىرگەنلىكىنى خاتىرىلەش مۇراسىمىدا سۆزلەنگەن نۇتۇقى بولۇپ، نۇتۇقتا ئالىملارنىڭ ئىلمىي ئىزدىنىش مۇددىئاسى بايان قىلىنىپ، پلانكنىڭ ئىلمىي تەتقىقات ئۈچۈن گۇياكى دىنغا ئېتىقاد قىلغاندەك ياكى مۇھەببەتلىشىشكە ئوخشاش، پۈتۈن زېھىن كۈچىنى تەقدىم قىلىشتەك روھى مەدھىيەلەنگەن.

ئىزدىنىشتىكى مۇددىئا

1918-يىلى 4-ئاينىڭ 23-كۈنى

ئىلىم-پەننىڭ مۇقەددەس قەسىرىدە نۇرغۇن راۋاقلار بولىدۇ، ئۇنىڭدا تۇرىدىغانلار ھەرخىل بولىدۇ، ئۇلارنى ئۇ يەرگە باشلايدىغان مۇددىئامۇ ھەرخىل بولىدۇ. بىرمۇنچە كىشىلەر ئىلىم-پەننى ئەقىل-پاراسەت جەھەتتە ئادەمنى ئادەتتىن تاشقىرى خۇشاللىققا ئېرىشتۈرىدۇ، دەپ ياخشى كۆرىدۇ. ئىلىم-پەن ئۇلارنىڭ پەۋقۇلئاددە ئويۇنى، ئۇلار مۇشۇنداق ئويۇندىن ئۆزىگە جانلىق تەجرىبە ۋە ئۆزلىرىنىڭ ئۇلۇغۋار غايە، جەسۋانە ئىرادىسىگە قانائەت تاپىدۇ. بۇ مۇقەددەس قەسىردە بۇنىڭدىن باشقا يەنە بىرمۇنچە كىشى ساپ شەخسىي مەنپەئىتىنى دەپ ئۆزلىرىنىڭ ئەقلىي ئەمگىكىنىڭ مەھسۇلىنى نەزىر-چىراغ سۇپىسىغا قويدۇ. ئەگەر خۇدايىمنىڭ بىرەر پەرىشتىسى كېلىپ بۇ ئىككى تۈرگە كىرىدىغان كىشىلەرنىڭ

ھەممىسىنى قەسىردىن قوغلاپ چىقىرىدىغان بولسا، ئۇ يەرگە يىغىلىپ قالغانلارنىڭ سانى كۆپ ئازىيىپ كەتكەن بولاتتى، لېكىن يەنىلا بەزى كىشىلەر ئۇ يەردە قېپقالىدۇ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا قەدىمكى كىشىلەرمۇ بولىدۇ، ھازىرقى كىشىلەرمۇ بولىدۇ، بىزنىڭ پىلانك دەل شۇلارنىڭ بىرىدۇر. بىزنىڭ ئۇنى ياخشى كۆرۈشمىزدىكى سەۋەبمۇ شۇدۇر.

بايا خىيالىمدا شۇنى تەسەۋۋۇر قىلدىمكى، ئاسانلا قەسىردىن قوغلاپ چىقىرىۋېتىلگەنلەر ئارىسىدا نۇرغۇن دانا ئادەملەرمۇ بار. ئۇلار ئىلىم-پەننىڭ مۇقەددەس قەسىرىنى سېلىشتا ناھايىتى چوڭ، ئېھتىمال ئاساسلىق تۆھپىلەرنى قوشقان ئادەملەر بولۇشى مۇمكىن. نۇرغۇن ئەھۋالدا، بىزنىڭ پەرىشتىلىرىمىز كىمنىڭ قەسىردىن قوغلاپ چىقىرىلىشى ۋە كىمنىڭ قەسىردىن قوغلاپ چىقىرىلماسلىقى كېرەكلىكىنى بىلەلمەيمۇ قالدى. لېكىن بىر نۇقتىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈش كېرەك دەپ قارايمەنكى، ئەگەر مۇقەددەس قەسىردىن قوغلاپ چىقىرىلىدىغان ئاشۇ ئىككى تۈرلۈك كىشىلەرلا بولسا، بۇ مۇقەددەس قەسىر ھەرگىز مەۋجۇت بولۇپ تۇرالمايدۇ، خۇددى يۈگمەچ ئوت بولسىلا ئورمان بولۇۋەرمەيدىغىنىغا ئوخشاش. چۈنكى بۇ كىشىلەر ئۈچۈن ئېيتقاندا، گېزى كەلسە ھەرقانداق ئىنسان ھەرىكەت قىلىدىغان ساھەلەرنىڭ ھەممىسى مۇۋاپىق بولۇۋېرىدۇ؛ ئۇلارنىڭ زادى ئىنترېنېر، ئەمەلدار، سودىگەر ياكى ئالىم بولۇشى پۈتۈنلەي مۇھىتقا باغلىق. ئەمدى بىز پەرىشتىلەرنىڭ ئامراقلىقى تۈتۈپ قەسىردە قالدۇرۇپ كەتكەن كىشىلەرگە قاراپ باقايلى. ئۇلارنىڭ تولىسى ئۈن-تىن چىقارمايدىغان، خېلى غەلتە مېجەزلىك ۋە تەنھا ياشايدىغان ئادەملەردۇر. لېكىن مۇشۇنداق ئورتاقلىقلارنىڭ بولۇشىغا قارىماي، ئۇلار قەسىردىن ھەيدەپ چىقىرىلغانلارغا ئانچە بەك ئوخشاپ كەتمەيدۇ. ئۇلارنى بۇ قەسىرگە زادى نېمە كۈچ باشلاپ كەلگەن؟ بۇ بىر قىيىن مەسىلە، ئۇنىڭغا تومتاقتا بىر سۆز بىلەن جاۋاب بەرگىلى بولمايدۇ. ئالدى بىلەن مەن شوپېنخوئارنىڭ

كشنى سەنئەتكە ۋە ئىلىم-پەنگە باشلايدىغان ئەڭ كۈچلۈك مۇددىئانىڭ بىرى ئادەتتىكى تۇرمۇشتىكى ئادەمنى بىزار قىلىدىغان قوپاللىقلاردىن ۋە ئادەمنى ئۈمىدسىزلەندۈرىدىغان بۇرۇقتۇرمىلىقتىن قېچىش، ئۆزىنىڭ تولا ئۆزگىرىشچان ئارزۇ-ئىستەكلىرىنىڭ بويۇنتۇرۇقىدىن قۇتۇلۇش دېگەن گېپىگە قوشۇلمەن. ئوبدان تەربىيە كۆرگەن بىر كىشى ھامان شەخسىي تۇرمۇشتىن قېچىپ ئويىكتىپ تۇيغۇ ۋە تەپەككۈر دۇنياسىغا كىرىدۇ. بۇنداق ئارزۇ خۇددى شەھەردىكى كىشىلەرنىڭ ۋاژ-ۋاژچىلىقتىن قېچىپ، ئېگىز تاغلاردىكى جىمجىت تۇرمۇشتىن بەھرىمەن بولۇش ئارزۇسىدا بولىدىغىغا ئوخشاش. ئۇ يەردە ساپ-پاكىز ھاۋادىن نەپەس ئېلىپ، گويا مەڭگۈلۈك قىلىپ لايىھىلەنگەن جىمجىت مەنزىرىلەرگە ئەركىن قارىغىلى، مەستخۇشلارچە ھۇزۇرلانغىلى بولىدۇ.

بۇنداق پاسسىپ مۇددىئادىن باشقا يەنە بىر ئاكتىپ مۇددىئىا بار: كىشىلەر دۇنيانىڭ ئاددىي ۋە چۈشىنىشلىك سۈرىتىنى ھامان ئۆزىگە تازا باب كېلىدىغان ئۇسۇل بىلەن سىزىپ چىقماقچى بولىدۇ. ئاندىن كېيىن ئۇلار تەجرىبىدىن ئۆتكەن دۇنيانىڭ ئورنىغا ئۆزلىرىنىڭ مۇشۇنداق دۇنيا سىستېمىسىنى دەسسەتمەكچى ۋە ئۇنى بويىسۇندۇرماقچى بولىدۇ. رەسسام، شائىر، دەستەكچىلىك پەيلاسوپلىرى ۋە تەبىئىي پەن ئالىملىرىنىڭ ئۆز ئۇسۇلى بويىچە قىلىدىغان ئىشلىرى شۇ. كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ شەخسىي تەجرىبىلىرىدىن ئىبارەت تار دائىرىدە ئېرىشەلمەيدىغان تىنچلىق ۋە خاتىرجەملىككە ئېرىشىش ئۈچۈن دۇنيا سىستېمىسىنى ۋە ئۇنىڭ تۈزۈلۈشىنى ئۆزىنىڭ ھېسسىي تۇرمۇشىنىڭ مەركىزى قىلىدۇ.

ئېھتىمالى بولغان ھەممە سۈرەتلەر ئىچىدە نەزەرىيەۋى فىزىكا ئالىملىرىنىڭ دۇنيا سۈرىتى قانداق ئورۇننى ئىگىلەيدۇ؟ ھەر خىل مۇناسىۋەتلەرنى تەسۋىرلىگەندە ئۇ توغرىلۇق پەقەت ماتېماتىكىلىق تىلدىلا يەتكىلى بولىدىغان ئالىي ئۆلچىمىگە يېتىشنى تەلەپ قىلىدۇ. يەنە بىرتەرەپتىن، فىزىكا ئالىملىرى ئۆزلىرىنىڭ ئاساسىي تېمىسىنىڭ

دائىرىسىنى قاتتىق تىزگىنلىشى كېرەك، يەنى تەجرىبىلىرىمىز دائىرىسىدىكى ئەڭ ئاددىي ۋە قەلەرنى تەسۋىرلەپ بايان قىلىش بىلەن قانائەت ھاسىل قىلىشى كېرەك. بارلىق تېخىمۇ مۇرەككەپ ۋە قەلەرنى نەزەرىيەۋى فىزىكا ئالىملىرى تەلەپ قىلىدىغان ئىنچىكىلىك ۋە لوگىكا جەھەتتىكى مۇكەممەللىك بىلەن قايتىدىن يەنە بىر قېتىم كۆرسىتىپ بېرىشكە ئۇرۇنۇش ئىنسانىيەت ئەقلى يېتىدىغان دائىرىدىن ھالقىپ كېتىش بولىدۇ. يۈكسەك ساپلىق، ئېنىقلىق ۋە روشەنلىك مۇكەممەللىكنى بەدەل قىلىدۇ. لېكىن كىشىلەر قورقۇپ ئېھتىيات قىلىپ بىرقەدەر مۇرەككەپ ۋە تېگىگە يەتمەك تەس نەرسىلەردىن ئۆزىنى قاچۇرغان چاغدا، بىزنى تەبىئەتنى بىلىشكە جەلپ قىلىدىغان ئاشۇ كىچىككىنە بىر قىسىم نەرسە زادى نېمە؟ مۇشۇنداق كىچىككىنە تىرىشچانلىقنىڭ نەتىجىسىمۇ ئالەم نەزەرىيىسى دېگەن چىرايلىق نامغا لايىقمۇ؟

مېنىڭچە، لايىق. چۈنكى نەزەرىيەۋى فىزىكا قۇرۇلمىسىنىڭ ئاساسى بولغان ئومومىي قانۇن ھەرقانداق تەبىئەت ھادىسىلىرى ئۈچۈن ئۈنۈملۈك بولۇشى كېرەك. ئۇلار بولغاندىلا نوقۇل دېدۈكتىن (ئومومىي ھۆكۈمدىن جۈزئىي خۇلاسە چىقىرىش) ئارقىلىق بارلىق تەبىئىي جەريان (جۈملىدىن ھاياتلىق جەريانى) توغرىسىدىكى بايانغا ئېرىشكىلى بولىدۇ، يەنى ئۇلار توغرىسىدىكى نەزەرىيەدە بۇنداق دېدۈكتىن جەريان ئىنسانىيەتنىڭ ئەقلى قابىلىيىتىدىن كۆپ ئېشىپ كەتمەسلا بولىدۇ. شۇڭا فىزىكا ئالىملىرىنىڭ ئۆزلىرىنىڭ دۇنيا سىستېمىسىنىڭ مۇكەممەللىكىدىن ۋاز كېچىشى تۈپ، پىرىنسىپال مەسىلە ئەمەس.

فىزىكا ئالىملىرىنىڭ يۈكسەك ۋەزىپىسى ئومومىي بولغان ئاساسىي قانۇنلارغا ئىگە بولۇشتۇر، دۇنيا سىستېمىسى مانا بۇنىڭدىن نوقۇل دېدۈكتىن ئۇسۇل بىلەن قۇرۇلىدۇ. بۇ قانۇنلارغا ئېرىشىشنىڭ لوگىكىلىق خۇلاسەش يولى يوق. بۇ قانۇنلارغا پەقەت تەجرىبىدىن ئۆتكەن ئوخشاش تۇيغۇدا بولغان نەزەرىيە ئۈستىگە قۇرۇلغان ئاشۇنداق

بىۋاسىتە سېزىم ئارقىلىقلا ئېرىشكىلى بولىدۇ. مۇشۇنداق مېتودولوگىيە جەھەتتىكى ئېنىقسىزلىق ئارقىسىدا، كىشىلەر مۇشۇنداق بولغاندىلا ئوخشاشلا مۇۋاپىق كېلىشى مۇمكىن بولغان كۆپ خىل نەزەرىيەۋى فىزىكا سىستېمىسى بولىدۇ، دەپ قارايدۇ. بۇ قاراش نەزەرىيە جەھەتتە شۈبھىسىز توغرا، لېكىن فىزىكىنىڭ تەرەققىياتى كۆرسەتتىكى، مەلۇم مەزگىلدە، خىيالغا كېلىدىغانلىكى چۈشەندۈرۈشلەرنىڭ ھەممىسىدە ھامان بىرى باشقىلىرىدىن كۆپ دانا بولىدۇ. بۇ مەسىلىنى ھەقىقىي چوڭقۇر تەتقىق قىلغانلىكى كىشى نەزەرىيەۋى سىستېمىسىنى بىردىنبىر ھەل قىلىدىغىنىنىڭ ئەمەلىيەتتە ھادىسىۋى دۇنيا ئىكەنلىكىنى ئىنكار قىلمايدۇ. گەرچە ھادىسە بىلەن ئۇلارنىڭ نەزەرىيەۋى پرىنسىپلىرى ئوتتۇرىسىدا لوگىكىلىق كۆۋرۈك بولمىسىمۇ، مانا بۇ لېيبنىز ئىنتايىن سەمىمىي تۈردە بايان قىلىپ بەرگەن «تەبىئىي ماسلىق». فىزىكا ئالىملىرى بىلىش نەزەرىيىسىنى تەتقىق قىلىدىغانلارنى بۇ پاكىتقا تولۇق دىققەت قىلمىدى، دەپ ئەيىبلەيدۇ. مېنىڭچە، بۇنىڭدىن بىرنەچچە يىل ئىلگىرى ماخ بىلەن پلانكىنىڭ بەس-مۇنازىرىسىنىڭ مەنبەسى مانا مۇشۇ يەردە.

مۇشۇنداق تەبىئىي ماسلىقنى كۆرۈش ئارزۇسى چەكسىز جاسارەت ۋە چىداملىقنىڭ مەنبەسى. بىز شۇنى كۆردۈككى، پلانك ئەنە شۇ سەۋەبتىن كۆڭلىنى بىرقەدەر خۇشال ۋە ئاسانراق ئېرىشكىلى بولىدىغان نىشانغا بۆلمەي، بۇ پەندىكى ئەڭ ئومۇمىي مەسىلىنى تەتقىق قىلىشقا ئىشتىياق باغلىغان كىشى. مەن خىزمەتداشلىرىمنىڭ ئۇنىڭ بۇنداق پوزىتسىيىسىنى كارامەت ئىرادە ۋە تەربىيىلىنىشتىن دېگەن گەپلىرىنى پات-پات ئاڭلاپ تۇرىمەن. لېكىن مېنىڭچە بۇ خاتا. كىشىلەرنى بۇنداق ئىشنى قىلىشقا باشلايدىغان روھىي ھالەت دىنغا ئېتىقاد قىلغۇچىلار ياكى مۇھەببەتلىشىۋاتقانلارنىڭ روھىي ھالىتىگە ئوخشاپ كېتىدۇ. ئۇلارنىڭ ھەر كۈندىكى تىرىشچانلىقى چوڭقۇر ئويلانغاندىن كېيىنكى مۇددىئا ياكى پىلاندىن ئەمەس، بەلكى بىۋاسىتە ھېسسىياتتىن كېلىدۇ.

قەدىردان پلانىك بۇگۈن مانا مۇشۇ يەردە ئولتۇرۇپتۇ، ئىچىدە مېنى كىچىك بالدەك دىئوگىننىڭ پانۇسىنى كۆتۈرۈۋېلىپ ئويىپ يۈرگىنىنى، دەپ كۈلۈۋاتقاندۇ. بىزنىڭ ئۇنىڭغا بولغان ئىززەت-ھۆرمىتىمىزنى ئادەتتىكى گەپلەر بىلەن چۈشەندۈرۈش ھاجەتسىز. بىر ئۇنىڭ ئىلىم-پەنگە بولغان مۇھەببىتىنىڭ ئۇنىڭ كەلگۈسىدىكى يولىنى داۋاملىق يورۇتۇپ تۇرۇشىنى ھەمدە ئۇنى بۈگۈنكى فىزىكىدىكى ئەڭ مۇھىم مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشقا باشلىشىنى تىلەيمىز، بۇ مەسىلىلەرنى ئۇنىڭ ئۆزى ئوتتۇرىغا قويغان ھەمدە بۇ مەسىلىلەرنى ھەل قىلىش ئۈچۈن نۇرغۇن ئىشلارنى قىلغان. ئۇنىڭ كۋانت نەزەرىيىسىنى ئېلېكترو دىنامىكا، مېخانىكا بىلەن بىر ئاددىي لوگىكا سىستېمىسىدا مۇۋەپپەقىيەتلىك ھالدا بىرلىككە كەلتۈرۈشىنى تىلەيمىز.

نوبېل فىزىكا مۇكاپاتىنى تارقىتىش مۇراسىمىدا سۆزلەنگەن سۆز

ھامىنى ئۆلۈپ كېتىدىغان بىزلەرنىڭ تەقدىرىمىز نېمىدېگەن غەلتە! ھەر بىر ئادەم بۇ دۇنيادا قىسقا تۇرىمىز؛ مەقسەت نېمە؟ بىلگىلى بولمايدۇ، بەزىدە ئۆزىمىزچە بۇ ھەقتە مەلۇم تۇيغۇغا ئىگە بولغاندەك بولساقمۇ، لېكىن چوڭقۇر ئويلاپ كېتىشنىڭ ھاجىتى يوق. كۈندىلىك تۇرمۇشتىن چۈشىنىۋالغىلى بولىدۇكى، ئادەم باشقىلار ئۈچۈن ياشايدۇ، ئالدى بىلەن ئاشۇنداق ئادەملەر ئۈچۈن ياشايدۇ. بەختىمىز پۈتۈنلەي ئۇلارنىڭ خۇشاللىق ۋە سالامەتلىكىگە باغلىق بولىدۇ. ئۇنىڭدىن قالسا، بىز تونۇمايدىغان نۇرغۇن كىشىلەر ئۈچۈن ياشايمىز. ئۇلارنىڭ تەقدىرى ھېسداشلىق تۈگۈنى ئارقىلىق بىز بىلەن زىچ باغلانغان بولىدۇ. ھەر كۈنى ئۆزۈمگە شۇنى نەچچە يۈز قېتىم ئاگاھلاندۇرۇپ تۇرىمەنكى، مەنىۋى تۇرمۇشۇم ۋە ماددىي تۇرمۇشۇم باشقىلار (جۈملىدىن ھايات يۈرگەنلەر ۋە ۋاپات

بولغانلار) نىڭ ئەجرىنى ئاساس قىلغان. مەن قوبۇل قىلغان ۋە ھېلھەم قوبۇل قىلىۋاتقان نەرسىلەرگە كۈچۈمنىڭ يېتىشىچە ئوخشاش ياخشىلىققا ياخشىلىق بىلەن جاۋاب قايتۇرۇشۇم كېرەك. مەن ئاددىي-ساددا تۇرمۇشنى كۈچلۈك ئارزۇ قىلىمەن ھەمدە قېرىنداشلىرىمنىڭ بەك كۆپ ئەجرىنى ئىگىلەپ كەتكەنلىكىمنى سېزىپ چىدىيالىماي قالمىەن. مېنىڭچە، سىنىپلارنىڭ ئايرىلىشى مۇۋاپىق ئەمەس، ئۇ ئاخىرىدا زوراۋانلىقنى ئاساس قىلىدۇ. مەنمۇ شۇنىڭغا ئىشىنىمەنكى، جىسمانىي جەھەتتىن ياكى مەنئىي جەھەتتىن بولسۇن، ئاددىي-ساددا تۇرمۇش ھەر بىر ئادەمگە پايدىلىق.

ئىنسانىيەتنىڭ پەلسەپىۋى مەنىدىكى ئەركىنلىكى بولىدىغانلىقىغا زادىلا ئىشەنمەيمەن. ھەر بىر ئادەمنىڭ ھەرىكىتى سىرتقى دۇنيانىڭ مەجبۇرلىشىغا ئۇچراش بىلەنلا قالماي، بەلكى ئىچكى مۇقەررەلىككە ماسلىشىدۇ. ئارتۇر شوپېنخائۇئېر: «ئادەم ئۆزى قىلماقچى بولغاننى قىلالىسىمۇ، لېكىن ئىگە بولماقچى بولغانغا ئىگە بولالمايدۇ» دېگەندى. بۇ ھېكمەتلىك سۆز ياشلىق دەۋرىمدىن باشلاپلا ماڭا ھەقىقىي ئىلھام بەرگەندى. ئۆزۈمنىڭ ۋە باشقىلارنىڭ تۇرمۇشى قىيىنچىلىققا دۇچ كەلگەندە ئۇ بىزگە تەسەللى بولدى ھەمدە كەڭ قورساقلىقنىڭ ئۈزۈلمەي داۋاملىشىشىنىڭ مەنبەسى بولدى. بۇنداق تەسىرات ئادەمنى ئوڭاي بوشاشتۇرۇۋېتىدىغان مەسئۇلىيەت تۇيغۇسىنى كەڭچىللىك بىلەن يېنىكلىتىدۇ، شۇنداقلا ئۆزىمىزگە ۋە باشقىلارغا ھەددىدىن ئارتۇق جىددىي مۇئامىلىدە بولۇشتىن ساقلايدۇ.

بىر ئادەم ئۆزىنىڭ ياكى شەيئىلەرنىڭ مەۋجۇت بولۇشىنىڭ ئەھمىيىتى ياكى مەقسىتىنى سۈرۈشتۈرسە، ئويىڭىتىپ نۇقتىئىنەزەر بىلەن قارىغاندا، مېنىڭچە بۇ نادانلىق ۋە ئەخمەقلىق بولىدۇ، لېكىن ھەر بىر ئادەمدە مۇئەييەن غايە بولىدۇ، بۇ غايە ئۇنىڭ

تىرىشچانلىقىنى ۋە ھۆكۈم نىشانىنى بەلگىلەيدۇ. مۇشۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، ھۆزۈر-ھالاۋەت ۋە راھەت-پاراغەتنى تۇرمۇشنىڭ مەقسىتى، دەپ قارىغان ئەمەسمەن — بۇنداق ئېنىق ئاساسىنى چۈشىنىشنىڭ غايىسى دەپ ئاتايمەن. يولۇمنى يورۇتۇۋاتقان ھەممە ماڭا يېڭى جاسارەت بېغىشلاۋاتقان، تۇرمۇشقا خۇشاللىق بىلەن توغرا قاراش غايىسى ياخشىلىق، گۈزەللىك ۋە چىنلىقتىن ئىبارەت، ھەمراھلار ئارىسىدىكى سەمىمىي ھېسسىيات بولمىغاندا، ئوبىيكتىپ دۇنياغا — سەنئەت ۋە ئىلىم-پەن خىزمەتلىرى ساھەسىدىكى مەڭگۈ يەتكىلى بولمايدىغان ئوبىيكتلارغا پۈتۈن زېھنى بىلەن بېرىلىگەندە، مېنىڭچە تۇرمۇش تولىمۇ مەنسىز بولىدۇ؛ كىشىلەر كۈچەپ قوغلاشقان چاكىنا نىشان — بايلىق، ساختا شۆھرەت، راھەت-پاراغەتكە بەكمۇ بېرىلگەن تۇرمۇش — پەسكە شىلىك بولىدۇ.

مەندە كۈچلۈك ئىجتىمائىي ھەققانىيەت ھېسسىياتى ۋە ئىجتىمائىي مەسئۇلىيەت ھېسسىياتى بار. لېكىن مەندە باشقىلار بىلەن ۋە جەمئىيەت بىلەن بىۋاسىتە ئۇچرىشىش تەلپى كەم، بۇ ئىككىسىدىن ھامان غەلىتە بېلىشتۇرما ھاسىل بولىدۇ. ھەقىقەتەنمۇ «تەنھا مېھمان» مەن. دۆلىتىمگە، ئائىلەمگە، دوست-يارەنلىرىمگە، ھەتتا ئەڭ يېقىن ئادەملىرىمگە پۈتۈن ۋۇجۇدۇم بىلەن مەنسۇپ بولغان ئەمەسمەن. بۇ مۇناسىۋەتلەر ئالدىدا ھامان مۇئەييەن ئارىلىق بارلىقىنى ھەمدە تەنھالىقنى ساقلاپ قېلىش زۆرۈرلۈكىنى ھېس قىلىمەن — بۇنداق ھېسسىيات يىلدىن-يىلغا كۈچىيىپ بېرىۋاتىدۇ. كىشىلەر شۇنى ناھايىتى ئېنىق ھېس قىلىدۇكى، باشقىلار بىلەن ئۆزئارا چۈشەنچە ھاسىل قىلىش ۋە ماسلىشىپ بىرلىككە كېلىش چەكلىمىلىك بولىدۇ. لېكىن بۇنىڭغا ئەپسۇسلىنىش ھاجەتسىز. شەكسىزكى، بۇنداق ئادەم ئاق كۆڭۈل ۋە غەم-ئەندىشىدىن خالىي ھالىتىدىن مەلۇم دەرىجىدە ئايرىلىپ قالمىسۇ، لېكىن باشقىلارنىڭ

پىكرى، ئادەت ۋە ھۆكۈملىرىنىڭ تىزگىنلىشىگە كۆپ ئۇچرىمايدۇ ھەمدە قەلب تەڭپۇڭلۇقىنى ئاشۇنداق ئىشەنچسىز ئاساستىكى قايىمۇقتۇرۇشلارغا تىكلەشتىن خالىي بولالايدۇ.

دېموكراتىك سىياسىي تۈزۈم سىياسىي غايەم ھېسابلىنىدۇ. ھەر بىر ئادەم ئادەم سۈپىتىدە ھۆرمەتلىنىشى كېرەككى، ھەرقانداق ئادەم باشقىلار چوقۇنىدىغان مەبۇد بولماسلىقى لازىم. مېنى زامانداشلىرىم بەك ماختاپ ۋە ھۆرمەتلەپ كېلىۋاتىدۇ. بۇ مېنىڭ سەۋەنلىكىمدىن ئەمەس، شۇنداقلا تۆھپىلىرىم تۈپەيلىدىنمۇ ئەمەس، بەلكى ھەقىقەتەنمۇ تەقدىرنىڭ بىر خىل مەسخىرىسى. بۇنىڭ سەۋەبى، كىشىلەردە ئېھتىمال بۇنداق بىر خىل ئارزۇنىڭ بولغانلىقىدا بولۇشى مۇمكىن. ئۇلار ئاجىز كۈچۈم بىلەن ئۈزلۈكسىز كۈرەش قىلىش ئارقىلىق قولغا كەلتۈرگەن ئاز ساندىكى بىرنەچچە كۆز قارشىمنى بىلمەكچىدۇ. بۇ ئارزۇنى نۇرغۇن كىشىلەر ئەمەلگە ئاشۇرالمىدى، ماڭا تامامەن ئېنىقكى، بىر تەشكىلات ئۆزىنىڭ مەقسىتىنى ئەمەلگە ئاشۇرماقچى بولىدىكەن، بىر ئادەم تەپەككۈر قىلىشى، قوماندانلىق قىلىشى ھەمدە ئومۇميۈزلۈك مەسئۇلىيەتنى ئۈستىگە ئېلىشى لازىم. لېكىن رەھبەرلىك قىلىنغۇچىلار مەجبۇرلانماسلىقى كېرەك. ئۇلار ئۆزىنىڭ داھىيىسىنى تاللىۋالالايدىغان بولسۇن، مېنىڭچە، مەجبۇرلايدىغان ئىستىبات تۈزۈم ناھايىتى تېز چىرىپ چۈشكۈنلىشىپ كېتىدۇ. چۈنكى زوراۋانلىق ھامان پەزىلىتى ناچار كىشىلەرنى سەھنىگە چىقىرىپ قويىدۇ. ئىشىنىمەنكى، تالانتلىق زالىم پادىشاھقا ھامان ئۇياتسىزلار ۋارىسلىق قىلىدۇ. بۇ قەدىمدىن كەلگەن ئوڭاي ئۆزگەرمەيدىغان قانۇنىيەت. دەل مۇشۇ سەۋەبتىن بۈگۈن بىز ئىتالىيىدە، روسىيىدە كۆرۈۋاتقان تۈزۈمگە كۈچلۈك قارشى تۇردۇم. ياۋروپادا بۈگۈن مەۋجۇت بولۇۋاتقاندىكەن ئەھۋالدا دېموكراتىيە شەكلى گۇمانلىق بولۇپ قالدى. بۇنى دېموكراتىيە پىرىنسىپلىرىنىڭ ئۆزىگە دۆڭگەپ قويۇشقا بولمايدۇ، بەلكى بۇ ھۆكۈمەتنىڭ تۇراقسىزلىقىنىڭ ۋە سايلام

تۈزۈمىنىڭ شەخسلەر بىلەن مۇناسىۋەتسىزلىكىنىڭ ئالامىتى، ئىشىنىمەز-كى، بۇ جەھەتتە ئامېرىكا توغرا يول تاپتى. ئۇلار ۋەزىيە ئۆتەش مۇددىتى خېلى ئۇزۇن بولىدىغان زۇڭتۇڭ سايلاپ چىقتى. ئۇنىڭ ئۆز ۋەزىپىسىنى ھەقىقىي ئىجرا قىلىشقا تولۇق ھوقۇقى بولىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا، گېرمانىيىنىڭ سىياسىي تۈزۈمىدە ئاغرىقلارنى ۋە نامراتلارنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن تۈزگەن بىرقەدەر كەڭ بەلگىلىمىلىرى ماڭا يارىدى. كىشىلىك ھاياتنىڭ رەڭگا-رەڭ ئويۇنلىرىدا ھەقىقىي قىممەتلىك بولىدىغىنى سىياسىي جەھەتتىكى دۆلەت ئەمەس، بەلكى ئىجادچانلىققا ۋە ھېسسىياتقا ئىگە شەخسلەردىن، ئىنسانىي پەزىلەتتىن ئىبارەت؛ شەخسلەرلا يۈكسەك ۋە ئاجايىپ نەرسىلەرنى يارىتالايدۇ. ۋەھالەنكى، ئاۋام ئىدىيە جەھەتتە ھامان قاشاڭ بولىدۇ، ھېسسىيات جەھەتتە قاشاڭ بولىدۇ.

سۆزۈم مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، ئاممىۋى تۇرمۇشتىكى ئەڭ ناچار بىرخىل ئىپادە ئېسىمگە كېلىۋاتىدۇ. ئۇ بولسىمۇ مەن بىزار بولىدىغان ھەربىي تۈزۈم. بىر ئادەم كۆرەڭلىگەن پېتى ھەربىي ئورگېستىرغا ئەگىشىپ چاسا شەكىلدە تىزىلدۇرۇلغان قوشۇن ئىچىدە كېتىپ بارىدۇ. مۇشۇ نۇقتىنىڭ ئۆزىلا مېنىڭ ئۇنى كۆزگە ئىلماسلىقىمغا يېتىدۇ. ئۇقۇشماسلىق تۈپەيلىدىنلا ئۇنىڭدا كالا بولۇپ قالغان؛ يىلىكلا بولغان بولسا ئۇنىڭ ھەممە ئېھتىياجىغا يېتەتتى. مەدەنىيەتنىڭ بۇنداق جىنايى مەركىزىنى ئىمكانقەدەر تېزىرەك يوقىتىش لازىم. باشقىلارنىڭ جورۇقچىلىقى بىلەن بولىدىغان قەھرىمانلىق، رەھىمسىزلىكچە زوراۋانلىق، ۋەتەنپەرۋەرلىك نامى ئاستىدىكى يىرگىنچىلىك بىشەملىكلەر مېنى قاتتىق يىرگەندۈرىدۇ! مېنىڭچە، ئۇرۇش شۇنداق رەزىل، پەسكەشكى، قىيىا-چىيما قىلىنىپ كەتسەمۇ ئۇنداق يىرگىنچىلىك شۇملۇققا ئارىلاشمايمەن. شۇنداق بولسىمۇ ئىنسانىيەتكە يۇقىرى باھا بېرىمەن. ئىشىنىمەنكى، خەلقنىڭ ساغلام ھېسسىياتى مەكتەپلەر ۋە گېزىتلەر ئارقىلىق تەسىر كۆرسىتىدىغان سودا مەنپەئىتىنىڭ ۋە سىياسىي مەنپەئەتنىڭ قەستەن بۇزغۇنچىلىقىغا ئۇچرىمىغان

بولسا، ئۇزۇشتىن ئىبارەت بۇ ئالۋاستى ئاللىقاچان يوقالغان بولاتتى. بىزدە بولىدىغان ئەڭ ياخشى تەجرىبە سىرلار تەجرىبىسىدىن ئىبارەت. ئۇ ھەقىقىي سەنئەت ۋە ھەقىقىي ئىلىم-پەننىڭ مەنبەسى ئۈستىدە چىڭ تۇرغان ئاساسىي ھېسسىيات ھېسابلىنىدۇ. كىمكى ئۇنىڭ تېگى-تەكتىگە يەتمەسە، ئۇنىڭدا قايتا قىزىقىش بولمىسا، شۇنداقلا قايتا ھەيرانلىق ھېسسىيات بولمىسا، ئۇ ھارام تاماقتىن باشقا نەرسە ئەمەس، ئۇنىڭ كۆزى ئېنىق كۆرەلمەيدىغان بولۇپ قالغان. مانا مۇشۇنداق سىرلارنىڭ تەجرىبىسىدىن — قورقۇش ئارىلىشىپ كەتكەن بولسىمۇ — دىن بارلىققا كەلگەن. بايقاپ كېتەلمەيدىغان مەلۇم نەرسىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى تونۇپ يەتكىنىمىزدە، قەلبىمىزنىڭ ئەڭ چوڭقۇر سىرىغا ئەڭ ئىپتىدائىي شەكىل بىلەن يېقىنلىشىدىغان ئىدراكىي ۋە ئەڭ يارقىن گۈزەللىكنى ھېس قىلىمىز — دەل مۇشۇنداق تونۇش ۋە مۇشۇنداق ھېسسىياتتىن ھەقىقىي دىنىي ھېسسىيات ھاسىل بولغان. مۇشۇ مەنىدىن، بەلكى پەقەت مۇشۇ مەنىدىنلا، چوڭقۇر دىنىي ھېسسىياتقا ئىگە ئادەم مەن. ئۆزى ياراتقان نەرسىلەرنى جازالايدىغان، ئۆز جىسمىمىزدا بىلىپ يەتكەندەك ئۇنداق نىيەتكە ئىگە خۇدانىڭ بولىدىغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلىشقا ئىلاجسىزمەن. ئادەمنىڭ تېنى ئۆلگەندىن كېيىنمۇ داۋاملىق ياشىيالايدىغانلىقىغا ئىشىنەلمەيمەن ھەم ئۇنداق تەسەۋۋۇر قىلىشىمۇ خالىمايمەن؛ ئاشۇ ئاجىز جانلار قورقۇش تۈپەيلىدىن ياكى كۈلكىلىك سولپىسىزم تۈپەيلىدىن بۇنداق ئىدىيىنى گۆھەر قىلىۋالسۇن! ئۆرۈم ھاياتنىڭ مەڭگۈلۈك سىرلىرىدىن قانائەتلىنىشى ئىزدەيمەن. مەۋجۇت دۇنيانىڭ كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغان قۇرۇلمىسىنى كۆزىتىشتىن قانائەتلىنىمەن. ئۇنىڭدىن يېرىم-يارتىنى بولسىمۇ بايقىۋالالسام ھەمدە سەمىمىي تىرىشچانلىق ئارقىلىق تەبىئەت دۇنياسىدا كۆرۈنگەن ئاشۇ ئىدراكىنىڭ بىر قىسمىنى چۈشىنەلسەم، ئەگەر ھەقىقەتەن شۇنداق قىلالسام، ئۇنىڭ ئىنتايىن كىچىك بىر قىسمىنى چۈشىنەلسەممۇ تولۇق رازى بولغان بولاتتىم.

مۇستەقىل خىزمەت قىلىدىغان ۋە مۇستەقىل پىكىر
قىلىدىغان كىشىلەرنى يېتىشتۈرەيلى

1936-يىلى 10-ئاينىڭ 15-كۈنى

خاتىرىلەش كۈنلىرىدە، ئادەتتە ئۆتمۈش، خۇسۇسەن مەدەنىيەت تۇرمۇشىنى راۋاجلاندۇرۇش تۈپەيلىدىن ئالاھىدە شان-شەرەپكە ئېرىشكەنلەر ئەسلىپ ئۆتۈلىدۇ. ئاتا-بوۋىلىرىمىز توغرىسىدىكى بۇنداق خاتىرە مۇراسىملىرى ھەقىقەتەن كەم بولسا بولمايدۇ، بولۇپمۇ ئۆتمۈشتىكى ئەڭ گۈزەل نەرسىلەر توغرىسىدىكى بۇنداق ئەسلىش-خاتىرىلەش بۈگۈنكى ئاق كۆڭۈل كىشىلەرنى باتۇرانا كۈرەش قىلىشقا ئىلھاملاندۇرىدۇ. لېكىن بۇنداق ئەسلىشنى كىچىكىدىن مۇشۇ دۆلەتتە ياشىغان ۋە ئۇنىڭ ئۆتمۈشى بىلەن تونۇش بولغان كىشىلەر قىلىشى كېرەك. بۇنداق ۋەزىپىنى سىگانلارغا ئوخشاش سەرگەردان بولۇپ يۈرگەن ھەمدە ھەرخىل دۆلەتلەردىن ئۆزىنىڭ تەجرىبىسىنى توپلايدىغان كىشىلەرگە تاپشۇرۇپ قويۇشقا بولمايدۇ. شۇنداق قىلىپ، مېنىڭ سۆزلىشىمگە پەقەت ماكان ۋە زامان شارائىتىدىن ھالقىغان، ئەمما مائارىپ ئىشلىرىنىڭ ئۆتمۈشى ۋە كېلەچىكى بىلەن ئىزچىل مۇناسىۋەتلىك بولۇپ كەلگەن بەزى مەسىلىلەرلا قالدى. بۇ ھەقتە سۆزلەشتىمۇ ئۆزۈمنى نوپۇزلۇق دەپ قارىيالمايمەن، بولۇپمۇ ھەرقايسى دەۋرلەردىكى ئىقتىدارلىق ئاق كۆڭۈل كىشىلەر مائارىپ مەسىلىسى توغرىسىدا مۇھاكىمە يۈرگۈزگەن ھەمدە ئۆزلىرىنىڭ بۇ ھەقتىكى قاراشلىرىنى قايتا-قايتا ئېنىق بايان قىلىپ ئۆتكەن. پېداگوگىكا ساھەسىگە مەن يېرىم يولدا كىرىپ كەلگەن، شەخسىي تەجرىبەم ۋە شەخسىي ئېتىقادىمدىن سىرت، مېنىڭ پىكىرىمدە باشقا ئاساس يوق. ئەمەس مەن نېمىگە ئاساسلىنىپ بۇ پىكىرلەرنى يۈرەكلىك ئوتتۇرىغا قويىمەن؟ ئەگەر

بۇ ھەقىقەتەن بىر ئىلىم مەسىلىسى بولىدىغان بولسا، كىشىلەر ئەنە شۇ سەۋەبتىن سۆزلەپ ئولتۇرغانمۇ بولاتتى.

لېكىن، ئاكتىپ ئىنسانىيەت ئىشلىرى ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئەھۋال پەرقلىنىدۇ، بۇ يەردە نوقۇل ھەقىقەت توغرىسىدىكى بىلىمگە تايىنىشلا كۇپايە قىلمايدۇ. ئەكسىچە بۇنداق بىلىملەرنى قولدىن بېرىپ قويماسلىق ئۈچۈن ئۈزلۈكسىز تىرىشش ئارقىلىق ئۇنى دائىم يېڭىلاپ تۇرۇشقا توغرا كېلىدۇ. ئۇ گويا قۇملۇقتا تىك تۇرغۇزۇپ قويۇلغان مەرمەر ھەيكەلگە ئوخشايدۇكى، ھامان قۇم ئاستىدا قېلىش خەۋپى بولىدۇ. ئۇنى مەڭگۈ قۇياش نۇرى ئاستىدا يالتىراپ تۇرسۇن دېسەك، دائىم سۈرتۈپ تۇرۇشىمىز ۋە ئاسىرىشىمىز كېرەك. مەن مۇشۇ خىزمەت ئۈچۈن تىرىششنى خالايمەن.

مەكتەپ ئەزەلدىن ئەنئەنىۋى بايلىقنى بىر ئەۋلادتىن يەنە بىر ئەۋلادقا قالدۇرىدىغان ئەڭ مۇھىم ئورگان. بۇرۇنقىغا قارىغاندا ھازىر تېخىمۇ شۇنداق. ھازىرقى زامان ئىقتىسادىي تۇرمۇشنىڭ راۋاجلىنىشى ئارقىسىدا، ئائىلىنىڭ ئەنئەنە ۋە تەلىم-تەربىيىنى ئۈستىگە ئېلىشى ئاجىزلىشىپ كەتتى. شۇڭا ئىنسانىيەت جەمئىيىتىنىڭ داۋاملىشىشى ۋە مۇكەممەللىشىشى ئىلگىرىكىگە قارىغاندا تېخىمۇ يۇقىرى دەرىجىدە مەكتەپلەرگە تايىنىدىغان بولۇپ قالدى.

كىشىلەر بەزىدە مەكتەپنى ئاددىيىغا بىرخىل قورال دەپ قارايدۇ ۋە ئەڭ كۆپ بىلىمنى ئۆسۈۋاتقان بىر ئەۋلادقا ئاشۇنىڭغا تايىنىپ ئۆگەتمەكچى بولىدۇ. لېكىن بۇنداق قاراش توغرا ئەمەس. بىلىم دېگەن ئۆلۈك نەرسە، مەكتەپ بولسا تىرىك ئادەملەر ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ. مەكتەپ ياشلار ئارىسىدا جامائەت پاراۋانلىقىغا پايدىلىق بولغان ئەخلاق ۋە ئىقتىدارنى ئەۋج ئالدۇرۇشى كېرەك. لېكىن بۇ شەخسىيلىكنى يوقىتىپ، شەخسنى خۇددى بىر ھەرە ياكى چۈمۈلگە ئوخشاش جەمئىيەتنىڭ قورالىغا ئايلاندۇرۇپ قويۇشتىن دېرەك بەرمەيدۇ. چۈنكى شەخسنىڭ مۇستەقىل ئىجادكارلىقى بىلەن شەخسنىڭ پىداكارلىقىنىڭ بىر تۇتاش ئۆلچىمى

يوق كىشىلەر دىن تەركىب تاپقان جەمئىيەت راۋاجلىنىش ئىمكانىيىتى يوق بەختسىز جەمئىيەتتۇر. ئەكسىچە مەكتەپنىڭ نىشانى مۇستەقىل خىزمەت قىلالايدىغان ۋە مۇستەقىل پىكىر قىلالايدىغان كىشىلەرنى يېتىشتۈرۈش بولۇشى كېرەك. بۇ كىشىلەر جەمئىيەت ئۈچۈن خىزمەت قىلىشنى ئۆزىنىڭ ئەڭ ئالىي كىشىلىك تۈرمۈش مەسىلىسى دەپ قارىشى كېرەك. مەن ھۆكۈم قىلالايدىغان دائىرىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا ئەنگلىيىنىڭ مەكتەپ تۈزۈمى مۇشۇنداق غايىۋى رېئاللىققا تازا يېقىن كېلىدۇ.

لېكىن، كىشىلەر قانداق قىلىپ تىرىشىپ مۇشۇنداق غايىگە يېتىشى كېرەك؟ بۇ نىشاننى سۆز بىلەن ئىشقا ئاشۇرغىلى بولامدۇ؟ زادىلا ئۇنداق قىلغىلى بولمايدۇ. سۆز-ئىبارىلەر مەڭگۈ قۇرۇق بولىدۇ، ۋەھالەنكى ھالاكەتكە ئاپىرىدىغان يول ھامان قۇرۇق غايە بىلەن باغلانغان بولىدۇ. لېكىن كىشىلىك قەدەر-قىممەت ھەرگىز ئاڭلىغان ۋە ئېيتىلغان سۆزلەرگە تايىنىپ ئەمەس، بەلكى ئەمگەك ۋە ھەرىكەتكە تايىنىش بىلەن شەكىللىنىدۇ.

شۇڭا، ئەڭ مۇھىم بولغان تەربىيە ئۇسۇلى ھامان ئوقۇغۇچىلارنى ئەمەلىي ھەرىكەتكە ئىلھاملاندۇرۇشتۇر. تۇنجى قېتىم مەكتەپكە كىرگەن بالىنىڭ خەت ئۆگىنىشى مۇشۇنداق بولىدۇ، ئالىي مەكتەپنى پۈتتۈرۈپ دوكتورلۇق دېسرتاتسىيىسى يېزىشى مۇشۇنداق بولىدۇ، ئاددىيغىنا بىر پارچە شېئىرنى يادقا كۆچۈرۈشتە، بىر پارچە ماقالە يېزىشتا، بىر دەرس تېكىستىنى چۈشەندۈرۈش ۋە تەرجىمە قىلىشتا، بىر ھېسابنى چىقىرىشتا ياكى تەنتەربىيە ھەرىكىتى ئەمەلىيىتىدە ئوخشاشلا مۇشۇنداق بولىدۇ.

لېكىن، ھەر بىر نەتىجىنىڭ ئارقىسىدا بىرخىل ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچ بولىدۇ. ئۇ نەتىجىنىڭ ئاساسى، ئۇنىڭ ئەكسىچە، پىلاننىڭ ئىشقا ئاشۇرۇلۇشىمۇ ئۇنى ئۆستۈرىدۇ ۋە كۈچەيتىدۇ. بۇ يەردە غايەت زور پەرق بار، ئۇنىڭ مەكتەپنىڭ تەلىم-تەربىيە قىممىتى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ئىنتايىن چوڭ. ئوخشاش بىر خىزمەتنىڭ

ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچى قورقۇتۇش ۋە زورلاش، ئىناۋەت ھەم شان-شەرەپ قوغلىشىشقا بولغان قىزىقىشتىن بولۇشىمۇ مۇمكىن، ئويىڭىڭىزغا قارىتا سەمىمىي ئىشتىياق ۋە ھەقىقەتكە ئىتىقاد ھەم ئۇنى چۈشىنىش ئارزۇسىدىن ئىبارەت بولۇشىمۇ مۇمكىن. شۇ سەۋەبتىنمۇ ھەر بىر ساغلام بالىدا بولىدىغان تۇغما ئىقتىدار ۋە قىزىقىشتىن ئىبارەت بولۇشى مۇمكىن، بۇنداق قىزىقىش بالدۇرلا ئاجىزلىشىپ كېتىدۇ، خالاس. ئوخشاش بىر خىزمەتنىڭ ئورۇندىلىشىدا، ئوقۇغۇچىلارغا بېرىلىدىغان تەلىم-تەربىيىدە تەسىر ناھايىتى زور پەرقلىق بولىدۇ، بۇنىڭدا خىزمەتكە تۇرتكە بولىدىغان ئاساسىي سەۋەبىنىڭ زادى ئازابىتىن قورقۇش، شەخسىيە تەجىل ھەۋەس ئىكەنلىكى ياكى خۇشاللىق ۋە قانائەتلىنىشنى قوغلىشىش ئىكەنلىكىگە قاراش كېرەك. مەكتەپنى باشقۇرۇش ۋە ئوقۇتقۇچىنىڭ پوزىتسىيىسى ئوقۇغۇچىنىڭ پىسخىك ئاساسىنى يارىتىشقا تەسىر كۆرسەتمەيدۇ، دەپ ھېچكىم ئېيتالمايدۇ.

مېنىڭچە، مەكتەپ ئۈچۈن ئېيتقاندا ئەڭ يامىنى خىزمەتنى قورقۇتۇش، زورلۇق كۈچ ئىشلىتىش ۋە سۈنئىي نويۇزغا تايىنىشتەك ئۇسۇللار بىلەن ئېلىپ بېرىشتۇر. بۇنداق ئۇسۇل ئوقۇغۇچىلارنىڭ ساغلام ھېسسىياتى ۋە سەمىمىي ئىشەنچىگە زىيان يەتكۈزىدۇ؛ ئۇنىڭ يېتىلدۈرىدىغىنى ئىتائەتچان ئادەم. بۇنداق مەكتەپلەر گېرمانىيە ۋە روسىيىدە كۆپ ئۇچرايدۇ؛ شۋېتسارىيىدە شۇنىڭدەك دېموكراتىك ئۇسۇل بىلەن باشقۇرۇلىدىغان بارلىق دۆلەتلەردىمۇ شۇنداق. مۇبادا مەكتەپلەرنى بارلىق بالا-قازالار ئىچىدىكى ئەڭ زور بالا-قازاننىڭ ھۈجۇمىغا ئۇچراتمايمىز دەيدىكەنمىز، ئۇنىڭ يولىمۇ ئاددىي، ئۇ بولسىمۇ ئوقۇتقۇچىلارنى ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ئازراق زورلۇق ۋاسىتىسى قوللىنىدىغان قىلىش، شۇنداق ئوقۇتقۇچىنىڭ ئەخلاقى ۋە ئىقتىدارى ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئوقۇتقۇچىغا بولغان ھۆرمىتىنىڭ بىردىنبىر مەنبەسى بولۇپ قالىدۇ. ئىككىنچى بىر مۇددىئىدا ياخشىچاقلىق روھىي ھالىتى، سىلىقراق

قىلىپ ئېيتقاندا، تەقدىرلەشكە ۋە ھۆرمەتكە ئېرىشىشى ئۈمىد قىلىشتۇر. ئۇ ئىنسان تەبىئىتىدە چوڭقۇر يىلتىز تارتقان بولىدۇ. مۇشۇنداق مەنىۋى رىغبەتلەندۈرۈش بولمىغاندا، ئىنسانلارنىڭ ھەمكارلىقى زادىلا مۇمكىن بولماي قالىدۇ. بىر ئادەمنىڭ باشقىلارنىڭ ماختىشىغا ئېرىشىش ئارزۇسى چوقۇم جەمئىيەتنىڭ ئۇنىڭغا نىسبەتەن ئەڭ زور چەكلەش كۈچلىرىدىن بىرى. لېكىن مۇنداق مۇرەككەپ ھېسسىياتتا ئاكتىپ كۈچ بىلەن پاسسىپ كۈچ زىچ گىرەلىشىپ كەتكەن بولىدۇ. تەقدىرلەشكە ۋە ماختاشقا ئېرىشىش ئارزۇسى ئەسلىدە بىر خىل ساغلام مۇددىئا بولسىمۇ، لېكىن ئەگەر باشقىلارنىڭ ئۆزىنى ساۋاقداشلىرىدىن، ھەمراھلىرىدىن داناراق، كۈچلۈكرەك ياكى ئەقىللىقراق دەپ ئېتىراپ قىلىشنى تەلەپ قىلسا، چېكىدىن ئاشقان شەخسىيە تەجىبىلىك روھىي ھالىتى ئاسانلا پەيدا بولىدۇ. بۇ شەخسىيەتچىلىك، جەمئىيەتكىمۇ زىيانلىق. شۇڭا مەكتەپ ۋە ئوقۇتقۇچىلار ئوقۇغۇچىلارنى تېخىمۇ تىرىشىپ خىزمەت قىلىشقا باشلايمىز دەپ شەخسنىڭ ياخشىچاقلىق روھىي ھالىتىنى پەيدا قىلىپ قويىدىغان ئاددىي ئۇسۇلنى قوللىنىپ قويۇشتىن ساقلىنىشقا دىققەت قىلىشى كېرەك.

دارۋىننىڭ ياشاش ئۈچۈن كۈرەش قىلىش ھەمدە ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك تاللىنىش نەزەرىيىسى ناھايىتى كۆپ كىشىلەر تەرىپىدىن رىقابەت روھىنى رىغبەتلەندۈرىدىغان ئاساسقا دەلىل قىلىپ قوللىنىلماقتا. بەزىلەر ھەتتا بۇنداق ئۇسۇل بىلەن شەخسلەر ئوتتۇرىسىدىكى بۇنداق بۇزغۇنچىلىق خاراكتېرىدىكى ئىقتىسادىي رىقابەتنىڭ مۇقەررەرلىكىنى ساختا ئىلمىي يوسۇندا ئىسپاتلاشقا ئۇرۇنۇۋاتىدۇ. لېكىن بۇنداق قىلىش خاتا، چۈنكى ئادەمنىڭ ياشاش ئۈچۈن كۈرەش قىلىش جەريانىدىكى كۈچى ئۇنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇش كەچۈرىدىغان ھايۋان ئىكەنلىكىدە. خۇددى چۈمۈلە ئۇۋىسى سىرتىدىكى توپا دۆۋىسىدە چۈمۈلەلەر ئوتتۇرىسىدا بولىدىغان ئۇرۇشنى ياشاش ئۈچۈن كۈرەش قىلىشقا زۆرۈر بولغان ئۇرۇش دەپ ئېيتىلىشى

بولمىغىنىدەك ئىنسانىيەت جەمئىيىتى ئەزالىرى ئوتتۇرىسىدىكى ئەھۋال مۇ شۇنىڭغا ئوخشاش.

شۇڭلاشقا، كىشىلەر ئادەت مەنىسىدىكى مۇۋەپپەقىيەتنى كىشىلىك ھايات نىشانى سۈپىتىدە ياشلارغا تەشۋىق قىلىشتىن ساقلىنىشى كېرەك. چۈنكى مۇۋەپپەقىيەت قازانغان بىر كىشىنىڭ باشقىلاردىن ئېرىشكىنى ھامان ئۇنىڭ باشقىلارغا تەقدىم قىلغىنىدىن شۈبھىسىز ھالدا ئېشىپ كېتىدۇ. بىر كىشىنىڭ قىممىتىگە ئۇنىڭ ئېرىشكىنىڭ قانچىلىك بولغانلىقى بىلەن ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ تەقدىم قىلغىنىنىڭ قانچىلىك بولغانلىقى بىلەن قاراش كېرەك.

مەكتەپتە ۋە تۇرمۇشتا، خىزمەت قىلىشتىكى ئەڭ مۇھىم مۇددىئە خىزمەتتىكى ۋە خىزمەتنىڭ نەتىجىسىدىكى خۇشاللىق، شۇنىڭدەك بۇ نەتىجىلەرنىڭ ئىجتىمائىي قىممىتى توغرىسىدىكى تونۇش. ياشلارنىڭ بۇنداق روھىي ھالەت كۈچىگە ئىلھام بېرىش ھەمدە ئۇنى كۈچەيتىش، مېنىڭچە، مەكتەپنىڭ ئەڭ مۇھىم ۋەزىپىسى بولۇشى كېرەك. مۇشۇنداق روھىي ھالەت ئاساسى بولغاندىلا ئاندىن كىشىنىڭ ئەڭ ئالىي بايلىقى — بىلىم ۋە سەنئەت ماھارىتىنى قوغلىشىدىغان بىرخىل خۇشاللىقلارنى ئارزۇنى قوزغاتقىلى بولىدۇ.

مۇشۇنداق ئىجادىي روھىي ھالەت ئىقتىدارغا ئىلھام بېرىش ئەلۋەتتە زورلۇق كۈچ ئىشلىتىشكە ياكى شەخسنىڭ ياخشىچاقلىق روھىي ھالىتىنى قوزغىتىشقا ئوخشاش ئۇنداق ئاسان ئەمەس، لېكىن دەل شۇنداق بولغانلىقى ئۈچۈنمۇ ئۇ تېخىمۇ بەكرەك قىممەتكە ئىگە. ئاچقۇچ بالىلارنىڭ ئويۇنغا بولغان ساددا قىزىقىشى ۋە باشقىلارنىڭ ماختىشىغا ئېرىشىشتەك ساددا ئارزۇسىنى ئەۋج ئالدۇرۇپ، ئۇلارنى جەمئىيەتنىڭ ئېھتىياجى ئۈچۈن مۇھىم ساھەلەرگە قاتنىشىشقا يېتەكلەشتە. بۇنداق تەلىم-تەربىيىنىڭ مۇھىم ئاساسى مۇنداق بىر ئارزۇ، يەنى ئۈنۈملۈك ھەرىكەت قابىلىيىتىگە ۋە كىشىلەرنىڭ رەھمەت-تەشەككۈرىگە ئىگە بولۇش ئارزۇسىدۇر. ئەگەر مەكتەپلەر

مۇشۇنداق نۇقتىئىنەزەرنى ئاساس قىلىپ ۋەزىپىسىنى غەلىبىلىك ئورۇندىغان بولسا، ئۇ يېتىلىۋاتقان بىر ئەۋلادنىڭ يۈكسەك ھۆرمىتىگە ئېرىشىدۇ. مەكتەپ بەلگىلىگەن دەرىجىلەرنىمۇ ئۇلار سوۋغا سۈپىتىدە قوبۇل قىلىدۇ. مەن بەزى بالىلارنىڭ ئوقۇش ۋاقتىنى تەئەللەنمەن ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى بىلىمەن.

مۇنداق مەكتەپ ئوقۇتقۇچىلاردىن ئۆزىنىڭ كەسپىدە بىر سەنئەتكار بولۇشنى تەلەپ قىلىدۇ. مەكتەپتە مۇنداق روھقا ئادەتلىنىش ئۈچۈن بىز نېپىلەرنى قىلىشىمىز كېرەك؟ بۇنىڭدا، خۇددى بىر ئادەمنى مەڭگۈ ساغلام قىلغىلى بولمىغىنىدەك، ھەممىگە شىپا بولىدىغان دورا يوق. لېكىن بەزى زۆرۈر شەرتلەرنى قانائەتلەندۈرگەنلىكى بولىدۇ. ئالدى بىلەن، ئوقۇتقۇچى مۇشۇنداق مەكتەپتە ئۆسۈپ يېتىلگەن بولۇشى كېرەك. ئاندىن قالسا، دەرىجىلىك ۋە ئوقۇتۇش ئۇسۇلىنى تاللاش جەھەتتە ئوقۇتقۇچىغا ناھايىتى چوڭ ئەركىنلىك بېرىشى كېرەك. چۈنكى زورلۇق ۋە بېسىم ئۇنى ئۆز خىزمىتىنى ئورۇنلاشتۇرۇش ۋاقتىدا ھېس قىلىدىغان خۇشاللىقتىن مەھرۇم قىلىدۇ. ئەگەر سىلەر مېنىڭ ئويۇمنى ئىزچىل كۆڭۈل قويۇپ ئاڭلاۋاتقان بولساڭلار، بىر ئىشقا ئېھتىمال ھەيران قېلىشىڭلار مۇمكىن. مېنىڭ تەپسىلىي سۆزلىمەكچى بولغىنىم ياشلار ۋە ئۆسمۈرلەرنى قانداق روھتا تەربىيەلەشتىن ئىبارەت. لېكىن مەن دەرس تەسىس قىلىش توغرىلۇقمۇ سۆزلىمىدىم، ئوقۇتۇش ئۇسۇلى توغرىلۇقمۇ سۆزلىمىدىم. مەسىلەن ئالايۇق، زادى تىل-ئەدەبىياتنى ئاساس قىلىش كېرەكمۇ ياكى يەنىلا ئىلمىي مەخسۇس تەربىيىنى ئاساس قىلىش كېرەكمۇ؟ بۇ مەسىلە توغرىسىدا مېنىڭ جاۋابىم مۇنداق: مېنىڭچە، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئانچە مۇھىم ئەمەس. ئەگەر ياشلار گېمناستىكا ۋە ئۇزاققا يول يۈرۈشتەك پائالىيەتلەر بىلەن مۇسكۇلنىڭ ۋە جىسمانىي كۈچىنىڭ چىداملىقلىقىنى يېتىلدۈرگەن بولسا، كېيىن ئۇلار ھەرقانداق جىسمانىي ئەمگەككە ماسلىشىپ كېتىدىغان بولىدۇ. ئەقلىي جەھەتتىن تەربىيىلىنىش، شۇنىڭدەك ئەقلىي قابىلىيەت

ۋە قول ھۈنەرۋەنچىلىك جەھەتتىكى چېنىقىشىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش بولىدۇ. شۇڭا ھېلىقى قىزىق سۆزلەيدىغان ئادەممۇ ھەقىقەتەن ناھايىتى توغرا ئېيتىدۇ، ئۇ مائارىپقا مۇنداق تەبىر بېرىدۇ: «ئەگەر كىشىلەر مەكتەپتە ئوقۇپ ئۆگىنىۋالغان ھەر بىر نەرسىنى ئۇنىۋېرسىتېت كەتسە، قېپالدىغىنى مائارىپتىن ئىبارەت بولىدۇ.» مانا مۇشۇ سەۋەبتىن، مەن ئەدەبىيات، تارىخ تەلىم-تەربىيىسىدىن ئىبارەت كلاسسىك تۈزۈمگە رىئايە قىلىدىغان كىشىلەر بىلەن تەبىئىي پەن تەلىم-تەربىيىسىگە كۆپرەك ئەھمىيەت بېرىدىغان كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى تالاش-تارتىشنىڭ ھېچقايسىسىغا يان بېسىشقا ئالدىرمايمەن.

يەنە بىر تەرەپتىن، مەن مەكتەپنى مەخسۇس بىلىملەرنى ۋە كېيىنكى تۇرمۇشتا بىۋاسىتە قوللىنىلىدىغان ماھارەتلەرنى بىۋاسىتە ئۆگىتىدىغان ئورۇن دەيدىغان نۇقتىئىنەزەرگىمۇ قارشىمەن. تۇرمۇشنىڭ تەلىپى ھەرخىل بولىدۇ، مەكتەپنىڭ مۇنداق مەخسۇس تەلىم-تەربىيە-نى يولغا قويۇشىغا مۇمكىن بولمايدۇ. بۇنىڭدىن باشقا، مەن يەنە شەخسنى ئۆلۈك قورال قىلىۋېلىشقا قارشى تۇرۇش كېرەك دەپ قارايمەن. مەكتەپنىڭ نىشانى باشتىن-ئاخىر ياشلارنى مەكتەپتىن ئايرىلغان چاغدا بىر مۇتەخەسسس ئەمەس، بەلكى ماس كىشىلىك قەدەر-قىممىتىگە ئىگە كىشى قىلىپ چىقىشتىن ئىبارەت بولۇشى كېرەك. مېنىڭ قارىشىمچە بولغاندا، بۇ مەلۇم مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، تېخنىكوملار ئۈچۈنمۇ توغرىدۇر، گەرچە ئۇنىڭدا ئوقۇيدىغان ئوقۇغۇچىلارنىڭ شۇغۇللىنىدىغىنى پۈتۈنلەي بەلگىلەنگەن مەخسۇس كەسىپ بولسىمۇ، مەكتەپ مەخسۇس بىلىم ئىگىلەشنى بىرىنچى ئورۇنغا قويماي، مۇستەقىل پىكىر قىلىشنى ۋە مۇستەقىل ھۆكۈم قىلالايدىغان ئادەتتىكى قابىلىيەتنى يېتىشتۈرۈشنى باشتىن-ئاخىر بىرىنچى ئورۇنغا قويۇشى كېرەك. بىر كىشى ئەگەر ئوقۇغان ئىلمىنىڭ ئاساسىنى ئىگىلىگەن ۋە مۇستەقىل پىكىر قىلىشنى ۋە مۇستەقىل خىزمەت ئىشلەشنى ئۆگىنىۋالغان بولسا، ئۇ چوقۇم ئۆزىنىڭ يولىنى

تېپىپ كېتىدۇ، بەلكى ئاساسلىق تەلىم-تەربىيىنى تەپسىلاتلار ھەققىدىكى بىلىملەرنى ئىگىلەشكە قاراتقانلارغا قارىغاندا تەبەققىيات ۋە ئۆزگىرىشكە تېخىمۇ ماسلىشىپ كېتىدىغان بولىدۇ. ئاخىرىدا، مەن يەنە بىر قېتىم تەكىتلەپ قويايىكى، بۇ يەردە دەۋاتقانلىرىم گەرچە ئازدۇر-كۆپتۇر مۇتلەق مۇئەييەنلەشتۈرۈۋېتىش تەلەپپۇزىدا بولۇپ قالغان بولسىمۇ، ئەمەلىيەتتە مەن شەخسىي پىكىرگە قارىغاندا ئۇنى تېخىمۇ كۆپرەك ئەھمىيەتكە ئىگە بولۇشى كېرەك دېگەن ئويىدا ئەمەسمەن. بۇنداق پىكىرنى ئوتتۇرىغا قويغۇچى ئۆزىنىڭ ئوقۇغۇچى ۋە ئوقۇتقۇچى بولغان چاغدا توپلىغان شەخسىي تەجربىلىرىدىن باشقا، ھېچقانداق نەرسىنى ئاساس قىلغان ئەمەس.

رۇسسىيە

(1872 — 1970)

رۇسسىيە — كەڭ ئىلىم-پەن ساھەسىدە پائالىيەت ئېلىپ بارغان ئاتاقلىق، بۈيۈك ئىنگلىيە ئالىمى؛ پەلسەپە، ماتېماتىكا، تەبىئىي پەن، لوگىكا، سوتسئولوگىيە، پېداگوگىكا، تارىختۇتۇش، تېئولوگىيە (ئىلاھىيەت) قاتارلىق ئىلىم تۈرلىرىنىڭ ھەممىسىدە كاتتا نەتىجىلەرگە ئېرىشكەن؛ ئاقسۆڭەك ئائىلىسىدىن كېلىپ چىققان؛ 1890-يىلى كېيىرىچ ئۈنۈپىرستېتنىڭ 31-ئىنىستىتۇتىغا كىرگەن؛ 1910-يىلىدىن 1913-يىلىغىچە ۋىتېخاد دېگەن بىر ماتېماتىكا ھەم پەيلاسوپ بىلەن بىرلىكتە ئۈچ توملۇق «ماتېماتىكا تېزىسلىرى» دېگەن غايەت چوڭ ئەسەرنى يۈتتۈرگەن؛ بۇ كىتاب ماتېماتىكا، لوگىكا ۋە ماتېماتىكىلىق پەلسەپىگە چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەن؛ ئۇ زامانىمىزنىڭ كاتتا پەيلاسوپى بولۇپ، ئۆزىگە «ئىنسانلارنىڭ بىلىش جەھەتتىكى شۆھرەتپەرەسلىكىنى ئازايتىش»، «لوگىكا بىلەن ماتېماتىكا ئوتتۇرىسىدا ئالاقە ئورنىتىش» قاتارلىق غايەت زور پەلسەپىۋى ئىزدىنىش نىشانىنى بەلگىلىگەن. ئۆمرىدە 40 نەچچە ئەسەر نەشر قىلدۇرغان، ئاساسلىق ئەسەرلىرىدىن «ئىنسانلارنىڭ بىلىشى: ئۇنىڭ دائىرىسى ۋە چېكى»، «ماتېماتىكا پىرىنسىپلىرى»، «يۈرەك ئۈستىدە تەھلىل»، «تەرجىمىھال»، «نىكاھ ئىنقىلابى» قاتارلىقلار بار؛ 1950-يىلى نوبېل ئەدەبىيات مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن؛ ئۆمرىنىڭ ئاخىرىدا دۇنيا تىنچلىقى ئۈچۈن كۈچ چىقىرىپ، يادرو ئۇرۇشىغا، ۋېيتنام ئۇرۇشىغا قارشى پائالىيەتلەر بىلەن ئاكتىپ

شۇغۇللانغان؛ XX ئەسىردە كەمدىن-كەم تۇجرايدىغان بۇ كىتاپ ئالىم ھازىرقى زامان ئىدىيە تارىخىدا چوڭقۇر ئىز قالدۇرۇپ، ئالىم شۇمۇل تەسىر قالدۇرغان.

بۇ ئۇرۇشقا قارشى نۇتۇق، شۇنداقلا يادرو ئۇرۇشىغا قارشى تۇرۇش خىتابنامىسى. ئۇنىڭ مەيدانغا كېلىشىدە بىر مۇزاكىرە جەريانى بولغان. ئالدى بىلەن رۇسىيە يادرو ئۇرۇشىدىن ئەنسىرگەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويىدۇ ھەمدە 1955-يىلى 2-ئاينىڭ 11-كۈنى ئېيىنىشتىن خەت يېزىپ بۇنداق خەۋىپ ئۈستىدە مۇزاكىرىلىشىدۇ. ئېيىنىشتىن 2-ئاينىڭ 16-كۈنى جاۋاب خەت يېزىپ ئۇنىڭ يىقىرىنى ماقۇل كۆرسىدۇ. 1955-يىلى 4-ئاينىڭ 5-كۈنى رۇسىيە بۇ خىتابنامىنى يېزىپ چىقىدۇ، 4-ئاينىڭ 11-كۈنى ئېيىنىشتىن خىتابنامىگە ئىغزا قويۇپ بىر ھەپتىدىن كېيىن ۋاپات بولىدۇ. 1957-يىلى 7-ئايدا كارخانىچى سېلىس ئىتوتىنىڭ يۈل چىقىرىشى بىلەن 10 دۆلەتتىن 22 نەپەر ئالىم قاتناشقان يىغىن ئېچىلىدۇ، يىغىندا رۇسىيە بۇ «ئىلىم ۋە دۇنيا ئىشلىرى يىغىنى» نىڭ دائىمىي رەئىسلىكىگە سايلىنىدۇ ۋە بۇ ھۆججەتنى رۇسىيە ئوقۇيدۇ. بۇ ھۆججەتكە ئىغزا قويغان داڭلىق ئالىملارنىڭ بىرىمۇنجىسى نوبېل مۇكاپاتىغا ئېرىشكەنلەردۇر. يىغىندا ماقۇللانغان قاراردا مۇنداق كۆرسىتىلگەن: «كەلگۈسىدە بولغۇسى ھەرقانداق دۇنيا ئۇرۇشىدا يادرو قورالى ئىشلىتىلدىغانلىقى ۋە بۇنداق قورالنىڭ ئىنسانىيەتنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىغا خەۋىپ يەتكۈزىدىغانلىقىنى نەزەردە تۇتۇپ، بىز ھەرقايسى ئىل ھۆكۈمەتلىرىنىڭ ئۆز مەقسىتىنى ھەرگىز دۇنيا ئۇرۇشى ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشۇرما بولمايدىغانلىقىنى تونۇشىنى ۋە ئوچۇق ئېتىراپ قىلىشىنى ئۈمىد قىلىمىز، شۇ سۈپەتتىن بىز بارلىق تالاش-تارتىشلارنى مۇنتىزىن يولى بىلەن ھەل قىلىشىنى ئۈمىد قىلىمىز.» رۇسىيە كېيىن خىتابنامىنىڭ كۆپەيتىلگەن نۇسخىسىنى ئامېرىكا، سوۋېت ئىتتىپاقى، جۇڭگو، ئەنگىلىيە، فرانسىيە ۋە كانادادىن ئىبارەت

ئالتە دۆلەتنىڭ باشلىقلىرىغا ئەۋەتىپ بېرىدۇ. بۇ نۇتۇقتا ئالىملارنىڭ يادرو قوراللىرىنىڭ قۇدرىتىگە بولغان توغرا چۈشىنىشىگە ئاساسەن، ئىنسانلارنىڭ ئۆزلىرى ئىختىرا قىلغان ۋە قوللانغان يادرو قورالى تىرىيدىن ۋەيران قىلىنىش خەۋىگە يۈزلەنگەنلىكى كۆرسىتىپ بېرىلگەن. ئۇنىڭدا ئىنسانىيەت ھايات-ماماتلىقتىن ئىبارەت جىددىي ۋەزىيەت نۇقتىسىدىن يا ئىنسانلارنىڭ بەختى، بىلىشى ۋە ئەقىل-پاراسىتى ئۆزلىكىنى ئېشىپ بارىدۇ، يا ئومومىيۈزلۈك ھالدا بولىدۇ، دەپ ئاگاھلاندۇرۇلدى. نۇتۇقتا ئالىملارنىڭ ئىنسانىيەتنىڭ تەقدىرى توغرىسىدىكى چوڭقۇر قايغۇسى ۋە ھەقىقىيەت جەھەتتىكى مەسئۇلىيەت تۇيغۇسى سىڭگەن بولۇپ، ئالىملارنىڭ ئاليجاناب ۋىجدانى ئىپادىلەنگەن. بۇ نۇتۇق ئەينى ۋاقىتتا يەنە «رۇسسېل — ئېينشتېين خىتابنامىسى» ياكى «ئالىملارنىڭ ئۇرۇشىنى بىكار قىلىشى تەلىپ قىلىش خىتابنامىسى» دەپمۇ ئاتالغان.

ئىنسانلارنى ئاخىر زامانغا باشلىغۇلۇقمۇ ياكى ئۇرۇشتىن ۋاز كەچكۈلۈكمۇ؟

1957-يىلى 7-ئاي

ئىنسانلار يۈزلەنگەن پاجىئەلىك ئەھۋال ئاستىدا، ئالىملار يىغىلىپ كەڭ كۆلەمدە قىرغىنچىلىق قىلىدىغان قوراللار كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان خەۋپنى مۇلچەرلەپ كۆرۈشى زۆرۈر دەپ ھېس قىلدۇق ھەمدە قوشۇمچە قىلىنغان لايىھىنىڭ روھى بويىچە مۇزاكىرە ئېلىپ بېرىپ بىر قارارغا كەلدۇق.

بىز ھازىرقى پەيتتە بۇ ياكى ئۇ دۆلەتنىڭ، بۇ ياكى ئۇ قۇرۇقلۇقنىڭ، بۇنداق ياكى ئۇنداق ئېتىقادنىڭ ئەزاسى بولۇش سالاھىيىتىمىز بىلەن ئەمەس، بەلكى ئىنسانلارنىڭ ۋە يەنە كېلىپ

داۋاملىق مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى مەسىلە بولۇپ قالغان ئىنسانلارنىڭ بىر ئەزاسى بولۇش سالاھىيىتىمىز بىلەن سۆزلەۋاتىمىز. بۇ دۇنيا توقۇنۇش بىلەن تولغان، يەنە كېلىپ بارلىق كىچىك توقۇنۇشلارنى زادىلا ياراشتۇرغىلى بولمايدىغان قىلىپ قويىدىغان كوممۇنىزم بىلەن كوممۇنىزمغا قارشى تۇرۇشتىن ئىبارەت غايەت زور كۈرەش بىلەن تولغان.

ھەربىر سىياسىي ئاڭغا ئىگە كىشى بۇ تالاش-تارتىشلاردىكى بىر ياكى بىرنەچچە مەسىلىگە كۈچلۈك ھېسداشلىق قىلىدۇ. لېكىن بىز بىلەردىن، ئەگەر مۇمكىن بولسا بۇنداق ھېسداشلىقنى بىر چەتكە قايرىپ قويۇپ، ئۆزۈڭلەرنى بىئولوگىيىدىكى بىر تۈرنىڭ ئەزاسى دەپ قارىشىڭلارنى ئۈمىد قىلىمىز. بۇ تۈرنىڭ ئىنتايىن ھەيران قالارلىق تارىخى بولغان، ھېچقايسىمىز ئۇنىڭ ئۇرۇقىنىڭ قۇرۇپ كېتىشىنى خالىمايمىز.

بىز مەلۇم گۇرۇھنىڭ قۇلىقىغا ياقىدىغان ۋە يەنە بىر گۇرۇھنىڭ قۇلىقىغا ياقمايدىغان گەپنى مۇمكىن قەدەر قىلماسلىقىمىز كېرەك. ھەممىمىز ئوخشاشلا خەۋپ ئىچىدە تۇرۇۋاتىمىز، ئەگەر بۇنداق خەۋپنى چۈشەنسەك، كۆپچىلىكنىڭ ئۇنىڭدىن بىرلىكتە نېرى بولۇشىنى ئۈمىد قىلغىلى بولىدۇ.

بىز يېڭى ئۇسۇلدا پىكىر قىلىشنى ئۆگىنىۋېلىشىمىز كېرەك. بىز ئۆزىمىزگە قويۇلغان سوئالنى بىلىشىمىز كېرەك، بىز قوللىغان گۇرۇھنى ھەربىي جەھەتتە غەلبىگە ئېرىشتۈرىدىغان تەدبىرنى قوللىنىش كويىدا بولماسلىقىمىز كېرەك. چۈنكى بۇنداق تەدبىر مەۋجۇت بولۇشتىن قالدى. بىز ئۆزىمىزگە ئاقىۋىتى ھەممە جەھەتتە مۇقەررەر بالايسىپەت كەلتۈرىدىغان ھەربىي ھازىرلىقلار مۇسابىقىسىنى توختىتىشقا قانداق تەدبىر قوللانساق بولار دېگەن سوئالنى قويۇشىمىز كېرەك.

ئادەتتىكى جامائەت، ھەتتا نۇرغۇن ھوقۇقدارلار يادرو بومبىسى قوللىنىلغان ئۇرۇشنىڭ زادى نېمە ئاقىۋەتلەرنى كەلتۈرۈپ

چىقىرىدىغانلىقىنى تونۇپ يەتكىنى يوق. ئادەتتىكى جامائەت يەنىلا شەھەرلەرنىڭ ۋەيران بولۇشىنى پەرەز قىلىشىدۇ. ئىگىلىشىمىزچە، يېڭى يادرو بومبىسى كونا يادرو بومبىسىغا قارىغاندا تېخىمۇ زور قۇدرەتكە ئىگە ئىكەن، بىر ئاتوم بومبىسى خروسمانى ۋەيران قىلغان بولسا، بىر ۋودورود بومبىسى لوندون، نيۇ-يورك ۋە موسكۋاغا ئوخشاش ئەڭ چوڭ شەھەرلەرنى ۋەيران قىلىۋېتەلەيدۇ.

شەك-شۈبھىسىزكى، ۋودورود بومبىسى ئۇرۇشىدا چوڭ شەھەرلەر ۋەيران قىلىۋېتىلىدۇ. لېكىن بۇ پەقەت يۈزلەنمەي بولمايدىغان كىچىككىنە بىر ئاپەت، خالاس. مۇبادا لوندون، نيۇ-يورك، موسكۋادىكى ھەربىر كىشى يوقتىلسا، بىرنەچچە ئەسىر ئىچىدە دۇنيا. يەنە مۇشۇنداق زەربە ئىچىدە قايتا ئەسلىگە كېلىدۇ. لېكىن بىز ھازىر بىلىمىزكى، بولۇپمۇ بىكىنى^① سىنىقىدىن كېيىن بىلدۈرۈلگەن، ۋودورود بومبىسى تەدرىجىي ھالدا بۇزغۇنچىلىق تەسىرىنى ئىنتايىن كەڭ دائىرىگە كېڭەيتىدىكەن، بۇ دائىرە ئەسلىدىكى پەرەز-دىكىدىنمۇ زور دەرىجىدە كەڭ بولىدىكەن.

ئىنتايىن ئىشەنچلىك نوپۇزلۇق كىشىلەرنىڭ ئېيتىشىچە، ھازىر ئىشلەپچىقىرىشقا مۇمكىن بولغان يادرو بومبىسىنىڭ قۇدرىتى خروسمادا پارتىلىتىلغىنىدىن 2،500 ھەسسە چوڭ ئىكەن.

بۇنداق بومبا ئەگەر يەر يۈزىگە يېقىن ھاۋا بوشلۇقىدا ياكى سۇ ئاستىدا پارتىلىسا، ئۈستىدىكى ھاۋاغا رادىئوئاكتىپلىق زەرە تارقىتىدۇ. بۇ زەررىلەر زەھەرلىك چاڭ-توزان ياكى يامغۇر شەكلىدە ئاستا-ئاستا يەر يۈزىگە چۈشىدۇ. ياپونىيە بېلىقچىلىرىغا ۋە ئۇلار تۇتقان بېلىقلارغا يۇقىقىنى ئەنە شۇنداق چاڭ-توزان.

ھازىر بۇنداق ئەجەللىك رادىئوئاكتىپلىق زەررىلەرنىڭ قانچىلىك يىراقلىققا تارقىلىدىغانلىقىنى ھېچكىم بىلمەيدۇ، لېكىن ئەڭ ئىشەنچلىك نوپۇزلۇق كىشىلەر ۋودورود بومبىسى ئۇرۇشىنىڭ ئىنسانىيەتنى ئاخىر زامانغا يەتكۈزۈشنىڭ ئېھتىماللىقىغا تولمۇ يېقىنلىقىنى بىردەك

① بىكىنى (Bikini) ئوتتۇرا تىنچ ئوكياندىكى بىر ئارال.

تلغا ئېلىشماقتا. ئادەمنى ئەنسىرتىدىغىنى شۇكى، مۇبادا نۇرغۇن
ۋودورد بومبىسى ئىشلىتىلسە، نەتىجىسى ئومومىيۈزلۈك ھالەك بولۇشتۇر
— پەقەت ئاز ساندىكى كىشىلەرلا ئۈشۈمۈت ئۆلۈپ كېتىدۇ، زور
كۆپچىلىكى كېسەللىك ۋە يىگىلەپ كېتىشتەك ئاستا خاراكتېرلىك
ئازابلىنىشقا دۇچار بولىدۇ.

ئىلىم-پەن ساھەسىدىكى مەشھۇر زاتلار ۋە ھەربىي ئىلىم
جەھەتتىكى نوپۇزلۇقلارنىڭ ھەممىسى كۆپ قېتىم ئاگاھلاندىرۇش
بەرگەن. ئۇلارنىڭ ھېچقايسىسى بۇ يامان ئاقىۋەتنى چوقۇم يۈز
بېرىدۇ دېمەيدۇ. ئۇلار پەقەتلا بۇنداق ئاقىۋەت يۈز بېرىشى مۇمكىن
دەيدۇ، يەنە كېلىپ ھېچكىم ئۇنى رېئاللىققا ئايلانمايدۇ دېيەلمەيدۇ.
بىز تاكى بۈگۈنگە قەدەر مۇتەخەسسسلەرنىڭ بۇ نۇقتىسىنى زەرەلەرنىڭ
ئۇلارنىڭ سىياسىي قاراشلىرى ياكى بىر تەرەپلىملىك قاراشلىرى
بىلەن نېمە مۇناسىۋىتى بارلىقىنى سەزمىدۇق. بىزنىڭ تەتقىقات
نەتىجىمىزنىڭ نامايان قىلغانلىرىدىن قارىغاندىمۇ بۇ نۇقتىسىنى زەرەلەر
پەقەتلا ھەرقايسى مۇتەخەسسسلەرنىڭ بىلىم سەۋىيىسى بىلەنلا
مۇناسىۋەتلىك. بىز شۇنى ھېس قىلدۇقكى، ئەڭ كۆپ بىلىدىغانلار
ئەندىشىسى ئەڭ كۆپ كىشىلەر ئىكەن.

دېمەك، بىزنىڭ بۇ يەردە سىلەرنىڭ ئالدىڭلارغا قويۇۋاتقىنىمىز
مۇنداق بىر جىددىي، قورقونچلۇق ۋە ئۆزىنى چەتكە ئېلىشقا
بولمايدىغان مەسىلە: بىز ئىنسانلارنى ئاخىرقى زامانغا باشلىشىمىز
كېرەكمۇ ياكى ئىنسانلار ئۇرۇشتىن ۋاز كېچىشى كېرەكمۇ؟ كىشىلەر
مۇنداق تاللاشقا جىددىي مۇئامىلىدە بولۇشقا جۈرئەت قىلالمايۋاتىدۇ،
چۈنكى ئۇرۇشنى بىكار قىلىش ئىنتايىن تەس.

ئۇرۇشنى بىكار قىلىش ئۈچۈن دۆلەتنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقىنى
تۈرلۈك يوللار بىلەن چەكلەشكە توغرا كېلىدۇ. لېكىن بۇنداق
ئەھۋالنى چۈشىنىشكە توسالغۇ بولغىنى باشقا سەۋەبلەردىن سىرت،
تېخىمۇ ئاساسلىقى يەنلا «ئىنسان» دېگەن بۇ ئاتالغۇنىڭ
كىشىلەرنى مۇجەل ۋە ئابىستراكت تۇيغۇغا كەلتۈرۈپ قويغىنى بولسا

كېرەك. بۇنداق خەۋپنىڭ مۇجەل چۈشىنىلىپ قالغان ئىنسانلارغىلا قارىتىلىپ قالماي، بەلكى ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى ۋە ئەۋلادلىرىغا قارىتىلغانلىقىنى كىشىلەر تەسەۋۋۇرىدا تېخى تونۇپ يەتمىگەن دېسىمۇ بولىدۇ. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ۋە ئۆزلىرى سۆيىدىغان ئۇرۇق-- تۇغقانلىرىنىڭمۇ يېقىندىلا ئازاب بىلەن ئۆلۈپ كېتىدىغان خەۋپتە تۇرۇۋاتقانلىقىنى زادىلا چۈشەنمەيدۇ. شۇڭلاشقا ئۇلار زامانىۋى قورال-ياراغلار مەنئى قىلىنسىلا ئۇرۇشنىڭ داۋاملىق مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىغا توسالغۇ بولمىسىمۇ بولىدۇ دەپ ئۈمىد قىلىدۇ.

بۇنداق ئۈمىد قۇرۇق ئۈمىدئۇر. گەرچە تىنچلىق دەۋرىدە يادرو قوراللىرىنى ئىشلىتىشنى مەنئى قىلىش كېلىشىمى تۈزۈلگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇرۇش ۋاقتىدا بۇنداق كېلىشىملەر داۋاملىق چەكلەش كۈچىگە ئىگە بولالمايدۇ، ئۇرۇش پارتلاپ قالىدىغان بولسا، ئىككى تەرەپ دەرھال ۋودورود بومبىسىنى ياساشنى باشلايدۇ، چۈنكى بىر تەرەپ ۋودورود بومبىسىنى ياساپ، ئىككىنچى تەرەپ ياسمايدىغان بولسا، ۋودورود بومبىسىنى ياسىغان تەرەپ مۇقەررەر غەلبە قازىنىدۇ.

ھەربىي ھازىرلىقلارنى ئومومىيۈزلۈك قىسقارتىشنىڭ بىر قىسمى بولغان يادرو قوراللىرىنى ئىشلىتىشنى مەنئى قىلىش كېلىشىمى ئاخىرقى ھەل قىلىش چارىسى بىلەن تەمىن ئەتمىگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇ يەنىلا بەزى مۇھىم مەقسەتلەرگە مۇۋاپىق كېلىدۇ.

ئالدى بىلەن، شەرق بىلەن غەرب ئوتتۇرىسىدىكى ھەرقانداق كېلىشىم جىددىي ۋەزىيەتنى تۈگىتىشكە پايدىلىق. ئاندىن قالسا، ئىسسىق يادرو قوراللىرىنى يوقىتىشقا كەلسەك، ئەگەر ئىككى تەرەپ بىر-بىرىنىڭ شۇنداق قىلغانلىقىدا سەمىيەت بار دەپ قارىسا، پىيورل-خارپورسىمان ئۇششۇمۇت زەربە ۋەھمىسى يېنىكلىگەن بولاتتى، ۋەھالەنكى بۇنداق ۋەھمىلىك روھىي ھالەت ھازىر ھەر ئىككى تەرەپنى ئەسەبىيلەرچە خاتىرجەمسىزلىككە سېلىپ قويدى. شۇڭا بىز بىرىنچى قەدەم بولسىمۇ بۇنداق بىرخىل كېلىشىمنى قارشى

ئېلىشىمىز كېرەك.

بىزنىڭ ئارىمىزدىكى كىشىلەرنىڭ تولىسى ھېسسىيات جەھەتتە بىتەرەپ ئەمەس. لېكىن ئىنسان بولۇش سۈپىتىمىز بىلەن ئىشۇنۇق ئەستە تۇتۇشىمىز كېرەككى، ئەگەر شەرق بىلەن غەرب ئوتتۇرىسىدىكى تالاش-تارتىشلارنىڭ ھەل قىلىنىشى مەيلى كوممۇنىستىكچىلارنى نى ياكى كوممۇنىزمغا قارشى تۇرغۇچىلارنى، مەيلى ئاسىيالىقلارنى ياكى ياۋروپالىق ۋە ياكى ئامېرىكىلىقلارنى، مەيلى ئاق تەنلىكلەرنى ياكى قارا تەنلىكلەرنى ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە قانائەت تاپتۇرسا، بۇ تالاش-تارتىشلارنى ھەرگىز ئۇرۇش بىلەن ھەل قىلماسلىقىمىز كېرەك. بىز بۇ نۇقتىنى شەرقنىڭمۇ، غەربنىڭمۇ چۈشىنىشىنى ئۈمىد قىلىمىز.

ئەگەر بىز مۇشۇنداق قىلىشنى تاللىساق، بىزنىڭ ئالدىمىزغا قويۇلغىنى بەخت، بىلىم ۋە ئەقىل-پاراسەتنىڭ ئۈزلۈكسىز ئېشىشى بولىدۇ. بىز ئوتتۇرىمىزدىكى تالاش-تارتىشنى ئۈتۈپ كېتەلمەسلىكىمىز تۈپەيلىدىن قاراپ تۇرۇپ ھاللاڭ بولۇشنى تاللايمىزمۇ؟ ئادەم بولۇش سۈپىتىمىز بىلەن بىز ئىنسانلارغا مۇراجىئەت قىلىمىزكى: ئادەملىكىڭلارنى ئەستە تۇتۇپ باشقىسىنى ئۈتۈڭلار. ئەگەر مۇشۇنداق قىلالساڭلار، ئالدىڭلاردا نامايان بولىدىغىنى يېڭى جەننەتكە ئاپىرىدىغان يول؛ ئەگەر ئۇنداق قىلالمىساڭلار، ئۇ ھالدا ئالدىڭلاردا تۇرغىنى ئومومىيۈزلۈك ھاللاڭ بولۇش خەۋىدۇر.

بون

(1882 — 1970)

بون — گېرمانىيەلىك فىزىكا ئالىمى؛ دەسلەپكى يىللاردا كۈتۈنگېن ئۇنىۋېرسىتېتىدا نەزەرىيىۋى فىزىكا پروفېسسورى بولغان؛ 1933-يىلى نانىستلار گېرمانىيىسىدىن قېچىپ كېتىپ، ئىنگلىيەنىڭ ئېدنبۇرگ ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئوقۇتقۇچىلىق قىلغان؛ 1925-يىلى كۋانت مېخانىكىسىدىكى دولقۇن فۇنكسىيەسىنىڭ چۈشەندۈرۈشىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، تەبىئىي ھادىسىلەرنى بىلىشنىڭ بىرخىل يېڭى ئۇسۇلىنى بارلىققا كەلتۈرگەن؛ ئۇ مۇشۇ مۇۋەپپەقىيەتنى ئۈچۈن 1954-يىلى نوبېل فىزىكا مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن؛ ئاساسلىق ئەسەرلىرىدىن «مېنىڭ دەۋرىمىدىكى فىزىكا»، «مېنىڭ ھاياتىم ۋە مېنىڭ نۇقتىئىنەزەرلىرىم» قاتارلىقلار بار؛ 2-دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىن ئاتوم قورالىنى ئىشلىتىشكە ئاكتىپ قارشى چىقىپ، دۇنيا تىنچلىقى ئۈچۈن مۇراجىئەت چىقارغان.

بۇ ئۇنىڭ گېرمانىيەلىك نىتسائۇنلوكىن مۇناسىۋىتى، پرۇتېستانت دىنىي (تېئولوگىيە) ئىنىستىتۇتىدا مۇخبىرلاغا سۆزلىگەن نۇتقى. ئۇ ئاتوم فىزىكىسى تەتقىقاتىنىڭ غايەت زور مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى ۋە ئۇنىڭ ئىنسانىيەت ئۈچۈن بولغان ئەھمىيەتىنى ئاممىباب تىل بىلەن چۈشەندۈرگەن، شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇنىڭ ئىنسانىيەتكە كەلتۈرۈشى مۇمكىن بولغان زىيىتى توغرىدا ئوڭۇشلارغا سىڭنال بەرگەن. نۇتۇقتا بالا-قازامۇ، بەخت-سائادەتمۇ — گەپ ئىنسانلارنىڭ ئەقىلىنىڭ قانداق ئىكەنلىكىگە باغلىق، دەپ قارالغان.

بۇ نۇتۇق كىشىلەرنىڭ ئىلىم-پەن نەتىجىلىرىنى بىلىشنىڭ
ئىنسانلارنىڭ ئىككى ياقىلىقلىقىغا كۆرسىتىدىغان نەتىجىگە
شۈبھىسىز ناھايىتى ئىلھام بېرىدۇ. ئۇ شۇنى كۆرسىتىدۇكى
ھازىرقى زامان ئالىملىرى ئۆزلىرىنىڭ تارىخى بىلەنلا بولۇپ
كەتمە بولمايدۇ، ئىلمىي نەتىقىلەر تېخنىكىنى ئىجتىمائىي ئاقۇم
بىلەن بىرلەشتۈرۈشى كېرەك.

ئاتوم دەۋرىنىڭ تەرەققىياتى ۋە ئۇنىڭ ماھىيىتى

1955-يىلى 3-ئاينىڭ 18-كۈنى

مەن تەكلىپكە بىنائەن ئاتوم دەۋرى، ئۇنىڭ تەرەققىياتى
ۋە ماھىيىتى ئۈستىدە سۆزلىمە كىچىمەن. مەن مەقسەتلىك ھالدا
بۇ تېمىنى كېڭەيتىپ، فىزىكا جەھەتتىكى كەشپىيات ۋە ئۇلارنىڭ
تېخنىكىلىق مەقسەت ۋە ھەربىي مەقسەت جەھەتتىكى تەتبىق
قىلىنىشىنى تەپسىلىي سۆزلىمە كىچى ئەمەس، پەقەت بۇ كەشپىياتنىڭ
تارىخىي مەنبەسى ۋە ئۇلارنىڭ ئىنسانىيەت تەقدىرىگە بېرىپ
تاقىلىدىغان تەسىرى توغرىسىدىكى قاراشلىرىمىزنىلا سۆزلىمە كىچىمەن.
مۇشۇ بىرنەچچە يىل ئىچىدە تۇرمۇشىمىزنى ئۆزگەرتىدىغان يېڭى
ئىشلار يۈز بەردى. بۇ يېڭى ئالامەتلەر نۇرانە ئۈمىدىمۇ، قورقۇنچۇق
ۋە ھىمىنمۇ ئۆز ئىچىگە ئالدى. خارابىلىق ۋە ھىمىسى ئۈنۈملۈك
خروسىما ۋە ناگاساكى تىمىلىدا ئالاھىدە ئىپادىلىنىدۇ. بۇ ئىككى
ئىشنىڭ ئۆزىلا ئادەمنى قايىل قىلىشقا كۇپايدۇر، لېكىن مەن ھە
دېگەندىلا كۆرسىتىپ ئۆتۈشنى خالايمەنكى، ئۇ يەرگە تاشلانغان
ئاتوم بومبىسى كېيىن تەرەققىي قىلىپ كەتكەن ئىسسىق يادرو
قوراللىرىغا سېلىشتۇرغاندا بىر ئويۇنچۇق، خالاس. بۇ بىر ئاددىيلا
بۇزغۇنچىلىق كۈچى مەسىلىسى ئەمەس، يەنى مۇئەييەن ساندىكى
بەختسىز كىشىلەرنىڭ خاراب بولۇشى ۋە تېخىمۇ كۆپ، بىرقەدەر

تەلىيى ئوڭدىن كەلگەن كىشلەرنىڭ بالا-قازادىن ئامان قېلىشى مەسىلىسىلا ئەمەس. بۇ تۈپتىن بىراقلا يوقىتىش خاراكتېرىدىكى ئۆزگىرىش. بۈگۈنكى كۈندە ئامېرىكا بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقىدا ساقلنىۋاتقان ئاتوم بومبىسى، ۋودرود بومبىسى ۋە ئۇران بومبىسى ئۇلارنىڭ بىر-بىرىنىڭ بارلىق چوڭراق شەھەرلىرىنى، ئۇنىڭغا قوشۇپ باشقا بارلىق مەدەنىيەت مەركەزلىرىنى يوقىتىۋېتىشكە (چۈنكى بارلىق دۆلەتلەرنىڭ دېگۈدەك بۇ ئىككى دۆلەت بىلەن ئازدۇر-كۆپتۈر مۇناسىۋىتى بار) يېتىدۇ. لېكىن تېخىمۇ يامان نەرسە تەييارلىنىۋاتىدۇ، ئېھتىمال ئىشلىتىشكە بولىدىغان بولۇپ قالغاندۇ. مەسىلەن كەڭ دائىرىلىك رايوندا رادىئاتسىيە تۈزۈلۈش پەيدا قىلىش بىلەن بارلىق جانلىقنى قىرىپ تاشلىيالايدىغان كۇبالت بومبىسى ئەنە شۇنداق بومبا. ئالاھىدە جىنايەت بولىدىغىنى شۇكى، رادىئوئاكتىپلىق رادىئاتسىيەنىڭ كېيىنكى ئەۋلادلارغا زىيىنى بار، ئۇ ئىنسانلارنىڭ رودمىتلىشىشتەك (چېكىنىپ كېتىشتەك) ئۆزگىرىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىشى مۇمكىن. بىز ھازىر ئىنسانلار ئۆتكەن ئەسىرلەردە ھېچقاچان كېلىپ باقمىغان تۆت كوچا ئاغزىدا تۇرۇۋاتىمىز. لېكىن، بۇ ھايات-ماماتلىق ئۆتكىلى بىزنىڭ ئەقىل-پاراسىتىمىزنىڭ تەرەققىيات باسقۇچىدىكى بىر ئالامەت. بىز ئىنسانلارنى ئالدىغىمۇ ماڭالمايدىغان، كەينىگىمۇ قايتالمايدىغان قىيىن ھالەتكە ئەكېلىدىغان تېخىمۇ چوڭقۇر سەۋەب نېمە؟ دەپ سوئال قويمىز.

ئاساسىي پاكىت مۇنداق بىر ئىلمىي بايقاشتىن ئىبارەت: بىز ئادەملەر ۋە ئۆپچۆرىمىزدىكى مۇھىتتىكى ماددىلار ھەرگىز بۇزغىلى بولمايدىغان دەرىجىدە مۇستەھكەم ئەمەس، بەلكى بوش ۋە پارتلاش خاراكتېرىدە. توغرىراق قىلىپ ئېيتقاندا، بىز ھەممىمىز مىلتىق دورىسى قاچىلانغان تۇڭنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇپتىمىز. دەرۋەقە بۇ تۇڭنىڭ قورسىقى خېلى پىششىق، نەچچە مىڭ يىل ۋاقىت سەرپ قىلساق ئاندىن ئۇنىڭ قورسىقىدىن بىر تۆشۈك ئاچالايمىز. بىز بۈگۈن مۇشۇ ۋاقىتنى ئەمدىلا ئۆتكۈزۈپ ئولتۇرۇپتىمىز، لېكىن

ھەرقانداق ۋاقتتا، بىر تال سەرەڭگىنى ياندۇرساقلا، پارتلاشتىن ئۆزىمىزنى ئاسمانغا چىقىرىۋېتىشىمىز مۇمكىن.

يۇنان ئاتوم نەزەرىيىسى تەرەپدارلىرى تېرىغان ھوسۇلىنى بىزنىڭ دەۋرىمىزگە كەلگەندە يىغىدىغان ئوخشاشمىز. فىزىكا تەتقىق قىلغان ئەڭ ئاخىرقى نەتىجە ئۇلارنىڭ ئاساسىي ئۇقۇمىنى، يەنى ماددىي دۇنيا ماھىيەتتە ئوخشاش بولغان ئاساسىي زەررىچىلەردىن تەركىب تاپىدۇ، بۇ زەررىچىلەرنىڭ يۆتكىلىشى ۋە ئۆزئارا تەسىرى ھەر خىل ھادىسىلەرنى پەيدا قىلىدۇ، دېگەننى دەلىللىدى. لېكىن بۇ ئاددىي تەسۋىر پەقەتلا تەجرىبە نەتىجىسىنىڭ مۇنداقلا بىر كىچىكلىتىلگىنى، ئەلۋەتتە. نۇرغۇن ئالاھىدىلىكلىرى تولۇقلانغان بولغاچقا، ئۇ ئاخىرقى ھېسابتا ئىنتايىن مۇرەككەپلىشىپ كېتىدۇ.

پۈتكۈل ئېلېمېنتلار قاتارىدا، تەخمىنەن تۆمۈر بار ئورۇندىن كېيىنكى ھەربىر ئاتوم يادروسىنىڭ پارچىلىنىش يۈزلىنىشى بار، پەقەت توغان دەرۋازىسىلا ئۇلارنى پارچىلىنىشتىن توسۇپ قېلىۋاتىدۇ. تەبىئەت دۇنياسىدا تېپىلغان ئاخىرقى بىر ئېلېمېنت ئوراننىڭ ئەڭ ئاجىز توغان دەرۋازىسى بار. 1936-يىلى خاھن بىلەن ئۇنىڭ خىزمەتلىشى ستاراسمان تەجرىبىدە بىرىنچى قېتىم بۇزۇپ تاشلىغىنى مۇشۇ ئېلېمېنت بولدى. تەجرىبىخانىدا ناھايىتى ئىنچىكىلىك بىلەن ئېلىپ بېرىلغان مۇشۇ تەجرىبىدىن 1942-يىلى فېرمى چىكاگودا تۇنجى ئوران ئاتوم رېئاكتورىنى قۇرغۇچە ناھايىتى ئۇزاق بىر يول بېسىلدى؛ كۆپلىگەن ئىقتىدار، جاسارەت، ماھارەت، تەشكىلات ۋە پۇل كەتتى. ھەل قىلغۇچ بايقاش نېيتروننىڭ سوقۇلغاندا پارچە-لىنىدىغانلىقى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا بىرنەچچە نېيتروننى قويۇپ بېرىدىغانلىقىدىن ئىبارەت بولدى. قار كۆچكەندەك يېڭى پارچىلىنىشنىڭ پەيدا بولۇشى، يەنى مۇستەقىل ئۆز ئالدىغا يۈرۈشىدىغان رېئاكسىيەنىڭ بارلىققا كېلىشى ئۈچۈن بۇ جەرياننى مەلۇم ساندىكى نېيتروننى چىقىرىۋەتمەي تىزگىنلەپ قالالايدىغان ياكى باشقا ئارىلاشمىلار بىلەن سوقۇلۇش ئارقىسىدا غايىب بولۇپ كەتمەيدىغان

قىلىش كېرەك ئىدى. دەسلەپتە ئۇنىڭ نەتىجىسىدىن بىشارەت بېرەلەيدىغان ئادەم چىقىمىدى، لېكىن تەبىئەت ئۇنىڭغا نىسبەتەن شۇنداق ئورۇنلاشتۇرۇش قىلدىكى، ۋاسىتىلەر تەييار بولۇۋىدى، ئىنسانلار ئۇنى دەرھال بايقىۋالدى. ئۇنىڭدىن پايدىلىنىش تارىختىكى تاسادىپىي بىر ۋەقە، 2-دۇنيا ئۇرۇشىنىڭ تەسىرىدىن ئىبارەت بولدى. 1945-يىلى 7-ئاينىڭ 16-كۈنى پارتلىغان ئاتوم بومبىسىنى ياساش تېخنىكىسىغا ئۈچ يىل ۋاقىت، 500 مىليون ئامېرىكا دوللىرى كەتتى.

ئەكسىچە جەريان مۇنداق بولىدۇ، يەنى ئاتوم يادروسى ئېرتىلىپ تېخىمۇ ئېغىر يادروغا (مەسىلەن، ھىدروگېن ئېرتىلىپ گېلىغا ئايلاندۇرۇلىدۇ) ئايلاندۇرۇلىدۇ. بۇ جەريان قۇياش ۋە بارلىق تۇرغۇن يۇلتۇزلارنىڭ ئېنېرگىيە مەنبەسى ھېسابلىنىدۇ. ئۇلارنىڭ مەركىزىي قىسمىدا تېپپراتۇرا ۋە بېسىم ئىنتايىن يۇقىرى بولىدۇكى، تۆت نۇكلون بىر قاتار قەدەم باسقۇچلار بويىچە زەنجىرسىمان رېئاكسىيە ئارقىلىق بىرلىشىپ كېتىشى مۇمكىن. ھازىر يەر شارىدا مۇۋەپپەقىيەتلىك ھالدا ئۇران بومبىسىدىن ئوت تۇتاشتۇرىدىغان پىلىك ھېسابىدا پايدىلىنىپ تۆت ئاتوم يادروسى بىرلەشتۈرۈلدى. ئۇ بىز ھازىر ئىگە بولغان ۋودوود بومبىسىدۇر. بۇ ھەقىقەتەن ئىبلىسلارچە كەشپىيات بولدى. چۈنكى ئەينى ۋاقىتتا تېخى قانداق ئۇسۇل بىلەن ئۇنىڭ پارتلاش كۈچىنى ئازايتىشقا بولىدىغانلىقى مەلۇم ئەمەس ئىدى، لېكىن يېقىندا بۇنداق رېئاكسىيىنى تىزگىنلەش ئۇسۇلى تېپىلغانلىقى ئېلان قىلىندى.

بارلىق ماددىلار تۇراقسىز بولىدۇ، بۇ نۇقتىدىن ئەمدى يەنە شۈبھىلىنىشكە بولمايدۇ. ئەگەر شۇنداق بولمايدىغان بولسا، يۇلتۇزلار پارقىرمايتتى، قۇياشمۇ ئىسسىقلىق ۋە نۇر چىقارمايتتى، يەر شارىدا ھاياتلىق بولمايتتى. تۇراقلىقلىق بىلەن ھاياتلىق سىغىشالمايدۇ. شۇڭا ھاياتلىق خەۋپكە يۈزلىنىشى — يا بەختلىك ئاقىۋەتكە ئېرىشىشى، يا يامان ئاقىۋەتكە قېلىشى كېرەك. بۈگۈنكى مەسىلە

قانداق قىلىپ ئەڭ زور خەۋپنى بەختلىك ئاقىۋەتكە يۈزلەندۈرۈشتۈر .
ئەمدى مەن ئەگەر كىشىلەر ئەقىللىقراق بولىدىغان بولسا ،
ئۇ ھالدا قانداق بەختكە ئېرىشەلەيدىغانلىقى توغرىسىدا سۆزلەپ
ئۆتمەن . ئالدى بىلەن ئېنېرگىيە مەنبەسى مەسىلىسى .
ئاتوم يادرو فىزىكىسىنىڭ يەنە بىرخىل تىنچلىق ئۈچۈن قوللىنىلىش
ئۇسۇلى ئاتوم رېئاكتورىنىڭ رادىئوئاكتىپلىق قوشۇمچە مەھسۇلاتى
ئىشلەپ چىقارغان نۇرغۇن ئېلېمېنتلارنىڭ تۇراقسىز رادىئوئاكتىپ
ئىزوتوپىدىن پايدىلىنىشتۇر . ئۇنىڭدىن نۇرغۇن مەقسەتلەر ئۈچۈن
پايدىلانغىلى بولىدۇ؛ تېببىي دورىگەرلىك، تېخنىكا، يېزا ئىگىلىكى
قاتارلىق جەھەتلەردە رادىئاتسىيە مەنبەسى سۈپىتىدە قىممەت
باھالىق رادىيىنىڭ ئورنىنى باسالايدۇ . مەسىلەن راكىنى داۋالاش؛
ماتېرىياللارنى سىناق قىلىش؛ ئۆزگەرتىش ئارقىلىق ئۆسۈملۈكلەرنىڭ
يېڭى سورتىنى يارىتىش قاتارلىقلار . « تامغىلىق ئېلېمېنت » ئىدىيىسى
ئېھتىمال بۇلارنىڭ ھەممىسىدىنمۇ مۇھىم بولۇشى مۇمكىن . ئاز
مىقداردىكى رادىئوئاكتىپ ئىزوتوپنى مەلۇم ئېلېمېنتقا قوشۇپ، ئۇلار
چىقارغان رادىئاتسىيىنى كۆزىتىپ ئۆلچىگەندە، بۇخىل ئېلېمېنتنىڭ
خىمىيىلىك رېئاكسىيىدىكى ھەتتا جانلىق ئورگانىزمنىڭ ئىچىدىكى
رولىنى ھېسايلاپ بىلىۋالغىلى بولىدۇ . بىئوخىمىيەدە بۇنداق ئۇسۇللاردىن
كۈندىن-كۈنگە كۆپرەك پايدىلىنىپ تەجرىبە ئېلىپ بېرىلىۋاتىدۇ ،
بۇ بىزنىڭ ھاياتلىقنىڭ جەريانىنى بىلىش جەھەتتىكى بىر يېڭى
ئېرىشكەنلىكىمىزگە ۋەكىللىك قىلىدۇ .

مانا بۇلار ۋە كەلگۈسىدە ئېھتىمال مۇشۇنىڭدىن تەرەققىي
قىلىدىغان ئىشلارنىڭ ھەممىسى ئۇلۇغ ئىشلاردۇر . بىرلەشكەن
دۆلەتلەر تەشكىلاتى جەنۇبىدە ئاچقان خەلقئارا يىغىننىڭ خىزمىتى
مول نەتىجىلەرنى ئېلىپ كېلىدۇ . لېكىن سوئال قويماي تۇرالمىمەنكى ،
مۇشۇنداق بىر تېخنىكا جەننىتى ئاتوم بومبىسىنىڭ جىنايىتىگە تاقابىل
تۇرالامدۇ؟

ئىشىنىمىزكى ، چوڭ دۆلەتلەر ئوتتۇرىسىدا (ھازىر مۇشۇنداق

دۆلەتتىن ئىككى-ئۈچلا بار) ئۇرۇش بولۇشى مۇمكىن ئەمەس ياكى ئەڭ تۆۋەن دەرىجىدە يېقىنقى كېلەچەكتە بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. چۈنكى مەن ئاللىبۇرۇن ئېيتقاندەك، بۇ تولىراق ئومۇمىي ۋەيرانچىلىقنى — ئۇرۇشقا قاتناشقان دۆلەتلەرنىڭلا ئەمەس، بىتەرەپ دۆلەتلەرنىڭمۇ ۋەيرانچىلىقنى — كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. ئۇرۇش غالجىرانە ئىش بولۇپ قالدى. ئەگەر ئىنسانلار ئۇرۇشنى چەكلىمىسە، ئىنسانىيەتتىن ئىبارەت بۇ زوئولوگىيە ئاتالغۇسىنىڭ مەنبەسى ئەقىل-پاراسەت ئەمەس، تەلۋىلىك بولۇشى كېرەك.

ئېينىشتېين ئۆلۈشتىن ئىلگىرى ئۇلۇغ پەيلاسوپ رۇسسېل ۋە باشقىلار بىلەن ئېنىق بىر بايانات ئېلان قىلغان. لىندوۋدا ئىلىم-پەن مۇھاكىمە يىغىنى ئۆتكۈزگەن 18 نەپەر نوبېل مۇكاپاتغا ئېرىشكۈچى، خىمىكلار ۋە فىزىكلار شۇنىڭغا ئوخشاش بىر خىتابنامىنى بىردەك ماقۇللىدى. ئۇلار بۈگۈن خىيالىپەرەسلەرگە ئوخشاپراق قالسۇن، ئەمما ئۇلار كەلگۈسى دۇنيانىڭ قۇرغۇچىلىرىدۇر.

لېكىن، ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنىڭ كۈچكە ئىگە بولۇشىنى كۈتۈپ ئولتۇرۇشقا كۆپ ۋاقىت يوق. ھەممىسى بىز مۇشۇ ئەۋلادلارنىڭ ئىقتىدارىمىزغا يېڭى شەيئىلەر توغرىسىدىكى ئوي-پىكىرىمىزنى يېڭىۋاشتىن تەرتىپكە سېلىپ چىقىشىمىزغا باغلىق بولۇپ قالدى. ئەگەر ئۇنداق قىلالمىساق، يەر شارىدىكى مەدەنىيەتلىك تۇرمۇش كەچۈرىدىغان كۈنلىرىمىز ئاخىرلىشىدۇ.

چۈنكى يەر شارى ھەل قىلغىلى بولمايدىغان زىددىيەتلەر بىلەن توشۇپ كەتتى: كىشىلەر ئاتوم فىزىكىسى ئالىملىرىنى ئەيىبلەيدىغان — بارلىق بالايىناپەتلەر يالغۇز ئاتوم بومبىسىلا ئەمەس، يەنە ئاشۇ ناچار ھاۋارايىنىڭ ھەممىسىنى ئاشۇ ئەقلىي ھەرىكەت قىلغۇچىلارنىڭ سەۋەنلىكى كەلتۈرۈپ چىقارغان، دەيدىغان ئەيىبلەشلەرنى پات-پات ئاڭلايدىغان بولۇپ قالدى. مەن ئىلگىرى ئىنسانىيەت ئەقىل-پاراسىتىنىڭ تەرەققىياتى بىر كۈن بولمىسا بىر كۈنى ئاتوم يادروسىنىڭ ئىچىدىكى ئېنېرگىيىنى ئېچىۋېتىدىغان ۋە

ئۇنىڭدىن پايدىلىنىدىغان بولىدۇ دەپ چۈشەندۈرۈشكە تىرىشىپ باققاندىم. ئۇ شۇنىڭ ئۈچۈن مۇشۇنداق تېز يۈز بەردى، مۇشۇنداق كامالەتكە يەتتى ھەمدە بىرخىل خەتەرلىك ئەھۋالغا يېتىپ باردىكى، بۇنىڭغا تراگېدىيە خاراكتېرلىك بىر تاسادىپىي ئارىخى ۋەقە سەۋەب بولدى: ئۇراننىڭ پارچىلىنىشىنىڭ بايقىلىشى دەل گىتلىر ھاكىمىيەت ئۈستىدىكى ۋاقىتقا توغرا كېلىپ قالدى، يەنە كېلىپ ئۇ ھۆكۈم سۈرۈۋاتقان گېرمانىيەدە يۈز بەردى. مەن پۈتۈن دۇنيانى چۈچۈتۈۋېتىدىغان بۇنداق ۋەھىمنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم. گىتلىرنىڭ ھە دېگەندىكى مۇۋەپپەقىيىتى ئۇنى خۇددى يەر شارىدىكى بارلىق دۆلەتلەرنى بويسۇندۇرۇشۇم مۇمكىن، دېگەن قاراشقا كەلتۈرۈپ قويغانىدى. ئوتتۇرا ياۋروپادىن چىقىپ كەلگەن فىزىكا ئالىملىرىنىڭ ھەممىسى بىلىدۇكى، ئەگەر گېرمانىيە بىرىنچى بولۇپ ئاتوم بومبىسى ياسىغان دۆلەت بولۇپ قالدىغان بولسا، قۇتقۇزۇپ قالغىلى بولمايدىغان ئىش بولاتتى، ھەتتا ئۆمۈر بويى تىنچلىقپەرەس بولۇپ ئۆتكەن ئېينىشتېينمۇ مۇشۇنداق ئەندىشەدە قالغان، ۋېنگرىيىلىك ياش فىزىكا ئالىملىرى ئۇنىڭ روزېۋېلت زۇڭتۇڭغا ئاگاھلاندۇرۇش بېرىشىنى قۇۋۋەتلىگەن. ئۇرۇشنىڭ ئاخىرقى مەزگىلدە ياپونىيىگە تاشلانغان بۇنداق بومبا بولسا باشقا بىر ئىش. مەن بۇنى ياۋايىلىق، يەنە كېلىپ ئەخمەقلىق دەپ قارايمەن. بۇنىڭغا يالغۇز سىياسىيونلار ۋە ھەربىيلەرلا جاۋابكار بولۇپ قالماستىن، يەنە ترۇمان زۇڭتۇڭ تەيىنلىگەن، ھەل قىلغۇچ تەدبىر بەلگىلەش كومىتېتىدا مەسلىھەتچى بولۇپ ئىشلەيدىغان ئاز بىر قىسىم ئالىملارمۇ جاۋابكار بولۇشى كېرەك.

بىز چىداملىق بولۇشنى ئۆگىنىۋېلىشىمىز، چۈشىنىشكە، سەۋر-تاقەت قىلىشقا ئادەتلىنىشىمىز، تەھدىت سېلىش ۋە قورال كۈچى ئىشلىتىش ئورنىغا باشقىلارغا ياردەم بېرىش ئارزۇسىنى دەستىشىشىمىز لازىم. ئۇنداق بولمىسا، مەدەنىيەتلىك ئىنسانلار قىيامەتكە يېقىنلىشىپ قالىدۇ. چۈنكى مەن رۇسسىيەنىڭ توغرا

ئىكەنلىكىگە ئىشىنىمەن، ئۇ ھارماي-تالماي بىز بىلەن بىللە تۇرۇش بىلەن ۋەيران بولۇشتىن بىرنىلا تاللايمىز دەپ تەكرار-تەكرار ئېيتىپ كەلدى. مېنىڭ ئۆز سۆزۈمنى ئۇنىڭ سۆزى بىلەن ئاخىرلاشتۇرۇشۇمغا رۇخسەت قىلىڭلار:

ئاشۇ سان-ساناقسىز يىللاردا كۈن چىقتى، پاتتى؛ ئاي تولدى-كەمتۈك بولدى، يۇلتۇزلار كېچىدە پارلىدى. لېكىن ئىنسانلارنىڭ دۇنياغا كېلىشى ئارقىسىدىلا بۇ شەيئىلەرنى چۈشەندۈرۈش مۇمكىنلىكىگە ئايلاندى. ئاسترونومىيىنىڭ غايەت چوڭ دۇنياسىدا، ئاتومنىڭ ئەڭ كىچىك دۇنياسىدا، ئادەم چۈشەنگىلى بولمايدۇ دەپ قارالغان سىرلارنى ئاچتى. سەنئەت، ئەدەبىيات ۋە دىندا، بەزىلەر ئالىيجاناب ھېسسىياتىنى ئىپادىلەپ، ئىنسانىيەتنى ساقلىنىپ قېلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلدى. ئىنسانىيەتنى ئويلايدىغانلارنىڭ ئاز بولغانلىقى، كىشىلەر بۇ توپ ياكى ئۇ توپنىلا ئويلايدىغان بولۇپ كەتكەنلىكى سەۋەبلىك بۇلار ئاددىي تەھدىت ئاستىدا خاراب بولۇپ كېتىشى كېرەكمۇ؟ مەلۇم بىر ئىرق شۇنچە ئەقىل-پاراسەتسىز بولغانلىقى، ئادىل مۇھەببىتى بولمىغانلىقى، قارىغۇلارچە ئەگشىدىغان بولۇپ كەتكەنلىكى، ھەتتا ئەڭ ئاددىيسى ئۆزىنى قوغداش ساۋاقلرىنى كۆرەلمىگەنلىكى ئۈچۈن ھەمدە ئاخىرىدا ئۆزىنىڭ ئەخمىقانه ئەقىللىقلىقىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن بىزنىڭ سەييارىمىزدىكى بارلىق ھاياتلىقنى خاراب قىلىۋېتىشى كېرەكمۇ؟ چۈنكى شۇنداق قىلغاندا ئىنسانلار ھالاك بولۇپ كېتىپلا قالماي، بەلكى ھاياتلارمۇ، ئۆسۈملۈكلەرمۇ ھالاك بولۇپ كېتىدۇ. مەن بۇنىڭ ئاقىۋەت بولۇپ قېلىشىغا ئىشىنەلمەيمەن.

ئەگەر كۆپچىلىك ھەممىمىز بۇ نۇقتىغا ئىشەنمىسەك ۋە شۇ سەۋەبتىن ھەرىكەتكە كەلسەك، ئاقىۋەت بۇنداق بولمايدۇ.

گېئورگى سۇتتون

(1884 — 1956)

گېئورگى سۇتتون — ئامېرىكىلىق مەشھۇر ئىلىم-پەن تارىخى مۇتەخەسسسى؛ 1884-يىلى بېلگىيەنىڭ گېنت شەھىرىدە تۇغۇلغان، ئالىي مەكتەپتە بىرقەدەر كەڭ تەربىيە ئالغان؛ پەلسەپە، خىمىيە، ماتېماتىكا، كرىستالئۇناسلىققا ئوخشاش بىلىملەرنى ئۆگەنگەن؛ 1911-يىلى دوكتورلۇق ئۇنۋانىغا ئېرىشكەن؛ 1912-يىلى خەلقئارالىق ئىلىم-پەن تارىخى ژۇرنىلى « Isis » نى نەشر قىلىشقا باشلىغان ھەم بۇ ژۇرنالدا 40 يىلغا يېقىن مەسئۇل مۇھەررىر بولۇپ ئىشلىگەن ھەمدە خەلقئارا ئىلىم-پەن تارىخى ئىلمىي جەمئىيىتىنى تەشەببۇس قىلىپ قۇرۇپ چىققان؛ ئۆمرىدە ئىلىم-پەن تارىخىنى تەتقىق قىلىشقا مۇھىم تۆھپە قوشقان، 15 كىتابى نەشر قىلىنغان، 800 پارچىدىن ئارتۇق ئىلمىي ماقالىسى ئېلان قىلىنغان؛ بۇنىڭ ئارىسىدا « ئىلىم-پەن تارىخى مۇقەددەسى » دېگەن كىتابى پەن-تېخنىكا تارىخى تەتقىقاتىدا ناھايىتى يۇقىرى ئىلمىي قىممەتكە ئىگە.

« ئىلىم-پەن تارىخىدىكى شەرق ۋە غەرب » سۇتتوننىڭ 1930-يىلى ئامېرىكىنىڭ بىروۇن ئۇنىۋېرسىتېتىدا سۆزلىگەن نۇتقى. ئۇ ئۆز نۇتقىدا ئىلىم-پەن تارىخىنى تەتقىق قىلىشتا، غەربنىڭ ئىلىم-پېنىنى ئىگىلەپلا قالماستىن، شەرقتىكى ئىلىم-پېنىنىمۇ ئىگىلەش كېرەك، ئىلىم-پېننىڭ ھازىرقى تەرەققىياتىنى ئىگىلەپلا قالماي، ئىلىم-پېننىڭ بالىلىق دەۋرىنىمۇ ئىگىلەش كېرەك، دېگەننى ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇ مۇنداق دەپ ھېسابلىدى: ئىلىم-پېننىڭ

تەرەققىياتىغا شەرقىمۇ، غەربىمۇ مۇھىم تۆھپە قوشقان. شەرق بىلەن غەربنىڭ ئىلىم-پەن جەۋھەرلىرىنى يوغۇرۇۋەتكەندىلا تېخىمۇ يارلاق ئىلىم-پەن دەۋرىنى ياراتقىلى بولىدۇ. شەرق ۋە غەرب ئىلىم-پەننىڭ جەۋھەرلىرىنى قوبۇل قىلغان ئالىملارلا تېخىمۇ ئاليجاناب كىشىلەردۇر. ھەرقانچە قىممەتلىك ھەقىقەت بولسۇن، ئۇ گۈزەللىك ۋە مېھرىبانلىق بىلەن تولۇقلىنىشى كېرەك.

ئىلىم-پەن تارىخىدىكى شەرق ۋە غەرب

1930-يىلى

سىز ئامېرىكىنىڭ غەربىي قىسمىدىكى پادىچى ھەققىدىكى ھېكايىنى ئاڭلىغان بولغىنىڭىز. ئۇ بىر كۈنى ئۇشتۆمۈت كولىرادو جىلغىسىنىڭ بويىغا كېلىپ خۇرسىنغان ھالدا: « ھەي تەڭرىم، بۇ يەردە نېمە ۋەقە يۈز بەردى! » دەپتۇ. بىلەمسىز، ئەگەر بۇ پادىچى مۇئەييەن ۋاقىت ئىچىدە تېزلا بولۇپ ئۆتكەن ئىشنى نەزەردە تۇتقان بولسا، ئۇ ھالدا ئۇ خاتا قىلغان بولىدۇ. مۇشۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، چوڭ جىلغىدا ھېچقانداق ئىش يۈز بەرمىگەن. ئوخشاشلا، ئىلىم-پەننىڭ تەرەققىياتى گەرچە چوڭ جىلغىدىكى يېرىلىشتىن كۆپ تېز بولسىمۇ، لېكىن ئۇ بىر تەدرىجىي ئىگىزلىك جەريانى. ئۇ قارىماققا ئىنقىلاب. چۈنكى بىز بۇ جەرياننى ھەقىقىي تۈردە كۆرمىدۇق، پەقەت غايەت زور نەتىجىنىلا كۆرۈپ تۇرۇپتىمىز. تەجرىبە ئىلىم-پەننى نۇقتىسى (بولۇپمۇ ئۇنىڭ تەرەققىي قىلىۋاتقان ھازىرقى باسقۇچى)دىن قارىغاندا، شەرق بىلەن غەرب ئىنتايىن قارىمۇ قارشى. لېكىن بىز ئىككى ئىشنى ئەستە تۇتۇشىمىز لازىم.

بىرىنچى ئىش، ئەمەلىيەتتە ئىلىم-پەننىڭ ئۇرۇقى، جۈملىدىن تەجرىبە ئىلىم-پەننى ۋە ماتېماتىكا، ئىلىم-پەننىڭ تولۇق شەكىللەنگەن

ئورۇقى شەرقتىن كەلگەن. ئوتتۇرا ئەسىرلەردە بۇ ئۇسۇلنى شەرقلەر زور دەرىجىدە تەرەققىي قىلدۇرغان. شۇڭا ناھايىتى زور دەرىجىدە، تەجرىبە ئىلىم-پېنى يالغۇز غەربنىڭلا بالاسى ئەمەس، شەرقتىكىمۇ ئەۋلادى، شەرق — ئانا، غەرب — ئاتا. ئىككىنچى، مەن خۇددى شەرق غەربكە موھتاج بولغىنىدەك، بۈگۈنكى كۈندە غەربنىڭ يەنىلا شەرقتە موھتاج ئىكەنلىكىگە تامامەن ھەقىقىي تۈردە ئىشىنىمەن. شەرق خەلقى بىز XVI ئەسىردە قىلغانغا ئوخشاش ئۆزلىرىنىڭ مەدرىسلەرچە، مۇنازىرە ئۆزلىرى ئۇسۇلىدىن ۋاز كەچكەن، تەجرىبە روھىدىن ھەقىقىي تۈردە ئىھتىماللانغان چاغدا، ئۇلارنىڭ بىزگە نېمىلەرنى قىلىپ بېرىدىغانلىقىنى كىم بىلىدۇ، ئۇلارنىڭ بىزگە قارشى تۇرۇش ئۈچۈن (خۇدا مېنى كەچۈرگىن) نېمىلەرنى قىلغانلىقىنى كىم بىلىدۇ؟ ئەلۋەتتە، ئىلىم-پەن تەتقىقاتى ساھەسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئۇلار پەقەتلا بىز بىلەن بىرلىكتە خىزمەت قىلىدۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ تەتبىق قىلىشى ئانچە ئوخشاش بولمايدۇ. بىز يۇنانلىقلارنىڭ ئىزىغا چۈشۈپ قالماستىنمۇ لازىم، ئۇلار يۇنان روھى كەمدىن-كەم ئۇچرايدۇ، دەپ قارىغان. ئۇلار يەنە يەھۇدىي روھىغا سەل قاراپ چەت ئەللىكلەرنى بىردەك ياۋايىلار دەپ قارىغان، ئۇلارنىڭ تەنتەنسى پەلەكتە ياكىرغانغا ئوخشاش ئۇلار ئاخىر خارا بىلاشتى، بىراقلا چۈشۈپ كەتتى. بىز شەرق بىلەن غەرب ئوتتۇرىسىدا ماسلىشىش بولغانلىقىنى ئۈنۈملىك قىلىمىز، ئىھتىمال ئۇلارنىڭ كۆپ قېتىم شەرقتىن كەلگەنلىكىنى ئۈنۈملىك قىلىمىز لازىم. نېمە ئۈچۈن بۇ يەنە بىر قېتىم يۈز بەرمەيدۇ؟ ئۇلار ئىدىيە بىزگە غىيىدە شەرقتىن يېتىپ كېلىشى مۇمكىن. بىز ئۇنى غۈلچىمىزنى كەڭ ئېچىپ قارشى ئېلىشىمىز كېرەك.

شەرق ئىلىم-پېنىگە قوپال مۇئامىلە قىلىدىغان كىشى، غەرب مەدەنىيىتىنى ھەددىدىن زىيادە كۆپتۈرۈپ كۆرسىتىدىغان كىشى ئېھتىمال ئالىم بولماسلىقى مۇمكىن. ئۇلارنىڭ زور كۆپچىلىكى ھەم بىلىمىز، ھەم ئىلىم-پەننى بىلمەيدىغانلار، يەنى ئۆزلىرى ماختاپ

كۆككە ئۇچۇرىدىغان ئەۋزەللىكتىن قىلچە بەھرىمەن بولالماستىكى
لازم بولغان كىشىلەر؛ ئۇلار ئۆز مەيلىگە قويۇۋېتىلىدىغان بولسا،
ئۇلارنىڭ بۇنداق ئەۋزەللىك توغرىسىدىكى چاك-چېكىدىن بۆسۈلۈپ
كېتىدىغان ئارزۇلىرى ئۇزاققا بارماي يوقىلىدۇ.

بىز ئۆزىمىزنىڭ ئامېرىكا مەدەنىيىتى بىلەن پەخىرلىنىشكە
ھەقىقىي، لېكىن ئۇنىڭ تارىخى خاتىرىسى ھازىرغا قەدەر ناھايىتى
قىسقا، ئاران 300 يىل! ئىنسانىيەت تەجرىبىسىدىن ئىبارەت
ئومۇمىيلىق بىلەن سېلىشتۇرغاندا نەقەدەر ئەرزىمەس، شۇنچىلىكلا،
كۆزنى يۇمۇپ-ئاقچۇچىلىكلا، خالاس. ئۇ ئۇزاققىچە داۋام قىلارمۇ؟
ئۇ ئالغا باسار، زەئىپلىشەر، گۈللىنەر ياكى ھالاك بولار؟ بىزنىڭ
مەدەنىيىتىمىزدە ساغلام بولمىغان نۇرغۇن ئامىللار بار. بىز كېسەللىك
يامراپ كېتىشتىن ئاۋۋال ئۇنى يىلتىزىدىن قومۇرۇپ تاشلىماقچى
بولساق، يۈز-خاتىرە قىلىپ ئولتۇرماستىن پاش قىلىشىمىز لازىم، لېكىن
بۇ مېنىڭ ۋەزىپەم ئەمەس. ئەگەر بىز مەدەنىيىتىمىزنىڭ ئۆزىنى
ئاقلىيالىشىنى ئۈمىد قىلساق، زور كۈچ بىلەن ئۇنى تازىلىشىمىز
كېرەك. بۇ ۋەزىپىنى ئورۇنداشنىڭ ئەڭ ياخشى ئۇسۇللىرىدىن بىرى
خۇسۇسىي مەنپەئەتنى كۆزلىمەيدىغان ئىلىم-پەننى راۋاجلاندۇرۇش؛
ھەقىقەتنى سۆيۈش — ھەقىقەتنى ئالىملارغا ئوخشاش سۆيۈش،
ھەقىقەتنىڭ ھەممىسىنى — كۆڭۈللۈكلىرىنىمۇ، كۆڭۈلسىزلىرىنىمۇ،
ئەمەلىيەتتە كېرەككە كېلىدىغانلىرىنىمۇ، ئەمەلىيەتتە كېرەككە
كەلمەيدىغانلىرىنىمۇ سۆيۈش؛ ھەقىقەتنى سۆيۈش، ئەمما ھەقىقەتتىن
قورقماسلىق؛ مەيلى قانچىلىك چىرايلىق نىقابلانغان بولسۇن،
خۇراپاتلىقتىن نەپرەتلىنىش كېرەك. بىزنىڭ مەدەنىيىتىمىزنىڭ
ياشايدىغان يېشى كەم دېگەندىمۇ تېخى ئىسپاتلانمىدى، ئۇنىڭ
داۋاملىشىشى ۋە داۋاملىشالماسلىقىمۇ ناتايىن. شۇڭا كەمتەر بولۇشىمىز
كېرەك. ئاخىرقى ھېسابتا، ئاساسلىق سىناق ئالەمشۇمۇل ئۆزگىرىشلەرنى
باشتىن كەچۈرۈپ ئامان قېلىش، بۇنى بىز تېخى باشتىن كەچۈرمىدۇق.
يېڭى ئىلھام يەنىلا، يەنە كېلىپ ھەقىقەتەن يەنىلا شەرقىتىن

كېلىشى مۇمكىن. ئەگەر بىز بۇنى سەزسەك ئاقىللىق قىلغان بولىمىز. ئىلمىي ئۇسۇللار غايەت زور غەلبىلەرگە ئېرىشكەن بولىمىز، لېكىن ئۇ يەنىلا مۇكەممەل ئەمەس. ئىلمىي ئۇسۇللاردىن پايدىلىنىدىغان، يەنە كېلىپ ناھايىتى ياخشى پايدىلىنىلغان چاغدا ئۇ ھەممىدىن ئەلا بولىدۇ. لېكىن بۇنداق پايدىلىنىشنىڭ ئىككى خىل چەكلىمىلىكىنى پەيدا قىلىدىغانلىقىنىمۇ ئېتىراپ قىلىساق ئەخمەقلىق قىلغان بولىمىز. بىرىنچى، بۇنداق ئۇسۇلنى مەڭگۈ قوللىنىش مۇمكىن ئەمەس. ئۇنى نۇرغۇن ئىدىيەۋى ساھەگە (سەنئەت، دىن، ئەخلاق) تەتبىق قىلغىلى بولمايدۇ. ئېھتىمال بۇ ساھەلەرگە مەڭگۈ تەتبىق قىلغىلى بولماس. ئىككىنچى، بۇ ئۇسۇل ناھايىتى ئاسانلا خاتا تەتبىق قىلىنىپ كېتەر؛ ئالغانغا تۈگىمەيدۇ، ئىشلەتكەنگە خورمايدۇ دەپ بايلىق مەنبەسىنى قالايمىقان ئىشلىتىشنىڭ ئېھتىماللىقى ھەيران قالدۇرۇشقا يېتىدۇ.

ناھايىتى ئېنىقكى، ئىلىم-پەن روھى ئۆزىنىڭ تەتبىق قىلىنىشىنى تىزگىنلىيەلمەيدۇ. ئالدى بىلەن، ئىلىم-پەننىڭ تەتبىق قىلىنىشى كۆپ ھاللاردا ئىلىم-پەندىن ھېچقانداق خەۋىرى يوق كىشىلەرنىڭ قولىغا چۈشۈپ كېتىدۇ. مەسىلەن ھەرخىل بۇزغۇنچىلىققا ئېلىپ بارىدىغان، كۆپ ئات كۈچىگە ئىگە ئاپتوموبىلنى ھەيدەشكە تەربىيە ۋە تەلىم كەتمەيدۇ. ئالىم بولغان تەقدىردىمۇ، كۈچلۈك ھېسسىياتنىڭ تەسىرىدە، ئۆز بىلىمىنى قالايمىقان قوللىنىپ قېلىشىمۇ مۇمكىن. ئىلىم-پەن روھى باشقا ئوخشاش بولمىغان كۈچلەرنى ئۆزىگە ياردەمچى قىلىشى — دىنىي ۋە ئەخلاقىي كۈچلەرنى ياردەمچى قىلىشى كېرەك. مەيلى قانداق بولمىسۇن، ئىلىم-پەن ھاكاۋۇزلۇق قىلماسلىقى، پەيلىنى يامان قىلماسلىقى كېرەك. چۈنكى باشقا شەيئىلەرگە ئوخشاشلا، ئىلىم-پەنمۇ ماھىيەتتە مۇكەممەل ئەمەس.

ئىنسانلارنىڭ بىرلىكى شەرق بىلەن غەربنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. شەرق بىلەن غەرب خۇددى بىر ئادەمنىڭ ئوخشاش بولمىغان

روھىي ھالىتىگە ئوخشاش، ئىنسانىيەت تەجرىبىلىرىنىڭ ئاساسى ۋە بىر-بىرىنى تولۇقلايدىغان ئىككى تەرىپىگە ۋەكىللىك قىلىدۇ. شەرق بىلەن غەربنىڭ ئىلمىي ھەقىقىتى ئوخشاش، گۈزەللىك ۋە مېھرىبانلىقىمۇ ئوخشاش. ئادەم ھەممە يەردە ئوخشاش، پەقەتلا مۇنداق ئالاھىدىلىكى سەل روشەن بولىدۇ ياكى ئۇنداق ئالاھىدىلىكى گەۋدىلىككە بولىدۇ، خالاس.

كىم شەرق بىلەن غەربنى مەڭگۈ باش قوشالمايدۇ دەپ ئېيتالايدۇ؟ ئۇلار ئۇلۇغ سەنئەتكارنىڭ روھىدا يىغىلىدۇ، ئۇلۇغ سەنئەتكار سەنئەتكارلا ئەمەس، ئۇلارنىڭ قىزغىن سۆيگىنى گۈزەللىك بىلەنلا چەكلىنىپ قالمايدۇ؛ ئۇلار ئۇلۇغ ئالىملارنىڭ كاللىسىدا ئۇچرىشىدۇ، ئۇلۇغ ئالىملار شۇنى بىلىدىكى، ھەقىقەت، مەيلى ئۇ قانچىلىك قىممەتلىك ھەقىقەت بولسۇن، تۇرمۇشنىڭ ھەممە مەزمۇنى ئەمەس، ئۇ گۈزەللىك ۋە مېھرىبانلىق بىلەن تولۇقلىنىشى كېرەك. بىز رەھمەت-تەشەككۈر ئېيتىدىغان ھېسسىياتىمىز بىلەن شەرقتىن ئالغان ھەممە نەرسىنى — يەھۇدىيلارنىڭ ئەخلاق قىزغىنلىقىنى، ئالتۇندەك قائىدىلىرىنى، بىز ئىپتىخارلىنىدىغان ئىلمىي ئاساسلارنى — ئەسلەپ ئۆتتۈق، بۇ غايەت زور ئىلتىپات. ئۇ كەلگۈسىگە چەكسىز كۆپەيمەسلىكى كېرەك دەيدىغانغا ھېچقانداق ئاساسىمىز يوق. ئۆزىمىزگە بەك ئىشىنىپ كەتمەسلىكىمىز كېرەك. بىزنىڭ ئىلىم-پېنىمىز ئۇلۇغ، لېكىن بىزنىڭ نادانلىقىمىز تېخىمۇ كۆپ. قىسقىسى، بىز ئۇسۇللىرىمىزنى راۋاجلاندۇرۇپ، ئەقلىي جەھەتتىن تەربىيىلىنىشىمىزنى ياخشىلاپ، ئىلىم-پەن خىزمىتىمىزنى داۋاملاشتۇرايلى، بۇلارنىڭ ھەممىسى بىلەن ئاستا، قەتئىي، كەمتەر پوزىتسىيە بىلەن شۇغۇللىنايلى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا بىز تېخىمۇ مېھرىبان بولايلى، ئۆپچۆرىمىزدىكى گۈزەللىككە مەڭگۈ كۆڭۈل بۆلەيلى، ئىنسان قېرىنداشلىرىمىزنىڭ ياكى ئۆزىمىزنىڭ ۋۇجۇدىدىكى گۈزەل ئەخلاققا مەڭگۈ كۆڭۈل بۆلەيلى. يامان نەرسىلەرنى، ماكانىمىزنىڭ مۇھىتىنى بۇزىدىغان ئەسكى نەرسىلەرنى، بىز باشقىلارغا قارىتا قىلغان

ئادىل بولمىغان ئىشلارنى، خۇسۇسەن ھەرخىل جىنايەتلەرنى ياپىدىغان يالغانچىلىقنى يوقىتايلى. لېكىن بىز نۇرغۇن ئاق كۆڭۈل، ساددا ئىشلاردىكى ئەڭ ئاجىز نەرسىلەرنى يوقىتىشتىن ھەيران-زەخمەت يەتكۈزۈشتىن ھېزى بولايلى. ئەنئەنىمىزنى، ئۆتمۈشكە بولغان ئەستىلىكىمىزنى قەدىرلەيلى، بۇلار بىزنىڭ ئەڭ قىممەتلىك مىراسىمىز.

شەيئىلەرنى ئۇنىڭ ئەسلى قىياپىتى بويىچە بىلىشىمىز كېرەك — ئەلۋەتتە شۇنداق قىلىشىمىز كېرەك. لېكىن مېنىڭ روھىمنىڭ ئەڭ يۇقىرى ئارزۇسى كۆزىگە كۆرۈنمەيدىغان شەيئىلەرنى سېغىنىشىم، گۈزەللىك ۋە ھەققانىيەتكە بولغان تەشەببۇس، بۇلارمۇ ھەقىقىي ۋە قىممەتلىك نەرسىلەر. مەن چۈشىنەلمەيدىغان نەرسىلەرنىڭ ھەقىقىي بولماسلىقى ناتايىن. بىز ھېس قىلالمايدىغان بۇ ھەقىقىي نەرسىلەر ئۈستىدە دائىم ئىزدىنىپ تۇرۇشىمىز لازىم، دەل شۇنىڭ ئۆزى تۇرمۇشىمىزغا ئاليجاناب مۇھەببەت ۋە ئەڭ تۈپ نىشان ئاتا قىلىدۇ.

نۇر شەرقىتىن كېلەر، قانۇن غەربتىن. روھىمىزنى ئوبىيكتىپ ھەقىقەتكە سادىق قىلىپ تەربىيەلەيلى ھەم رېئال تۇرمۇشنىڭ ھەربىر تەرىپىگە ھەممە يەردە دىققەت قىلايلى. ئانچە بەك ھاكاۋۇرلۇق قىلمايدىغان، مەنەئىلىك قىلىپ كىشىنى ئانىي تاپمايدىغان، «غەرب» پوزىتسىيىسىدە تۇرسىمۇ ئۆزىنىڭ ئالىي ئىدىيىسىنىڭ شەرق مەنبەسىنى ئېسىدە تۇتىدىغان، ئۆز غايىسى ئالدىدا يەرگە قاراپ قالمايدىغان ئالىم تولىمۇ قايىل بولۇشى ناتايىن بولسىمۇ، ئەمما ئۇ ئىنسانىيلىققا تېخىمۇ باي، ھەقىقەت ئۈچۈن تېخىمۇ ياخشى خىزمەت قىلىدىغان، ئىنسانلىق بۇرچىنى تېخىمۇ مۇكەممەل ئىشقا ئاشۇرىدىغان، شۇنداقلا تېخىمۇ ئاليجاناب ئادەم بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

يانئوخ

(— 1900)

يانئوخ — شۋېتسىيە نەۋەلىكىدىكى مەشھۇر چېخ فىزىكى، ياۋروپا فىزىكا جەمئىيىتىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى بولغان؛ بۇ ئۇنىڭ شۋېتسىيەنىڭ ئوسلو ئۇنىۋېرسىتېتى فىزىكا ئىنستىتۇتى ئۆتكۈزگەن فىزىكا ئۇنىۋېرسال ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنىدا سۆزلىگەن نۇتقى. ئىلمىي نۇتۇقلارنىڭ ئارىسىدا مەلۇم بىر شەخس ئاساسىي تېمىغا قىلىنىپ سۆزلىگەن نۇتۇق كۆپ ئەمەس. بۇ نۇتۇق بولسا شۇنداق نۇتۇقلاردىن تەشەببۇسلىدىغىنى. بۇ نۇتۇقتا سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ مەشھۇر فىزىكا ئالىمى ساخارون تونۇشتۇرۇلغان ۋە ئۇنىڭغا باھا بېرىلگەن. ساخارون سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ فىزىكا ئالىمى، ھىدروگېننىڭ ئىسسىق يادرو رېئاكسىيىسى، ئالەم نۇرى تەتقىقاتى، ئاساسىي زەررىچىلەر تەتقىقاتىدا غايەت زور مۇۋەپپەقىيەتلەرگە ئېرىشكەن؛ 1975-يىلى نوبېل مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن. ئۇ ئىنسانلارنىڭ ھاياتلىق مۇھىتىنىڭ بۇلغىنىشىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن يادرو سىنىقىغا قارشى چىققان ھەمدە يادرو مۇسابىقىسىنى توختىتىشنى تەلپ قىلغان مەشھۇر مۇراجىئەنامىنى ئېلان قىلغان، شۇ ۋاقىتتىكى سوۋېت ئىتتىپاقى دائىرىلىرى نەزىرىدىن ئوخشاش بولمىغان سىياسىي كۆز قاراشتىكى شەخس دەپ قارىلىپ سۈرگۈن قىلىنغان. بۇ نۇتۇقتىن بىر فىزىكا ئالىمىنىڭ ئىلمىي يولىنىلا ئەمەس، تېخىمۇ چوڭقۇر قاتلامدىكى ئىلمىي روھىنىمۇ كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئالەم پەقەت ئىلىم-پەن دۇنياسىنىڭ قانۇنىيەتلىرىنىلا تەتقىق قىلغۇچى بولۇپ قالغىلىقى، ئۇ پەن

يۈتكۈل ئىنسانىيەتنىڭ ۋە جەمئىيەتنىڭ تەقدىرىگە كۆڭۈل بۆلۈشى، ئىلىم-پەن مۇۋەپپەقىيەتلىرىنىڭ ئىنسانىيەتكە زىيان بەتكۈزىدىغان قورالغا ئايلنىپ قالغانسىغا، ئىدىيەگە بولغان بېسىمغا كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان ئېغىر ئاقۇشتىكى ھوشيار تۇرۇشى لازىم. بۇ ئۇنۋاننى يەنە بىر ئالىجاناب ئالىمنىڭ ئىجتىمائىي مەسئۇلىيەت تۇيغۇسى ۋە ئەخلاق تۇيغۇسىنى، ئالىمنىڭ بىرخىل ۋەجدانى كۆرۈۋېلىشىمۇ بولىدۇ.

ساخاروف — ئادەم ۋە فىزىكا ئالىمى

1981-يىلى 5-ئاينىڭ 21-كۈنى

1953-يىلى نامەلۇم بىر كىشى سوۋېت ئىتتىپاقى پەنلەر ئاكادېمىيىسىگە سايلاندى. شۇ چاغدا كۆپىنچە بىلىدىغان ئالىملارمۇ ئۇنىڭ نامىنى ئانچە بىلمەيتتى. يەنە كېلىپ ئۇ پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ ئادەتتىكى ئاكادېمىكلىرى چوقۇم بېسىپ ئۆتىدىغان پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ مۇخبىر ئاكادېمىكلىكى باسقۇچىنى ئاتلاپ ئۆتۈپ بېرىشتە پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ رەسمىي ئاكادېمىكلىكىگە سايلاندى. بۇ باسقۇچتا ئاكادېمىكلارنىڭ تولىسى 10 يىل ياكى تېخىمۇ كۆپ ۋاقىتنى باشتىن كەچۈرەتتى. ئۇ يەنە ئىشىنىش قىيىن دەرىجىدە ياش بولۇپ، تېخى 32 ياشقا تولىمىغان بىر كىشى ئىدى. سوۋېت ئىتتىپاقى پەنلەر ئاكادېمىيىسىدە بۇ ھەقىقەتەن مەسلى كۆرۈلمىگەن بىر ۋەقە ئىدى. چۈنكى ئاكادېمىكلارنىڭ ئوتتۇرىچە يېشى تەخمىنەن 60 ياش ئىدى.

ئۇ ئاندىرى دېمىترىۋىچ ساخاروف بولۇپ، 1921-يىلى موسكۋادا تۇغۇلغان. 1942-يىلى ئۇ موسكۋا ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ فىزىكا فاكۇلتېتىنى ئەلا نەتىجە بىلەن پۈتتۈرۈپ، دەسلەپتە بىر ھەربىي قورال-ياراغ زاۋۇتىدا ئىنژېنېر بولغان، ئۇ دەل 2-دۇنيا ئۇرۇشى بولۇۋاتقان

مەزگىل ئىدى. بۇ ياش فىزىكا ئالىمى ئۇ يەردە ئۆز تالانتىنى ئالامەت كۆرسەتتى، ئۇزاققا بارماي ئىشلەپچىقىرىشنى ئاپتوماتىك تىزگىنلەش جەھەتتە ئۇ بىرنەچچە تۈرلۈك كەشىپات يارىتىپ پاتېنت ھوقۇقىغا ئېرىشتى. دۇنيا ئۇرۇشى ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، ئۇ موسكۋا فىزىكا تەتقىقات ئورنىغا كېلىپ ئاسپرانت بولدى، ئۇنىڭ يېتەكچى ئوقۇتقۇچىسى كېيىنكى ۋاقىتلاردا نوبېل مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن ئىگور تام ئىدى.

ساخاروف 1948-يىلى دىسپېرتاتسىيە ياقلاشنى تۈگەتكەندىن كېيىن سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ يادرو قوراللىرى قۇرۇلۇشى پىلانغا قاتنىشىشقا باشلىدى. ئۇزاققا بارماي ئۇ پۈتكۈل قۇرۇلۇشنىڭ «باش نەزەرىيەچىسى» بولۇپ قالدى. ئۇ دائىم سوۋېت ئىتتىپاقى ۋودورود بومبىسىنىڭ ئاتىسى، دەپ ئاتىلاتتى. بۇ دەۋرۋەقە ئىسمى جىسمىغا لايىق گەپ ئىدى. سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ۋودورود بومبىسىغا سۇيۇق دېپتېرىي بىلەن سۇيۇق تىرتىي ئەمەس، بەلكى لىتىي بىلەن دېپتېرىي-تىرتىيىنىڭ قاتتىق ھالەتتىكى بىرىكمىسى ئىشلىتىلگەندى، شۇڭا ئۇنىڭ ئېغىرلىقى دەۋرداش ئامېرىكا ۋودورود بومبىسىنىڭكىدىن كۆپ كىچىك ئىدى. بۇ تۆھپە پۈتۈنلەي ساخاروفقا مەنسۇپ ئىدى. 1953-يىلى 12-ئاينىڭ 8-كۈنى ۋودورود بومبىسى ئامېرىكىنىڭ رانگېل ئارىلىدا پارىتىلغان چاغدا، بومبا «ھەربىي مەقسەت ئۈچۈن خىزمەت قىلىشقا بولىدىغان بولدى» دەپ جاكارلاندى.

50-يىللارنىڭ ئاخىرلىرىغا كەلگەندە، ئامېرىكا بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقىدىن ئىبارەت ئىككى زومىگەر پۈتۈن كۈچى بىلەن يادرو قوراللىرى مۇسابىقىسىگە چۈشۈپ كەتتى. 1957-يىلى ساخاروف ئاتومسېرادىكى يادرو سىنىقى رادىئوئاكتىپلىق ئېلېمېنتلار تۈپەيلىدىن بىزنىڭ مۇھىتىمىزنى بۇلغايدىغانلىقىنى تونۇپ يەتتى، بۇ رادىئوئاكتىپلىق ئېلېمېنتلار راک كېسەللىكىنى پەيدا قىلىپ، مىڭلىغان-مىليونلىغان بىگۇناھ كىشىنى جېنىدىن جۇدا قىلاتتى. 1958-يىلى ئاندىرى ساخاروف بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ كۈچلۈك ھەربىي سانائەت

گۈرۈھى ئوتتۇرىسىدا تۇنجى قېتىم توقۇنۇش يۈز بەردى. ئۇ يادرو
 سىنىقىنى توختىتىشقا ئۇرۇندى. ئۇنىڭ قارشىچە، ئىلىم-پەن نۇقتىسىدىن
 ئېلىپ ئېيتقاندا، يادرو سىنىقىنىڭ ئەھمىيىتى يوق ئىدى. خروۇشىشېق
 1961-يىلى ئاتوم ئېنېرگىيىسى ئالىملىرىنىڭ يىغىنىنى ئاچقاندا،
 ساخاروف يىغىندا يادرو سىنىقىنى توختىتىشنى كۈچەپ تەشەببۇس
 قىلدى. ساخاروف كېيىنچە مۇنداق دەپ يازدى: «ئېسىمدە قېلىشچە،
 1961-يىلى يازدا، سوۋېت ئىتتىپاقى مىنىستىرلار سوۋېتىنىڭ رەئىسى
 خروۇشىشېق ئاتوم ئېنېرگىيىسى ئالىملىرىنىڭ بىر يىغىنىنى ئاچتى.
 يىغىندا سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ گېرمانىيە مەسلىسىدىكى يېڭى
 سىياسىتىنى قوللاش ئۈچۈن بىزنىڭ بىر قاتار يادرو سىنىقى ئېلىپ
 بېرىشىمىز قارار قىلىندى. مەن خروۇشىشېققا بىر باغاچچە چىقاردىم،
 ئۇنىڭدا مۇنداق يېزىلغانىدى: «يادرو سىنىقىنى ۋاقىتچە ئۈچ يىل
 توختاتقاندىن كېيىن يەنە ئەسلىگە كەلتۈرگەندە، سىناق قىلىشنى
 مەنئى قىلىش ۋە ھەربىي ھازىرلىقلارنى قىسقارتىش توغرىسىدىكى
 سۆھبەتنى بۇزۇپ قويۇشىمىز، يېڭى بىر قېتىملىق ھەربىي ھازىرلىقلار
 مۇسابىقىسىنىڭ كېلىپ چىقىشىغا — بولۇپمۇ قىتئەلەر ئارا ئۇچىدىغان
 باشقۇرۇلىدىغان بومبا ۋە باشقۇرۇلىدىغان بومبىغا قارشى تۇرۇش
 مۇداپىئە قۇرۇلۇشى جەھەتتىكى مۇسابىقىنىڭ كېلىپ چىقىشىغا
 سەۋەبچى بولۇپ قېلىشىمىز مۇمكىن.» خروۇشىشېق ئوقۇغاندىن كېيىن
 ئۇ باغاچچىنى مەيدە يانچۇققا سېلىپ قويدى ۋە يىغىنغا قاتناشقۇچىلار-
 نىڭ ھەممىسىنى غىزاغا تەكلىپ قىلدى. خروۇشىشېق تاماق ئۈستىلىدە
 ئولتۇرۇپ نۇتۇق سۆزلىدى، مەن ئۇنىڭ سەھمىيى سۆزلىرىنى
 ئېسىمگە ئالالايمەن، بۇ سۆزلەر ئۇنىڭ شەخسىي مەرتىۋىسىگە
 ئازراقمۇ ماس كەلمەيتتى. نۇتۇقنىڭ قىسقىچە مەزمۇنى مۇنداق
 ئىدى: «ساخاروف مۇنەۋۋەر ئالىم، لېكىن تاشقى سىياسەت تۈزۈپ
 چىقىشنى بىزدەك بۇنداق قىيىن ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلىدىغان
 قاقۋاشلارغا قويۇڭلار! ئەمەلىي كۈچلار ئىنتايىن مۇھىم... بىردىنبىر
 مۇھىم بولغىنى دۈشمەننى نېمە قىلارنى بىلەلمەيدىغان قىلىپ

بېشىنى قايدۇرۇۋېتىش. بىز ھەرگىز ئەمەلىي كۈچىمىزنى ئاساس قىلىپ تۇرۇپ ئۆزىمىزنىڭ سىياسىتىنى ئىجرا قىلىمىز دەپ ئۈنلۈك داۋراڭ سالالمايمىز، بىراق بىز چوقۇم شۇنداق قىلىشىمىز كېرەك. مۇبادا مەن ساخاروفنىڭ كۆڭلىگە قاراپ ئىش تۇتسام مىنىستىرلار سوۋېتنىڭ رەئىسى ئەمەس، بىر قاپاق باش بولغان بولارىدىم...» « تۆۋەندە بىز خروشىشېفنىڭ شۇ قېتىمقى نۇتقىدىكى بەزى سۆزلەرنى يەنە بىر قېتىم ئاڭلاپ ئۆتەيلى: « ساخاروف پەنگە، تىنچلىققا سادىق... بىر ئالىم، شەرت-شارائىت يارىتىپ خەلقنى تېخىمۇ ياخشىراق ياشاش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلسام... دەپ ئويلايدۇ. ئۇ ئاتموسفىرانىڭ بۇزۇلۇشىنى، ئاتموسفىرانىڭ بۇلغىنىشىنى خالىمايدۇ، خەلققە زىيان-زەخمەت يەتكۈزۈشنى، خەلقنى قىرغىن قىلىشنى خالىمايدۇ. مەن ئۇنىڭغا ئېيتايكى: < يولداش ساخاروف، مەن سىزگە نېمىلەرنى دېسەم بولار؟ مەن ئۈستۈمگە ئالغان ھۆكۈمەت ۋە دۆلەتنىڭ مەسئۇلىيىتىدىن ئالغاندا، مېنىڭ يادرو سىنىقىنى مەنئى قىلىش ھوقۇقىم يوق. > ئۇ داۋاملىق تۈردە ئۆزىنىڭ تەشەببۇسىدا چىڭ تۇرۇپ، بىز داۋاملىق يادرو سىنىقى ئېلىپ بارماسلىقىمىز كېرەك، دېدى. مەن ئۇنىڭغا سەمىي مۇئامىلە قىلىدىم، مەن ئۇنىڭغا: < يولداش ساخاروف، مەن سىزنىڭ ئىلتىماسىڭىزغا تولۇق ھېسداشلىق قىلىمەن، بىراق مەن ئېلىمىزنىڭ زەربە بېرىش كۈچىگە مەسئۇل كىشىمەن، مېنىڭ يادرو سىنىقىنى مەنئى قىلىش ھوقۇقىم يوق. ئەگەر ئۇنداق قىلىدىغان بولسام دۆلىتىمىز ئالدىدا جىنايەت ئۆتكۈزگەن بولمەن، خەلقىمىز ئالدىدا جىنايەت ئۆتكۈزگەن بولمەن. مېنى توغرا چۈشىنىڭ، سىزنىڭ ئىلتىماسىڭىزنى قانائەتلەندۈرەلمەيمەن... ئەگەر سىزنىڭ گېپىڭىزگە كىرسەم، ئۇ دۆلىتىمىزنىڭ قورال-ياراغلارنىڭ ئامېرىكا ۋە ئۇنىڭ ئىتتىپاقداشلىرىنىڭكىدىن كۆپ ئارقىدا قالغانلىقىنى ئېلان قىلغانلىقىمىزنى بىلدۈرىدۇ... شۇڭلاشقا بىز چوقۇم سىنىقىمىزنى داۋاملاشتۇرۇشىمىز لازىم... > روشەنكى، مەن ئۇنى ئۆزۈمنىڭ نۇقتىسىنە زەرلىرىم

بىلەن قايىل قىلالىدىم، لېكىن ئۇمۇ ئۆزىنىڭ نۇقتىسىنە زەرەرلىرى بىلەن مېنى قايىل قىلالمايتتى. »

1962-يىلى ساخاروف يەنە بىر مەرتەم يېڭى، غايەت زور يادرو بومبىسىنى پارتلىتىشنى توسۇشقا ئۇرۇندى. كېيىنكى ۋاقىتلاردا ساخاروف ئەسلىپ مۇنداق دەيدۇ: « ئىككىنچى كۈنى مەن خروشىشېفنىڭ يېقىن بىر مەسلىھەتچىسى بىلەن سۆزلەشتىم. لېكىن ئۇ چاغدا سىناق قىلىش پىلانى ئالغا سۈرۈلگەن ئىكەن. توشۇغۇچى ئايروپىلان ئۇنى كۆرسىتىلگەن پارتلىتىش ئورنىغا يەتكۈزۈپ بولغانىكەن. شۇ كۈنى پۈتۈن ئەزايى-بەدىنىم ماغدۇرسىزلىنىپ كەتكەندەك ھېس قىلىپ قەۋەتلا قورقۇپ كەتتىم، بۇنداق تۇيغۇ ئەنە شۇ كۈندىن باشلاپ ئىزچىل مېنىڭ خاتىرەمدە قالدى. مېنىڭ پوزىتسىيەم بۇرۇلۇش ياساپ ھازىرقى دەرىجىگە يەتتى، بۇ ئارىلىقتا ناھايىتى چوڭ ئۆزگىرىشنى باشتىن كەچۈردۈم. »

ساخاروف ئۇ چاغدا يەنىلا يادرو قوراللىرى قۇرۇلۇشى پىلانىنىڭ باش نەزەرىيەچىسى بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ قەلبى ۋە ئۇنىڭ ئىلىم-پەن ساھەسىدىكى قىزىقىشى 50-يىللاردىكىدىن باشقا ساھەلەرگە — تىزگىنلىنىدىغان ئىسسىق يادرو رېئاكسىيىسى تەرەپكە بۇرۇلۇشقا باشلىغانىدى، ئەگەر بۇ تېخنىكا ئىگىلەنسە، ئىنسانىيەتكە تۈگمەس ئەرزان ئېنېرگىيە يەتكۈزۈپ بەرگىلى بولاتتى. ساخاروف ئىلگىرىكى ئوقۇتقۇچىسى تام بىلەن بىرلىكتە ئىنقىلاب خاراكتېرلىك بىر ئىدىيىنى ئوتتۇرىغا قويدى. تىزگىنلىنىدىغان ئىسسىق يادرو رېئاكسىيىسىنى قوزغاش ئۈچۈن پلازما (تەڭ ئىئونلۇق جىسىم) نى نەچچە ئون مىليون سېلسىيە گرادۇسقىچە قىزىتىش كېرەك ئىدى. لېكىن ئېنىقلانغان ماتېرىياللار ئارىسىدا بۇنداق يۇقىرى ھارارەتكە چىدايدىغان بىرەر ماتېرىيال يوق ئىدى. پلازمنى قەيەرگە بېرىپ قىزىتىش كېرەك؟ ساخاروف بىلەن تامنىڭ جاۋابى بىر «كومزەك» نىڭ ئىچىدە. بۇ كومزەكنىڭ قورسىقى ماگنىت مەيدانىدىن شەكىللىنىدۇ! دېگەندىن ئىبارەت بولدى. بۇ ھازىر ئىسسىق يادرو رېئاكتورى قۇرماقچى بولغان

زور كۆپچىلىكنىڭ ئىدىيە ئاساسى بولۇپ قالدى. ئەينى ۋاقىتتا ئاندىرى ساخاروفنىڭ ھاياتى ناھايىتى زور ئەۋزەللىك ئىچىدە ئۆتتى: پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ ئاكادېمىكى بولۇپ سايلانغاندىن باشقا، ئۇ يەنە ھەر خىل ماختاشلارنىڭ مۇھاسىرىسىدە قالدى. ئۇ بىرقانچە قېتىم ستالىن مۇكاپاتى ۋە لېنىن مۇكاپاتىغا ئېرىشتى، ئۈچ قېتىم سوتسىيالىستىك ئەمگەك قەھرىمانى دېگەن ئاتاققا ئېرىشتى، بۇ سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ بىر خىل ئەڭ ئالىي شان-شەرىپى ئىدى. ئۇنىڭ ئىش ھەققى سوۋېت ئىتتىپاقىدىكى ئەڭ تۆۋەن ئىش ھەققىدىن نەچچە يۈز ھەسسە يۇقىرى ئىدى. كۆپلىگەن مۇكاپاتلار ۋە مۇكاپات سوممىلىرى ئۇنى غايەت جىق پۇلغا ئىگە قىلدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا يادرو قوراللىرىنى تەتقىق قىلىپ ياساش خىزمىتىگە قاتناشقان باشقا نۇرغۇن ئالىملار (مەسىلەن ئامېرىكىدا تۇرۇۋاتقان ئىينىشتېين، بور، ئوپېنخېمىر) غا ئوخشاش، ساخاروفمۇ بۇ كەشپىياتقا قارىتا غايەت زور جاۋابكارلىقنى ئۈستىگە ئېلىشى كېرەكلىكىنى، بۇ كەشپىيات بىلەن يەر شارىدىكى جانلىقلارنىڭ ئۇرۇقى قورۇپ كېتىشى مۇمكىنلىكىنى، لېكىن ئۇنىڭ ئۆز ھۆكۈمىتىنىڭ قولىغا چۈشۈپ كەتكەنلىكىنى ئېنىق ھېس قىلدى. ئۇ 1968-يىلى بىردىنلا 139 مىڭ رۇبلى پۇلنى (سوۋېت ئىتتىپاقىدىكى بىر ئايال تازىلىق ئىشچىسىنىڭ 1000 يىللىق ئىش ھەققىگە تەڭ!) سوۋېت ئىتتىپاقى قىزىل كرېست جەمئىيىتىنىڭ راي كېسەللىكىنى داۋالاشقا ئىشلىتىشىگە تەقدىم قىلىدىغانلىقىنى قارار قىلدى.

1958-يىلى ساخاروف تۇنجى قېتىم ئاشكارا كۆرۈندى. ئۇ ئىككىنچى بىر مەشھۇر فىزىكا ئالىمى، پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ ئاكادېمىكى زىلدوۋىچ بىلەن بىرلىكتە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ مائارىپ سىياسىتى ئۈستىدە ئىنتايىن تۈپ خاراكتېرلىك مەسىلە ئوتتۇرىغا قويۇلغان بىر پارچە ماقالىسىنى ئېلان قىلدى. ئەمەلىيەتتە، بۇ ماقالە خىرۇششېفنىڭ غەربىگە قارىتا بىر جاۋاب ۋە دارىتمىلاپ بېرىلگەن تەنقىد ئىدى. خىرۇششېف سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ مائارىپ

تۈزۈمنى ئسلاھ قىلماقچى بولغان، ئۇ ئوقۇغۇچىلارنىڭ زاۋۇت-فابرىكا ۋە يېزىلاردا ئاز دېگەندىمۇ بىرنەچچە يىل ئەمەلىي خىزمەتكە قاتنىشىپ چىققاندىن كېيىن ئاندىن ئالىي مەكتەپلەرگە كىرىشىگە رۇخسەت قىلىنىشىنى تەلەپ قىلغانىدى. ساخاروف بىلەن زىلدوۋىچ بۇ پىلانغا قاتتىق قارشى چىققان، ئۇلار ياش ئالىملارنى تەربىيەلەشنى ئارقىغا سوزماي ئەكسىچە تېزلىتىش كېرەك، چۈنكى ئالىملارنىڭ ئەڭ كۆپ مەھسۇلات بېرىدىغان ۋاقتى 30 ياشتىن تۆۋەن ۋاقتى، دەپ چىڭ تۇرغانىدى.

ساخاروفنىڭ ئىككىنچى قېتىم ئاشكارا ئوتتۇرىغا چىققان ۋاقتى 1964-يىلى بولدى. ساخاروفنىڭ ئۇ قېتىمقى ئاشكارا ئوتتۇرىغا چىقىشى نىكتا خروۇشىڭىنىڭ شۇنداق ئوغىسىنى قايناتتىكى، ئۇ سوۋېت ئىتتىپاقى پەنلەر ئاكادېمىيىسىنى تاقىۋەتمەكچى ياكى ھېچبولمىغاندا ئۇنىڭ ئۆزىگە ئۆزى خوجا بولۇش ھوقۇقىنى چەكلىمەكچى بولدى. بىئولوگىيە ئالىمى نوركىنى پەنلەر ئاكادېمىيىسىگە سايلاشتىن ئاۋۋال ساخاروف سۆز قىلىش ھوقۇقىغا ئىگە بولغانىدى، ئۇ ھۆرمەتلىك يىغىن ئەھلىگە قارشى ئاۋاز بېرىشنى مۇراجىئەت قىلىپ: « مەن كۆپچىلىككە شەخسەن ئۆز نامىدىن سۆز قىلىۋاتمەن. نوركىن، لىسنىكولار بىلەن بىر ئېقىمدا بولغانلار نوركىنغا ئاۋاز بېرىۋەرسۇن، ئۇلار سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئىلىم-پەن تەرەققىياتىغا نومۇس ۋە ئازاب-ئوقۇبەت ئەكەلگەنلىكىگە جاۋابكار بولۇشى كېرەك. بەختىمىزگە يارىشا، دەۋر ئاخىرلىشاي دەپ قالدى... » دېدى. پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ باشلىقى كېلىدىن ساخاروفنىڭ ئارىلىشىشى قاملاشمىدى، دەپ قارىدى. لىسنىكو بولسا ساخاروفنىڭ سۆزىنى پىتتە-ئىغۋا، دەپ ئاتىدى. لېكىن مەخپىي ئاۋاز بەرگەندە بارلىق يىغىن ئەھلىنىڭ سايلام نەتىجىسى ساخاروفنىڭ توغرا ئىكەنلىكىنى كۆرسەتتى. نوركىنغا قوشۇلۇپ بېرىلگەن ئاۋاز 22 بولسا، قارشى ئاۋاز 126 بولدى.

60-يىللارنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا، ساخاروف نەزەرىيەۋى فىزىكىنىڭ

ئاساسىي مەسىلىلەرنى تەتقىق قىلىشقا بۇرالىدى. تارتىش كۈچى، ئالەمشۇناسلىق، ئاساسىي زەررىچىلەر ۋە مەيدان نەزەرىيىسى قاتارلىق جەھەتلەردىكى نۇرغۇن تەتقىقات نەتىجىلىرى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئىلىم-پەن ژۇرناللىرىدا ئېلان قىلىنىپ، فىزىكىنىڭ ئەڭ مۇرەككەپ، ئەڭ ئالدىنقى سەپ ساھەسىدە ئۇنىڭ كاتتا بىلىملىك ۋە ئىقتىدارلىق ئىكەنلىكىنى نامايان قىلدى.

1968-يىلى (بولۇپمۇ پراگا باھارنىڭ تەسىرى ئارقىسىدا) ئاندىرى ساخاروف «تەرەققىيات، تىنچلىقتا بىللە تۇرۇش ۋە پىكىر ئەركىنلىكى توغرىسىدىكى چۈشەنچە» دېگەن بىر ماقالە يازدى. بۇ ماقالە قوزغىغان ئىنكاس ئاز دېگەندىمۇ بىر «ساخاروف ۋودورد بومبىسى» غا تەڭ كېلىدۇ. ساخاروفنىڭ ماقالىسىدىكى ئېنىق ۋە كۈچلۈك سۆزلەر ھەرقانداق ئادەمنى پەرۋاسىز قالدۇرمايتتى. ماقالىدە مۇنداق دېيىلگەن:

«ئىنسانلارنىڭ پارچىلىنىشى ھامان ئۆزىنى يوقىلىش خەۋىپىگە دۇچار قىلىدۇ. بىر مەيدان دۇنياۋى خاراكتېرلىك ئىسسىق يادرو ئورۇشى، دۇنيادىكى زور كۆپچىلىك كىشىلەر ئۇچراۋاتقان ئاپەت خاراكتېرلىك ئاچارچىلىق، (ئاممىباب مەدەنىيەت)، بەھوش قىلىش دورىسى، شۇنداقلا بىۋىروكراتلاشقان دوگماتىزم كەلتۈرۈپ چىقارغان بىخۇدلۇق تۈپەيلىدىن پۈتۈن دۇنيا خەلقىنى ۋە زېمىنىنى شەپقەتسىز ھەم ھىيلىگەر قۇتراتقۇنىڭ ھوقۇقى ئاستىغا قويغان كۆپلىگەن ئەپسانىلەرنىڭ تارقىلىشى، بىزنىڭ سەييارىمىزدىكى ھاياتلىق شەرتىنىڭ بىردىنلا ئۆزگىرىشىدىن پەيدا بولىدىغان، ئالدىنئالا كۆرگىلى بولمايدىغان ئاقىۋەتلەرنىڭ ئارقىسىدا پەيدا بولغان ھالاكەت ۋە چېكىنىشلەرنىڭ ھەممىسى مەدەنىيەت دۇنياسىغا تەھدىت سالماقتا.

«بۇ خەۋپ-خەتەرلەر ئالدىدا ئىنسانلارنىڭ بۆلۈنۈشىنى تېزلىتىدىغان ھەرقانداق ھەرىكەت، دۇنيادىكى ھەرخىل ئىدېئولوگىيە ۋە مىللەتلەرنىڭ بىللە تۇرۇشى مۇمكىن ئەمەس دەيدىغان

سەپسەتلەرنى تەرغىب قىلىشنىڭ ھەممىسى ئەجەب قىلىق ۋە خىنايەت ھەرىكەت. پەقەت ئەركىن پىكىر، ئاليجاناب سوتسىيالىستىك ئەخلاق قارشى ۋە ئەمگەك قارشى شارائىتىدا ئېلىپ بېرىلغان ئومۇميۈزلۈك ھەمكارلىق بولغاندىلا دوگماتىزمنىڭ يوقىتىلىشى ۋە ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ خۇپىيانە مەنپەئىتىنىڭ بېسىمنىڭ تۈگىتىلىشىگە ئەگىشىپ مەدەنىيەتنى ئاندىن ساقلاپ قالغىلى بولىدۇ.

«... پىكىر ئەركىنلىكى ئىنسانىيەت جەمئىيىتى ئۈچۈن ئېيتقاندا ئىنتايىن مۇھىم — بۇ يەردە دېيىلىۋاتقان ئەركىنلىك خەۋەرگە ئىگە بولۇش ۋە خەۋەر تارقىتىش ئەركىنلىكىگە، ئوچۇق-يورۇق، ھېچنېمىدىن ئەيىبنىمىگەن ھالدا مۇنازىرىلىشىش ئەركىنلىكىگە، بېرۇكراتلىق ئىستىل ۋە بىر تەرەپلىملىكنىڭ بېسىمىدىن قۇتۇلۇش ئەركىنلىكىگە قارىتىلغان. پىكىر ئەركىنلىكىنىڭ ئۆزئارا ئالاقىدار بۇ ئۈچ تەرەپنى كۆپلىگەن ئەپسانىلەرنىڭ خەلقىنى زەھەرلىشىگە قارشىلىق كۆرسىتىشتىكى بىردىنبىر كاپالەت. بۇ ئەپسانىلەردىن مۇبادا ھىيلىگەر ساختىپەزىلەر ۋە قۇتراتقۇلۇق قىلغۇچىلار پايدىلىنىپ كېتىدىغان بولسا، ئۇ قان تۆكىدىغان دىكتاتورغا ئايلىنىپ كېتىشى مۇمكىن. پىكىر ئەركىنلىكى سىياسەت، ئىقتىساد ۋە مەدەنىيەتنى ئىلمىي ۋە دېموكراتىك يوسۇندا تەتقىق قىلىشتا يولغا قويۇشقا بولىدىغان بىردىنبىر كاپالەت.

«لېكىن، ھازىرقى زامان جەمئىيىتىدە، پىكىر ئەركىنلىكى ئۈچ خىل خەۋپكە دۇچ كەلمەكتە: بىرىنچىسى قەستەن ئويدۇرۇپ چىقىرىلغان ئاممىباب مەدەنىيەت ناملىق ھوشسىزلىنىدۇرۇش دورىسى؛ ئىككىنچىسى، توخۇ يۈرەك، شەخسىيە تەجىل، چاكانا ئىدېئولوگىيە؛ ئۈچىنچىسى، بېرۇكرات مۇستەبىتنىڭ قاتمال دوگماتىزمى ۋە ئۇنىڭ كۆڭۈلىدىكىدەك قورالى — ئىدىيىنى تەكشۈرۈش تۈزۈمى. شۇڭا پىكىر ئەركىنلىكى بارلىق پىكىر-ئىدىيىسى بار سەھىيە كىشىلەرنى قوغداشنى تەلەپ قىلىدۇ. بۇ يالغۇز زىيالىيلارنى قوغداش ۋەزىپىسىلا ئەمەس، بەلكى بارلىق ئىجتىمائىي قاتلامنى قوغداش ۋەزىپىسى،

بولۇپمۇ ئۇنىڭ ئەڭ ئاكتىپ، ئەڭ تەشكىللىك قاتلىمى — ئىشچىلار سىنىپىنى قوغداش ۋەزىپىسىدۇر. ئۇرۇش، ئاچارچىلىق، شەخسكە چوقۇنۇش ۋە بيۇروكراتلىقتەك دۇنياۋى مىقياستىكى خەۋپ — مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى پۈتۈن ئىنسانىيەت دۇچ كېلىۋاتقان خەۋپ.

« ئىسسىق يادرو قوراللىرىنىڭ ئۈچ تەرىپى ئىسسىق يادرو ئۇرۇشىنىڭ ئىنسانلارنىڭ ھەقىقىي ھاياتلىقىغا بولغان خەۋپىنى شەكىللەندۈرگەن. بۇ ئۈچ تەرەپ: ئىسسىق يادرو پارتلىشىنىڭ غايەت زور ۋەيران قىلىش كۈچى، راکېتا — ئىسسىق يادرو قوراللىرى نىسپىي ھالدا ئېيتقاندا بىرقەدەر ئەرزىن، شۇنىڭدەك بىر مەيدان زور كۆلەملىك راکېتا — يادرو قوراللىرىنىڭ ھۇجۇمىدىن ئەمەلىيەتتە ئۈنۈملۈك مۇداپىئە كۆرگىلى بولمايدۇ. »

بۇ ماقالە غەرب ئەللىرىدە ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن ساخاروف دەرھال ۋەزىپىسىدىن ئېلىپ تاشلىنىپ، موسكۋا لېيىدېۋ فىزىكا تەتقىقات ئورنىغا پالاندى. ساخاروفنىڭ ھەرخىل ھەرىكەتلىرىگە قاراپ سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ھوقۇقدارى نېمە قىلارنى بىلەلمەي كەتتى، ئۇلار كەڭ تەسىرگە ئىگە تەشۋىقات قوراللىرىدىن پايدىلىنىپ، مىسلى كۆرۈلمىگەن بىر تۆھمەت قىلىش ھەرىكىتىنى ئويۇشتۇردى: نەچچە يۈز ئىشچى، كولخوز ئەزاسى ۋە زىيالىي ساخاروفقا، ئۇلارنىڭ كۆرۈشىگە ئەزەلدىن رۇخسەت قىلىنمىغان ساخاروف يازغان ماقالىگە قاتتىق نەپرەت بىلدۈرۈشتى ۋە قاتتىق ئەيىبلەشتى.

1975-يىلى ئاندىرى ساخاروفقا نوبېل تىنچلىق مۇكاپاتى بېرىلدى. « ساخاروف... مەنئى ئەركىنلىكنى باتۇرلارچە قوغدىدى، ئۇنىڭ قىلچىمۇ ئۆز مەنپەئىتىنى كۆزلىمەسلىكى ۋە كۈچلۈك ئىنسانىيەت ۋەزەرىلىك ئېتىقادى ئۇنى ئىنسانىيەت ۋىجدانىنىڭ چارچىسىغا ئايلاندۇردى. »

نوبېل تىنچلىق مۇكاپاتىنىڭ توپتوغرا 75 يىللىق تارىخىدا، ئاندىرى ساخاروف ئۆز ھۆكۈمىتى ئوسلودا ئۆتكۈزۈلگەن مۇكاپاتلاش يىغىنىغا قاتنىشىشقا رۇخسەت قىلمىغان ئىككىنچى مۇشۇنداق مۇكاپاتقا ئېرىشكۈچى

بولدى. (بىرىنچى ئاشۇنداق مۇكاپاتقا ئېرىشكۈچى گېرمانىيلىك تىنچلىقپەرەس كارل ۋون ئوشسكى، مۇكاپاتقا ئېرىشكەن ۋاقتى 1935-يىلى بولۇپ، ئۇ چاغدا ئۇ لاگېردا ئىدى.)

1980-يىلى 1-ئايدا، سوۋېتلىكلەر ئافغانىستانغا تاجاۋۇز قىلىپ

كىرگەندىن كېيىن ئۇ بۇنىڭغا دەرھال ئېتىراز بىلدۈردى، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ رەھبەرلىك گۇرۇھى بۇنىڭغا قارىتا ئىنتايىن باشقىچە بولغان بىر قارارنى: كەشپىياتى تۈپەيلىدىن ئۇنىڭغا بېرىلگەن بارلىق ئوردىن ۋە مۇكاپاتلارنى قويماي تارتىۋېلىش ھەمدە ئۇنى گوركي شەھىرىگە سۈرگۈن قىلىش قارارىنى چىقاردى.

پروپېسسور ساخاروف گوركي شەھىرىدە سۈرگۈن بولۇپ تۇرۇۋاتقان مەزگىلدە ئۆزىنىڭ تۇغۇلغانلىقىنىڭ 60 يىللىقىنى ئۆتكۈزدى.

سوۋېت ئىتتىپاقىدا، ھۆكۈمەت تەرەپ ئۇنىڭ 60 ياشقا كىرگەنلىكىگە

سۈكۈت قىلىپ تۇرۇۋالدى. لېكىن دۇنيادىكى ئىلىم-پەن تەشكىلاتلىرى

ئۇنى ئۇنتۇپ قالمىدى. پۈتكۈل دۇنيادا ئۇلار مۇشۇ پۇرسەتتىن

پايدىلىنىپ ساخاروفقا ئېھتىرام بىلدۈردى. 1981-يىلى 2-ئاينىڭ

16-كۈنى ئۇ فرانسىيە پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ ئاكادېمىكلىكىگە

سايلاندى. 5-ئاينىڭ 1-كۈنىدىن 2-كۈنىگىچە نيۇ-يوركتا ساخاروفنىڭ

ھاياتى ۋە خىزمىتى توغرىلىق دائىرىسى ناھايىتى چوڭ خەلقئارا

مەخسۇس مۇھاكىمە يىغىنى ئۆتكۈزۈلدى. دۇنيادىكى نۇرغۇن

ئۈنۈپرسىتىپلار ئۇنىڭغا پەخىرىي دوكتورلۇق ئۇنۋانى بەردى.

مەن ساخاروفنىڭ XX ئەسىردىكى فىزىكىدىكى رولى ۋە

ئورنىنى باھالاشنى كەلگۈسىدىكى فىزىكا ئالىملىرىغا قالدۇردۇم.

لېكىن خۇددى پروپېسسور لېكىن نيۇ-يوركتا ئۆتكۈزۈلگەن ساخاروف

مەسىلىسى توغرىسىدىكى يىغىندا ئېيتىپ ئۆتكىنىدەك: ئەگەر

كەلگۈسىدىكى ئىسسىق يادرو رېئاكتورى ساخاروفنىڭ ئىدىيىسى

بويىچە ياسىلىدىغان بولسا، ئەگەر ئۇنىڭ بارىمۇنىڭ غەيرىي

سىمپتىرىيىلىكلىكى توغرىسىدىكى چۈشەندۈرۈشى كەلگۈسىدە توغرا

بولۇپ ئىسپاتلىنىپ چىقىدىغان بولسا، ئۇ ھالدا، ئۇ ئەڭ ئۇلۇغ فىزىكا

ئالىمى سۈپىتىدە ھازىرقى زامان فىزىكىسى تارىخىغا كىرگۈزۈلۈشى

مۇمكىن.

ھېيزېنبرگ

(1976 — 1901)

ھېيزېنبرگ — گېرمانىيە نەزەرىيەۋى فىزىكا ئالىمى، كۋانت مېخانىكىسىنىڭ ئىجادچىلىرىدىن بىرى؛ ۋۇرېزبۇرگدا تۇغۇلغان؛ 1924-يىلى دوكتورلۇق ئۇنۋانىغا ئېرىشكەن، 1925-يىلى « كىنېماتىكا (ھەرىكەت شۇناسلىق) بىلەن مېخانىكىنىڭ ئۆزئارا مۇناسىۋىتىنى چۈشەندۈرىدىغان كۋانت نەزەرىيىسى توغرىسىدا » ناملىق ئىلمىي ماقالىسىنى يۈتتۈرگەن؛ بۇ ماقالە كۋانت مېخانىكىسىنىڭ دۇنياغا كەلگەنلىكىنىڭ ئالامىتىدۇر؛ 1927-يىلى مەشھۇر توغرا ئۆلچىملىكى بولعاسلىق نەزەرىيىسىنى ئوتتۇرىغا قويغان، شۇ يىلدىن باشلاپ لېيىسگ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ پروفېسسورلۇقىنى ئۈستىگە ئالغان؛ 1933-يىلى كۋانت مېخانىكىسىنى ياراتقانلىقى ۋە ھىدروگېن ئىزوتوپىنى بايقىغانلىقى ئۈچۈن نوبېل فىزىكا مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن؛ بۇنىڭدىن باشقا، قۇيۇن نەزەرىيىسى، تۆمۈرنىڭ ماگنىتلىق غۇسۇسىيىتى نەزەرىيىسى، يادرو فىزىكىسى، كۋانت ئېلېكترودنامىكىسى، ئالەم رادىئاتسىيىسى فىزىكىسى قاتارلىق ساھەلەرنىڭ ھەممىسىدە كۆزگە كۆرۈنەرلىك تۆھپىلەرنى قوشقان؛ ئاساسلىق ئەسەرلىرىدىن « فىزىكا ۋە پەلسەپە » ، « ھازىرقى زامان فىزىكىسىدىكى تەبىئەتنىڭ مەنزىرىسى » قاتارلىقلار بار.

بۇ — ھېيزېنبرگنىڭ لېيىسگ ئۇنىۋېرسىتېتىدا سۆزلىگەن نۇتقى. ھېيزېنبرگ ئىلىم-پەن تارىخىنى ئاساس قىلىپ، ئىنسانلارنىڭ

دۇنيا سۈرىتىگە بولغان تونۇشىنىڭ تەرەققىيات جەريانىنى بايان قىلىپ، مەشھۇر توغرا ئۆلچىملىكى بولغىلىق قائىدىسى ۋە ئۆزئارا تولۇقلاش قائىدىسىنى چۈشەندۈرۈپ ئۆتكەن. شۇڭا بۇ ماقالىنىڭ كۈنت مېخانىكىسى توغرىسىدىكى ئىلىم-پەن تارىخى ۋە بىلىش نەزەرىيىسى توغرىسىدىكى خۇلاسە دەپ قاراشقا بولىدۇ. نۆۋەتتە ئوتتۇرىغا قويۇلغان تەبىئىي پەن دۇنيا سۈرىتىنىڭ بىرلىكى دەپ قويۇلغان تېما چوڭقۇر نەزەرىيە ئىھىياتىگە ئىگە. دۇنيانىڭ بىرلىكىنى بىلىش ئىزچىل تۈردە ئىلىم-پەننىڭ مۇھىم بىر ۋەزىيىسى بولۇپ كەلدى، شۇنداقلا چوڭ ئالىملار قوغلاشقان بىر ئۇلۇغ نىشان بولۇپ كەلدى.

تەبىئىي پەن دۇنيا سۈرىتىنىڭ بىرلىكى

1941-يىلى 11-ئاينىڭ 26-كۈنى

بىزنىڭ ئالدىمىزدا، بۇ دۇنيانىڭ سىرتقى سۈرىتى ئۈزلۈكسىز ئۆزگىرىپ تۇرماقتا، بۇ دۇنيانى بىلىش ئۈچۈن بىز بارلىق ۋاسىتىلەرنى قوللىنىپ، پۈتۈن كۈچىمىز بىلەن ئاتلىنىپ كۈرەش قىلماقتىمىز. مۇشۇنداق دەۋردە، كىشىلەر مەنىۋى دۇنيانىڭ ئىلىم-پەندە ھاسىل قىلغان ئۆزگىرىشىنى ئويلاپ يەتمەيدۇ. بۇ جەھەتتىكى ئىدىيەلەر تەبىئىي ھالدا ئىككىنچى ئورۇنغا ئۆتۈپ قالىدۇ. گەرچە شۇنداق بولسىمۇ، بۇ دۇنيانى سىرتىدىن بىلىش نۇقتىسىدىن ئېيتقاندا، ئىنسانلارنىڭ ئىدىيىسى ۋە ئارزۇسى ناھايىتى ئاستا ئۆزگىرىپ بارىدۇ، ئۇنىڭ مۇھىملىقى بىر قېتىمدا يۈز بەرگەن زور ۋەقەلەردىن كەم بولمايدۇ. ئەگەر ھەرقانداق بىر مەنىۋى ساھەدە مەڭگۈلۈك ۋە ئۈزۈل-كېسىل بولغان بىر ئۆزگىرىش پەيدىنپەي ئورۇندىلىدىغان بولسا، ئۇ ھالدا بۇ ئۆزگىرىش كەلگۈسىدە پۈتۈن دائىرىدە بۇ دۇنيانى بىلىشتىمۇ مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە بولىدۇ. شۇ سەۋەبتىن،

بىزنىڭ بۇ دەۋرىمىزگە ئادەتتىكى ئادەتلەنمىگەن بىر تەرەپتىن نەزەر سالساقمۇ ھەمدە ئۇ دەۋرگە ئىلىم-پەن ساھەسىدىكى ناھايىتى مۇھىم بىر دەۋر سۈپىتىدە مۇئامىلە قىلساقمۇ بولار. بۇ دەۋردە، ئوخشاش بولمىغان ھەر خىل تەبىئىي پەنلەر گويا يۇغۇرۇلۇپ غايەت زور بىر گەۋدىگە ئايلىنىۋاتقاندەك بولماقتا. شۇ سەۋەبتىن، مېنىڭ سۆزلىمەكچى بولغىنىم دەل تەبىئىي پەن دۇنيا سۈرىتىنىڭ ئەنە شۇنداق بىرلىكى.

ئالدى بىلەن بىز يېڭى دەۋر باشلانغان چاغدىكى تەبىئىي پەنلەرنىڭ ئەڭ دەسلەپكى باسقۇچىنى ئەسلەپ ئۆتەيلى. گاللىيې بوشلۇقتىن چۈشكەن جىسىم قانۇنىنى تاپقان ۋە كېپلېر سەييارىلەر ھەرىكىتىنى تەتقىق قىلغان ئاشۇ دەۋردە، كىشىلەر دۇنيا توغرىسىدا ئاددىي ۋە بىرلىككە كەلگەن بىر سۈرەتكە ئىگە بولغانىدى، لېكىن ئۇ تەبىئىي پەنلەرگە خاس دۇنيا سۈرىتى ئەمەس ئىدى. ئۇ چاغدىكى دۇنيا سۈرىتى تامامەن بىر تەبىئەتتىن تاشقىرى، ئىنجىلدا بېكىتىلىپ كەتكەن ۋەھىيلەرگە بولغان ئېتىقاد تەرىپىدىن بەلگىلەنگەنىدى. تەبىئىي پەن ئالىملىرىنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ئالدىغا قويغان ۋەزىپىسى خۇدانىڭ تەبىئەت دۇنياسىدىكى تۆھپىلىرىنى بىلىش ھەمدە تەبىئەتنىڭ قانۇنىيەتلىك ماسلىشىشچانلىقىنى چۈشەنگەندىن كېيىن ئۇنىڭ تۆھپىلىرىنى ماختاش ئەمەس ئىدى. لېكىن كوپېرنىكومۇ، گاللىيېمۇ تەبىئىي پەندىكى بەزى بايقاشلاردىن ھاسىل قىلغان خۇلاسەلەرنىڭ شۇ چاغدىكى دىنىي دۇنيا سۈرىتى بىلەن تۈپتىن زىت كېلىپ قېلىشىنى ئويلاپمۇ باقمىغانىدى.

لېكىن، نەچچە ئون يىل ئۆتكەندىن كېيىن تەبىئىي پەن ئالىملىرى ئوتتۇرىغا قويغان بۇ ۋەزىپىدە، يەنى دۇنياغا بولغان قاراشتا تۈپتىن ئۆزگىرىش يۈز بەردى. كىشىلەر تەبىئەت دۇنياسىدا كۆزەتكەن نۇرغۇن ھادىسىلەرنى ماتېماتىكىنى تەتبىق قىلىپ رەتلەپ ۋە ئېنىقلاپ چىقتى ھەمدە «چۈشەندۈرگەن» چاغدا قىلغان ئۇرۇنۇشلىرى مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشتى، شۇنىڭ بىلەن بۇ ۋەزىپە ئىنتايىن جاپالىق ۋە ئۇنىڭ چوڭلۇقى چەكسىز دېگەن بىر قاراش

ناھايىتى بەك ئەۋج ئالدى. XVIII ئەسىرنىڭ باشلىرىدىكى تەبىئىي پەن ئالىملىرى كېلپەرغا ئوخشاش خۇدانىڭ ئالەمنى يارىتىش پىلانىنى كۆزىتىدىغان ۋە ئۇنىڭ پەردىسىنى ئاچىدىغان بۇت تەكچىسى ئالدىدا باش ئۇرىدىغان بۇ مەقسەتكە يېتىش ئانچە يىراق ئەمەس دەپ قارىمايدىغان، بەلكى چەكسىز، چېتىگە كۆز يەتمەيدىغان يېڭى چوڭ قۇرۇقلۇقنىڭ دەرۋازىسى ئالدىدا تۇرۇۋاتىمىز دەپ قارايدىغان بولدى. بۇ ئۆزگىرىش توغرىسىدا ئەنگلىيە ئالىمى نيۇتوننىڭ مەشھۇر سۆزىدىنمۇ ئېنىق قىلىپ بايان قىلىپ بېرىش تەس. ئۇ مۇنداق دەيدۇ: « مەن دۇنيانىڭ مېنى نېمىدەپ بىلىدىغانلىقىنى بىلمەيمەن. ئۆزۈمدىن ئېلىپ ئېيىقاندا، مەن دېڭىز ساھىلىدا ئويناپ يۈرگەن بىر بالىنىڭ ئادەتتىكى تاشتىن سىلىقراق بىر تاشنى ياكى ئادەتتىكى قۇلۇلە قېپىدىن چىرايلىقراق بىر قۇلۇلە قېپىنى تېپىۋېلىپ خۇشال بولۇپ كەتكىنىگە ئوخشاش بىر ئادەممەن، لېكىن كۆز يەتكۈسىز، تېخى تەكشۈرۈپ چىقىلمىغان ھەقىقەت دېڭىزى يەنىلا مېنىڭ ئالدىدا تۇرماقتا. »

شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ مەزگىلدە تەبىئىي پەندىن ئىبارەت يېڭى ئۇسۇل ئەۋج ئالدى، يەنى ئاددىي تەبىئىي جەريانلارنى مۇۋاپىق تەجرىبە ئارقىلىق ئايرىپ چىقىش ھەمدە تېپىلغان قانۇنلارنى ماتېماتىكىلىق تىل بىلەن يېزىۋېلىش ئارقىلىق تەبىئەتنى تەتقىق قىلىشقا چەكسىز كەڭ زېمىن ئېچىلدى. بۇ ئۇسۇلنى تەبىئەت بىزنىڭ ئالدىمىزغا قويغان نۇرغۇن ئايرىم مەسىلىلەرگە قوللانغىلى بولىدۇ. شۇ سەۋەبتىن، بۇ يەردە چېتىلۋاتقنى ھەرگىز يەككە بىر چوڭ ئۆزئارا مۇناسىۋەتنى چۈشىنىش ئەمەس، بەلكى ئالدى بىلەن نۇرغۇن كىچىك ئايرىم ئۆزئارا مۇناسىۋەتنى تەپسىلىي تەھلىل قىلىشتۇر.

XVII ئەسىر ئېلىپكىتىر ھادىسىلىرىنى چۈشىنىش جەھەتتە ھەل قىلغۇچ ئىلگىرىلەشكە ئېرىشتى. ئۇ بۈگۈنكى خىمىيە ئۈچۈن ئاساس يارىتىپ بەردى ھەمدە بىر قاتار مۇھىم ئاسترونومىيە بىلىملىرىنى

سندىدى، نۇ ھاياتات ۋە ئۆسۈملۈككە دائىر نۇرغۇن تەجرىبىلەرنى توپلىدى ۋە رەتلەپ چىقتى. XIX ئەسىر ئىسسىقلىق دىنامىكىسىنى ۋە ئېلېكتروماگنىت ھادىسىسى تەلىماتىنى نيۇتون مېخانىكىسى يۈكسەكلىكىگە كۆتۈردى. باشقا كۆپ ساندىكى تەبىئىي پەن ساھەلىرىدىمۇ بۇ تەتقىقات مەيلى كەڭلىك ۋە چوڭقۇرلۇق جەھەتتە بولسۇن، بۇرۇنقى دەۋرلەردىكىدىن ئېشىپ چۈشىدىغان غايەت زور مۇۋەپپەقىيەتلەرگە ئېرىشتى.

لىكىن، بۇنداق ئەھۋال ئاستىدا، تەبىئىي پەن مۇقەررەر ھالدا نۇرغۇن كىچىك ساھەلەرگە بۆلۈنۈپ كەتتى، بۇ كىچىك ساھەلەرنىڭ ئۆزىمۇ يەنە شۇنچە كۆپ مەسىلىلەرنى ئوتتۇرىغا قويدىكى، ھەتتا ھېچكىمنىڭمۇ ئۇنىڭ ئارىسىدىكى بىرەرنى بولسىمۇ تولۇق ئىگىلەپ كېتىشكە كۆزى يەتمىدى. بۇنداق تەرەققىيات كۆپىنچە ئادەمنى ئەپسۇسلاندۇرۇپ قويدىغان مۇتەخەسسسلەر لۇشىەنگە ئېلىپ كەلدى. ھازىر ھەقىقىي تەبىئىي پەن ئالىملىرىنىڭ ئىپتىخارلىنىۋاتقىنى ئايرىم ئىشلار ئۈستىدە كۆڭۈل قويۇپ ئىزدىنىش، تەبىئەت دۇنياسىنىڭ بىر كىچىك ساھەدىكى ئەڭ كىچىك ئالامەتلىرىنى بىلىش ۋە ئۇنى سىستېمىلىق رەتلەپ چىقىش، چوڭ دائىرىدىكى ئۆزئارا مۇناسىۋەت توغرىسىدىكى بىلىمنىڭ قىممىتىنى كۆرۈپ يېتىشتىن ئىبارەت. بۇنداق بولغاندا، ھېچبولمىغاندا مەزمۇن جەھەتتە ئاللىقانداق بىرلىككە كەلگەن تەبىئىي پەن دۇنيا سۈرىتىدىن زادىلا ئېغىز ئاچقىلى بولمايدۇ؛ چۈنكى ھەر بىر ئالىمنىڭ دۇنياسى بىر ئۆمۈر ئۆزىنىڭ زېھنىنى سەرپ قىلغان تەبىئەت دۇنياسىنىڭ ئاشۇ تار قىسمىدىن ئىبارەت.

ئېھتىمال ئەڭ بالدۇر دېگەندىمۇ XIX ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىن باشلاپ كىشىلەر ئاندىن تەبىئىي پەننىڭ ھېچ بولمىغاندىمۇ مېتودولوگىيە جەھەتتىكى بىرلىكىدىن گەپ ئاچىدىغان بولغان. ۋىللار ئانتورگانىك ماددىلار ئارقىلىق ئورگانىك ماددىلارنى بىرىكتۈرگىلى بولىدىغانلىقىنى بايقىغان. بۇ بايقاشمۇ خىمىيە ئالىملىرىنى

ئورگانىك جىسىملار ئىچىدىكى خىمىيىلىك جەرياننىڭ جاسىز ماددىلارمۇ ئوخشاشلا بويىسىنىدىغان قانۇنىيەت بويىچە ئېلىپ بېرىلىدىغانلىقىغا ھەققىي ئىشەندۈرۈۋەتكەن. ئەنە شۇ ۋاقىتتىن باشلاپ خىمىيە مېتودولوگىيە جەھەتتىمۇ نيۇتون مېخانىكىسىنى ئۆزىنىڭ ئىسپاتى قىلدى. ئاتوم قىياسىنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىك بولۇپ چىقىشى بولسا بۇنداق تەلىماتنى، يەنى ماددىنىڭ ھەرىكىتىنى ئەڭ كىچىك قۇرۇلمىنىڭ مېخانىكىلىق ئاساسى ئۈستىگە قۇرغىلى بولىدۇ دەيدىغان ئىدىيىۋى ئارزۇنى كېڭەيتىش ئۈچۈن يەنە بىر ئۆرنەك تىكلەپ بەردى. بىئولوگىيەدە دارۋىننىڭ تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسى ھاياتىي كۈچ نەزەرىيىسىدىن ئىبارەت تەكشۈرۈش ئۇسۇلىنى سىقىپ چىقىرىۋېتىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا سەۋەب-نەتىجە ئۇقۇمىغا ئاساسلىنىدىغان بىر خىل تەھلىلنى دەسسەستى. ھەتتا مېدىتسىنا جەھەتتىمۇ ئورگانىك جىسىملارنىڭ ئىچىدىكى جەرياننى مۇرەككەپ مائىشەت ئىچىدىكى جەريان بىلەن سېلىشتۇرۇشقا ئۇرۇنغان بۇنداق ئوي-پىكىرمۇ ناھايىتى زور مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشتى.

شۇڭا ئاشۇ چاغدا، مەلۇم مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، بىرلىككە كەلگەن بىر تەبىئىي پەن دۇنيا سۈرىتى بارلىققا كەلدى، ئۇ بولسىمۇ دۇنيا بوشلۇقتا مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان شەيئىلەردىن تەركىب تاپىدۇ، بۇ شەيئىلەر بولسا تەسىر ۋە ئەكس تەسىر تۈپەيلىدىن ۋاقىت جەھەتتە قانۇنىيەتلىك ئۆزگىرىش پەيدا قىلىدۇ، دېگەندىن ئىبارەت. كىشىلەر بۇنداق دۇنيا سۈرىتىنى ھەقىقەتنىڭ غايىۋىلەشتۈرۈلۈشى دەپ ئاتىسا بولىدۇ. لېكىن بىرمۇنچە ئالامەتلەر كۆرسەتتىكى، ئوخشاش بولمىغان ھەر خىل ئىلىم-پەنلەر باشقا يېڭى نۇقتىئىنەزەرلەر ئاستىدا زىچ بىرلىشىشكە باشلىدى، يەنە كېلىپ شەك كەلتۈرۈشكە بولمايدۇكى، XIX ئەسىرنىڭ ئاخىرىدىكى بۇنداق بىر تەرەپلىمە تەبىئىي پەن دۇنيا سۈرىتى بۇ يەردە باشقا ئىدىيىۋى شەكىللەرگە ئورۇن بېرىدۇ.

لېكىن، تەبىئىي پەنلەرنى بىرلىككە كەلتۈرىدىغان بۇنداق

يېڭى جەريان مېتودولوگىيىنى ئەمەس، بەلكى ئايرىم تارماقلارنىڭ مەزمۇنىنى ئاساس قىلغان. ئالدىنقى ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا ماكسۋېلنىڭ مەشھۇر ئېلېكتر ھادىسىسى نەزەرىيىسىدە نۇر نەزەرىيىسى ئېلېكتروماگنىت جەريانىغا يىغىنچاقلاپ قويۇلغانىدى. شۇ سەۋەبتىن نۇر بىر خىل ئېلېكتروماگنىت دولقۇنى جەريانى دەپ ئىسپاتلانغان، نۇر ئىلمى (ئوپتىكا) ئەنە سىزىڭدىن ئېتىبارەن ئۆزىنىڭ فىزىكىنىڭ بىر مۇستەقىل تارمىقى بولۇشتەك ۋەزىپىسىنى تۈگەتكەن.

ئاتوم توغرىسىدىكى قىياس XIX ئەسىردە خىمىيىنىڭ تەرەققىي قىلىشى بىلەن مۇستەھكەم ئاساسقا ئىگە بولدى. پلانىك 1900-يىلى كۋانت قىياسىنى ئوتتۇرىغا قويدى. پلانىك ئىسسىق جىسىملارنىڭ رادىئاتسىيىسىنى تەتقىق قىلغاندا، ئالدى بىلەن ئاتومنىڭ ئېنېرگىيىسىنىڭ بىر خىل غەلىتە غەيرىي ئۆزگىرىشكە ئىگە ئىكەنلىكىنى بايقىدى. كېيىنچە رېزېرۋورد ئۆز تەجرىبىسىدىن ئاتومنى بىر كىچىك پلانىتا سىستېمىسىغا سېلىشتۇرغىلى بولىدۇ، ئاتوم يادروسى پۈتكۈل ئاتومنىڭ ماسسىسىنى ئۆزىگە مۇجەسسەملەشتۈرگەن، مەنپىي زەرەتلىك ئېلېكترون بولسا ئۇنىڭ ئەتراپىدا ئايلىنىدۇ، دېگەن بىر قىياسقا كەلدى. بىرنەچچە يىل ئۆتكەندىن كېيىن بور پلانىكىنىڭ كۋانت قىياسىنى تەتبىق قىلىپ پلانىتا سىستېمىسىغا ئوخشىشىپ كېتىدىغان ئاتوم قۇرۇلمىسىنىڭ مۇقىملىقىنى چۈشەندۈرۈپ بەردى، پلانىكىنىڭ بايقىشىدىن كېيىن تەخمىنەن 25 يىل ئۆتكەندە، ئاخىر ئاتوم قۇرۇلمىسىنى ئىدارە قىلىدىغان قانۇنىيەتلەرنىڭ توغرا ماتېماتىكىلىق شەكلى تېپىپ چىقىلدى.

لېكىن، بۇ ئارزۇلارنى قانائەتلىەندۈرۈش ئۈچۈن ئىنتايىن زور بىر ئىشتىن ۋاز كېچىشكە، XIX ئەسىردىكى تەبىئىي پەن دۇنيا سۈرىتىدىن ياكى تېخىمۇ توغرىراق قىلىپ ئېيتقاندا، نيۇتون مېخانىكىسى ئاساسلانغان سۇبىستانسىيە توغرىسىدىكى پەرەزدىن ۋاز كېچىشكە توغرا كېلىدۇ.

چۈنكى كۋانت مۇنداق بىر نەتىجىگە ئېلىپ كەلدى: ئاتوم

كۈندىلىك تەجرىبىلىرىمىزدىكى ئويپىكتا ئوخشاش بىرنىڭ بىۋاسىتە كۆزىتىپ پەرەز قىلىشىمىز بىلەن ئېرىشەلەيدىغان قۇرۇلما ئەمەس. بۇ نەزەرىيە بويىچە، بىر ئاتوم ياكى توغرىراق قىلىپ ئېيتقاندا، ھازىرقى ئاتوم فىزىكىسىدىكى ئەڭ كىچىك قۇرۇلما، يەنى بىر ئېلېكتروننىڭ ئۆزى ئەقەللىسى ئەڭ ئاددىي بولغان بەزى گېئومېتىرىيەلىك ياكى مېخانىكىلىق خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولۇپ تۇرۇۋېرەلمەيدۇ. ئۇنىڭ خۇسۇسىيىتى دېگىنىمىز، ئۇ سىرتتىن كېلىدىغان تەسىرگە ئۇچرىغاندىن كېيىن بىز كۆزىتىپ بىلگەن نەرسىلەردىنلا ئىبارەت. بۇ چاغدا كۆزىتىشتىن مەلۇم بولغان ئاتومنىڭ بۇ خۇسۇسىيەتلىرى ئوتتۇرىسىدا بىر ئۆزئارا تولۇقلاش بولىدۇ، بۇنىڭ مەنىسى شۇكى، ئاتومنىڭ بەزى خۇسۇسىيەتلىرىنى بىلگەنلىك، شۇنىڭ بىلەن بىرلا ۋاقىتتا ئۇنىڭ يەنە بىر خۇسۇسىيىتىنى بىلگەنلىك ئەمەس. مۇشۇ ئەمەلىي ئەھۋالدىن قارىغاندا، بىز بىر تەرەپتىن، كلاسسىك نەزەرىيىنىڭ ھەرقانداق يېڭى تەجرىبە تەۋرىتىلمەيدىغان ئىشەنچلىكلىكىنى ۋە مۇكەممەللىكىنى، ئومۇمەن كلاسسىك نەزەرىيىنىڭ ئۇقۇم سىستېمىسى يېتىپ بارغانلىكى يەردە بۇ كلاسسىك نەزەرىيىنىڭ ئۇيغۇن كېلىدىغانلىقىنى كۆردۈك؛ يەنە بىر تەرەپتىن، بىز يەنە تەبىئەت دۇنياسىنىڭ تامامەن ئوخشاش بولمىغان ئۆزئارا مۇناسىۋەتكە شەرت-شارائىت يارىتىپ بېرىش ئۇسۇلىنى كۆردۈك. مانا بۇ ئۇنىڭ مۇقەررەر ھالدا ھەر بىر كۆزىتىش بىلەن بىرلىشىپ كەتكەن ئارىلىشىش ئارقىلىق بىزنى ئاتومنىڭ مۇكەممەل بىۋاسىتە سۈرئىتىنى بىلەلمەيدىغان قىلىپ قويۇشىدۇر. ئاتومنى ھېچنېمىنى قالدۇرماي ئويپىكتىلاشتۇرۇپ ئۇنى بوشلۇقتىكى بەلگىلەنگەن ئۇسۇل بويىچە ۋاقىت جەھەتتە ئۆزگىرىپ تۇرىدىغان جىسىم، دەپ قاراشقا بولمايدۇ. ئويپىكتىلاشتۇرۇشقا بولىدىغىنى كۆزىتىپ ئېنىقلانغان بەزى نەتىجىلەردىنلا ئىبارەت، لېكىن ئۇلار بىزنى ھەرگىز مۇكەممەل بىۋاسىتە سۈرەت بىلەن تەمىن ئەتمەيدۇ. دېمەك، ئۇنىڭ ئورنىغا باشقا بىر خىل كەڭرەك تەسەۋۋۇرنى قويۇش كېرەك.

بۆب

(— 1902)

بۆب — ئىنگىلىز يىلاسىپ؛ تىببىي پىن ۋە ئىجتىمائىي پىنگە يىشىق؛ تىببىي پىننى تىتقىق قىلىش ئۇسۇلى ۋە ئىلىم. پىن تىرەققىياتنىڭ ئىچكى مېخانىزمى ئۈستىدە چوڭقۇر تىتقىقات ئېلىپ بارغان؛ مەشھۇر ساختىلىقنى دەلىللەش نىزەرىيىسى، دۇنيانىڭ 1، 2، 3 لىك نىزەرىيىسى ۋە ئىلىم. پىن تىرەققىياتنىڭ ئۆزلىكىنى ئىنكار قىلىش، ئۆزلىكىنى ئىنقىلاب قىلىش نىزەرىيىسىنى ئوتتۇرىغا قويغان؛ يېڭى زىلاندىنىڭ كانتېرېزورى ئۇنىۋېرسىتېتىدا ۋە لوندون ئۇنىۋېرسىتېتىدا پىلىمىدىن دەرس ئۆتكىن؛ 1965-يىلى سىر ئۇنىۋانى بېرىلگىن؛ ئاساسلىق ئىسىمىدىن «تىتقىق قىلىنىۋاتقان لوگىكا»، «ئىلىم. پىندىكى بايقاشنىڭ لوگىكىسى»، «ئۆزلىك ۋە چوڭ مېگە» (ئاكرېس بىلەن بىللە يازغان) قاتارلىقلار بار.

بۇ بۆبىنىڭ 1975-يىلى سېپىنېر (ۋالتېرۋالدۋېن سېپىنېر ئامېرىكىلىق مىللەتئۇناس، ئۇنىڭ «ئۇستىرالىيىنىڭ شىعالىي رايونلىرىدىكى پىرلىك مىللەتلىرى» قاتارلىق ئىسىملىرى بار)نى خاتىرىلەش مۇناسىۋىتى بىلەن ئۆتكۈزۈلگىن نۇتۇق سۆزلەش يىغىنىدا سۆزلىگىن نۇتقى. ئىلىم. پىن قانداق تىرەققى قىلغان؟ ئۇنىڭ مېخانىزمى قانداق؟ بۆب مۇنداق دەپ قارايدۇ: ئىلىم. پىن ئۈچىنچى دۇنيانىڭ بىر قىسمى، ئايرىم ئالىملار، خۇددى گېنىنىڭ توستاتىن ئۆزگەرگىنىدەك، شىبىلىرىنىڭ مەلۇم ھادىسىنى ئۆزلىكىنى تۈردە مەلۇم پىرەز ۋە نىزەرىيە بىلەن چۈشەندۈرۈپ

تۇردۇ، لېكىن بۇ يەردە ۋە نەزەرىيەلەرنىڭ ئىلمى-پەن ئالدىدا مۇجۇت بولۇپ تۇرۇش ۋە تارقىتىش مۇمكىنچىلىكى ئىلمىي تاللىنىشقا ئوخشاپ كېتىدىغان چەكلىمىنى باشتىن كەچۈرۈش ئىلمى-پەننىڭ تەرەققىياتى ئۈزلۈكسىز سىناق قىلىش، خاتالىقلارنى ئۈزلۈكسىز تۈزۈش، كونا نەزەرىيەلەرنى ئۈزلۈكسىز ئاغدۇرۇش ئارقىلىق چەكلىنىدۇ. پەن ئۈزلۈكسىز تەنقىد قىلىش، ئۈزلۈكسىز ئىنقىلاب قىلىش چەكلىنىدۇ. بۇ چەكلىمىلەر دۇنياسىدىكى ئىلمىي تاللىنىشقا ناھايىتى ئوخشايدۇ.

بۇ بۇ نۇقتىدا ئىلمى-پەن تەرەققىياتىغا توسقۇن بولىدىغان ئامىللارنى بايان قىلىپ مۇنداق كۆرسىتىدۇ: «ھۆكۈمران ئورۇندىكى نەزەرىيە قاچان ھەممىنى ھەددىدىن زىيادە چەتكە قاقىدىكىن، بىز ئىنە شۇ چاغدا قايغۇرۇشقا كېرەك. ئەگەر بۇنداق نەزەرىيە يالغۇز مونوپول قىلىۋالىدىغان دەرىجىگە يېتىدىكىن، ئۇنىڭ ئىلمى-پەننىڭ تەرەققىياتىغا كەلتۈرىدىغان زىيىنى تېخىمۇ ئېغىر بولىدۇ.» ئۇ ئىلمى-پەن نەزەرىيەلەرنىڭ ئىرەكلىك رىقابەتلىشىشى ۋە ئىرەكلىك تاللىنىشىنى تەشەببۇس قىلىدۇ. ئىلمى-پەن تارىخىدىن كەلتۈرۈپ چىقىرىلغان بۇ تارىخىي ساۋاتلار چوڭقۇر پەلسەپىۋىلىك ۋە كىشىلىك تۇرمۇش قائىدىلىرىگە، شۇنداقلا ناھايىتى كۈچلۈك ئاگاھلاندۇرۇش ئەھمىيىتىگە ئىگە.

ئىلمى-پەن تەرەققىياتىدىكى توسالغۇلار

1975-يىلى

بىئولوگىيە نۇقتىئىنەزەرىيەدىن ياكى تەدرىجىي تەرەققىيات نۇقتىئىنەزەرىيەدىن قارىغاندا، ئىلمى-پەننى ۋە ياكى ئىلمى-پەن تەرەققىياتىنى ئىنسانلارنىڭ مۇھىتقا ماسلىشىش يولىدا قوللانغان ۋاسىتىسى، دەپ قاراشقا بولىدۇ.

ئىلىم-پەن تەرەققىياتى ھامان ئىنقىلابىي، ئىجادىي خاراكتېردە بولىدۇ. ئەلۋەتتە، ئىرسىيەت سەۋىيىسى دېگەندىمۇ ئۇنىڭدا مۇئەييەن ئىجادىي خاراكتېر بولىدۇ. يېڭى سىناق يېڭى مۇھىتنى يارىتىدۇ، يېڭى مۇھىت بېسىمنى پەيدا قىلىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ھەر دەرىجىلىك سەۋىيىگە ئىنقىلابىي خاراكتېردىكى ئاقىۋەتلەرنى ئېلىپ كېلىدۇ. لېكىن ئىلىم-پەن سەۋىيىسىدىلا تۆۋەندىكى ئىككى يېڭى ئەھۋال يۈز بېرىدۇ. ئەڭ مۇھىمى ئىلىم-پەن نەزەرىيىسىنى تىل بىلەن ئىپادىلىگىلى، ھەتتا ئېلان قىلغىلى بولىدۇ. نەزەرىيە بىزنىڭ تاشقى ئوبيېكتىمىزغا، تەتقىقات نىشانىمىزغا ئايلىنىدۇ. ھازىر يەنە تەنقىد نىشانىغا ئايلاندى. شۇنداق قىلىپ، بىر نەزەرىيىنى قوللانغاندا ئۇ بىزنى ياشاشقا تېخىمۇ ئوبدانراق ماسلاشتۇرالمىسا، بىز ئۇنداق نەزەرىيىنى چۆرۈپ تاشلىساق بولىدۇ — نەزەرىيىنى تەنقىد قىلىش ئارقىلىق نەزەرىيىنى ئۆز ھالاكىتىمىزگە ۋەكىللىك قىلدۇرمىز.

مەسىلە ناھايىتى ئېنىق، ئىلىم-پەن تەرەققىياتىنىڭ ئوبيېكتىپلىقى ۋە مۇۋاپىقلىقىنى ئالىملارنىڭ شەخسىي مەسىلىسى دەپ قاراشقا بولمايدۇ. ئۇلۇغۋار ئىلىم-پەن ۋە بۈيۈك ئالىملار بۈيۈك شائىرلارغا ئوخشاش كۆپ ھاللاردا غەيرىي ئىدراكىي بىۋاسىتە تۇيغۇدىن ئىلھام ئالىدۇ، چوڭ ماتېماتىكلارمۇ شۇنداق. پىنگال بىلەن خاداماد بىر ماتېماتىكىلىق ئىسپاتلاشۇمۇ ئەقلىي تەپەككۈرنىڭ يېتەكلىشىنىڭ نەتىجىسى بولماي، بەلكى روشەن ھالدا ئېستېتىكىغا ياتىدىغان ئىلھامنىڭ يېتەكچىلىكىدە تېپىلىپ قالغان، سېزە-سەزمەستىن تېپىلىپ قالغان بولۇشى مۇمكىن، دەپ كۆرسەتكەندى.

مەن ئىلىم-پەن تەرەققىياتىغا توسقۇن بولىدىغان ئەڭ چوڭ توسقۇنلۇق ئىجتىمائىي توسقۇنلۇق دەپ قارايمەن. ئۇنى ئىقتىسادىي توسقۇنلۇق ۋە ئىدىئولوگىيە توسقۇنلۇقى دەپ ئىككى تۈرگە بۆلۈشكە بولىدۇ.

ئىقتىسادىي جەھەتتە، نامراتلىق ھامان بىر توسقۇنلۇقتۇر. لېكىن يېقىنقى يىللاردىن بۇيان بارغانسېرى ئېنىق بولۇۋاتىدۇكى، دۆلەتمەنلىكمۇ

توسالغۇ بولۇپ قالدىكەن: پۇل كۆپ بولۇپ كەتسە، نەتىجىدە ئىدىيە بەك ئاز بولۇپ قالدىكەن. مۇشۇنداق ئۆگۈنۈش سىز ئەھۋالدا گەرچە تەرەققىيات بولسۇمۇ، لېكىن ئىلمىي روھ كىرىزىغا يېتىپ قالدىكەن. «يىرىك ئىلىم-پەن» ئۇلۇغۋار ئىلىم-پەننى ئابۇت قىلىۋېتىشى، مەتبۇئاتنىڭ قاتتىق كۆپىيىپ كېتىشى ئىدىيىنى بوغۇپ تاشلىشى؛ قىممەتلىك ئىدىيىلەر ئەكسىچە مۇشۇنداق كەلكۈندە غەرق بولۇپ كېتىشى مۇمكىن ئىكەن.

ئىدىئولوگىيە جەھەتتىكى توسالغۇلار ئىچىدە كىشىلەرنىڭ كۆپرەك كۆرۈۋاتقىنى ئىدىئولوگىيە جەھەتتىكى تەرسالىق ياكى دىنىي تەرسالىق بولۇپ، ئومۇمەن ئۇلار ئۆز بېشىمچى كېلىدۇ ۋە تەسەۋۋۇرسىز بولىدۇ. بۇنىڭغا مىسال كەلتۈرىدىغان بولساق تارىخىي مىساللار سان-ساناقسىز. دىققەت قىلىشقا ئەرزىيدىغىنى شۇكى، بېسىمۇ تەرەققىياتنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. برونونىڭ ھەققانىيەت ئۈچۈن قۇربان بولۇشى ۋە گاللىيىنىڭ سوتقا تارتىلىشىنىڭ ئىلىم-پەن تەرەققىياتى ئۈچۈن قوشقان تۆھپىسى ئاخىرقى ھېسابتا دىنىي مەھكىمە ئىشەرنىڭ ئىلىم-پەن تەرەققىياتىغا كۆرسەتكەن قارشىلىقىدىن زور بولغان بولۇشى مۇمكىن.

يېڭى ئىدىيىنىڭ ئېتىبارسىز قالدۇرۇلغانلىقىغا دائىر مىساللار ناھايىتى كۆپ. مەسىلەن دارۋىندىن ئىلگىرىكى تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسى، مېندېل تەلماىتى. تەرەققىياتقا توسقۇن بولىدىغان كۆپلىگەن توسالغۇلارنى تاپقىلى بولىدۇ.

يامات تېخنىمۇ ھەيران قالدۇرغان بىر مىسالنى 1913-يىلى ئېينىشتېيننىڭ فوتون نەزەرىيىسىنىڭ ئىنكار قىلىنىشىنى مىسال كەلتۈرگەن. بۇ نەزەرىيە ئەڭ ئاۋۋال 1905-يىلى ئېلان قىلىنغان، 1921-يىلى ئېينىشتېين ئەنە شۇ ۋەجىدىن نوبېل مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن. ئېينىشتېيننى پىرۇسسىيە پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ ئاكادېمىكلىكىگە كۆرسەتكەن ئىلتىماسنامىدە فوتون نەزەرىيىسىنى ئىنكار قىلىشقا دائىر بىر ئابزاس سۆز يېزىلغان. بۇ ھۆججەتكە ماركس پىلانك،

ۋورزېل نايرىنىست ۋە باشقا ئىككى نەپەر مەشھۇر فىزىكا ئالىمى بىرلىكتە ئىمزا قويغان. ھۆججەتتە ئېيىنىشتىن قاتتىق ماختالغان، لېكىن ئۇنىڭ ئاداشقانلىقى (ئۇلار فوتون نەزەرىيەسىنىمۇ بىر قېتىملىق ئادىشىش دەپ ئىشىنىدۇ) سەۋەبلىك ئۇنىڭغا قارشى تۇرماسلىقىنى تەلەپ قىلدۇ. ئۆزىگە بەكمۇ ئىشىنىپ كېتىشتەك بۇنداق پوزىتسىيىنىڭ شۇ بىر يىل ئىچىدە يەنىلا مىللىكان ئېلىپ بارغان بىر قاتتىق تەجرىبىنىڭ بېكىتىلىشىگە بەرداشلىق بېرەلەنگەنلىكى تازا كۆلۈكىلىك بىر ئىش بولدى؛ لېكىن بىز ئۇنى ئىلىم-پەن تارىخىدىكى مۇھىم بىر قىستۇرما دەپلا قارىشىمىز كېرەك. بۇ ئەڭ چوڭ مۇتەخەسسسلەرنىڭ-مۇ بەزىدە ئەڭ ئەركىن ئىدىيىۋى پەرق ئېتىش ئىقتىدارىغا تايىنىپ ئورتاق ھالدا ئۆز بېشىمچىلىق بىلەن ئىنكارچىلىق قىلىشى مۇمكىنلىكىنى، بۇ كىشىلەرنىڭ ئۆزلىرى ئىشەنگەن نەرسىلەرنىڭ خاتا ئىكەنلىكىنى يوشۇرۇشنى چۈشىدىمۇ ئويلاپ باقمىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. ئېيىنىشتىن ئىلگىرى «ئاداشقانلىقى» غائەپسۇسلانغان گەپكە كەلسەك، ئۇ تېخىمۇ قىزىق، تېخىمۇ بەك ئىلھامبەخش ئېتىدۇ. ئىلتىماسنامىدە مۇنداق يېزىلغان: «ئۇ بەزىدە بەك ئويلاپ كەتكەن بولۇشى مۇمكىن. مەسىلەن ئۇنىڭ فوتون قىياسى، لېكىن بۇنى تولمۇ مۇھىم دەپ قارىماسلىقى كېرەك ئىدى. بىرەر ھەقىقىي يېڭى ئىدىيىنى كىرگۈزگەندە، ئۇ ھەتتا ئەڭ نازۇك تەبىئىي پەنگە كىرگۈزۈلگەندىمۇ ھېچكىممۇ ئازراق تەۋەككۈلچىلىك قىلماي تۇرالايدۇ.» بۇ گەپ ناھايىتى ياخشى ئېيتىلغان، لېكىن ئىشنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتى ئېيتىلمىغان. ئادەم ھامان خاتالىق ئۆتكۈزۈش تەۋەككۈلچىلىكىنى قىلىپ باقىدۇ، لېكىن خاتا چۈشىنىپ قېلىش ۋە خاتا ھۆكۈم چىقىرىپ قويۇشتەك ئانچە مۇھىم بولمىغان تەۋەككۈلچىلىكىنىمۇ ئۇچرايدۇ.

ئۆكتەملىك، ئۆز بېشىمچىلىق تەرەققىياتقا توسقۇنلۇق قىلىدىغان چوڭ توسالغۇ. بىز مۇزاكىرە قىلىش ئارقىلىق باشقا نەزەرىيەلەرنىڭمۇ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىغا ئىمكانىيەت يارىتىپ بېرىپلا قالماي، يەنە پىلانلىق تۈردە يېڭى نەزەرىيەلەرنى ئىزدىشىمىز لازىم. ھۆكۈمران

تورۇندىكى نەزەرىيە قاچان ھەممىنى ھەددىدىن زىيادە چەتكە قاقىدىكەن، بىز ئەنە شۇ چاغدا قايغۇرۇشمىز كىرەك. ئەگەر بۇنداق نەزەرىيە يالغۇز مونوپول قىلىۋالدىغان دەرىجىگە يېتىدىكەن، ئۇنىڭ ئىلىم-پەننىڭ تەرەققىياتىغا كەلتۈرىدىغان زىيىنى تېخىمۇ ئېغىر بولىدۇ.

يەنە تېخىمۇ زورراق بىر خەۋپ بار: بىر خىل نەزەرىيە، ھەتتا بىر خىل ئىلمىي نەزەرىيە بىر خىل مودا ئىدىيىگە، بىر خىل دىنىي ئەقىدىگە، بىر خىل قاتمال ئىدېئولوگىيىگە ئايلىنىپ قېلىشى مۇمكىن. ئىلىم-پەندىكى ئىنقىلاب بىلەن ئىدېئولوگىيە ساھەسىدىكى ئىنقىلابنىڭ پەرقى — مانا بۇ مېنىڭ نۇتقىمنىڭ ئىككىنچى قىسمىنىڭ مەركىزى.

بىر ئىلىم ئەھلى (جۈملىدىن ئالىم) ناھايىتى ئاسانلا ئىدېئولوگىيە ياكى مودا ئىدىيە دەۋرىگە كىرىپ قالىدۇ. بۇ مېنىڭچە، ئېغىر مەسىلە. بۇ پۈتۈنلەي دىنىي چۈشكۈنلۈكتىن، بىزنىڭ بۇ پاترىئارخالىزىم جەمئىيىتىمىزنىڭ قانمىغان ئاڭسىز دىنىي ئېھتىياجىدىن بولغان بولۇشى مۇمكىن. ھەرخىل ھاكىمىيەتلىك چىلىكتىن باشقا، مەن ئۆز ھاياتىمدا يۇقىرى مەدەنىيەت ساپاسىغا ئىگە، ئاشكارا بايانات ئېلان قىلىپ چىققان غەيرىي دىنىي ھەرىكەتلەرنى كۆرگەنمەن. بىرىنچى مىسال كوپپىرنىڭ ئىنقىلابى ۋە دارۋىن ئىنقىلابى بولۇپ، بۇ ئىككى ئىلىم-پەن ئىنقىلابىنىڭ ھەر ئىككىلىسى ئىدېئولوگىيە ئىنقىلابىنى كەلتۈرۈپ چىقارغان. ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىلىسى ئىنسانلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ئالەمدىكى ئورنىغا بولغان تونۇشىنى ئۆزگەرتكەن. مۇشۇ نۇقتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، بۇ — ئىدېئولوگىيە ئىنقىلابى. ئۇلارنىڭ ئىككىسىنىڭ بىر خىلدىن ھۆكۈمرانلىق ئورۇندىكى ئىلىم-پەن نەزەرىيىسىنى ئاغدۇرۇپ تاشلىغانلىقىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئۇ روشەنكى، ئىلىم-پەن ئىنقىلابى.

كوپپىرنىڭ ئىنقىلابى ۋە دارۋىن نەزەرىيىسى شۇنىڭ ئۈچۈن شۇنچىۋالا چوڭ ئىدېئولوگىيىلىك تەسىر پەيدا قىلدىكى، ئەھۋالدىن

قارىغاندا، بۇنىڭ سەۋەبى ئۇلارنىڭ ئىككىلىسىنىڭ دىنىي ئەقىدىلەر بىلەن توقۇنۇشۇپ قالغانلىقىدىن ئىبارەت بولسا كېرەك. بۇنىڭ بىزنىڭ ئىدىيە-مەدەنىيەت تارىخىمىزغا قارىتا ئەھمىيىتى ناھايىتى زور بولغان، شۇنىڭ بىلەن بىللە يەنە ئىلىم-پەن تارىخىغا ئەكس تەسىر كۆرسەتكەن. لېكىن كوپپىرنىڭ بىلەن دارۋىننىڭ دىن بىلەن توقۇنۇشۇپ قالغانلىقىدەك بۇ ئىجتىمائىي تارىخىي پاكىتنىڭ ئىلىم-پەن نەزەرىيىسىنىڭ ئۆزىدىكى ئەقلىي قىممەت بىلەن قىلچە مۇناسىۋىتى يوق ئىدى. مەنتىقىي جەھەتتىن ئېيتقاندا، نەزەرىيە قوزغىغان ئىلىم-پەن ئىنقىلابى بىلەنمۇ ھېچقانداق ئالاقىسى يوق، شۇڭا ئىلىم-پەن ئىنقىلابىنى ئىدىئولوگىيە ئىنقىلابىدىن پەرقلەندۈرۈش ناھايىتى مۇھىم.

مەن يەنە شۇنى مىسال بىلەن چۈشەندۈرۈپ ئۆتەيكى، بەزى زور ئىلىم-پەن ئىنقىلابى ھېچقانداق ئىدىئولوگىيە ئىنقىلابىنى كەلتۈرۈپ چىقارغان ئەمەس.

ئىلىم-پەن نۇقتىسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، فارادى بىلەن ماكسۋېلنىڭ ئىنقىلابى كوپپىرنىڭ ئىنقىلابىغا ئوخشاشلا ئۇلۇغ، ئېھتىمال تېخىمۇ ئۇلۇغدۇر. ئۇ نيۇتوننىڭ مەركەز ئەقىدىسىنى ئۆزگەرتىۋەتتى، بىر ئەۋلاد فىزىكا ئالىملىرىغا ئىلھام بەردى، لېكىن بىر مەيدان ئىدىئولوگىيە ئىنقىلابىنى كەلتۈرۈپ چىقارمىدى. تومسوننىڭ ئېلېكترونى (ھەم ئۇنىڭ نەزەرىيىسىنى) بايقىشىمۇ بىر زور ئىنقىلاب بولدى. ئاتومنىڭ پارچىلىنىشىچانلىقى توغرىسىدىكى قەدىمىي نەزەرىيىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاش شەكىللەندۈرگەن ئىنقىلاب كوپپىرنىڭ مۇۋەپپەقىيىتىدىن قېلىشمايدۇ. تومسون بۇ بايقىشىنى ئېلان قىلغان چاغدا، بىرمۇنچە فىزىكا ئالىملىرى ئۇنى چاقچاق قىلىۋاتقان ئوخشايدۇ، دەپ قالغان. بۇ مۇۋەپپەقىيەت 2400 يىلدىن بۇيان ئىزچىل تۈردە ھۆكۈمرانلىق ئورۇنىنى تالىشىپ كېلىۋاتقان بىر-بىرىگە زىت ماددا نەزەرىيىسىنى، يەنى ئاتوم پارچىلانمايدۇ دېگەن نەزەرىيە بىلەن ماددىنىڭ ئۈزلۈكسىزلىكى نەزەرىيىسىنى بىراقلا ئاغدۇرۇپ تاشلىدى.

بۇ بۆسۈپ ئۆتۈشنىڭ ئىنقىلابىي ئەھمىيىتىنى مۆلچەرلەش كېرەك، سىز ئېسىڭىزدە تۇتسىڭىزلا، دەل تومسون تۈزۈلۈش بىلەن ئېلېكترون ئاتومغا، شۇنىڭ بىلەن ماددىنىڭ تۈزۈلۈشىگە ئېلىپ كىردى، بۇنىڭ ئۆزى كۇپايە. كېيىن 1925-، 1926- يىلىغا كەلگەندە، ھېرىڭسېرگ، دې بروگلى، شرۇدېنگې، شۇنىڭدەك دراكنىڭ كۋانت مېخانىكىسىمۇ ئاساسەن تومسوننىڭ ئېلېكترون نەزەرىيىسىنىڭ كۋانتلىشىشىدۇر. تومسوننىڭ ئىلىم-پەن ئىنقىلابىمۇ بىر خىل يېڭى ئىدىئولوگىيىنى پەيدا قىلىپ ئىدىئولوگىيە ئىنقىلابىنى ئەكەلگىنى يوق.

يەنە نۇرغۇن زور ئىلىم-پەن ئىنقىلابلىرىمۇ، مېندېل ئىنقىلابىغا ئوخشاش، ئىدىئولوگىيە ئىنقىلابىنى قوزغىغۇتەنكى يوق. يەنە رېنتېگىن نۇرى، رادىئوئاكتىپ ئىزوتوپنىڭ بايقىلىشى ۋە ئۇلترا ئۆتكۈزۈشچانلىق ھادىسىسىنىڭ بايقىلىشىمۇ بار. بۇلارنىڭ ھېچقايسىسى مۇناسىپ ھالدا ئىدىئولوگىيە ئىنقىلابىنى كەلتۈرۈپ چىقارغىنى يوق. كرىك بىلەن ۋاتسوننىڭ ئىنقىلاب خاراكتېرلىك بايقىشىنىڭمۇ ئىدىئولوگىيە ئىنقىلابىنى كەلتۈرۈپ چىقارغىنىنى كۆرگىنىم يوق.

ئەڭ ئەھمىيەتلىكى ئېينىشتېين ئىنقىلابىدۇر. مەن ئېينىشتېيننىڭ ئىلىم-پەن ئىنقىلابىنى نەزەردە تۇتۇۋاتمەن، لېكىن ئۇنىڭ زىيالىيلار ئارىسىدا پەيدا قىلغان ئىدىئولوگىيە جەھەتتىكى تەسىرى كۆپىنچە ئىنقىلابى ياكى دارۋىن ئىنقىلابىنىڭكىدىن قېلىشمايدۇ.

ئېينىشتېيننىڭ فىزىكىدىكى ئىنقىلاب خاراكتېرلىك بايقىشىنىڭ بىرى تار مەنىدىكى نىسپىيلىك نەزەرىيىسى بولۇپ، ئۇ نيۇتون دىنامىكىسىنى ئاغدۇرۇپ تاشلىدى، گالىلېي ئۆزگەرمەسلىكى ئورنىغا لورېنتس ئۆزگەرمەسلىكىنى دەسسەتتى. بۇ قېتىمقى ئىنقىلاب بىزنىڭ مۇۋاپىقلىق مىزانىمىزنى قانائەتلىنىدۇرىدىغان بولدى، يەنى كونا نەزەرىيىنى نۇر تېزلىكىدىن تۆۋەن بولغان ئەھۋالدا يەنىلا تەخمىنىي توغرا دەپ چۈشەندۈرۈشكە بولىدىغان بولدى.

لېكىن ئىلىم-پەن ئىنقىلابى مەيلى قانچىلىك ئۇزۇل-كېسىل بولسۇن، چوقۇم ئالدىنقىلارنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى ساقلاپ قېلىشى

كېرەك، شۇ سەۋەبتىن ئۇنىڭ ئەنئەنىلەردىن ھەقىقىي تۈردە ئادا-جۇدا بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. دەل شۇنداق بولغاچقا، ئىلىم-پەن ئىنقىلابى ئەقلىدۇر. ئەلۋەتتە، بۇ، مۇشۇنداق ئىنقىلابنى ئېلىپ بارىدىغان ئۇلۇغ ئالىم تامامەن ئەقلىي ئادەم بولۇشى كېرەك دېگەننى بىلدۈرمەيدۇ. دەل ئۇنىڭ ئەكسىچە، مەن ئىلىم-پەن ئىنقىلابىنىڭ مۇۋاپىقلىقىنى دەلىللەۋاتقان بولساممۇ، لېكىن مەن قىياس قىلىدىمكى، مۇبادا ھەقىقىي ئالىم «ھېچ ياققا ئاغمايدىغان» مەنىدىكى «ئويىپكىتىپ ۋە ئەقلىي» ئادەم بولۇپ قالسا، ئۇ ھالدا بىز ئىلىم-پەننىڭ ئىنقىلابىيلىقىنىڭ دەل ھېچنېمە بۆسۈپ ئۆتەلمەيدىغان توسالغۇ تەرىپىدىن يولى توسىلىپ قالىدىغانلىقىنى كۆرىمىز.

د ر ا ك

(1902 —)

د ر ا ك — ئىنگلىزلىك مەشھۇر فىزىكا ئالىمى، ئەڭ ياش نوبېل مۇكاپاتىغا ئېرىشكۈچىلەرنىڭ بىرى؛ بالىلىق ۋاقىتلىرىدا ئوقۇشتا ئادەتتىكىچە يولغاچقا ئائىلىسىدىكىلەرنىڭ كەمىتىشىگە ئۇچرايدۇ، شۇنداقمۇ تىرىشپ ئىلگىرلەيدۇ؛ 1926-يىلى كامبىرىج ئۇنىۋېرسىتېتىدا پەلسەپە بويىچە دوكتورلۇق ئۇنۋانىغا ئېرىشىدۇ؛ 1927-يىلى 25 يېشىدا سانت جون ئىنىستىتۇتىنىڭ تەتقىقاتچىسى بولىدۇ، ياندۇرقى يىلى شىرودىنگېرنىڭ دولقۇن تەڭلىمىسىنى ئېنىقلىتىشنىڭ نىسپىلىك نەزەرىيىسى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ، نىسپىلىك نەزەرىيىسى دولقۇن تەڭلىمىسىنى بىرپا قىلىپ، مىكرو زەررىچە ھەرىكىتىنى نەسۋىرلەپ بېرىدۇ؛ بۇ تەڭلىمە بويىچە ئۇ ئانتى ئېلېكترون، ئانتى پروتون قاتارلىق ئانتى زەررىچىلەرنىڭ مەۋجۇتلۇقىدىن بېشارەت بېرىدۇ، كېيىن بۇنى باشقا ئالىملار ئىسپاتلايدۇ. ئۇ مۇشۇ نەتىجىسى ئۈچۈن 1933-يىلى نوبېل فىزىكا مۇكاپاتىغا ئېرىشىدۇ. لېكىن سالاھىيەت سۈرۈشتۈرۈش ئارقىسىدا ئۇنىڭ مۇۋەپپەقىيىتىگە مەملىكەت ئىچىدە ئۇزاققىچە ئېتىبار بېرىلمەيدۇ، ئىنگلىز خان جەمەتى ئىلمىي جەمئىيىتى ئۇ مۇكاپاتقا ئېرىشىپ ئالتە يىلدىن كېيىن ئاندىن ئۇنىڭغا ئىلمىي مېدال تەقدىم قىلىدۇ. مۇكاپاتلاش يىغىنىدا ئۇ يۇمۇرلۇق قىلىپ: «مەن بۇ ئالاھىدە مېدالنىڭ ئاللىقاچان ماڭا ئاتاپ قويۇلغانلىقىنى بىلمەتتىم، لېكىن ئۇنى ماڭا مانا ئەمدى بېرىشتى. چۈنكى بۇرۇن مېنىڭ يېشىم بەلگىلىمىگە توغرا كەلمەيتتى» دەيدۇ.

بۇ — ئىتالىيەنىڭ تىرىشەن ھازىرقى زامان فىزىكا مۇھاكىمە-
 يىغىنىدا سۆزلەنگەن نۇتۇق. ئۇ بۇ نۇتۇقدا نەزەرىيەۋى فىزىكىنىڭ
 تەتقىقات ئۇسۇلىنى تونۇشتۇرغان، بۇ ئۇسۇللار باشقا پەنلەرگەمۇ
 باب كېلىدۇ. ئۇ ئىلىم-پەن تەتقىقاتىنىڭ ئىككى خىل ئاساسىي
 ئىندىزىنى — بىرى، تەجرىبە قىلىشنى ئاساس قىلىش، يەنە
 بىرى، ماتېماتىكا ئاساسىنى ئاساس قىلىشنى ئوتتۇرىغا قويۇپ،
 تەتقىقاتتا ئېچىۋېتىلگەن مېگنىنى ساقلىغان ھالدا يېڭى ئىدىيىنى
 قوبۇل قىلىش كېرەكلىكىنى؛ بەزى ھالەتنى ساقلاپ، ئىجادىي
 تەپەككۇر پەيدا قىلىشنى ئوتتۇرىغا قويدۇ. ئىلىمىي تەتقىقات
 ئەمەلىيىتىدىن خۇلاسەلىپ چىقىلغان بۇ تەجرىبىلەر كىشىلەرگە
 مېتودولوگىيەلىك ئىلھام بېرىدۇ.

نەزەرىيەۋى فىزىكىنىڭ ئۇسۇلى

1961-يىلى 6-ئاي

مەن سىلەر بىلەن بىر نەزەرىيەۋى فىزىكا ئالىمىنىڭ قانداق
 خىزمەت ئىشلەيدىغانلىقى — ئۇنىڭ تەبىئەت قانۇنىيەتلىرىنى قانداق
 قىلىپ تېپىمۇ ياخشى چۈشىنىشكە تىرىشىدىغانلىقى توغرىسىدا
 سۆزلەشمە كىچىمەن.

بىر كىشى ئۆزىنىڭ بۇرۇن ئىشلىگەن خىزمەتلىرىنى ئەسلىيەلەيدۇ.
 بۇ چاغدا ئۇنىڭ كۆڭلىدە كۆز ئالدىدىكى مەسىلىلەرنى بىر تەرەپ
 قىلغاندا قىممەتكە ئىگە ئىلھامغا ۋە ساۋاققا ئىگە بولسامكەن
 دەيدىغان بىر ئاساسىي ئۈمىد بولىدۇ. بىز ئىلگىرى چوقۇم بىر
 تەرەپ قىلىشىمىز زۆرۈر بولغان مەسىلىلەر بىلەن بۈگۈنكى مەسىلىلەر
 ناھايىتى كۆپ ئوخشاشلىققا ئىگە (تۈپتىن ئېيتقاندا)، ئىلگىرى
 مۇۋەپپەقىيەتلىك بولغان ئۇسۇللارغا باھا بېرىپ ئۆتۈش نۆۋەتتىكى

خىزمەتلەرگە مەلۇم پايدا يەتكۈزىدۇ.

نەزەرىيەۋى فىزىكا ئالىملىرىنىڭ خىزمەت تەرتىپىنى ئىككى چوڭ تۈرگە ئايرىشقا بولىدۇ. ئۇنىڭ بىرى، تەجرىبە قىلىش ئاساسىدا خىزمەتنى باشلاش. بۇنىڭ ئۈچۈن، تەجرىبە فىزىكا ئالىملىرى بىلەن زىچ ئۇچرىشىشنى ساقلاپ، ئۇلار ئېرىشكەن بارلىق نەتىجىلەرنى ئىگىلەپ، بۇ نەتىجىلەرنى ئەتراپلىق، مەمنۇن بولارلىق بىر شەكىلگە ماس كېلىدىغان قىلىش كېرەك.

ئىككىنچى بىرخىل تەرتىپ ماتېماتىكا ئاساسىدا خىزمەتكە كىرىشىپ، ھازىرقى نەزەرىيەلەرنى تەكشۈرۈپ ۋە تەنقىدلەپ، ئۇنىڭدىكى خاتالىقلارنى بىلىپ چىققاندىن كېيىن ئۇنى تۈگىتىش. بۇ يەردىكى قىيىنچىلىق بۇ خاتالىقلارنى تۈگىتىش بىلەن بىللە ھازىرقى نەزەرىيەلەردىكى غايەت زور مۇۋەپپەقىيەتلەرنى بۇرۇۋەتمەسلىكتە.

مۇشۇنداق ئىككى خىل ئومۇمىي تەرتىپ مەۋجۇت. ئەلۋەتتە، ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى پەرق زادى ئۆزگەرمەيدىغان پەرق ئەمەس، ئىككى قۇتۇپ ئوتتۇرىسىدا ھەرخىل دەرىجىدىكى تەرتىپلەر بار.

قايسى خىل تەرتىپكە ئەمەل قىلىش ناھايىتى چوڭ دەرىجىدە تەتقىق قىلىدىغان تېمىغا باغلىق. ئانچە ئوقمايدىغان تېمى ئۈچۈن ئېيتقاندا، كىشىلەر ئۇ يەردە پۈتۈنلەي يېڭى بىر زېمىن ئېچىۋاتىدۇكى، ئۇلار پۈتۈنلەي قىلغان تەجرىبىلەرنىڭ تەرتىپىگە ئەمەل قىلىشقا مەجبۇر بولىدۇ. بىر يېڭى تېمى ئۈچۈن ئېيتقاندا، كىشىلەر دەسلەپتە تەجرىبە قىلىش بىلەن ئېرىشكەن دەلىللەرنى يىغىدۇ ۋە ئۇلارنى تۈرگە ئايرىدۇ.

مەسىلەن، ئالدىنقى ئەسىردە بىز بەرپا قىلغان ئېلېمېنتلار دەۋرىيلىك جەدۋىلى توغرىسىدىكى بىلىملەرنىڭ قانداق يىغىلغانلىقىنى ئەسلىپ باقايلى. دەسلەپتە كىشىلەر ماتېرىياللار يىغقان ۋە ئۇ ماتېرىياللارنى رەتلەپ چىققان. دەۋرىيلىك جەدۋىلنىڭ بەرپا

قىلىنىشىغا ئەگىشىپ كىشىلەر ئاندىن پەيدىنپەي ئۇنىڭغا ئىشەنگەن، ئاخىرىدا، دەۋرىيلىك جەدۋىلى تاماملىنىپ دەپ قالغاندا، كىشىلەر قەيەر بوش قالغان بولسا كېيىن كەشىپ قىلىنغان يېڭى ئاتوم بىلەن بۇ بوشلۇقنىڭ تولدۇرۇلىدىغانلىقىدىن بېشارەت بېرىشكە تامامەن ئىشەنچ تۇرغۇزالغان. بۇ بېشارەتلەر پۈتۈنلەي ئەمەلگە ئاشتى. نۆۋەتتە، يۇقىرى ئېنېرگىيە فىزىكىسىدىكى يېڭى زەررىچىلەر توغرىسىدا ئىنتايىن ئوخشىشىپ كېتىدىغان بىر ئەھۋال مەۋجۇت. بۇ زەررىچىلەر بىر جەدۋەلگە چۈشۈرۈلدى. كىشىلەر بۇ سىستېمىغا شۇنچە ئىشىنىدۇكى، بوشلۇق بارلىقى بايقالغان ھامان ئۇنى تولدۇرۇشقا بىر زەررىچە بايقىلىدۇ، دەپ بېشارەت بېرىدۇ.

ئەگەر كىشىلەر فىزىكىنىڭ تېخى ناھايىتى ئاز بىلىنگەن ھەربىر ساھەسىدە جەزمەن دېگۈدەك خاتا، بىمەنە تەسەۋۋۇرغا يېتىپ قېلىشىنى خالىمىسا، تەجرىبە قىلىپ كۆرۈش ئاساسىنى مەھكەم ساقلىشى كېرەك. مەن تەسەۋۋۇرنى بىر تاياققا ھەيدەپلا ئەيىبلەمەكچى ئەمەسمەن. ئۇنىڭ نەتىجىسى خاتا بولۇپ چىقسىمۇ، لېكىن ئۇ بەلكىم قىزىقارلىقتۇر، بەلكىم ۋاسىتىلىك ئىشقا ئەسقىتىپ قالار. كىشىلەر يېڭى ئىدىيىنى ھامان ئېچىۋېتىلگەن مېڭە بىلەن قوبۇل قىلىشى كېرەك. شۇ سەۋەبتىن تەسەۋۋۇرغا پۈتۈنلەي قارشى تۇرماسلىقى، لېكىن ئېھتىياتچان بولۇشى، تەسەۋۋۇرغا ھەددىدىن ئوشۇق يېتىپ قالماسلىقى لازىم.

شۇنى دېگەچ كېتەيكى، ئەڭ ياخشى ئوي-پىكىر ئادەتتە كىشىلەر ئۇنى پائال ئىزدەشكە كىرىشكەن چاغدا ئەمەس، بەلكى ئۆزىنى بوش قويۇۋەتكەن چاغدا پەيدا بولىدىغانلىقىنى بايقىدىم. پروفېسسور بروك بىزگە ئۆزىنىڭ قانداقلارچە پويىزدا ئولتۇرۇپ كېتىۋېتىپ بەزى ئوي-پىكىرلەرگە كېلىپ قالغانلىقىنى، بەلكى دائىم سەيلە-سايماھەت ئاخىرلىشىشتىن ئاۋۋال بۇ ئوي-پىكىرلەرنى ۋايىغا يەتكۈزۈپ بولىدىغانلىقىنى دەپ بەرگەندى. مەن ئۇنداق ئەمەس، مەن دائىم يەكشەنبە كۈنلىرى ئۇزاق-ئۇزاقلاغا پىيادە مېڭىپ

بارمەن، ئايلىنىپ يۈرگەن ۋاقتىدا، كۆپ ھاللاردا بېپەرۋا كەيپىياتتا ھازىرقى ئەھۋالنى ئەسلەيمەن. بۇنداق سورۇن كۆپ ھاللاردا نەتىجىلىك بولۇپ چىقىدىغانلىقى ئىسپاتلاندى، گەرچە ئايلىنىپ سەيلە قىلىپ يۈرۈشتىكى مەقسەتتە كەشۈرۈش ئەمەس، بەلكى دەم ئېلىش بولسۇمۇ.

دەل مۇشۇنداق بىر سورۇندا مەن كوممۇتاتور بىلەن پوسسون ئالامىتى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنىڭ مۇمكىنلىكىنى ئويلىدىم. مەن پوسسون ئالامىتىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى ئانچە ئۇقمايتتىم، شۇڭا بۇ مۇناسىۋەت توغرىلۇق بىر يەرگە كېلەلمىدىم. ئۆيگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن مەن شۇنى بايقىدىمكى، مېنىڭدە پوسسون ئالامىتىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدىغان بىرەر كىتاب يوق ئىكەن. شۇڭا ئەتسى ئەتىگەندە كۈتۈپخانىنىڭ دەرۋازىسى ئېچىلغۇچە تىت-تىت بولۇپ كۈتۈشكە توغرا كەلدى، مەن بۇ ئوي-پىكىرنى دەلىللەشكە كىچى ئىدىم.

ئاتوم فىزىكىسىنىڭ ئاخىرقى نىشانى مۇۋاپىق ئىپتىدائىي تەكلىمىگە ئېرىشىش، شۇنىڭدىن پۈتكۈل ئاتوم فىزىكىسىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىش ئىدى. بۇنىڭغا يەتكۈچە خېلى ئارىلىق بار ئىدى. بۇ نىشانغا قاراپ ئىلگىرىلەشنىڭ بىرىنچى قەدىمى تۆۋەن ئېنېرگىيە فىزىكىسى نەزەرىيىسىنى تاماملاش بولۇپ، بۇ كۋانت ئېلېكترو دىنامىكىسى ئىدى. ئاندىن كېيىن ئۇنى بارغانسېرى يۇقىرى بولغان ئېنېرگىيىگە كېڭەيتكىلى بولاتتى. لېكىن ھازىرقى كۋانت ئېلېكترو دىنامىكىسى ماتېماتىكىلىق ئېستېتىكىنىڭ يۇقىرى ئۆلچىمىگە ماسلىشالمايدۇ. بىز ئاساسىي فىزىكا نەزەرىيىسىدە مۇشۇنداق ماتېماتىكىلىق ئېستېتىكىنىڭ بولۇشىنى ئۈمىد قىلىمىز. ھازىر كۋانت ئېلېكترو دىنامىكىسى كىشىلەرنى يەنىلا ئاساسىي ئىدىيە جەھەتتە كەسكىن ئۆزگىرىش بولۇشى زۆرۈر دېگەن تۇيغۇغا كەلتۈرىدۇ.

يۇكاۋا خىدېكى

(1981 — 1907)

يۇكاۋا خىدېكى — ياپونىيىلىك فىزىكا ئالىمى، 1929-يىلى كىوتو ئىمپېرىيە ئۇنىۋېرسىتېتىنى پۈتتۈرگەن؛ 1938-يىلى ئوساكا ئىمپېرىيە ئۇنىۋېرسىتېتىدا دوكتورلۇق ئۇنۋانىغا ئېرىشكەن، كېيىن كىوتو ئۇنىۋېرسىتېتىدا فىزىكا پروفېسسورى بولغان؛ ئامېرىكىنىڭ پرىنستون ئالىي تەتقىقات يۇرتىدا ۋە كولومبىيە ئۇنىۋېرسىتېتىدا تەتقىقات بىلەن شۇغۇللانغان؛ 1953-يىلى دۆلىتىگە قايتىپ كېلىپ كىوتو ئاساسىي فىزىكا تەتقىقات ئورنىنىڭ باشلىقى بولغان؛ 1935-يىلى بىر خىل يېڭى يادرو كۆچى نەزەرىيىسىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، ئېلېكترون بىلەن پروتون ئوتتۇرىسىدىكى تېز ئۆزگىرىدىغان زەررىچە (مېزون) نىڭ مەۋجۇتلۇقىدىن بېشارەت بېرىدۇ. بۇنداق زەررىچىنىڭ مەۋجۇتلۇقى كېيىنكى ۋاقىتلاردا تەجرىبە ئارقىلىق دەلىللەندى. ئىككىلىمچى ئاتوم نەزەرىيىسى تەتقىقاتىدىكى غايەت زور نەتىجىلىرى ئۈچۈن 1949-يىلى نوبېل فىزىكا مۇكاپاتىغا ئېرىشىدۇ.

بۇ — ناگاۋاداكى CBC كۈلۈپىنىڭ نۇتۇق سۆزلەش يىغىنىدا سۆزلەنگەن نۇتۇق. ئىلىم-پەن پائالىيىتى بىرخىل ئىجادىي پائالىيەت بولۇپ، ئىلىم-پەندە كەشپىيات يارىتىش ئۈچۈن ئىجادكارلىق كېرەك. ئىجادكارلىق — ئالىملاردا بولۇشقا تېگىشلىك قەيەتلىك پەزىلەت. يۇكاۋا خىدېكى ئۆزىنىڭ ئىلمىي تەتقىقاتىنى تەسراتلىرىغا ئاساسەن، ئىجادكارلىق توغرىسىدا چوڭقۇر، چۈشىنىشلىك چۈشەنچە بىرگەن. نۇتۇق يېقىلىق بولۇپ، سوئال

ۋە قارشى سوئال تەلەپپوزىدا بولغاچقا ھەم ئاممىنى بېكىر قىلىشقا ئىلھاملاندۇرىدۇ، ھەم كىشىلەرگە نەك باراۋەرلىك ئاساستا بېكىر ئالعاشتۇرۇش ۋە ئۆزئارا مەسلەھەتلىشىش تۇيغۇسى بېرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن نۇتۇق سۆزلىگۈچىنىڭ ئاددىي-ساددا، كەشەر، سەمىي يەزىلىتىنى ئىپادىلەيدۇ. نۇتۇقنىڭ ئاخىرىدا، نۇتۇق سۆزلىگۈچى ماشىنا مەدەنىيىتى يۈكسەك دەرىجىدە تەرەققىي قىلغاندىن كېيىن ئىنسانلارغا تېخىمۇ زور ئىجادىي كۈچ كېرەكلىكىدىن بېنارەت بېرىپ، ئىنسانلارنىڭ ئۆزىنىڭ ئىجادىي كۈچىنى تەرەققىي قىلدۇرۇشى كېرەكلىكىنى ئېيتىدۇ. بۇ سەمىي نەسەت ئىجادىيەت نەجرىبىلىرى ۋە ئىلمىي ئىقىل-پاراسەتنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، كىشىلەرگە چوڭقۇر ئىلھام بېرىدۇ.

ئالىمنىڭ ئىجادكارلىقى

1964-يىلى 5-ئاينىڭ 4-كۈنى

بىزگە ئوخشاش ئىلمىي تەتقىقات ۋە مائارىپ بىلەن شۇغۇل-لىنىدىغانلار ھەر يىلى ئىجادىي خاراكتېردە بولغان خىزمەتلەرنى ئىشلەش كويىدا بولىدۇ. ئۆزىمىزلا ئەمەس، ياشلارنىڭمۇ ئۆزىگە خاس ئىجادكارلىق روھىدا بولۇشىنى تىلەيمىز. قانداق قىلغاندا بۇ مەقسەتكە يەتكىلى بولىدۇ؟ بۇ مەن دائىم ئويلايدىغان بىر مەسىلە. لېكىن ئالىملارنىڭ ئۆزىگە خاس ئىجادكارلىقنى جارى قىلدۇرۇشى، كارامەت بىر خىزمەتلەرنى قىلىۋېتىشى ھەقىقەتەن خېلى قىيىن بىر ئىش. ئۇزۇن مۇددەتلىك تەتقىقات تۇرمۇشىدا بۇنى ئىشقا ئاشۇرالايدىغانلارمۇ بارماق بىلەن سانغۇدەكلا، پۇرسەتمۇ ئاز تېپىلىدۇ. ئوخشاشلا ھەممەيلەن ئۆزىگە خاس ئىجادكارلىقنى جارى قىلدۇردۇق دېگىنى بىلەن، ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭ چوڭ-كىچىكلىك دەرىجىسىمۇ ئوخشاش بولمايدۇ. مۇبادا كىمكى بىزە بولسىمۇ

ئىجادكارلىقنى جارى قىلدۇرالسا، بۇمۇ بىر نەتىجە قازانغانلىق بولىدۇ؛ ئەگەر چوڭراق بولسا، ھاياتىدا بىرلا قېتىملىق بولسا، بۇمۇ ناھايىتى تەس. ئەگەر ئىككى قېتىم شۇنداق قىلالسا، بۇ خېلىلا قالتىس ئىش قىلغانلىق بولىدۇ. لېكىن بىر قېتىممۇ نەتىجە يارىتالماسلىققا كەلسەك، بۇمۇ دائىم كۆرۈلۈپ تۇرىدىغان ئىش.

ئەگەر تەلىپى ئوڭدىن كېلىپ بىر قېتىمدىلا مۇۋەپپەقىيەت قازىنالمىسا ياكى تەلىپى تازا ئوڭدىن كېلىپ ئىككىلا قېتىمدا مۇۋەپپەقىيەت قازىنالمىسا، مۇشۇنداقمۇ بولسۇن، ئۇ ھالدا ئۇ باشقا يىللاردا زادى نېمە ئىش قىلغان بولىدۇ؟ تىرىشتى؟ ئوينىدى؟ ياكى دەم ئالدى؟... مەيلى ۋاقىتنى قانداق ئۆتكۈزگەن بولسۇن، ئۇ مۇشۇ ئارىلىقتا ھېچقانداق ئىجادكارلىقنى جارى قىلدۇرالمىغان بولىدۇ. ئىلىم بىلەن شۇغۇللانغانلار مۇشۇنداق بولۇپ قالماستىن، سەنئەت ياكى تېخنىكا خىزمىتى بىلەن شۇغۇللانغانلارمۇ، مەيلى ئۇ قانداق تىرىشىپ ئىشلىمەكچى بولغان، ئۆزىگە خاس ئىجادكارلىقنى جارى قىلدۇرماقچى بولغان بولسۇن، ئوڭۇشلۇق ھالدا جارى قىلدۇرالمىغانى يەنىلا ئازچىلىق بولىدۇ. بۇنداق دېگىنىم باشقا ۋاقىت پۈتۈنلەي بوشقا ئۆتكۈزۈۋېتىلدى دېگىنىممۇ؟ ئەلۋەتتە ئۇنداق دېگەنلىك ئەمەس. بەش قېتىم، ئون قېتىم ئىشلىگەندە ھەممىدە مەغلۇپ بولغان تەقدىردىمۇ بوشىشىپ كېتىشكە بولمايدۇ، يۈز قېتىم مەغلۇپ بولغان تەقدىردىمۇ داۋاملىق ئىشلەش كېرەك، پەقەت ئاشۇ تەكرار مەغلۇبىيەتلەر جەريانىدا بەزى مۇۋەپپەقىيەتلىك پۇرسەتلەر بولۇپ قالىدۇ.

مۇنداق دېسەك بولامدۇ، قانداق؟ بىر تەتقىقات خادىمىنىڭ باشتىن كەچۈرىدىغىنى ئومۇمەن 30 يىلدىن 40 يىلغىچە بولىدۇ. مۇشۇ ۋاقىت ئىچىدە بىر قېتىم ياكى ئىككى قېتىم مۇۋەپپەقىيەت قازىنالمىسا كاتتا ئىش بولغان بولىدۇ. بىر قېتىم مۇۋەپپەقىيەت قازىنالمىغان تەقدىردىمۇ، تىرىشىپلا ئۇنىڭدىمۇ چوقۇم مەنپەئەتكە ئېرىشىدۇ. مۇۋەپپەقىيەت قازىنالمىسا قىلچە ئەھمىيىتى يوق ئىش

بولدى دېگىلى بولمايدۇ. بۇ خىلدىكى مەسىلىلەر توغرىسىدا، ئالىملارنىڭ ئۆزۈمنىڭ كەسىپ بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغان ئىجادكارلىقى توغرىسىدا شەخسەن قارىشىنى سۆزلەپ ئۆتمە كېيەن.

ئۆز قارىشىدا چىڭ تۇرۇش — زۆرۈر شەرت

بايا ئېيتقىنىمىدەك، تەتقىقات خىزمىتى، ئۆزىدە ئىقتىدار بولسا، مەغلۇپ بولۇش مۇمكىنلىكى سېزىلسىمۇ داۋاملاشتۇرۇلۇشى كېرەك. بەزىدە تەتقىقاتى توختاتقان بولسام بوپتىكەن دېگەن پىكىر تۇغۇلسىمۇ، لېكىن يەنىلا ئۇنىڭدىن ۋاز كەچكۈسى كەلمەي، ئۆزىنىڭ يەنىلا داۋاملاشتۇرۇشىغا توغرا كېلىدۇ. بەختىمىزگە يارش، بىزدەك مۇشۇنداق ئۇنىۋېرسىتېتتا تەتقىقات خىزمىتىنى قىلىدىغانلارغا پېنسىيىگە چىقىش توغرىسىدا بەلگىلەمە چىقىرىلغان. مەسىلەن كىوتو ئۇنىۋېرسىتېتىدا پېنسىيىگە چىقىش يېشى 60 ياش دەپ بەلگىلەنگەن، ئۇرۇشتىن كېيىن 63 ياش قىلىپ ئۆزگەرتىلدى. زادى 60 ياشتا پېنسىيىگە چىققان ياخشىمۇ ياكى 63 ياشتا پېنسىيىگە چىققان مۇۋاپىقمۇ، بۇمۇ ئادەمگە قاراپ بولىدۇ. مەيلى قانداق بولمىسۇن، پېنسىيىگە چىقىش مەسىلىسى بار. شۇڭا چوقۇم پېنسىيىگە چىققۇچە تىرىشىش كېرەك. ئەگەر ئىش مەغلۇبىيەت بىلەن ئاخىرلىشىدىغان بولسا، ئۇ ھالدىمۇ ئۆلگۈچە نىيىتىدىن قايتماسلىققا توغرا كېلىدۇ! گەرچە شۇنداق ئويلىساقمۇ، لېكىن نىيىتىدىن قايتمايدىغان كىشىلەر يەنىلا ئۇنىۋېرسىتېتتا ئىشلىمىسەمۇ ئۆزۈم تىرىشىپ ئىشلىسەملا يەنىلا ئۈمىد بار دەپ قارايدۇ. ئەگەر بىز ئالىملارنىڭ كەچۈرمىشلىرىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، بۇ مەسىلىدە مەن ناھايىتى سۈپىيىكتىمەن. بۇنىڭ سەۋەبى شۇكى، ئىلمىي خىزمەت بىلەن شۇغۇللىنىشنىڭ ئۆزى ئۆز قارىشىدا چىڭ تۇرۇشقا موھتاج، يەنى «ئۆز قارىشى» غا تايىنىپ ئىشلەشكە توغرا كېلىدۇ. ئىلمىي خىزمەت بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلارنىڭ ھەممىسىدە چوقۇم مۇشۇنداق «ئۆز قارىشى» بولسا كېرەك. لېكىن «ئۆز

قارشى « دېگەن كۈچىيىپ قايسى دەرىجىگە يېتىدۇ؟ قايسى دەرىجىگىچە چىڭ تۇرۇلىدۇ؟ بۇ ئادەمگە قاراپ پەرقلىنىدۇ. لېكىن ھەرگىز ئۆز قارىشىدا چىڭ تۇرغاندىلا تۆھپە ياراتقىلى بولىدۇ، دېگىلى بولمايدۇ. مەيلى ئۆز قارىشىدا قانداق چىڭ تۇرمىسۇن، تۆھپە يارىتالمايدىغان كىشىلەر ھامان بولىدۇ. ئەگەر ماتېماتىكىدا دائىم قوللىنىلىدىغان گەپ بىلەن ئېيتساق، بىرەر مەسىلىنى ھېسابلاپ چىقىرىش ئۈچۈن ئۇنىڭغا زۆرۈر، تولۇق شەرت بولۇشى كېرەك. مېنىڭچە، ئۆز قارىشىدا چىڭ تۇرۇش ھەقىقەتەن زۆرۈر شەرت، لېكىن ئۇ راستلا تولۇق شەرت ئەمەس.

نېمىشقا « ئۆز قارشى » دا چىڭ تۇرۇش كېرەك؟ بۇ مەسىلە توغرىلۇق ئېنىق بىر نېمە دېيىش تەس. ئەگەر يەنىمۇ ئىلگىرىلەپ ئويلايدىغان بولساق، مېنىڭچە، بۇ ئادەمنىڭ ئۆزىدە مەۋجۇت ئىنتايىن چوڭقۇر ئىچكى زىددىيەتلەر بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك. دۇنيادا ئادەتتىكىچە ئادەملەر بولىدۇ، داڭلىق ئادەملەر بولىدۇ، ھېچنېمىگە ئەرزىمەس ئادەملەرمۇ بولىدۇ، غەلتە ئادەملەرمۇ ياكى ئۆزگىچە ئادەملەرمۇ بولىدۇ، ئۇلارنىڭمۇ ھەرخىل تىپتىكىلىرى بولىدۇ.

چوڭ جەھەتتىن ئايرىغاندا، بىرخىلى ئەۋلىيالار، يەنى ئەۋلىيالارغا ئوخشاش ئادەملەر، مەن بۇ دەرىجىگە يېتىشتىن كۆپ يىراقمەن، شۇڭا ئەۋلىيا-ئەنبىيالارنىڭ ئەھۋالىنى ئانچە بىلمەيمەن. لېكىن مەن بۇ خىلدىكى ئادەملەرنىڭ ئۆز قارشى يوق دەپ قارايمەن. ئىلگىرى ئۇلاردا ئۆز قارشى بار بولسا كېرەك، ئەمما كېيىنكى زامانلاردا تۈگەپ كېتىپتۇ.

بۇنىڭغا مۇناسىپ ئىككىنچى بىر خىلدىكى كىشىلەر — تالانت ئىگىلىرى ياكى تالانت ئىگىسى دەرىجىسىگە يەتمىسۇ، لېكىن خېلى مۇنەۋۋەر ئىقتىدارغا ئىگە بولغان ۋە ئۆز خىزمىتىنى تىرىشىپ ئىشلەيدىغان كىشىلەر. بۇ خىلدىكى كىشىلەردە ئاشۇنداق ئاڭ بارمۇ، يوقمۇ؟ بىلمەيمەن، لېكىن ئۇلارنىڭ يەنىلا مەلۇم « ئۆز قارشى » بار. سەترەك گەپ بىلەن ئېيتقاندا، ئۇلار « ئۆز

قارىشىدا جاھىللىق بىلەن چىڭ تۇرغۇچىلار « دېيىلىدۇ. ئادەم ھەممىدىن ئۈستۈن تۇرۇپ كېتىدىغان بولسا، مېنىچە، ئىلىم ياكى سەنئەت خىزمىتى بىلەن شۇغۇللىنالمىدۇ. ئەۋلىيا-ئەتىيالاردىن باشقىچە تىپتىكى تالانت ئىگىلىرى ياكى تالانت ئىگىلىرىگە يېقىنراق كېلىدىغان كىشىلەرنىڭ كاللىسىدا ھامان چوڭقۇر زىددىيەتلەر بولىدۇ. مەلۇم بىر نۇقتىئىنەزەرگە نىسبەتەن ئۆز قارىشىدا چىڭ تۇرغان چېغىدا، ئۇنىڭ ئەكسىچە بولغان نۇقتىئىنەزەرنى ئۆز كاللىسىدىن تازىلاپ چىقىرىۋېتىشى ئانچە ئاسانغا چۈشمەيدۇ. شۇنداق ئەمەسمۇ؟ ئېھتىمال ئۇنداق ئەمەستۇ؟ باشقىچە چارىگە يۈتكىسە ياخشىراق بولارمۇ؟ ئالىملار ئەنە شۇنداق ئىشىنىش ۋە گۇمانلىنىش ئىچىدە كېچە-كۈندۈز ھاردىم-تالدىم دېمەي خىزمەت قىلىدۇ.

ئەلۋەتتە ھەممىنى بىر تايىقتا ھەيدىگىلى بولمايدۇ، بىز شۇغۇللىنىۋاتقان نەزەرىيىۋى فىزىكا، ئاساس فىزىكىسى تەتقىقات خىزمىتى مانا مۇشۇ تۈرگە كىرىدۇ. مەلۇم بىر ئالىم مەلۇم تەلىماتقا قەتئىي ئىشىنىدۇ، ئەھۋالدىن قارىغاندا، يۈزدە-يۈز پىرسەنت ئىشىنىدىغان ئوخشايدۇ، لېكىن خىيالغا كەلمىگىنى شۇكى، ئۇنىڭ كاللىسىدا ئويلىنىۋاتقان ئەكسىچە نۇقتىئىنەزەرمۇ بار ئىكەن. مۇشۇنىڭغا ئوخشاش ئىشلارمۇ خېلى كۆپقۇ! خىزمەت ئىشلەشكە ماھىر كىشى ئاشۇنداق بولىدۇ. دەل شۇنداق بولغاچقا، ھەيران قالارلىق كۈچكە ئىگە بولىدۇ. ئۆزى پۈتۈنلەي ئويغىنىپ كەتكەن بولسا، ئىلمىي ماقالە يېزىشنىڭ زۆرۈرىيىتى قالمايدۇ. ئىلمىي ماقالە يېزىش ئىشىنى ئالسا، ئۇنى باشقىلارنىڭ ئوقۇشى ئۈچۈن يازىدىغاندەك قىلىمىز، ئەمەلىيەتتە، ئالدى بىلەن ئۆزىمىزگە ئوقۇپ بېرىمىز.

تالانت ئىگىسى ۋە غەلىتە ئادەم

مەيلى قانداق بولمىسۇن، كۆڭلىدە ئاشۇنداق زىددىيەت بولىدىغانلا بولسا، مەلۇم شەكىل بىلەن ئىپادىلىنىپ چىقىدۇ.

ئىپادىلىنىش شەكلى ھەرخىل بولۇشى مۇمكىن، بولۇپمۇ كىشىگە غەلىتە بولۇپ كۆرۈنىدىغان چاغدا ئەۋلىيا بولۇپ قالىدۇ. غەلىتەرەك ئىشنى قىلالايدىغان ئادەملا تالانت ئىگىسى دەپ قارىلىدۇ. لېكىن تالانت ئىگىسى بىلەن غەلىتە ئادەم تامامەن بىردەك بولمايدۇ؛ گەرچە تالانت ئىگىسى بولسۇمۇ، لېكىن بەزىدە غەلىتە ئادەمنىڭ قىلقلارنى قىلىپ قويۇشى مۇمكىن؛ لېكىن غەلىتە ئادەمنىڭ قىلقلارنى قىلىپ قويغۇچىنىڭ تالانت ئىگىسى بولۇشى ناتايىن. كىشىلەرنىڭ مەجەز-خاراكتېرى ناھايىتى غەلىتە بولىدۇ، ھامان باشقىلارنى ئانداق قالتىس ئادەم، مۇنداق كارامەت ئادەم دېيىشنى ياخشى كۆرىدىغانلار بولىدۇ. شۇڭا غەلىتە ئادەمنى تالانت ئىگىسى دېيىشنى ناھايىتى ياقىرىدۇ، غەلىتە ئادەمگە ئوخشىمايدىغان ئادەمنى تالانت ئىگىسى دېسە ھامان قاملاشمايدىغاندەك ھېس قىلىدۇ. ئۆزى ئوبدان بىلىدىغان ئادەمنى توغرا باھالىيالايدۇ، تولا يۇقىرىمۇ باھا بېرىۋەتمەيدۇ. تونۇش بولمىغان ئادەمنى يولۇقتۇرغاندا بولسا، سەل-پەل غەلىتە بولسىلا كارامەت ئىقتىدارلىق ئادەم دەپ قاراپ قېلىشىمۇ مۇمكىن. ئەكسىچە غەلىتە مەجەزلىك بولمىسا ئۇنى تالانت ئىگىسى دەپ قارمايدۇ. ئەمەلىيەتتە بۇنداق ھۆكۈم ئاسان تۇغۇلىدۇ. لېكىن ئۆزىگە خاس ئىجادكارلىق ھەقىقىي تۈردە جارى بولىدۇ، قانداق؟ بۇنداق دېگەندىن ئۆزىنىڭ روھىنىڭ چوڭقۇر قاتلىمىدا ئىچكى زىددىيەت يوشۇرۇنغان، يەنە كېلىپ ناھايىتى جىددىي دېگەنگە يەتمەيدۇ. مانا بۇ قانداق ھەل قىلىش مەسىلىسىگە بېرىپ تاقىلىدۇ. مېنىڭچە، بۇيەردە ئىككى خىل ئەھۋال بار: بىرى، كۆرۈنۈشتە غەلىتە ئادەم بولۇپ ئىپادىلەنگەن چاغدىكى ئەھۋال؛ ئىككىنچىسى، كۆرۈنۈشتە ئىپادىلەنمىگەن، سىرتتىن قارىغاندا غەلىتە بىر ئەھۋال كۆرۈلمىگەن چاغدىكى ئەھۋال.

مەيلى قايسى خىل ئەھۋالدا بولمىسۇن، زىددىيەت ۋە ئۆز قارىشىدا چىڭ تۇرۇۋېلىش زىچ باغلىنىشلىق بولىدۇ، لېكىن زادى زىددىيەتنى ئۆز ئىچىگە ئالغانمۇ ياكى بىر مەسىلىدە ئۆز قارىشىدا

چىڭ تۇرغانمۇ؟ ئاددىي قىلىپ ئېيتقاندا، ئۆز قارىشىدا چىڭ تۇرۇشتىمۇ ئوخشاشمىغان ھەرخىل ئەھۋال بولىدۇ. مەسىلەن ئىنتايىن ئۇلۇغۋار غايە، گەرچە ئۇنىڭغا يېتىش ئۇنداق ئاسان بولمىسىمۇ، ئېھتىمال ئۇنىڭغا يېتىش تولىمۇ ئۇزاقتىن كېيىنكى ئىش بولسىمۇ، لېكىن بۇنداق ۋەزىپىنى ئورۇندىماقچى بولغان كىشىنىڭ خىزمەتتىكى نەزەر دائىرىسى ۋە كۆلىمى پەيدىنپەي كېڭىيىدۇ، شۇنىڭ بىلەن خىزمىتىدە غايەت زور نەتىجە قازىنىش ئىمكانىيىتى تۇغۇلۇۋېرىدۇ. بۇنىڭ ئەكسىچە، ئۆمرىنى باشتىن-ئاخىر چاكنىلىق بىلەن ئۆتكۈزۈش ئېھتىمالى ناھايىتى زور بولۇشى مۇمكىن، مېنىڭچە، بۇ بىر تۈپ نۇقتا.

ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتى، چۈشىنىش قابىلىيىتى،
دېدۇكتىۋ لوگىكا قابىلىيىتى

ئىجادكارلىق دېگىنىمىز ھازىرچە چۈشەندۈرۈپ كېتىش ناھايىتى تەس مەسىلە. كۆرۈنۈشتە ئۇمۇ مۇھىم تارىخىي ۋە ئىجتىمائىي ئەھمىيەتكە ئىگە. ئەگەر مەسىلىنى خاراكتېر جەھەتتىن، ئىچكى قىسمىغىچە ئىلگىرىلەپ كىرىپ ياكى ئىچكى قىسمىدىن كۆزەتمەيدىغان بولساق، مېنىڭچە، ئۇنى ماھىيەت جەھەتتىن تۇتۇۋېلىش تەس. بايا ئۆز قارىشىدا چىڭ تۇرۇش ۋە ئۆز كالىسىدا زىددىيەت بولۇشنىڭ مۇھىملىقى ئۈستىدە توختىلىپ ئۆتكەندىم. ئەلۋەتتە، مۇشۇ بولسلا كۇپايە قىلمايدۇ. ئىجادىي قابىلىيەت تىلغا ئېلىنسلا، ئاسانلا خۇددى ئۇنىڭ ئەكسىچە بولغان قابىلىيەت، ئېيتايلىق، ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتى قاتارلىقلار بىلەن بىرلەشتۈرۈپ ئويلاپ كېتىدىغان ئىش چىقىدۇ. ئەمىلىيەتتە، ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتى ئىنتايىن ياخشى، مەكتەپتە ئوقۇغان چاغدىكى نەتىجىسى ناھايىتى ياخشى بولغان كىشى مەكتەپ دەۋرىدىن چىققاندىن كېيىن ھېچبىر نەتىجە يارىتالمايمۇ قالدى، مۇتەخەسسس بولۇپ يېتىشىپ چىققاندىن كېيىنمۇ ئۆزىگە خاس ئىجادىي نەتىجە يارىتالمايدىغانلىرىمۇ

كۆپ بولىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا يەنە چۈشىنىش قابىلىيىتى دېگەن مەسىلىمۇ بار. شەيئىلەرنى چۈشىنىش قابىلىيىتى ناھايىتى كۈچلۈك، ئەمما ئۆزى ئۆزىگە خاس ئىجادىي نۇقتىئىنەزەرنى ئوتتۇرىغا قويالمايدىغانلارمۇ يوق ئەمەس. لېكىن ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتى بىلەن چۈشىنىش قابىلىيىتى ئىجادچانلىقنى جارى قىلدۇرۇشنىڭ زۆرۈر ئاساسى، بۇنىسى ھەممەيلەنگە مەلۇم.

چۈشىنىش قابىلىيىتى دېگىنىمىز ئىپتىماققا ئاددىي، لېكىن ئۇ ھەرخىل ئامىللارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان. مەسىلەن، ئەقىلگە مۇۋاپىق پىكىر قىلىش قابىلىيىتى ئۇنىڭ بىر تۈرى دەپ قارالسا بولىدۇ. ئەگەر تېخىمۇ تارراق ئويلىنسا، ئۇ لوگىكىلىق، بولۇپمۇ دېدۇكتىۋ لوگىكىلىق پىكىر قىلىش بولىدۇ. مەلۇم ئالدىنقى شەرتنى ئاساس قىلىپ، نەزەرىيە جەھەتتىن خۇلاسلىگەندە بىر يەكۈنگە كەلگىلى بولىدۇ. يەنى ئاشۇنداق بولغاچقا مۇشۇ يەكۈنگە كەلگىلى بولىدۇ. مۇشۇنداق تەكرار-تەكرار خۇلاسەلەرگەندە، ئۇ ئىجادچانلىقنى جارى قىلدۇرۇشنىڭ ئاساسى بولۇپ قالىدۇ ياكى قورال سۈپىتىدە بۇلارنىڭ ھەممىسى ناھايىتى مۇھىم، لېكىن پەقەت مۇشۇلارنىڭ بولۇشىمۇ كۇپايە قىلمايدۇ. ئەگەر دېدۇكتىۋ لوگىكىلىق قابىلىيەت ئۈستىدىلا توختىلىدىغان بولساق، ئېلېكترونلۇق كومپيۇتېر ھەممىدىن ئۈستۈن ئورۇندا تۇرىدۇ، ئۇنىڭ سۈرئىتىمۇ ناھايىتى تېز، مەشغۇلات داۋامىدا ھېرىپ كېتىدىغان، خاتا قىلىپ قويدىغان ياكى ئوتتۇرىلىقتا ئۈزۈپ قويدىغانغا ئوخشاش ھادىسىلەر بەك ئاز كۆرۈلىدۇ. ھازىرقى كومپيۇتېرلاردىمۇ ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتى بار، لېكىن ئادەمگە سېلىشتۇرغاندا، ساننى ئەستە تۇتۇشتىن ئىبارەت مۇشۇ نۇقتىدا، كومپيۇتېر تېخى كۆپ ئارقىدا. مەيلى قانداق دېيىلمىسۇن، كومپيۇتېردا ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتى بىلەن لوگىكىلىق پىكىر قىلىش قابىلىيىتى بار، لېكىن بىز كومپيۇتېردا ئىجادىي قابىلىيەت بار دېيەلمەيمىز. ئەگەر شۇنداق بولىدىغان بولسا، ئادەمدە بۇنىڭدىن باشقا يەنە نېمە قابىلىيەت بولاتتى؟

ئانالوگىيە

ئادەمنىڭ تۈرلۈك ئەقلىي قابىلىيەتلىرىنىڭ ھەممىسى چوڭ مېگە پائالىيەتنىڭ نەتىجىسى. ھەرقانداق ئادەمدە مەلۇم دەرىجىدە مۇشۇنداق قابىلىيەت بولىدۇ، لېكىن ئىجادىي خىزمەت بىلەن ئەڭ زىچ مۇناسىۋەتلىك بولغىنى ئانالوگىيەنىڭ رولىدۇر. ئانالوگىيەنىڭ رولى توغرىسىدا ئاللىبۇرۇنلا بايان قىلىپ ئۆتۈلگەن، ھەرقايسى ئىشلار مېنىڭ ئىزاھاتىمنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئاسان چۈشىنىشىمىزگە.

بىز باشقىلارنى قىيىنراق بىر مەسىلىنى چۈشەنسۇن دەپ كۆپ ھاللاردا كۆپچىلىك بىلىدىغان مىساللارنى ئېلىپ ئوخشىتىمىز. چۈنكى بىلىدىغان شەيئەلەر بىلەن سېلىشتۇرىدىغان بولساق، چۈشەنمەك قىيىن بولغان مەسىلىلەر بولسىمۇ كىشىلەر ئاسان قوبۇل قىلىدىغانغا ئوخشايدۇ، بۇنى سۆزلىگۈچىمۇ، ئاڭلىغۇچىمۇ چۈشىنىدۇ. لېكىن ھالقىلىق مەسىلە قىيىن مەسىلىگە ئوخشاپ كېتىدىغان، ئەمما ئاسان چۈشىنىلىدىغان مىسالنى تېپىشتۇر. مەلۇم بىر كىشى ئەگەر ئاسان چۈشىنىلىدىغان، يەنە كېلىپ ئوخشىشىپ كېتىدىغان بىر مىسالنى كەلتۈرۈپ ھەرقانداق ئادەم چۈشەنمەك تەس دەپ قارىغان مەسىلىنى ھەل قىلىپ بېرەلەيدىغان بولسا، ھەقىقىي ئىجادكارلىقنى جارى قىلدۇرۇشقا باشلىدى دەپ ئېيتقىلى بولىدۇ. ئەمەلىيەتتە، قەدىمكى دەۋرلەرگە خاس پەلسەپىۋى ئەسەرلەردە، مەسىلەن، يۇنان ۋە چۇڭگونىڭ قەدىمكى كىتابلىرىدا «مەسىلەن» دەيدىغان سۆزلەر كۆپ ئۇچرايدۇ. قەدىمكى دەۋرلەردىكى مۇتەپەككۇرلەر، ئەمەلىيەتتە مۇشۇنداق «مەسىلەن» دېيىلىدىغان ئۇسۇلنى قوللىنىپ كىشىلەرگە چۈشەنمەك تەس بولغان ئىدىيىۋى ئۇسۇللارنى ئۆگىتىپلا قالماي، بەلكى ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئۆزى مۇشۇنداق ئانالوگىيەگە تايىنىپ ئۆزىگە خاس ئىجادىي ئىدىيىۋى سەۋىيىگە يەتكەن كىشىلەرمۇ ناھايىتى كۆپ بولغان بولۇشى مۇمكىن.

ھازىرمۇ، ئەگەر مۇشۇنداق «مەسىلەن» توغرا قوللىنىلىدىغان

بولسا، كىشىنى رازى قىلغىلى ۋە خۇشال قىلغىلى بولىدۇ. باشقىلارغا « ھەقىقەتەن شۇنداق » دەپ ئېتىراپ قىلدۇرۇش ئۈچۈن، « مەسىلەن » غايەت زور رول ئوينايدۇ. ئەگەر ئىش ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن تازا ئوبدان ئويلاپ كۆرۈلىدىغان بولسا، ھەقىقەتەن ئاشۇنداق « مەسىلەن » لەر تەرىپىدىن جەلپ قىلىنغان بولىدۇ، ئۆزلىرىمۇ ئويلاپ باقمىغان يەكۈنگە ئېرىشكەنلىكىنى چوڭقۇر ھېس قىلىدۇ. ئۆزىمىز ئاللىقانداق يېڭى مەسىلىلەر ئۈستىدە ئويلىنغان ياكى قانداقتۇر قىيىن بىر مەسىلىنى ئايدىڭلاشتۇرۇۋالماقچى بولغان ۋاقتىمىزدا، « ئانالوگىيە » بۈگۈنكى كۈندىمۇ خېلى رول ئوينايدۇ. ئىجادكارلىق توغرىسىدىكى بۇ مەسىلە ھەرقايسى جەھەتلەرگە چېتىلىدۇ. مەن دەل نەزەرىيىۋى فىزىكىنى تەتقىق قىلىمەن، شۇڭا ماڭا زىچ مۇناسىۋەتلىك بولغان تەرەپلەرنىلا سۆزلىدىم. ھازىردىن باشلاپ ئىلگىرىكى ماشىنا مەدەنىيىتىدىن بەكرەك يۈكسەك دەرىجىدە تەرەققىي قىلغان دۇنياغا كىرىۋاتىمىز، بۇ دۇنيادا ئىجادكارلىق ئانچە مۇھىم بولماي قالامدۇ؟ ئېھتىمال، ھەممەيلەن ئوخشاش ھالدا مۇشۇ مەسىلە ئۈستىدە ئويلىنىۋاتسا كېرەك. مۇشۇنداق پاسسىپ، ئۈمىدسىزلىك قارىشىدا تۇرۇۋاتقانلارمۇ يوق. ئەمەس دەپ ئويلايمەن. لېكىن ماشىنا مەدەنىيىتى بارغانسېرى ئالغا قاراپ يۈكسەك دەرىجىدە راۋاجلىنىدۇ، ئۇ دۇنيادا ئىنسانلار قانداق قىلغاندا ئاندىن ئىجادكارلىقنى يەنىمۇ جارى قىلدۇرغان بولىدۇ؟ بۇ ھەر بىر كىشى ئەستايىدىل ئويلىنىشقا تېگىشلىك مەسىلە. دېكارت بۇنىڭدىن 300 يىل ئىلگىرىلا ئۆز ئەقلىنى يېتىشتۈرۈش مەسىلىسىنى تەتقىق قىلغان. ھازىرقى دەۋردە تۇرۇۋاتقان بىزلەر ئۆزىمىزنى يېتىشتۈرەلمەيلا قالماستىن، بەلكى ئويىپىكىتىپ سەۋەبلەر ئارقىسىدا ئايلاپ-يىللاپ ھەر تەرەپكە قاتراپ مۇشۇنچىلىك ئىشىنىمۇ ئانچە بىلمەيدىغان بولساق، تولىمۇ ئوسال ھالغا چۈشۈپ قالغان بولمامدۇق؟ ئۇنداق ھالەتتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن دېكارتنى ئەسلىپ بېقىشىڭلارنى سورايمەن، ئۇنىڭ بەزى نۇقتىئىنەزەرلىرىنى تەتقىق قىلىپ بېقىشىڭ ياردىمى بار، دەپ قارايمەن.

ھاننېس ئالۋېن

(— 1908)

ھاننېس ئالۋېن — شۋېتسىيەلىك فىزىكا ئالىمى؛ 1924-يىلى ئۇيالا ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئوقۇغان؛ 1934-يىلى دوكتورلۇق ئۇنۋانىغا ئېرىشكەن؛ 1937-يىلى ستوكھولم نوبېل فىزىكا ئىنستىتۇتىدا تەتقىقات بىلەن شۇغۇللانغان؛ 1940-يىلى ستوكھولم خان جەمەتى سانائەت ئىنستىتۇتىدا ئېلېكترونئاسلىق بويىچە پروفېسسور بولغان؛ 1945-يىلى ئېلېكترونىكا بويىچە پروفېسسور بولغان؛ 1963-يىلى پىلازما فىزىكىسى بويىچە پروفېسسور بولغان؛ 1967-يىلى ئامېرىكا كالىفورنىيە ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ سانىياگو شۆبىسىدە پروفېسسور بولغان؛ ئاساسلىق ئەسەرلىرىدىن «ئالدىم ئېلېكترو دىنامىكىسى»، «قۇياش سىستېمىسىنىڭ كېلىپ چىقىشى»، «ئالدىم بىر تەۋرەش دىنامىكىسىنىڭ ئاساسىي قائىدىلىرى» قاتارلىقلار بار. پىلازما تەتقىقاتى جەھەتتە زور نەتىجە يارىتىپ، مەشھۇر ماگىنتلىق ئاقار جىسىملار دىنامىكىسى دولقۇنى — ئالۋېن دولقۇنىنى بايقىغان. ئۇ بىر ياقا قىلغان ماگىنتلىق ئاقار جىسىملار دىنامىكىسى قۇياش سىستېمىسىنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە يەنۇقۇلئاددە يورۇقلۇق يېڭى يۇلتۇزلارنىڭ يارىتىلىشى قاتارلىق ئاسترونومىيەلىك ھادىسىلەرنى بىلىشتە مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە، ئىسسىق يادرو رېئاكسىيىسىدىكى ماگىنتنىڭ چەكلەش مەسلىسىنى ھەل قىلىشتىمۇ ياردىمى زور. مۇشۇ مۇۋەپپەقىيەتلىرى ئۈچۈن ئۇ 1970-يىلى نوبېل فىزىكا مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن.

بۇ ئۇنىڭ نوبېل مۇكاپاتىنى قوبۇل قىلىش مۇراسىمىدا

سۆزلىگەن سۆزى. ئۇ ئۆز نۇتقىدا ئالەم توغرىسىدا ئىزدىنىش ئېلىپ بېرىشتىكى مەقسەت ۋە قۇياشنىڭ كېلىپ چىقىشى توغرىسىدىكى تەتقىقات، يىلانما توغرىسىدىكى تەتقىقاتتا شۇ چاغدا قولغا كەلتۈرۈلگەن مۇۋەپپەقىيەتلەرنى تونۇشتۇرغان. بۇنىڭدىن شۇنى كۆرگىلى بولىدۇكى، ئالەمدىكى ئاسمان جىسىملىرى گەرچە مۇرەككەپ بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ ئۇزاق ئۆتمەستىن بىلگىلى بولىدۇ، ماددىلارنىڭ ئاساسىي خۇسۇسىيەتلىرى توغرىسىدىكى بىلىش چوقۇم ئالەمدىكى ئاسمان جىسىملىرى توغرىسىدىكى بىلىشنى چوڭقۇرلاشتۇرىدۇ. ئالۋېن فىزىكىنىڭ تەرەققىيات تارىخىنى ۋە كلاسسىك فىزىكىنىڭ يەنە تەرەققىي قىلىشىنى ئاساس قىلىپ مۇنداق دەپ كۆرسەتتى: ئىلىم-پەننىڭ يېڭى دەۋرى كلاسسىك فىزىكىنىڭ قايتا ئىسلىگەن كېلىدىغانلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ؛ ئاجايىپ ئالەم ئىلىم-پەننىڭ باشلىنىش نۇقتىسىنى قوزغاپلا قالغىدى، ئىلىم-پەننىڭ بىر-بىرىگە قېتىلىق جۇش تۇرۇپ راۋاجلىنىشىدە تۈرتكە بولىدۇ.

زامانىۋى ئىلىم-پەن شارائىتىدىكى قۇياش سىستېمىسى

1970-يىلى 12-ئاي

فىزىكىنىڭ مەركىزىي نۇقتىسى ھامان يۆتكىلىپ تۇرۇۋاتىدۇ. ھەر بىر يېڭى بايقاش ئۇنىڭ قىزىقىشى ۋە ئەھمىيەت بېرىدىغان نۇقتىسىنى ئۆزگەرتىۋاتىدۇ. ئوخشاشلا مۇھىم بولغىنى شۇكى، يېڭى تېخنىكىلىق ۋاسىتىلەرمۇ تەتقىقات خىزمىتى ئۈچۈن يېڭى ساھەلەرنى ئېچىپ بېرىۋاتىدۇ. ئىلىم-پەننىڭ تەرەققىيات تارىخىدىن قارىغاندا، ئىلمىي تەتقىقات ئۇسۇلى ناھايىتى زور دەرىجىدە يېڭى قوراللارنىڭ ياسىلىشىغا باغلىق. مەسىلەن كلاسسىك مېخانىكا بىلەن كلاسسىك

بېلبېكترو ماگنېتزم XIX ئەسىردە تەرەققىي تاپقاندىن كېيىن، مۇشۇ ئەسىرنىڭ باشلىرىدىكى، توغرىلىقى يۇقىرى سىپىكتروگرافىنىڭ ياسىلىشى فىزىكا ئۈچۈن بىر يېڭى دەۋر يارىتىپ بەردى. بۇ سىپىكتروگرافلار شۇ چاغدا ئىنتايىن مۇرەككەپ ۋە قىممەت ئەسۋاب ئىدى. ئۇ كىشىلەرنى ئاتومنىڭ سىرتقى قاتلىمىنى تەكشۈرۈش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلدى. ئوخشاشلا، 30-يىللاردىكى مۇرەككەپ ھەم قىممەت ئەسۋاب ئايلىنىپ تېزلەتكۈچ كىشىلەرنىڭ ئاتوم يادروسى توغرىسىدا ئىزدىنىشىدە مۇھىم رول ئوينىدى. ئاخىرىدا، يېقىنقى 10 يىلدىن بۇيان كىشىلەر تېخىمۇ مۇرەككەپ، تېخىمۇ قىممەت ئەسۋاب — ئالەم كېمىسىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆردى. بۇ ئۇچار كېمىلەرنى قويۇپ بېرىشتە يۈكسەك دەرىجىدە تەرەققىي قىلغان راکېتا تېخنىكىسى قوللىنىلدى ۋە ئۇنىڭغا ئەڭ ئۆتكۈر بېلبېكترونلۇق ئۈسكۈنىلەر ئورۇنلاشتۇرۇلدى. ئەگەر بۇ قوراللار ئىلمىي تەتقىقات ئۈچۈن يېڭى ساھە ئېچىپ بەردى دېيىلسە، خۇش، زادى قايسى يېڭى ساھە؟ فىزىكىنىڭ مەزكۇبىي نۇقتىسى بۇ قېتىم مۇھىم قورالنىڭ ياسىلىشىغا ئەگىشىپ يۆتكىلەمدۇ؟

ئالەم تەتقىقاتى باشلانغان 10 يىلدا، ئاساسەن مەركەزلىك ھالدا يەر شارى ئۇچۇرسىدىكى بوشلۇق، يەنى ماگنېتلىق قاتلام ۋە پلانېتلار ئارىسىدىكى بوشلۇق تەكشۈرۈلدى. بۇ رايونلار ئىلگىرى ھېچ نەرسە يوق ۋە قۇرۇلمىسى يوق دەپ پەرەز قىلىنغاندى، لېكىن ئەمدىلىكتە بۇ رايونلارنىڭ پلازما بىلەن تولغانلىقىنى، غىلاپسىمان قاتلاملارنىڭ ئۈزۈك يۈزلىرىنىڭ كېسىشىپ تۇرىدىغانلىقىنى، يەنە كېلىپ شەكلى مۇرەككەپ بېلبېكترو ئېقىمى بىلەن بېلبېكترو ماگنېت مەيدانى قاپلاپ كەتكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ، مۇشۇنداق ئېرىشكەن بىلىملەر بىزنىڭ پلازما، بولۇپمۇ ئالەم پلازماسىنى ئادەتتىكىچە چۈشىنىشىمىزدە ئىنتايىن مۇھىم، شۇڭا بىزنىڭ ئىسسىق يادرو توغرىسىدىكى تەتقىقاتىمىز، سامانىيولى سىستېمىسىنىڭ تۈزۈلۈشى ۋە تۇرغۇن يۇلتۇزلار سىستېمىسىنىڭ تۈزۈلۈشى توغرىسىدىكى تەتقىقاتىمىز،

شۇنداقلا ئالەمشۇناسلىق مەسىلىلىرى ئۈچۈن ۋاستىلىك ھالدا مۇھىم رول ئوينايدۇ. ئالەم ئېلېكترو دىنامىكىسى توغرىسىدىكى بارغانسېرى كۆپىيىپ بېرىۋاتقان بىلىملەر بىزنى بۇ ساھەنى تەتقىق قىلىشتا بۇرۇنقىدەك قىياس قىلىشنى كۆپ ئازايتىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىدۇ. پىلازما توغرىسىدىكى بىلىملەر بىزنىڭ قۇياش سىستېمىسىنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە ئۆزگىرىپ بېرىشىنى چۈشىنىشىمىزدىمۇ ناھايىتى مۇھىم، چۈنكى بىزنىڭ ئىشىنىشىمىزگە تولۇق ئاساسىمىز باركى، ھازىر ئاسمان جىسىملىرىنى تەشكىل قىلغان ماددىلار ئىلگىرى پىلازما ھالىتىدە تارقالغان.

ئەھۋالدىن قارىغاندا، ئالەم بوشلۇقىنى تەكشۈرۈشنىڭ ئىككىنچى ئون يىلدا، ھېچبولمىغاندا مەلۇم دەرىجىدە بىرخىل ئوخشاش بولمىغان ئالاھىدىلىك نامايان بولىدىغان ئوخشايدۇ. ماگنىتلىق قاتلام ۋە پىلانېتلار ئارا بوشلۇقتىكى بەزى ئاساسىي مەسىلىلەر تېخى ھەل بولمىغاچقا، بۇ ساھەلەر ئەلۋەتتە كىشىلەرنىڭ ناھايىتى زور قىزىقىشىنى قوزغايدۇ. لېكىن ئايغا چىقىش ۋە ۋېنېرا، مارس قاتارلىق يىراق ئالەم بوشلۇقىدىكى تەكشۈرۈشلەر بىزنى نۇرغۇن يېڭى پاكىتلار بىلەن تەمىنلىدى، شۇنىڭ بىلەن ئالەم بوشلۇقىنى تەكشۈرۈشنىڭ مۇھىم نۇقتىسى ئاي شارى، پىلانېتلار ۋە قۇياش سىستېمىسىدىكى باشقا ئاسمان جىسىملىرىنى قىدىرىپ تەكشۈرۈشكە بۇرۇلۇۋاتىدۇ.

بۇنداق قىدىرىپ تەكشۈرۈشنىڭ بىرىنچى باسقۇچى سۆزسىز مۇنداق بىر ئالاھىدىلىككە ئىگە بولىدۇكى، خۇددى يەر شارىدىكى قۇتۇپ ۋە باشقا بېرىش قىيىن بولغان رايونلارنى تەكشۈرگەنگە ئوخشاش، تەپسىلىي ئۆلچەش-سىزىشلار گېئولوگىيە، يەر تەۋرەش، ماگنىتلىق، يەرنىڭ تارتىش كۈچىنى كۆزىتىش، شۇنىڭدەك ئاتموسفېرانى كۆزىتىش بىلەن بىرلەشتۈرۈلۈشى لازىم. بىراق ئەگەر بۇنداق تەتقىقات ئۇسۇلى ئاي شارى ۋە باشقا پىلانېتلارغا تەتبىق قىلىنغان چاغدا كىشىلەر ئىككىنچى بىر مەسىلىگە، يەنى بۇ ئاسمان جىسىملىرى

دەسلەپتە قانداق شەكىللەنگەن بولغىيتتى، دېگەن مەسىلىگە دۇچ كېلىدۇ. ئەمەلىيەتتە يېقىندىن بۇيان ئالەم بوشلۇقى توغرىسىدىكى ئىزدىنىش دوكلاتلىرىنىڭ ھەممىسى قۇياش سىستېمىسىنىڭ شەكىللىنىشى ۋە ئۆزگىرىشى توغرىسىدىكى قىياسلار بىلەن ئاخىرلاشقان. بۇنىڭدىن قارىغاندا، بۇ يېقىنقى كەلگۈسىدە ئالەم بوشلۇقىنى تەكشۈرۈش مەركەزلىك ھەل قىلىش زۆرۈر مەسىلە بولۇپ قالغۇسى. ئامېرىكىنىڭ دۆلەتلىك ئالەم قاتنىشى ئىدارىسى ئالەم بوشلۇقىنى تەكشۈرۈشتىكى ئاساسىي ئىلمىي نىشان قۇياش سىستېمىسىنىڭ زادى قانداق شەكىللەنگەنلىكىنى ئېنىقلاش، دەپ ئاللىقاچانلا جاكارلىغانىدى. بۇ ھەققە تەن ئىلمىي تەتقىقاتتىكى ئاساسىي مەسىلە. بىز يەر شارى بىلەن ئۇنىڭغا قوشنا ئاسمان جىسىملىرىنىڭ قانداق «يارالغان» لىقى توغرىسىدا ئىلمىي چۈشەنچە بېرىشكە ئىزچىل تىرىشىپ كېلىۋاتىمىز. شۇنداق ئېيتىشقا بولىدۇكى، پەلسەپە نۇقتىسىدە نەزىرىدىن قارىغاندا، خۇددى ماددىنىڭ تۈزۈلۈشى مەسىلىسى مۇشۇ ئەسىرنىڭ ئالدىنقى ئۈچتىن بىر قىسمىدا غايەت زور قىزىقىش پەيدا قىلغىنىغا ئوخشاش، قۇياش سىستېمىسىنىڭ پەيدا بولۇش مەسىلىسىمۇ ئوخشاشلا مۇھىم ئورۇننى ئىگىلەيدۇ.

قۇياش سىستېمىسىنىڭ قانداق پەيدا بولغانلىقى مەسىلىسى ھەر كىم ئۆز پىكرىدە چىڭ تۇرىدىغان، پەرەز قىلىنغان، ئىسپات تەلەپ قىلىدىغان تېما بولۇپ قالدى. بۇنداق بولۇشنىڭ سەۋەبى، بۇ مەسىلىدە بىزدە يېتەكلىك فىزىكا ئاساسىي بىلىملىرى كەمچىل، بۇ ئاساسىي بىلىملەر تەبىئەت ھادىسىلىرىنى چۈشىنىشتە ۋە ھەرقايسى جەريانلارنىڭ پەيدا بولۇش مۇمكىنلىكىگە ھۆكۈم قىلىشتا كەم بولسا بولمايدۇ.

لېكىن، قۇياش سىستېمىسىنىڭ پەيدا بولۇشى ۋە ئۆزگىرىشىگە دائىر نەزەرىيەلەرنى تەپسىلىي مۇھاكىمە قىلىشتىن ئاۋۋال، مۇشۇنىڭغا ئوخشاش ھەرقانداق نەزەرىيەلەرنىڭ قانداق ئادەتتىكى ئالاھىدىلىكى بولۇشى كېرەكلىكىنى ئېنىقلىۋېلىش كېرەك. ئىلگىرى كىشىلەر دىققىتىنى

تولاراق قۇياشنىڭ ئەتراپىدىكى پلانىتلارنىڭ شەكىللىنىشىگە مەركەزلەشتۈرۈپ قويايتتى. بۇنداق قىلىش نەتىجىسىدە كېلىپ چىققان يامان ئاقىۋەتلەرنىڭ بىرى شۇكى، قۇياش سىستېمىسىنىڭ كېلىپ چىقىشىغا ئائىت نۇرغۇن نەزەرىيەلەرنىڭ ھەممىسى قۇياشنىڭ ئۆزىنىڭ دەسلەپكى دەۋرلەردىكى ئۆزگىرىش تارىخىنى ئاساس قىلىپ كەتتى. بۇ ئاساس تولىمۇ ئىشەنچسىز، چۈنكى قۇياش ۋە باشقا تۇرغۇن يۇلتۇزلارنىڭ قانداق شەكىللەنگەنلىكى توغرىسىدىكى قاراشلار ئىزچىل تۈردە قاتتىق تالاش-تارتىشتا بولۇپ كەلدى. يۇپىتېر، ساتۇرن ۋە ئۇرانلارنىڭ ھەمراھلىرىنىڭ قۇياش سىستېمىسىدىكى پلانىتلارغا تولىمۇ ئوخشاپ كېتىدىغانلىقىنى، ھېچبولمىغاندىمۇ ئوخشاش تەرتىپلىك ئىكەنلىكىنى بىلگەنلىكىمىزدىن ھازىر مەركىزىي ئاسمان جىسىملىرىنىڭ ئۆپچۆرسىدىكى ھەمراھ يۇلتۇزلارنىڭ شەكىللىنىشىگە دائىر ئادەتتىكى نەزەرىيەلەرنى تەتقىق قىلىشقا تىرىشىش تېخىمۇ مۇۋاپىق، پلانىتلارنىڭ شەكىللىنىشىنى تەتقىق قىلىشنى مۇشۇ ئادەتتىكى نەزەرىيەنىڭ بىر خىل تەتبىقلىنىشى دەپلا قاراش كېرەك. قۇياش سىستېمىسىنىڭ ئىلگىر-كېيىنلىك تەرتىپى ئۈستىدىكى تەتقىقات دائىم ئالەم ئۆزگىرىشى ئىلمى دەپ ئاتالدى، لېكىن بۇ ئاتالغۇ يەنە نۇرغۇن باشقا سورۇنلاردىمۇ قوللىنىلىدۇ. قۇياش سىستېمىسىنىڭ كېلىپ چىقىشى مەسىلىسى ماھىيەتتە ئاساسلىق يۇلتۇز ئۆپچۆرسىدە ھەمراھ يۇلتۇز شەكىللەنگەن مۇنداق بىر خىل جەرياننىڭ تەكرارلىنىشى مەسىلىسى. شۇڭا «ھەمراھ يۇلتۇزلارنىڭ ئۆزگىرىش ئىلمى» دېگەن ئاتالغۇنى قوللىنىشنى تەكلىپ قىلىمەن. قۇياش سىستېمىسىنىڭ شەكىللىنىش جەريانى، ئەھۋالدىن قارىغاندا (ئومۇميۈزلۈك ماقۇل كۆرۈلگەن دېسىمۇ بولىدۇ) دەسلەپكى پلازىمىنىڭ مەركىزىي ئاسمان جىسىمىنىڭ مەلۇم رايونغا زىچ توپلىنىشى ئارقىسىدا ئۇيۇپ قېتىشقان ھالەتتىكى چاڭ-توزانلاردەك قىلىدۇ. چاڭ-توزانلار پەيدىنپەي يىغىلىپ ئىپتىدائىي يۇلتۇز بولغان، ئاندىن كېيىن يەنىمۇ يىغىلىپ چوڭراق ئاسمان جىسىمىغا ئايلانغان. ئەگەر

مەركىزىي ئاسمان جىسمى قۇياش بولسا، پلانىيىغا ئايلانغان، ئەگەر مەركىزىي ئاسمان جىسمى پلانىيىتا بولسا، ھەمراھ يۇلتۇز بولۇپ قالغان. پلانىيىتلارنىڭ ھەمراھ يۇلتۇزلارنىڭ ئۆزگىرىش گرافىكىدىكى ئورنى توغرىسىدا كىشىلەر ئوتتۇرىسىدا تالاش-تارتىش بار. بۇ كىچىك پلانىيىتلار ئىلگىرى چوڭ پلانىيىتلار پارتلىغاندىن كېيىنكى پارچىلار دەپ قارالغانىدى، لېكىن ھازىر بارغانسېرى كۆپىيىپ بېرىۋاتقان دەلىللەر ئۇلارنى پلانىيىتلارنىڭ شەكىللىنىش جەريانىدىكى ئارىلىقتىكى ھالەتنىڭ ئۆزى ياكى شۇنىڭغا ئوخشىشىپ كېتىدىغان ھالەت، دەپ قارىماقتا.

زامان ۋە ماكان جەھەتتە مۇشۇنداق ئۇدېسساچە ① ساياھەتتىن كېيىن بىز مەسىلىنىڭ باشلىنىش نۇقتىسى — يېڭى تېخنىكىلىق ۋاسىتىلەرنىڭ قانداق قىلىپ فىزىكىنىڭ مۇھىم نۇقتىسىنى بۇرۇۋەتكەنلىكىگە قايتىپ كېلىمىز. مۇشۇ ئەسىرنىڭ باشلىرىدا فىزىكىدا يۈز بەرگەن زور ئىنقىلاب كلاسسىك مېخانىكا ۋە كلاسسىك ئېلېكترو دىنامىكىنىڭ بىر تەتقىقات ساھەسى سۈپىتىدە ئازدۇر-كۆپتۈر ۋاقتى ئۆتكەنلىكىدىن دېرەك بەرگەندى. كىشىلەرنىڭ قىزىقىشىنى قوزغىغان يېڭى ساھە نىسپىيلىك نەزەرىيىسى ۋە كۋانت مېخانىكىسى بولۇپ، تەجرىبە قىلىش خىزمىتىنىڭ زور كۆپ قىسمى ئاتوم قەۋىتى توغرىسىدىكى ئىزدىنىشكە مەركەزلەشكەندى. يادرو فىزىكىسىنىڭ تەرەققىي قىلىشى بۇ جەھەتتە يەنە بىر قەدەم بېسىلغانلىقىنىڭ ئالامىتى بولدى.

لېكىن، پلازما فىزىكىسىنىڭ ۋە ئالەم بوشلۇقى توغرىسىدىكى تەتقىقاتنىڭ ئەۋج ئېلىشىغا ئەگىشىپ مەيدانغا كەلگەن يېڭى خاھىش مەلۇم دەرىجىدە زىت يول تۇتقانىدى. بۇ ساھەلەردە كۋانت مېخانىكىسى ۋە نىسپىيلىك نەزەرىيىسى ئانچە مۇھىم بولماي قالدى. ئەكسىچە كلاسسىك مېخانىكا ھاياتىي كۈچىنى ئەسلىگە كەلتۈردى، ئۇ ئالەم كېمىسىنىڭ ئوربىتىسىنى ھېسابلاپ چىقىش جەھەتتىلا ئەمەس،

① يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى قەھرىمان.

بەلكى تەبىئەتتىكى ئاسمان جىسىملىرىنىڭ ئۆزگىرىش تارىخىدىكى ھەرىكەتلىرىنى تەتقىق قىلىش جەھەتتىمۇ كەم بولسا بولمايدۇ. كلاسسىك ئېلېكترو ماگنىتتىزىم پلازما نەزەرىيىسى ئۈچۈنمۇ ھەل قىلغۇچ مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە. ماگنىتلىق پلازما بولسا، ئومۇمەن ئېيتقاندا، يەنە ئىسسىق يادرو توغرىسىدىكى تەتقىقاتنىڭ ۋە ئاسمان جىسىملىرى فىزىكىسىنىڭ ئاساسى. لېكىن بۇ بىزنىڭ 50 يىلنىڭ ئالدىدىكىدەك خاتالىشىپ ئاتوم فىزىكىسى ۋە يادرو فىزىكىسىنىڭ ۋاقتى ئۆتتى دەپ جاكارلىشىمىز لازىملىقىنى كۆرسەتمەيدۇ. ئۇلارنىڭ ۋاقتى ئۆتمەيدۇ، ئۇلارنىڭ يەنە داۋاملىق ئالغا ئىلگىرىلەيدىغان غايەت زور ئىنېرتسىيىسى بار. ئۇلار يەنە يېڭى، قىزىقارلىق نەتىجىلەرنى پەيدا قىلىدۇ. لېكىن ئۇلار بىر-بىرىدىن قېلىشمايدىغان رىقابەتچىلەرگە ئىگە بولدى. ئۇ بولسىمۇ خېلى بۇرۇنلا كوناپ كەتتى دەپ تەشۋىق قىلىنغان، لېكىن بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە يەنە يېڭىۋاشتىن كۆتۈرۈلۈپ چىققان ئاشۇ ساھەلەردۇر.

ئېھتىمال بۇ يېڭى دەۋر چۈشىنىشلىك بولغان فىزىكىنىڭ يەنە قىسمەن ھالدا قايتىپ كەلگەنلىكىدىن دېرەك بېرەر. غەيرىي كەسىپى خادىملار ئۈچۈن ئېيتقاندا، تۆت ئۆلچەملىك بوشلۇقنى تەتقىق قىلىدىغان نىسپىيلىك نەزەرىيىسى بىلەن ئاتوم تۈزۈلۈشىدىكى غەيرىي دىئېرمنىزىم سىرلىق ۋە يەنە كېلىپ چۈشىنىكسىز. مېنىڭچە، پلازما فىزىكىسىدىكى 33 تۇراقسىزلىقنى چۈشەندۈرۈش ياكى قۇياش سىستېمىسىنىڭ رېزونانسلىق تۈزۈلمىسىنى چۈشەندۈرۈش بىرقەدەر ئاسان. بۇ يېڭى ساھەلەرنىڭ مۇھىملىقىنى يەنىمۇ ئىلگىرىلەپ تەكىتلەش، مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، فىزىكىنى سىرلىقلاشتۇرۇۋېتىش خاھىشىنى تۈگىتىشتىن دېرەك بېرىدۇ. ئىلىم-پەن بىرنەچچە ئەسىردىن بۇيان مۇشۇنداق بۇرمىسىمان ۋە تروخۇندا شەكىلدىكى ھەرىكەتنى قىلغاندىن كېيىن، باشلامچىلىق قىلغان مەركەز يەنە ئەسلىدە يولغا چىققان يېرىگە قايتىپ كەلدى. نەچچە مىڭ يىل ئىلگىرى ئىلىم-پەننىڭ باشلىنىش نۇقتىسى ھىندىستانلىقلار، سۇمېرلار

ياكى مسرلىقلار كۆزەتكەن كېچە ئاسمىندىكى ئاجايىپ مەنزىرىدىن ئىبارەت بولغان. ھالبۇكى بىرنەچچە يۈز يىل ئىلگىرى ئىلىم-پەننىڭ چۈش ئۇرۇپ تەرەققىي قىلىشىغا تۈرتكە بولغىنىمۇ دەل ئىبە ئۈچۈن پىلانېتلار مۇشۇنداق ھەرىكەت قىلىدۇ، دېگەن سوئال بولدى. ئوخشاش بىر ئوبيېكت بۈگۈنكى كۈندە يەنە ئىلىم-پەننىڭ مەركىزى بولۇپ قالدى، پەقەت بىز قويغان سوئاللا باشقىچە بولدى، خالاس. ھازىر بىزنىڭ سوۋايدىغىنىمىز قانداق قىلغاندا ئالەم بوشلۇقىغا يېتىپ بارغىلى بولىدۇ، شۇنداقلا بۇ ئاسمان جىسىملىرى قانداق شەكىللەندىگەن؟ دېگەن سوئال بولماقتا. ئەگەر بىز ئاسمان جىسىملىرىنى كۆزىتىۋاتقان ئاشۇ ئاسمان بوشلۇقىنى يۇقىرى كەڭلىكتە، مۇشۇ زاننىڭ سىرتىدا ياكى ستوكھولم تاقىم ئاراللىرىنىڭ بىرىنىڭ ئۈستىدە دېسەك، بىز ئاسماندا قۇتۇپ نۇرىنى كۆرەلەيمىز، ئۇ دەل ئالەم پلازىمىسىدۇر. بۇ قۇتۇپ نۇرلىرى بىز تۇرۇۋاتقان دۇنيانىڭ پلازما ھالەتتە تۇرغان ئاشۇ دەقىقىدە تۈرەلگەنلىكىنى ئېسىمىزگە سالىدۇ. چۈنكى بىزنىڭ دۇنيايىمىز باشلىنىشىدىلا دەل مۇشۇنداق پلازما ئىدى.

چاندرا سايكا

(— 1910)

چاندرا سايكا — ھىندىستانلىق ئاستروفىزىكا (ئاسمان جىسىملىرى فىزىكىسى) ئالىمى؛ ئىلگىر-كېيىن بولۇپ ھىندىستاننىڭ مادراس ئۇنىۋېرسىتېتى ۋە ئىنگلىيىنىڭ كامبىرىج ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ 31-ئىنستىتۇتىدا ئوقۇغان؛ كېيىن 31-ئىنستىتۇتتا ۋە چىكاگو ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئوقۇتۇش ۋە تەتقىقات خىزمىتى بىلەن شۇغۇللانغان؛ ئاساسلىق تۆھپىسى ئاق يەتەك يۇلتۇز نىزەرىيىسىنى تەرەققىي ئەتتۈرگەنلىكىدىن ئىبارەت؛ تۇرغۇن يۇلتۇز ئاتومسپېراسى رادىئاتسىيىسىنىڭ ئېنېرگىيە ئۆتكۈزۈشى ۋە قۇياشنىڭ سىرتقى قەۋىتىدىكى كۈنۈپكسىيە توغرىسىدە مۇھىم تەتقىقات ئېلىپ بارغان؛ 1953-يىلى ئىنگلىيە خان جەمەتى ئاسترونومىيە ئىلمىي جەمئىيىتىنىڭ ئالتۇن مېدال مۇكاپاتىغا، 1962-يىلى ئىنگلىيە خان جەمەتى ئىلمىي جەمئىيىتىنىڭ خان جەمەتى مېدالىغا ئېرىشكەن. ئاساسلىق ئەسەرلىرىدىن «تۇرغۇن يۇلتۇزلارنىڭ قۇرۇلمىسى توغرىسىدىكى تەتقىقاتقا مۇقەددەم»، «تۇرغۇن يۇلتۇزلار دىنامىكىسى پىرىنسىپى» قاتارلىقلار بار. بۇ يەردە ئۇنىڭ ئىككى پارچە نۇتقى تونۇشتۇرۇلغان بولۇپ، بىرىنچى نۇتۇق ئۇنىڭ ئامېرىكىنىڭ ئىللىنويس شىتاتى باداۋىيە دۆلەتلىك فېرمى تېزلىتىكۈچ تەجرىبىخانىسىدا ئۆتكۈزۈلگەن R.R. ۋېلسوننى خاتىرىلەش خەلقئارا يىغىنىدا سۆزلىگەن ئىلمىي پائالىيەتلەردىكى ئېستېتىكا مەسىلىسى توغرىسىدىكى نۇتقىدۇر. بۇ نۇتۇقتا ئۇ ئىلىم-پەن تارىخىدىكى ئېستېتىكىنىڭ ئىلمىي بايقاشقا

كۆرسىتىدىغان تەسىرىگە ئائىت جانلىق مىساللار ئارقىلىق
 گۈزەللىكنىڭ ئىلمىي تەتقىقاتنىڭ بىر مۇھىم ئىچكى ھىرىكىتىدۇر.
 گۈچ كۈچى ئىكەنلىكىنى، ئىلمىي كەشپىياتنىڭ ئىچكى قىممىتىنى
 ئۆلچەيدىغان بىر مۇھىم ئۆلچەم ئىكەنلىكىنىمۇ كۆرسىتىپ بەرگەن.
 بۇ نۇتۇق كۆپلىپ نەقىل كەلتۈرۈش ئالاھىدىلىكىگە ئىگە بولۇپ،
 خېلى كۈچلۈك قايىل قىلىش كۈچىگە ئىگە. نۇتۇق سۆزلىگۈچى
 بولسا يەن ھالقىغان بىر مەسىلىنى، يەنى ئىلمىي ئېستېتىكا
 مەسىلىسىنى تۈتۈۋېلىپ چوڭقۇر مۇلاھىزە قىلغان. تەبىئە يېڭى ۋە
 ئۆزگىچە ئالاھىدىلىككە ئىگە. ئىككىنچى نۇتۇقتا ئىلمىي تەتقىقاتتىكى
 مۇددىئا بايان قىلىندۇ. نۇتۇقتا ئالىملارنىڭ ئىلمىي ئىزدىنىشتىكى
 مەقسىتى نېمە؟ ئىنسانلار نېمە ئۈچۈن بىلىمنى چۈشىنىلەيدۇ؟
 ئىلمىي تەتقىقات ئالىملارنى قانداق قانائەتلىنىدۇر؟ دېگەنگە
 ئوخشاش سوئاللارغا جاۋاب بىرمەكچى بولىدۇ. بۇ نۇتۇق ئۇنىڭ
 باشقا نۇتۇقلىرىغا ئوخشاشلا كۆپلىگەن پاكىتلارنى كەلتۈرۈپ،
 ئۇنىڭ بىلىمنىڭ كەڭلىكىنى نامايان قىلغان، شۇنداقلا نۇتۇقنى
 خېلى يۇقىرى ئېستېتىكا قىممىتىگە ئىگە قىلغان. ئۇ ئىلمىي
 ئىزدىنىشنىڭ ھىرىكىتىنىمۇ كۈچى ئالىملارنىڭ تەسۋۈۋۈر
 كۈچىنى كېڭەيتىشتە دەپ قارايدۇ. زادى نېمە سەۋەب ئالىملارنى
 جاپا-مۇشەققەتلىك تەتقىقات بىلەن شۇغۇللىنىشقا جەلپ قىلىدۇ؟ —
 بۇ ھەققىدە تەن جەلپ قىلىش كۈچىگە تولغان مەسىلە.

ئىلىم - پەندىكى گۈزەللىك ۋە گۈزەللىككە ئىنتىلىش

1979 - يىلى 4 - ئاينىڭ 27 - كۈنى

مەن بۇ يەردە بىر نۇتۇق سۆزلىمەكچىمەن، قۇرۇق گەپ ۋە
 كونا مۇقامدىن ساقالناماچى بولساق، نۇتۇقتا تېما تالاش ناھايىتى

تەس، بۇنىڭدىن باشقا، بىلىم ۋە كەچۈرمىشلىرىم چەكلىك، پەقەت فىزىكا نەزەرىيىسى جەھەتتىلا گەپ ئاچالايمەن — بۇ ئەڭ ئېغىر بىر چەكلىمە. شۇڭا ئالدى بىلەن سىلەرنىڭ سەۋرچانراق بولۇشۇڭلارنى، ئۆزۈڭلارنى تۇتۇۋېلىپراق تۇرۇشۇڭلارنى ئۈمىد قىلىمەن. تەبىئەتتىكى گۈزەللىككە نىسبەتەن ھەممىمىز چوڭقۇر تەسرەتقا ئىگىمىز. بۇنداق گۈزەللىك خاسلىق جەھەتتە بەزىدە تەبىئەت ۋە تەبىئىي پەنگە ئورتاقتۇر. بۇنداق دېيىشىمىدە ئاساس يوق ئەمەس، لېكىن بەزىلەر ئېھتىمال گۈزەللىككە قانچىلىك ئىنتىلىش مەسىلىسى ئىلمىي تەتقىقاتنىڭ مەقسەتلىرىدىن بىرىمۇ؟ دەپ سوئال قويۇشى مۇمكىن. بۇ مەسىلە توغرىلۇق پېنكىللىنىڭ كۆز قارىشى ناھايىتى ئېنىق. ئۇ بىر ماقالىسىدە مۇنداق دەپ يازدۇ:

ئالغىلار تەبىئەتنى كېرەككە كېلىدۇ دەپ تەتقىق قىلمايدۇ. ئۇلارنىڭ تەبىئەتنى تەتقىق قىلىشى ئۇنىڭدىن خۇشاللىققا ئېرىشىدىغانلىقىدا؛ ئۇلارنىڭ ئۇنىڭدىن خۇشاللىققا ئېرىشىشى ئۇنىڭ گۈزەل ئىكەنلىكىدە. ئەگەر تەبىئەت گۈزەل بولسا، بىلىم ئېلىش يولىدا ئىنتىلىشكە ئىززەتلىدۇ، نۇرغۇن كەچۈرۈشكە ئىززەتلىدۇ... مېنىڭ بۇ يەردە كۆزدە تۇتىشىم تەبىئەتنىڭ ھەرقايسى قىسىملىرىغا يىلتىز تارتقان ماس تىرتىپ (كارمۇنىك بىردەكلىك)، ساپ ئەقىل تۇتۇپ تۇرغان ئىچكى گۈزەللىك.

— ئىخچاملىقمۇ ۋە بىبايانلىقمۇ گۈزەل بولغانلىقى ئۈچۈن، — دەپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردۇ پېنكىللى، — بىز ئالدى بىلەن ئىخچام ياكى تىرتىپ ۋە كۆپلىگەن ياكى تىرتىپ ئىزدەيمىز؛ شۇنىڭ ئۈچۈن بىز تۇرغۇن يۇلتۇزلارنىڭ غايەت زور ئۆرپىتىنى ئىزدەيمىز، ئاجايىپ كىچىكلىكىنى (بۇمۇ بىرخىل بىبايانلىق) مىكروسكوپ بىلەن تەكشۈرىمىز، گېئولوگىيەلىك دەۋرلەردىكى ئىلگىرىكى ئىزلارنى ئىزدەيمىز (بىزنى نېمە ئۈچۈن جەلپ قىلىۋالىدۇ دېگەندە ئۇ ناھايىتى يىراقتا)، بۇ ياتالىقلىرىنىڭ ھەممىسى بىزگە خۇشاللىق بەخش ئېتىدۇ.

نيۇتون بىلەن پېتخوۋىننىڭ تەرجىمىھالىسى يازغان يازغۇچى
N.W. J سوللىۋان پېنكىللىنىڭ بۇ گەپلىرى توغرىلىق مۇنداق دەپ
يازىدۇ (« ئافىنادىكى مۇقەددەس ئىبادەتخانىلار »، 1919-يىلى)
5-ئاي) :

ئىلىم-پەن نەزەرىيىسىنىڭ بىرىنچى ئورۇندىكى مەقسىتى
كىشىلەر بايقىغان، تەبىئەتتە مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان ماسلىقنى
ئىپادىلەپ بېرىش، شۇنىڭ ئۈچۈن بىز بۇ نەزەرىيىلەرنىڭ چوقۇم
ئېھتىتىك قىممىتىگە ئىگە ئىكەنلىكىنى بىر قارايمىز. بىلۋاللايغىز.
بىر ئىلمىي نەزەرىيىنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىك بولغان-بولمىغانلىقىنى
ئۆلچەش ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭ ئېھتىتىك قىممىتىنى ئۆلچەشتۇر.
چۈنكى بۇنىڭ ئۆزى ئۇنىڭ ئەسلىدە قالايمىقان نەرسىلەرگە
قانچىلىك ماسلىق ئېلىپ كەلگەنلىكىنى ئۆلچەشتۇر.

ئىلمىي نەزەرىيىگە ھامىلىق قىلىشتا ئۇنىڭ ئېھتىتىك قىممىتىگە
قاراش كېرەك، ئىلمىي ئۇسۇلغا ھامىلىق قىلىشتا ئۇنىڭغا ئۇنىڭ
ئېھتىتىك قىممىتىدىن پايدىلىنىپ ئېرىشىش كېرەك. قانۇنسىز ياكىنىڭ
ئەھمىيىتى يوق، نەزەرىيىسىز قانۇننىڭمۇ ناھايىتى كۆپ دېگەندە
ئەمەلىي ئۈنۈملا بولىدۇ. شۇڭا بىز كۆزدۈتكى، ئالىملارنى
باشلىغۇچى مۇددىئا ھە دېگەندىلا ئېھتىتىك ئەستەكنىڭ زاھىر
بولۇشىدۇر... سەنئەتسىز پەن مۇكەممەل بولمىغان پەندۇر.
مۇنەۋۋەر سەنئەت تەنقىدچىسى R ، فوررېينىڭ « سەنئەت
ۋە ئىلىم-پەن » دېگەن بىر ماقالىسى بولۇپ، ماقالىنىڭ بېشىدىلا
سوللىۋاننىڭ بىر ئابزاس سۆزى نەقىل كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن
ئارقىدىنلا مۇنداق باشلىنىدۇ:

سوللىۋان دادىل تۈردە مۇنداق دەيدۇ: « ئىلمىي نەزەرىيىگە
ھامىلىق قىلىشتا ئۇنىڭ ئېھتىتىك قىممىتىگە قاراش كېرەك، ئىلمىي
ئۇسۇلغا ھامىلىق قىلىشتا ئۇنىڭغا ئۇنىڭ ئېھتىتىك قىممىتىدىن
پايدىلىنىپ ئېرىشىش كېرەك. » مەن بۇ يەردە سوللىۋانغا بىر
سوئال قويماقچىمەن: ياكىتقا سەل قارايدىغان نەزەرىيە بىلەن

ياكتقا ئۇيغۇن نەزەرىيە ئوخشاشلا ئىلمىي قىممەتكە ئىگەمۇ؟
مېنىڭچە ئۇ بۇنىڭغا ياق دەپ جاۋاب بېرىدۇ؛ مېنىڭ قارىشىمچە،
نەپ ئۇيغۇن ياق دېگەندە ئۇنىڭ ئوقۇل ئېھتىتىك سۈۋەبى
بولمايدۇ.

مەن ئاخىرىدا فوررېي ئوتتۇرىغا قويغان مەسىلە ئۈستىدە
مۇلاھىزە يۈرگۈزۈش مەن ھەمدە فوررېي سۇللىۋان ئوتتۇرىغا قويىدۇ
دەپ قارىغىنىدىن باشقىچە جاۋابنى ئوتتۇرىغا قويىمەن.
ئەمدى مەن بۇ ئادەتتىكىچە بايانلاردىن كۆنكرېت ئەمەلىي
مساللارغا ئۆتمەن، پەننىڭ قانداقلارچە گۈزەللىككە ئىنتىلىدىغانلىقىغا
قاراپ باقايلى.

مەن كەلتۈرىدىغان بىرىنچى مىسال فوررېينىڭ گېپى بىلەن
مۇناسىۋەتلىك، ئۇ بەزى نەرسىلەر تالانتلىق ماتېماتىكلارغا چىن
تۇيۇلىدۇ، ئەمما بۇنىڭ روشەن سەۋەبىنى تاپقىلى بولمايدۇ دەيدۇ.
ھىندىستانلىق ماتېماتىكا ئالىمى رامانۇجان بىرقانچە خاتىرە دەپتەر
قالدۇرۇپ كەتكەن (ئۇنىڭ بىرى تېخى بىرقانچە يىل ئىلگىرى
تېپىلىدى). بۇ خاتىرە دەپتەرلەرگە رامانۇجان بىرنەچچە يۈز
فورمۇلا ۋە تەڭلىكنى خاتىرىلەپ قويغان. يېقىندا ئۇلاردىن
بىرمۇنچىسى رامانۇجانمۇ قانداقلىقىنى بىلمەيدىغان ئۇسۇل بىلەن
ئىسپاتلاپ چىقىلدى. G.N ۋاتسون بىرقانچە يىل ۋاقىت سەرپ قىلىپ
رامانۇجاننىڭ بىرمۇنچە تەڭلىكىنى ئىسپاتلاپ چىقتى، ئۇ مۇنداق
دەپ يازىدۇ:

رامانۇجاننىڭ ئەسەرلىرىنى ۋە ئۇ ئوتتۇرىغا قويغان
مەسىلىلەرنى تەتقىق قىلىۋېتىپلا مېنىڭ ھېرىمىتىڭ مودۇللۇق
فونكسىيە توغرىسىدىكى ئىلمىي ماقالىسىنى ئوقۇغان چاغدا قىلغان
« راست، ئادەمنىڭ قەلبىنى زىلزىلىگە سالدىكەن » دېگەن
سۆزىنى ئېسىمگە ئالدىم. ئۆزۈمنىڭ يۈزىسىنى بولسا بىرەر
جۈملە سۆز بىلەن ئىپادىلەپ بىرگىلى بولمايدۇ، بۇنداق فورمۇلا
مېنى ھاياجانغا سالدى ۋە لىرىزىگە كەلتۈردى، خۇددى مەن

مدىس چىركاۋنىڭ يېڭى مۇقەددەس بۇيۇمىلا بولۇمىگە كىرىپ « كۈندۈز مۇئەككىلى » ، « كېچە مۇئەككىلى » ، « سەھەر مۇئەككىلى » ، « گۈزۈم مۇئەككىلى » (مىككلا نىچىرە بىزغان) ، G . مىدىس بىلەن I . مىدىسنىڭ قىرىسگە قويۇلغان) نىڭ سەلتەنەتلىك گۈزەللىكىنى كۆرگەن چىغىدا ھېس قىلغىنىدەك بولدى ، بۇ ئىككى خىل ھېسسىياتنى پىرقىلەندۈرگىلى بولمايدۇ . ئانچە ئوخشاپ كەتمەيدىغان يەنە بىر مىسال كەلتۈرەي ، بۇنىڭدا ئېيتىلغىنى بىرىچىماننىڭ ماكسۇبلىنىڭ گاز دىنامىكىسى نەزەرىيىسى بايان قىلىنغان بىر پارچە ماقالىسى توغرىسىدىكى ئىنكاسى بولۇپ ، ماكسۇبىل ئۇ ماقالىسىدە گازنىڭ يۆتكىلىش كۇبىفېتسىپىنتىنى قانداق توغرا ھېسابلاپ چىقىرىشنى بايان قىلغان . (ئۇ يەردە مولېكۇلىلار ئوتتۇرىسىدىكى كۈچ مولېكۇلىلار ئوتتۇرىسىدىكى ئارىلىقنىڭ مىنۇس 5-دەرىجىسىنىڭ فۇنكسىيىسى) . بىرىچىمان مۇنداق دەيدۇ :

بىر مۇزىكانت بىرنەچچە ئاكتىنى ئاڭلاپلا ئۇنىڭ موزارتنىڭ ، بېتھوۋىننىڭ ياكى شۇبېرتنىڭ ئىكەنلىكىنى بىلىۋالالايدۇ ، ئوخشاشلا ، بىر ماتىماتىكا ئالىمىمۇ بىرنەچچە بەتنى ئوقۇپلا ئۇنىڭ كوشنىڭ ، گاۋىنىڭ ، ياكوبىنىڭ ، ھېلەھولتەرنىڭ ياكى كرىچفونتنىڭ ئىكەنلىكىنى بىلىۋالالايدۇ . فرانسىيە ماتىماتىكلىرى شەكلىنىڭ چىرايلىقلىقى بىلەن ھەممىدىن ئۈستۈن تۇرسا ، ئىنگىلىزلىكلەر ، بولۇپمۇ ماكسۇبىل دراماتىك تۇيغۇغا ئىگىدۇر . مەسىلەن كىمىمۇ ماكسۇبلىنىڭ گاز دىنامىكىسى نەزەرىيىسى توغرىسىدىكى ئىلغىي ماقالىسىنى بىلمەيدۇ ؟ ... ئالدى بىلەن سۈرئەت ئۆزگىرىشى توغرىسىدىكى تەنتەنەلىك بايانلىرى ، ئاندىن كېيىن ھالەت تەڭلىمىسىنىڭ بىر تەرەپتىن كىرىپ كېلىشى ، مەركەزدىكى ھەرىكەت تەڭلىمىسىنىڭ يەنە بىر تەرەپتىن كىرىپ كېلىشى ، فورمۇلانىڭ قالايمىقانلىق دەرىجىسى بارغانسېرى ئۆرلەپ بارىدۇ . بىردىنلا بىز خۇددى ناغرا ئاۋازىنى ئاڭلىغاندەك بولىمىز ، ناغرا تۆت قېتىم ئۇرۇلۇپ ، « $N=5$ كە توغرىلىنىدۇ » . رەزىل شەيتان V (ئىككى مولېكۇلىنىڭ نىسبى سۈرئىتى) غا يىب

بولدۇ؛ خۇددى مۇزىكىدىكىگە ئوخشاش، ئىزچىل گۇدلىك بولۇپ كەلگەن پەس ئاۋاز، گویا ناغرىنىڭ سېھرىي ئاۋازى ھالقىپ ئۆتكىلى بولمايدىغان ھېلىقى نەرسىنى بېسىپ چۈشكەندەك بىردىنلا تىنجىيدۇ. بۇ قانداقتۇر بۇ نېغىشا ئۇنداق ياكى ئۇنىڭ ئورنىدا بۇ چىقىدۇ دەپ سورايدىغان چاغ ئىمىس. ئىگرىز ئاشۇ كۆيگە جور بولالغىنىز، ئۇنى بىر چەتكە قايرىپ قويۇڭ. ماكسۇپل ئىزاھلىغان ئاشۇ سىرلەر ۋەھلىك كۆي... بىر نەتىجىدىن كېيىن بىنە بىر نەتىجە تۇغۇلدۇ، زادىلا ئۇزۇلمەيدۇ؛ ئەڭ ئاخىرىدا خۇددى بىردەملىك قۇيۇندەك ئىسسىقلىقنىڭ تەڭمۇقۇق شەرتلىرى بىلەن يۆتكىلىش كۆپھىفەتتەننىڭ ئىيادە شەكلى بىردىنلا كۆز ئالدىغىزدا پەيدا بولىدۇ-دە، ئارقىدىنلا بىردە چۈشىدۇ.

مەن ھە دېگەندىلا مۇشۇ ئىككى ئاددىي مەسالىنى كەلتۈرۈش ئارقىلىق ئىلىم-پەن گۈزەللىكىنى ئەڭ سەلتەنەتلىك سۈرەتتىن ئىزدىشىمىز ناتايىن دېگەننى تەكىتلىمەكچى ئىدىم. لېكىن ئەڭ سەلتەنەتلىك سۈرەت بىزنى ئەڭ ياخشى ئەھمەلىي مەسالى بىلەن تەمىن ئېتىدۇ، بۇنىڭغا ئىككى مەسالى كەلتۈرەي.

ئېينىشتېيننىڭ كەڭ مەنىدىكى نىسپىيلىك نەزەرىيەسىنىڭ ئىختىرا قىلىنىشى خېرمان ۋېل تەرىپىدىن دەستەكچىلىك تەپەككۈر كۈچىنىڭ ئەڭ ئالىي ئۆرنىكى دەپ ئاتالغان بولسا، لاندائۇ بىلەن لېپشتىس كەڭ مەنىدىكى نىسپىيلىك نەزەرىيەسى ھازىرقى فىزىكا نەزەرىيەسىدە ئەڭ سەلتەنەتلىكتۇر، دەپ قارىدى. ئېينىشتېين ئۆزىنىڭ مەيدان تەڭلىمىسىنى بايان قىلىپ يازغان بىرىنچى ماقالىسىنىڭ ئاخىرىدا: «بۇ نەزەرىيەنى تولۇق چۈشەنگەن ھەرقانداق كىشى ئۇنىڭ سېھرىي كۈچىدىن ئاسان قۇتۇلالمايدۇ» دەپ يازدۇ. مەن بۇنداق سېھرىي كۈچنىڭ تۈپ مەنبەسى توغرىسىدا كېيىن مۇلاھىزە يۈرگۈزد-مەن. ئەمدى مەن ھېزېنېبرگنىڭ كۋانت مېخانىكىسىنى بايقىغان چاغدىكى ھېسسىياتى بىلەن ئېينىشتېين ئىپادىلىگەن ئۆزىنىڭ

نەزەرىيىسى توغرىسىدىكى ئىنكاسنى سېلىشتۇرۇپ ئۆتمەن، تەلپىمىزگە يارىشا ھېيىزپىيىرىڭنىڭ ئۆز بايانى بار، ئۇ مۇنداق دەپ يازىدۇ:

... مەن كۆزىتىشكە بولىدىغان كۋانت دەرىجىسى مەخسۇس تەتقىق قىلىدىغان ئاتوم فىزىكىسىدىكى بور — سومېرفېلد كۋانت شەرتى ئورنىغا زادى نەنى قويۇش كېرەكلىكىنى بىلىم. مۇشۇ تولۇقلىغا مۆلچەر بولغاچقا، مەن كۋانت نەزەرىيىسىگە ھالقىلىق بىر چەكلىمىنى ئېلىپ كىرەلەيمەن. ئاندىن كېيىن مەن ئېنېرگىيىنىڭ ساقلىنىش قانۇنىنىڭ مۇۋاپىقلىقىنىڭ تېخى كاپالەتكە ئىگە بولغانلىقىغا دىققەت قىلىمەن... شۇنىڭ بىلەن مەن ئېنېرگىيىنىڭ ساقلىنىش قانۇنىنى چۈشەندۈرۈشكە تىرىشەم؛ بىر كۈنى ئاخىرى مەن مۇنداق بىر نۇقتىغا يەتتەم: ئېنېرگىيە جەدۋىلى (ئېنېرگىيە ماترىتساسى) دىكى ھەر خىل يەككە تۈرلەرنى ئېنىقلاپ بولاي دەپ قالغانىدەم... بىرىنچى تۈر ئېنېرگىيىنىڭ ساقلىنىش قانۇنىغا ئۇيغۇندەكلا قىلاتتى، مەن ھاياجانلىنىپ كەتتەم، شۇنىڭ بىلەن مەن سانسىز ئارىفەتلىك خاتالىق ئۆتكۈزۈشكە باشلىدىم. نەتىجىدە، مەن ئاخىرقى نەتىجىنى ھېسابلاپ چىقىرىپ بولغان چاغدا سەھەر سائەت ئۈچ بولۇپ قالغانىدى. ئېنېرگىيىنىڭ ساقلىنىش قانۇنى ھەممە تۈرلەرگە ئۇيغۇن كەلدى، مەن ئىمدى مېنىڭ ھېسابىم كۆرسەتكەن كۋانت مېخانىكىسىنىڭ ماتېماتىكا بىلەن بىردەكلىكى ۋە تەڭكەشلىكىدىن گۇمانلانام بولمايتتى. دەسلەپتە، ھەيرانلىقتا ھاڭ-تاڭ قالدىم. مەن ئاتوم ھادىسىسىنىڭ يۈزىدىن ئۆتۈپ چەكسىز گۈزەل ئىچكى مەنزىرىنى كۆرگەنلىكىمنى ھېس قىلىمەن. مەن تەبىئەت شۇ قەدەر مەردانلىك بىلەن مېنىڭ ئالدىغا قويغان ماتېماتىكىلىق قۇرۇلدىن ئىبارەت بايلىقنى تەكشۈرۈپ چىقىدىغان بولدىم دەپ مەغرۇرلىنىشقا باشلىدىم.

ئېينشتېين بىلەن ھېيىزپىيىرىڭنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ئىختىراسى توغرىسىدىكى بايانلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ھېيىزپىيىرىڭ يېزىپ قالدۇرغان ھېيىزپىيىرىڭ بىلەن ئېينشتېيننىڭ سۆھبىتىنى ئويلاپ كەتتەم. ئۇ

ناھايىتى قىزىق پاراڭ ئىدى. تۆۋەندە ئۇنىڭدىن بىر ئابزاست نەقىل كەلتۈرمەن:

تەبىئەت بىزنى ئىنتايىن زور ئىخچاملىققا ۋە گۈزەللىككە ئىگە ماتېماتىكىلىق شەكىلگە يەتكۈزگەن — شەكىل دېگەن بىر پىرەز، ئاكسىئوما قاتارلىقلاردىن تۈزۈلۈپ، يۇغۇرۇلۇپ تۇناشتۇرۇۋېتىلگەن سىستېمىغا قارىتىلغان — مىسلى كۆرۈلگەن شەكىلگە يەتكۈزگەن چاغدا، بىز ئۇلارنىڭ «راست» لىقىنى، ئۇلارنىڭ تەبىئەتنىڭ ھەقىقىي خۇسۇسىيىتىنى ئېچىپ بىرگەنلىكىنى ئىختىيارسىز ئىسكە ئالغىز... سىزدىمۇ چوقۇم مۇنداق تەسرات بولىدۇ: تەبىئەت بىزنىڭ ئالدىمىزدا ھەر خىل مۇناسىۋەتلىرىنىڭ ئادەمنى چۆچۈتكۈدەك دەرىجىدە ئىخچاملىققا ۋە يۈنۈنلۈككە ئىگە ئىكەنلىكىنى بىردىنلا ئېچىپ بېرىدۇكى، ئارىمىزدا ئازراقمۇ تەبىئەتلىك كۆرۈۋالغان بىر مۇ ئادەم بولمىغان بولىدۇ. ھېيىپىپىرگىنىڭ بۇ گەپلىرى كېئاتىنىڭ بىرنەچچە مىسرا شېئىرى بىلەن تازا ماسلاشقان:

گۈزەللىك چىن ھەقىقەت دېگەن،
چىن-ھەقىقەت گۈزەللىك دېگەن؛
سەن بۇلارنى بىلسەن تۈگەل،
بىلىشنىڭ كېرەك بۇلارنى جەزمەن.

ئەمدى مەن بايا ئېيتىپ ئۆتكەن فوررېي ئوتتۇرىغا قويغان مەسىلە ئۈستىدە مۇھاكىمە يۈرگۈزۈمەن. يەنى ئېستېتىكىدا ھەم كىشى مەمنۇن بولىدىغان، ھەم شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۇنىڭ چىن ئەمەسلىكىگە ئىشىنىش دەيدىغان، — نەزەرىيىگە قانداق قاراش كېرەك؟ دېگەن مەسىلە ئۈستىدە مۇھاكىمە يۈرگۈزۈمەن. دىسون بىر چاغلاردا ۋېلىنىڭ «مېنىڭ ئەمگىكىم تىرىشىپ چىنلىق (ھەق، ھەقىقەت) بىلەن گۈزەللىكنى بىرلىككە كەلتۈرۈش؛ ئەگەر ماڭا ئۇنىڭدىن بىرىنى تاللاشقا توغرا كەلسە، مەن دائىم گۈزەللىكنى تاللايتتىم» دېگەن سۆزىنى نەقىل كەلتۈرىدۇ. مەن

دسوندىن سورايدىكى، ۋېل گۈزەللىكى دەپ چىنلىقى قۇربان قىلغان مىسالنى كەلتۈرگەنمۇ؟ مەن ۋېل كەلتۈرگەن مىسالنىڭ ئۇنىڭ تارتىشىش كۈچى مېترىكالزىمى ئىكەنلىكىنى ئۇقتۇم. بۇ نەزەرىيە ئۇنىڭ «زامان-ماكان مەسىلىسى» دېگەن ئەسىرىدە ئوتتۇرىغا قويۇلغان، روشەنكى، ۋېل بۇ نەزەرىيەنىڭ تارتىشىش كۈچى نەزەرىيىسى سۈپىتىدە چىن ئەمەسلىكىگە ئىشىنىدۇ؛ لېكىن ئۇ شۇنچە گۈزەللىكى، ۋېلنىڭ ئۇنىڭدىن ۋاز كەچكۈسى كەلمەيدۇ. شۇڭا ئۇ ئۇنىڭ گۈزەللىكىنى دەپ ئۇنى يوقاتمايدۇ. لېكىن ناھايىتى ئۇزاق ۋاقىتتىن كېيىن مېترىكالنىڭ ئۆزگەرمەسلىك شەكىل سىستېمىسى كۋانت ئېلېكترودېنامىكىسىغا ئېلىپ كېرىلىپ، ۋېلنىڭ تەبىئىي بىۋاسىتە تۇيغۇسىنىڭ تامامەن توغرا ئىكەنلىكى ئىسپاتلىنىدۇ.

ۋېل ئوتتۇرىغا قويىمىغان، لېكىن دىسون دىققەت قىلغان يەنە بىر مىسال شۇكى، ۋېلنىڭ نېپىرنونىڭ نىسپىلىك دولقۇن تەڭلىمىسى، ۋېل بۇ تەڭلىمنى تېپىپ چىقتى، لېكىن بۇ تەڭلىمە پارتنىڭ ئۆزگەرمەسلىكى پرىنسىپىغا خىلاپ كەلگەچكە، ئالاھىدە 30 يىلچە فىزىكا ساھەسىدىكىلەرنىڭ ئەھمىيەت بېرىشىگە ئېرىشەلمەي قالدى، لېكىن نەتىجە يەنە بىر قېتىم ۋېلنىڭ بىۋاسىتە تۇيغۇسىنىڭ توغرا ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىدى.

شۇ سەۋەبتىن مېڭدە ئىسپاتلاشقا ئاساس باركى، بىر ئالىمنىڭ پەۋقۇلئاددە يۈكسەك بولغان بىۋاسىتە ئېستېتىك تۇيغۇسىغا تايىنىپ ئوتتۇرىغا قويغان نەزەرىيىسى ھە دېگەندە توغرا ئەمەستەك كۆرۈنمىمۇ، ئاخىرى چىن (راست) بولۇپ ئىسپاتلىنىدۇ، خۇددى كېئاس ناھايىتى بۇرۇنلا كۆرۈپ ئۆتكىنىدەك: «ئىلگىرى مەۋجۇت بولغان-بولمىغانلىقىدىن قەتئىينەزەر، ئومۇمەن گۈزەل تەسەۋۋۇر قىلىنغان نەرسە چوقۇم ھەقىقەت بولىدۇ.»

راست، ئىنسانلار قەلبىنىڭ چوڭقۇر قاتلىمىدا گۈزەل دەپ قارالغان نەرسە تاشقى تەبىئەتتە رېئاللىققا ئايلىنىدۇ، بۇ ئادەمنىڭ ئاسانلىقىچە ئىشەنگۈسى كەلمەيدىغان پاكىت. ئومۇمەن چۈشىنىشكە بولىدىغانلىكى نەرسە ئوخشاشلا گۈزەل بولىدۇ.

تەپەككۈر ئوكيانغا قاراپ ئىلگىرىلەيلى

1990-يىلى

يېقىنقى يىللاردىن بۇيان مەن ئويلىنىپ يۈرگەن مەسىلىلەرنىڭ بىرى كىشىلەرنىڭ ئىلمىي تەتقىقات پائالىيىتى بىلەن شۇغۇللىنىشتىكى مۇددىئاسىغا مۇناسىۋەتلىك. مېنىڭ بۇ مەسىلە توغرىسىدىكى ئويلىرىمنىڭ بەزى نەتىجىلىرى نۇتۇق توپلىسىم «چىنلىق ۋە گۈزەللىك: ئىلىم-پەندىكى ئېستېتىكا ۋە مۇددىئا» غا كىرگۈزۈلدى. مەن تۆۋەندىكى بىرنەچچە مەسىلە ئۈستىدە مۇلاھىزە يۈرگۈزمەكچىمەن: 1. كىشىلەرنىڭ ئىلمىي پائالىيەت بىلەن شۇغۇللىنىشتىكى مۇددىئاسى مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا چۈشەنمەك ھەممىدىن تەس بولغان تەبىئىي خۇسۇسىيەت؛ 2. كىشىلەرنىڭ بىلىم قوغلىشىپ كۈرەش قىلىشتىكى مەقسىتى؛ 3. كىشىلەرنىڭ بۇنداق ئىستەكتىن قانائەت ھاسىل قىلىشىدىكى سەۋەبلەر.

ئېينىشتېين مۇنداق بىر سۆزنى قىلغانىدى:

«تەبىئەتكە كەلسەك، چۈشەنمەك ھەممىدىن تەس بولغىنى ئۇنى چۈشەنگىلى بولىدىغانلىقىدا.»

بۇنىڭدا چوڭقۇر بىر ھەقىقەت شەرھلەپ بېرىلگەن، يەنە كېلىپ باشقا بەزى ئۇلۇغ ئالىملارنىڭ ئەسەرلىرىدىمۇ دەلىللەنگەن. مەسىلەن ئېۋگېنىي ۋېكنېر «تەبىئەت قانۇنىيەتلىرىنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىدىن ئىبارەت مۆجىزە بىلەن ئىنسانلار ئەقلىنىڭ ئۇلاردىن بېشارەت بېرىدىغان ئىقتىدارى» دىن ئىبارەت ئىككى خىل مۆجىزىنى تەسۋىرلەپ ئۆتكەن. شىرۇدنىڭ ئىنسانلارنىڭ كېيىنكى بىر خىل ئەقلى تەبىئەت قانۇنىيەتلىرىدىن بېشارەت بېرىش ئىقتىدارىدىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇ ئىنسانلارنىڭ چۈشىنىش ئىقتىدارى دائىرىسىدىن كۆپ ئېشىپ كېتىشى مۇمكىن، دەپ ھېسابلىغانىدى.

كېيىنكى كۆپىنچىنىڭ سىستېمىسىغا ئاساسەن پلانېتلارنىڭ

ئوربېتسىنى تەھلىل قىلغان چېغدا قەدىمكى يۇنان ماتېماتىكىلىرىنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ئىچكى ماتېماتىكىلىق گۈزەللىكىنى قوغلىشىپ تەتقىق قىلغان ئەگرى سىزىقنىڭ دەل پلانېتلارنىڭ ئايلىنىش ئوربېتسىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان ئاشۇ ئەگرى سىزىق ئىكەنلىكىنى بايقىغان. ئېپىستېن كېيلىرىنىڭ بۇ ئاجايىپ بايقىشىنى باھالىغان چېغدا مۇنداق دەپ يازدۇ:

« قارىغاندا، ئىنسان ئەقىل-پاراسىتى مۇئەييەن بىر خىل شەكىلنىڭ ئەمەلىي مەۋجۇتلۇقىنى بايقاشتىن ئىلگىرىلا ئۇلارنى مۇستەقىل ھالدا ئاللىبۇرۇن تەسۋۈر قىلىپ قويغان بولىدىكەن. كېيلىرىنىڭ شانلىق مۇۋەپپەقىيىتى دەل مۇشۇنداق ياكىنىڭ قاتتىق دەلىلى، يەنى بىلىم نوقۇل تەجرىبىدىنلا كەلمەيدۇ، بەلكى ئەقلى ئىجادىيەت بىلەن كۆزىتىلگەن ياكىتلارنى سېلىشتۇرۇش ئارقىلىقلا قولغا كەلتۈرۈلىدۇ. »

بۇ ھېكمەتنىڭ ھالقىلىق قىسمىنى تەكرارلاپ ئۆتەي: « ئىنسان ئەقىل-پاراسىتى بىر مۇئەييەن شەكىلنىڭ ئەمەلىي مەۋجۇتلۇقىنى بايقاشتىن ئىلگىرىلا ئۇلارنى ئاللىبۇرۇن تەسۋۈر قىلىپ بولغان بولىدىكەن. »

ئەگەر تەبىئەتنىڭ « مۇۋاپىقلىقى » نى چۈشىنىش جەھەتتە بىز « ئىقتىدارسىز » دېگەن بىر خىل قاراش قوبۇل قىلىنىدىغان بولسا، ئۇ ھالدا بىز پەن توغرىسىدا قوللىنىدىغان « بىلىم قوغلىشىش » دېگەن گەپنى قانداق چۈشەنسەك بولىدۇ؟

« قوغلىشىش » دېگەن گەپ ئوۋ ئوۋلىغان چاغدا قوللىنىلىدىغان « قوغلاش » بىلەن بىر مەنىدىكى گەپ. بىز تۇرۇۋاتقان دەۋرنىڭ ئالاھىدىلىكىدىن ئېيتقاندا، « قوغلىغۇچى ئايروپىلان » دېگەن بۇ بىرىككەن سۆزمۇ بىزگە تونۇش. خۇش، بىز مۇنداق خۇلاسىگە، يەنى قوغلىنىدىغان تۈلكە ياكى قوغلىنىدىغان دۈشمەن ئايروپىلانى دېگەنگە ئوخشاش، بىلىم دېگىنىمىز بىز ئۇنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ئالدىن بىلىدىغان مەلۇم نەرسە بولۇپ، بىزنىڭ ئۇنى « قوغلىشىشىمىز » ئۇنىڭغا ئېرىشىش ئۈچۈن، دېگەن خۇلاسىگە كەلسەك بولامدۇ،

قانداق؟ ئەلۋەتتە، بىز « بىلىم » دېگەن نام ئاستىدا جەملىگەن شەيئىلەرنىڭ بەزى تەرەپلىرى مۇشۇ كاتېگورىيىگە كىرىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، ناھايىتى ئۇزاق زامانلار ئىلگىرىكى جانلىقلارنىڭ تاش قاتمىلىرىنى ياكى قەدىمكى مەدەنىيەتنىڭ ئىزلىرىنى قېزىش، ئەڭ ئېگىز تاغ چوققىلىرىنى ياكى ئەڭ چوڭقۇر دېڭىز-ئوكيانلارنى ئۆلچەش، مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى ئىنسانلارنىڭ ئۇلۇغۋار ئىرادە تىكلەپ كۈرىشىدىغان نىشانىدۇر.

لېكىن، بەزىلەر ئۇنداقتا بىلىم « جۇمۇلاڭما چوققىسىنىڭ مەۋجۇتلۇقى سەۋەبىدىن » ئۇنىڭغا چىقىشىنى ئارزۇ قىلىدىغان تاغقا چىقىش ماھىرلىرىنىڭكىگە ئوخشاش روھ بىلەن قوغلىشىلىدىغان نەرسىمۇ؟ دەپ سورىشى مۇمكىن. ناۋادا شۇنداق بولسا، خەق بىزگە تەتقىقاتنىڭ نامەلۇم نەرسە ئۈستىدە ئىزدىنىش ئىكەنلىكىنى ئېيتقاندا سۈرەتلەپ بەرگەن، بىز ئىزدىنىشكە كىرىشكەن چاغدا ئەقەللىيسى ئۇنىڭ مەۋجۇتلۇقى بىزگە مەلۇمۇ بولمىغان ئاشۇ ساھەلەرنى يەنە قانداق چۈشىنىش كېرەك؟ كېيىن نەچچە ئەسىردىن بۇيان توپلانغان كۆزىتىش نەتىجىلىرىگە قارىتا ئۇزۇن مۇددەتلىك ۋە جاپالىق تەھلىل قىلىشنى باشلىغان چاغدا، سانسىزلىغان كۆزىتىش تەپسىلاتلىرىغا يوشۇرۇنغان نەرسىنىڭ دەل ئۆزى تېپىپ چىققان ئاددىي قانۇن ئىكەنلىكىنى تېخى بىلمەيتتى. نيۇتونمۇ ئالمىنىڭ يەرگە چۈشۈپ كېتىشىنى كۆزىتىپ تەكشۈرۈشتىن ئاۋۋال كېيىننىڭ قانۇنىنى ئۆزىنىڭ ھەرىكەت ۋە تارتىش كۈچى قانۇنىدىن پايدىلىنىپ ئاسانلا چۈشەندۈرۈپ بېرىشكە بولىدىغانلىقىنى بىلمەيتتى. مەن ئېھتىمال سەپسەتچى دەپ ئەيىبلەنەرەمەن. ئەمەلىيەتتە، بەزىلەر بەلكىم پەننىي بىلىملەر ئۈستىدە ئىزدىنىش جەريانىدا، ئەگەر كىشىلەر مەلۇم ماددىنى، كونكرېت نىشاننى نىشانغا ئالمىغان بولسا، ئۇلارنىڭ نىشانى تەبىئەتتىكى ئاساسلىق ئالامەت بولغان تەرتىپ ۋە ماسلىقنى (گارىمونيە) كېڭەيتىش بولۇپ قالدۇ دېيىشى مۇمكىن. ئەمەلىيەتتە، بىر ئالىم ئۈچۈن ئېيتقاندا، تەبىئەت قانۇنىيەتلىرىنىڭ تەرتىپى، ماسلىقى، گارىمونيكىلىقى، تەكشىلىكى ۋە

ئومۇمىيلىقى جۈمۇلاڭما چوققىسىنىڭ تاغقا چىقىش ماھىرلىرىنىڭ ئالدىغا كېلىپ قالغىنىغا ئوخشاش بىر ھادىسە .
ئاخىرىدا ، بىر كىشىنىڭ ئۆزىنىڭ ئىلىم جەھەتتە كۆرسەتكەن تىرىشچانلىقىدىن قانائەت ھاسىل قىلىدىغانلىقىنىڭ سەۋەبى ئۈستىدە توختىلىمەن .

ئېھتىمال ئالدى بىلەن مۇنداق بىر « نوپۇز » لۇق كۆز قاراشنى ، يەنى ئىلىمگە بېرىلىدىغان جاۋاب نام چىقىرىش ۋە ئىجتىمائىي ئابروۋغا ئىگە بولۇش دېگەننى چىقىرىپ تاشلىشىم لازىم بولار . مېنىڭچە ، بىر كىشى مۇنداق ئادەت قارىشىدىن ۋاز كېچىشى ، ھېچبولمىغاندىمۇ ئۇنداق قاراشتىن قۇتۇلۇش لازىملىقىنى ھېس قىلىشى لازىم . لېكىن ئىش ئۇنداق ئاددىي ئەمەس . بىزنىڭ ھېچقايسىمىز ئىنسانلاردىكى سېزىمچانلىقنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىماي قالمايمىز ، ھەتتا بىز مەلۇم دەرىجىدە بىز ھۆرمىتىنى قىلىدىغان كەسپداشلىرىمىز- نىڭ ماختاشلىرىغا پىسەنت قىلمايمىز . مەن ئىشىنىمەنكى ، بىز ھەممىمىز كېيىنكىلەر بىزنىڭ چەكلىك قابىلىيىتىمىزدىن پايدىلىنىپ ھارماي- تالماي كۆرەش قىلغانلىقىمىزدىن ئېرىشىشكە تېگىشلىك بولغان ئورنىمىزنى ئېتىراپ قىلدۇ ، دەيدىغان ئارزۇيىمىزنى ئوخشاش بولمىغان شەكىل بىلەن ئىپادىلەيمىز .

ئەمدى مەن مۇنداق بىر سوئالغا توغرىدىن- توغرا جاۋاب بېرىپ باقاي دەيمەن: نېمە ئۈچۈن بەزىلەر ئۆزىدىكى تەبىئىي ۋە دائىم دۇچ كېلىشى مۇمكىن بولغان ، ھالقىپ ئۆتۈپ كېتىش تەس بولغان چەكلىمىلەرنى پۈتۈنلەي ئېنىق بىلىپ تۇرۇپ يەنە ئۆزىنى ئىلىمگە ۋە مۇۋەپپەقىيەتتەن كۆرە مەغلۇبىيىتى كۆپ ، مەڭگۈ چېكى يوق بولغان ئېلىشىش قايناملىرىغا ئاتىدۇ؟ T.S ئېلىوت ① « سىرداش خىزمەتچى » دېگەن كىتابتا بۇنىڭغا جاۋاب بەرگەن:

ھۆددىسىدىن چىقىش قىيىن بىر ئىشنى قىلىشتا ، ئادەمدە كۆيۈپ تۈگىدىغان شامدەك ھېسسىيات بولۇشى كېرەك .

① ئامېرىكىلىق مەشھۇر شائىر ، مۇدىرىزىم شېئىرىيىتىنىڭ داڭلىق ۋەكىلى ، « جەزىرە » قاتارلىق مەشھۇر ئەسەرلىرى بار .

مونود

(1976 — 1910)

مونود — فرانسىيلىك بىئولوگ، ئىرسىيەتشۇناس؛ مولېكۇلا بىئولوگىيىسى ۋە مولېكۇلا ئىرسىيەت ئىلمى ساھەسىدە نۇرغۇن كۆرۈنەرلىك نەتىجىلەرگە ئېرىشىپ، 1965-يىلى نوبېل مېدالىغا ئىستىقبالىنى ئىسپاتلىدى. فرانسىيە ئاكادېمىيىسىنىڭ ئەزىزلىكىگە ئىستىقبالىنى ئىسپاتلىدى. ئۇنىڭ ئاساسلىق ئىسمى «ئاسادىيلىق ۋە مۇقىرەرلىك» بولۇپ، ئۇ ھاياتلىقنىڭ پەيدا بولۇشى ۋە تەدرىجىي تەرەققىي قىلىش جەريانى گېنلارنىڭ ئەھۋالغا قاراپ توساتتىن ئۆزگىرىشىنىڭ نەتىجىسى، ھاياتلىقنىڭ پەيدا بولۇش جەريانى ۋە جانلىقلارنىڭ تەدرىجىي تەرەققىي قىلىش جەريانى ئاسادىيلىققا تولغان، دەپ قارايدۇ.

بۇ 1974-يىلى كلونىپېرگدا ئۆتكۈزۈلگەن ئىلمى بايقاشلاردىكى ئىجادىيەت مەسىلىلىرى توغرىسىدىكى ئىلمى مۇھاكىمە يىغىنىدا سۆزلەنگەن نۇتۇق بولۇپ، بۇ يىغىنغا ئاناقلق ئالىم، پەيلا-سويلاردىن يويىل، كلايپېر، ئېيىنېبېرگ قاتارلىقلار قاتناشقان. مونود ئۆزىنىڭ يەن تەتقىقاتى جەريانىدىكى ئىجادىيەت ۋە كەشپىيات تەجرىبىلىرىگە بىرلەشتۈرۈپ، ئىلم-پەن تارىخىدىكى ئىلمىي ئىجادىيەت پائالىيەتلىرىدىكى جانلىق ماتېرىياللارغا بىرلەشتۈرۈپ، ئىلمىي كەشپىياتنىڭ ئازاب ۋە شادلىققا چۈمۈش جەريانىنى تەھلىل قىلىپ، ئىجادىيەتكە نەسر كۆرسىتىدىغان ھەرخىل ئامىللارنى ئېچىپ بەرگەن. نۇتۇق ئىنتايىن جانلىق، جەلىكار چىققان. ئۇ گەپنى ئېيتىشىنىڭ ئىجادىي پائالىيىتى ۋە تۇرمۇش سەرگۈزەشتىلىرىدىن باشلاپ، نۇتۇقنىڭ پېشىدا ئاڭلىغۇچىلارنى ئۆزىگە قارىتىۋالغان، شۇنداقلا جەددىي مۇئامىلە قىلىنىدىغان تېمىنىڭ جانلىقلىقىنى ئاشۇرغان.

ئىلىم-پەندىكى بايقاش

1974-يىلى

ئالدى بىلەن مەن سىلەرگە ئېيىنىشتىن ئىلگىرىكىمىزنىڭ فرانسىيەلىك شائىر ۋالېرى بىلەن قىلغان سۆھبىتىگە ئائىت ھەقىقىي ھېكايىنى سۆزلەپ بېرىمەن، بەزىلىرىڭلار بۇ ھېكايىنى ئاڭلىغان بولۇشىڭلار مۇمكىن. ئېيىنىشتىن پارىژغا تۇنجى قېتىم كەلگەن چاغدا، بىر مەشھۇر ئايال خوجايىن ئېيىنىشتىن بىلەن پاۋل ۋالېرىنى شەرەپ بىلەن ئۆز مېھمانخانىسىغا چىلاپ كېلىپ، ئىككىسىنى سۆھبەتكە سېلىپ قويۇپتۇ. سورۇندىكىلەرنىڭ ھەرقاندىقى ئۇلارنىڭ پارىژنى ئاڭلىسا بولىدىكەن. ۋالېرىنىڭ خېلىلا ئەسەبىي ئادەم ئىكەنلىكى سىلەرگە مەلۇم. ئۇ ئىجادىيەت جەريانى ئىجادىيەت جەريانىدا مەيدانغا كەلگەن ئەسەردىنمۇ قىزىق، دەپ ھېسابلايدىكەن. شۇبھىسىزكى، ۋالېرى ئىنتايىن ئۇلۇغ شائىر، لېكىن شېئىرغا قارىغاندا پەلسەپىگە ئۇنچۇقلا ئۇستاز ئەمەس ئىكەن. ئۇ كارل پوپپىلنىڭ «دۇنيا 3» دېگەن ئەسىرىنى ئوقۇمىغانىكەن. گەپنىڭ قىسقىسى، ئۇ ئىجاد قىلىش جەريانىغا قىزىقىدىكەن ھەمدە ئۇ ئېيىنىشتىن ئۇنىڭ قايسى تەرىقىدە خىزمەت قىلىدىغانلىقىنى سورايتۇ.

— سىز قايسى تەرىقىدە خىزمەت قىلىسىز؟ سىز ماڭا بۇ مەسىلە توغرىلۇق سۆزلەپ بېرەلەمسىز؟

— ھىم، بىلمەيمەن.... — دەپ مۇجمەل جاۋاب بېرىپتۇ ئېيىنىشتىن ئۇنىڭغا، — ئەتىگىنى چىقىپ ئايلىنىپ كىرىمەن.

— ھىم، قىزىكەن، — دەپتۇ ۋالېرى، — ئەلۋەتتە سىزنىڭ بىر دەپتىرىڭىز بار. ھەرقانداق چاغدا بىرەر ئوي-پىكىر تۇغۇلسا ئۇنى دەپتىرىڭىزگە يېزىۋالسىز.

— ھىم، ياق، مەن ئۇنداق قىلمايمەن، — دەپتۇ ئېيىنىشتىن.

— راست ئۇنداق قىلمايسىز؟
— سىز بىلمەيسىز، ئوي-پىكىر تۇغۇلىدىغان ۋاقىت ناھايىتى ئاز بولىدۇ.

راست، ھەقىقىي، بۈيۈك بايقاش دەپ ئاتىلىدىغانلىرىمۇ ئەنە شۇنچىلىكلا بىر ئىش بولسا كېرەك.

مەن بۇ يەردە بىرىنچى بولۇپ پىكىر بايان قىلغۇچى بولغانىكەنمەن، كىشىلەر ئىجادىيەت جەريانىغا ئۆتۈشنىڭ بىرقانچە ئامىلى دەپ قارايدىغان مەسىلىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ ئۆتمەن. مېنىڭچە، ئۇنى ئاللىقانداق ئاددىي جەريان ياكى ئىجاد قىلغۇچىنىڭ چوڭ مېڭىسىدىكى مۇناسىپ ماس ئاددىي ماددا دەپ يىغىنچاقلاپ قويۇشقا بولمايدۇ. بىز ئىلىم-پەندىكى ئىجادكارلىق ئۈستىدە گەپ قىلىۋاتقانكەنمىز، مەن ئالدى بىلەن نېمىنىڭ ئىلمىي بايقاش ئىكەنلىكىنى ئېنىقلىۋېلىشىم كېرەك ياكى مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، بىز ئىلمىي بايقاش جەريانىدىكى لوگىكىنى تەكشۈرۈپ چىقىشىمىز كېرەك. گەرچە جەريانىڭ لوگىكىسى بىز ھازىر مۇھاكىمە قىلىۋاتقان ئاساسىي تېما بولمىسىمۇ، لېكىن لوگىكا بولمىسا ئىجادىيەتنىڭ بولمايدىغانلىقىنى بىلىشىمىز لازىم.

مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، بىزنىڭ ۋەزىپىمىز ئاددىي، چۈنكى ھەممىمىز پوپىلىنىڭ ئۆزىنىڭ مەشھۇر ئەسىرى « ئىلمىي بايقاشتىكى لوگىكا » دا ۋە باشقا ئەسەرلەردە شەرھىلەنگەن پرىنسىپلار بويىچە ئىش كۆرىمىز. ئەگەر مېنىڭ تولىمۇ ئاددىيلاشتۇرۇشۇمغا بولىدىغان بولسا، ئۇ ھالدا ئىلمىي بايقاش پوپىلىنىڭ چېگرا ئايرىش پرىنسىپىغا رىئايە قىلىش توغرىلۇق قىلغان بايانلىرىدا قىياس قىلغانلىرى ياكى پەرەز قىلغانلىرى بويىچە تۈزۈلىدۇ، يەنى قىياس پەرەز قىلىش ئاساسىغا قۇرۇلىدۇ، پەرەز قىلىش بولسا ئۇنىڭ تۈزۈلۈشىگە ئاساسەن، ھەتتا بىر خىيالەن تەجرىبە قىلىپ كۆرۈش ئارقىلىق ساختىغا چىقىرىۋېتىلىدۇ. شۇ سەۋەبتىن، نوقۇل تەجرىبە ئاساسىدىكى بايقاش مەۋجۇت ئەمەس. ئىلمىي بايقاش جەريانى ھامان ئەمەلىيەتتىن

ئىلگىرى بولغان تەجرىبىنى سىناق قىلىپ كۆرۈش قىياسىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇ نۇقتىدا پوپپىل تامامەن توغرا، نۇقتىل تەجرىبە ئاساسىدىكى بايقاش زادىلا مەۋجۇت ئەمەس. مەن بۇنى ئېنىقلىمىنىڭ ئاساسى قىلىمەن.

ئىلمىي بايقاش ئامىللىرى ئىچىدە، ئېھتىمال ئەڭ مۇھىمى مەن سۈبېكتىپ چىنلىققا تەقلىد قىلىش دەپ ئاتايدىغان جەريان بولسا كېرەك. مۇشۇ جەريانغا تايىنىپ سۈبېكتىپ ھالدا ئۆپچۆرمىزدىكى ئىشلارغا تەقلىت قىلىمىز. تۈپتىن ئېيتقاندا، بۇ بىرخىل ئالدىن مۆلچەرلەش پوزىتسىيىسى (بىز تەتىل ئۆتكۈزۈشنى ئۈمىد قىلغان چېغىمىزدا، ئەمەلىيەتتە بۇ تەتىل ۋاقتىدا ئېرىشىدىغان خۇشاللىقىمىزنى تەسەۋۋۇر قىلغان ھالدا باشتىن كەچۈرگەندەك بولىمىز). بىر ئالىم بىر بەلگىلىك ھادىسىگە قىزىققان چېغىدا، ھادىسىنىڭ شەكلىنى سۈبېكتىپ تەقلىد قىلىدۇ، بۇ ئارقىلىق ئۆزىنىڭ كۆڭلىدە ئىپادىلەنگەن تاشقى شەكىلگە يەتمەكچى بولىدۇ. ئالدى بىلەن، ھادىسىنىڭ ئۆزى ۋە مۇناسىۋەتلىك مەنبە قاتارلىقلارنىڭ كۆڭلىدە ئىپادىلىنىشىنى ئېھتىمال ئۇ بىلمىگەن بولۇشى مۇمكىن. بۇ نۇقتا توغرىلۇق مەن فىزىكا ئالىملىرى جۈملىدىن يۈكسەك دەرىجىدە ئابستراكت بولغان نەزەرىيىۋى فىزىكا ئالىملىرى بىلەن مۇھاكىمە يۈرگۈزگەنمەن. ئۇلار ماڭا قىزىققان ھادىسىلەر ئۈستىدە پىكىر يۈرگۈزگەن چاغلىرىدا، ئۆزلىرىنى ئېلېكترون ياكى زەررىچىگە ئازدۇر-كۆپتۈر ئوخشىتىدىكەن ھەمدە ئەگەر مەن زەررىچە بولۇپ قالغان بولسام نېمە قىلاتتىم، دەپ سوئال قويدىكەن. مۇنداق بىر پەرەز خاراكتېرلىك چىنلىققا تەقلىد قىلىش جەريانىنى سۆز بىلەن ئىپادىلىگىلى بولىدۇ. ئىككىسىنى سېلىشتۇرغاندا، بەلگە ئىشلەتكەن تېخىمۇ ياخشى، چۈنكى سۆز بىلەن ئىپادىلەش ئومۇمەن ناھايىتى تەس. ئاخىرقى باسقۇچتا قىياس ساپ لوگىكىلىق ياكى تەپسىلىي ماتېماتىكىلىق تېرىمىنلار بىلەن ئىپادىلىنىدۇ. بۇنداق ئىجادىيەت جەريانىنى ئۆز خىزمىتىدىكى بىرەر مىسال بىلەن چۈشەندۈرۈش

ھامان ئىنتايىن قىيىن. بىراق ھەرخىل دەرىجىدىكى ئىجادىيەتلەر بولىدۇ، شۇڭا كلاسسىك خاراكتېردە بولمىغان مىسال بولسىمۇ يەنىلا ئەسقاتىدۇ.

ئالاھىدە زەل بۇنىڭدىن 10 يىل بۇرۇن مەن ھۈجەيرىلەرنىڭ ماددا ئالمىشىدا ئالاھىدە تەڭشەش رولىنى ئوينايدىغان بەزى فېرمېنتلارنىڭ خۇسۇسىيىتىگە قىزىقىپ قالدىم. بۇ تەڭشەش رولىنىڭ مېخانىزمىنى تۇنجى قېتىم تەھلىل قىلىپ كۆرگەن چېغىمىزدا، بىز بۇ خىل تەڭشەش، ئۆزئارا تەسىر كۆرسىتىشى ھۆججەت- ماتېرىيال ئارقىلىق ئىپادىلەشتە فېرمېنت ئاكتىپلىقىنى ئاساس قىلىدىغان كلاسسىك نەزەرىيىنى چۈشىنەلمەي كەتتۇق. ھازىرقى ھۆججەت- ماتېرىياللاردىن بۇ خىل نەزەرىيىنىڭ تەڭشىگۈچى فېرمېنتىنى چۈشەندۈرۈپ بېرەلمەيدىغانلىقى مەلۇم بولدى. مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، شۇ چاغدا بىزنىڭ قىلغىنىمىز تەڭشىگۈچى فېرمېنتقا دائىر مىساللاردا تەجرىبە ئەمەلىيىتىنىڭ كلاسسىك نەزەرىيىنى ئىنكار قىلغانلىقىدىن ئىبارەت بىر پاكىتنى ئوتتۇرىغا قويۇشلا بولدى. ئۇنىڭ ئورنىغا باشقىچە بىرخىل چۈشەندۈرۈشنى دەستىشىكە ئۇرۇنۇۋاتقان ۋاقىتىمىزدا، بىز تەڭشەش، ئۆزئارا تەسىرنىڭ ئۈستىمۇ ئۈست چۈشمەيدىغان ئۆزگىچە ئورۇندا بولىدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ ئۆتتۇق. شۇڭا تەڭشەش بىر پۈتۈن گەۋدە سۈپىتىدىكى فېرمېنت مولېكۇلىسىنىڭ تۈزۈلۈشىنىڭ ئۆزگىرىشىگە باغلىق. بۇ گويى ئىنتايىن مۇمكىن ۋە يەنە مۇۋاپىق قىياستەكمۇ قىلىدۇ. لېكىن بىز شۇنى ئېتىراپ قىلماي تۇرالمايمىزكى، بۇ قىياسنى ھەرقانداق ئاددىي ياكى سىستېمىلىق تەجرىبىلەر ئارقىلىق مۇئەييەنلەشتۈرۈشمۇ ياكى ئىنكار قىلىشمۇ ناھايىتى تەس، خۇسۇسەن ئىنكار قىلىش تېخىمۇ تەس.

بىز توپلانغان ھۆججەت- ماتېرىياللارنى يەنە تەكشۈرۈپ كۆرگەن ۋاقىتىمىزدا، ئىجادىيەت جەريانىنىڭ ئىككىنچى باسقۇچىغا كىرىمىز. بىز ئەسلى ماددا، ئاكتىپلاشتۇرغۇچى رېئاكتىپ، تورمۇزلىغۇچى رېئاكتىپنىڭ قويۇقلۇقىنى ئېنىقلىغان چاغدا، ھەممە تەتقىقات

مساللىرىدا دېگۈدەك فېرېمېنت ئاكتىپلىقىنىڭ ئۆزگىرىشىنىڭ غەيرىي سىزىقلىق بولىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ، ھەممىگە ئايان بولغان «كلاسسىك فېرېمېنت» نەزەرىيىسى بىلەن بىردەك بولغان سىزىقلىق مۇناسىۋەتكە سېلىشتۇرغاندا، فېرېمېنت ئاكتىپلىقىنىڭ غەيرىي سىزىقلىق بولۇشىغا غەلىتە يېرى زاھىر بولدى. بۇ ئەلۋەتتە كىشىلەرنىڭ دىققىتىدىن نېرى بولالمىدى. لېكىن تېخى بۇنداق غەلىتە خۇسۇسىيەتنى تەكشۈرۈش سىستېمىسىنىڭ مېخانىزمى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ تەتقىق قىلىدىغان ئادەم چىقىدى.

بىز بىر سىستېمىنى پەرقلەندۈرۈشتە پايدىلىنىشقا بولىدىغان بۇنداق غەلىتە خۇسۇسىيەتكە ھەرگىز سەل قارىماسلىقىمىز لازىم. بولۇپمۇ بۇنداق غەلىتەلىك بىر يالغۇز سىستېمىنىڭلا ئەمەس، بەلكى ئەمەلىيەتتە بىر تۈردىكى سىستېمىلارنىڭ ئالامىتى بولۇپ تۇرغان چاغدا بۇنى تېخىمۇ ئويلىشىمىز كېرەك. مەن شۇنى كۆرسىتىپ ئۆتمەنكى، بۇنداق خۇسۇسىيەتنى دىققەت قىلىپ تەتقىق قىلىش ئىنتايىن مۇھىم. ئاكتىپ فېرېمېنتنىڭ غەيرىي سىزىق بولۇشىغا غەلىتە خۇسۇسىيەتنى تەتقىق قىلىش بۇنداق مۇھىملىقى گەۋدە- لەندۈرىدىغان يەنە بىر مىسال. كېيىنكى قەدەمدىكى خىزمەت بۇنداق خۇسۇسىيەتنى بىزنىڭ قىياسىمىز بويىچە چۈشەندۈرۈشتۈر. يەنى ئۇنى بۇ فېرېمېنتلارنىڭ تەكشۈرۈش ئىقتىدارى بىلەن بىرلەش- تۈرۈشتۈر. مۇشۇ دىنامىكىلىق ماتېرىياللارغا ئاساسلانغاندا، فېرېمېنتلارنىڭ ئەسلى ماددا ئاكتىپلاشتۇرغۇچى رېئاكتىپ، تورمۇزلىغۇچى رېئاكتىپ بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى گويا كۆپ مولېكۇلىلارنىڭ ئۆزئارا تەسىرى (ئەمەلىيەتتە ماسلىشىپ ئۆزئارا تەسىر كۆرسىتىش) دىن ئىبارەت بولغانىكەن، ئۇ ھالدا فېرېمېنت مولېكۇلىسىنىڭ كۆرۈنۈشتە ئەسلى ماددا، تەسىر قوبۇل قىلغۇچى ماددا بىلەن ماس ھالدىكى قىياسەن تۇتۇش ئورنى بولىدۇ. گېئومېترىيەلىك پرىنسىپلارغا ئاساسلانغاندا، يەككە كۆپ پېپتىدلىق زەنجىردىن تۈزۈلگەن فېرېمېنت بىر قاتار ئوخشاش ئورۇنغا چىداشلىق بېرەلمەيدۇ. شۇڭا بىز بۇ تەكشۈرۈش

فېرمېنتلار كەنجى بىرلىكتىن تۈزۈلگەن، ھەر بىر كەنجى بىرلىكنىڭ بىر بىرلىشىش نۇقتىسى بولىدۇ، دەپ پەرەز قىلىشقا مەجبۇر بولىمىز. ئەپۇ قىلىڭلار، مەن شەخسى خىزمىتىدىن ئۇزاقىن ئۇزاق سۆزلەپ كەتتىم. مەن بۇ نەزەرىيەگە ھامىيلىق قىلماقچى ئەمەسمەن، پەقەتلا بىر كىشى قارىماققا ئىنتايىن مۇرەككەپ بولغان خۇسۇسىيەتلەر- نى ئاددىي-چۈشىنىشلىك، تەكشۈرۈپ كۆرۈشكە بولىدىغان نەزەرىيەگە يىغىنچاقلاشتا بېسىپ ئۆتكەن پۈتۈن قەدەم باسقۇچلارنى چۈشەندۈرۈپ ئۆتمەكچىمەن، خالاس. يەنە بىر قېتىم كۆرسىتىپ ئۆتۈشۈمگە رۇخسەت قىلىڭلاركى، ھالقىلىق قەدەم، ھەممىدىن ئاۋۋال فېرمېنتلارنىڭ ئاكتىپلىقى توغرىسىدىكى كلاسسىك نەزەرىيەنىڭ خۇددى مەن كۆرسەتكەندەك تەكشۈرۈپچى فېرمېنتقا دائىر ئالاھىدە مىسالدا ساختىلىقنى ئىسپاتلاشقا بولىدىغانلىقىنى تونۇشتىن ئىبارەت. بىز بەلگە-ئالامەتلەر بىلەن ھەپلىشىپ قىلغان قىياسىمىزنى بايان قىلىشقا كىرىشكەن ۋاقتىمىزدا ئىككىنچى قەدەمگە يەتكەن بولىمىز. ئەمەلىيەتتە، بۇ بەلگە-ئالامەتلەرنى يېزىش ئارقىلىق مۇنداق ئىچكى مۇتاناسىپلىق ئۆز-ئۆزىدىن نامايان بولىدۇ. چۈنكى يېزىلغان بۇ بەلگە-ئالامەتلەر ئالاقىدار ھادىسە ۋە مولېكۇلىلارنىڭ مۇتاناسىپلىق ئامىللىرى ئوتتۇرىسىدىكى ئۆزئارا مۇناسىۋەت توغرىسىدىكى ئاساسىي ئىدىيىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ. مۇشۇ ئىلگىرىلەش داۋامىدا «سۈرەت» (بەلگە-ئالامەتلەر) سىزىشنىڭ ئىنتايىن مۇھىم ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىشىم مۇمكىن، ئۇنداق بولمىغاندا، سۆزنىڭ ئادەتتىكى مەنىسىگە ئاساسەن ئۇ يەردە پەيدا بولغان «تەسەۋۋۇر كۈچى» نى كۆرەلىشىمىز ناھايىتى تەس.

ئىجادكارلىق جەريانىدا باشقا ئامىللارمۇ بولۇشى كېرەك، ئەلۋەتتە. مەسىلەن تەجرىبە قىلىش جەريانىدا يۈز بەرگەن غەلىتە ھادىسەلەرگە ۋە ئۇششاق ئىشلارغا دىققەت قىلىدىغان ئىقتىدار. چۈنكى نۇرغۇن ئۇششاق ئىش بايقاشنىڭ مەنبەسى، بەزىدە ھەتتا ئىنتايىن مۇھىم بايقاشنىڭ مەنبەسى بولۇپ قالىدۇ.

ئىجادىيەت جەريانىدا، مېنىڭ « تېخنىكا جۈھەتتىكى جۈرئەت » دەپ ئاتىغىنىم تەجرىبە قىلغۇچىلارغا مۇناسىۋەتلىك ئامىل ئىدى. مەلۇم ئۇسۇل بىلەن تەربىيەلەپ يېتىشتۈرۈلگەن ئالىم ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئۇنى تەربىيەلەپ يېتىشتۈرگەن ئۇسۇلدىن ۋاز كېچىپ پۈتۈنلەي يېڭى، ئۆزى ھېچقاچان كۆرۈپ باقمىغان ئۇسۇلنى قوبۇل قىلىش ئاسان ئەمەس. ئەلۋەتتە، نۇرغۇن مۇنەۋۋەر ئالىملار باركى، ئۇلارنىڭ ساھەسىدە ئۇلارنى تەربىيەلەپ يېتىشتۈرگەن ئۇسۇل ۋە تېخنىكىنى قوللىنىپ غايەت زور مۇۋەپپەقىيەتلەرنى قولغا كەلتۈردى. لېكىن ئۇلار ئادەتلىنىپ قالغان ئۇسۇل ۋە تېخنىكىنىڭ ئۈنۈمى ئازدۇر-كۆپتۇر ئاخىرلىشىپ قالغاندا، ئۇلار ئۆز ساھەسىدىكى تەتقىقاتنى داۋاملاشتۇرۇش ئۈچۈن ئۇ ئۇسۇل ۋە تېخنىكىنى تاشلاپ قويۇپ، يېڭى تېخنىكىنى ئۆگىنىش ۋە قوللىنىشقا جۈرئەت قىلالمايدۇ. بۇنىڭدىن مەن شۇنى ئويلاپ كەتتىمكى، بەزى دانا ئىرسىيەت شۇناسلار ئىرسىيەت شۇناسلىقىنىڭ زور بىر قىسمى خېمىيىگە چېتىلىپ، گېن توغرىسىدىكى تەتقىقات ئەمدى شالغۇتلاشتۇرۇشقا تايانماي DNA نى تەتقىق قىلىش ۋە تەھلىل قىلىشقا ئۆتكەندە ئۇلار نېمە قىلارنى بىلمەي كېتىدۇ، سەپتىن چۈشۈپ قالىدۇ. چۈنكى ئۇلار يېڭى تېخنىكىنى ۋە يېڭى ئۇسۇلنى قوللىنىپ داۋاملىق تەتقىق قىلىشقا جۈرئەت قىلالمايدۇ.

لېكىن، مېنىڭ « ياخشى بەھرىلىنىش ئىقتىدارى » دەپ ئاتىغىنىم ئېھتىمال ئىجادىيەت جەريانىدىكى ئەڭ مۇھىم ئامىل بولۇشى مۇمكىن. چۈنكى تېما تاللىغاندا ئۇ كېرەك، تەتقىقات ئوبيېكتىنى تاللىغاندا يەنى تەجرىبە قىلىش ياكى تەجرىبە قىلىش سىستېمىسى ئۈستىدە ئويلىغاندا ئۇ تېخىمۇ كېرەك. تەجرىبە قىلىش داۋامىدا خېلى كۈچلۈك ئىقتىساد قارشى بار كىشىلەر، ئەزەلدىن تېخنىكىنى ئۆز بىلگىنىچە ئىشلەتمەيدىغان كىشىلەر، بىر خانىلىق سان كۇپايە دەپ قاراپ تۆت خانىلىق سان ئۈستىدە ھەرگىز باش قاتۇرۇپ ئولتۇرمايدىغان كىشىلەر، تەجرىبىنى ئاددىيلاشتۇرۇش بەدىلىگە

يۇقىرى ئۈنۈمنى قولغا كەلتۈرىدىغان كىشىلەر باشقىلار ئىككى يىلدا ئاران ئورۇنداپ بولىدىغان تەجرىبىنى بىر ھەپتىدە ياكى بىر كۈن ئىچىدە ئورۇنداپ بولىدۇ.

بۇلاردىن باشقا، نەزەرىيىنىڭ چىرايلىقلىقى ئىنتايىن مۇھىم ئامىل. بىئولوگىيىدە، مېنىڭچە، بۇ نۇقتىنى چۈشۈندۈرىدىغان ئەڭ ياخشى مىسال DNA نى بايقاش جەريانىدۇر. ۋاتسوننىڭ كىتابىنى تىلغا ئالغۇچ ئۆتەي، بۇ كىتابتا ھەقىقىي ئەقىل-پاراسەتنىڭ مەنبەسى يېزىلمىغان، قىياس قىلىشتىكى مۇددىئامۇ يېزىلمىغان، ھالبۇكى بۇ قىياسلار كەشپىياتنىڭ ھەقىقىي مەنبەسى ئىدى. ۋاتسون ئەڭ قىزىقارلىق نەرسىنى يازماي قالغان.

بۇنىڭدىن باشقا، كەمتەرلىكنىڭ كەمچىل بولۇشى مېنىڭچە، بىز ئالىملارنىڭ ئەجەللىك بىر ئەيىمىز. ئۇلار ئوڭۇشلۇق بولغان ۋە نەتىجە قازانغان پەيتتە قىيىنچىلىق ۋە خەتەرلىك ئەھۋاللارنى ئويلىيالمىدۇ. ھالبۇكى ئويلاش، پىكىر قىلىش ئىجادىيەت جەريانىدىكى ئىنتايىن مۇھىم بىر ئامىل.

ئاخىرىدا، ئەمدى مەن گېپىمنى دەسلەپتە دېگەنلىرىمگە قايتۇرىمەن. بىز ھەممىدىن ئاۋۋال ھەقىقىي ئىلمىي ئىجادىيەت توغرىسىدىكى لوگىكىلىق، خېلى توغرا بولغان پىلاننى قوبۇل قىلىشىمىز كېرەك. مېنىڭچە، پوپپىلنىڭ پرىنسىپى بۇ پىلاننىڭ ئاساسى. مېنىڭ بىلىشىمچە، سىز پەقەت ھازىرقى زامان ھۆججەتلىرىنى، بولۇپمۇ نەزەرىيىۋى فىزىكا، نەزەرىيىۋى خىمىيە ۋە نەزەرىيىۋى بىئولوگىيە ھۆججەتلىرىنى ئوقۇپ چىقىشىڭىزلا، نېمە ئۈچۈن شۇنچە داڭلىق نەزەرىيىۋى ئەسەرلەرنىڭ قىلچە ئەسقاتمايدىغانلىقىنى بىلىسىز. سەۋەبى ناھايىتى ئاددىي، ئۇ ئەسەرلەر سىز كارلىنىڭ چېگرا ئايرىش پرىنسىپىغا ئەمەل قىلمىغان. ئىككىنچى بىر خىل گەپ بىلەن ئېيتقاندا، بۇنداق نەزەرىيىنىڭ شۇنداق بىر قۇرۇلمىسى باركى، سىز ئاپتوردىن سىز نەزەرىيىڭىزنى قانداق ئىسپاتلاپ بېرىسىز دەپ سورىشىڭىز، ئۇ جاۋاب بېرىشكە گەپ تاپالماي قالىدۇ.

ۋېلېر

(— 1911)

ۋېلېر — ئامېرىكىلىق فىزىكا ئالىمى؛ ئامېرىكا تەبىئىي پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ ئاكادېمىكى، ئامېرىكا ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ ئاكادېمىكى، ئامېرىكا فىزىكا ئىلمىي جەمئىيىتىنىڭ رەئىسى بولغان؛ ياش ۋاقتلىرىدا بالتىئور ئىنستىتۇتى ۋە خويكىنس ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئوقۇغان؛ 1933-يىلى دوكتورلۇق ئىلمىي ئۇنۋانىغا ئېرىشكەن، كېيىن كوپېنھاگېن ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئاتاقلىق فىزىكا ئالىمى بىرىنىڭ يېتەكچىلىكىدە يادرو فىزىكىسى تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللىنىپ، يادرونىڭ يىغىرىلىشى توغرىسىدىكى تەتقىقاتتا ئىجادىي نەتىجىلەرگە ئېرىشكەن، ئۇراننى ئاتوم بومبىسى ياساشنىڭ خام ئەشياسى قىلىپ بېكىتكەن، ئاتوم بومبىسى نەزەرىيىسى تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغان تۇنجى ئامېرىكىلىق بولۇپ قالغان؛ كېيىنكى چاغلاردا ۋودوود بومبىسىنى تەتقىق قىلىپ ياساش خىزمىتى بىلەن شۇغۇللانغان؛ بىرلىك مەيدان تەتقىقاتىدا خېلى نەتىجىلەرگە ئېرىشكەن؛ ئاساسلىق ئەسەرلىرىدىن «گېئومېترىيە-لىك دىنامىكا»، «تارتىش كۈچى نەزەرىيىسى ۋە تارتىش كۈچىدىكى قارا ئۆڭكۈر»، «ماكان-زامان فىزىكىسى»، «قارا ئۆڭكۈر، تارتىش كۈچى دولقۇنى ۋە ئالەمشۇناسلىق» قاتارلىقلار بار.

1979-يىلى 5-ئاينىڭ 2-كۈنىدىن 5-كۈنىگىچە گېرمانىيىنىڭ مەشھۇر شەھىرى كلۇنبېرگدا مەشھۇر ئالىملار جەم بولۇشتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا خىمىيە ئالىملىرى، نېرۋاشۇناسلار، ئېنېتېكا

ئالغىلىرى، يەنىلا سويلار، سۇلوكلار، كومپوزىتورلار، ئارخىتېكتورلار ۋە باشقىلار بار ئىدى. ئۇلار ئىلىم-پەن تەرەققىياتىدىكى ئالدىنقى قاتاردىكى بىرى ئۇنىۋېرسال مەسىلىلەرنى مۇھاكىمە قىلدى. باش تېمىسى «ئىلىم-پەن ۋە سەنئەتتىكى تۈزۈلمە» دىن ئىبارەت بولدى. بۇ ۋېبلىرنىڭ شۇ يىغىندا سۆزلىگەن نۇتقى. ۋېبلىر مۇنداق دەپ كۆرسەتتى: فىزىكا قانۇنىيەتلىرىمۇ مەڭگۈلۈك ئەمەس، بەلكى يوقتىن بارلىققا كېلىپ تۈزۈلگەن. ۋېبلىر فىزىكا يۈزلىنىگەن ئىككى زىددىيەتنى ئۆتكۈرلۈك بىلەن ئوتتۇرىغا قويدى، بۇنىڭدىن مەزكۇر كاتتا فىزىكا ئالىمىنىڭ فىزىكىنى مائىرۇ جەھەتتىن ئىگىلىپ تۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئۇ بىزگە ئىلىم-پەن تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغاندا، بىر تار تېخىلا ئېسىلىۋالسا بولمايدىغانلىقىنى، بەلكى پەنلەرنىڭ ئومۇمىي يۈزلىنىشىگە يۇقىرىدىن نەزەر سېلىش كېرەكلىكىنى، ئۇنداق بولمىغاندا «ئۆگەنگەنلىرىمىز قانچە كۆپ بولسا، بىلىدىغانلىرىمىز شۇنچە ئاز بولۇپ قالىدۇ» غانلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

فىزىكىدىكى كۆلەڭگىلەر

1979-يىلى 5-ئاي

ئالەم تۈزۈلۈشىنىڭ مەركىزىي قائىدىسىنى بىز ھامان بىر كۈنى ئىگىلەيمىز دەيدىغان ئۈمىد تە بولساق بولامدۇ، قانداق؟ دۇرۇس، ئېپىستېمىنىڭ بىزگە ئېيتقان: «بۇ دۇنيادا ھەممىدىن بەك چۈشەنگىلى بولمايدىغان بىر ئىش دۇنيانى چۈشىنىشكە بولىدىغانلىقىدا» دېگەن مەشھۇر گېپى بار.

ئېپىستېمىنى ۋاپات بولۇپ 24 يىلدىن بۇيان قانچىلىك تەرەققىياتقا ئېرىشتۇق؟ زەررىچە فىزىكىسىنىڭ غايەت زور تەرەققىياتى، تەبىئەت كۈچلىرىنى بىرلىككە كەلتۈرۈش جەھەتتىكى بەزى ئىلگىرىلەشلەر،

ۋە ھاكازا، لېكىن بىز شۇنى دېيىشىمىز كېرەككى، ئۆگەنگەنلىرىمىز قانچە كۆپ بولسا، بىلىدىغانلىرىمىز شۇنچە ئاز بولىدۇ. بۇ ئاساسىي تېمىنى كېڭەيتىپ چۈشەندۈرۈشتىن ئىلگىرى مەن سۆزلەيدىغان نەرسىنى قىسقىچە بايان قىلىپ ئۆتەي. مەن ئاشۇ قەدىمىي «زىددىيەت بولمىسا تەرەققىيات بولمايدۇ» دېگەن فىزىكا قائىدىسىنى تىلغا ئالمەن. بۇ يەردە مەن «زىددىيەت» دېگەن سۆزنى قوللانغاندا، قىيىنچىلىق، ئېنىق بىردەك بولماسلىق، ئۈمىد قىلغان نەرسە بىلەن تاپقان نەرسە ئوتتۇرىسىدىكى ئوخشاشماسلىق قاتارلىقلارنى كۆزدە تۇتمەن. زىددىيەت بولمىسا، بىز ھېچقانداق ھەقىقىي يېڭى نەرسىگە ئېرىشەلمەيمىز؛ زىددىيەت بولغاندا، ئازراق ئۈمىدكە ئىگە بولىمىز. تەرەققىياتقا ئېرىشىش ئۈچۈن ھەم قارشىلىق، ھەم تەڭپۇڭلۇقتىن ئىبارەت ئىككى خىل ئامىل بولۇشى كېرەك.

ھازىرقى فىزىكا بىزنى ئىككى خىل زىددىيەتلىك نەزەرىيىنىڭ خىرىسىغا يۈزلەندۈردى. ئۇلاردىنمۇ چوڭ كۆلەڭگە يوق، لېكىن ئۇلار بۇزۇش بىلەن تىكلەشنىڭ بىرلىكى بولغانلىقتىن كىشى قەلبىنى ئۇلاردىنمۇ بەك ئىلھاملاندۇرىدىغان ۋە ئۈمىدكە تولغان نەرسە يوق. بىرىنچى زىددىيەت بۇزۇش خاراكتېرىدە بولۇپ، ئۇ فىزىكىنى ۋاقىت دەروازىسىنىڭ بوسۇغىسىدا — چوڭ پارتلاش، چوڭ قاراڭغۇ يۇلتۇز ۋە قارا ئۆڭكۈر — ئاخىرقى چەككە يەتتى، دەپ چار سالدى؛ لېكىن يەنە بىر تەرەپتىن، شۇنچە جىق يۈزەكى ئۆزگىرىشلەرنىڭ بولغانلىقىغا قارىماي فىزىكا يەنىلا كىشىلەرنىڭ قەلبىدە مەڭگۈلۈك يولنى داۋاملاشتۇرماقتا. شۇنىڭ ئۈچۈن فىزىكا توختاپ قالدى، لېكىن فىزىكا تەرەققىي قىلىۋاتىدۇ، دەيدۇ. مانا بۇ بىرىنچى زىددىيەت. بۇ قىيىنچىلىقنى قانداق تۈگەتكىلى بولىدۇ؟ مەن شۇنى كۆرسەتمەكچىمەنكى، فىزىكا تەسۋىرىدە، «ۋاقىت» (زامان) ئېتىدائىي كاتېگورىيە ئەمەس. شۇڭا بىز ۋاقىت ئوقۇمىنى قوللانغاندا «ۋاقىت دەروازىسى» غا يېقىنلىشىپ قالدى دېگەن بۇ

ئىدىيىمىز خاتا، دەل مۇشۇنداق خاتالىق بىزنى بىرىنچى زىددىيەتكە كىرگۈزۈپ قويغان.

ئىككىنچى زىددىيەت ئىجابىي خاراكتېردا بولىدۇ. ئۇ كۋانت مېخانىكىسى بىلەن مۇناسىۋەتلىك، يەنى ئاساسىي كۋانت كۆزىتىش ھەرىكىتىنىڭ — تېخىمۇ توغرىراق ئېيتقاندا، خاتىرىلەش ھەرىكىتىنىڭ — ئويىپىكت «پەيدا قىلىش» جەھەتتە ئوينىغان رولى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. زىددىيەت قەيەردە؟ بىز ئەزەلدىن ئىشىنىپ كەلدۇقكى، فىزىكىمۇ ھامان دۇنيا بىزنىڭ سىرتىمىزدا ھېچقانداق كۆزىتىش ھەرىكىتىگە تايانماي مەۋجۇت بولۇپ كەلدى، دەپ ئالدىنلا پەرەز قىلىپ كەلدى. لېكىن كۋانت مېخانىكىسى بىزگە شۇنى ئېيتىپ بەردىكى، دۇنيا بىزنىڭ سىرتىمىزدا ۋە ھەممە كۆزىتىش ھەرىكىتىدىن مۇستەسنا ھالدا مەۋجۇت بولۇپ كېلىۋاتقىنى يوق. مانا بۇ ئىككىنچى زىددىيەت.

بۇ زىددىيەتلەرنىڭ بىزگە بەرگەن ساۋىقى نېمە؟ بۇنى ئۈچ كەلىمە ھېكمەتلىك جۈپلۈش بىلەن ئېيتىشقا بولىدۇ: «يارىتىش كېرەك! راست يارىتىلىۋاتىدۇ! قانداق يارىتىلىدۇ؟» بىرىنچى ساۋاق: «يارىتىلىشى كېرەك» تىن ھېچقانداق نەرسە قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ. چوڭ پارتلاش بىزگە شۇنى ئېيتىپ بەردىكى، مەيلى زەررىچە، كۈچ مەيدانى بولسۇن ياكى تەبىئەت قانۇنىيەتلىرى بولسۇن، بۇلارنىڭ ھېچقايسىسى مەڭگۈ مەۋجۇت بولۇپ تۇرالمىدۇ، ئۇلارنىڭ چوقۇم باشلىنىشى بولغان.

ئىككىنچى زىددىيەت كۋانت فىزىكىسىنىڭ مەركىزىي ئەقىدىسى. ھەرقېتىم ئاساسىي كۋانت كۆزىتىشى ئېلىپ بارغاندا بىز ھەقىقىي مىكرو كىچىك جىسىمنى «ياراتقان» بولىمىز. ئۈچىنچى تېپىشماق «قانداق يارالغان؟» دېگەندىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇنىڭدا قانداق قىلغاندا بىرنى بىرگە قوشۇپ ئىككى قىلغىلى بولىدۇ؟ دېگەن بىر مەركىزىي مەسىلە بايان قىلىنىدۇ. تەبىئەت ئاساسىي كۋانت ھەرىكىتى ئارقىلىق بىزگە «راست يارىتىلىۋاتىدۇ» دېگەن يولنى

كۆرستىپ بەرگەن تۇرسا، ئۇ ھالدا بىز يەنە تېپىدەپ « يارىتىش كېرەك » دېگەن بۇيرۇقنى ئىجرا قىلىشىمىز كېرەك ئىكەن؟ لېكىن سان-ساناقسىز ئاساسىي كۋانت خاتىرە ھەرىكىتى زادى قانداق تېپىلىشىپ چوڭ مىزان سەۋىيىسىدىكى ھەقىقەتنى يارىتىدۇ؟ بۇ ھەقتە بىز تېخىچە ھېچنېمىنى بىلمەيمىز. « قانداق يارىتىلىدۇ؟ » دېگەن بۇ تېپىشماق بىزنى بۇ سىرنى ئېچىشقا چاقىرماقتا.

بىز زەررىچە ۋە مەيدان فىزىكىسى (بۇ زامانىمىزدىكى تەرەققىيات ئېچىپ بەرگەن ئىنتايىن ئۇلۇغۋار بىر ساھە) دىكى ئاجايىپ بايقاشلار بىلەن ئۇچراشماي تۇرۇپ قانداقسىگە توپتوغرا مەركىزىي نۇقتىغا يېتىپ بارالايمىز؟ بۇنىڭغا بېرىلىدىغان جاۋاب ئاددىي: ئۆگەنگەنلىرىمىز قانچە كۆپ بولسا، بىلىدىغانلىرىمىز شۇنچە ئاز بولۇپ قالىدۇ.

بالىلارنىڭ ھەممىسى ئۆزلىرىگە جۇڭگونىڭ ئاغزىنى ئاچقاندىن كېيىن ئىچىدىن بىرى چىقىدىغان، ئۇنىڭ ئاغزىنى ئاچسا ئۇنىڭ ئىچىدىن يەنە بىرى چىقىدىغان، ئەڭ ئاخىرىغا بارغاندا ئاندىن ھېلىقى مەخپىي ساقلانغان ئېسىل بۇيۇم چىقىدىغان قاپلىما ساندۇقتىن بىرنى سوۋغا قىلىشنى ياخشى كۆرىدۇ. لېكىن بۇنداق ساندۇقنىڭ ئىچىدىن ساندۇق چىقۇۋەرسە، بالىلارمۇ ئاخىر ئۇنىڭدىن زېرىكىدۇ. بۇ بىزنىڭ زەررىچە فىزىكىسىدىكى ئەھۋالىمىزمۇ؟ بىز مولېكۇلىلاردىن باشلايمىز، ئاندىن كېيىن ئاتوم، نوكليون (يادرو)، نېيترىن ۋە پروتونغا ئۆتىمىز، ئۇنىڭدىن كېيىن بولسا ھەرخىل-ھەر ياڭزا كۋاركىلار بار. مېنىڭ مۇشۇ ساھەدە تۆھپىسى ناھايىتى كۆپ بولغان بىر خىزمەتدەشم بىزنىڭ قىلالايدىغىنىمىز تېخىمۇ كىچىك ئۆلچەمدىكى يولنى ئېچىپ، زەررىچە دۇنياسىنىڭ تېخىمۇ چوڭقۇر قاتلىمىنىڭ تۈزۈلمىسىنى تېپىپ چىقىش ئۈچۈن پەقەت تېخىمۇ يۇقىرى ئېنېرگىيىلىك تېزلەتكۈچنى لايىھىلەشتىن ئىبارەت، دەپ قارايدۇ. بىز ئاشۇ قەدىمىي خىيالدىن — بىرخىل ئاساسىي بىرلىكنى، بىرخىل ئاخىرقى

زەررىچىنى، بىرخىل ھەننىۋا نەرسە تۈزۈلۈشتە تايىنىدىغان سېھرىي خىشىنى تېپىپ چىقىشتىن ئىلگىرىكى ئادەملەردە كىلا ناھايىتى يىراقىمىز. ئەگەر فىزىكىنىڭ ئەڭ تۆۋەنكى قاتلىمىدا تۇرىدىغان سېھرىي زەررىچە زادىلا مەۋجۇت بولمايدىغان بولسا، ئەمەسە بىز نېمىشقا ھەممىنى سېھرىي كۈچ مەيدانى ئارقىلىق چۈشەندۈرۈشكە ئۆتمەيمىز؟ پۈتكۈل فىزىكىدا ئېلېكترو-ماگنىت مەيدانى، تارتىشىش كۈچى مەيدانى ۋە ئاتالمىش يوك — مىللىس كۋارك دەستىسى مەيدانىدىن تەشكىل تاپقان «سېھتار»^① دىنمۇ نەپىس نەرسە بولماس. كىشىلەر ئاشۇ ئەڭ ئاخىرقى بىرخىل مەيداننىڭ كۋاركىنى يىغىپ نېيىتون، پروتون ۋە باشقا ئاساسىي زەررىچىلەرنى تۈزگەنلىكىگە ئىشىنىدۇ.

بۇ كۈچلەرنى بىرلىككە كەلتۈرۈپ، يەككە بىرخىل مەيداننىڭ بىرقانچە تەرەپلىرى قىلغىلى بولامدۇ، بولمامدۇ؟ ئۆتكەن بىرقانچە يىل ئىچىدە ئەڭ قايىل فىزىكا ئالىملىرىنىڭ بەزىلىرى مۇشۇ نىشانغا قاراپ چوڭقۇر ئەھمىيەتلىك قەدىمىنى باستى. لېكىن بىز مەيلى بۇ ئۈچ خىل مەيداننى ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل دەپ قارايمىز ياكى ئۇلارنى تېپىلىش ئالدىدا تۇرغان بىرلىكنىڭ ئىچىدە دەپ پەرەز قىلايمىز، بىز بۈگۈنكى كۈندىكى مەيدان بىلەن بۇنىڭدىن 100 يىل ئاۋۋالقى ئېلاستىكىلىق ئوتتۇرىسىدا مەلۇم ئوخشاشلىقنى تاپتۇق. جىسىم تەكشى بولىدۇ ۋە ھەرقايسى ئوخشاشلىققا ئىنتىلىدۇ دەپ پەرەز قىلىنىدىغان بولسا، كىشىلەر ئاددىي مۇتائاسىپلىقنى قوللىنىپ، ئېلاستىكىلىقنى كۆرسىتىدىغىنىنى پەقەت ئىككىلا تۇراقلىق سان بىلەن تولۇق سۈرەتلەپ بېرەلەيدۇ. مۇشۇ ئاساستا، شۇ چاغدىكى فىزىكا ئالىملىرى تېئورېما، تەھلىل قىلىش ئۇسۇلى، قۇرۇلۇشتا تەتبىقلىنىشىمۇ بولغان مۇكەممەل بىر نەزەرىيىنى بەرپا قىلغانىدى. لېكىن ئېلاستىكىلىق ماددىنىڭ ئۆزىگە ھېچقانداق يىپ ئۇچى يەتكۈزۈپ

① ئۈچ تارلىق چېكىپ چېلىنىدىغان چالغۇ ئەسۋابى.

بېرەلمىدى. ئېلاستىكىلىق توغرىسىدا ئېلىپ بېرىلغان 100 نىللىق تەتقىقاتمۇ مولېكۇلا بىلەن ئاتومنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ئېچىپ بېرەلمىدى. ئوخشاشلا، مولېكۇلا بىلەن ئاتوم ئوتتۇرىسىدىكى كۈچ توغرىسىدا بىر ئەسر تەتقىقات ئېلىپ بارغاندىمۇ ئۇلارنىڭ پەقەت مۇسبەت زەرەت بىلەن مەنپىي زەرەت ئوتتۇرىسىدىكى كۈچ ھەمدە شرۇدېنېرنىڭ دولقۇن تەڭلىمىسى ئۈستىگە قۇرۇلدىغانلىقىنى ئېچىپ بېرەلمەيدۇ. بىز ئالدى بىلەن بىلىشىمىز كېرەككى، ئېلېكترون ھەرىكىتىنى ئېلاستىكىلىق بىلەن چۈشەندۈرگىلى بولمايدۇ، بەلكى ئېلاستىكىلىقنى ئېلېكترون ھەرىكىتى بىلەن چۈشەندۈرۈش كېرەك. مۇشۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، بىز چۈشىنىشنىڭ يۆنىلىشى كۆرۈنۈشتىكى مۇتائاسىپلىقتىن ئىچكى تۈزۈلمىگە قارىتىلماي، ئەكسىچە ئىچكى تۈزۈلمىدىن كۆرۈنۈشتىكى مۇتائاسىپلىققا قارىتىلىشى كېرەكلىكىنى بايقىدۇق.

ۋون ۋزاک

(— 1912)

ۋون ۋزاک — گېرمانىيىلىك فىزىكا ئالىمى؛ 1933-يىلى مەشھۇر گېوتتېنگېن ئۇنىۋېرسىتېتىغا كىرگەن، ئوقۇش پۈتتۈرگەندىن كېيىن ۋىليام خان جەمەتى تەتقىقات ئورنىدا تەتقىقات بىلەن شۇغۇللانغان؛ 1942-يىلىدىن 1945-يىلىغىچە ستراتېگىيە ئۇنىۋېرسىتېتىدا پروفېسسور بولغان؛ 1947-يىلىدىن 1957-يىلىغىچە ماركس پىلانك تەتقىقات ئورنىدا پروفېسسور بولغان؛ 1957-يىلىدىن 1969-يىلىغىچە هامبۇرگ ئۇنىۋېرسىتېتىدا پەلسەپە يەنلىرى بويىچە پروفېسسور بولغان؛ 1970-يىلىدىن 1980-يىلىغىچە مېۇنخېن ئۇنىۋېرسىتېتىدا پروفېسسور بولغان؛ ئاساسلىقى ئاسمان جىسىملىرى فىزىكىسى، ئاسمان جىسىملىرىنىڭ ئۆزگىرىشى ۋە كوسموس-لوگىيە (ئالەمشۇناسلىق) ئۆستىدە تەتقىقات ئېلىپ بارغان؛ شۇنداقلا ئۇ بىر پەيلاسوپ.

بۇ — موزارت دۇنياغا كەلگەن ئاۋستىرىيىنىڭ سارسبۇرگ ئەدەبىيات-سەنئەت كۆرىكى بايرىمىدا سۆزلەنگەن نۇتۇق. نۇتۇق سۆزلىگۈچى گۈزەللىكنىڭ پەيدا بولۇشى بىلەن رولىدىن ئىبارەت ئىككى مەسىلىنى شېئىرىي تىل بىلەن ئوچۇقلا ئوتتۇرىغا قويغان، شۇنىڭغا ئۇلايلا تۇيغۇ بىلەن ھەرىكەتنىڭ بىرلىكىدىن ئىبارەت تەدرىجىي تەرەققىيات تۈزۈلمىسىنى ۋە گۈزەللىكنىڭ كىشىنىڭ ھەرىكىتىنى تەڭشەپ تۇرۇشتىكى رولىنى بايان قىلىپ بىرگەن. ئۇ: گۈزەللىك پائىش قىمىتىگە ۋە تەرەققىيات قىمىتىگە

ئىگە، بىزنىڭ تەبىئەتنىڭ ماسلىقىغا بولغان گۈزەللىك تۇيغۇمىز ۋە ئادەم بەدىنىنىڭ گۈزەللىكىدىن ھۇزۇرلىنىشىمىز ئۆز-ئارا باقىمىز ۋە ئاۋۇشمىز ئۈچۈن، دەپ قارايدۇ. گۈزەللىك ئۈستىدە توختالغاندا، گۈزەللىكنى ئانتروپولوگىيە، پەلسەپە، ئىلىم-پەن بىلەن بىرلەشتۈرۈپ، نۇتۇقنى پەلسەپىنى قاندىگە باي قىلغان ۋە ئۇنىڭغا گۈزەللىك تۇيغۇسى بىرگەن. شۇڭا ئۇ ناھايىتى چوڭقۇر ئەھمىيەتكە ئىگە. نۇتۇقتا مەسىلە شېئىر بىلەن ئوتتۇرىغا قويۇلۇپ، نۇتۇق شېئىرىي تۈسكە كىرگەن، شۇنداقلا نۇتۇقتا سۆزلەنگەن ئاساسىي تېما، نۇتۇق سۆزلىگەن سورۇن — ئەدەبىيات-سەنئەت بايرىمى بىلەن ماسلاشقان. بۇ نۇتۇق كىشىلەر ئانچە دىققەت قىلىپ كەتمەيدىغان ئىلىمدىن ھالقىغان ساھەلەرنىڭ مەڭگۈلۈك جەلپ قىلىش كۈچىگە ئىگە ئىكەنلىكى، ئۇ بىزنىڭ مۇنبەت، ئاسان مول ھوسۇل ئالغىلى بولىدىغان بىر ئىكەنلىكى توغرىسىدا بېشارەت بېرىدۇ.

گۈزەللىك سىرلىق كۆكتىن چۈشەمدۇ ياكى تەگسىز ھاڭدىن چىقامدۇ؟

1975-يىلى

ئېھ، گۈزەللىك، سەن سىرلىق كۆكتىن چۈشەمسەن ياكى تەگسىز ھاڭدىن چىقامسەن؟ بىز — ئۇلۇم چىقىپ تۇرىدىغان بۇ جانلار، جەننەت ۋە دوزاخ دېگەن بۇ ئىككى چەكسىزلىك ئارا تىنىمىز كۆرۈلۈپ تۇرىدىغان بۇ ھاياتلىقلار ھەممىگە مۇجەسسەم گۈزەللىك قۇدرىتى ئالدىدا، رەھمەت-تەشەككۈرىمىزنى زادى قايسىسىغا ئېيتىمىز؟

موررىك گۈزەللىك توغرىسىدا بىر شېئىر يازغان:

چىراغ قەسىدىسى

ئېھ، چىراغ تۇرسەن ھامانە شۇنداق،
شۇ نەپىس زەنجىرىڭ بىلەن تورۇستا.

...

چىن سەنئەت تىمسالى بۇندا سەن، بىراق
كېرەك يوق نەزەردىن قالساڭ يىراقتا.
چۈنكى سەن بەك گۈزەل، گۈزەلسەن گۈزەل،
مۇكەممەل بەختنىڭ نۇرى جىسمىڭدا.

ئەنئەنىنى تەنقىد قىلىش ئۇلۇغ ياۋروپانىڭ ئەنئەنىلىرىدىن
بىرى. شۇڭا قىلچە ھەيران قالارلىقى يوقكى، گۈزەللىكتىن گۇمانلىنىش
غەرب ئىدىيىسىدە مەنبەسىز ئەمەس. بۇنى ئىبرانىي پەيغەم-
بەرلىرىگىچە، يۇنان پەيلاسوپلىرىغىچە، شۇنىڭدەك مېڭىسى سەگەك
قەدىمكى رىملىقلارغىچە سۈرۈش مۇمكىن. ئەنئەنە نۇقتىسىدىن
ئېيتقاندا، بىز كەم دېگەندىمۇ گۈزەللىك ئەسقاتمايدۇ؛ گۈزەللىك
ئادىل ئەمەس؛ گۈزەللىك چىن ئەمەس؛ گۈزەللىك ئىخلاسمەن
(تەقۋادىرانە) ئەمەس دېگەندەك گۈزەللىكنى رەت قىلىدىغان
تۆت خىل باھانى كۆرىمىز.

مېنىڭ بىلىشىمچە، بۇ تۆت خىل ئەيىبلەشنىڭ ھەممىسى
مۇئەييەن ئەھمىيەتكە ئىگە، قىسمەن ھەقىقەتلىككە ئىگە قاراشتۇر.
ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى گۈزەللىك چىن ئەمەس دېگەن بىر نۇقتىغا
يىغىنچاقلاش مۇمكىن.

لېكىن، مەن ئەكسىچە گۈزەللىك چىنلىقنىڭ بىر خىل شەكلى،
گۈزەللىكتىن بەھرىلىنىش رېئال مەۋجۇدىيەتكە بولغان بىر خىل
بەھرىلىنىش، يەنى رېئاللىققا بولغان بىر خىل پەۋقۇلئاددە بىلىش
ئىقتىدارى، دېگەن پىكىردە چىڭ تۇرىمەن. گۈزەللىكنى ھەقىقەتنىڭ

بىر خىل شەكلى دەپ ئېنىق كۆرسەتكىنىدە، مەن سۈبېكتىپ نەرسىنى ئوبيېكتىپ، ئەقلىي بولمىغان نەرسىنى ئەقلىي، ھېسسىيات دېمەك ئەقىل دېمەك دەپ تەشەببۇس قىلغان بولمامدەن؟ مەن بۇنىڭغا «شۇنداق» دەپ جاۋاب بېرىمەن، بۇ دەل مېنىڭ تەشەببۇس قىلىدىغىنىم. ئەقلىي بولمىغان نەرسىدە بىر خىل ئەقلىلىك مەۋجۇت بولىدۇ. تېخىمۇ توغرىراق قىلىپ ئېيتقاندا، ھېسسىياتتا بىر خىل ئەقىل مەۋجۇت بولىدۇ، ھېسسىياتتىكى سۈبېكتىپ نەرسە دەل ئۇنىڭ سۈبېكتىپلىقى تۈپەيلى ئوبيېكتىپ بولۇپ ئىپادىلىنىدۇ، بىلىم بولۇپ ئىپادىلىنىدۇ.

ھايۋانات ھەرىكىتى توغرىسىدىكى تەتقىقاتتىن بىزگە شۇ نەرسە مەلۇم بولىدۇكى، سېزىم بىلەن ھەرىكەتنىڭ بىرلىكىنىڭ قانداقلىقى شەيئەلەرنى كۆزىتىشنىڭ ئىپتىدائىي، ئاددىي ۋە ئاسان چۈشىنىشكە بولىدىغان ئۇسۇلىدۇر. يۈكسەك ھەم مۇرەككەپ بولغان تەجرىبە شەكلىدە ھادىسە ئۆزىگە خاس مەنبەگە ئىگە بولىدۇ. ئەگەر مەن خاتالاشمىغان بولسام، مەن بۇ مەنبەنى تېخىمۇ يۇقىرى دەرىجىلىك ماس سېزىم دەپ ئاتاشنى خالايمەن. دېمەك شۇنداق ئىكەن، بىر خىل بۇنداق ماس سېزىم دەل گۈزەللىكتىن بەھرىلىنىشتۇر. بىز ئىنسانلار ھەر بىر ئايرىم تۇيغۇ تەسىرىگە، ھەر بىر ئايرىم ھۆكۈمگە، ھەر بىر ئايرىم ھېسسىياتقا جور بولۇپ، ئوخشاش بىر ۋاقىتتا تېخىمۇ يۇقىرى دەرىجىدىكى مەڭگۈ ئۈنۈملۈك شەيئەلەرنى بىلىمىز؛ بۇنداق شەيئە بولمىسا، بۇ تەسىرنىڭ، بۇ ھۆكۈمنىڭ، بۇ ھېسسىياتنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. لېكىن بىز كۆپ ھاللاردا تېخىمۇ يۇقىرى دەرىجىلىك نەرسە بىلەن پەۋقۇلئاددە نەرسىنى تولا ۋاقىتلاردا ئايرىيالماي قالمىز ھەمدە بىز ماس ھالدا سەزگەن بۇنداق تېخىمۇ يۇقىرى دەرىجىلىك نەرسىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرەلمەي قالمىز. ھەر بىر ھەقىقىي تېمىدا، بىز ھادىسە ئۈستىدىن ھەقىقەتنى سېزىمىز؛ بىز كۈتكەن ھەر بىر خەير-سا-

خاۋەتلىك ئىش-ئەمەللەردە ئەخلاقىي قائىدە-مىزانلارنى سېزىمىز؛ شۇ سەۋەبتىن، ھەر بىر گۈزەل تەسىراتقا، ھەر بىر گۈزەل ھۈنەر-سەنئەت بۇيۇمىغا يوشۇرۇنغان گۈزەللىكنىڭ چىنلىقىنى سېزىمىز.

گۈزەللىك — تۇرمۇشنى قامداشتا زۆرۈر بولغان بىر خىل ماس سېزىم. شۇڭا گەپنى ئاساسلىق بولغان، تۇرمۇشنى قامداشتا زۆرۈر بولغان ئاشۇ خىلدىكى مەنپەئەتتىن باشلايمىز. بىز بۇ مەنپەئەتنى مۇشۇ تېخنىكا دەۋرى ئەمدىلا باشلانغاندىلا ئويلىغاندۇق. مەن تاغ باغرىدا ياتقان چېغىدا نېمىلەرنى سېزىمەن؟ تەبىئەتنىڭ جىمجىتلىقىنى. بۇ خىل جىمجىتلىق ھېسسىياتى پەقەت سۈبېكتىپلا بولامدۇ؟ ياكى ئۇ مەلۇم رېئاللىققا بولغان سېزىمۇ؟ بۇ بىر خىل سېزىم. بۇ سېزىم دەل ھازىرقى زاھان ئالىملىرى «ئېكولوگىيىلىك تەڭپۇڭلۇق» دەپ ئاتىغان نەرسىنىڭ ئۆزىدۇر. ئەگەر كىمكى بۇ تەڭپۇڭلۇقنىڭ گۈزەللىك ئىكەنلىكىنى چىن قەلبىدىن ھېس قىلسا، ئۇ ھالدا بۇ ئۇنىڭ بۇنداق سەزگۈ ئەزا ئىپادىلىگەن ماسلىقىنى بىلگەنلىكىدىندۇر. بۇنداق ماسلىق بولمايدىكەن، ئۇنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى مۇمكىن ئەمەس.

ئىنسانلار تەبىئىي مەنزىرە بىلەن تەڭپۇڭلۇقتىكى گۈزەللىككە سەل قاراپ، ئۇنى ئىقتىسادىي جەھەتتە ھېچنەچە ئەھمىيىتى يوق دەپ بىلىپ خالىغانچە بۇزىدۇ. بۇ تەلۋە ئىنساندۇر. ئىنسانلار مۇنداق قىلغان چېغىدا، ھەمىشە ئىقتىسادىي جەھەتتە يېڭىلىشقان بولىدۇ، ۋەھالەنكى يېڭىلىشقان چاغدا بولسا بەك كېچىككەن بولىدۇ. ئەلۋەتتە، مەن ئىنسانلار تەبىئەتنى ئۆزگەرتىمەسلىكى كېرەك دېمەكچى ئەمەسمەن، ئۇنداق دېيىش تولىمۇ بىمەنلىك بولىدۇ. بەلكى شۇنداق دېمەكچىمەنكى، كىشىلەر گۈزەللىك تۇيغۇسىغا ئىگە بولغاندا، ئۆزلىرىنىڭ خىزمىتىنى باشقا بىر خىل ئۆلچەم بىلەن ئۆلچىيەلەيدۇ، بۇنداق ئۆلچەم ئۇنىڭ قارىغۇلارچە پۇل-مۇئامىلە پائالىيىتى داۋامىدا كېرەككە كېلىدۇ دەپ قارىغان ئۆلچىمىدىن باشقىچە بولىدۇ. قەدىمكى

زاماندىكى دالا مەنزىرىسى نەقەدەر سەلتەنەتلىك ئىدى-ھە . مەن تۇنجى قېتىم شىمالىي ئامېرىكىدىن قايتىپ كەلگەن چاغىدا ، كونىستانىن كۆلىنىڭ ۋە ئانبۇلىيانىڭ مەنزىرىسىنىڭ گۈزەللىكىنى تەسۋىرلىنىپ يىغلىۋەتكەندىم . ئۇ يەرلەردە ، ھەر بىر دەرىخ ، ھەر بىر ئۆي ئۇ يەرلەردىن بۇيان كىشىلەرنىڭ گۈزەللىك تۇيغۇسىغا قاراپ ئورۇنلاشتۇرۇلۇپ كەلگەن . ئامېرىكىدا ، بۈگۈنكى كۈندىكى بوھران خېلى زور دەرىجىدە خۇددى پۇرتانلار گۈزەللىرىنى ياراتمىغانلىقتىن كېلىپ چىققان بوھرانغا ئوخشايدۇ .

گۈزەللىك ، سىرلىق كۆكتىن چۈشكەنمۇ ياكى تەگسىز ھاڭدىن چىققانمۇ؟ پودېتېل بۇ سوئالنى قويغاندا تەبىئىي مەنزىرىنىڭ ماسلىقىنى ئويلىماي ، ئەڭ تۆۋەن دەرىجىدە پەقەت سەنئەتتىنلا ئويلىغان . ئۇنىڭ ئويلىغىنى بەدەن گۈزەللىكىنىڭ قارشى تۇرۇپ بولمايدىغان كۈچى ئىدى . بۇنداق گۈزەللىك بىزنى كۈچلۈك مۇھەببەتكە ئىگە بولۇشقا مەجبۇر قىلىدۇ . مۇھەببەت ئوخشاشلا ھايۋان ئەجدادلىرىمىزدىن قالغان قىسمەن مىراس . مۇھەببەت ئۈچۈن ھايۋانلار رەڭگارەڭ لباس ۋە ئاجايىپ-غايىپ ئۇسلۇبتىكى قانىدە-يوسۇنلار بىلەن جابدۇنىدۇ ، بۇ لباس ۋە قانىدە-يوسۇنلار كېرەكسىز بولۇپلا قالماستىن ، ھەتتا ئىندىۋىدنىڭ ئۆز-ئۆزىنى ساقلاپ قېلىشقا زىيانلىق . جىنسىي مۇھەببەت مەقسەتلىك ھالدا كىشىلەرنى روھلاندۇرىدۇ ۋە كۆزنى ئالاقە كەمەن قىلىۋېتىدۇ . ئۆز-ئۆزىنى ساقلاپ قېلىش نۇقتىسىنى ئاساس قىلىپ ، ھەر بىر خىل ھايۋان ئۆز ئۆمرىدە بىر مەھەل ئەسەبىيلىشىدۇ .

موررىك مۇنداق دەيدۇ : « چۈنكى سەن بەك گۈزەل ، گۈزەلسەن گۈزەل ؛ مۇكەممەل بەختنىڭ نۇرى جىسمىڭدا . » — بۇ ماڭا مۇناسىۋەتلىك بولغان بەخت ئەمەس . لېكىن چىرايلىق چىراغ كىشىلەر ئۈچۈن ياسالغان قول ھۈنەر-سەنئەت بۇيۇمى ؛ لېكىن بىز بۇ ئوبيېكتنى ياسىغان ياكى بۇ ئوبيېكت ئۈستىدە خىيالغا چۆمگەن چاغدىكى بەخت ئۇ ئاتا قىلغان بەختتىن ئورتاق ھۆزۈرلىنىشتىن

ئىبارەت، خالاس. تەبىئەتتە، ياغاچنىڭ سىزىقلىرى، قۇلۇلە قىيىنىڭ ئىچكى يۈزىدىكى ياكى كرىستالنىڭ ئىچكى يۈزىدىكى قاتلاملىرىنىڭ (ئۇلار ئۆزلىرىنى خەققە كۆرسەتمەكچى ئەمەس) گۈزەللىكىمۇ كىيىنەك قاننىنىڭ گۈزەللىكىدىن ياكى ئۇچار قاناتلارنىڭ جۈپلىشىش ئىستىكىدە چىقارغان كۈيلىگەن ئاۋازىدىن قېلىشمايدۇ. تەبىئەتتە ھامان سىرلىق ھەققەتلەر بولىدۇ. بۇ ئېھتىمال گۈزەللىكنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىدىكى سەۋەبتۇر.

گۈزەللىك گويا دەم ساماۋى جەننەتتىن، دەم دوزاختىن چىقىدىغاندەك قىلىدۇ. گۈزەللىك ھەم چىن، ھەم چىنمۇ ئەمەس. ئۇ بىزنى ئۇقۇملار تەۋەككۈلچىلىكىدىن خالاس قىلىدۇ. لېكىن يەنە ئەقلىلىك بىلەن ئەركەك-چىشلىق تالشىپ ئولتۇرمايدۇ، ئەقلىلىك ئۇنىڭدىن چۈشىنىشنى ئۈگىنىدۇ. ئېتىكا بىلەن گۈزەللىك ئوتتۇرىسىدىكى ھاڭغا كۆۋرۈك سېلىنىمغان. بىز شۇنى ئۇنتۇماي ئېسىمىزدە چىڭ تۇتۇشىمىز كېرەككى، گۈزەللىكتە ئەخلاقىلىق كەمچىل بولىدۇ. نوقۇل ئادىللىقمۇ ھەمىشە سىلى-رەھىمدىن بولۇۋەرمەيدۇ. بىز چوقۇم مەلۇم ئىپادە سۈپىتىدىكى گۈزەللىكتىن ئەمەلىي ئىستېمال دېگەن بۇ پۇختا ئاساسقا يېڭىۋاشتىن قايتىپ كېلىشىمىز كېرەك. بىز ھەتتا بەزمىلەردە ئولتۇرغان چېغىمىزدىمۇ «دۇنيا ئاشلىق مەسىلىسى» دېگەندەك بۇ رېئاللىققا دىققەت قىلماي تۇرالمىمىز، ھەتتا نان ئۈچۈن خىزمەت قىلىۋاتقان ۋاقتىمىزدا، مۇزارتنىڭ گۈزەل مېلودىيىسى بىز ئۈچۈن چوقۇم ئازابلىق بەخت تىلىكى بولۇپ قېلىشى مۇمكىن.

ۋون براۋن

(1977 — 1912)

ۋون براۋن — ئامېرىكىلىق ئالىم قاتنىشى ئالىمى، راکېتا تېخنىكىسى ۋە ئالىم بوشلۇقنى تەكشۈرۈش قاتارلىق جەھەتلەردە شانلىق مۇۋەپپەقىيەتلەرگە ئېرىشىپ «ھازىرقى زامان ئالىم قاتنىشىنىڭ بۇيۇسى» دېگەن شۆھرەتكە ئىگە بولغان، گېرمانىيەدە تۇغۇلغان؛ 2-دۇنيا ئۇرۇشى مەزگىلىدە، ۷-1، ۷-2 تىپلىق ئۇچار بومبىلارنىڭ دۇنياغا كېلىشىدە ھالقىلىق رول ئوينىغان؛ دۇنيا ئۇرۇشى ئاخىرلاشقاندىن كېيىن ئامېرىكىدا ئالىم قاتنىشى تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغان؛ 1960-يىلى «سانورن» راکېتاسىنى تەتقىق قىلىپ ياساشقا رەھبەرلىك قىلىپ، تۇنجى ئادەم چۈشكەن «ئاپوللو — 11» ناملىق ئۇچار كېمىنى ئايغا چىقارغان؛ بۇنىڭدىن باشقا، ئالىم ئايروپىلاننى تەتقىق قىلىپ ياساشقۇ مۇھىم تۆھپە قوشقان.

ۋون براۋننىڭ تاللىۋېلىنغان بۇ نۇتقىنىڭ ئاساسىي تېمىسى بىر شارىدىكى ئىنسانلارنىڭ تەقدىرىنى ئالىم تېخنىكىسىنى قوللىنىپ ياخشىلاشتىن ئىبارەت. ئۇ شۇ چاغدا دۆلەت ئاۋىئاتسىيە ئالىم قاتنىشى ئىدارىسىنىڭ مۇۋەققەت باشلىقلىق ۋەزىپىسىدىن ئىستىپا بېرىپ، ئالىم قاتنىشى بىلەن زور كۈچ بىرلىشىپ شۇغۇللىنىۋاتقان فايىرىلدى شىركىتىگە قاتناشقان؛ ئۇ ھەر خىل سۈنئىي ھەمراھلارنى — مائارىپ سۈنئىي ھەمراھى، ئالاقىلىشىش سۈنئىي ھەمراھى، ساقلىقنى ساقلاش سۈنئىي ھەمراھى، بايلىق مەنبەلىرىنى تەكشۈرۈش سۈنئىي ھەمراھى، غەرىتە-توپوگرافىيە

سۈنئىي ھەمراھى، مۇھىتى تىزگىنلەش سۈنئىي ھەمراھى قاتارلىق ھەر خىل سۈنئىي ھەمراھ تېخنىكىسىنى ئىلگىرى سۈرۈشكە بىل باغلىغان. ئۇ ئۆزىنىڭ نۆتىدا ئالەمشۇناسلىق ئىلمىنىڭ يەر شارى، ئېكولوگىيە ۋە ئېنېرگىيە مەنبەلىرىنى ئېچىش جەھەتتە خىزمەت قىلدىغان گۈزەل ئىستېبالنى سۈرەتلىپ، بايلىق مەنبەلىرىنى باشقۇرۇش سىستېمىسىنىڭ مۇھىم ئەھمىيىتىنى بايان قىلىپ بىرگەن ھەمدە بۇ خىزمەتنى ھەقىقىي يوسۇندا ئۈنۈمگە ئېرىشتۈرۈش ئۈچۈن پۈتۈن دۇنيا مىقياسىدا تىرىشىپ ھامكارلىشىش كېرەكلىكىنى تەكىتلىگەن.

ئالەمشۇناسلىق ئىنسانىيەتكە خىزمەت قىلسۇن

1973-يىلى

بىز ھازىر شۇنى ئىزاھلايدىغان ئىسپاتقا ئىگىمىزكى، بىز ئالەم بوشلۇقى تېخنىكىسىنى يەر شارىدىكى بىۋاسىتە مەڭگۈلۈك مەنبەئەتكە خىزمەت قىلدۇرالايمىز — ئالەمشۇناسلىق يەر شارى ئۈچۈن، ئېكولوگىيە ئۈچۈن ۋە ئېنېرگىيە مەنبەلىرىنى ئېچىش ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ، ئەگەر سىز شۇنداق بولسىكەن دەپ ئۈمىد قىلىسىز.

يەر شارى بايلىق مەنبەلىرىنى تەكشۈرۈش سۈنئىي ھەمراھىنى ئالايلى، بۇ يىلنىڭ ئاخىرىغا بارغاندا، ئاساسلىقى يەر شارىنىڭ سىرتقى يۈزىنى كۆزىتىش ئۈچۈن لايىھىلەنگەن بۇ خىل ئۇچار كېمىنىڭ يەر شارىنى ئايلىنىپ سۈرەت تارتىشى 7,000 قېتىمقا يېتىدۇ. بۇلتۇر 7-ئايدا قويۇپ بېرىلگەندىن بۇيان ئۇ رادىئو ئارقىلىق 101 مىليون 150 مىڭ كۋادرات ئىنگىلىز مىلى كېلىدىغان تاغ تىزمىلىرى، يايلاق، قۇملۇق ۋە دېڭىز-ئوكيان، كۆل، دەريا، سۇ ئامبىرى، شۇنداقلا ئورمان، چارۋىچىلىق فېرمىسى، دېھقانچىلىق

مەيدانى ۋە شەھەرلەرنىڭ ئەينى ئەھۋالىنى سۈرەتكە تارتىپ يوللاپ بەردى. 1 مىليوندىن ئوشۇق سۈرەت ئامپېرىنىڭ 312 تە كىشىلەر ئورگىنىغا ۋە باشقا 36 دۆلەتكە يوللاپ بېرىلدى. « يەر شارى بايلىق مەنبەلىرىنى تەكشۈرۈش سۈنئىي ھەمراھى 1 » ئىگىلىگەن ئاخبارات ۋە ماتېرىياللارغا قارىغاندا، ئۇنىڭ بىلەن شەھەر تەرەققىياتىنى نازارەت قىلىپ تۇرغىلى ۋە كەلگۈسىدە يەردىن پايدىلىنىشنى پىلانلىغىلى بولىدۇ. زىرائەت مەھسۇلات مىقدارىنى مۆلچەرلىگىلى، ياغاچ ماتېرىياللىرى بايلىقى ئەھۋالىنى تەكشۈرۈپ ئېنىقلىغىلى بولىدۇ. « يەر شارى بايلىق مەنبەلىرىنى تەكشۈرۈش سۈنئىي ھەمراھى 1 » يەنە بىزنىڭ ھاۋانىڭ بۇلغىنىشىنى ۋە سۇ بۇلغىغان جايلىرىنى ئېنىقلاپ چىقىشىمىزغا، ئۈستى ئوچۇق كانلارنىڭ ئورنىنى ۋە ئورماندا يۈز بەرگەن ئوت ئاپىتىنىڭ ئىزىنى خەرىتە قىلىپ سىزىپ چىقىشىمىزغا ياردەم بېرىدۇ. ئۇ سىزىقلىق يەر شەكلىنىڭ ئالامەتلىرىنى بايقاۋاتىدۇ. بۇنداق يەر شەكلى ئالامەتلىرى ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدىغان ئارخېئولوگىيەلىك بايقاشلارنى ۋۇجۇدقا چىقىرىدۇ. ئۇ بىزنىڭ زامانىۋى ئۇسۇل بىلەن يەر خەرىتىسى، دېڭىز ياقىسى خەرىتىسى ۋە يول باشلاش خەرىتىسى سىزىپ چىقىشىمىزغا ياردەم بېرىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا، « يەر شارى بايلىق مەنبەلىرىنى تەكشۈرۈش سۈنئىي ھەمراھى 1 » يەنە ۋولقانىلارنى نازارەت قىلىپ تۇرالايدۇ، كۆچكۈچى قۇشلارنىڭ كۆپىيىدىغان رايونلىرىنى تەكشۈرۈپ چىقالايدۇ، سۇ ئاپىتىنىڭ خەۋپ-خەتىرىنى تەكشۈرۈپ چىقىشىمىزغا، دېڭىز جانلىقلىرىنىڭ تارقىلىشىنى ئېنىقلاپ چىقىشىمىزغا ياردەم بېرەلەيدۇ.

بىز « يەر شارى بايلىق مەنبەلىرىنى تەكشۈرۈش سۈنئىي ھەمراھى 1 » نى قويۇپ بېرىپ ھەقىقەتەن توغرا قىلىپتىمىز. ئەڭ يېڭى مېتېئورولوگىيە سۈنئىي ھەمراھى « يامغۇرلۇق بۆلۈت — V » مۇ شۇنداق. ئۇ ھەر كۈنى ھەممە دېڭىز-ئوكيانلار ئۈستىدىكى يامغۇر مىقدارىنىڭ تارقىلىشىنى ئۆلچەپ تۇرىدۇ. ھالبۇكى، بىز بۇ

كەمگىچە بۇنداق ماتېرىيالغا ئېرىشىپ باقمىغاندۇق، ئۇزۇن مۇددەتلىك ھاۋا رايىدىن ئالدىن مەلۇمات بېرىشتە ئۇ تېخىمۇ مۇھىم. لېكىن بايلىقنى باشقۇرۇش سىستېمىلىرىدا ئەھمىيەتلىك ئىش قىلىمىز دەيدىكەنمىز، پۈتۈن دۇنياۋى كۆلەملىك ئىش قىلىشىمىز كېرەك. ئۇنىڭ غايەت زور يوشۇرۇن كۈچىدىن نەپ ئېلىشنى ئۈمىد قىلىدىغان دۆلەتلەرنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭغا قاتنىشىشى كېرەك. ھازىرقىدەك جىددىي ھەم توقۇنۇش بولۇۋاتقان دۇنيا ۋەزىيىتىدەمۇ مەن ئۈنۈملۈك، پۈتۈن يەر شارى خاراكتېرلىك ئومۇمغا خىزمەت قىلىدىغان سىستېمىدىن ھەقىقىي يوسۇندا پايدىلىنىش جەھەتتە خەلقئارا ئاۋىئاتسىيە لىنىيىسى ياخشى ئۈلگە تىكلەپ بەردى، دەپ قارايمەن.

ئالدى بىلەن، مېنىڭچە، بىز ئالەم بوشلۇقى پىلانىنىڭ دۇنيا دۇچ كەلگەن ئەڭ زور مەسىلىنى ھەل قىلىشتا كۆرسىتىدىغان تۆھپىسىنى تەكىتلىشىمىز كېرەك. يادرو قوراللىرى پەيدا قىلغان زور بۇزغۇنچىلىقتىن باشقا، بۇ ئەڭ زور مەسىلە نوپۇسنىڭ پارتلىشىدۇر. قولىمىزدىكى ئادەمنى قايىل قىلىدىغان دەلىللەر شۇنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇكى، ئالەم بوشلۇقى پىلانىنىڭ كەلگۈسىدىكى زور تۆھپىلىرىدىن بىرى دۇنيا بايلىق مەنبەلىرىدىن پايدىلىنىشنى تېخىمۇ ئۈنۈملۈك باشقۇرۇشقا ياردەم بېرىشتۇر.

بىز ئىپتىدائىي پاكىتلارغا قاراپ باقايلى: ئەيسا پەيغەمبەر دۇنياغا كەلگەندىن تارتىپ 1700-يىلىغىچە دۇنيا ئاھالىسى بىر ھەسسە كۆپەيگەندى. 1700-يىلىدىن 1900-يىلىغىچە يەنە بىر قاتلاندى. بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى ئاشلىق ۋە يېزا ئىگىلىك تەشكىلاتىنىڭ ئەڭ يېڭى ئىستاتىستىكىلىق ماتېرىياللىرىغا قارىغاندا، ھازىر دۇنيا ئاھالىسى 3 مىلياردتىن سەل ئاشىدۇ، مۇشۇ ئەسىرنىڭ ئاخىرىغا يەتكەندە، 6 مىلياردتىن زور دەرىجىدە ئېشىپ كېتىدىكەن. كۆپىيىش نىسبىتى ئاشمايدۇ، دەپ پەرەز قىلساق — بۇ مۇمكىن ئەمەس — 2025-يىلىغا يەتكەندە يەر شارى 10 مىلياردتىن 12 مىلياردقا قەدەر ئادەمنى بېقىشى كېرەك. بۇ بۈگۈنكى

ئاھالىنىڭ تۆت ھەسسىسىگە تەڭ دېگەن گەپ، بۇنداق ئەھۋالنىڭ ئالدىنى ئېلىشنىڭ چارىسىنى تاپمايدىغان بولساق، ئەۋلادلىرىمىز ياشايدىغان دۇنيا ئىنسانلارنىڭ مۇتلەق زور كۆپچىلىكى ئۈچۈن ئېيتقاندا، ياشاش ئۈچۈن كۈرەش قىلىدىغان بىر دۇنيا بولىدۇ. لېكىن، يەر شارى تېخىمۇ كۆپ ئادەمنى باقالايدۇ. قۇرغاق قۇرۇقلۇقنى تەشكىل قىلىدىغان تەخمىنەن 36 مىليارد ئىنگلىز موسى كېلىدىغان يەر كۆلىمىنىڭ ھازىر پەقەت %9 ىلا تېرىقچىلىققا ياكى چارۋا بېقىشقا ئىشلىتىلىۋاتىدۇ. %70 رايون بەك سوغۇق، بەك ئۈنۈمسىز، تاغ بەك كۆپ ياكى تۇپراق يېتىشمەيدۇ؛ قالغان %21 يەرنى ئىشلىتىشكە بولىدۇ، لېكىن يول، ئىبارەت، ئېلېكتر كۈچى ۋە سۇغىرىشقا ئوخشاش شارائىتلارنى ياخشىلاش ئۈچۈن دەسلەپتلا ناھايىتى كۆپ مەبلەغ سېلىشقا توغرا كېلىدۇ. شۇڭا ئەڭ تۆۋەن تەننەرختىن پايدىلىنىپ ھەممىدىن بالدۇر مەنپەئەت كۆرۈش نۇقتىسىنى زېرىدىن قارىغاندا، بىزنىڭ بىرىنچى نىشانىمىز يەنىلا ھازىرقى %9 تېرىقچىلىق يېرىنىڭ ئىشلەپچىقىرىش ئۈنۈمىنى يۇقىرى كۆتۈرۈشتىن ئىبارەت. تەخمىنەن سېلىشتۇرۇپ كۆرۈش شۇنى كۆرسەتتىكى، يۈكسەك دەرىجىدە تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەرنىڭ ئەمەلىيەتتە ئېرىشكەن ئۈچ خىل ئاساسىي ئوزۇقلۇق ئاشلىقى — بۇغداي، شال ۋە كۆممىقوناقنىڭ مەھسۇلات مىقدارى تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەرنىڭ مەھسۇلاتىدىن تۆت ھەسسە ئېشىپ كەتكەن. بىز نۇرغۇن نەرسىنى ئۆگىنىۋالدۇق، بۇ ئىش ئۈچۈن خېلى ياخشى بولغان كۆپ سېپىكلىق سېزىش ئاپپاراتى بىلەن ئىنفرا قىزىل نۇرلۇق شەكىل چۈشۈرۈش ئاپپاراتى قاتارلىقلارنى تەتقىق قىلىپ ياسىيالايدىغان بولدۇق. پات ئارىدا بۇنداق ئۈسكۈنىلەرنى مۇكەممەللەشتۈرۈپ، كان، نېفىت ۋە تەبىئىي گاز ئىزدەشكە ئۈنۈملۈك تۈردە ئىشلىتەلەيمىز. سۈنئىي ھەمراھقا ئورنىتىلغان كۆپ سېپىكلىق شەكىل چۈشۈرۈش ئاپپاراتى ئورماندا پەيدا بولغان زور كۆلەملىك يۇقۇملۇق دەرەخ كېسىلىنىڭ تەسىرىنى بىرقانچە

قېتىم شۇ رايونغا مەسئۇل ئورمان ساقچىلىرىنىڭ مەسىلىنىڭ ئېغىرلىق دەرىجىسىنى ئېنىقلاپ بولۇشىدىن كۆپ بالدۇر تەكشۈرۈپ بىلىۋالدى. بۇ ئاپپاراتلار گىدروگرافىيىلىك جەريانلارنى تەتقىق قىلىشقا ئالاھىدە باب كېلىدۇ.

سۈنئىي ھەمراھنى پۈتۈن يەر شارىدىكى تۈزنىڭ قويۇقلۇقىنى ۋە سۇ تېمپېراتۇرىسىنى ئۆلچەشكە ئىشلىتىش مۇمكىن. ھەممەيلەنگە مەلۇم، بۇ ئىككى خىل ئامىل بېلىقلارنىڭ كۆچۈشىگە تەسىر كۆرسىتىدۇ. سۇ ئېقىمىغا ئەگىشىپ ياشىغۇچى جانلىقلار — ئۇششاق بېلىقلارنى جەلپ قىلىدۇ، ئۇششاق بېلىقلار ئۆز نۆۋىتىدە يەنە چوڭ بېلىقلارنى جەلپ قىلىدۇ — ئۇلارنىڭ يېشىغا مايىل رەڭگىدىن ئاسانلا پەرقلەندۈرگىلى بولىدۇ. تۈزنىڭ قويۇقلۇقىنى پولىارمېتىر بىلەن ئۆلچەشكە بولىدۇ. سۇ تېمپېراتۇرىسىنى ئىنفرا قىزىل نۇرلۇق سىزىش ئاپپاراتى بىلەن ئاسانلا ئۆلچەپ چىققىلى بولىدۇ. شۇڭا ئوربىتا بايلىق مەنبە تەكشۈرۈش سىستېمىسى بېلىقلار توپىنىڭ كۆچۈش ئەھۋالىنى ناھايىتى تېزلا پۈتۈن دۇنيادىكى بېلىقچى كېمە ئەترەتلىرىگە ئېيتىپ بېرىش بىلەنلا قالماي، يەنە قەيەردە چوڭراق بېلىق تۇتقىلى بولىدىغانلىقىنىمۇ ئېنىق كۆرسىتىپ بېرەلەيدۇ.

روگېر سېررى

(1994 — 1913)

روگېر سېررى — ئامېرىكىلىق ئالىم؛ كونسېكتوت شتانىڭ خارتفورد شەھىرىدە تۇغۇلغان، خارۋارد ئۇنىۋېرسىتېتىنى پۈتتۈرگەن؛ 1941-يىلىدىن 1946-يىلىغىچە خارۋارد ئۇنىۋېرسىتېتى بىئولوگىيە تەتقىقات ئىلمىي جەمئىيىتىنىڭ يىرىغانلار (سوت ئەمگۈچىلىرىنىڭ) يۇقىرى تۈركۈمى، ئادەمسەن مايغۇن، مايغۇنلارمۇ بۇنىڭغا كىرىدۇ) تەجرىبىخانىسىدا تەتقىقات بىلەن شۇغۇللانغان؛ 1954-يىلىدىن باشلاپ كاليفورنىيە شتاتى سانائەت ئىنستىتۇتىدا پسخولوگىيە-بىئولوگىيە پروفېسسورى بولغان؛ 1960-يىلى ئامېرىكا يەنلىرى ئاكادېمىيىسىنىڭ ئاكادېمىكلىكىگە سايلانغان؛ 40-يىللاردىن باشلاپ ھايۋانلارنىڭ يۆلۈنگەن مېڭىسى تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغان؛ 60-يىللارنىڭ بېشىدا يۆلۈنگەن مېڭە تەتقىقاتىنى ئوپېراتسىيە سەۋەبىدىن قانداق تىن (مېڭىدىكى) يېرىلغان تۇتاقلىق كېسلىسى بار كىشىلەرگە قەدەر كېڭەيتكىن ھەمدە ناھايىتى ئىنچىكە تەجرىبىلەر ئارقىلىق ئوك-سول مېڭىنىڭ پسخولوگىيىلىك ۋە ھەرىكەت پاتالىيىتىنى ئۆلچەپ چىقىپ، ئوك مېڭىدە سىل قارالغان بىرمۇنچە ئىقتىدارنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى بايقىغان. ئۇنىڭ تەتقىقاتى ئىنسانلارنىڭ ئۆزى ئۈستىدىكى تونۇشىنى چوڭقۇرلاشتۇرغان. نوبېل مۇكاپاتىنى باھالاش ئورگىنى ئۇنىڭ تەتقىقاتى «چوڭ مېڭىنىڭ ئىككى يېرىم شارنىڭ سىرنى ئىنتايىن مۇۋەپپەقىيەتلىك ھالدا ئېچىپ بىردى ھەمدە بۇ ئىككى يېرىم شارنىڭ يۈكەك دەرىجىدە مەخسۇسلاشقانلىقىنىلا ئەمەس، بەلكى بىرمۇنچە

بىر قەدەر ئالىي دەرىجىلىك ئىقتىدارلارنىڭ ئوڭ يېرىم شارغا مەركەزلەشكەنلىكىنى ئىسپاتلىدى» ، « بىزنى چوڭ مېڭىنىڭ ئىچكى دۇنياسىنى چوڭقۇرراق بىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلدى» دەپ قارىدى. ئۇ مېڭە تەتقىقات نەتىجىلىرى بىلەن 1981-يىللىق نوبېل مېدالىغا ئىرىشتى. بۇ تەتقىقات مېدالىغا، كراتىئونىزم ① (ئىجاد قىلىش ئىلمى)، پىسخولوگىيە، ھەرىكەت ئىلمىنىڭ تەرەققىياتىدا مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

بۇ ئاپتورنىڭ ستوكھولمدا ئۆتكۈزۈلگەن نوبېل مۇكاپاتىنى تارقىتىش مۇراسىمىدا سۆزلىگەن سۆزى، ئۇ بۇ نۇتقىنى ئەنئەنىۋى مېڭە ئىلمىنىڭ ياخشى يېرىم شار ۋە يامان يېرىم شار دېگەن كونا قارىشىدىن باشلانغان ۋە يەنە ئۆزىنىڭ تەتقىقاتى نەتىجىسىدە مەيدانغا كەلگەن ئادەم مېڭىسى توغرىسىدىكى يېڭى تونۇشنى ۋە ئۇنىڭ ئاساسلىرىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، مېڭە توغرىسىدىكى تونۇش جەھەتتە كۈچلۈك ئەكىس يەرنى مەيدانغا كەلتۈرگەن. شۇ ئارقىلىق نۇتۇق ئاڭلىغۇچىلارغا ئۆز خىزمىتىنىڭ زور ئەھمىيىتىنى ھېس قىلدۇرغان.

ئادەم مېڭىسى توغرىسىدىكى يېڭى تونۇش

1981-يىلى 12-ئاينىڭ 8-كۈنى

سەل ئەسلەپ باقايلى، ئېسىمىزدىكى، كىچىك بولسىمۇ مېڭە زەخمىلىنىشى مۇبادا تاللاش خاراكتېرىدىكى زەخمىلىنىش بولۇپ، سول يېرىم شاردا كۆرۈلسە، ئۇ ھالدا كىشىنىڭ ئوقۇش ئىقتىدارىنى تاللاش

① 1. بىر خىل ئىلاھىيەتچىلىك ئەقىدىسى بولۇپ، روھ ھەرىبىر ئادەم تۇغۇلغاندا ئايرىم-ئايرىم يارىتىلىدۇ دېگەن قاراش. 2. ياۋروپا ۋە ئىسپان تىللىرى يازغۇچىلىرى ئارىسىدا كۆتۈرۈلگەن بىر خىل تەجرىبىچىلىك ئەدەبىيات ھەرىكىتى.

خاراكتېرلىك بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىتىدۇ. لېكىن شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا گەپ قىلىش ۋە پاراڭلىشىش ئىقتىدارى ساقلىنىپ قالىدۇ. يېزىلغان خەتلەرنى كۆرۈۋېرىدۇ، لېكىن بۇ خەتلەر ئۆز ئەھمىيىتىنى يوقاتقان بولىدۇ. بۇنداق ئەھۋال ئادەتتە سول مېڭە يېرىم شارى بۇلۇڭ بۇدۇرسىنىڭ كېسەل ئوچىقى خاراكتېرلىك زەخىملىنىشىدە كۆرۈلىدۇ. مۇشۇ كېسەللىك مىساللىرىغا قاراپ تەبىئىي يوسۇندا شۇنداق خۇلاسىگە كېلىمىزكى، سول يېرىم شار ئوقۇشقا مەسئۇل، ئەكسىچە زەخىملىنىمگەن ئوڭ يېرىم شار چوقۇم «خەت تونۇماسلىق كېسەلىگە گىرىپتار بولغان» بولىدۇ ياكى يېزىلغان خەتلەرنى چۈشىنىش قابىلىيىتى يوق بولغان بولىدۇ.

بۇ ئوخشاشلا ئاغزاكى تىلنى چۈشىنىش قابىلىيىتىگە ئۇيغۇن كېلىدۇ. سول يېرىم شارغا يېقىنراق بولغان ۋىلام رايونى ئىچىدە كېسەللىك ئوچىقى خاراكتېرلىك زەخىملىنىش يۈز بەرگەن بولسا ياكى بۇ رايون بىلەن تېرە قاتلىمىنىڭ ئاڭلاش سېزىمىنى قوبۇل قىلىش مەركىزىدىن كېلىدىغان قوبۇل قىلىش يولىدا زەخىملىنىش بولسا، ئۇنىڭ نەتىجىسى شۇنداق بولىدۇكى، باشقىلارنىڭ سۆزىنى ئاڭلىيالايدۇ، ئەمما سۆزلەر ئەھمىيىتىنى يوقاتقان بولىدۇ. بۇ كېسەللىك مىساللىرى بىزگە شۇنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇكى، تىلنى چۈشىنىش سول يېرىم شار بىلەن چەكلەنگەن، ئوڭ يېرىم شار بولسا ھەم گاس-گاچا كېسەلىگە، ھەم خەت تونۇماسلىق كېسەلىگە گىرىپتار بولغان بولىدۇ. ئوڭ يېرىم شارنىڭ ئەمەس، بەلكى سول يېرىم شارنىڭ كېسەللىك ئوچىقى خاراكتېرلىك زەخىملىنىشى تىلنى چۈشىنىش ۋە ئىپادىلەش قابىلىيىتىنى بۇزغانلىقىغا ئوخشاش ئەھۋاللارنى كۆزىتىشنىڭ كۆپىيىشىگە ئەگىشىپ، كىشىلەردە نېرۋا ئىلمى جەھەتتىكى ئەنئەنىۋى ئىدىيە تۇغۇلغان، يەنى چوڭ مېڭە ياخشى، ئاساسلىق رول ئوينايدىغان سول يېرىم شاردىن ۋە ناچار، ئاساسلىق بولمىغان رولنى ئوينايدىغان ئوڭ يېرىم شاردىن تۈزۈلىدۇ، دەيدىغان ئىدىيە تۇغۇلغان. ئاساسلىق بولمىغان يېرىم شاردا تىل قابىلىيىتى، يېزىش

قابىلىتى يوق ۋە ئۇنىڭدا گاس-گاچا كېسىلى بىلەن خەت تونۇماسلىق كېسىلى بولىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا، يەنە بۇنىڭدىن شۇنداق خۇلاسىە چىقىرىشقا بولىدۇكى، ئۇنىڭدا تىل بىلەن بەلگىلەرنى بىر تەرەپ قىلىشتا ئۆزئارا زىچ باغلىنىشلىق بولغان يۇقىرى دەرىجىلىك تونۇش قابىلىتى كەم بولىدۇ.

50-يىللاردىن 60-يىللارغىچە بولغان ئارىلىقتا يىغىلغان زەخمىلىنىشكە دائىر دەلىللەرنىڭ ھەممىسى ئاساسلىق بولغان، تەدرىجىي تەرەققىياتى تېخىمۇ يۇقىرى دەرىجىگە يەتكەن ئەقىللىق سول يېرىم شار بىلەن نىسپىي ئارقىدا قالغان ئوڭ يېرىم شار توغرىسىدىكى قىياسنى مەركەزلىك ھالدا ماقۇللىدى. تىپىك ئوڭخايلارنىڭ مېڭىسىگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئوڭ يېرىم شاردا تىل قابىلىتى ۋە يېزىش قابىلىتى يوق بولۇش بىلەنلا قالماستىن، يەنە ئادەتتە تېخىمۇ يۇقىرى دەرىجىلىك بولغان بىلىش ئىقتىدارىمۇ يوق بولىدۇ.

60-يىللارنىڭ دەسلەپىدە ئادەمنى ھەيران قالدۇرارلىق ئىشلارمۇ مەيدانغا كەلگەن. مېڭىسىنىڭ تۇتاشقان ئورنىنى ئېچىپ ئاجرىتىش ئوپېراتسىيىسى قىلدۇرغان كىشىلەر ياكى «مېڭىسى بۆلۈنگەن» كېسەللەر ئۈستىدە ئېلىپ بېرىلغان ئۆلچەشلەر شۇنى كۆرسەتتىكى، ئوڭ تەرەپ، يەنى ئاتالمىش «ئاساسلىق بولمىغان» يېرىم شاردا خېلى زور تونۇپ چۈشىنىش ۋە تىلنى چۈشىنىش، شۇنداقلا ھەم يېزىشنى، ھەم سۆزلەشنى بىلىش قابىلىتى مەۋجۇت ئىكەن. بۇلار لوس-ئانزېلس مېدىتسىنا مەركىزى نېرۋا تاشقى كېسەللىكلەر بۆلۈمىنىڭ مۇدىرى فىلىپ ۋوگېل بىلەن دوختور جونىساي بۇرگېننىڭ كېسەللىك خاتىرىلىرى. بۇ كېسەللەر ئېغىر ۋە داۋالاش قىيىن بولغان تۇتاقلىقنى تىزگىنلەش ئۈچۈن قانداق تەن ۋە باشقا ئالدىنقى مېڭىسىنىڭ تۇتاشقان ئورنىنىڭ مەركىزىدىكى كېسىپ ئېلىۋېتىش ئوپېراتسىيىسىگە (ئاخىرقى بىر سىناق بولۇپ قالار) دەپ چىدىغان. ئوپېراتسىيىدە ئىككى تەرەپتىكى چوڭ مېڭە يېرىم شارلىرى بىلەن

بىۋاسىتە ئالاقە قىلىپ تۇرىدىغان بارلىق نېرۋىلارنىڭ ئالاقىسى ئۈزۈپ تاشلانغان. ئوپىراتسىيە قىلىنغان مۇشۇ كىشىلەرنىڭ تەجرىبىلىرىگە، شۇنداقلا يېقىنقى 10 يىللىق ھايۋان مېڭىسى ئۈستىدىكى تەتقىقاتقا قاراپ ئالدىن ئېيتىشقا بولىدۇكى، بۇ خىل مېڭە بۆلۈنۈشىنىڭ ئاقىۋىتى ئادەمنى ئېغىر دەرىجىدە ئادەتتىكى كۈندىلىك پائالىيەتلەر بىلەن شۇغۇللىنالمىدىغان قىلىپ قويمايدۇ. بۇنىڭ دەل مۇشۇنداقلىقى ئىسپاتلاندى. مېڭە قىسمىدا باشقا مۇھىم كېسەللىك ئۆزگىرىشى بولمىغان ئەھۋال ئاستىدا، ئالدىنقى مېڭىنىڭ تۇتاشقان ئورنى پۈتۈنلەي كېسىپ ئاجرىتىۋېتىلگەن بىمارغا ئالتە ئايدىن بىر يىلغىچە ئەسلىگە كەلتۈرۈش ۋاقتى بېرىلىدۇ. ئەگەر ئۇلار بىلەن ئۈستۈمۈت بىرىنچى قېتىم ئۇچرىشىپ قالسا ياكى پاراڭلىشىپ قالسا ۋە ياكى ھەتتا بىر قېتىم ئەتراپلىق تېببىي تەكشۈرۈش ئېلىپ بارسا، ئادەتتە بىلىنىپ قالمايدۇ.

بىزنىڭ مېڭىل كازانىكا بىلەن بىرلىكتە بۇ كېسەللەر ئۈستىدە ئېلىپ بارغان دەسلەپكى تەتقىقاتىمىز ئايرىپ چىقىلغان ئوڭ يېرىم شارنىڭ بۇرۇن ئويلىغىنىمىزدەك گاس-گاچا كېسىلىگە گىرىپتار بولغان ئەمەسلىكىنى، خەت تونۇماسلىق كېسىلىگىمۇ گىرىپتار بولغان ئەمەسلىكىنى ھە دېگەندىلا كۆرسىتىپ بەردى. يېرىم تەرەپنىڭ تىل قابىلىيىتى ئۈستىدىكى ئۆلچەش ئوڭ يېرىم شارنىڭ ناھايىتى زور دەرىجىدە تىل قابىلىيىتى ۋە يېزىش قابىلىيىتى يوق ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىدى، لېكىن مۇۋاپىق يۇقىرى سەۋىيىدە، تەكشۈرگۈچى سۆزنى جاراڭلىقراق ئېيتسا، سۆزنىڭ مەنىسىنى چۈشىنىدىكەن. ئايرىۋېتىلگەن ئوڭ يېرىم شارمۇ سول تەرەپتە كۆرۈنگەن يازما سۆزنى ئوقۇيالايدىكەن — بۇ ھەر خىل ئەھۋالدا تاللاشقا قويۇلغان نەرسىلەرنى تاللاش ياكى مۇناسىپ جىسمىنى ياكى سۈرەتنى كۆرسىتىپ يېزىش بىلەن ئىسپاتلاندى. مېڭىسىنىڭ تۇتاشقان ئورنىنى كېسىش ئوپىراتسىيىسى قىلدۇرغان بىمارمۇ كۆرۈنگەن جىسىم ياكى سۈرەتكە ماس كېلىدىغان توغرا يېزىق ياكى ئاغزاكى سۆزنى ئوڭ

يېرىم شار ئارقىلىق تاللىيالايدۇ، شۇنداقلا سۆزنى توغرا ئېيتىپ بېرەلەيدۇ، ئەكسىچە بولسىمۇ شۇنداق. بىۋاسىتە دېمەي پەقەت مۇرەككەپ قىسقا سۆز بىلەن، مەسىلەن «بىر ئۆلچەش ئەسۋابى»، «سۇيۇقلۇق قاچىسى» دېگەندەك سۆزلەر بىلەن تەسۋىرلىنىدىغان جىسىملارنىمۇ ئوڭ يېرىم شار ئارقىلىق تۇتۇپ ۋە ئېلىپ كۆرسىتەلەيدۇ. ئايرىلغان ئوڭ يېرىم شاردىن ئېلىپ ئېيتقاندا، بۇ كىشىلەر يەنە قىيىلغان ھەرپلەردىن ئۈچ-تۆت تاق سۆزنى قۇراشتۇرۇپ چىقالايدۇ ھەمدە تېگىش سېزىمى ئارقىلىق بۇ تاق سۆزلەرنى ئىچىدە ئوقۇيالايدۇ. يېقىندا، زاندىپر ئۆزى ئىسلاھ قىلىپ چىققان، ئۇزاق ۋاقىت كۆرۈشكە بولىدىغان كۆز ئېقى ئەينىكى تېخنىكىسىنى قوللاندى ھەمدە ئوڭ يېرىم شارنىڭ ئاشۇنداق تىل قابىلىيىتىنى دەلىللەپ چىقتى ھەمدە ئۇنى ئۈنۈملىك، بىر قاتار تەجرىبىلەرگە كېڭەيتتى. 60-يىللارنىڭ بېشىدا، ئەينى دەۋردىكى نېرۋا تەلىماتى ئاشۇنداق كۈچلۈك دەرىجىدە ئەكسىچە ئىدىكى، دوختۇر Bogen بىزنىڭ دەسلەپكى ۋاقىتلاردىكى تىل توغرىسىدىكى ماقالىلىرىمىزدىن ئۆز ئىسمىنى چىقىرىۋەتكىنىمىزگە سەمىمىي تەشەككۈر بىلدۈردى.

بىز شۇنىڭغا چوڭقۇر ئىشىنىمىزكى، تىل توغرىسىدىكى بۇ ئۆلچەشلەرنىڭ جاۋابى چوڭ مېڭىنىڭ سول يېرىم شارىدىن ئەمەس، چوقۇم ئوڭ يېرىم شارىدىن كېلىدۇ. بۇنىڭغا بىر تەرەپ ئۈستىدىكى تەجرىبە جەريانى ئاساس بولىدۇ. بۇ تەجرىبىدە ئارقا-ئارقىدىن سوراڭ ئۇسۇلى ئىسپاتلىدىكى، سۆز قىلىشقا مەسئۇل سول يېرىم شار ئوڭ يېرىم شار بەرگەن جاۋاب ۋە ھەرىكەتتىن خەۋەرسىز ئىكەن. خۇددى رۇناندى مايبېر چىكاگودا باشلىغان ۋە مەن 50-يىللاردا ھايۋان ئۈستىدە ئېلىپ بارغان مېڭىنى يېرىش تەتقىقاتىدىكىدەك، ھەر بىر ئايرىلغان يېرىم شار ئىككىنچى بىر يېرىم شارنىڭ ئىشىنى بىلمەيدىغان ئوخشايدۇ. ئىككىنچى بىر خىل سۆز بىلەن ئېيتقاندا، ھەر بىر چوڭ مېڭە يېرىم شارنىڭ ئۆزىگە خاس بولغان، ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل تۇرىدىغان، ئۆزىنىڭ تۇيغۇ-سەزگۈ-

سى بولغان، تەجرىبىنى ئۆگىنىدىغان ۋە خاتىرىلەيدىغان بىلىش دائىرىسى بولىدىغان ئوخشايدۇ. كۆرۈنۈشتە بۇلارنىڭ ھەممىسى ئىككىنچى بىر يېرىم شاردا غايىب بولۇپ كېتىدىغان مۇناسىپ ئىش ئىنسانلارنىڭ ئاساسىي يېرىم شارنىڭ ئالاقىلىشىشنى يوقىتىشى ئىلگىرى مۇشۇك ۋە مایمۇندا ئېلىپ بېرىلغان تەتقىقاتقا ئاساسەن ئوخشىشىپ كەتسىمۇ، لېكىن ئىنسانلار (بىمار) دا ئىپادىلىنىش شەكلى تېخىمۇ قىزىق بولىدۇ. بۇ بىمارلارنىڭ سۆز قىلىشقا مەسئۇل يېرىم شارى ئۆزىنىڭ سۆزى بىلەن بىزگە بىۋاسىتە ئېيتىدۇ، لېكىن ئۇ ئۆلچەشكە توغرا جاۋاب بېرىدىغان، سۆز قىلمايدىغان، ھەمكارلىشىدىغان يېرىم شارنىڭ مۇناسىۋەتلىك ئىچكى تەجرىبىلىرى توغرىسىدا بولسا ھېچنېمە بىلمەيدۇ. بىر تەرەپنىڭ ئىقتىدارى كەم ياكى مەۋجۇت ئەمەس ۋاقتىدىلا ئەمەس، بەلكى ئىككى تەرەپ بىرلا ۋاقىتتا مەۋجۇت چاغدىمۇ مېڭە ئىقتىدارىنىڭ ئېغىش ھادىسىسى توغرىسىدا ئەقلىي خۇلاسە چىقارغىلى بولىدۇ.

رۇسسېل يېتېرسون

(— 1916)

رۇسسېل يېتېرسون — ئامېرىكىلىق خەلىق، سىياسىيون؛ ئامېرىكا تېخنىكا باھالاش ئىنسانىنىڭ مۇدىرى بولغان، ئامېرىكىنىڭ مەشھۇر دۇيونت شىركىتىدە ئۇزۇن مۇددەت خىزمەت قىلغان، 1985-يىلى قۇياش ئېنېرگىيىسى تەتقىقات ئورنىنىڭ رەئىسى بولغان.

بۇ ئوھىئۇ ئۇنىۋېرسىتېتىدا سۆزلەنگەن نۇتۇق، نۇتۇق سۆزلىگۈچى يەن-تېخنىكا تەرەققىياتى ئېلىپ كەلگەن بىر قاتار يېڭى مەسىلىلەرنى؛ ئېنېرگىيە كىرىسى، ھەربىي ھازىرلىقلار مۇسابىقىسى، نوپۇسنىڭ يارىتىشى، ئېكولوگىيەلىك مۇھىتنىڭ ناچارلىشىشى قاتارلىقلارنى ئوتتۇرىغا قويدۇ. ئۇ: بۇ مەسىلىلەرنى ھەل قىلىش ۋە ئۇنىڭ ئالدىنى ئېلىشتا، ئىجتىمائىي تۇرمۇشقا قايتىش ئاقىدەدۇ، ئۇمىدىنى يەقەت يەن ۋە تېخنىكىنىڭ تەرەققىياتىغا باغلاشقا بولىدۇ. ئىلىم-پەننى ئومۇمىي جەھەتتە ئىنسانىيەتكە پايدا يەتكۈزىدىغان قىلىش ئۈچۈن، ئالىملار يەن تەتقىقاتنىڭ ئۇزۇن مۇددەتلىك، بىر پۈتۈن ئىجتىمائىي ئاقىدەنى ئويلىشى، يەن-تېخنىكىنىڭ ئىجتىمائىي ئۈنۈمنى دۆلەتنىڭ ئومۇمىي دارامىتى ۋە تۇرمۇش سۈپىتى بىلەن ئۆلچىشى كېرەك، دەپ كۆرسەتتى. نۇتۇقتا ئاپتونومىنىڭ ئىنسانىيەت تەقدىرىگە بولغان غەمگۈزارلىقى ۋە ئۇلۇغۋار نەزىرى نامايان قىلىنغان. ئۇ مەسىلىنى ئۇدۇل قويۇشقا جۈرئەت قىلغان، ئىنسانىيەتنىڭ

كېلەچىكى ۋە ئىلىم-پەننىڭ ئىقتىدارغا نىسبەتەن ئۆسۈش ۋە يۈزلىنىشىدە بولغان. نۇتۇق شېئىرىي جۈملە بىلەن ئاغىرلاشتۇرۇلغان بۇنىڭ بىلەن ھەم نۇتۇقنىڭ بەدىئىي تۈسى ئاشۇرۇلغان، ھەم يەنە يۈزى قائىدە بايان قىلىنىپ، ئاڭلىغۇچىلارغا ئويلىشىش ئىمكانىيىتى قالدۇرۇلغان.

ئىلىم-پەن ۋە جەمئىيەت

1979-يىلى 1-ئاينىڭ 7-كۈنى

ئامېرىكا قىتئەسىدىكى ئىندىئانلار ۋە باشقا قەدىمكى مەدەنىيەت بىلگەن نەرسىلەرنى كىشىلەر ھازىر يېڭىۋاشتىن تېخىمۇ كەڭ دائىرىدە بىلمەكتە — مەيلى قەيەردە ئۆزگىرىش يۈز بەرمىسۇن، ئۇ ھامان باشقا شەيئىلەرگە تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئىلىم-پەن قانچە تەرەققىي قىلسا، بىز ئادەم بىلەن تەبىئەتنىڭ بىر گەۋدە ئىكەنلىكىنى، شەيئىلەر ئوتتۇرىسىدا مەڭگۈلۈك ئۆزئارا باغلىنىش بولىدىغانلىقىنى شۇنچە بىلىپ يېتىمىز.

بۇنىڭدىن باشقا، ئەھمىيەت بېرىشكە تېگىشلىكى شۇكى، ھازىر چىقىرىلغان قارار بۇنىڭدىن كېيىنكى 20~30 يىلدا ھەتتا 40 يىلدىن كېيىنمۇ كېيىنكىلەرگە تەسىر كۆرسىتىشى مۇمكىن. كىشىلەر پەيدىنپەي شۇنى بىلىدۇكى، بىزنىڭ ھەر بىرىمىزنىڭ تۇرمۇش تەۋەككۈلچىلىكىمىزنىڭ مۇۋەپپەقىيىتى دۇنيادا باشقىلارنىڭ نېمە قىلىۋاتقانلىقىغا باغلىق. ئاخىرىدا، سىزنىڭ قوشۇلۇش-قوشۇلماسلىقىڭىزدىن قەتئىينەزەر، شۇنى بىلىشىمىز كېرەككى، ئادەملەرنىڭ مەۋجۇتلۇقى چوقۇم تەبىئەت بىلەن ماسلىقنى ساقلاپ قېلىشى كېرەك.

پەن-تېخنىكىنىڭ تەرەققىي قىلىشى ئارقىسىدا، شۇنداقلا بىزنىڭ تەبىئەتنىڭ سىرىنى بارغانسېرى كۆپرەك ئېچىپ بەرگەنلىكىمىز

ئارقىسىدا، بىز دائىم: « ئىلىم-پەن بىزنىڭ زور كۆپچىلىك مەسىلىمىزنى ھەل قىلىپ بېرەلەمدۇ؟ » دېگەن سوئاللارنى ئاڭلايدىغان بولۇپ قالدۇق. يېقىنقى 10 يىلدىن بۇيانقى تەجرىبىلەر بىزگە شۇنى ئۇقتۇردىكى، بىز مەسىلىمىزنى ھەر ۋاقىت پەن-تېخنىكا بىلىملىرىگە تايىنىپ ھەل قىلىشىمىز كېرەك.

كىشىلەرنىڭ يېقىنقى يىللاردىن بۇيانقى ئۈمىد-ئارزۇلىرىغا قاراپ باقايلى: كېسەللىكنى باكتېرىيىگە قارشى دورىلار بىلەن تۈگىتىش؛ ئاتومغا پۈتمەس-تۈگمەس ئېنېرگىيە تەمىن ئەتكۈزۈش؛ دۇنياۋى ئاچارچىلىقنى يېشىل ئىنقىلاب ئارقىلىق يېڭىش. ئۈمىدىمىزنى قاندۇرىدىغان پەن-تېخنىكىنىڭ يېتەرسىز يېرى شۇ يەردىكى، تەرەققىياتتىكى ھەر بىر ئىش كونا ئېھتىياجنى ھەل قىلىش بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە ئاساسەن دېگۈدەك نۇرغۇن يېڭى ئېھتىياجنى بارلىققا كەلتۈرىدۇ.

شۇنى بىلىشىمىز كېرەككى، ئەڭ مۇھىم ئىش ئىلىم-پەن. ئېھتىمال بۇمۇ مەڭگۈلۈك ياكى تامامەن ھەل قىلىش ئۇسۇلى ئەمەستۇر. باكتېرىيىگە قارشى دورىلار ئېھتىمال كېسەللىككە قارشى تۇرالىشى مۇمكىن، لېكىن ئۇلار ئىنسانلارنىڭ ساغلاملىقىغا زىيان يەتكۈزىدىغان ئەجەللىك كېسەللىكلەرگە قارشى تۇرۇش بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە راي، يۈرەك كېسەللىكى، شېكەر سىيىش كېسىلىگە ئوخشاش باشقا كېسەللىكلەر پەيدا بولىدۇ، يەنە كېلىپ ئۇنى داۋالاش، ساقايتىش تېخىمۇ تەسكە توختاۋاتىدۇ. ئاتوم ھەقىقەتەن يېڭى مۇھىم ئېنېرگىيە يەتكۈزۈپ بېرەلەيدۇ، لېكىن كەلگۈسىدە رادىئوئاكتىپلىق ئەخلەتلەرنى بىر تەرەپ قىلىش خىراجىتىنى ئاشۇرۇش ئېھتىمالى تۇغۇلىدۇ. تېببىي داۋالاش تېخنىكىسى ۋە ئوزۇقلۇق تېخنىكىسىنىڭ ياخشىلىنىشى بوۋاقلارنىڭ ئۆلۈش نىسبىتىنى تۆۋەنلىتىش جەھەتتە غايەت زور مۇۋەپپەقىيەتلەرگە ئېرىشتى، لېكىن ئاھالىنىڭ ھەددىدىن زىيادە كۆپىيىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى.

ھەرقانداق بىر تەرەققىيات كونا مەسىلىلەرنى ھەل قىلغاندىن كېيىن يېڭى مەسىلىلەرنىمۇ پەيدا قىلىدۇ. كۆپىنچە ئەھۋاللاردا بۇ مەسىلىلەر ھەل قىلىش تەس بولغان تەشكىلى تۈزۈم ۋە مەدەنىيەت ياكى سىياسىي قاتارلىق ئامىللار بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغان يېڭى مەسىلىلەرگە چېتىلىدۇ.

قىلچە مۇبالىغە قىلماي ئېيتقاندا، پەن ۋە تېخنىكىنىڭ ئۆزى ئىجتىمائىي بىخەتەرلىك تۇيغۇسىنى ئاشۇرۇشقا تولۇق كاپالەتلىك قىلالمايدۇ. شۇڭا يېقىنقى بىر نەچچە يىل ئىچىدە پارلامېنت قوللانغان بەزى تەدبىرلەرنى چۈشىنىشكە بولىدۇ. مەسىلەن تېخنىكىنى باھالاش ئىشخانىسى قۇردى. ھازىر بىز تېخنىكا باھالاش جەھەتتە تېخىمۇ ئېھتىياتچان، تېخىمۇ رېئال بولۇپ كەتتۇق. شۇنىڭ ئۈچۈن بىر خىل ئىلغار ئىشنىڭ يولغا قويۇشقا بولۇش-بولماسلىقىدا بىز چوقۇم ئىجتىمائىيەت ۋە مەدەنىيەت جەھەتتىكى پايدا-زىياننى باھالاپ چىقىشىمىز كېرەك.

ئېھتىمال بۇ بىزنىڭ تۇنجى قېتىم خام چوت قىلىپ چىققان تەننەرخ ۋە پايدىمىز بولۇشى مۇمكىن. بىز ئاخىر پەن-تېخنىكا ئۆزىنىڭ يولغا قويۇشقا بولىدىغانلىقىنى نامايان قىلىشتىن ئاۋۋال ئۇنىڭ ئىقتىساد، مۇھىت، سىياسىي جەھەتلەردە پەيدا قىلىدىغان چوڭقۇر تەسىرىنى ئەستايىدىل باھالاپ چىقىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولالىدۇق. پەن-تېخنىكىنىڭ تەرەققىياتى كەلتۈرۈپ چىقارغان مەسىلە ناھايىتى ئاسانلا ئادەمنىڭ راينى قايىتۇرۇپ قويدۇ، ھەتتا كىشىلەرنى ئاۋۋالقى ئاددىي بولغان، پەن-تېخنىكىغا ناھايىتى ئاز تايىنىدىغان ئىپتىدائىي تۇرمۇش ئۇسۇلىغا قايتقۇسى كېلىدىغان قىلىپ قويدۇ. ئەلۋەتتە، ۋاقىت ئارقىغا قايتمايدۇ. بىزگە ئالغا بېسىشتىن باشقا تاللاش ئىمكانىيىتى يوق. بىز ئىلىم-پەنگە ۋە ئەتراپىمىزدىكى دۇنياغا بولغان تونۇشىمىزنى ئۆزلۈكسىز ئۆستۈرۈپ بارساقلا، ئۆزىمىز تۇرغان مۇھىتنى ياخشىلىيالايمىز. بۇ مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن، بىز

پەن-تېخنىكا بايلىقىنى ئېچىشىمىز ۋە تەتبىقلىشىمىز، شۇ ئارقىلىق ئىنسانىيەتكە بەخت يارىتىپ، ئىنسانىيەتنىڭ ئېكولوگىيىلىك تەڭپۇڭلۇقىنى ساقلاپ قېلىشىمىز لازىم.

پۈتۈن دۇنيا ئېنېرگىيە بىلەن تەمىنلەش يېتىشمەي قالارمىكەن دەپ ئەندىشە قىلمايدىغان بولدى. چۈنكى بىر ئەسىردىن بۇيان، يۈزەكى قارىغاندا، بىز پۈتمەس-تۈگمەس مىنېرال يېقىلغۇ تەمىناتىغا ئىگە بولدۇق. ئامېرىكىدا، بىز مۇشۇنداق جانغا ئەسقاتىدىغان ئىستېمال قىلىشقا بولىدىغان قىممەتلىك ئېنېرگىيە مەنبەسىگە ئىگە بولغانلىقىمىز ئۈچۈن، بۇزۇپ-چېچىشقا باشلاپ، بۇنداق بايلىقنى تېز خورىتىپ، بىر خىل يېڭى، بۇزۇپ-چېچىپ ئىسراپ قىلىش خاراكتېرىدىكى تۇرمۇش ئۇسۇلىنى بەرپا قىلىشقا باشلىدۇق. شۇنداق قىلىپ بىز ئېغىر ئىقتىسادىي خاتالىق ئۆتكۈزدۇق، بىز ئۆزىمىزنىڭ مىنېرال يېقىلغۇلىرىمىزنى سەرپ قىلدۇق، لېكىن تاپقان پۇلىمىز بىلەن ئۇنى تولۇقلاشقا سەل قارىدۇق.

بىز يەر شارىنىڭ چوڭقۇر قاتلىمىدىن ئۈزلۈكسىز تۈردە بارغانسېرى كۆپلەپ نېفىت ئېلىۋاتىمىز، مەھسۇلات مىقدارى ئوتتۇرا ھېساب بىلەن يىلىغا %4 - %5 ئۆسمەكتە. تولۇق مۇئەييەنلەشتۈرۈشكە بولىدۇكى، بۇنداق يۈزلىنىش مۇقەررەر توختايدۇ، چۈنكى نېفىت مەھسۇلاتى يۇقىرى پەللىگە يەتكەندىن كېيىن ئۈزلۈكسىز تۆۋەنلەپ ئاخىر نۆلگە چۈشۈپ قالىدۇ. بۇنداق ئەھۋال 90-يىللارنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا مەيدانغا كېلىشى مۇمكىن، لېكىن مەيلى قاچان مەيدانغا كەلسۇن، ھامان پۈتكۈل دۇنيا داۋالغۇش ئىچىدە قالىدۇ، ئەگەر تولۇق تەييارلىق كۆرۈپ قويمايدىغان بولساق، ئىقتىسادىي ئاپەت ۋە پاي چىكى ئاپىتى كېلىپ چىقىشى مۇمكىن. 70 يىلدىن بۇيان بىز ئەرزىن نېفىتكە تايىنىپ ئىقتىسادىي تەرەققىياتىمىزنى ئىلگىرى سۈرۈپ كەلدۇق، لېكىن بۇنىڭدىن كېيىنكى 70 يىلدا تەلىمىمىزنىڭ بۇنداق ياخشى بولۇپ بېرىشى مۇمكىن بولماس.

كۆز ئالدىمزدىكى مەنپە ئەتىلا دەپ ئېغىر مەسىلىنى كەلتۈرۈپ چىقارغانلىقىمىزغا دائىر يەنە بىر مىسال شۇكى بىز كۆپلىگەن بايلىقنى ھەربىي ئىشلارغا ئىشلىتۋاتىمىز، يىللىق خام چوڭا، ئادەمنىڭ كۆزىنى ئالاق-جالاق قىلىۋېتىدىغان بۇ رەقەم 126 مىليارد ئامېرىكا دوللىرىغا يەتتى، پۈتۈن دۇنيا بويىچە بولسا، 400 مىليارد ئامېرىكا دوللىرىغا يېتىدۇ. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن رىقابەتلىشىش ئۈچۈن ھەر يىلى يەنە %3 ئۆپچۈرسىدىكى سۈرئەت بىلەن ئاشۇرۇپ بېرىشقا توغرا كېلىدىكەن. بەزىلەر بۇنداق تەرەققىيات سۈرئىتىنى ئوتتۇرىچە سۈرئەت ھېسابلايدىكەن، لېكىن بۇ ھال 70 يىل داۋاملاشتۇرۇلىدىغان بولسا، ئومۇمىي سان 1 تىرليون 20 مىليارد ئامېرىكا دوللىرىغا يېتىدۇ. بۇ ھازىرقى ئامېرىكىنىڭ ھەربىي خىراجەت خام چۈشۈش سەككىز ھەسسىسىگە توغرا كېلىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۈستى-ئۈستىلەپ ياسىلىۋاتقان قورال-ياراغ ئامبىرى بىزنىڭ بارلىق ھاياتىمىزنى نەچچە قېتىملاپ گۇمران قىلىۋېتىشكە يېتىدۇ. مەيلى بىز بولايلىق ياكى سوۋېت ئىتتىپاقى بولسۇن، بۇنداق ۋەزىيەتنىڭ تەرەققىي قىلىپ كېتىشىگە چىداپ تۇرۇشنى قىياس قىلىش ناھايىتى تەس.

ئۈچىنچى مىسال: ھەددىدىن ئارتۇق ئوۋ ئوۋلاش، ھەددىدىن ئارتۇق مال بېقىش، ھەددىدىن ئارتۇق تېرىقچىلىق قىلىش، ئورمانلارنى ھەددىدىن ئارتۇق كېسىش، شۇنىڭدەك خىمىيىۋى ماددىلار ۋە يادرولۇق ماددىلارنىڭ قويۇپ بېرىلىشى ئارقىسىدا يەر شارىنىڭ ئېكولوگىيىلىك تەڭپۇڭلۇقى كۈندىن-كۈنگە يامانلىشىپ كېتىۋاتىدۇ. يەر شارى بىزنىڭ ئاساسىي تۇرمۇش ئېھتىياجىمىزنى قاندۇرۇش ئىقتىدارى خوراپ تۈگەشتىن ئاۋۋال مۇشۇنچىلىك كۆپ بوزەك قىلىشىمىزغا ئاران چىدايدۇ. ئىنسانلار ھەرىكەتكە كېلىپ بۇنداق ۋەزىيەتنى ئۆزگەرتىشى كېرەك. بولمىسا تەبىئەتنىڭ جازاسىغا ئۇچرايدۇ.

تۆتىنچى مىسال نوپۇس مەسىلىسى: مىليون-مىليونلىغان ئادەم ياخشى تۇرالغۇ، يېمەك-ئىچمەك، مائارىپ ۋە يېتەرلىك ئۆسكۈنىگە ئىگە بولغاچقا، بۇ دۇنيادا ساغلام ياشىماقتا، بۇنىڭدىن 70 يىل ئاۋۋال بۇنداق تۇرمۇشتىن بەھرىمەن بولالايدىغانلار ھازىرقىدىن كۆپ ئاز ئىدى. شۇڭا زور كۆپچىلىك كىشىلەر پەن-تېخنىكا بۇنىڭدا ئەڭ ئاساسلىق رول ئوينىدى، دېگەن قاراشقا قوشۇلدى.

دۇرۇس، بۈگۈنكى كۈندە دۇنيادىكى نوپۇس ئىلگىرى تۇرمۇش نامرات ۋاقىتتىكىدىن جىق كۆپىيىپ كەتتى، نەچچە يۈز مىليون كۆپەيدى، بۇ پەن-تېخنىكىنىڭ تۆھپىسى. ئۇ ئۆلۈم نىسبىتىنى مۇۋەپپەقىيەتلىك ھالدا تۆۋەنلەتتى. لېكىن شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئېغىر، دۇنياۋى خاراكتېرلىك مەسىلىنى — نوپۇسنىڭ پارتلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى.

نوپۇسنىڭ كۆپىيىشى، نېفىتنىڭ تۈگەپ كېتىشى، ئېكولوگىيەلىك مۇھىتنىڭ يامانلىشىشى، ئارمىيىنىڭ تولىمۇ كۈچلۈك قىرغىنچىلىق قوراللىرىغا ئىگە بولۇپ كېتىشى — مانا بۇلار كەلگۈسى 70 يىلدا ئىنسانلارنىڭ ھاياتىغا خەۋپ يەتكۈزىدىغان تۆت چوڭ دۈشمەن. بۇنداق يامان ئاقىۋەتلەرنى چۈشەنگەندىن كېيىن، ھەرىكەت قوللىنىپ بۇ مەسىلىلەرنى پەسەيتىشىمىز ياكى ئۇلاردىن ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ساقلىنىشىمىز كېرەك. لېكىن بىز گەپنى قەغەز يۈزىدىلا قىلىپ بولدى قىلماي، چوقۇم ئەمەلىي تەدبىر قوللىنىشىمىز كېرەك. ئالىملار، ئىنژېنېرلار، ئىسلاھاتچىلار ئادەت كۈچلىرىنىڭ خىرىسىغا ئېتىبار بىلەن قارىشى لازىم. ئۇلارنىڭ نۇقتىئىنەزەرلىرى ئەڭ يۇقىرى قاتلامدىكى ھەل قىلغۇچ تەدبىر بەلگىلىگۈچىلەرنىڭ دىققەت-ئېتىبارىنى قوزغىغاندىلا ئاندىن ئۇلارنىڭ قىممىتىنى گەۋدىلەندۈرگىلى بولىدۇ. ئالىملارنىڭ ئىشلىرى كېلەچەك بىلەن باغلانغان.

شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، بىز ئالىملارنىڭ ھەمىشە جىددىي ئىشلىرىنى توختىتىپ تۇرۇپ، كەلگۈسى ئەۋلادلىرىغا قانداق بىر

دۇنيا يارىتىۋاتقانلىقىنى ئويلاپ بېقىشنى، شۇغۇللىنىۋاتقان خىزمىتىنىڭ توغرا يۆنىلىشكە قاراپ تەرەققىي قىلىۋاتقان-قىلىۋاتمىغانلىقىنى ئويلاپ تۇرۇشنى، ئەگەر توغرا يۆنىلىشكە قاراپ تەرەققىي قىلىۋاتمىغان بولسا، شەخسنىڭ كۆز ئالدىدىكى مەنپەئىتىنى قۇربان قىلىپ بولسىمۇ خىزمىتىنىڭ تەرەققىياتىنى ئۆزگەرتىشكە جاسارەت كۆرسىتىشىنى ئۈمىد قىلىمىز.

بىز خىزمەتتە دۇنياغا نەزەر تاشلىشىمىز كېرەك. ئالىملار ئالاھىدە تەربىيىگە قەدەم قويدى، بۇنداق ئالاھىدە تەلىم-تەربىيە پەن-تېخنىكىنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە بەكمۇ زۆرۈر. لېكىن بىز شۇنى مەھكەم ئېسىمىزدە تۇتۇشىمىز كېرەككى، بىز ياشاۋاتقان بۇ دۇنيا يەككە ھالدا مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان دۇنيا ئەمەس، ئۇ بىر پۈتۈن گەۋدە؛ ئىجتىمائىي تەشكىلاتلار ئوتتۇرىسىدا ئۆزئارا باغلىنىش، ھەرقايسى رايونلار ئوتتۇرىسىدا يەنە ئۆزئارا تەسىر بولىدۇ. شۇڭا بىز ئالاھىدە دائىرىدە ئېرىشكەن مۇۋەپپەقىيەتلىرىمىزدىن ئىپتىخارلانغان ۋاقىتىمىزدا، چوقۇم چوڭقۇرراق چۈشەنچە ھاسىل قىلىشىمىز كېرەك.

مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشىشنىڭ يەنە بىر توسالغۇسى قارىغۇلارچە تەرەققىي قىلدۇرۇشتىن ئىبارەت. بىزدە كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش سەۋىيىسىنىڭ يۇقىرى-تۆۋەنلىكىنى ئۆلچەيدىغان ۋاسىتە يوق، مىللىي ئىشلەپچىقىرىشنىڭ ئومۇمىي قىممىتى نۇقتىئىنەزەرى بىزنى قايىمۇقتۇرۇپ كېلىۋاتىدۇ. ئىنسانلار تۇرمۇش سەۋىيىسىنىڭ يۇقىرى-تۆۋەنلىكىنى ئۇنىڭ بىلەن ئۆلچەشنىڭ نەقەدەر خاتا ئىكەنلىكىنى بىز تونۇپ يەتمىدۇق.

مىللىي ئىشلەپچىقىرىش ئومۇمىي قىممىتى ئاچارچىلىق، ئىشىزلىق، كېسەللىك، ماكانسىزلىق، ساۋاتسىزلىقنى ۋە زۇلۇمغا ئۇچراش، تەھدىتكە ئۇچراش ۋە كۆڭۈلدىكىدەك بولمىغان تۇرمۇشنى ئۆلچەپ بېرەلمەيدۇ. ئۇ يەنە بايلىقنىڭ ئىسراپ بولۇش دەرىجىسىنى، تەبىئىي بايلىق (مەسىلەن نېفىت) نىڭ خوراش ئەھۋالىنى، شۇنىڭدەك

بىزنىڭ تۇرمۇش مۇھىتىمىزنىڭ بۇلغىنىش دەرىجىسىنى ئۆلچەپ بېرەلمەيدۇ.

بىزگە باشقا بىر ئۇسۇل كېرەك. ئۇ تۇرمۇش سەۋىيىسىنى ئومۇمىي ھاياتىي كۈچ ۋە مۇھىت نۇقتىسىدىن بىۋاسىتە ئۆلچەپ بېرەلەيدىغان بولۇشى كېرەك.

چەت ئەل تەرەققىيات جەمئىيىتى ئامېرىكىدىكى پايدا ئېلىش خاراكتېرىدا بولمىغان خۇسۇسىي تەشكىلات، ئۇلار ماددىي تۇرمۇش سەۋىيىسىنىڭ سۈپەت كۆرسەتكۈچىنى تۈزۈپ چىقتى، بوۋاقلارنىڭ ئۆلۈش نىسبىتى، ئوتتۇرىچە ئۆمرى، تەربىيە ئېلىش دەرىجىسى قاتارلىقلارنى تۇرمۇش سەۋىيىسىنى ئۆلچەشنىڭ ئۆلچىمى قىلدى. مەسىلەن كىشى بېشىغا توغرا كېلىدىغان مىللىي ئىشلەپچىقىرىش ئومۇمىي قىممىتى ئاران 130 ئامېرىكا دوللىرىدىن توغرا كېلىدىغان سىرلانكىنىڭ ماددىي تۇرمۇش سەۋىيىسىنىڭ كۆرسەتكۈچى 83 بولۇپ، ئوتتۇرىچە قىممىتى 67 بولغان ئوتتۇرا دەرىجىدە يۇقىرى دارامەتكە ئىگە دۆلەتلەرنىڭ ماددىي تۇرمۇش سەۋىيىسىنىڭ سۈپەت كۆرسەتكۈچىدىن زور دەرىجىدە يۇقىرى بولدى. بۇ دۆلەتلەرنىڭ ئوتتۇرىچە مىللىي ئىشلەپچىقىرىش ئومۇمىي قىممىتى سىرلانكىنىڭكىدىن سەككىز ھەسسىدىن كۆپرەك يۇقىرى.

كىشىلەر كېلەچەكنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى بىلمەيدۇ، لېكىن بىز ئۇنىڭ ھازىرقىغا مۇتلەق ئوخشىمايدىغانلىقىغا ھەقىقىي تۈردە ئىشىنىمىز. كىشىلەر ئۆزۈڭىز تۈردە خىزمەت ئىشلەپ، شەيئىلەرنىڭ تەرەققىيات يۆنىلىشىنى تېرىشىپ ئۆزگەرتسە — بەلكىم تېخىمۇ ياخشى بولار، بەلكىم تېخىمۇ يامان بولۇپ كېتەر — بىز چوقۇم مۇشۇنداق ئۆزگىرىشنىڭ ئارخىتېكتورلىرىدىن بولۇشىمىز كېرەك.

مېنىڭچە، بىز ئىنسانىيەت تارىخىدا ئاللىقاچان مۇشۇنداق بىر دەۋرگە يەتتۇق: ئۆزىمىزنىڭ ھاياتى ئۈچۈن، بىزنىڭ داۋاملىق مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشىشىمىز ئۈچۈن، بىز يەر شارىدا تۇرۇۋاتقان

قىسقىغىنا مەزگىلدە، ھەرقايسى جايدىكى ئىنسانلار ئوتتۇرىسىدىكى،
ئىنسانلار بىلەن ئىنسانلار ئولتۇراقلاشقان يەر شارى ئوتتۇرىسىدىكى
ئاساسىي توپلارنىڭ مەنپەئىتىگە يەنە سەل قارىشىمىزغا بولمايدىغان
بىر دەقىقىگە يېتىپ كەلدۇق.

مەن ئىلېرېت ئىلگىرى ئوتتۇرىغا قويغان مۇنۇ ئاددىي ۋە
چوڭقۇر ھەقىقەتنى ئاخىر بارغانسېرى چۈشىنىشىمىزنى ۋە ئۇنىڭغا
تەشەككۈر ئېيتىشىمىزنى سەمىمىي ئۈمىد قىلىمەن:

ئىزدىنىشنى توختاتما،

ئىزدىنىش ئاخىرلاشتۇرۇلسا،

قايتىمىز يەنە ئاشۇ باشلامغا.

بېنجامن ئالبېكساندر

(— 1921)

بېنجامن ئالبېكساندر — ئامېرىكىلىق ھازىرقى زامان ئالىمى؛ 1950-يىلى يېئورىيە شتاتىنىڭ بىرېدلى ئۇنىۋېرسىتېتىدا ماگىستىرلىق ئىلمى ئۇنۋانىغا، 1957-يىلى جورجىتون ئۇنىۋېرسىتېتىدا پىلەيە پەنلىرى بويىچە دوكتورلۇق ئۇنۋانىغا ئېرىشكەن، ھۆكۈمەت ئەمەلدارى بولغان، مەملىكەتلىك ساغلاملىق مۇلازىمىتى ۋە تەرەققىيات مەركىزىنىڭ مۇدىرى، 1984-يىلى كولۇمبىيە ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ مۇدىرى بولغان.

بۇ ئۇنىڭ كولۇمبىيە ئۇنىۋېرسىتېتى پائۇل كول چاتىكا لېكسىيىسىدە سۆزلىگەن نۇتقى.

نۇتۇقتا ئۇ گەينى «ۋاشىنگتون پوچىتىسى گېزىتى» گە بېسىلغان «ئېلېكترونلۇق تۈل خوتۇن» دېگەن ماقالىدىن باشلايدۇ. كومپيۇتېرنىڭ ئىنسانلار ھەرىكىتىگە كۆرسەتكەن تەسىرىنى تەسۋىرلىشى مۇسالىغا ئالدى؛ ئېلېكترونلۇق ئويۇنچۇقنىڭ ياشلار- ئۆسۈرلىرىنىڭ سالامەتلىكىگە سالغان زىيىتى، ئاق ياقىلىقلار تەبىقىسىدىكىلەرنىڭ كومپيۇتېر ئارقىلىق جىنايەت ئۆتكۈزۈشى، كىشىلەرنىڭ كومپيۇتېردىكى خاتالىقنىڭ يادرو ئۇرۇشىنى قوزغىۋېتىشىدىن ئەنسىرىشى قاتارلىقلار. ئۇ مانا بۇلار دەل كىشىلەرنىڭ كومپيۇتېردىن ئالغان پايدىسىغا تۈلگەن بەدلى، دەپ قارايدۇ.

نۇتۇقتا كومپيۇتېردا ساقلانغان «يەر شارى بويىچە شەخسلەر ئارخىپىنىڭ تەھدىتى» گە نىسبەتەن ھوشيار بولۇش

لازىملىقى ئوتتۇرىغا قويۇلغان بولۇپ، ئىككىنچى ھۆكۈمەت ھايات زور كومپيۇتېر بىرلىشىمە تورى سىستېمىسىنى ئىشلىتىۋالدىغان بولسا، شەخىنىڭ مەخپىيىتى دەخلى-تەرۇزغا ئۇچرىمايدىغان ئىرىكىتىگە تۈگىگەن بولسۇ؛ ئەگەر بۇزۇق ئادەملەر ئىشلىتىش كومپيۇتېرنى تىزگىنلىۋالدىغان بولسا، يۈتۈكل جەمئىيىتى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىشى مۇمكىن، دېگەن قاراش ئىلگىرى سۈرۈلگەن.

نۇتۇقتا كىشىلەر كومپيۇتېرنىڭ قولى يۈلۈپ قالماستىن، كومپيۇتېرنىڭ ئېزىقتۇرۇشى ئارقىسىدا مەدەنىيەتلىك جەمئىيەت مەۋجۇتلۇق ئاساسى قىلىپ كېلىۋاتقان ئاساسىي ئىدېيە مۇنازىرى ئاياغ ئاستى قىلىنماستىن كېرەك، دەپ تېزىكتەنگەن. يۈتۈن نۇتۇقتا نۇقتىئىزەر يېڭى، مەنتىق كۈچلۈك، دەلىل-ئاساسلار قاتلام-قاتلام يورۇتۇپ بېرىلگەن، تىلى جانلىق، ماساللار جىق، شۇڭا ئۇنى ئىلىم-پەننىڭ ئالدىنقى قاتاردىكى مەسىلىلىرى بايان قىلىنغان مۇنەۋۋەر نۇتۇق، دېيىشكە بولىدۇ.

كومپيۇتېرنىڭ ئىنسانلارنىڭ ھەرىكىتىگە كۆرسىتىدىغان تەسىرى — ھازىر ئەمەس، كەلگۈسىدە

1982-يىلى 12-ئاينىڭ 7-كۈنى

بۇنىڭدىن بىرنەچچە ھەپتە ئىلگىرى «ۋاشىنگتون پوچتىسى گېزىتى» دەپ بېسىلغان بىر ماقالە بەلكىم ئېسىڭلاردىدۇر. ئۇنىڭدا بىر خىل يېڭى بەختسىزلەر تىپى — ئېلېكترونلۇق تۈل خوتۇن بايان قىلىنغان. روشەنكى، ئېلېكترونلۇق تۈل خوتۇن مۇشۇنداق ھەم دۇنيانى قۇتقۇزغۇچى دەپ تەرىپلەنگەن، ھەم بۇ دۇنيادىكى ئىبلىس دەپ چۆكۈرۈلگەن ئاجايىپ ماشىنىنىڭ ئەڭ يېڭى زىيانكەشلىكىگە ئۇچرىغۇچىسىدۇر.

بو ماقالىدە كومپيۇتېر مەسىئەتلىرىنىڭ تۈرمۈىنى تەسۋىرلەنگەن،
ئۇلار ھەر ئالاھىدىلىكىنى ۋە ھەيئەتە ئاخىرىنى ئائىلە كومپيۇتېرىغا —
ئويۇن ئويىناتقۇ، ئويۇن ئىختىلا، فىلىشقا، پروگرامما تۈزۈشكە،
سۇنداقلا باشقا ئىشلىرىغا ئىشلىرىنى تېشىغا سەرىپ قىلىدىكەن.
ماقالىدە كىچىك تىپتىكى كومپيۇتېرنىڭ ئىشلىرى ئائىلە ماجىرائىرىدا
بالىسىنىڭ يىلتىزى بولۇپ قالغانلىقى، داۋاملىق خەۋەر قىلىنغان،
كومپيۇتېر مەستانىلىرى جونۇن، بالا-چاقىلىرىغا قارىماي، ئۆزىنىڭ
ئائىلە ئالدىدىكى مەسئۇلىيىتىنى جۈرۈۋەتكەن. ماقالە ئائىلە
كومپيۇتېرنىڭ ئەر-خوتۇنلۇق نورمال مۇناسىۋەتنى بۇزۇۋەتكەنلىكىنى
ئەيىبلەنگەن ھەمدە كومپيۇتېر ئويۇنىغا بېرىلىپ كېتىش ئارقىسىدا
كىلىپ چىققان نىكاھتىن ئاجرىشىشقا دائىر مىسالدىن بىر قانچىسى
كەلتۈرگەن.

مايا مۇشۇلارنىڭ ھەممىسى كۆلۈمىيە ئۇنىۋېرسىتېتى كومپيۇتېر
بەن-تېخنىكىسى فاكۇلتېتىنىڭ بىر ئەزاسىنى «كومپيۇتېر بىزنىڭ
ئۆز ئارا بېرىش-كېلىش، مائارىپ، ئويۇن-ناماشا ئۇسۇللىرىمىزنى
ئۆزگەرتىۋەتتى، ئۇ ھازىر بەنە بىزنىڭ بەرزەنتلىك بولۇشىمىزغىمۇ
نەسىر كۆرسىنىۋاتقانداك قىلىدۇ» دەپ كۆرسىتىشكە مەجبۇر قىلدى.
30 يىل ئىلگىرى كومپيۇتېر دۇنياغا كەلگەندىن باشلاپ،
كومپيۇتېر دەۋرى ئىزچىل راۋاجلىنىپ كەلدى ۋە زادىلا جېكىمىدى،
كومپيۇتېر مەڭگۈلۈك تەرزىدە بىزنىڭ شەخسىي تۇرمۇش قۇرۇلمىمىز
ۋە جەمئىيەت قۇرۇلمىمىز بىلەن زىچ بىرلىشىپ كەتتى. تەركىدۇنيا
بولۇپ مەلۇم تاغ چوققىسىدا ئېتىكايتا ئولتۇرغانلاردىن باشقا، تۇرمۇشى
كومپيۇتېرنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىمىغان بىرمۇ ئامېرىكىلىق قالمىدى.
كومپيۇتېر تېخنىكىسى تۇرمۇشىمىزنىڭ ھەممە بىردەك ئېتىراپ قىلغان
بىر نەركىبىي قىسمى بولۇپ قالدى. ئارىمىزدىكى كۆپ ساندىكى
كىشىلەر كومپيۇتېرنى ئەلۋەتتە بولۇشقا تېگىشلىك نەرسە دەپ
قارايدۇ.

ئېلىكترونلۇق كرىمىنىلىق بولاشتۇرۇلغان توك يولى تاختىسىنىڭ

مەيدانغا كېلىشى ئارقىسىدا، بىرنەچچە يىلنىڭ ئالدىدىلا كېشىنى
 ھەيران قالدۇرىدىغان دەپ قارالغان تېخنىكا تەرەققىياتى ئەمدى
 ھەيران قالدۇرۇش دەرىجىدىن قېپقالدى. چوڭلۇقى بارماقچىلىكلا
 كېلىدىغان، ئەمما قۇدرىتى ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدىغان دەرىجىدە
 بولغان توپلاشتۇرۇلغان توك يولى تاختىسىنىڭ ھېسابلاش ئىقتىدارى
 بۇنىڭدىن 25 يىل ئاۋۋال قوللانغان بىر ئۆيچىلىك چوڭلۇقتىكى
 ھېسابلاش ماشىنىسىنىڭ ئىقتىدارىغا تەڭ كېلىدۇ. كىرىمىنىلىق
 توپلاشتۇرۇلغان توك يولى تاختىسىنىڭ مەيدانغا كېلىشى ئىنسانىيەت
 تېخنىكىسىنىڭ بىر قېتىملىق كۆتۈرۈلۈشى سەكرىشىدىن دېرەك بېرىدۇ.
 كومپيۇتېر ئىنقىلابىنىڭ ئىنسانىيەت ھەرىكىتىگە كۆرسىتىدىغان
 تەسىرىنىڭ دەرىجىسىنى ئەمدىلا مۆلچەرلىگىلى بولىدىغان بولدى.
 لېكىن سىز ئىنتايىن تېز ۋاقىت ئىچىدە، كومپيۇتېر ئاتالغۇسى بىلەن
 ئېيتقاندا، بىر مىللىمېتىر سېكۇنت ۋاقىت ئىچىدە يۈز بەرگەن
 سەۋەب-نەتىجە مۇناسىۋىتىنى قانداقسىگە قوغلىشىپ يۈرۈپ
 كۆرۈنەلەيسىز؟ ئېلېكترون تېخنىكىسىنىڭ ھەر بىر زور مۇۋەپپەقىيىتى
 ۋە يېڭى تەتبىقلىنىشى ئىجابىي ۋە سەلبىي جەھەتلەردىكى
 نەتىجىلەرنى ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىپ كەلدى. بىز ھازىر
 ئاڭلاۋاتقان كەسىپ ئەھلىلىرىنىڭ پىكرىمۇ، كەسىپ ئەھلى
 بولمىغانلارنىڭ پىكرىمۇ ئاساسىي جەھەتتىن ئىجابىي خاراكتېردىكى
 پىكىرلەر. بىر تەرەپتىن، ئوقۇش يېشىدىكى بالىلارنىڭ ئاتا-ئانىلىرى
 تولىمۇ ئەۋج ئېلىپ كەتكەن ئېلېكترونلۇق ئويۇنچۇقلارنىڭ ئۆز
 پەرزەنتلىرىنىڭ تۇرمۇشىغا كۆرسەتكەن تەسىرىگە ئېتىراز بىلدۈرمەك-
 تە. يەنە بىر تەرەپتىن، ماسساچۇستېس شتاتى تەبىئىي پەن
 ۋە سانائەت پەنلىرى ئىنستىتۇتىدىكى مەشھۇر كومپيۇتېر ئالىملىرى
 ئىنسانلارنىڭ بارغانسېرى كومپيۇتېرغا بېقىنىپ قېلىۋاتقانلىقىدىن قاتتىق
 غەم يەۋاتىدۇ. كىشىلەر كۆڭۈل بۆلۈۋاتقان ۋە غەم قىلىۋاتقان
 ئىشلارنىڭ ئارىسىدا يەنە شەخسنىڭ مەخپىيىتىنىڭمۇ دەخلى-تەرۇزغا
 ئۇچرىشى، كومپيۇتېردىن پايدىلىنىپ جىنايەت ئۆتكۈزۈش قاتارلىقلار بار.

ئەھۋال كۈندىن-كۈنگە ئېغىرلاشماقتا. ئائىلە باشلىقلىرى تىزگىنلەش يولىنى ئىزدەپ ھەرىكەت قوللىنىشقا مەجبۇر بولماقتا؛ رايونلاردىكى ئاساسلىق باشقۇرغۇچى ئورگانلارمۇ ئېلېكترونلۇق ئويۇنچۇقخانلارنىڭ تىجارەت ۋاقتىنى قانۇن ئارقىلىق چەكلەشكە كىرىشتى. ئامېرىكا سەھىيە ئىدارىسىنىڭ تېببىي ئىشلار مۇدىرى ياشلار ۋە ئۆسمۈرلەرنى قاتتىق جەلپ قىلىدىغان بۇنداق ئېلېكترونلۇق ئويۇنلارنى ئاشكارا ئەيىبلدى.

بۇنىڭدىن بىرنەچچە ھەپتە ئىلگىرى سەھىيە ئىدارىسىنىڭ تېببىي مۇدىرى C. ئېۋېرېت كوپ ئېلېكترونلۇق ئويۇنچۇق ئۆسمۈرلەر ۋە بالىلارنىڭ پىسخىكىلىق ساغلاملىقى ئۈچۈن بىر خىل خەتەرلىك بۇيۇم دەپ كۆرسەتتى. ئۇ مۇنداق دەيدۇ: « ئۇلار ئېلېكترونلۇق ئويۇنغا پۈتۈن قەلبى ۋە ۋۇجۇدى بىلەن بېرىلىپ كەتتى ... بۇنداق ئويۇندا ھېچقانداق ئاكتىپ، ئىجابىي نەرسە يوق. ھەممىسى ساپلا قىرغىن قىلىدىغان، ئۆلتۈرىدىغان، يوقىتىدىغان ئىشلار. »

كوپنىڭ پىكرى يېقىندا چىققان « رېئاكتىپ » ژۇرنىلىنىڭ بىر سانىدا ئىنكاس قوزغىدى. خارۋارد ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئاتاقلىق روھىي كېسەللىكلەر مۇتەخەسسسى دوكتور ئالۋىن بۇسنت مۇنداق دەپ كۆرسەتتى: « مېنىڭچە، تېببىي مۇدىرنىڭ ئەندىشىسى ناھايىتى يوللۇق، چۈنكى بىزنىڭ ياشلىرىمىز ۋە ئۆسمۈرلىرىمىز ئارىسىدا زورلۇق كۈچ ۋە قەللىرى بەكمۇ كۆپىيىپ كەتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن بىز ئۆز ئىشلىرىمىزغا ۋە بالىلارغا ئۆگەتكەن قىممەت قارىشىمىزغا تولمۇ ئېھتىياتچانلىق بىلەن مۇئامىلە قىلىشىمىز كېرەك، — دوكتور بوسنت ئۆزىنىڭ « ئېلېكترونلۇق ئويۇنلارنىڭ ئىجتىمائىي زوراۋانلىقىنى كۆپەيتىۋېتىش ئېھتىمالىنىڭ ناھايىتى چوڭ ئىكەنلىكى » گە ئىشەندىغانلىقىنى بىلدۈردى. ئۇ مۇنداق دەپ كۆرسىتىدۇ: كاللىسى يوق، ئەمما ئەقلىي جەھەتتە مۇنازىرە تەلپ قىلمايدىغان ئېلېكترونلۇق ئويۇن « بالىلارنى يامان يولغا باشلىماقتا، زورلۇق كۈچ — قوبۇل قىلىش مۇمكىنلىكى بار بىر خىل ئۇسۇل، غەزەپنى

بىلدۈرىدىغان بىر خىل ئەقىلگە مۇۋاپىق ۋاسىئە. «
ئارىمىزدىكى كۆپ ساندىكى كىشىلەر ئۈچۈن ئېيىقلىدا،
كومپيۇتېردىكى خاتالىق يادرو ئۇرۇشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىشى مۇمكىن،
دەپ قارايدىغان ئەندىشە، ئەمەلىيەتتە بىر خىل ئورۇنسىز غەم
بىز گۇناھنى ماشىنىغا ئارتساق بولمايدۇ، چۈنكى كومپيۇتېر پەقەتلا
گەپ ئاڭلايدىغان بىر ھاماقەت. ئۇ ئۆزىنىڭ خوجايىنىنىڭ چۈشۈرگەن
بۇيرۇقىنى ھەم ئاشۇرۇۋەتمەي، ھەم كېمە يىتۈۋەتمەي توغرا ئىجرا
قىلىدۇ. ئۇ نۇقسانسىز ھالدا بۇيرۇق بويىچە ئىش قىلىدۇ، لېكىن
بىرىلگەن بۇيرۇق خاتا بولۇپ قالسا خاتالىق تۇغۇلىدۇ. ئەگەر بىر
خاتا پروگرامما كىرگۈزۈلسە، بىر ھەربىي ئىشلار كومپيۇتېرى
باشقۇرۇلىدىغان بومبىنى خاتا يۆنىلىشكە يوللىۋېتىدۇ ياكى خاتا
ۋاقىتتا ئېتىپ چىقىرىۋېتىدۇ.

بۇنىڭدىن بىر نەچچە يىل ئىلگىرى دېڭىز ئارمىيە ئادىمىرالى،
كېيىنكى ۋاقىتلاردا باش شتاب كوماندىرلىرى يىغىنىنىڭ رەئىسى
بولغان توماس موللېر ئاۋام پالاتاسىنىڭ بىر كومىتېتىنىڭ يىغىنىدا:
«بەختكە قارشى، بىز بۇ ئۆلگۈر كومپيۇتېرلارنىڭ قولى بولۇپ
قالدۇق» دەپ ئېتىراپ قىلغانىدى.

ھەممەيلەنگە مەلۇم، بىزدە ھەر كۈنى كومپيۇتېر پروگراممىسىدا
خاتالىق تۇغۇلۇپ قېلىشى ياكى مەلۇم بىر خىل كاشلا چىقىپ قېلىشى،
شۇنىڭ نەتىجىسىدە بىر قاتار قۇتقۇزۇۋالغىلى بولمايدىغان، ۋەيران
قىلىش خاراكتېرىدىكى ئاقىۋەتلەر كېلىپ چىقىشى مۇمكىن. بەش
بۇرچە كىلىك بىنا دەلىللىگەن بەزى دوكلاتلاردا ئاتالمىش كومپيۇتېر
خاتالىقى تۈپەيلىدىن، ئامېرىكىنىڭ باشقۇرۇلىدىغان بومبا سىستېمىسىدا
بىر مەھەل ئېتىشقا تەييار ھالەت كۆرۈلگەنلىكى خاتىرىلەنگەن.
بىز كومپيۇتېر ئارقىلىق پارتلىتىلىدىغان يادرو زەربىسىدىن
قورقىمىز، لېكىن ئۇ دەل بىزنىڭ كومپيۇتېر تېخنىكىسىنىڭ ياخشىلىقلىرىدىن
ھۇرۇرلىنىشتا تۆلەيدىغان بەدىلىمىزنىڭ بىر قىسمى.
بىز تەلىمىمىزنىڭ ئوڭدىن كەلگەنلىكى سەۋەبىدىن ھەربىي

ئىشلار كومىتېتلىرىنى تىزگىنلەپ تۇرۇشقا مۇۋەپپەقىيەت بولۇپ كېلىۋاتقان بولساممۇ، يەنە باشقا تىزگىنلەشكە تېگىشلىك مەسلىھەت بېرىشكە دىققەت قىلىشىمىزنى ئۆزىگە ئارتىپ كەلمەكتە .

بىز بىر كومىتېت مۇتەخەسسسى ئېيتقان « پۈتۈن يەر شارىدىكى شەخسلەر ئارخىپىنىڭ تەھدىتى » دېگەن مەسىلە ئالدىدا ھوشيارلىقىمىزنى ساقلىشىمىز لازىم. ئۇنىڭ كۆزدە تۇتىشى ھۆكۈمەت ئورگانلىرى بىلەن خۇسۇسىيەت ئىگىلىكىدىكى تەشكىلاتلار ئورتاق ئىگىلەپ تۇرغان ئەھۋاللىرىمۇ خاتىرىلەنگەن ئاخباراتلاردۇر . ئېلىمىزدا ھازىر بار بولغان سانلىق مەلۇماتلار ئامبىرىنىڭ زادى قانچىلىك ئىكەنلىكى نۇسخىدا بىزدە ئېنىق سان يوق، لېكىن سىلەر پەقەت پۇل مۇئامىلە ئورگانلىرى، دوختۇرخانا، بېگى-كونا خوجايىنلار، دۆلەت باج ئىدارىسى، ئىجتىمائىي تۇرمۇش سۇغۇرتا مەھكىمىسى، فېدېراتسىيە تەكشۈرۈش ئىدارىسى، ئاھالە ستاتىستىكا ئىدارىسى قاتارلىق خەلق بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغان فېدېراتسىيە ئورگانلىرى ... شۇنىڭدەك تۈرلۈك ماللار شىركىتى، ئامانەت-فەرز ئورگانلىرى، فابىق ئىسرائىيە ئورگانلىرى، سوت مەھكىمىسى قاتارلىقلار ئىگىلەپ تۇرغان ئاخبارات كۆلىمىنى ئويلاپ باقساڭلارلا كۆپايە .

بۇ ئاخباراتلارنىڭ تولىسى ئويىكتىپ، شەپقەتسىز، مۇكەممەل، سىزنىلىق سانلىق مەلۇماتلاردۇر. ئۇلار توغرا بولۇشىمۇ، ناتوغرا بولۇشىمۇ مۇمكىن. نۇرغۇن سانلىق مەلۇماتلارنى شەخسنىڭ كۆرۈشى مۇمكىن ئەمەس. يەنە كېلىپ كۆپ ئەھۋاللاردا بۇ سانلىق مەلۇماتلارنى دەلىللىيەلمەيسىر ۋە باشقىچە يىكرىڭىزنى قويالمايسىز. نۇرغۇن شىركەتلەر كۆپ خىل تىجارەت بىلەن شۇغۇللىنىدۇ، ئۇلار ئۆزلىرىدە فوشۇۋېلىنغان شىركەتلەرنىڭ خادىملىرى توغرىسىدىكى ئاخباراتنى ئۆزلىرى مۇقەررەر ھالدا ۋارىسلىق قىلىشىمىز كېرەك بولغان مۈلكىمىز دەپ قارايدۇ. بۇنداق ئاخباراتلارنىڭ مەركەز-لەشتۈرۈلۈشى، مەيلى ئىقتىسادىي جەھەتتە بولسۇن ياكى سىياسىي جەھەتتە بولسۇن، بىرخىل كۈچلۈك فورال بولۇشى مۇمكىن.

فېدېراتسىيە فابۇن-ھائىدىلىرى شەخس مەخپىيىتىنىڭ دەخلى-
نەروۇزغا ئۇچرىماسلىقىنى قوغدايدۇ، لېكىن شەخسنىڭ ئاجايىپلىقىدىن
فالايمىغان بايىدلىنىش ھەۋپى ئىرچىل مەۋجۇت بولۇپ كەلمەكتە.
دەل بىز يورۇق بىنا ۋە ھەقىقىي تەكشۈرۈش مەزگىلىدە پاش قىلىپ
چىقىنىمىزدەك، ھۆكۈمەت نۇرغۇن شەخس ئارخىپىنى ئاشكارىلاپ
بەرگەن باكى ئۇنىڭ بىلەن بەھىن ئەنكەن، نامۇۋاپىق ھالدا
مەھسبى سانلىق مەلۇماتلارنى ئوقۇغان ياكى ئۇنىڭدىن بايىدلانغان،
ھەتتە فېدېراتسىيەنىڭ باج خاتىرىسىدىن پايدىلىنىپ سىياسىي
رىبابكە شىلىك قىلغان ۋە شەخسنى ئۇچىنى ئالغان.

يۈز بېرىش ئېھتىمالى بولغان يەنە بىر ئەڭ يامان ئىش بار،
ئۇ بولسىمۇ ھۆكۈمەت چوڭلۇقتا تەڭداسسىز بولغان كومپيۇتېر بىرلەشمە
ئورنى سىستېمىسىنى ئىگىلەپ كېلىشى مۇمكىن. بۇنداق تەشەببۇس
ئىشنى قولايلىق بولىدۇ ياكى ئۇنىڭنى ئۆسۈرگىلى بولىدۇ ۋە ياكى
دۆلەتنىڭ بىخەتەرلىكى دېگەندەك ناملار بىلەن ئوتتۇرىغا قويۇلۇشى
مۇمكىن. ئەگەر بۇ تەشەببۇس يولغا قويۇلۇپ قالىدىغان بولسا بىز
بىراقلا ئىككىنچى بىر ناتونۇش دەۋرنىڭ باشلانمىسىغا ئىتتىرىۋېتىلگەن
بولمىز. ئۇ بىز ئەزىزلىدىغان شەخسنىڭ مەخپىيىتىگە ئارىلىشىشقا
بولمايدۇ دەيدىغان ئەركىنلىكنىڭ ئاخىرلىشىشى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.
كومپيۇتېر ئىقتىدارىنىڭ ئالدىنقى سېپىنى ئىگىلىۋالغىنى ئاتالمىش
« سۈنئىي ئەقلىي ئىقتىدار » نى ئېچىشتىن ئىبارەت. بۇخىل ئىنتايىن
مۇرەككەپ بولغان ئىلمىي تىرىشچانلىق كومپيۇتېرنى ھازىرقى بۇيرۇق
بويىچىلا ئىش قىلىدىغان « كالۇئا ماشىنا » كاتېگورىيىسىدىن
ئايرىۋەتمەكچى بولىدۇ. بۇ ساھەدىكى ئالىملار كومپيۇتېرغا ئادەم
مېڭىسىنىڭكىدەك ئەقىل ۋە پروگرامما لايىھىلەۋاتىدۇ. ئۇنىڭ ئىستىقبالى
سۈنئىي ئەقلىي ئىقتىدارنى ئەقىلگە سىغمايدىغان بىرخىل قورالغا
ئايلىنىدىغان قىلىش، ئادەمنىڭ ئەقلىنى يەنىمۇ ئىلگىرىلەپ چۈشىگەن
كىرىمگەن دەرىجىگە كېڭەيتەلەيدىغان فىلىشتىن ئىبارەت. سۈنئىي
ئەقلىي ئىقتىدار زاكسىدا ياتقان باسقۇچتا تۇرۇۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن

ھازىر ئېلىپ بېرىلۋاتقان تەتقىقات ماشىنا ئادەمنى ئەخلەت يىغدىغان، كۆمۈر قازىدىغان، يادرو رېئاكسىيە قازىنىنىڭ رادىئاتسىيە مەيدانىنى تازىلايدىغان قىلدى.

بۇنداق يېڭى تېخنىكىنىڭ قاراڭغۇ تەرىپى شۇكى، بەزىلەر ئۇنى يوشۇرۇن قولچوماققا ئايلاندۇرۇۋېلىشى مۇمكىن، كىشىلەر مۇشۇنىڭدىن ئەنسىرمەكتە. مەسىلەن بىراۋلار ئاللىبۇرۇنلا تىل بىلىدىغان كومپيۇتېرنى ئەمەلىيەتتە ھەر بىر كىشىنىڭ بارىكىنى بازارەت قىلىپ ئاڭلايدىغان قورال قىلىپ لايىھەلەشنى؛ كومپيۇتېر كۆزەتچىنى ھۆكۈمەت قىزىقىدىغان ئىشلارنى ھۆكۈمەتكە ئېيتىپ بېرەلەيدىغان قىلىپ لايىھەلەشنى ئوتتۇرىغا قويغان.

لېكىن، بەزى سوتسىيال ئوبزورچىلار كومپيۇتېرنىڭ كەڭ كۆلەمدە قوللىنىلىشى ئاخىرقى ھېسابتا ئىنسانلارنىڭ ئەقلىي قابىلىيىتىنى چېكىندۈرۈۋېتىدۇ دەپ ئەنسىرمەكتە. بەزىلەر بولسا كومپيۇتېر تۈرمۈشمىزنى بىر خىللاشتۇرۇۋېتىدۇ، بەزى ھۈنەر-سەنئەت ۋە ماھارەتلەر بىلەن خوشلىشىشقا مەجبۇر بولىمىز دەپ غەم قىلماقتا. لېكىن مارتىن گاردنېر — «ماتېماتىكا تەنتەنىسى» ژۇرنىلىنىڭ ئاپتورى بولسا: «بىز چۈشەنمەيمىزكى، كومپيۇتېر كىشىلەرنى ئازاد قىلىپ، ئۇلارنى تېخىمۇ قىزىقىدىغان خىزمەتلەر بىلەن شۇغۇللىنىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىۋاتقان يەردە نېمە ئۈچۈن چوقۇم قەلەم بىلەن 7 نىڭ كۆادرات يىلتىزىنى ھېسابلاپ ئولتۇرىدىكەنمىز؟» دەۋاتىدۇ.

مەن يۇقىرىدىكى نۇقتىسىزەرگە قوشۇلمايمەن، بىراق بۇنداق نۇقتىسىزەرنىڭ نۇرغۇن قوللىغۇچىسى بار. بۇ ئۆپتىمىستلار چەكسىز ئىقتىدارغا ۋە جانلىقلىققا ئىگە بولغان بۇنداق يېڭى، نازۇك تېخنىكا شەخىسنىڭ ئەركىنلىكىنى كېڭەيتىدۇ، دەپ قارايدۇ، مەسىلەن كىشىلەر ئىشخانىدا ئەمەس، ئۆيىدىكى كومپيۇتېر ئالدىدا ئولتۇرۇپ ئىشلىسە بولىدۇ؛ ھەر خىل بەنلەرنى ئۆزىنىڭ ئۆگىنىش سۈرئىتى بويىچە ئۆز ئالدىغا ئۆگەنسە بولىدۇ؛ نەرسە-كېرەك سېتىۋېلىشنى

ئېلېكترونلاشتۇرۇشقا بولىدۇ؛ باج تاپشۇرۇش، مەبلەغ سېلىش، سۇغۇرتىغا قاتنىشىش، ئاپتوموبىل رېمونتى قاتارلىق شەخسنىڭ زۆرۈر خانىرىلىرىنى كىرىشتۈرۈپ بىر پۈتۈن نەرسىگە ئايلاندۇرۇشقا بولىدۇ. كومپيۇتېر كىشىگە ياخشى نەتىجە ئەكىلەلگەنكەن، شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇ يەنە يامان نەتىجىمۇ ئەكىلەلەيدۇ. ئاق ياقىلقلار تەبىقىسىدىكى بانكا كاسسىرلىرىغا مىللىتى تەڭلەش ھاجەت بولمىغان كومپيۇتېر جىنايەتچىلىكى كۈندىن-كۈنگە كۆپىيىپ كېتىۋاتىدۇ. قانۇن ئىجرائىيە ئورگانلىرى بۇنداق ھادىسىگە ساقچىلارنىڭ ئېلېكترون ئوغرىلىرىنى جەكلەش بويىچە بەلىم-تەربىيە پىلانىنى يولغا قويۇش ئارقىلىق تاقابىل تۇرۇشقا مەجبۇر بولماقتا.

بەزى ئالىملار بولسا باشقا بىر خىل جىنايى ھەرىكەتتىن ئەنسىرمەكتە. ئەگەر ئۈنۈپرسىتىپتاردا بار بولغان ئۆتكۈر مىكرو كومپيۇتېرلار يامانلارنىڭ قولغا چۈشۈپ كەتسە، ئۇلار باشقا كومپيۇتېرلارغا تېلېفونلارنى ئۈزۈپ تاشلاش، بانكا مۇلازىمىتىنى ۋە كۈندىلىك تۇرمۇشىمىزدا تايىنىدىغان باشقا سىستېمىلارنىڭ كەسپىنى توختىتىشقا بۇيرۇق بېرەلەيدۇ، بۇنداق بولغاندا، پۈتكۈل جەمئىيەت بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرايدۇ.

بىراق، مەن يەنىلا ئىسك ئاسموۋنىڭ نۇقتىسىنەزىرىگە قوشۇلمەن، ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «بىز شۇنداق بىر مەزگىلگە كىرىپ كېتىۋاتىمىزكى، بۇ مەزگىلدە بىزنىڭ ھەل قىلىشىمىز زۆرۈر بولغان قىيىن مەسىلىلەر كومپيۇتېر بولمىسا ھەل قىلغىلى بولماي كېتىۋاتىدۇ. مەن كومپيۇتېردىن ئەنسىرمەيمەن، مېنىڭ ئەنسىرەيدىغىنىم كومپيۇتېرنىڭ كەم بولۇپ قېلىشى.»

ئىنسانلاردا كۈچ-قۇدرەتمۇ، ئاجىز نۇقتىمۇ بار، ھەممىگە ئىگە بولۇش پەقەت ئىنسانلاردىلا بولىدىغان ھېسسىيات. مەن ھەر بىر يېڭى، ھەيران قالارلىق تېخنىكىلىق بۆسۈشكە پىسخولوگلارنىڭ، سوتسىئولوگلارنىڭ، مېدىتسىنا ۋە قانۇن مۇتەخەسسىسلىرىنىڭ، شۇنىڭدەك يېڭى تېخنىكىنىڭ كىشىگە كۆرسىتىدىغان تەسىرلىرىگە نازارەت قىلالايدىغان، باھا بېرەلەيدىغان باشقا ھەرخىل كەسپىي

رانلارنىڭ گۇمانىي سوئال قوبۇشى ئۈمىد قىلىمەن. بىز بېگى، مىسلى كۆرۈلمىگەن ساھەگە قاراپ ئىلگىرىلەۋاتقان ئىكەنمىز، بۇنداق ھەرىكەتنىڭ بىزنىڭ تۇرمۇشىمىزغا بولغان ئەھمىيىتىنى ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئىلۈپلىشىمىز لازىم. بىز كۆرسۈپ بېرىۋاتقان ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئېھتىياتچانلىق ئاساسىدا ئۈچۈن ئەڭ ياخشى نەتىجىنى ئىكەنلىكى ئوتتۇرىسىدىكى ئېغىر-يېسىللىكى دەڭسەپ كۆرۈشىمىز، ئۆزىمىزنى ۋاقىتدا ئاگاھلاندۇرۇپ بۇرۇشىمىز لازىم.

ھەممىتىمىز كومپيۇتېرنىڭ ئېزىقتۇرۇشى بىلەن بىر مەدەنىي جەمئىيەتنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇش ئاساسى ۋە ئۈمىدى بولغان راسىيەلىك، ئەركىنلىك، باراۋەرلىك، ئۆزئارا ئىشىنىش، مۇھەببەت، قانۇنغا ۋە باشقىلارنىڭ ھوقۇقىغا، شۇنىڭدەك باشقا قېرىنداش ئىنسانلارنىڭ بەخت-سائادىتىگە ھۆرمەت قىلىشتەك ئاساسىي قىممەتنى قالايمىغان ئىشلىتىش، ھەتتا دەپسەندە قىلىش ياكى ئۇنداق قىلماسلىقتەك ھەقىقىي خىرىسقا دۇچ كەلمەكتە.

پالە جېنىنىڭ

(1922 —)

پالە جېنىنىڭ — ئامېرىكا تەۋەلىكىدىكى جۇڭگولۇق فىزىكا ئالىمى؛ ئەنخۇي ئۆلكىسىنىڭ خېفېي شەھىرىدىن؛ 1938-يىلى غەربىي جەنۇب بىرلەشمە ئۇنىۋېرسىتېتىغا كىرىپ، ئاتاقلىق ئالىم ۋۇدايۈ، ۋالڭ جۇشىنىڭ يېتەكچىلىكىگە ئېرىشكەن؛ 1945-يىلى ئامېرىكىنىڭ چىكاگو ئۇنىۋېرسىتېتىغا بېرىپ ئوقۇغان، ئۈچ يىلدىن كېيىن دوكتورلۇق ئۇنۋانىنى ئالغان؛ 1949-يىلى ئۇيېنخېيەرنىڭ تەكلىپىگە بىنائەن پىرىنستون ئالىي تەتقىقات يۇرتىغا كېلىپ تەتقىقات خىزمىتى بىلەن شۇغۇللانغان، ئۇزاق ئۆتمەي پىروفېسسورلۇققا كۆتۈرۈلگەن؛ 1954-يىلى مېتارس بىلەن بىرلىكتە مەشھۇر قېلىپلاشقان مېيدان نەزەرىيىسىنى ئوتتۇرىغا قويغان؛ 1956-يىلى لى جېڭداۋ بىلەن بىرلىكتە ئاجىز ئۆزئارا تەسىر ئارقىسىدا پارتنىڭ ساقلانغانلىقىنى بايقىغان، ياندۇرقى يىلى لى جېڭداۋ بىلەن بىرلىكتە نوبېل فىزىكا مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن؛ 1966-يىلىدىن بۇيان نيۇ-يورك لىتېل روك شىتاتلىق ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ نەزەرىيىۋى فىزىكا تەتقىقات ئورنىنىڭ باشلىقى بولۇپ، قېلىپلاشقان مېيدان نەزەرىيىسى، يۇقىرى تېمپېراتۇرا شارائىتىدىكى ئۇلترا ئۆتكۈزۈشچانلىق قاتارلىق جەھەتلەردىكى تەتقىقات بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلمەكتە.

بۇ يەردە ئالىمنىڭ ئىككى پارچە نۇتقى بېرىلدى، ئالدىنقى نۇتۇق ئۇنىڭ نوبېل مۇكاپاتىغا ئېرىشكەنلىكى مۇناسىۋىتى بىلەن ئۆتكۈزۈلگەن تەبرىكلەش يىغىنىدا سۆزلەنگەن نۇتۇق. ئۇ

ئىنتايىن مېغىزلىق قىلىپ ئۆزىنى ھەم مۇرەسسەلىك، ھەم
بىر-بىرىگە زىت جۇڭگو-غەرب مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇشنىڭ
مەھسۇلى، دەپ قارايدۇ. ئۇ ھەم ئۆزىنىڭ ۋەتەننى قىزغىن
سۆيىدۇ، ھەم ئاساسلىقى غەرب مەدەنىيىتىدىن كېلىپ چىققان
ھازىرقى زامان ئىلىم-پېنىنى قىزغىن سۆيىدۇ. بۇ بىر ئالىمنىڭ
جۇڭگو ۋە غەرب مەدەنىيىتىگە مۇئامىلە قىلىشتىكى ئەقلىلىككە
تولغان يۈزىسى بولۇپ، بۈگۈنكى كۈندىكى ياشلار ئۈچۈن
ناھايىتى زور ئۆلگە بولۇش ئەھمىيىتىگە ئىگە. ئاخىرىدا، ياك
چېنىڭ ئۆزىنى داۋاملىق ئىلىم-پەنگە بېغىشلاپ، ئىلىم-پەن
ئۈچۈن ھارماي-تالماي كۆرەش قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ. شۇنىڭ
بىلەن، نام چىقارغاندىن كېيىن مەڭگۈ قانائەتلىنىپ قالمايدىغان
ئۇلۇغۋار نىشانغا ئىگە ئىكەنلىكىنى نامايان قىلىدۇ. ئۇنىڭ كېيىنكى
ۋاقتلاردا ئۆزلۈكسىز يېڭى مۇۋەپپەقىيەتلىرىگە ئېرىشىشى مۇشۇنداق
داۋاملىق كۆرەش قىلىش روھى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. شۇ
سەۋەبتىن، ئېيتىشقا بولىدۇكى، بۇ نۇتۇق نوبېل مۇكاپاتىغا
ئېرىشكەندىن كېيىن چىقىرىلغان تارىخىي خۇلاسە، ئەينى زاماندا
كەلگۈسىگە يۈزلەنگەن جاسارەتلىك كىشىلىك تۇرمۇش خىتابنامىسى.
كېيىنكى نۇتۇق ئالىمنىڭ خارابىدا سۆزلىگەن سۆزى بولۇپ،
نۇتۇقتا يېڭى جۇڭگو پەن-تېخنىكا تەرەققىياتىنىڭ تارىخىي
جەريانى يېڭى نەزەر بىلەن بايان قىلىپ بېرىلگەن، جۇڭگو
پەن-تېخنىكىسى بېسىپ ئۆتكەن باشلامچى بولۇش، ئارقىدا قېلىش،
قارشىلىق كۆرسىتىش، سىرتتىن كىرگۈزۈش، باش كۆتۈرۈپ چىقىش
جەريانى بايان قىلىنغان. ياك چېنىڭ ئەينىدى ئىجتىمائىي
ئەنئەنىە بىلەن پەن-تېخنىكىنىڭ زىچ مۇناسىۋىتىنى تەرەپلەپ،
توغرا پەن-تېخنىكا قارشىنىڭ پەن-تېخنىكا تەرەققىياتىدىكى
مۇھىم قىممىتىنى بايان قىلىپ، پەن-تېخنىكا تەرەققىياتىنىڭ دۆلەت
كۈچى، خەلق كۈچى، نۇقتىئىزەر بىلەن بولغان ئىچكى
باغلىنىشىنى تەھلىل قىلغان. ئاخىرىدا پەن-تېخنىكا تەرەققىياتىدىكى

تۆت ئاسماننى ئوتتۇرغا قويغان، يۈتۈن ماقال ياكى جىننىڭ
ئىندىنىڭ جۇڭگونىڭ بىن-تېخنىكا تارىخى توغرىسىدىكى
ئىدراكى ئويلىنىشى ۋە جۇڭگونىڭ بىن-تېخنىكا تەرەققىياتى
كلگۈسى توغرىسىدىكى ئىشنىنى ئىيادىلىپ بىرگەن.

ئۆزۈمنى داۋاملىق ھازىرقى زامان ئىلىم-پېنىگە بېغىشلايمەن

1957-يىلى 12-ئاينىڭ 10-كۈنى

ئاللىبىرى، شاھ ئاللىبىرى،
خانىملار، ئەپەندىلەر:

ئالدى بىلەن مېنىڭ نوبېل فوند جەمئىيىتى ۋە شوۋېتسىيە
پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ ماڭا ۋە مېنىڭ خانىمىغا كۆرسەتكەن
مەرھىمىتىگە تەشەككۈر بىلدۈرۈشۈمگە رۇخسەت قىلىشىڭلارنى
سورايمەن. مەن يەنە پروفېسسور كالگرىنگە ئالاھىدە رەھمەت
ئېيتىمەن. ئۇنىڭ بايانى ۋە ئۇ نەقىل كەلتۈرۈپ ئۆتكەن بىر ئابزاس
خەنزۇچە سۆزنى ئاڭلاپ ئادەتتىن تاشقىرى يېقىملىق ھېس قىلدىم.
نوبېل مۇكاپاتى 1901-يىلى تەسىس قىلىنغان. دەل شۇ يىلى
غايت زور تارىخىي ئەھمىيەتكە ئىگە يەنە بىر مۇھىم ۋەقە يۈز
بەرگەن. بۇ ۋەقە كېيىنكى ۋاقىتلاردا مېنىڭ شەخسىي تۇرمۇش
يولۇمغا ھەل قىلغۇچ تەسىر كۆرسەتتى ھەمدە ھازىر مېنىڭ
1957-يىللىق نوبېل مۇكاپاتىنى تارقىتىش كاتتا مۇراسىمىغا
قاتنىشىشىمۇ ياردەم بەردى. ھەرقايسىڭلارنىڭ بىرنەچچە مىنۇت
سەرپ قىلىپ بۇ ۋەقەنى سۆزلەپ ئۆتۈشۈمگە رۇخسەت قىلىشىڭلارنى
سورايمەن.

ئۆتكەن ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا، غەربتە كۈندىن-كۈنگە
كېڭىيىۋاتقان ئىقتىساد ۋە مەدەنىيەت تەسىرىنىڭ زەربىسىدە، جۇڭگو

كەسكىن بىر بەس-مۇنازىرىگە يۈزلەندى. مۇنازىرىنىڭ ئاساسىي نۇقتىسى جۇڭگو زادى غەرب مەدەنىيىتىنى قانچىلىك قوبۇل قىلىشى كېرەك، دېگەندىن ئىبارەت بولدى. لېكىن مۇنازىرىدىن تېخى خۇلاسە چىقماي تۇرۇپلا ئەقلىلىقنىڭ ئورنىنى ھېسسىيلىق ئېلىپ، XIX ئەسىرنىڭ 90-يىللىرىدا كىشىلەر توپلىشىپ يىخىتۇەن (ئىنگلىزچە بوكسىچىلار Boxers) دەيدىغان بىر تەشكىلاتنى قۇردى. ئۇلار ھازىرقى زامان قورال-ياراغلارنىڭ ھۇجۇمغا گۆش ۋە قېنىمىز بىلەن قارشى تۇرىمىز دېيىشتى. ئۇلار جۇڭگودىكى غەربلىكلەرگە قارىغۇلارچە ۋە ئاقىلانە بولمىغان ھەرىكىتى بىلەن قارشى چىقتى ھەمدە 1900-يىلى ياۋروپادىكى كۆپچىلىك دۆلەتلەر ۋە ئامېرىكا ئارمىيىسىنىڭ بېيجىڭغا تاجاۋۇز قىلىپ كىرىشىنىڭ پىلتىسى بولۇپ قالدى. ياۋايىلارچە قىرغىنچىلىق ئېلىپ بارغان ۋە نومۇسىزلاچە بۇلاڭ-تالاڭ قىلغان ئۇرۇش — يىخىتۇەن ئۇرۇشى ئەنە شۇ. ئاخىرقى ھېسابتا، بۇ ۋەقە تاشقىرىنىڭ كۈندىن-كۈنگە ئېغىرلىشىپ بېرىۋاتقان زۇلمغا ئۇچراش ۋە ئىچكى قىسىمدا كۈندىن-كۈنگە چۈشكۈنلىشىپ چىرىكلەشكەن ئەھۋال ئاستىدا، ئۆز ئىززەت-ھۆرمىتىنى ساقلاشقا ئەھمىيەت بېرىدىغان جۇڭگو خەلقىنىڭ غەزەپلەنگەن ۋە ئامالسىز قالغان ھېسسىياتىنىڭ قايناپ تېشىشى ئارقىسىدا مەيدانغا كەلگەن، تارىختىن ئېلىپ ئېيتقاندا، بۇ ۋەقە جۇڭگو قانچىلىك غەرب مەدەنىيىتىنى قوبۇل قىلىشى كېرەك، دېگەن مۇنازىرىنى بىراقلا ئاخىرلاشتۇردى.

ئۇ ئۇرۇش 1901-يىلى ئاخىرلاشتى، ئۇ چاغدا بىر شەرتنامە ئىمزالاندى. شەرتنامىدىكى بىر ماددىدا جۇڭگو كۈچلۈك جاھانگىر دۆلەتلەرگە 500 مىليون ئۇنسىيە كۈمۈش تۆلەيدۇ، دەپ بەلگىلەنگەندى. بۇ شۇ چاغدا ئادەمنى چۈچۈتكۈدەك رەقەم ئىدى. ئالاھەزەل 10 يىلدىن كېيىن، تىپىك ئامېرىكىچە دوستلۇقنىڭ ئىپادىسى سۈپىتىدە، ئامېرىكا ئۆزىنىڭ بىر ئۇلۇشىنى جۇڭگوغا قايتۇرۇپ بېرىشنى قارار قىلدى. بۇ پۇل بىلەن بىر فوندى جەمئىيىتى قۇرۇلدى، فوندى جەمئىيىتى پۇل ئاجرىتىپ بىر ئالىي مەكتەپ — يەنى چىڭخۇا

ئۇنسۇپىرەستىپىنى قۇرۇشى، شۇنداقلا ئامېرىكىغا بېرىپ بىلىم ئاشۇرىدىغان ئۇقۇغۇچىلارغا ئوقۇش ياردەم-پۇلى بېرىشى قارار قىلدى. مەن ئاشۇ ئىككى خىل ئىلاندىن بىۋاسىتە نەي ئالغۇچى بولدۇم. مېنىڭ داۋام ئېلىشۇپ تۇرغۇسىدا پروفىسسور ئىدى. مەن مۇشۇ تېخى، ئىلمىي كەسپىي يۇقىرى-پۇلغا چىققۇ ئۇدۇپىرەستىپى ھويلىسىدا تۇغۇلۇپ ئۆستۈم، ئىسچ بالىلىق دەۋرىمنى خۇشاللىق ئىچىدە ئۆتكۈزدۈم. مۇتلەق زۆر كۆپچىلىك جۇڭگولۇق تەڭتۇشلۇرىم بەختكە قارشى بۇنىڭدىن بەھر ئالامدى. كېيىن مەن مۇشۇ مەكتەپتە ئىككى يىل ناھايىتى ياخشى ئاسپىرانتلىق تەربىيىسىنى ئالدىم، كېيىن يەنە بۇ يەردە ئىبتقان فوندى جەمئىيىتىنىڭ ئوقۇش ياردەم پۇلىغا ئېرىشىپ، ئامېرىكىغا بېرىپ داۋاملىق بىلىم ئاشۇردۇم. بۈگۈن بۇ يەردە تۇرۇپ ھەرقايسىلارغا بۇ ئىشلارنى سۆزلەپ بەرگەن ۋاقىتىدا شۇنى چوڭقۇر تونۇپ يەتتىكى، كەڭ مەنىدىن ئېيتقاندا، مەن ھەم مۇرەسسەلىك، ھەم بىر-بىرىگە زىت جۇڭگو-غەرب مەدەنىيىتىنىڭ مەھسۇلىمەن. مەن شۇنداق دەپ ئېيتىشنى خالايمەنكى، مەن ئۆزۈمنىڭ جۇڭگولۇقنىڭ پۇشتىدىن بولغانلىقىم ۋە ئۇنىڭ ئارقا كۆرۈنۈشىدىن پەخىرلىنىمەن. ئوخشاشلا، مەن ئىنسانىيەت مەدەنىيىتىنىڭ بىر قىسمى بولغان، غەربتىن كەلگەن ھازىرقى زامان ئىلىم-پېنى بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقانلىقىم ئۈچۈن پەخىرلىنىمەن. مەن ئۆزۈمنى ھازىرقى زامان ئىلىم-پېنىگە بېغىشلىغانمەن ھەمدە سەمىمىي تۈردە خىزمەت قىلىپ داۋاملىق كۈرەش قىلىمەن.

يېقىنقى زامان ئىلىم-پېنىنىڭ جۇڭگوغا كىرىشى

1993-يىلى 7-ئاينىڭ 29-كۈنى

مىلادىيە 1400-يىلىدىن ئىلگىرى جۇڭگونىڭ تېخنىكىسىنىڭ

ياۋروپانىڭكىدىن ئۈستۈن تۇرىدىغانلىقىنى تارىخشۇناسلار ئومۇميۈزلۈك ئېتىراپ قىلىدۇ. مەن بىرلا مىسال كەلتۈرەي: مىلادى 1405-يىلىدىن 1433-يىلىغىچە بولغان دەۋر مىڭ سۇلالىسى دەۋرىنىڭ باشلىرى بولۇپ، سەيياھ چېڭ خېنىڭ غەرب ئەللىرىگە يەتتە قېتىم بارغانلىقىغا ئائىت تارىخىي خاتىرىلەر بار. جۇڭگو تارىخنامىلىرىدىكى خاتىرىلەرگە قارىغاندا، چېڭ خې 60 كېمە ئىشلەتكەن، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئەڭ ئۇزۇنى 440 چى ئىكەن. بۇنداق چوڭ كېمە شۇ چاغدا دۇنيانىڭ باشقا ھەرقانداق بىر يېرىدە ياسىلىپ چىقىمىغانىكەن. غەرب تارىخشۇناسلىرى ناھايىتى ئۇزاق زامانلارغىچە بۇ ئىشەنچلىك بولمىغان تارىخىي خاتىرە، دەپ كەلگەن. تاكى 1962-يىلىغا كەلگەندە، نەنجىڭدا بىر كېمىنىڭ ئوقى قېزىپ چىقىلدى، بۇ ئوق ياغاچتىن ياسالغان بولۇپ، ئېگىزلىكى 36 چى، دىئامېتىرى 1.25 چى ئىدى. شۇنىڭدىن كېيىن دۇنيادىكى بارلىق تارىخشۇناسلار جۇڭگونىڭ تارىخىي خاتىرىلىرىنىڭ ئىشەنچلىك ئىكەنلىكىنى بىلدى.

كۆپچىلىككە مەلۇم، جۇڭگودا قەدىمكى زاماندا تۆت چوڭ كەشپىيات بولغان. ئۇ كومپاس، مىلتىق دورىسى، مەتبەئە چىلىك ۋە قەغەز ياساشتىن ئىبارەت ئىدى. XVII ئەسىرنىڭ باشلىرىدا، باكون دېگەن ئەنگىلىيىلىك بىر چوڭ پەيلاسوپ ئۆتكەن. ئۇ ياۋروپانىڭ كېيىنكى يېقىنقى زامان ئىلىم-پەن ئىشلىرىنىڭ تەرەققىياتىغا غايەت زور تەسىر كۆرسەتكەن. ئۇ: «ئۇ چاغدا مەتبەئە چىلىك، مىلتىق دورىسى ۋە كومپاسنى جۇڭگولۇقلار كەشپ قىلغانلىقىنى بىلمەيدىكەنمەن، بىراق بۇ كەشپىياتلارنىڭ ئىنسانلارنىڭ تارىخىغا غايەت زور تەسىر كۆرسەتكەنلىكىنى بىلمەن» دېگەن. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇ ئۆزىنىڭ بىر ماقالىسىدە، ھېچقانداق بىر سۇئالە، ھېچقانداق بىر دىنىي مەزھەپ، ھېچقانداق بىر ئۇلۇغ ئىنساننىڭ دۇنيا مەدەنىيىتىگە كۆرسەتكەن تەسىرى ئۇ ئۈچ كەشپىياتنىڭكىدەك زور بولمىغان، دەيدۇ. نېمە ئۈچۈن؟ ئۇ: «مەتبەئە چىلىك پۈتكۈل دۇنيانىڭ ئەدەبىياتىغا، مىلتىق دورىسى پۈتكۈل دۇنيانىڭ تاكتىكىسىغا، كومپاس پۈتكۈل دۇنيانىڭ دېڭىز قاتنىشىغا تەسىر كۆرسەتتى»

دەيدۇ. ھېلى مەن دەيدىم، 1400-يىلىدىكى چاغدا جۇڭگونىڭ تېخنىكىسى غەربتىن ئۆتۈپ كەتكەنلىكىگە تارىخشۇناسلارنىڭ ھەممىسى قوشۇلىدۇ. شۇنىڭدىن ئىلگىرى ئاسىيا بىلەن ياۋروپانىڭ تېخنىكا ئالماشتۇرۇشى ناھايىتى قىيىن ئىدى، بەزىدە دېڭىز يولى بىلەن، بەزىدە يىپەك يولى دېگەندەك قۇرۇقلۇق يولى بىلەن ئالماشتۇرۇلاتتى. لېكىن بۇ نۇرغۇن ئالماشتۇرۇشلارنىڭ يۈزلىنىشى ئاسىيادىن ياۋروپاغا تارقالغان. شۇنىڭدىن كېيىنكى 200 يىلدا، يەنى 1400-يىلىدىن 1600-يىلىغىچە بولغان ئارىلىق مىڭ سۇلالىسى دەۋرى بولدى، مۇشۇ 200 يىلدا جۇڭگو كۆپ ئارقىدا قالدى. 1600-يىلى ئۇچۇرسىگە كەلگەندە، مىڭ سۇلالىسىنىڭ خانى بىر قىسىم دىن تارقاقچىلارنى ئاۋمىدىن توپ-زەمبىرەك ياساش تېخنىكىسىنى بېيجىڭغا ئەكەلىشكە تەكلىپ قىلدى. بۇ ئاشۇ 200 يىلدا، غەربنىڭ تېخنىكا تەرەققىياتىدا جۇڭگودىن كۆپ دەرىجىدە ئېشىپ كەتكەنلىكىگە ۋەكىللىك قىلىدۇ. بۇ 200 يىل ئارىلىقىدا ياۋروپا ئەدەبىيات-سەنئەتنىڭ گۈللىنىشىنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ، داۋىنچى، كوپېرنىك، كارۋې، ناپېل، فرانسېس باكون، گاللىيې، كېپلېر، خارۋېي، دېكارتقا ئوخشاش ناھايىتى كۆپ چوڭ مۇتەپەككۈرلەر، چوڭ ئالىملار مەيدانغا كەلدى. بۇ چوڭ مۇتەپەككۈرلەرنى، چوڭ ئالىملارنى ياۋروپادا مۇنبەت ئېتىز بىنا قىلىپ، كېيىنكى يېقىنقى زامان ئىلىم-پېنىنى ياۋروپادا بىخ سۈرۈش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلدى دېيىشكە بولىدۇ. شۇنداق دېيىشكە بولىدۇكى، مۇشۇ 200 يىل ئارىلىقىدا جۇڭگو ئالغا باسماي توختاپ قالدى، ياۋروپا بولسا ئۇچقاندەك ئىلگىرىلىدى. مۇشۇ ئۇچقاندەك ئىلگىرىلەشنىڭ نەتىجىسى شۇنداق بىر ھاۋا، شۇنداق بىر ئىجتىمائىي تۈزۈلمە، شۇنداق بىر ئىلمىي يۈزلىنىش پەيدا قىلدىكى، بۇنىڭ بىلەن يېقىنقى زامان ئىلىم-پېنى XVII ئەسىردە ئالدى بىلەن ياۋروپادا باشلىنىپ كەتتى.

1687-يىلى نيۇتون ئۆزىنىڭ «ماتېماتىكا قانۇنلىرى» دېگەن كىتابىنى نەشر قىلدۇردى. نيۇتوننىڭ كىتابى كىشىلەرنى تۇنجى

قېتىم ئەسلى تەبىئەت دۇنياسىدىكى نۇرغۇن ھادىسلەرنى توغرا ماتېماتىكىلىق تىل بىلەن تەسۋىرلەپ بېرىش، قانۇنىيەتلەشتۈرۈش، ئالدىنلا بېشارەت بېرىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلغانلىقى ئۈچۈن، بىزمۇ نيۇتوننىڭ كىتابى تۇنجى قېتىم ئىنسانلارنى تەبىئەت دۇنياسىدىكى ئىشلارنىڭ توغرا قانۇنىيەتكە ئۇيغۇن ئىكەنلىكىنى بىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلدى، دەپ ئېيتالايمىز. بۇ تارىختىكى تۇنجى قېتىملىق ئىش. مۇشۇ روھ، مۇشۇ بىلىش بىر نەچچە يۈز يىل جارى قىلدۇرۇلغان، نۇرلاندىرۇلغاندىن كېيىن يېقىنقى زامان ئىلىم-پېنى مەيدانغا كەلدى. يېقىنقى زامان ئىلىم-پېنىنىڭ مەيدانغا كېلىشى بولسا پۈتۈن دۇنيادىكى ئىنسانلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىگە بىۋاسىتە تەسىر كۆرسەتتى، بەلكى ئىنسانلار بىلەن مۇھىت ئوتتۇرىسىدىكى ئارقىغا ياندۇرۇشقا بولمايدىغان يېڭى مۇناسىۋەتكە تەسىر كۆرسەتتى. شۇڭا ئۇ ئىنسانىيەت تارىخىدىكى دەۋر بۆلگۈچ بىر تۆھپە بولدى.

نيۇتوننىڭ كىتابى نەشر قىلىنىشتىن 80 يىل ئىلگىرى، يەنى 1607-يىلى مىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدا، جۇڭگودا ئېۋكلىدنىڭ «گېئومېترىيە قولىيازىمىسى» دېگەن كىتابىنىڭ تەرجىمىسى بارلىققا كەلگەن. بۇ ئىلىم-پەن تارىخىدىكى مەشھۇر بىر ۋەقە. شاڭخەيلىك شۈي گۇاڭچى ئىتالىيەلىك دىن تارقاتقۇچى لىمادۇ بىلەن 1607-يىلى «گېئومېترىيە قولىيازىمىسى» دېگەن كىتابىنىڭ ئالدىنقى ئالتە بابىنى تەرجىمە قىلغان. ئەگەر سىز «گېئومېترىيە قولىيازىمىسى» دېگەن كىتابقا قاراپ باقسىڭىز، ئاشۇ غەرب ئالىملىرىنىڭ جۇڭگوغا نەقەدەر چوڭ تەسىر كۆرسەتكەنلىكىنى چوڭقۇر ھۆرمەت ئىچىدە ھېس قىلىسىز. مەن بىر مىسال كۆرسىتەي: شۈي گۇاڭچى ئۆزىنىڭ بىر ماقالىسىدە «گېئومېترىيە قولىيازىمىسى» پرىنسىپىنىڭ ئۇسۇلىنى تونۇشتۇرغان ۋاقتىدا، قارىماققا ناھايىتى چوڭقۇر كۆرۈنگىنى بىلەن ئەمەلىيەتتە ئىنتايىن چۈشىنىشلىك؛ قارىماققا ناھايىتى مۇرەككەپ تۇرغىنى بىلەن ئەمەلىيەتتە ئىنتايىن ئاددىي؛ قارىماققا ناھايىتى تەستەك تۇرغىنى بىلەن ئەمەلىيەتتە ئىنتايىن ئاسان، دېگەن.

ئۇ ئىلىم-پەننىڭ چىن مەنسىنى ھەقىقەتەن ھېس قىلغان.

1840-يىلىغا كەلگەندە، ئەنگلىيىنىڭ ئوپى-زەمبىرە كىلىرى جۇڭگونىڭ دەۋرىسىنى ئاچتى. شۇنىڭدىن كېيىن چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئوردىسى غەربنىڭ يېڭى بىلىملىرىنى بىلىشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى ھېس قىلدى. شۇڭا 1862-يىلىغا كەلگەندە «تەرجىمە-تەھرىرلىك سارىيى» تەسىس قىلىپ، غەربنىڭ كىتابلىرىنى خەنزۇچىغا تەرجىمە قىلدى. يەنە بەش يىل ئۆتۈپ 1867-يىلىغا كەلگەندە، بۇ تەرجىمە-تەھرىرلىك سارىيى قارىمىقىدا ئاسترونومىيە، ماتېماتىكا سارىيى تەسىس قىلىنىپ، ئاسترونومىيە ۋە ماتېماتىكا كىتابلىرى تەرجىمە قىلىندى. لېكىن بۇلارنىڭ ھەممىسى توسقۇنلۇققا ئۇچرىدى. مەسىلەن شۇ چاغدىكى باش مۇشاۋىر ۋۇ رېن دۆلەتتە ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈشنىڭ يولى ھۈنەردە ئەمەس، كىشى قەلبىنى ئىگىلەشتە دېگەندى. غەربنىڭ نەرسىلىرى ھۈنەر-سەنئەتتىن باشقا نەرسە ئەمەس، ئۇ ھەقىقەتەن ئەڭ مۇھىم بولغان ئىدىيە جەھەتتىكى تەرەققىيات ئەمەس، دېمەكچى. ئۇ چاغلاردا پەن-تېخنىكا غەلتە ۋە ئوشۇقچە ئىش، ئويۇنچۇققا ئوخشاشلا چوڭ ئىشلار بىلەن ئالاقىسىز ئىش دەپ قارالغان. مەسىلەن چوڭ ئۇلىما، چوڭ خەتتات يۈي يۇ: غەربنىڭ ئىلىم-پېنى ئۇستاتلىقتىنلا ئىبارەت، بىزنىڭكى بولسا ئورتودوكسال، چىڭ-مۇستەھكەم، بۇنىڭ بىلەن غەربنىڭ ئۇستاتلىقىغا تاقابىل تۇرغىلى بولىدۇ، دېگەن. بۇنداق ئىدىيە ئۇ چاغلاردا تولىمۇ بەك ئەۋج ئېلىپ كەتكەندى. مەن يەنە بىر مىسال كۆرسىتەي: 1872-يىلى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى چەت ئەللەرگە ئوقۇغۇچى چىقىرىشقا باشلاشنى قارار قىلغانىدى، ئۇلار 30 كىچىك بالىنى ئامېرىكىنىڭ شەرقىي قىسمىدىكى كونيكتىكوت شتاتىنىڭ خاتقوت شەھىرىدە ئوقۇشقا ئەۋەتتى، كېيىن ھەر يىلى 30 ئوقۇغۇچى ئەۋەتىپ تۇردى. بىراق 1876-يىلىغا كەلگەندە، بۇ ئىش قاتتىق قارشىلىققا ئۇچرىدى. شۇڭا 1881-يىلى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى بۇ ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھەممىسىنى قايتۇرۇپ كەلدى.

تېخىمۇ مۇھىمراق بىر نۇقتا باركى، جۇڭگولۇقلار مۇشۇنىڭغا

ئوخشاش نۇرغۇن ھاقارەتلەرگە ئۇچراپ كەتكەچكە ئۆزىنى كەمستىش تۇيغۇسى پەيدا بولدى. بۇنداق ئۆزىنى كەمستىش تۇيغۇسى جۇڭگولۇقلاردىلا ئەمەس، ياپونىيلىكلەردىمۇ بار ئىدى. ئەگەر سىز XIX ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرى ۋە XX ئەسىرنىڭ باشلىرىدىكى ھۆججەتلەرنى ۋاراقلاپ باقسىڭىز، ئۆزىنى كەمستىش تۇيغۇسىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان نۇرغۇن ئاجايىپ-غارايىپ پىكىر-ئىدىيىلەرنى كۆرىسىز. بىرى، ئىرق چېكىنىپ كەتتى، دېگەن ئاجايىپ-غارايىپ گەپ؛ يەنە بىرى، جۇڭگولۇقلار شۇنىڭ ئۈچۈن يېقىنقى زامان ئىلىم-پىنى بىلەن شۇغۇللىنالمىي كەلدىكى، ئۇنىڭ سەۋەبى خەنزۇ تىلى ۋە يېزىقىدا، شۇنىڭ ئۈچۈن خەنزۇ تىلى بىلەن يېزىقىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇش كېرەك، دېگەندىن ئىبارەت. XIX ئەسىرنىڭ ئاخىرقى 10 يىلىدا بىرنەچچە ئېچىنىشلىق ئىش يۈز بەردى: بىرى، جياۋۇ ئۇرۇشى؛ يەنە بىرى، سەككىز دۆلەت بىرلەشمە ئارمىيىسىنىڭ بېيجىڭغا كىرىشى. ئۇ چاغدا جۇڭگو كۈچلۈك جاھانگىر دۆلەتلەر تەرىپىدىن بۆلۈۋېلىنىش، دۆلەت مۇنقەرز بولۇش، ئىرق قۇرۇپ كېتىش خەۋپىگە دۇچ كەلگەنىدى. شۇنداق ئېيتىشقا بولىدۇكى، بۇ ئېچىنىشلىق تەجرىبىلەر ئاخىر جۇڭگونى ئويغاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن 1900-يىلىدىن باشلاپ جۇڭگو ئاندىن رەسمىي، تەدرىجىي ۋە كەڭ كۆلەمدە غەرب پەن-تېخنىكىسىنى كىرگۈزۈشكە باشلىدى. بۇنىڭ ئىچىدە ئۈچ ئىشنى دەۋر بۆلگۈچ تەسىر كۆرسەتتى دەپ ھېسابلاشقا بولىدۇ: بىرى، 1898-يىلى ھازىرقى بېيجىڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئاساسى بولغان جىڭشى چوڭ مەكتىپى قۇرۇلدى. بۇ جۇڭگودا بىرىنچى قېتىم قۇرۇلغان بىر ئۇنىۋېرسىتېت بولدى، ئوقۇتۇلىدىغان نەرسىلەرمۇ خېلى ئەتراپلىق بولدى، زامانىۋى ئىلىم-پەننىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالدى. ئىككىنچىسى، 1905-يىلى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى كېچۈي تۈزۈمىنى ئاخىر بىكار قىلدى، كېچۈي تۈزۈمى جۇڭگودىكى ياشلارنى ئۆزلىرىنىڭ ئىقتىدارىنى كەڭ يۆنىلىشكە قاراپ راۋاجلاندۇرالمىدىغان قىلىپ قويغانىدى. ئۈچىنچىسى،

1896-يىلىدىن 1898-يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتا چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى ئوقۇغۇچىلارنى ياپونىيىگە ئوقۇشقا چىقىرىشقا باشلىدى، ياۋروپا، ئامېرىكىغا چىقىپ ئوقۇش سەل كېيىنرەك بولدى. لېكىن بۇ دەروازا ئېچىلغاندىن كېيىن دەرھال چوڭ ئېچىۋېتىلدى. 1872-يىلىدىكىگە ئوخشاشمايدىغان ھالدا بولدى. 1907-يىلىغا كەلگەندە، ھازىرقى ستاتىستىكىلىق مەلۇماتقا قارىغاندا، ياپونىيىگە ئوقۇشقا چىققانلار ئون مىڭدىن ئاشىدۇ.

بۇ ئوقۇغۇچىلار مەملىكەت ئىچىدە يېقىنقى زامان پەن-تېخنىكىسى بىلەن ئۇچراشمىغان، ئۇلار مەملىكەت سىرتىغا چىقىپ ئوقۇغان ۋاقتىدا ماگىستىر ۋە دوكتورلۇق ئۇنۋانىنى ئېلىش ئۈچۈن ئۆگەنمەي باكالۋرلىق ئۇنۋانىدىلا ئوقۇپ قايتىپ كەلگەن، قايتىپ كەلگەنلەرنىڭ تولىسى ئوقۇتقۇچىلىق قىلغان. ئۇلار ھەقىقەتەن يېقىنقى زامان پەن-تېخنىكىسىنى كەڭ كۆلەمدە جۇڭگوغا ئېلىپ كىرگەن تۇنجى ئەۋلاد. ئۇلار تەربىيەلەپ يېتىشتۈرگەن ئىككىنچى ئەۋلاد ئوقۇغۇچىلار دۆلەت ئىچىدە يېقىنقى زامان پەن-تېخنىكىسىغا دائىر بىلىملەر بىلەن ئۇچرىشالايتتى. ئۇلار چەت ئەللەرگە چىققاندىن كېيىن ئۇلاردىن بىرمۇنچىسى دوكتورلۇق ئۇنۋانىنى ئېلىش يولىدا ئۆگەندى.

بىز، ئىككى ئەۋلاد كىشىلەر 1900-يىلىدىن باشلاپ ئىلغار يېقىنقى زامان پەن-تېخنىكا بىلىملىرىنى جۇڭگوغا تونۇشتۇردى، دېسەك بولىدۇ.

بىراق 1950-يىلىغا كەلگەندە، XX ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرى، جۇڭگو بىرمۇنچە پەن-تېخنىكىنى كىرگۈزدى، لېكىن پەن-تېخنىكا جۇڭگودا يەرلىكلىشىپ بولالمىغانىدى. نېمە ئۈچۈن؟ چۈنكى تەلىم ئالغان پەن-تېخنىكا خادىملىرى بولسىمۇ، لېكىن بەك ئاز ئىدى؛ كىرگۈزۈلگەن پەن-تېخنىكا گەرچە يۆنىلىشكە ئىگە بولسىمۇ، لېكىن ئانچە كەڭ ئەمەس ئىدى؛ يەنە كېلىپ ئۆتكۈر تەجرىبە قىلىش خىزمىتىنى قوللايدىغان سانائەت ئاساسى يوق ئىدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا 1900-يىلىدىن 1950-يىلىغىچە بولغان 50 يىل ئىچىدە

جۇڭگو جەمئىيىتىدە خىلمۇخىل داۋالغۇشلار بولغان، بۇ ھەرىكەتلەر مۇقىم مۇھىتقا موھتاج بولغان پەن-تېخنىكا تەتقىقاتىنى جۈش ئۇرۇپ راۋاجلاندۇرۇشقا ئىمكانىيەت بەرمىگەن. شۇنداق دېيىشكە بولىدۇكى، 1900-يىلىدىن 1950-يىلىغىچە بولغان 50 يىل ئىچىدە جۇڭگو يېقىنقى زامان پەن-تېخنىكىسىنى كىرگۈزۈشكە باشلىغان بولسىمۇ، لېكىن پەن-تېخنىكىنى يەرلىكلەشتۈرۈشتىن ئىبارەت بۇ نىشانغا تېخى يەتمىگەندى.

1950-يىلىدىن بۇگۈنگە قەدەر بولغان 40 يىل ئىچىدە، يېڭى جۇڭگو خادىملارنى يېتىشتۈرۈش، پەن تەتقىقاتى ئورگانلىرىنى قۇرۇش، سانائەتنى راۋاجلاندۇرۇش ئارقىلىق يېقىنقى زامان پەن-تېخنىكىسىنى جۇڭگودا يەرلىكلەشتۈردى. ئەگەر بۇنىڭغا دەلىل كېرەك بولسا، بىز جۇڭگونىڭ يېقىنقى زامان پەن-تېخنىكىسى جەھەتتە يېقىنقى يىللاردا قانداق ھەيران قالدۇرۇشقا تەرىققىياتلارغا ئېرىشكەنلىكىنى ئوقۇپ باقساق بولىدۇ.

رېئاكسىيە قازىنى ئىنتايىن مۇرەككەپ بولغان يېقىنقى زامان پەن-تېخنىكىسى، ئامېرىكىدا 1942-يىلى بىرىنچى بولۇپ قۇرۇلغان، بۇ رېئاكسىيە قازىنىغا پروفېسسور فېرمى رىياسەتچىلىك قىلغان. پروفېسسور فېرمى شۇ چاغدا ئامېرىكىنىڭ ئۇرۇش ۋاقتىدىكى خىزمەتلىرىگە قاتنىشىۋاتاتتى، كېيىن ئۇ چىكاگو ئۇنىۋېرسىتېتىدا پروفېسسورلۇق قىلغان، مېنىڭ ئۇستازىم بولىدۇ. جۇڭگودا 1956-يىلى تۇنجى رېئاكسىيە قازىنى قۇرۇلدى، بۇ سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ياردىمى بىلەن قۇرۇلغان. ئاتوم بومبىسى ئامېرىكىدا تۇنجى قېتىم 1945-يىلى پارتلىتىلغان، جۇڭگودا 1964-يىلى پارتلىتىلغان. ۋودورود بومبىسى ئامېرىكىدا 1952-يىلى پارتلىتىلغان، ئاتوم بومبىسى ياساشتىن ۋودورود بومبىسى ياساشقىچە يەتتە يىل ۋاقىت سەرپ قىلغان؛ جۇڭگودا ۋودورود بومبىسى 1967-يىلى پارتلىتىلدى، ئاتوم بومبىسىدىن ۋودورود بومبىسىنى پارتلىتىشقىچە پەقەت ئىككى يىل سەككىز ئاي ۋاقىت سەرپ قىلىندى؛ جۇڭگو ۋودورود بومبىسىنىڭ ئەپلىك چارسىنى

ئىككى كىشى ئويلاپ تاپقان؛ بىرى دېڭ جياشىەن، بەنە پىرى يۈي مىن. جۇڭگو پەقەت ئىككى يىل سەككىز ئاي ۋاقىت سەرپ قىلىپلا سان-ساناقسىز تېخنىكا مەسىلىلەرنى ھەل قىلىپ، يەنە كېلىپ بۇ ئەپلىك چارنى ئويلاپ تېپىپ، شۇ چاغدا زور زىلزىلە قوزغىدى. چۈنكى فرانسىيە تېخى ئىشلەپ چىقارالمىغانىدى، فرانسىيە ئىلگىرى-كېيىن بولۇپ سەككىز يىل ۋاقىت سەرپ قىلىپ ئاندىن بۇ مەسىلىنى ھەل قىلدى.

جۇڭگودا سۈنئىي ھەمراھ 1971-يىلى ئاسمانغا چىقىرىلدى، بۇمۇ دۇنيانى ھەيرانلىقتا قالدۇرغان پەن-تېخنىكا مۇۋەپپەقىيىتى. جۇڭگونىڭ يېرىم ئۆتكۈزگۈچ دېتاللىرى، توپلاشتۇرۇلغان توك يولى قاتارلىقلاردىن بىرى ئىشلەپ چىقىرىلغاندا دۇنيادىكى پەن-تېخنىكا ساھەسىنى ھەيران قالدۇردى.

ئەگەر مەن باياتىن دېگەن بىرنەچچە دەۋرنى خۇلاسەلەيدىغان بولساق، مۇنداق دېسەك بولىدۇ: مىلادىيە 1400-يىلىدىن ئىلگىرى جۇڭگونىڭ پەن-تېخنىكىسى باشلامچى ئىدى؛ 1400-يىلىدىن 1600-يىلىغىچە ئالغا-باسماي توختاپ قالدى؛ 1600-يىلىدىن 1900-يىلىغىچە يېڭى پەن-تېخنىكىنىڭ كىرگۈزۈلۈشىگە چېكىدىن ئاشقان ھالدا قارشىلىق كۆرسىتىلدى؛ 1950-يىلىدىن 2000-يىلىغىچە، جۇڭگو دۇنيا بويىچە پەن-تېخنىكىدا ئىلغار دۆلەتلەر ئارا رىقابەتكە قاتنىشىدىغان بولدى.

خۇش، بەزىلەر XXI ئەسىرگە يېتىپ بارغاندا قانداق ھادىسىلەر يۈز بېرىدۇ؟ دەپ سورىدۇ. كەلگۈسىدىن بېشارەت بېرىش ئەلۋەتتە، ئىنتايىن تەس ئىش. لېكىن ئۇزاققا سوزۇلغان بىر ئىجتىمائىي ھالەت ئادەتتە ناھايىتى چوڭقۇر ئامىللارغا ئىگە بولىدۇ. مېنىڭچە، تۆۋەندىكى بىرقانچە ئۇزۇن مۇددەتلىك ئامىل بىر جەمئىيەتنى، بىر دۆلەتنى شانلىق پەن-تېخنىكا تەرەققىياتىغا ئېرىشتۈرىدىغان زۆرۈر شەرتتۇر. بىرىنچىسى، پەن تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللىنىدىغان كالىسى بار ئەقىللىق ياشلار بولۇشى كېرەك؛ ئىنتىزامغا، سەۋر-تاقەتكە،

تىرىشچانلىققا ئەھمىيەت بېرىدىغان ئىجتىمائىي ئەنئەنە بولۇشى كېرەك؛ ئۈچىنچىسى، ئىرادە بولۇشى كېرەك؛ تۆتىنچىسى، ئىقتىسادىي شەرت-شارائىت بولۇشى كېرەك. مېنىڭچە، بۇ تۆت شەرتنى XXI ئەسىردە جۇڭگو ھازىرلىيالايدۇ. ئەلۋەتتە بەزىلەر سەن تولىمۇ ئاددىي قىلىپ سۆزلەپ قويدۇڭ، جۇڭگودا نۇرغۇن مەسىلە تۇغۇلۇشى مۇمكىن، سىياسىي مالىمانچىلىق چىقىشى مۇمكىن، ئىز باسار مەسىلىسى، سىياسىي تۈزۈلمە مەسىلىسى، باي-كەمبەغەللىكنىڭ تەكشى بولماسلىقى مەسىلىسى، دىپلوماتىيە مەسىلىسى، ھەتتا سان-ساناقسىز مەسىلە چىقىشى مۇمكىن دەر.

دۇرۇس، توغرا، بۇ مەسىللەرنىڭ ھەممىسى چىقىشى مۇمكىن، لېكىن بىز XX ئەسىردە نېمە ئىشلارنىڭ يۈز بەرگەنلىكىگە قاراپ باقايلى، بۇ ئەسىردە جۇڭگو ئىنتايىن يۇقىرى سۈرئەتتە ئىشنى ئۆلدىن باشلاپ يېقىنقى زامان پەن-تېخنىكىسىنى يەرلىكلەشتۈرۈش ۋەزىيىتىنى ياراتتى. بۇنداق تەرەققىيات قانداق ۋەزىيەتتە مەيدانغا كەلدى؟ ئىككى قېتىملىق زور ئىنقىلابى، سان-ساناقسىز ئىچكى ئۇرۇشى، ياپونىيىنىڭ تاجاۋۇزچىلىقىنى، تۈرلۈك قىيىنچىلىقلارنى — ئىقتىسادىي قىيىنچىلىقنى، دىپلوماتىيە قىيىنچىلىقىنى، تارىختا مىسلى كۆرۈلمىگەن «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» نىڭ ۋەيرانچىلىقىنى باشتىن كەچۈرگەندىن كېيىن قولغا كەلدى. بىراق بۇلارنىڭ ھېچقايسىسى جۇڭگونىڭ XX ئەسىردە پەن-تېخنىكىدا ئۇچقاندەك ئىلگىرلىشىنى توسۇپ قالالمىدى. نېمىشقا؟ چۈنكى پەن-تېخنىكىنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن زۆرۈر نەرسە ئەسلىدە ناھايىتى ئاددىي ئىكەن، پەقەتلا مەن يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكەن تۆت شەرت ئىكەن، پەقەت ئىختىساسلىق خادىم، ئىنتىزام، ئىرادە، ئىقتىسادنىڭ قوللىشى بولىدىغانلا بولسا بولىدىكەن. جۇڭگو XX ئەسىردە ئالدىنقى ئۈچ شەرتكە ئىگە بولدى، XXI ئەسىرگە كەلگەندە تۆتىنچى شەرتمۇ ھازىرلىنىدۇ، شۇڭا مەن XXI ئەسىردىكى جۇڭگو پەن-تېخنىكىسىنىڭ تەرەققىياتىغا قارىتا مۇتلەق ئۈمىدۋارمەن.

توماس كوئون

(— 1922)

توماس كوئون — ئامېرىكىنىڭ زامانىۋىدىكى مەشھۇر يېن يەلسەيسى ئالىمى، بوستون ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ پروفېسسورى؛ يېن ئىنقىلابىنىڭ يۈز بېرىش ۋە تەرەققىي قىلىش قانۇنىيەتلىرىنى تەتقىق قىلىش بىلەن شۇغۇللىنىپ، «يېن ئىنقىلابىنىڭ تۈزۈلمىسى» دېگەن ئەسىرىنى يازغان؛ ئۇ يېننىڭ ئۆزىنىڭ تەرەققىياتى جەريانىدا ھەم نىسبىي مۇقىم بولغان مىقدارلىق تەرەققىيات دەۋرى بولىدۇ، ھەم يېن ئۇقۇمى ۋە تەتقىقات ئۇسۇلىدا سۈپەت ئۆزگىرىشى بولىدىغان يېن ئىنقىلابى دەۋرى بولىدۇ، دەپ قارايدۇ. ئۇنىڭ ئىلىم-پەننىڭ تەرەققىيات نەزەرىيىسى توغرىسىدىكى تەتقىقاتى زامانىۋىدىكى يېن يەلسەيسىنىڭ مۇھىم بىر ئېقىمغا ۋەكىللىك قىلىدۇ.

بۇ كوئوننىڭ 1973-يىلى 5-نۆۋەتلىك خەلقئارا «يېن ۋە جەمئىيەت» يىغىنىدا سۆزلىگەن نۇتقى بولۇپ، ئۇنىڭدا ئىلىم-پەننىڭ ئۆزىگە نىسبەتەن بىرخىل چوڭقۇر قاتلاملىق پىكىر يۈرگۈزۈلگەن. ئۇ ئۆز نۇتقىدا مۇنداق دەپ كۆرسىتىدۇ: ئىلىم-پەن ئىنسانلارنىڭ بىرخىل مەقسەتلىك، ئاڭلىق ئەقلىي پائالىيىتى بولۇش سۈپىتى بىلەن سۆزسىز سىياسىنىڭ ۋە يەلسەيسىنىڭ نەسىرگە ئۇچرايدۇ، ئىجتىمائىي ئامىللارنىڭ، جۈملىدىن ھوقۇقنىڭ چەكلىشىگە ۋە چەكلىمىگە ئۇچرايدۇ. ھوقۇقدارلارغا ئىلىم-پەن كېرەك بولسا ئىلىم-پەننى نەشەببۇس قىلىدۇ؛ ئۆزىنى ئۆزى ئالداشقا توغرا كەلسە، ساختا ئىلىم-پەننى نەشەببۇس قىلىدۇ.

كومۇنىستىك ئىلىم-پەننىڭ ئىچكى تەبىئىتى ۋە يوشۇرۇن كەمتۈكلۈكى توغرىسىدىكى يىكرى ئىلىم-پەننىڭ ئۇلۇغلىقىنى يۈزەكى ماختىغانغا قارىغاندا تېخىمۇ زور نەزەرىيىۋى سېھرى كۈچكە ئىگە.

ئىلىم-پەنگە قارىتىلغان چەكلىمە

1973-يىلى

ئىلىم-پەننى پۈتۈنلەي ھەقىقەتكە بولغان ئىنتىلىش بىلەن تەڭ قىلىپ قويۇش ھەرقانداق چاغدا تولىمۇ كۈچلۈك بولۇپ كەلدى، ھەتتا ئۆزىنى ئىلىم-پەنگە بېغىشلىغان مۇتلەق زور كۆپچىلىك كىشىلەر ئۈچۈن ئېيتقاندىمۇ ئاشۇنداق. بەزى كىشىلەر ئەسلىدە ئەنئەنىۋى ئەقىدىلەرنى خىيالىي مېتافىزىكا بولۇپ ئىشىنىشكە ئەرزىمەيدۇ، قايىل قىلىش كۈچى يوق، ئېنىق ۋە كارغا كەلگۈدەك ئەھمىيەتمۇ يوق دەپ قارىسىمۇ، لېكىن كۆپ ھاللاردا ئىلىم-پەننى شەخسىي تۇرمۇشنى ۋە ئىجتىمائىي تۇرمۇش مەسىلىلىرىنى بىر تەرەپ قىلىشنىڭ يېتەكچىسى قىلىشقا بۇرۇلۇپ كېتىدۇ. ئەڭ تىپىك بىر ئىش شۇكى، ئۇلار دىننى ئوچۇق تەنقىد قىلىدۇ، لېكىن يەنە ئوخشاش بولمىغان دىنلارنىڭ ئىجتىمائىي ئەمەلىيىتى ۋە ئېتىقادىنى سوتسىئولوگىيە ۋە پسخولوگىيە قاتارلىق ئىلىم-پەنلەر نەزەرىيىسىدىن پايدىلىنىپ چۈشەندۈرىدىغان ئاشۇ تەتقىقات خادىملىرىنى يۇقىرى باھالايدۇ. خۇددى ھازىرقى زامان تەبىئىي پەنلىرى قەدىمكى ئەپسانە ئالەمشۇناسلىقىنىڭ ۋە كلاسسىك پەلسەپىنىڭ ئورنىنى باسقىنىدەك، ئىجتىمائىي پەنلەرمۇ ئادەم ۋە ئىجتىمائىيەت توغرىسىدىكى ئەپسانىۋى ئىدىيىنىڭ ئورنىنى باسىدۇ. شۇڭا ھازىرقى باسقۇچتا، ئىلىم-پەن گويا كىشىلەر قولغا كەلتۈرەلەيدىغان ھەقىقەتنىڭ ئەڭ مۇھىم قىسمىنى يەتكۈزۈپ بېرەلەيدىغاندەك كۆرۈنىدۇ. بۇ ھەقىقەتلەر ھامان مۇكەممەل بولۇپ كەتمەيدۇ، لېكىن بۇ كەمچىلىك يەنە

كېلىپ ئۆزگىرىش، تەرەققىي قىلىشنىڭ شۇنىڭدەك خاتالىقى تۈزىتىشنىڭ
 باشلىنىشى بولۇپ قالىدۇ. مۇكەممەلسىزلىك دەل تېخىمۇ كۆپ ئۆزگىرىش
 ۋە تەرەققىياتنى قوزغايدۇ، شۇنىڭ نەتىجىسىدە تېخىمۇ ئۈزۈل-كېسىل
 ئۈزۈلۈپ قېلىشتىن ساقلانغىلى بولىدۇ ياكى مۇكەممەلسىزلىكنى
 سوتسئولوگىيىلىك، پەلسەپىۋىلىك، شۇنىڭدەك تېخنىكىلىق تەنقىد
 ئارقىلىق تېپىپ چىقىلى، شۇنىڭ بىلەن يېپىڭى ئىدىيە ۋە
 ئەمەلىيەتكە تەسىر كۆرسەتكىلى بولىدۇ. لېكىن تىپىك ئەھۋال
 شۇكى، تېخنىكىنىڭ ۋە ئەقلىلىكنىڭ مۇستەقىل تارىخى تەرەققىياتى
 داۋامىدا، ئىككىسىنىڭ ئۆزئارا تەسىر كۆرسىتىشى داۋامىدا، ئىلىم-پەن-
 نى ھەم تېخنىكا ئەمەلىيىتىگە تەڭ قىلغىلى، ھەم ئابستراكت
 ئەقلىلىككە تەڭ قىلغىلى بولىدۇ. دەرۋەقە، ھازىرقى زامان
 ئىلىم-پەنلىرىنى ئىلغار تېخنىكا بىلەن گېئومېترىيەلىك شەكىل يېڭى
 ھالەت ماتېماتىكىسىنىڭ يۇغۇرۇلۇشى، دەپ چۈشىنىشكە بولىدۇ.
 ئىلىم-پەن ئىجتىمائىي ئامىللار تۈپەيلىدىن مەلۇم جەھەتلەردە
 چەكلىنىپ قالىدۇ، بىر قىسمى چەكلىمىگە ئۇچرايدۇ، بىر قىسمى
 مەركەزلەشتۈرۈلىدۇ، بىر قىسمى بۇرمىلىنىپ كېتىدۇ. شۇنداق دەپ
 مۇئەييەنلەشتۈرۈشكە بولىدۇكى، ئىلىم-پەن جەمئىيەتتە ئازادلىققا
 ئېرىشىپ قىسمەن مۇستەقىللىققىمۇ ئېرىشىدۇ. ئوخشاشلا ئاددىي ۋە
 مۇئەييەنلەشتۈرۈشكە بولىدىغىنى شۇكى، جەمئىيەتنىڭ سىرتىدىن
 تېڭىلىدىغان چەكلىمە بىلەن ئەركىنلىكىمۇ ئىزچىل مەۋجۇت بولۇپ
 تۇرىدۇ، بۇ كلاسسىك دەۋردىن تاكى گالىيې، لېيپنىز، ھېلمهولتز،
 بور دەۋرلىرىگىچە شۇنداق بولغان. ئىلىم-پەن تارىخى — جەمئىيەت
 تارىخى؛ ئۇ ھۇجۇم قىلىش مەسىلىلىرى، ئەسۋاب-ئۈسكۈنە، تېخنىكا،
 ئۆلچەش ئەسۋابلىرى، ئىستىئارە ۋە بەلگە، چۈشەندۈرۈش مىزانلىرىغا
 تاقىلىدۇ؛ تەكشۈرۈپ سىناق قىلىش، تەكشۈرۈپ ئەمەلىيەتتە شتورۇش،
 ئىنكار قىلىش ياكى دەلىللەشتەك مەقسەتلىك ھەرىكەتتىن ئىبارەت
 كەسىپلەرگىمۇ چېتىلىدۇ. لېكىن ئۇنىڭ ئىجتىمائىي، تارىخىي كېلىپ
 چىقىشى شۇنىڭدەك داۋاملىق ئىجتىمائىي مەدەنىي بىزنىڭ ئىلىم-پەننىڭ

ھەققە تىلىكىگە بولغان ئىشەنچىمىزنىڭ ئىلىم-پەننىڭ زۆرۈرلۈكىگە تەڭ بولۇشىنى تەلەپ قىلمايدۇ. ھەقىقەت ئىزدەيدىغان بەزى مەدەنىيەت ئىشلىرىدا ئىلىم-پەن بولمايدىغان بولسا، بىر ھۆكۈمنىڭ ھەقىقەتلىكىنى تەكشۈرۈشنى ئەمەلىيەت، شۇنىڭدەك نەزەرىيە جەھەتتە ئۇنىڭ كىشىنىڭ نىشانغا قارىتا مۇھىم قىممىتى بار-يوقلۇقىنى تەكشۈرۈشتىن پەرقلەندۈرۈش كېرەك. ئەگەر بىز ئىلىم-پەن ئىدىئولوگىيىگە مەنسۇپ دېسەك، ئۇ ئىلمىي ھۆكۈمنىڭ قەستەن ئالدامچىلىق بولغانلىقىدىن ياكى ئۇنىڭ ماھىيەتتە ئالدامچىلىق ئىكەنلىكىدىن ئەمەس، پەقەتلا ئىلىم-پەننىڭ يالغۇز ھەقىقەتكە خىزمەت قىلىدىغانلىقىدىن باشقا، يەنە ھوقۇق ۋە مەنپەئەتكە خىزمەت قىلىدىغانلىقىدىن، بۇمۇ ھامان ئەتەي شۇنداق بولمايدۇ. ئىلىم-پەن بەرپا قىلغان ھەقىقەت مۇئەييەن نىشان ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ. ئىلمىي ئۇسۇلۇمۇ تەبىئەت توغرىسىدىكى ھەقىقەتنى بەرپا قىلىش ئۈچۈن ئوتتۇرىغا قويۇلغان. تەبىئىي تەرتىپنى بىرخىل دەرىجىدىن تاشقىرى قورال-ياراغ قىلىپ قويماي، بەلكى ماركس ئېيتقان ئاتالمىش ئادەم بىلەن تەبىئەت ئوتتۇرىسىدا ماددا ئالماشتۇرىدىغان ئورگاننىڭ ئەزا قىلىش ئۈچۈن ياۋروپانىڭ فېئوداللىق دەۋرىدىن بۇيان نىشان ئىزچىل تۈردە تەبىئەتنى تىزگىنلەش بولۇپ كەلدى. بۇ يېڭى ئالماشتۇرۇش سىستېمىسىنىڭ زادى مۇۋەپپەقىيەتلىك بولغان-بولمىغانلىقى تېخى چوڭ مەسىلە بولۇپ تۇرماقتا، لېكىن ئادەمنىڭ تەبىئەتتىكى بۇ يېڭى ئورنى مۇشۇ ئىلىم-پەن دەۋرىگە خاستەك تۇرىدۇ، چۈنكى ئۇ مەلۇم يېڭى «كىشىلەر ئۈچۈن بولغان تەبىئەت» نى ياراتتى.

ئىلىم-پەن ئېرىشكەن ئالاھىدە ھەقىقەتنىڭ ئەمەلىيەتتە ئىنسانلار ئۈچۈن پايدىلىق بولۇش-بولماسلىقىدىن قەتئىينەزەر، بۇنىڭ ھەممىسى بىر تەجرىبە ئۈستىدە ئىزدىنىش مەسىلىسى، شۇنداقلا بىر پەلسەپىۋى ھۆكۈم مەسىلىسى، يەنە كېلىپ ئۇنىڭ ئىشلىتىلىشى ئىجتىمائىي ئېھتىياجنىڭ ئۆزگىرىشىگە قاراپ ئۆزگىرىپ بارىدۇ. بۇمۇ يالغۇز ھەرقانداق بېكىتىلگەن ھەقىقەتنىڭ پايدىلىق بولۇش-بولماسلىقى

مەسىلىسىلا ئەمەس، چۈنكى نوقۇل ھالدىكى پايدىلىق بولۇشتىن باشقا، يەنە ئىنسانلارنىڭ چەكلىمىسى ۋە ئازادلىقى مەسىلىسىمۇ بار. تەبىئەت غايەت زور ئېلاستىكىلىق خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولۇپ، ئۇنىڭدا تاللاشقا بولىدىغان ھەر خىل تەرەققىيات مۇمكىنچىلىكلىرى بار. يەككە ھاياتلىقنىڭ مېھرىبانلىق بىلەن ئىشقا ئېشىشى كىشىلەرگە تونۇشلۇق بولغان ئادەمنىڭ تەبىئىتى ۋە تەبىئەتنىڭ تەبىئىتى بىلەن بىردەك؛ لېكىن بەزى يەككە ھاياتلىقنىڭ باشقىلارغا بولغان بېسىم خاراكتېرلىك جىنايەتنىڭ ئاۋۇشىغا ئەگىشىپ بارلىققا كېلىدىغان ياۋۇزلۇقنىڭ قانائەت تېپىشىمۇ ئوخشاشلا شۇنداق بولىدۇ. ھەقىقەتكە كەلسەك، ئۇ ماھىيەتتە ئازاد، ئۇ پەقەتلا ئىدېئولوگىيە جەھەتتىكى يېرىم ھەقىقەت ھېسابلىنىدۇ. تەبىئەتنىڭ قانۇنىيەتلىرى ئىگىلەنگەن تەقدىردىمۇ، ئىنسانلارنىڭ ھەربىر نىشانىنى قانائەتلىنەندۈرەلەيدىغان كۈچكە كاپالەتلىك قىلغىلى بولمايدۇ، ئىگىلەندى دېگەندىمۇ تولۇق ئىگىلەنگەن بولمايدۇ. بىر ئەسىر ئىلگىرى ئېنگېلس مۇنداق دەپ يازغان: «بىز تەبىئەت ئۈستىدىن غالب كەلدۇق دەپ ئوشۇقچە كۆرەڭلەپ كەتەيلى. بىزنىڭ ھەربىر غەلبىمىزگە يارىشا تەبىئەت بىزدىن ئۈچ ئېلىپ كەلدى.»

بۇ تېخى ھەممىسى ئەمەس، ئىلىم-پەن ۋە زامانىۋى تېخنىكىنىڭ ياردىمى بىلەن تەبىئەتنى تىزگىنلەش ھەممە ئادەمنىڭ قولىدىن كەلمەيدۇ، پەقەت ئاز ساندىكى ئادەملەرنىڭلا قولىدىن كېلىدۇ. كۈندىلىك تۇرمۇشتىكى ئالاھىدە ئورۇنغا قاراپ چىقىرىلغان ھۆكۈمدىن قارىغاندا، شەخس پەقەت قاتتىق چەكلەنگەن مۇھىتتا تەبىئەت ئۈستىدىن ھۆكۈمرانلىق قىلىش يولىغا ئېرىشەلەيدۇ، ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى يەنە ئاساسلىقى مال-مۈلۈك مۇناسىۋىتى ۋە مەمۇرىي ھوقۇقتىن ئىبارەت نوپۇز تۈزۈلمىسى تەرىپىدىن بەلگىلىنىدۇ. تېخنىكىنى پۇختا بىلىدىغانلىقىدىن پايدىلىنىپ ياكى ئىلىم-پەن تەتقىقاتىنى ئۆزى كۆڭۈل بۆلىدىغان مەسىلىگە بۇرۇش ئارقىلىق ھەل قىلغۇچ تەدبىر بەلگىلەشنى ئادەتتە شەخس بەلگىلەيدۇ، ئەمەلىيەتتە شەخس ئاڭلىق كۈچ ياكى ئەمەلىي ماھىرىغا قارىغاندا تېخىمۇ ئاسان

قۇربانلىققا ئايلىنىپ قالدۇ، ئەڭ كۆپ دېگەندىمۇ پاسسىپ قوبۇل قىلغۇچىلا بولىدۇ. خۇددى بىر ماركىزىمچىمۇ شۇنداق خۇلاسىگە كېلىدىغىنىغا ئوخشاش، خرىستىئان ئىلاھىيەتشۇناسى C.S. لۇئىس خۇلاسى چىقىرىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىز ئادەم تەبىئەت ئۈستىدىن ھۆكۈمرانلىق قىلىدۇ دەيدىغان كۈچ ئاقبۇەتتە مەلۇم كىشىلەرنىڭ تەبىئەتنى قورال قىلىپ باشقىلار ئۈستىدىن ھۆكۈمرانلىق قىلىشتا جارى قىلدۇرغان كۈچىدۇر.»

قىسقىسى، ئىلىم-پەن ھوقۇقنىڭ قولى، ھازىرقى زامان جەمئىيىتىدىكى ھۆكۈمرانلىق قىلغۇچى كۈچ ۋە مەنەۋى مەدەنىيەتكە خاس قىسىم ھەمدە ئۈستۈرۈلما بىلەن بازىس ئوتتۇرىسىدا ئىشلەپچىقىرىش ئۈسكۈنىلىرىگە بىرلىشىپ كېتىدۇ، خۇددى ئۇنىڭ بىلىش بىلەن قورال ئوتتۇرىسىدىمۇ مەۋجۇت بولۇپ تۇرغىنىغا ئوخشاش. ئىلىم-پەن ھوقۇقنىڭ بىر تەرىپى ئىكەن، ئۇ مۇقەررەر ھالدا ھوقۇقنىڭ ھۆكۈم قىلىشىدا بولىدۇ. ھوقۇقدارلارغا ئىلىم-پەن كېرەك بولسا ئىلىم-پەننى تەشەببۇس قىلىدۇ؛ ئۇلارغا بىر قىسىم ھەقىقەت كېرەك بولسا، ئۇلار مۇكەممەل بولمىغان ئىلىم-پەننى ئوتتۇرىغا قويىدۇ؛ ئۆزىنى ئۆزى ئالداشقا توغرا كەلسە، ساختا ئىلىم-پەننى تەشەببۇس قىلىدۇ؛ باشقىلارنى ئالداشقا توغرا كەلسە، ئىجتىمائىي پىسخولوگىيە ئىلمىنى ئىدارە قىلىدىغان چالا ھەقىقەتنى تەشەببۇس قىلىدۇ. ئىلىم-پەن قۇرۇلمىسى ئوخشاش بولمىغان پايدا-زىيان ۋە سىنىپلار تەرىپىدىن پارچىلانسا، ئىلىم-پەن توغرىسىدىكى ئىزدىنىشلەرمۇ ئوخشاش بولمايدۇ. ئەگەر كىشىلەرنىڭ ئوخشاش بولمىغان مەنەپئىتى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ قارالسا، ئىلىم-پەن ھەم مۇتەئەسسەپ، ھەم ئىنقىلابىي بولىدۇ، ئالىملار خۇددى زاۋۇتلاردىكى ئىشچىلارغا ئوخشاش، ئىلگىرىكى جەمئىيەتنىڭ ئەمەس، مۇشۇ جەمئىيەتنىڭ مەھسۇلى. ئەدەبىيات-سەنئەتكە سىنىپىي خاراكتېرى بولمىغان ھەقىقەت يوشۇرۇنغان بولىدۇ، ئىلىم-پەن مۇۋەپپەقىيەتلىرىدىمۇ ئەھۋال شۇنداق. ئىلىم-پەن بولسا ھەسسىلەپ شۇنداق. ئالدى بىلەن، ئىلىم-پەندە تەشەببۇس قىلغۇچىلار بىلەن خىزمەتچىلەرنىڭ سىنىپىي

مەيدانى، مەيلى ئۇ ھۆكۈمرانلىق قىلغۇچى بولسۇن ياكى ھۆكۈمرانلىق قىلغۇچى بولسۇن ئوخشاش بولىدۇ؛ ئاندىن قالسا، ئىلىم-پەندىلىك كەشپىياتنىڭ مەيدانى پۈتۈن ئىنسانىيەتكە خاس بولىدۇ، يەنى يوشۇرۇن سىنىپلىق يوق بولىدۇ. يىراق كەلگۈسىدىن قارىغاندا، بۇ ئىككىسى قاتتىق ئىرقىي ياكى ئىقتىسادىي، سىنىپىي پەرق بولمىغان پۈتۈن ئىنسانىيەتكە خاس دېموكراتىك جەمئىيەت بولۇشتەك سۆيۈملۈك بىر مەنزىرىنى ھاسىل قىلىشى مۇمكىن. لېكىن ھازىر بۇ توغرىلۇق توختىلىشنىڭ ئۆزۈمۈ خىيالىي ئىش، ھەتتا شۇ سەۋەبتىن ئالدامچىلىق بولىدۇ. شۇڭا دېموكراتىيىنىڭ كېلەچىكىمۇ ئىدىئولوگىيىگە مەنسۇپ، بۇنداق خىيالىي روھنىڭ ھازىرقى ئەمەلىي كۈرەشتە ئاڭلىقلىقنى ئاجىزلاشتۇرۇشتەك ئەمەلىي ئاقىۋەتنى كەلتۈرۈپ چىقىرىش ئېھتىمالى بولسىمۇ، لېكىن بۇنداق قىزىقىش ئانچە زىيانلىق ئەمەس.

ئىلىم-پەن ئۆزىنىڭ غايەت زور ئەمەلىي ئۈنۈمى، ئۆزىنىڭ نەزەرىيە كىرىزىسى ۋە ھەيران قالارلىق بىلىش مۇۋەپپەقىيەتلىرى بىلەن بىر ساھەنىڭ ئارقىسىدىن يەنە بىر ساھەدە غەلبىگە ئېرىشتى. لېكىن مۇشۇ ئەسردىكى ئومۇمىي كىرىزىس ئىلىم-پەن كىرىزىسى ئەمەس، سىياسىي، ئىقتىسادىي جەھەتتىكى كىرىزىس بولماقتا. بۇ كىرىزىستا، ئىلىم-پەن پەقەت ئايرىم ۋە يەنە كېلىپ روشەن تەسىر كۆرسىتىش مۇمكىن بولمىغان ئامىللارنىڭ بىرىلا بولماقتا. ماددىي ئەشيا، ماھارەت، ماشىنىلاردىن باشقا بۇ دۇنيا تېگىشلىك ياخشىلىققا ئېرىشەلمىدى؛ ئىلىم-پەن مۇۋەپپەقىيەتلىرىدىن ئىبارەت بايلىق باشقا ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى تەرىپىدىن مۇھاسىرىگە ئېلىۋېلىندى ۋە چۆكتۈرۈۋېتىلدى. چۈنكى ئۇنىڭ تەتبىق قىلىنىشى ئىنسانلارنىڭ ئەمەلىي ئېھتىياجىدىن ئېغىر دەرىجىدە ئايرىۋېتىلدى. ئالىملارنى ئوخشاش بولمىغان ئىجتىمائىي مەنپەئەتكە ئىگە بولماي تۇرۇپ ياكى ئۆزلىرىنىڭ بىرخىل يېڭى ئاڭلىقلىقنى تەرەققىي قىلدۇرۇۋاتقانلىقىنى تاپماي تۇرۇپ، بۇنداق ماس كەلمەسلىكنىڭ سەۋەبلىرىنى ۋە ئۇنى ھەل قىلىش ئۇسۇللىرىنى تاپالايدۇ دەپ مۇئەييەنلەشتۈرۈۋېتىشكۈم بولمايدۇ. تېخىمۇ مۇمكىنچىلىكى بار ئىش

شۇكى، جىددىي بولغان ئىلىم-پەننىڭ ئويغىنىشى بىلەن قارارلىشىپ قالغان ئىدىئولوگىيە قۇللۇقى توغرىسىدىكى رىقابەت چىندىن كۆڭۈل بۆلىدىغان نەرسىنىڭ ئەركىن ئىپادىلىنىشىگە داۋاملىق تۈردە ئەگىشىپ بارىدۇ. مەسىلەن، C.P سىنونىڭ « ئىككى خىل مەدەنىيەت » دېگەن ئەسىرىدىكى كىشىنى ئېھتىراسقا سالىدىغان ئۆكۈنۈشكە ئوخشاش ئەقلىي كۈچ ۋە ماددىي بايلىقلارنىڭ تەقسىم قىلىنىشى مۇشۇنداق قارارلاشقان تەرتىپ تەرىپىدىن ئىدارە قىلىنىدۇ. بۇنداق تەقسىماتنى ئۆزگەرتىش پەقەت ئاشۇ قارارلىشىپ كەتكەن تەرتىپنى ئۆزگەرتىشكە ئەگىشىپلا ئىشقا ئاشىدۇ.

بىزنىڭ ئىلىم-پەن مەدەنىيىتىمىزدىكى بۇنداق ئىدىئولوگىيىلىك خاراكتېرنى خاتالىقتا ۋە يالغانچىلىقتا دېگەندىن كۆرە، ئۇنىڭ ئىنتايىن مۇھىم مەسىلىلەرگە تۇتقان پوزىتسىيىسىنىڭ ئىككى بېسىقلىقىدا دېگەن تۈزۈك. ئىلىم-پەن ئىچىدىكى ئىدىئولوگىيە « ئىلىم-پەننىڭ ئۆزىگە نىسبەتەن كۆزنى يۇمۇۋالغان چېغىدا مەيدانغا كەلگەن ». ئىلىم-پەننىڭ كۆزى ئۆزىگە نىسبەتەن ئاساسەن يۇمۇۋېلىنغان ئىنسانىيەت ھەقىقىتى بولۇپ، ئۇنى چۈشىنىش تاكى ھازىرغىچە تەبىئەتنىڭ باشقا قىسىملىرىنى چۈشەنگەنگە ئوخشاشلا ئانچە قىيىن ئەمەس. چۈنكى ئىنسانلار ئۈزلۈكسىز ئۆزگىرىپ تۇرىمۇ، لېكىن باشقا بارلىق تۈرلەرگە ئوخشاشلا مۇقەررەر بىرخىل تەتقىقات ئويىپىكىتىدۇر. لېكىن ئىلىم-پەن ئۆزىنىڭ نېمە ئۈچۈن مۇكەممەل ھالدا يەككە ھاياتلىقنىڭ ئازادلىقىغا تەتبىق قىلىنماي قالغانلىقىنى چۈشىنىشكە تىرىشقان چېغىدا، يەنىلا ئۆزىنىڭ تارىخىي مەنبەسىنىڭ ۋە ھازىرقى زامان ئۇستازلىرىنىڭ قاتتىق زىيانكەشلىكىگە ئۇچرايدۇ. ئىلىم-پەننىڭ ئاساسىي ئىدىئولوگىيىسى تەبىئەتنى تىزگىنلەش ئۈچۈن. بۇ ھازىرقى زامان جەمئىيىتىنىڭ بىر ئاساسىي ئامىلى. لېكىن بۇنداق تىزگىنلەشنى يەنە شۇ پەلسەپە ۋە ئىقتىساد ئارقىلىق، يەنى ئۆزىدىن ئويلىنىش، ھەرىكەت قىلىش ۋە ئۆزگىرىش ئارقىلىق تىزگىنلەش لازىم بولىدۇ.

ئېدۋارد ئېيىل داۋېي

(— 1925)

ئېدۋارد ئېيىل داۋېي — ئامېرىكىلىق ئېلېكترون ئىنژېنېرى، ئاينى تەتقىقات ۋە قۇرۇلۇش شىركىتىنىڭ باش دىرېكتورى؛ 1947-يىلى ماسسا چۇستېس تېخنىكا پەن ۋە سانائەت پەنلىرى ئىنستىتۇتىدا تېخنىكا پەنلىرى بويىچە ماگىستىرلىق ئىلمىي ئۇنۋانىغا ئېرىشكەن؛ 1971-يىلى ستۇپېن تېخنىكا تەتقىقات ئورنىغا كىرىپ، شۇ يىلى ئاق سارايدا ئىلىم-پەن مەسلىھەتچىسى بولغان؛ ئاساسلىق ئەسەرلىرىدىن «ئىنسانلارنىڭ ئاۋاز دۇنياسى»، «دولقۇن ۋە قۇلاق»، «سۈنئىي دۇنيا» قاتارلىقلار بار. بۇ نۇتۇق 1984-يىلى ئامېرىكىنىڭ پەن ئاتىلىغان پەنلىرى بويىچە ئىلىم ئالماشتۇرۇش يىغىنىدا سۆزلىنىپ، نۇتۇق سۆزلىگۈچى ئىلىم-پەننى يۈتكۈل مەدەنىيەت ۋە ئىجتىمائىي سىستېمىغا قويۇپ تۇرۇپ تەكشۈرۈپ، ئىلىم-پەن، تېخنىكا ۋە گۇمانتارىيەت پەنلىرى ئوتتۇرىسىدا، ئىلىم-پەن بىلەن ھەر خىل مەدەنىيەت، ئىلىم-پەن بىلەن ھەر خىل ئىجتىمائىي تۈزۈملەر ئوتتۇرىسىدا، ھەم بىر-بىرىنى تەقدىز قىلىدىغان، ھەم بىر-بىرىگە ماسلىشىدىغان، ھەم بىر-بىرىنى ئىلگىرى سۈرىدىغان تەرەپ بار؛ ئىلىم-پەننىڭ ئىنسانلارغا بولغان تەسىرى غايەت زور ۋە ئىنقىلابىي خاراكتېردە بولىدۇ؛ شۇنداق بولغاچقا ئاسان قارىشىغا ۋە بوغۇپ تاشلاشقا بولۇشى، دەپ قارايدۇ. ئاپتور پەن ئىلىم-پەننىڭ تەرەققىياتى گۇمانتارىيەت پەنلىرىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشىشى، ئىككىسى ئۆزئارا ئالماشتۇرۇلۇپ تۇرۇشى، بىر-بىرىنى ئىلگىرى سۈرۈپ تۇرۇشى زۆرۈر، دەپ قارايدۇ.

ئىلىم-پەن — ئەڭ ئۇلۇغ تەجرىبە

1984-يىلى

ئىلىم-پەن ۋە تېخنىكا ماتېماتىكىغا ئوخشاشلا يېپىق ئەمەس. ئۇنىڭ ئارقا كۆرۈنۈشى بولمىش مەدەنىيەت ئۈزلۈكسىز تۈردە يېڭى قىياس ۋە نىشاننى ئوتتۇرىغا قويغان چاغدا، ئىلىم-پەن ۋە تېخنىكا ئاندىن جۈش ئۇرۇپ تەرەققىي قىلىدۇ. ئەكسىچە بولغاندا ئۇ شۇنى كۆرسىتىدۇكى، ئاساسىي جەھەتتىن مەدەنىيەتنى ئاساس قىلىدىغان پائالىيەت سۈپىتىدە پەن-تېخنىكا بىلەن گۇمانتار پەنلەر پەرقسىز بولۇپ چىقىدۇ. گۇمانتار پەنلەرگە ئوخشاش، پەن-تېخنىكىنىڭ قىممىتى ئۇلارنى تەۋەللۇت قىلغان مەدەنىيەتتە.

شۇڭا پەن-تېخنىكا ۋە گۇمانتار پەنلەرنىڭ تەرەققىياتى سۆزسىز ئۈچىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ئۆزئارا تەسىرگە باغلىق بولىدۇ. مۇشۇ نۇقتىنى ئاساس قىلىپ، مەن 84-يىللىق پەن ئاتلىغان پەنلەر بويىچە ئىلىم ئالماشتۇرۇش يىغىنى قاتناشقۇچىلىرىنىڭ قىلغان خىزمىتىنى ياخشى بولدى دەپ، ئالغۇش ياڭراتماقچىمەن. مەن بۇ يەردە كۆپچىلىكنىڭ بۇنداق ئۆزئارا تەسىرگە بولغان چۈشەنچىسىنى چوڭقۇرلاشتۇرۇشنى ھەمدە بۇنداق ئۆزئارا تەسىرگە تۈرتكە بولۇشنى ئۈمىد قىلىمەن. بۇنداق ئۆزئارا تەسىر پەن-تېخنىكىنىڭ ساغلام تەرەققىي قىلىشىدا مۇھىم ھالقا ھېسابلىنىدۇ. مۇشۇنداق ئۆزئارا تەسىرگە تايانغاندىلا، جەمئىيىتىمىز ئاندىن ئىلىم-پەن ۋە تېخنىكا تەرەققىياتى ئېلىپ كەلگەن بارلىق ماددىي ئۈنۈمگە، ئۇنىڭ ئۈستىگە ھەممە مەنئىي ئۈنۈمگە ئېرىشىشنى ئۈمىد قىلالايدۇ. ئىلىم-پەن بىزدىن رېئاللىققا يۈزلەنگەن، قىلچە مۇرەسسە قىلمايدىغان پوزىتسىيىدە تۇرۇپ، كۆپلىگەن تەييار نەزەرىيەلەردىن پايدىلىنىپ ئۆلچەپ ۋە سىناپ، ئېھتىياتچانلىق بىلەن دەرىجىسى

ئوخشاش بولمىغان ئېنىق چۈشەنچە بېرىشنى تەلەپ قىلىدۇ، ئىلىم-پەن يەنە مۇستەقىل تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلغۇچى خادىملاردىن ئاۋۋال ئىجاد قىلىش روھىدا بولۇپ، كەڭ پىكىر قىلىپ، پىكىرلىشىش-ئالماشتۇرۇشقا ماھىر بولۇشنى تەلەپ قىلىدۇ، بولۇپمۇ مۇھىم بولغىنى مۇنازىرىلىشىش ۋە مۇزاكىرە قىلىش ئەركىنلىكى بولۇشى كېرەك.

نەھايەت، مەلۇم بىر پەننىڭ تەرەققىياتى باشقا پەنلەرنىڭ تەرەققىياتىغا باغلىق. ئوخشاشلا، تېخنىكا مۇۋەپپەقىيىتى بىر قاتار پەنلەر ۋە قۇرۇلۇش پەنلىرىدىن ئېرىشكەن ئەمەلىي نەتىجىلەرگە تىپىك ھالدا باغلىق بولىدۇ. شۇڭا سەنئەت كىرىزىسىنىڭ ئاساسلىق سەۋەبى يادرو ئېلېكتىر ئىستانسىسى خادىملىرىغا زامانىۋىلاشقان تىزگىنلەش سىستېمىسىنى يەتكۈزۈپ بېرەلمەي قالغانلىقتا. بۇنداق تىزگىنلەش سىستېمىسى تەجرىبە پىسخولوگىيە ئالىملىرى ياراتقان ئادەم-ماشىنا ئالاقىسى نەزەرىيىسىنىڭ ھازىرقى زامان سەۋىيىسىنى گەۋدىلەندۈرۈشى كېرەك.

ئەگەر غەرب جەمئىيىتى ئۇلۇغ ئىلىم-پەن تەجرىبىسىنى بوغۇپ تاشلاش قارارىغا كېلىدىكەن، ئۇنى قانداق يوللار بىلەن بوغۇپ تاشلايدۇ؟ ئۇنىڭ بىر يولى قارماققا جەمئىيەتكە خەۋپ يەتكۈزىدىغان پەنلەرنى ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە تىزگىنلەش ۋە بېسىپ تاشلاشتۇرۇش بىز ھەر خىل ھاكىمىيەتلىك تۈزۈمدىكى دۆلەتلەردە بۇنداق قىلىقلارنىڭ بولغانلىقىنى كۆردۈك. بىزنىڭ ئامېرىكىدىمۇ بەزى ئىجتىمائىي پەنلەرنى يامان كۆرىدىغان ئىش يۈز بەردى. بۇ پەنلەر گۈللىنىپ ياشناش ۋە چۈشكۈنلىشىپ خاراكتېرلىشىش دەۋرلىرىنى باشتىن كەچۈرگەن، ئۇلارنىڭ چۈشكۈنلۈك ھالىتى ئامېرىكىنىڭ بۇنداق قىلىقلارنىڭ ئازدۇرۇش كۈچىگە نىسبەتەن تەبىئىي ئازدۇرۇش كۈچى يوقلۇقىنى ئىسپاتلىدى. تېخىمۇ يامان خەۋپ بولسا ئامېرىكىنىڭ سۈنئىي جانلىقلاردىن قورقۇشىدىن ھەمدە قانۇن ۋاسىتىلىرى ئارقىلىق ئىرسىيەت قۇرۇلۇشى جانلىق ئورگانىزمى تەتقىقاتىنى توختىتىشقا ئۇرۇنۇشىدىن كېلىدۇ.

بۇنىڭدىن ھېچقانچە ياخشى بولمىغىنى ھەم كەسىپ ئەھلى بولمىغان، ھەم ھەقىقىي ئالىملار شۇغۇللىنىۋاتقان ساختا ئىلىم-پەن پائالىيىتىدۇر. ساختا ئىلىم-پەن بەزىدە ئانچە ياخشى بولمىغان مەقسەتنى ئاساس قىلىپ، ئىلمىي دېگەن نىقابقا ئورنىلىۋېلىپ ماھىيەتتە ئىلمىي بولمىغان يەكۈننى ئىلگىرى سۈرىدۇ، ھەتتا ھەقىقىي تۈردە تىكلەنگەن ئىلمىي يەكۈننى ئاستىن-ئۈستۈن قىلىۋېتىشتىن يانمايدۇ.

لېسېنكوئىزم ① بۇنىڭ بىر مىسالى. يوسىق ستالىن باشقا ئىرسىيەت نەزەرىيىلىرىنى ئۆگىتىشكە ۋە تەشەببۇس قىلىشقا رۇخسەت قىلمىغان. لېسېنكو گېننىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ئىنكار قىلىپ، ماركسىزم تەلىماتىغا تېخىمۇ ئۇيغۇن كېلىدىغان جانلىقلار خۇسۇسىيىتىنىڭ تاشقى مۇھىتتىن ئېرىشىلىدىغانلىقى توغرىسىدىكى قاراشنى تەرەققىي قىلدۇرغان. ستالىننىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا، نىسپىيلىك نەزەرىيىسى «بۇرژۇئا ئىدىئالىستىك تەلىماتى» دەپ ئەيىبلەنگەن. يەنە بىر نەزەرىيە خۇدا ياراتقان دېگەن پىكىر. خۇدا ياراتقان دېگەن نەزەرىيە تەرەپدارلىرى بىئولوگىيە ئالىملىرىنىڭ دارۋىننىڭ تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسى بىلەن بولغان ئۇششاق-چۈششەك ئىختىلاپلىرىدىن جېنىنىڭ بارىچە پايدىلىنىپ، تاشقاتما خاتىرىلىرىنى ئويلاپ كۆرۈشنى رەت قىلىدۇ ھەمدە ئوخشاش دەرس سائىتىگە ئېرىشىپ ئۆزلىرىنىڭ ئىنجىلنى ئاساس قىلغان تەلىماتلىرىنى بازارغا سېلىپ، بارلىق تۈرلەرنى خۇدا بىرلا ۋاقىتتا ياراتقان دېگەننى تەرغىب قىلىدۇ.

ئەڭ يېڭى مىسال «يادرو قىشى» تەلىماتىدۇر. ئالىملار ماختاشقا ئەرزىيدىغان، يادرو ئۇرۇشىنى توسۇش مەقسىتىدە، يادرو ئۇرۇشىدا كۆتۈرۈلگەن چاڭ-توزان ئىچىدە دۇنيانىڭ ھالاك بولىدىغانلىقى

① ئەنئەنىۋى ئىرسىيەت شۇناسلىق ئىلمىگە قارشى بولغان، بەدەن ھۈجەيرىسى بىلەن تاشقى مۇھىت ئىرسىيە تەكە نىسبەتەن يېتەكچىلىك رولى ئوينىمايدۇ دېگەندە چىڭ تۇرىدىغان بىر خىل بىئولوگىيىلىك تەلىمات — م.

مەنزىرىسىنى سىزىپ چىققان. بۇ ئەمەلىي تەجرىبە قىلىپ كۆرگەندىن باشقا، ئۇلار دەلىللىيەلمەيدىغان ياكى ئىنكار قىلالمايدىغان بىر خىل نەزەرىيە. ئەگەر ئىشلىرىمىزنى ئىلىم-پەننىڭ ئاشۇ ئادەمىنى ئەيمىندۈرىدىغان ۋېتوسكىسىغا ئېسىپ قويدىغان بولساق، ئۇزاق مۇددەتلىك نوقتىئىننەزەردىن ئالغاندا، بىزنىڭ ئىشلىرىمىزغا ۋە ئىلىم-پەنگە زىيان يەتكۈزۈپ قويىمىز.

بەزى كىشىلەر يادرو ھەل قىلغۇچ ئۇرۇشى ۋەھىمىسى تۈپەيلىدىن، كۈنلەرنىڭ بىرىدە پۈتۈن دۇنيا ئىلىم-پەندىن ۋە بارلىق ئىلىم-پەن خىزمىتىدىن، جۈملىدىن ئىلغار تېخنىكىدىن ۋاز كېچىشى مۇمكىن، دەپ پەرەز قىلىدۇ. ئۇلار ھەتتا نېمە ئۈچۈن باشقا پلانىتلاردىكى ئەقىللىق ھاياتلىقنى ئىزدەش خىزمىتىدىن ھازىرغىچە قىلچە نەتىجە چىقمىغانلىقىنىڭ سەۋەبىنى ئاشۇنداق ۋەھىمدىن ئەقلىي خۇلاسە قىلىپ چىقىرىشتى.

1960-يىلى فىزىكا ئالىمى فرېمان دىزون مۇنداق دەپ ئوتتۇرىغا قويدى: ھەقىقىي تۈردە يۈكسەك دەرىجىدە تەرەققىي قىلغان بىر خىل تېخنىكا مەدەنىيىتى ئاتالمىش «دىزون پلانىتىسى» نى مۇۋەپپەقىيەتلىك يوسۇندا يارىتىشى مۇمكىن. يەنى مەدەنىيەت ئۆز پلانىتىسى بولمىش ماددىنى ئۆز ئوربىتىسىنى بويلاپ ئايلىنىدىغان مۇستەملىكە يۇلتۇزلار توپى سۈپىتىدە يېڭىۋاشتىن ئىنتايىن زىچ تاشقى پوست قىلىپ ئۇيۇشتۇرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۆزىنىڭ قۇياشىدىن كېلىدىغان بارلىق رادىئاتسىيە ئېنېرگىيىسىنى توسىۋالىدۇ. تېرمو-دىنامىكىنىڭ ئىككىنچى قانۇنىغا ئاساسەن، بەزى ئېنېرگىيىلەر يەنىلا ئىسسىقلىق شەكلىدە زاپا بولۇپ كېتىدۇ. شۇڭا دىزون غەيرىي نورمال ئىنفرا قىزىل نۇر مەنبەسىنى ئىزدەشتىن تۇتۇش قىلىپ ئەقىللىق ھاياتلىق مەۋجۇت باشقا پلانىتىنى ئىزدەش تەكلىپىنى ئوتتۇرىغا قويدى.

20 نەچچە يىل ئۆتۈپ كەتتى، ئىزدىگۈچىلەر ھېچقانداق بىر مۇۋاپىق تەتقىقات ئوبيېكتىنى تاپالمىدى. ئۆزۈمنى ئېلىپ ئېتىسام،

مەن باشقا پلانىتلاردا ئەقىللىق ھاياتلىق كۆپلەپ مەۋجۇت ياكى مەۋجۇت ئەمەس دەپ ئىسپاتلىيالايدىغان، مېنى قايىل قىلالغۇدەك ھېچقانداق دەلىل-ئىسپاتنى كۆرمىدىم. لېكىن باشقىلار تالاش-تارتىش قىلىشۋاتىدۇ، ئالدى بىلەن ئۇلار تەبىئەت قانۇنلىرى ئالەمدە ئەقىللىق ھاياتلىقنىڭ كۆپلەپ مەۋجۇت بولۇش مۇمكىنلىكىنى تەمىن ئەتتى دەپ ھېسابلاشتى، ئاندىن كېيىن ئۇلار بىزنىڭ « دىزون پلانىتىسى » نى تەكشۈرۈپ چىقالماسلىقىمىزنىڭ ياكى باشقا شۇنىڭغا ئوخشاپ كېتىدىغان ئەقىللىق ھاياتلىققا دائىر ھېچقانداق دەلىلگە ئىگە بولالماسلىقىمىزنىڭ سەۋەبى ئەقىللىق تۈر يا مەلۇم خىل مۇۋاپىق تېخنىكىغا ئېرىشكەندىن كېيىن ئۇزاق ئۆتمەي ئۆزىنى يوقىتىدۇ، يا غەيرىي تېخنىكا يولىنى بويلاپ تەدرىجىي ئىلگىرىلەپ ساقلىنىپ قالىدۇ، دەپ مۆلچەرلەشتى.

ئەمدى گەپنى يەر شارنىڭ ئۆزىگە يۆتكەيمىز. ئىلىم-پەن دېگەن بۇ مەسىلە يەنىلا ھەل بولماي ئېسىلىپ تۇرۇۋاتىدۇ. ئەلۋەتتە، مەن ئىلىم-پەن بىزنىڭ غەرب مەدەنىيىتىمىزدە داۋاملىق مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى كېرەك، ئۇ باشقا مەدەنىيەتتىمۇ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى كېرەك، دەپ قارايمەن. ئەگەر سىلەر قوشۇلساڭلار، ئۇ ھالدا بىز سىلەرگە بىز قانداق قىلساق ئاندىن بۇنداق پايدىلىق نەتىجىگە ئېرىشەلەيمىز؟ دەپ سوئال قويۇشقا ھەقلىق بولىمىز. روشەنكى، ئاساسلىق ئۇسۇل ئىلىم-پەن، تېخنىكا ساھەسىدىكىلەرنىڭ ئۆزگىرىپ ھاكاۋۇرلىشىپ كېتىشىدىن ساقلىنىش، بولۇپمۇ بىر ئەركىن جەمئىيەتتە ھاكاۋۇرلۇق قاتتىق قارشى تەسىر پەيدا قىلىدۇ، تېخىمۇ يامىنى خاتا ئۇسۇلنى ئەۋج ئالدۇرىدۇ.

ئىلىم-پەن بىزگە غايەت زور كۈچ ئاتا قىلدى، لېكىن ئىلىم-پەن ساھەسىدىكىلەر ھەرگىز قىلچە قاراتمىلىقى بولمىغان ھالدا قارىسغا كەسپىي خاراكتېرلىك باھا بەرمەسلىكى لازىم. ئىلىم-پەن شۇنىڭ ئۈچۈن كۈچ-قۇدرەتكە ئىگىكى، ئالىملار قەتئىي ھالدا ئۆزلىرىنىڭ تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىش دائىرىسىنى رېئال، نىسپىي ئاددىي

تەرەپلەر بىلەن، يەنى تەپسىلىي ئىزاھلاشقا بولىدىغان، ئېنىق ئايرىپ چىقىشقا بولىدىغان ھادىسىلەر بىلەن چەكلەپ قويىدۇ. ئەلۋەتتە، ھازىرقى زامان ئىلىم-پېنى ئىلگىرىگە قارىغاندا تېخىمۇ قىيىن بولغان مەسىلىلەرگە، جۈملىدىن ماددىي جەھەتتىكى مەسىلىلەرگە، يەنى بىر پارچە قوڭۇر كۆمۈرنىڭ مولېكۇلا تۈزۈلۈشى قانداق دېگەن مەسىلىلەرگە، جۈملىدىن كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغان بەزى مەسىلىلەر، شۇنىڭدەك ئىرسىيەت مەخپىي شىپىرى خىزمىتى دېگەندەكلەرگە جاۋاب تېپىش ئۈستىدە ئىزدەنمەكتە. ئوخشاشلا، بۇ ئاساسلىقى يېڭى قوراللارنىڭ، يەنى، ئاتوم ۋە مولېكۇلىلارنى پەرق ئېتەلەيدىغان مىكروسكوپلارنىڭ مەيدانغا كەلگەنلىكىدىن بولدى. لېكىن ئىلىم-پەندىكى يېڭى قوراللار ئارىسىدا ئادەمنىڭ ھەممىدىن بەك دىققىتىنى قوزغىغىنى كومپيۇتېر بولدى. خۇددى ئىنسانلار سۈنئىي يول بىلەن ياساپ چىققان بۇيۇملار ئىنسانلارنىڭ ئۆزىنىڭ تېنىنى ۋە كۆزىنى پەردازلىغانغا ئوخشاش، كومپيۇتېرمۇ ئىنسانلارنىڭ پەردازسىز چوڭ مېڭىسىنى خېلىلا پەردازلىدى. لېكىن، كومپيۇتېردىن ئىبارەت بۇ سۈنئىي يول بىلەن ياسالغان بۇيۇمنى ئادەمنىڭ ئۆزىگە سېلىشتۇرغاندا نەقەدەر ئاددىي-ھە! مۇشۇ ئاينىڭ بېشىدا ئاڭلىسام، توپلاشتۇرۇلغان توك يولىنىڭ ئىختىراچىلىرىدىن بىرى بولغان بوب نوپىس ئوخشاش مەنىدىن ھازىرقى زامان تىلى بىلەن ئىپادىلەپتۇ. ئۇ: ئەستە تۇتۇش ئېكۆنۋالېنتى بويىچە ھېسابلىغاندا، 1984-يىلى ئېلېكترون سانائىتى ئۈچۈر سىغىمى 10^{14} بىت كېلىدىغان دېتاللارنى ساتىدۇ؛ بۇ دەل ئادەم مېڭىسى نېرۋا ھۈجەيرىلىرىنىڭ گەۋدىلىك سانىغا باراۋەر؛ شۇڭا شۇ يىلى ئېلېكترون سانائىتى تەخمىنەن بىر ئادەم مېڭىسىنىڭ ئەستە تۇتۇش ئېكۆنۋالېنتىغا تەڭ مەھسۇلاتنىلا ساتىدۇ دەپ كۆرسەتكەن.

ئىلىم-پەننىڭ ھازىرقى زامان دۇنياسىدىكى ئورنى بىخەتەر، ئىشەنچلىك ئەمەس. ئۇ ئاۋۋالقىدەكلا ئىنسانلارنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ تەجرىبىسى بولۇشى مۇمكىن. ئىلىم-پەن تېخنىكىدىن روشەن

پەرقلەندىغان ھالدا، مەدەنىيەتكە ئاساسلانغان غەرب ئىجتىمائىي ھادىسىسى. باشقا مەدەنىيەتنى قويۇپ تۇرايلى، غەربنىڭ ئۆزىدىمۇ ئىلىم-پەننىڭ كېلەچىكى ئوخشاشلا ئىككى خىل قىممەت قارىشىنىڭ بىر-بىرى بىلەن ئالمىشىشنىڭ بىردەك ماسلىشىشىغا باغلىق. بۇ ئىككى خىل قىممەت قارىشىنىڭ بىرى ئىلىم-پەننىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈشكە زۆرۈر بولغان قىممەت قارىشى، يەنە بىرى بىر جەمئىيەتنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن زۆرۈر بولغان قىممەت قارىشى. تېخنىكا ۋە ئىقتىسادنىڭ تەرەققىياتى ئىلگىرىكى ئەندىزىدىن چىقىپ كەتتى، ھازىر ئىلىم-پەننىڭ تەرەققىياتىغا زىچ ۋە بىۋاسىتە تايىنىدىغان بولۇپ قالدى. بۇ ئۇزاقنى كۆزلەش نۇقتىسىنى زىردىن قارىغاندا، ئىلىم-پەننى قەدىرلەيدىغان ھەرقانداق دۇنيانىڭ ماددىي تەرەققىياتى بولمىغان دۇنيا بولۇپ قالدىغانلىقى، يەنە كېلىپ مەنئى تەرەققىياتى بولمىغان دۇنيا بولۇپ قالدىغانلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ.

ئىلىم-پەن تېخنىكىدىنمۇ قاتتىق، ئۇنىڭ ھازىرقى تەرتىپلەرگە كۆرسىتىدىغان تەسىرى سۆزسىز ئىنقىلابىي تەسىر بولدى. يېقىندىن بۇيان بىز ئىلىم-پەن ۋە تېخنىكا بىلىملىرىنى ئىگىلەشنى تەلەپ قىلغان سادالارنى ئاڭلاپ كېلىۋاتىمىز. ئىنسانىيەت ئەقىل-پاراستىنىڭ چەكلىك زاپىسىنى كېڭەيتىش ئۈچۈن بىز گۇمانىتار پەنلەر جەھەتتىكى بىلىملەرگە يېقىندىن دىققەت قىلىشىمىز لازىم. ياش ئالىملار ۋە ئىزىپەرلەر تېخىمۇ شۇنداق قىلىشى لازىم. چۈنكى ئۇلار بىزنىڭ ئەتىمىزنى يارىتىش ئۈچۈن تۈرلۈك يېڭى تېخنىكىلارنى ئىختىرا قىلىدۇ.

بىز ئېرىشىدىغان يوشۇرۇن پايدا ئىنتايىن زور. كېيىنكى ئەسىرنىڭ ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدىغان مۇۋەپپەقىيەتلىرىگە ئېرىشىدىغان ئەسىر بولۇشىدىن ئۈمىد بار. بىز بىلىپ بولغان ئىلىم-پەن بىلىملىرىنىڭ %90ى ئۆتكەن 30 يىل ئىچىدىلا قولغا كەلتۈرۈلگەن. ھازىرغىچە ئالىملارنىڭ %90ى ھايات. بۇ رەقەم

كشنى ھەيران قالدۇرالمىدۇ. كېيىنكى 30 يىلدا، خىزمەت قىلىدىغان ئالىملارنىڭ ئومۇمىي سانىنىڭ ۋە بىلىم ئومۇمىي سانىنىڭ يەنە بىر قاتلىنىشىدىن ئۈمىد بار.

ئېھتىمال ئەڭ ئەھمىيەتلىك بىلىش مولېكۇلا بىئولوگىيىسى ساھەسىدە مەيدانغا كېلىپ قالار. ھاياتلىقنىڭ سىرى ئېچىلىۋاتىدۇ. بۇ ھال مېدىتسىنا، يېزا ئىگىلىكى ۋە چارۋىچىلىقتا ئىنقىلاب خاراكتېرلىك يېڭى تېخنىكا يارىتىشقا پۇرسەت تۇغدۇرۇپ بېرىدۇ. بۇ تېخنىكىلارنىڭ بىرمۇنچىسىنى دەرھال قوبۇل قىلغىلى بولىدۇ، باشقا بەزى تېخنىكىلار بولسا ئېغىر دەرىجىدە ئېتىكا مەسىلىلىرىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىشى، ھەتتا قانۇن مەسىلىلىرىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىشى مۇمكىن. لېكىن يېڭى بىئولوگىيە ئىنتايىن زور يوشۇرۇن ئۈنۈمدىن دېرەك بەرمەكتە، شۇ سەۋەبتىن، قىممەت قارىشىنىڭ ئۆزگىرىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىشى تۇرغان گەپ. تېخىمۇ چوڭقۇر ئەھمىيەتلىك بولغىنى جانلىقلارنىڭ بەزى ئالامەتلىرى مولېكۇلىدىكى ئاتومنىڭ تىزىلىش شەكلى تەرىپىدىن بەلگىلىنىدۇ، دېگەن بىر خىل پىكىردىن ئىبارەت.

يەنىلا ئاساسىي جەھەتتىن بىزنىڭ ئالدىمىزغا قويۇلغان يەنە بىر خىل چوڭقۇر تەسىر رەقەملىك كومپيۇتېردىن ئىبارەت. بۇ يالغۇز يەنە بىر خىل قاتتىق دېتاللا بولۇپ قالماستىن، بەلكى ئۇ قۇدرەتلىك نەزەرىيەۋى ئاساسقا ئىگە بولغان يېڭى پەننى ئالغاچ كەلدى. «سۈنئىي ئەقلى ئىقتىدار» دېگەن سۆز بۇ پەننىڭ مەنىسىنىڭ نەقەدەر چوڭقۇر ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

مەن مولېكۇلا ئىلمى بىلەن خىمىيەلىك رېئاكسىيە كۈچىنىڭ ئېنېرگىيە بىلەن تەمىنلەشتىكى مۇھىملىقىنى تىلغا ئالغانىدىم، لېكىن بۇ ساھەلەردىكى تەتقىقات خىزمىتىنىڭ مەنىسى «مۇھىملىق» دېگەن بىر سۆز ئۆز ئىچىگە ئېلىپ كېتەلمەيدۇ. ھەر خىل ماتېرىياللارنى بىرىكتۈرۈپ، ئۇنى ئىنسانلارنىڭ ئېھتىياجىنىڭ ئالاھىدىلىكلىرىگە ماسلاشتۇرايلىدىغان بىلىملەر ئەنە شۇنىڭدىن دۇنياغا كەلمەكتە. ئۇ بولسىمۇ مېتاللارنىڭ قېتىشمىسى ۋە ئۇلارنىڭ

تۈزۈلۈشى توغرىسىدىكى بىلىم، تاللىق بىرىكمە ماتېرىياللار توغرىسىدىكى بىلىم، شۇنداقلا مۇئەييەن قاتتىقلىققا، چىرىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش خۇسۇسىيىتىگە، ئېلېكترون خۇسۇسىيىتىگە ۋە باشقا خۇسۇسىيەتلەرگە ئىگە بولغان باشقا دەرىجىدىن تاشقىرى ماتېرىياللار توغرىسىدىكى بىلىملەردۇر. بۇنداق ئىلىم-پەن مالتوسنىڭ دۇنيا توغرىسىدىكى جىددىي قارىشىنى، يەنى بايلىقنىڭ تۈگەپ كېتىشى سەۋەبىدىن نوپۇسنىڭ كۆپىيىشىنى قاتتىق تىزگىنلەشكە توغرا كېلىدۇ دەيدىغان قارىشىنى ئۈزۈل-كېسىل ئۆزگەرتىۋېتىشى مۇمكىن.

مەن يەنە داۋاملىق تۈردە نۇرغۇن مىساللارنى كەلتۈرۈشۈم مۇمكىن. مەسىلەن ئايغا ئاھالە كۆچۈرۈش، سۈنئىي ھەمراھلارنى ياساش ۋە رېمونت قىلىشتا ئىشلىتىلىدىغان ئالەم بازىسىنى قۇرۇش سانائىتى، سىمىز ئالاقە ئىقتىدارىنى يەتكۈزۈپ بېرەلەيدىغان ئوپتىكىلىق تالا قاتارلىقلار. بۇنىڭدىكى مۇھىم ھالقا ماددىي ۋە مەنىۋى جەھەتتىكى پايدا-زىيان مۇناسىۋىتىنىڭ ئىنتايىن زور بولغانلىقىدا، بولۇپمۇ مەنىۋى جەھەتتە.

ئەگەر ئالىملار ۋە ئىنژېنېرلار ئۆز كەسىپلىرى بىلەن شۇغۇللانغان چېغىدا ئۆزلىرىنىڭ مەدەنىيىتىنىڭ قىممەت قارىشىغا ھۆرمەت قىلسا، بىزنىڭ ئىلىم-پەن ئىنقىلابىمىز مەغلۇپ بولمايدۇ، جەمئىيەت ئىلىم-پەننىڭ خەزىنىسىنى ئېتىپ قويايدۇ.

ئوخشاشلا، ئەگەر گۇمانزىمچىلار يېڭى ئىلىم-پەن بىلىملىرىنىڭ بارلىق ماددىي يوشۇرۇن كۈچىنى ۋە مەنىۋى يوشۇرۇن كۈچىنى قازماقچى بولسا، ئۇ ھالدا ئاساس مەدەنىيىتىنىڭ ھامىيلىرى بىلەن گۇمانزىمچىلار باشقا بىر تەرەپتىن ئىككىسىنىڭ ئالاقىسىدىن پايدىلىنىشى كېرەك بولىدۇ. مېنىڭ بۇ تېمىنى بۇ قېتىمقى يىغىندا سىلەرگە قالدۇرۇشۇمغا رۇخسەت قىلىشىڭلارنى سورايمەن، يىغىننىڭ ئەڭ مول نەتىجىلەرگە ئېرىشكەن يىغىن بولۇشىنى تىلەيمەن.

لى جېڭداۋ

(—1926)

لى جېڭداۋ — ئامېرىكا تەۋەلىكىدىكى جۇڭگولۇق فىزىكا ئالىمى، نوبېل مۇكاپاتىغا ئېرىشكۈچى؛ 1926-يىلى شاڭخەيدە تۇغۇلغان؛ 1946-يىلى ئامېرىكىغا كۆچۈپ بېرىپ، چىكاگو ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ فىزىكا تەتقىقات يۇرتىغا كىرگەن؛ 1953-يىلى كولۇمبىيە ئۇنىۋېرسىتېتىدا فىزىكا پەنلىرى بويىچە دوكتېنت، 1960-يىلى پروفېسسور بولغان؛ 1963-يىلى كولۇمبىيە ئۇنىۋېرسىتېتىدا تۇنجى فىزىكا پروفېسسورى بولغان؛ 1956-يىلى ياكې جېننىڭ بىلەن بىرلىكتە ئاجىز ئۆزئارا تەسىر ئارقىسىدا پارىتنىڭ ساقلانما سىلىق قانۇنىنى بايقىغان؛ 1957-يىلى ئامېرىكا تەۋەلىكىدىكى جۇڭگولۇق ئايال فىزىكا ئالىمى ۋۇجىيەنشىۈڭ كولۇمبىيە ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ تەجرىبىخانىسىدا ئۇلارنىڭ يەكۈنىنى دەلىللىدى؛ 1964-يىلىدىن بۇيان، نەزەرىيىۋى فىزىكا ساھەسىدە يەنە نۇرغۇن مۇھىم يېڭى تۆھپىلەرنى قوشتى.

بۇ لى جېڭداۋنىڭ 1992-يىلى شاڭخەي فۇدەن ئۇنىۋېرسىتېتىدا سۆزلىگەن نۇتقى. ئۇ ئىلىم-پەن تارىخىدىكى كۆپلىگەن ياكىتلارنى ماسالغا ئېلىپ، جۇڭگو بىلەن غەربنىڭ ئىلىم-پەن تەرەققىياتىنى سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق، جۇڭگونىڭ قەدىمكى زامان ئىلىم-پەنىدە قولغا كەلتۈرگەن ئۇلۇغ مۇۋەپپەقىيەتلىرىگە يۇقىرى باھا بەرگەن، يېقىنقى زامان جۇڭگو ئىلىم-پەنىنىڭ ئارقىدا قالغانلىقى سەۋەبلىرىنى تەھلىل قىلغان. ئۇ ھازىرقى زامان ئىلىم-پەن تەرەققىياتىنىڭ ماكرۇ جەھەتتىكى يۈزلىنىشى توغرىسىدا توختىلىپ، كەلگۈسى

ئىسرلەردە ئىنسانىيەت مەدەنىيىتىگە غايەت زور تەسىر كۆرسىتىدىغان ئىلىم-پەندىكى چوڭ مەسىلىلەرنى بايان قىلىپ بىرگەن. نۆتۇقتا ئىلىم-پەننىڭ تەرەققىياتى مەدەنىيەت ئارقا كۆرۈنۈشىدىن بايان قىلىپ بېرىلگەچكە، ئۇنىڭدا يېڭى مەزمۇن بار، ئىلىم-پەننىڭ تەرەققىياتى توغرىسىدىكى بېشارەتتىكى ناھايىتى چوڭقۇر ئىلمىي قىممىتى بار.

ئىلىم-پەننىڭ تەرەققىياتى: قەدىمكى جۇڭگودىن ھازىرغىچە

(فۇدەن ئۇنىۋېرسىتېتىدا «لى جېڭداۋ فىزىكا مۇكاپاتىنى تارقىتىش مۇراسىمى» دا سۆزلىگەن نۇتۇق)

1992-يىلى 11-ئاينىڭ 11-كۈنى

پۈتكۈل ئىلىم-پەننىڭ تەرەققىياتى پۈتكۈل ئىنسانىيەت مەدەنىيىتىدىن ئايرىلمايدۇ، غەربتە شۇنداق بولغان، جۇڭگودىمۇ شۇنداق بولغان.

لېكىن، ئىلىم-پەننىڭ تەرەققىياتى غەربتە جۇڭگونىڭكىگە ئانچە ئوخشاشمايدۇ. غەربتە، يۇنان مەدەنىيىتىمۇ غەرب مەدەنىيىتى ھېسابلىنىدىغان بولسا، شۇنداق ئېيتىشقا بولىدۇكى، يېقىنقى زامان غەرب ئىلىم-پەننىڭ تەرەققىياتى قەدىمكى يۇنان بىلەن تېخىمۇ زىچ مۇناسىۋەتلىك بولغان بولىدۇ. قەدىمكى يۇنان زامانىسىدىمۇ ھازىرقى ئوي-پىكىر بىلەن ئاساسەن ئوخشاش بولغان، يەنى ئالەمنىڭ تۈزۈلۈشىنى بىلىش ئۈچۈن ئاخىرقى ئېلېمېنتنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى سۈرۈشتۈرۈشكە توغرا كەلگەن. چوڭ ماددا كىچىك ئېلېمېنتتىن تۈزۈلگەن، كىچىك ئېلېمېنتلار تېخىمۇ كىچىك زەررىچىلەردىن

تۈزۈلگەن؛ شۇنىڭ ئۈچۈن چوڭدىن كىچىككە، كىچىكتىن تېخىمۇ كىچىككە سۈرۈلگەن. بۇ ئۇقۇم قەدىمكى يۇنان زامانىسىدىلا بار ئىدى (Atom دېگەن سۆز دەل يۇنانچە ئىدى). بۇ ئاكي يېقىنقى دەۋرلەرگىچە داۋام قىلىپ كەلدى. لېكىن جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ مەدەنىيىتى بۇنىڭغا ئانچە ئوخشاشمايدۇ. بىز ھەدېگەندىلا مىكرو ئېلېمېنتلارنى ماكرو ئاسمان جىسىملىرىدىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ دەپ ھېس قىلىمىز، شۇڭا جۇڭگولۇقلار دەسلەپتىنلا بەش ئېلېمېنتنى ئاسمان جىسىملىرى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ قارىغان. بەش ئېلېمېنت توغرىسىدىكى ناھايىتى ئىپتىدائىي قاراش مېتال، ياغاچ، سۇ، ئوت، توپىدىن ئىبارەت.

بىراق، ناھايىتى بۇرۇنقى ۋاقىتلاردا، جۇڭگودا خېلى مۇھىم ئىلمىي كۆزىتىش نەتىجىلىرى بارلىققا كەلگەن، دۇنيا بويىچە ئېھتىمال ئەڭ بالدۇر كۆزىتىلگىنى پەۋقۇلئاددە يورۇق يېڭى يۇلتۇزلار بولسا كېرەك، دۇنيا بويىچە پەۋقۇلئاددە يورۇق يېڭى يۇلتۇزلار توغرىسىدىكى ئەڭ بالدۇر يېزىلغان خاتىرىلەر چىغناق-تاغاق يېزىقىدا يېزىلغان بولۇپ، ئەسلى نۇسخىسى تەيۋەندىكى مەركىزىي تەتقىقات يۇرتىدا ساقلانماقتا. Nova دېگەن ئاتالغۇنى جۇڭگولۇقلار بېكىتكەن. بۇ مىلادىدىن ئاۋۋالقى 1300-يىلى بولغان ئىش بولۇپ، دۇنيا بويىچە ئەڭ بالدۇر يېزىلغان خاتىرىدۇر. دۇنيا بويىچە پەۋقۇلئاددە يورۇق يېڭى يۇلتۇزلار توغرىسىدىكى ئەڭ بالدۇر، ئەڭ ئەتراپلىق يېزىلغان خاتىرە سۇڭ سۇلالىسى دەۋرىدە 1054-يىلى بايقالغان.

جۇڭگودا ناھايىتى بۇرۇنقى ۋاقىتلاردىلا ئىلمىي ئەسۋابلار بولغان. شاڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى ئاسما مېخانىزمىنى ئالسا، ئۇ قاشتېشىدىن ياسالغاندەك قىلىدۇ. ئۇ ئوتتۇرىسىدىن لىمغا ئېسىپ قويۇلىدۇ، ئوتتۇرىسىدىكى بىر بېشى شىمالىي قۇتۇپقا توغرىلىنىدۇ، ئاسمان ئايلىنىدۇ، شىمالىي قۇتۇپ مىدىرلىمايدۇ، شۇڭا بۇ ئاسمان جىسمى دەل يەتتە قاراقچى يۇلتۇزدۇر. جاڭ خېڭنىڭ ئاسمان گلوبۇسى ئاپتوماتىك توغرىلىناتتى، ئۇ سۇ بىلەن ئايلاندۇرۇلاتتى،

چىشلىق چاق ئۇسۇلى قوللىنىلغاچقا ئۆزى ھەرىكەتلىنەتتى. شۇڭا ئۇ ئاپتوماتىك توغرىلىناتتى. تىكوبراخنىڭ ئاسماننى كۆزىتىش ئەسۋابى 1598-يىلى ياسالغان، جاڭ خېڭنىڭ بولسا 125-يىلى ياسالغان، ئارىلىقىدا 1400-يىلدىن كۆپرەك پەرق بار.

لېكىن ناھايىتى تېزلا، مىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرى چىڭ سۇلالىسىنىڭ بېشىدىن باشلاپ جۇڭگونىڭ ئىلىم-پەن ئىشلىرى ئارقىدا قالدى (پروفېسسور لى جېڭداۋ گاللىي ئۆزى ئىشلەتكەن 1642-يىلىدىكى تېلېسكوپ سۈرىتىنى كۆرسەتتى). بۇ تېلېسكوپ XVII ئەسىرنىڭ بېشىدا، يەنى مىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرى، چىڭ سۇلالىسىنىڭ بېشىدا ياسالغان. غەربتە، تېلېسكوپ ئەدەبىيات-سەنئەتنىڭ گۈللىنىشىگە ياردەم بېرىشنىڭ بىرىنچى قەدىمى بولدى. ئۇ يېپيىڭى ئىلمىي ئەسۋاب ئىدى. بىز بۇ قەدەمگە يېتىشەلمىدۇق. ئىككىنچى قەدەمدە، غەرب ئاساسىي فىزىكا بىلەن ئەمەلىي فىزىكىنىڭ مۇناسىۋىتىنى تۇتۇۋالدى. XIX ئەسىردە، فارادېينىڭ تەجرىبىسىدىن كېيىن، ماكسۋېل 1864-يىلى ئېلېكتروماگنىت نەزەرىيىسى ئۇقۇمىنى بەرپا قىلدى، يەنى ماگنىتتىن ئېلېكتر ھاسىل بولۇش، ئېلېكتر ھەرىكىتىدىن ماگنىت ھاسىل بولۇشتىن ئىبارەت ئىككى ھادىسىنى پۈتۈنلەي نازۇك ماكسۋېل تەڭلىمە گۇرۇپپىسى بىلەن ئىپادىلەپ چىقتى. شۇنىڭدىن كېيىن ناھايىتى تېزلا XIX ئەسىرنىڭ ئاخىرىدىكى گېنېراتور، ئېلېكتر ماتور ۋە XX ئەسىردىكى تېلېگراف، تېلېفونىيە، رادىئو ۋە مەيدانغا كەلدى، بارلىق زامانىۋى ئالاقە ئەسۋاب-ئۈسكۈنىلىرىنىڭ ھەممىسى ئاشۇ ئىككى نەرسىنىڭ ئىچىدىن چىققان. چۈنكى ماكسۋېلنىڭ ئېلېكتر ماگنىت تەلىماتى بولغانلىقىدىن، بارلىق ئومۇمىي ھالقا تۇتۇۋېلىندى. ئېلېكتر، ماگنىت بىلەن مۇناسىۋەتلىك نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى ماكسۋېل تەڭلىمە گۇرۇپپىسى قانۇنىيىتى تەرىپىدىن تىزگىنلىنىدۇ.

مايكېلسون بىلەن مورلېينىڭ تەجرىبىسىدىن نىسپىيلىك نەزەرىيىسى، پلانكىنىڭ فۇرمۇلىسىدىن كۋانت مېخانىكىسى كېلىپ چىقتى. 1925-يىلىغا كەلگەندە، پۈتكۈل ئاساس پەنلەرنى بىلىش كىشىلەر تەرىپىدىن

پۈتۈنلەي ئىدارە قىلىۋېلىندى، ئارىلىقتا 2-دۇنيا ئۇرۇشى بولۇپ 1950-يىللارنىڭ بېشىغا كەلگەندە، ئاتوم تۈزۈلۈشى، مولېكۇلا فىزىكىسى، ئاتوم يادروسى ئېنېرگىيىسى، يېرىم ئۆتكۈزگۈچ، ئۇلترا ئۆتكۈزگۈچ ۋە كومپيۇتېرغا ئوخشاش بۇ XX ئەسىرنىڭ مەدەنىيەتلىرى مەيدانغا كەلدى.

ئەگەر كۆانت مېخانىكىسى ۋە نىسپىيلىك نەزەرىيىسى بولمىغان بولسا، XX ئەسىر مەدەنىيىتى بولمىغان بولاتتى. يەنە 20 يىل ئۆتۈپ 70-يىللارنىڭ ئاخىرى 80-يىللارنىڭ باشلىرىغا كەلگەندە، بۇ نەزەرىيىلەر يۇقىرى نۇقتىغا يەتتى. يۇقىرىقى بىر باسقۇچلۇق ئىلىم-پەن تارىخىنى ئەسلىدىن بولساق، ئاساس پەنلەر ۋە ئەمەلىي پەنلەرنىڭ بىزنىڭ ماددىي مەدەنىيىتىمىز بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنىڭ قانچىلىك زىچ ۋە ئايرىلماس ئىكەنلىكىنى بىلىۋالالايمىز. بىز ھازىر XX ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا تۇرۇۋاتىمىز، بىز XXI ئەسىرگە يۈزلەنگەن ۋاقتىمىزدا، XXI ئەسىرنىڭ ئىلىم-پەن مەدەنىيىتى دېگەن نېمە؟ ھازىر دۇچ كەلگەن ئەڭ مۇھىم مەسىلە نېمە؟ دەپ سوئال قويماي تۇرالايمىز. بۇ بۈگۈن مەن سۆزلىمەكچى بولغان ئاساسلىق مەسىلە.

جۇڭگو شاڭ سۇلالىسىدىن خەن سۇلالىسىگە كەلگۈچە بولغان ئارىلىقتا ئىلىم-پەن، مەدەنىيەتتە ئىزچىل ئالدىدا مېڭىپ كەلگەندى، نېمىشقا مىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرى، چىڭ سۇلالىسىنىڭ بېشى (XVII ئەسىر) غا كەلگەندە جۇڭگونىڭ ئىلىم-پەن ئىشلىرى ئارقىدا قېلىپ، ئەدەبىيات-سەنئەتنىڭ گۈللىنىشى پۈتۈنلەي غەربتە تەرقىيى قىلىپ كەتتى؟ بۇنىڭ بىر سەۋەبى فىزىكىدا، ئىلىم-پەندە. بىزنىڭ ھېس قىلىشىمىزچە، بارلىق ماددىنىڭ تۈرتكىسى (سەۋەبى)، قائىدىسى بەزى ناھايىتى ئاساسلىق ناھايىتى ئاددىي نەزەرىيە تەرىپىدىن تىزگىنلىنىدۇ. بىز بۇ قائىدىلەرنى تېپىپ چىقالساق، بارلىق نەرسىنىڭ قائىدىسىنى بىلەلەيمىز. مەسىلەن، XIX ئەسىردىكى ئېلېكتروماگنىت نەزەرىيىسى ۋە XX ئەسىردىكى نىسپىيلىك نەزەرىيىسى

بىلەن كۋانت دېنامىكىسى، XVII ئەسىردە XIX ئەسىرنىڭ مەدەنىيىتىنى بىلىش ناھايىتى تەس، XIX ئەسىردە XX ئەسىرنىڭ مەدەنىيىتىنى زادىلا تەسەۋۋۇر قىلىشقا بولمايدۇ. ئوخشاشلا، XX ئەسىردىمۇ XXI ئەسىردىكى پەن ۋە مەدەنىيەتنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى پەرەز قىلىشۇ ناھايىتى تەس. شۇنىڭ ئۈچۈن مەن قانداق قىلىپ جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ پەن-تېخنىكا ساھەسىدىكى ئورنىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشنى ئوتتۇرىغا قويدۇم. XIX ئەسىردىن ئىلگىرى جۇڭگونىڭ يېتەكچى ئورۇندا تۇرغانلىقى شۈبھىسىز ئىدى، بۈگۈنكى كۈندە ئۇنداق ئەمەس. بۇ يەردىكى ئاساسىي تېما كەم دېگەندە ئىككى. بىرىنچىسى، ئاساس پەنلەر بىلەن ئەمەلىي پەنلەرنىڭ مېخانىزم مۇناسىۋىتىنى بىلىش كېرەك؛ ئىككىنچىسى، بىز XXI ئەسىرگە نەزەر سالغاندا، زامانىمىزدىكى ئىلىم-پەندىكى چوڭ مەسىلىلەرنى بىلىشىمىز كېرەك، بۇ چوڭ مەسىلىلەرنى بىلگەندىلا، ئاندىن ئۇنى بۆسۈپ ئۆتۈش ئىمكانىيىتى بولىدۇ؛ باشقا مەسىلىلەرنى ئاندىن ئاسان ھەل قىلغىلى بولىدۇ. زامانىمىزدىكى چوڭ مەسىلىلەرنى بىلىش XXI ئەسىردىكى ئىلىم-پەن تەرەققىياتىنى بىلىشكە سۆزىمىز پايدىلىق. ئەلۋەتتە، بۇمۇ پەقەتلا قىياس.

زامانىمىزدىكى ئىلىم-پەندىكى چوڭ مەسىلىلەردىن XIX ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىكىگە باراۋەر كېلىدىغانلىرىدىن ئالەمشۇناسلىقتا ئىككىسى بار: بىرى، يۇلتۇزسىمان ئاسمان جىسىملىرى، بىرى تۇتۇق ماددا؛ زەررىچىلەر فىزىكىسىدا ئىككىسى بار: بىرى، مۇتائاسىپلىقنىڭ كەمتۈكلۈكى، بىرى كۆرگىلى بولمايدىغان كۋارك. ئەگەر بۇ مەسىلىلەرنى بىلەلسەك، XXI ئەسىردىكى ئىلىم-پەن تەرەققىياتىغا زور تەسىر كۆرسىتىدۇ.

مەن ئالدى بىلەن ئالەمشۇناسلىقتىكى چوڭ مەسىلىنى چۈشەندۈرۈپ ئۆتمەن. يۇلتۇزسىمان ئاسمان جىسىملىرى دېگەن نېمە؟ يېڭى يۇلتۇز توساتتىن بىراقلا قۇياشتىن بىر ھەسسىدىن 100 مىڭ ھەسسىگىچە يورۇپ كېتىدۇ؛ پەۋقۇلئاددە يورۇق يېڭى

يۇلتۇز يېڭى يۇلتۇزغا قارىغاندا يەنە بىر ھەسسىدىن 100 مىڭ ھەسسىگىچە يورۇپ كېتىدۇ، ئۆمرى نەچچە كۈندىن بىر ئىككى يىلغىچە داۋام قىلىدۇ. يۇلتۇزسىمان ئاسمان جىسمى تېخىمۇ يامان ئۇنىڭ يورۇقلۇقى 1,000 سامانىيولى سىستېمىسىنىڭ ئومۇمىي يورۇقلۇقىغا توغرا كېلىدۇ، ھەر بىر سامانىيولى سىستېمىسىدا 100 مىليارد قۇياش بار، ھەر بىر قۇياش 10 مىليارد يىل دېگۈدەك ئۆمۈر كۆرىدۇ. ئۇنداق بولسا قانداق نەرسە يۇلتۇزسىمان ئاسمان جىسمىنىڭ ئېنېرگىيىسىنى ھاسىل قىلالايدۇ؟ يادرو ئېنېرگىيىسىنى ئادەتتىكى قۇياش ئېنېرگىيىسى دېسەك، يۇلتۇزسىمان ئاسمان جىسمىنىڭ ئېنېرگىيىسىنى يادرو ئېنېرگىيىسى بىلەن سېلىشتۇرىدىغان بولساق، يادرو بىلەن جىنچىراغنىڭ سېلىشتۇرمىسىدە كىلا بولىدۇ. بىز ئۇنىڭ ئېنېرگىيىسىنىڭ قەيەردىن كېلىدىغانلىقىنى تېخى بىلىپ كېتەلمىدۇق. بىزنىڭ ئالىمىمىزدە كەم دېگەندىمۇ 1 مىليون يۇلتۇزسىمان ئاسمان جىسمى بار، بۇلاردىن 1,000 غا يېقىنى ئىنچىكىلىك بىلەن تەتقىق قىلىندى. بىزنىڭ ئالىمىمىزدە بىز تېخى بىلىپ يەتمىگەن بىرخىل ئېنېرگىيە قويۇپ بېرىش شەكلى بار، ئۇ يادرو ئېنېرگىيىسىدىن زور دەرىجىدە ئېشىپ كېتىدۇكى، ئۇنى بىز تەسەۋۋۇر قىلىشقا كۆپ ئاجىزمىز.

ئەمدى تۇتۇق ماددا توغرىسىدا توختىلىپ ئۆتمەن. كۆرۈنىدىغان ماددا ئوپتىكا، ئىنفىرا قىزىل نۇر، رادىئوئاكتىپ قاتارلىق ۋاسىتىلەر، يەنى ئەسۋابلار ئارقىلىق ئېنېرگىيىسى بارلىقى ھېسابلاپ چىقىرىلىدىغان ماددىلارغا قارىتىلغان. لېكىن بىز بايقىدۇقكى، سامانىيولى سىستېمىسىدا تۇرغۇن يۇلتۇزلار سىستېمىسى توپى دېيىلىدىغان دۈگىلەك شار بار. ئۇنىڭ ئىچىدە سامانىيولى سىستېمىسىغا ئوخشايدىغان 20 ئاسمان جىسمى بار، پۈتكۈل تۇرغۇن يۇلتۇزلار سىستېمىسى توپىدىكى ھەر بىر تۇمانلىقنىڭ ھەرىكىتىنى تەتقىق قىلىش ئارقىلىق يەرنىڭ تارتىش كۈچىنى ھېسابلاپ چىقارغىلى بولىدۇ. يەرنىڭ تارتىش كۈچىدىن ھېسابلىغاندا، تۇرغۇن يۇلتۇزلار سىستېمىسى توپىدا تۆتتىن ئۈچ

ماددىنىڭ بىزگە كۆرۈنمەيدىغانلىقى بايقالدى، تۇتۇق ماددا دېگەن ئەنە شۇ. تۇتۇق ماددا ناھايىتى يۇقىرى ئېنېرگىيە پەيدا قىلىدۇ، ئۇ خېلى ئومۇمىي تۈس ئالغان. لېكىن بىز ئۇنىڭ سەۋەبىنىڭ نەدە، مەنبەسىنىڭ قانداق ئىكەنلىكىنى بىلمەيدۇق. يۇقىرىدىكى ئىككىسى زامانىمىزدىكى ئاسمان جىسىملىرى تەتقىقاتىدىكى چوڭ مەسىلە.

بىز بىلىدىغان نەزەرىيەلەر، مەسىلەن كۋانت رەڭ دىنامىكىسى، ئېينشتېيننىڭ ئومۇمىي نىسپىيلىك نەزەرىيىسى، مانا مۇشۇ نەزەرىيەلەردە 17 پارامېتىر بولۇپ، ھەممىسى مۇتاناسىپ بولۇپ چىققان، لېكىن بىزنىڭ ئالىمىمىزدە مۇتاناسىپلىقنىڭ كۋانت سانى ساقلانمايدۇ. ئۇنىڭ ئارىسىدىكى تۇنجى مۇھىم بايقاش پارتنىڭ ساقلانماسلىقىدىن ئىبارەت، ھازىر يەنە نۇرغۇن نەرسىلەرنىڭ ساقلانمايدىغانلىقى مەلۇم بولدى. بۇ ناھايىتى غەلىتە ئىش، بىزنىڭ نۇرغۇن نەزەرىيىمىز مۇتاناسىپلىققا ئاساسەن مەيدانغا كەلتۈرۈلگەن، بىراق نېمە ئۈچۈن بىزنىڭ دۇنيايىمىز ئۆز نۆۋىتىدە يەنە مۇتاناسىپ ئەمەس؟ بۇ تولىمۇ غەلىتە. ئۇنداق بولسا بىزنىڭ مۇتاناسىپلىققا ئىشەنگەنلىكىمىز خاتا بولىدۇ؟ بىزدە نۇرغۇن تولۇق تەجرىبىدىن ئۆتكەن پاكىتلار شۇنى كۆرسەتتىكى، بىزنىڭ بۇ ئالىمىمىز، بىزنىڭ بۇ دۇنيايىمىز مۇتاناسىپ ئەمەس. بۇ ئىككىسى ئىنتايىن غەلىتە ھادىسە. بۇ شۇنى كۆرسەتتىكى، ھازىرقى ھەممە بىلىم ناھايىتى ئەتراپلىق ئەمەس، چوقۇم باشقا بىر كۈچ بار، بۇ كۈچ مۇتاناسىپلىقنى ئاغدۇرۇپ تاشلايدۇ. بۇ كۈچ نېمە؟ بىز بىلمەيمىز، ئۇنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى بىز بىلمىمىز. ھازىر بىز ۋاكۇئۇم بۇنىڭدا رول ئويناۋاتىدۇ، دەپ قارايمىز. ۋاكۇئۇم ئېغىرغا ئوخشىمايدۇ، ئۇ لورېنتس ئۆزگەر-مەسلىكىدىن ئىبارەت. لېكىن ئۇ ناھايىتى مۇرەككەپ خاراكتېردە بولىدۇ، ۋاكۇئۇم ئۆزگىرىشچان بولۇشى مۇمكىن، ئەگەر بىز مۇتاناسىپ ئەمەسلىكىنىڭ (ئاسىمپتىرىيىنىڭ) مەنبەسىنى بىلسەك، ماسسىنىڭ

مەنبەسىنى، جۈملىدىن تۇتۇق ماددىنى بىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولۇشىمىز مۇمكىن.

ئىككىنچى سىر كۆرگىلى بولمايدىغان كۆركىن ئىبارەت. بارلىق گادرون، نۇكلون كۆركىن كېلىدۇ، كۈچلۈك تەسىر كۆرسىتىدۇ. بارلىق گادروننىڭ ھەممىسى كۆركىن تۈزۈلىدۇ، لېكىن يەككە كۆركىن كۆرگىلى بولمايدۇ. ئۇنى ھېچكىم كۆرۈپ باققان ئەمەس، بۇمۇ ناھايىتى غەلىتە ئىش. ئەگەر سىز مۇشۇنىڭغا ئاساسەن كۆركىن قارىشىنى خاتا دېيىشىڭىز يېڭىلىشىڭىز. بىزدە كۆركىننى مەۋجۇتلۇقىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان يېتەرلىك تەجرىبە پاكىتلىرى بار. بىز ئۇنىڭ ماسسىسىنىڭ چوڭ ئەمەسلىكىنى بىلىمىز، لېكىن كۆرۈلمەيمىز. شۇنىڭ ئۈچۈن نېمە ئۈچۈن بارلىق كۈچلۈك تەسىر كۆرسىتىدىغان ماددىلارنىڭ كۆركىن تۈزۈلىدىغانلىقى ۋە كۆركىن يەنە نېمە ئۈچۈن كۆرگىلى بولمايدىغانلىقى زامانىمىزدىكى ناھايىتى چوڭ بىر غەلىتە ئىش.

ھازىر بىز XXI ئەسىردىكى مەدەنىيەتنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى قىياس قىلالمايمىز، خۇددى XIX ئەسىردە بىز XX ئەسىردىكى مەدەنىيەتنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى قىياس قىلالمايدىغانلىقىمىزغا ئوخشاش. ئوخشاشلا، ئەگەر بىز ۋاكۇئۇمنى راستتىنلا قوزغىتالايدىغان بولساق، بىزنىڭ ئالەم توغرىسىدىكى بىلىشىمىز XX ئەسىردىكىدىن زور دەرىجىدە ئېشىپ كېتىشى مۇمكىن. بىزنىڭ مۇشۇ دەۋرىمىزدە مىكرو دۇنيا بىلەن ماكرو دۇنيانىڭ ئىلمىي ئۇسۇلدا تۇتاشتۇرۇلغانلىقى كېلەچەكتىكى تارىختا يېزىلغۇسى.

ئاخىرىدا فۇدەن ياشلىرىغا ئىككى كەلىمە سۆز تەقدىم قىلماقچىمەن: مەدەنىيەتنى گۈللەندۈرەيلى، ھەر بىر كۈنىنى نۇرلاندۇرايلى.

ئېدۈن ئۆلدىلەن

(— 1930)

ئېدۈن ئۆلدىلەن — ئامېرىكىلىق ئالىم قاتنىشى ئالىمى؛
1951-يىلى نيۇ-يورك ۋېست يويۇنت ئوفتسىرلار مەكتىپىنى
پۈتتۈرگەن؛ 1963-يىلى بوشلۇق ئوربېتىسى مېخانىكىسى توغرىسىدىكى
ئىلمىي ماقالىسىنى پۈتتۈرۈپ، ماسساچۇسېتس تېخنىكىسى پەن ۋە
سانائەت پەنلىرى ئىنستىتۇتىنىڭ پەلسەپە پەنلىرى بويىچە
دوكتورلۇق ئۇنۋانىغا ئېرىشكەن؛ 1966-يىلى 11-ئاينىڭ 11-كۈنى
قوشىقىزەك يۇلتۇز تۈركۈمى 12-نومۇرغا قارىتىلغان ئۇچۇشقا
قاتنىشىپ، ئالىم بوشلۇقىدا مېڭىش سىنىقىنى مۇۋەپپەقىيەتلىك
ئورۇندىغان؛ 1969-يىلى 7-ئاينىڭ 16-كۈنى ئايوللو قۇرۇلۇشى
پىلاندىكى ئايغا چىقىش ئۇچۇشىنى باشلاپ، تۆت كۈندىن كېيىن
ئاي شارغا چىقىپ، ئۇرۇشكە چىقىش، ئىلمىي تەتقىقات
ئۈسكۈنىلىرىنى ئورۇنلاشتۇرۇشقا ئوخشاش ۋەزىپىلەرنى ئورۇندىغان.
ئۇنىڭ «بىر شارغا قايتىپ كەلدىم» دېگەن ئەسىرى بار.
بۇ يەردە تاللىغىنىمىز ئۇنىڭ ئايغا چىقىپ قايتىپ كەلگەندىن
كېيىن پارلامېنت بىرلەشمە يىغىنىدا سۆزلىگەن نۇتقى. ئىتىھارلىق،
كەمتەرلىك، سەۋر-تاقەتلىك، قەتئىيلىك — بۇ ئۇنۋاننىڭ
ئاساسىي مۇقامى. «بىز ئاي شاردا سەيلە قىلدۇق!»
دېگەن بۇ ئاجايىپ گەپ ئۇنىڭ يۈتۈن ھېسسىياتىنى ۋە
ئوي-پىكىرىنى مۇجەسسەملەشتۈرگەن. بۇ ئاجايىپ كۆرەش
نشانىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئۇزۇن مۇددەت جاپالىق ئىجرى
سىڭدۈرگەن كىشىلەرگە تەشەككۈر بىلدۈرگەن. بۇ نشانىنىڭ

غەلبىلىك ئىشقا ئاشۇرۇلۇشى كىشىلەرنى يېڭى ئۆمىد ۋە ئىلھامغا ئىگە قىلغان. خۇددى ئۇ ئۆز نۇتقىدا ئېيتقاندەك، « ئايوللار » نىڭ بىزگە بىرگەن ئىلھامى: « يېتىرلىك قەتئىي ئىرادە بىلەن ئىشلەيدىغان بولساق، دۆلەتنىڭ نىشانى ئىشقا ئاشۇرغىلى بولىدۇ » غانلىقىدىن ئىبارەت.

نۇتۇق يۈتۈن ئىنسانلارنىڭ تىنچلىق يولىدا نامەلۇم دۇنيا ئۈستىدە ئىزدىنىش ئارزۇسىنى ئىپادىلەپ بىرگەن. ئۇ مۇنداق دەيدۇ: « ئاي ئۆزىنىڭ كۆمۈش رەك شولىنى ھەرگىز ئۆزۈندىن-ئۆزۈن ئايلىنىپ كېلىۋاتقان بىر شاردا تۈرۈپ كېچە ئاسمىغا قارىغان كىشىلەرنىڭ بىزىگە قويۇق، بىزىگە شاللاڭ چاچقىنى يوق، ئۇنى ھەممە كىشىگە تەكشى چېچىپ كەلدى. شۇڭا بىز ئالەم بوشلۇقى توغرىسىدىكى ئىزدىنىشتە ھاسىل قىلغان نەتىجىلەردىن ئۆزۈم كۆپچىلىكنىڭ نەك بەھرىمەن بولۇشىنى، شۇ ئارقىلىق يۈتكۈل ئىنسانىيەتكە ماس تەسىر كۆرسىتىلىشىنى ئۆمىد قىلىمىز. » شېئىرىي تۈس، چوڭقۇر مەنە ئالغان بۇ سۆزمۇ ئىنسانلارنىڭ ئالەم بوشلۇقى توغرىسىدىكى ئىزدىنىشىنىڭ ئۇلۇغ ئەھمىيىتىنى ناھايىتى ياخشى ئىپادىلەپ بىرگەن، ئالەم توغرىسىدىكى ئىزدىنىشتە كەڭ قورساقلىق ۋە ئۇلۇغۋار نىشان بولۇشى كېرەكلىكىنى كۆرسىتىپ بىرگەن.

بىز ئاي شاردا سەيلە قىلدۇق

(1969-يىلى 9-ئاينىڭ 16-كۈنى)

ھۆرمەتلىك خانىملار، ئەپەندىلەر:
بۈگۈن مەن ئامېرىكىلىققا خاس يۈكسەك ئىپتىخارلىق ۋە ئىنسانىيەت تەۋازۇلۇقى بىلەن سىلەرگە بۇنىڭدىن ئىلگىرى ھېچقانداق ئادەمنىڭ دېيىش ھوقۇقى بولمىغان « بىز ئاي شاردا سەيلە

قىلدۇق» دېگەن بىر گەپنى دېمەكچىمەن. لېكىن تىنچ دېگىز بازىسىدا قالدۇرۇلغان ئاياغ ئىزلىرى « ئاپوللو — 11 » دىكى بارلىق ئالەم ئۇچقۇچىلىرىلا قالدۇرغان ئىز ئەمەس، بەلكى مەملىكەت بويىچە نەچچە ئون مىڭلىغان كىشى بىرلىكتە قالدۇرغان ئىز. ئۇلار ھۆكۈمەتتىكى، سانائەت ساھەسىدىكى، ئۈنۈپىرستېتلاردىكى خادىملار، مۇشۇ بىرنەچچە يىلدىن بۇيان بىزدىن ئىلگىرىكى « مېركۇرىي »، « قوشكېزەك يۇلتۇز تۈركۈمى » ۋە « ئاپوللو » ئۈچۈن تىرىشىپ ئەمگەك قىلغان خىزمەت گۇرۇپپىسى ۋە بارلىق ئالەم ئۇچقۇچىلىرىدۇر.

ئۇ ئاياغ ئىزلىرى ئامېرىكا خەلقىنىڭ ۋە سىلەرنىڭ، سىلەر ئامېرىكىلىقلارنىڭ ۋەكىلىسىلەر، سىلەر ئىشقا ئاشماي قالمايدىغان ئاياغ چىقىش پىلانىنى قوبۇل قىلىدىڭلار ۋە قوللىدىڭلار. شۇنىڭ بىلەن بىللە بىز پۈتۈن ئىنسانىيەتنىڭ تىنچلىقىنى دەپ ئاي شارغا چىققان ئىكەنمىز، ئۇ ئاياغ ئىزلىرى پۈتۈن دۇنيا خەلقىگىمۇ مەنسۇپ. ئاي ئۆزىنىڭ كۆمۈش رەڭ شولىسىنى ھەرگىز ئۆزۈندىن-ئۆزۈن ئايلىنىپ كېلىۋاتقان يەر شاردا تۇرۇپ كېچە ئاسمىنىغا قارىغان كىشىلەرنىڭ بەزىسىگە قويۇق، بەزىسىگە شالاڭ چاچىنى يوق، ئۇنى ھەممە كىشىگە تەكشى چېچىپ كەلدى. شۇڭا بىز ئالەم بوشلۇقى توغرىسىدىكى ئىزدىنىشتە ھاسىل قىلغان نەتىجىلەردىنمۇ كۆپچىلىكنىڭ تەڭ بەھرىمەن بولۇشىنى، شۇ ئارقىلىق پۈتكۈل ئىنسانىيەتكە ماس تەسىر كۆرسىتىلىشىنى ئۈمىد قىلىمىز.

ئىلمىي تەكشۈرۈش نامەلۇم دۇنيا توغرىسىدىكى ئىزدىنىشتۇر. پۈتكۈل نەتىجىنى كىشىلەرنىڭ ئالدىن مۆلچەرلىشى ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس. چارلىز لىندېپرگ: « ئىلمىي تەتقىقاتنىڭ نەتىجىسى ئاخىرقى مەقسەت ئەمەس، بەلكى سىرلىق ۋە يەنە كېلىپ سىرلىق ھادىسە ئىچىدە غايىب بولۇپ كېتىدىغان يولغا مېڭىشتۇر » دېگەندى.

بىز پۈتۈن دۇنياغا ئىشك-دېرىزىلەرنى كەڭ ئېچىپ باشقىلارنىڭ

بىزنىڭ مۇۋەپپەقىيەت ۋە مەغلۇبىيەتلىرىمىزنى بىلىشكە يول قويغان ۋاقتىمىزدا، بىز دۇنيادىكى ھەرقايسى ئەللەر بىلەن بىرلىكتە بىزنىڭ كەشپىياتىمىزدىن تەڭ ھۆرۈرلانغان ۋاقتىمىزدا، بىزنىڭ ئالەم بوشلۇقى جەھەتتە قولغا كەلتۈرگەن مۇۋەپپەقىيەتلىرىمىز ئېلىمىزنىڭ تۇرمۇش ئۇسۇلىنىڭ سىمۋولى بولۇپ قالدى. «ساتۇرن» ناملىق توشۇغۇچى راکېتا، ئالەم كېمىسىنىڭ «كولۇمبىيە» ۋە «بۈركۈت» ناملىق بۆلۈملىرى ۋە بۆلمە سىرتىدا پائالىيەت ئېلىپ بېرىش قۇرۇلمىلىرى ئېيىل، مىك ۋە ماگا ئېلىمىزنىڭ سۈپىتى ئەڭ يۇقىرى ۋە ئەڭ ئىشەنچلىك ئۈسكۈنىلەرنى ئىشلەپ چىقىراالايدىغانلىقىنى ئىسپاتلاپ بەردى. بۇ بىزگە يەر شارىدا بەزى تېخىمۇ قىيىن مەسىلىلەرنى ھەل قىلىش ئۈچۈن ئۈمىد ۋە ئىلھام بەردى. «ئاپولو» نىڭ بىزگە بەرگەن ئىلھامى شۇكى، يېتەرلىك قەتئىي ئىرادە بىلەن ئىشلەيدىغانلا بولساق، دۆلەتنىڭ نىشانىنى ئىشقا ئاشۇرغىلى بولىدۇ.

ئاي شارىغا باسقان بىرىنچى قەدەم قۇياش سىستېمىسىدىكى ھەرقايسى پلانېتلارغا ۋە ئاخىرىدا ئالەمدىكى باشقا پلانېتلارغا باسىدىغان قەدەمنىڭمۇ بىرىنچىسى. «بىر كىشى ئۈچۈن ئېيتقاندا كىچىككەنە بىر قەدەم» دېگەن بۇ گەپتە بايان قىلىنغىنى پاكىت؛ ھالبۇكى «ئىنسانىيەت ئۈچۈن ئېيتقاندا بىر قېتىملىق غايەت زور سەكرەش» دېگەندە بولسا كەلگۈسىگە بولغان ئۈمىد ئىپادىلەنگەن. دۆلىتىمىزنىڭ «ئاپولو» پىلانىدىكى ئۇسۇلنى دۆلىتىمىزنىڭ ئىچىدىكى مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشقا تەتبىقلاشقا بولىدۇ. بىزنىڭ كەلگۈسىدە ئالەمنى تەكشۈرۈش پىلانىمىز بويىچە قىلىدىغان ئىشلىرىمىز بىزنىڭ سەكرەشنىمىزنىڭ زادى قانچىلىك چوڭلۇقتا بولىدىغانلىقىنى بەلگىلەيدۇ. كۆپچىلىككە رەھمەت.

نېيل ئارمستروك

(— 1930)

نېيل ئارمستروك — ئاي شارغا تۇنجى چىققان ئامېرىكىلىق ئالىم ئۇچقۇچىسى؛ ئامېرىكىدا ئۇچقۇچى بولغان، دۆلەت ئاۋىئاتسىيە ۋە ئالىم قاتنىشى ئىدارىسىنىڭ تەجرىبە-سەنئەت ئۇچقۇچىسى بولغان؛ 1966-يىلى 3-ئاينىڭ 16-كۈنى تۇنجى قېتىم قول بىلەن نىزىكىلىنىدىغان ئالىمدە تۇتاشتۇرۇش ئۇچۇشىنى ئورۇندىغان؛ 1969-يىلى 7-ئاينىڭ 20-كۈنى ئامېرىكىنىڭ شەرقىي قىسىم يازلىق ۋاقتى بويىچە چۈشتىن كېيىن سائەت 4 تىن 18 مىنۇت ئۆتكەندە، ئۇ «بۈركۈت ناملىق» ئايغا چىقىش پىلانىنى ھەيدەپ ئاي شارغا يېقىنلاشقان، سائەت 10 دىن 56 مىنۇت ئۆتكەندە ئاي شارغا ئىنسانىيەتنىڭ بىرىنچى قەدىمىنى قويغان؛ ئۇ ئۆلدۈرۈلۈپ بىلەن بىللە ئاي شاردا 21 سائەت 37 مىنۇت تۇرۇپ، ئاي تويىسى ۋە ئاش-ئۇرۇشلىرىنى يىغقان، كۆپلىگەن سۈرەتلەرنى تارتقان ۋە ئىلمىي ئەسۋاب-ئۈسكۈنىلەرنى ئورناتقان، 21-كۈنى ئاي شاردىن قوزغىلىپ 24-كۈنى ساق-سالامەت يەر شارغا قايتىپ كەلگەن؛ 1971-يىلى دۆلەت ئاۋىئاتسىيە ۋە ئالىم قاتنىشى ئىدارىسىدىن خىزمەتتىن چېكىنگەندىن كېيىن سىنىپتا ئۇنىۋېرسىتېتتا ئاۋىئاتسىيە قۇرۇلۇشى يەنلىرى بويىچە پروفېسسورلۇقنى ئۈستىگە ئالغان.

بۇ ئارمستروكنىڭ ئايغا مۇۋەپپەقىيەتلىك چىقىپ يەر شارغا قايتىپ كېلىپ بىر نەچچە ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن پارلامېنت بىرلەشمە يىغىنىدا سۆزلىگەن سۆزى. ئۇ ئىنسانلارنىڭ تۇنجى قېتىم ئاي شارغا چىقارغان ئەلچىسى، شۇ چاغدا ئۇ مۇنداق

بىر مەشھۇر گەينى قىلغاندى: «بۇ بىر قەدەم، بىر كىشى ئۈچۈن ئېيتقاندا كىچىككىنە بىر قەدەم؛ يۈتۈن ئىنسانىيەت ئۈچۈن ئېيتقاندا غايەت زور سەكرەش». ئۇ گەيپ ھەم ئۇنىڭ شۇ چاغدا كىچىك چوڭقۇر تەسىراتىنى توغرا ئىپادىلەپ بىرگەن، ھەم ئۇنىڭ ئىنتايىن مول ئىچكى دۇنياسىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بىرگەن.

نۇتۇقتا ئۇ ئاي شارىدىكى تىنچ دېڭىزغا قەدەم باسقان چاغدا كۆرگەن كۆركەم مەنزىرە ۋە ئۇنىڭدا تۇغۇلغان ئۆزگىچە تەسىراتلار ئالاھىدە بايان قىلىنغان. ئەنە شۇ چاغدا ئۇنىڭدا «بۇ ئالەمدىكى مەنۇت-سېكۈنتتى قولىدىن بىر مەيدىغان تەخىرىسزلىك تۇيغۇسى بىلەن ئالەمنىڭ ئۆزگىرىشىنىڭ ئۇزاققا سوزۇلغان قەدىدىن ئىبارەت بىر خىل غەلىتە قوش ۋاقىت تۇيغۇسى» پەيدا بولغان. ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ پائالىيىتى ئىنچىكىلەپ، ھەتتا كۆزنى يۇمۇپ-ئاقچۇچە بولىدىغان ۋاقىت بىلەن ھېسابلاپ، كۆرگەن ئالەمنىڭ كەڭلىكى چەكسىز تۇرغان. كىشىلەك ھايات قىسقا، ئالەم چەكسىز، ئىنسانلارنىڭ مەدەنىيەت تارىخىمۇ كەڭلىكتە چەكسىز بولغان ئالەم دەرياسىدا پەقەت قىسقىقتا كۆزنى يۇمۇپ-ئاقچۇچىلىكلا بىر ئىش. شۇڭا ئارمىستروڭنىڭ بۇ تەسىراتى كىشىلەرنىڭ تازا ھېسداشلىقىنى قوزغاپ، كەڭ تەسەۋۋۇرنى ئويغىتىدۇ، شۇنداقلا كىشىلەرنىڭ ئالەمنىڭ سىرىنى ئېچىش يولىدىكى كۈچلۈك ئارزۇسىنىمۇ قوزغايدۇ. نۇتۇقتا «ئىنسانلار ئۆز تەقدىرىنى بىلىش ئۈچۈن ئالەمنى بىلىشى كېرەك» دەپ تەكىتلەپ كۆرسىتىلگەن.

ئىنسانلار ئالەمنى بىلىشى كېرەك

1969-يىلى 9-ئاينىڭ 16-كۈنى

بىز ئاي شارىدىكى تىنچ دېڭىزغا قوندىق، بۇ دەل ئاي شارى

سالقىن بولىدىغان سەھەر ۋاقتى ئىدى، ئۇزۇن-ئۇزۇن كۆلەڭگىلەر بىزنىڭ كۆزىمىزگە ئىمكان بېرەتتى.

قۇياش ئۇپۇقتىن 10 گرادۇسلا كۆتۈرۈلدى، بىز توختىغان ۋاقتتا، يەر شارى ئۆز ئوقىدا بىر قېتىمغا يېقىن ئايلاندى، تىنچ دېڭىز بازىسى ئۈستىدىكى قۇياش پەقەت 11 گرادۇسلا كۆتۈرۈلدى، بۇ پەقەت ئاي شارىدا ئۇزاقلىقى بىر ئايغا يېتىدىغان قۇياش كۈنىنىڭ ئاز بىر بۆلىكىلا ئىدى. بۇ ئادەمدە بۇ ئالەمدىكى مەنۇت-سېكۇنتنى قولدىن بەرمەيدىغان تەخىرىسىزلىك تۇيغۇسى بىلەن ئالەمنىڭ ئۆزگىرىشىنىڭ ئۇزاققا سوزۇلغان قەدىمىدىن ئىبارەت بىرخىل غەلىتە قوش ۋاقت تۇيغۇسى پەيدا قىلاتتى.

ئىككى خىل ۋاقت تۇيغۇسى ناھايىتى روشەن ئىدى. ئۇنىڭ بىرىنچى خىلىنى ئادەتتىكى ئۇچۇش بىلەن ئىزاھلاشقا بولىدۇ، ئۇنىڭ پىلانى ۋە تەدبىرلىرى ئىنچىكىلىكتە كۆزنى يۇمۇپ-ئاچقۇچە بولىدىغان ۋاقت بىلەن ھېسابلىنىدۇ؛ كېيىنكى بىرخىلىنى ئەتراپىمىزدىكى تاغ جىنىسلىرى بىلەن ئىزاھلاشقا بولىدۇ، ئۇلار ئىنسانىيەت تارىخىدىن بۇيان ئۆزگىرىپ باققىنى يوق. ئۇلارنىڭ 3 مىليارد يىللىق سىرى دەل بىز ئىزدەيدىغان كۆمۈلۈپ ياتقان بايلىق.

ئايغا چىقىش بۆلىمىسى «بۈركۈت» نىڭ بېزەك تاختىسىغا بىزنىڭ ئارزۇيىمىز مۇجەسسەملەشكەن بىر گەپ يېزىلغان:

مىلادىيە 1969-يىلى 7-ئايدا يەر شارىدىن كەلگەنلەر تۇنجى قېتىم ئاي شارىغا چىقتى.

بىز پۈتۈن ئىنسانىيەتنىڭ تىنچلىقى ئۈچۈن كەلدۇق. ئىنسانىيەتنىڭ بىرىمىڭ توققۇز يۈز ئاتمىش توققۇز يىلى ئەتىيازلىق كۈن-تۈن تەڭلىشىش نۇقتىسىنىڭ ھوت يۈلتۈز تۈركۈمىدە بولىدىغان ئىككى مىڭ يىلنىڭ مۇتلەق زور قىسمىنى تەشكىل قىلدى، ھالبۇكى بۇ زودىئاك دائىرىسىنىڭ پەقەتلا ئون ئىككىدىن بىرى. ئۇ يەر شارى ئوقىنىڭ يىل پەرقى بويىچە ھېسابلاپ چىقىرىلغان، ئەتىيازلىق كۈن-تۈننىڭ تەڭلىشىش نۇقتىسىنىڭ زودىئاك دائىرىسىدە بىر قېتىم قوزغىلىشى

نۆچۈن مىڭ ئەۋلاد ئادەمنىڭ ۋاقتى كېتىدۇ.

كەلگۈسى 2,000 يىل ئەتىيازلىق كۈن-تۈننىڭ تەڭلىشىش نۇقتىسى دەلۋە يۇلتۇز تۈركۈمىدە قالدىغان دەۋر بولىدۇ. بىزنىڭ ياشلىرىمىز بۇ دەۋردە ئۈمىدكە تولىدۇ، ئىنسانلار ئېھتىمال چۈشەنمەك ھەممىدىن تەس بولغان سىرنى — بىز نەگە بارىمىز؟ دېگەن سىرنى چۈشىنىشكە باشلايدۇ. ئەمەلىيەتتە يەر شارى سائىتىگە نەچچە مىڭ مىللىق سۈرئەت بىلەن گېرگۈلپس يۇلتۇز تۈركۈمى يۈنىلىشىدە ئالەمدىكى نامەلۇم نىشانغا قاراپ ئىلگىرىلىمەكتە. ئىنسانلار ئۆزلىرىنىڭ تەقدىرىنى بىلىش ئۈچۈن ئالەمنى بىلىشى كېرەك.

لېكىن، سىر بىزنىڭ تۇرمۇشىمىزدا كەم بولسا بولمايدۇ.

سىر ھەيرانلىقنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ، ھەيرانلىق بولسا كىشىلەرنىڭ ئارزۇسىغا يېتىشنىڭ ئاساسى. كىم بىلىدۇ، بىزنىڭ بۇ ئۆمرىمىزدە قانداق سىرلارغا جاۋاب بېرىلىدۇ، يېڭى بىر ئەۋلاد يەنە نېمە يېڭى سىرلارنىڭ خىرىسىغا دۇچ كېلىدۇ؟ ئىلىم-پەن تېخى توغرا بېشارەت بېرەلمەيدۇ. بىزنىڭ كېلەرگى بىر يىل توغرىسىدىكى مۆلچەرىمىز تولمۇ جىق، بۇنىڭدىن كېيىنكى 10 يىل توغرىسىدىكى مۆلچەرىمىز بەكمۇ ئاز بولۇۋاتىدۇ. خىرىسقا ئىنكاس قايتۇرۇش دەل دېموكراتىيىنىڭ ئۇلۇغ كۈچىنى گەۋدىلەندۈرىدۇ. بىزنىڭ ئالەم بوشلۇقى جەھەتتە قولغا كەلتۈرگەن مۇۋەپپەقىيەتلىرىمىز بۇنداق كۈچ بىلەن بۇنىڭدىن كېيىنكى 10 يىل ئىچىدە يەر شارىدىكى نۇرغۇن مەسىلىلەرنى ھەل قىلالايدىغانلىقىمىزدىن ئۈمىد بارلىقىنى كۆرسەتتى.

بۇنىڭدىن بىرنەچچە ھەپتە ئىلگىرى مەن «ئاپوللو» روھىنىڭ ھەقىقىي مەنىسى ئۈستىدە ئويلىنىپ ئىختىيارسىز ھاياجانلىنىپ كەتكەندىم.

مەن مۇشۇ دۆلەتنىڭ چوڭ قۇرۇقلۇقىنىڭ سۇ بۆلگۈچ ئېگىزلىكىگە يېقىن يەردە تۇرۇپ ئوغۇللىرىمغا تەبىئەتتىكى ئالامەتلەرنى ۋە بۇغا، قانداغاي ئىزدەشنىڭ خۇشاللىقىنى تونۇشتۇردۇم.

ئۇلار كۆرۈپ بېقىشنى بەكمۇ خالايدىكەن، لېكىن كۆپ ھاللاردا شېغىللىق چىغىر يوللاردا يىقىلىپ قالىدىكەن. ئۇلار پۈتىنىڭ ئۇچىغىلا دىققەت قىلىپ ماڭغان ۋاقىتلىرىدا قانداغىنى كۆرەلمەي قالىدىكەن. سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىكى يىراقنى كۆرۈشنى تەشەببۇس قىلىدىغانلارغا مەن سەمىي تەشەككۈرۈمنى بىلدۈرمەن، چۈنكى سىلەر مېنى پەرۋەردىگار ياراتقان بەزى ئەڭ كۆركەم مەنزىرىلەرنى كۆرۈش پۇرسىتىگە ئىگە قىلىدىڭلار.

سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىكى سەمىي تەنقىد قىلغۇچىلارغىمۇ تەشەككۈر بىلدۈرمەن، چۈنكى سىلەرنىڭ ئاگاھلاندىرۇشۇڭلار بولغانلىقتىن، كۆز ئالدىمىدىكى چىغىر يوللارغا سەل قارىمىدىم. بىزنىڭ « ئاپوللو — 11 » پارلامېنت بىناسىنىڭ ئۈستىدە لەپىلدەپ تۇرغان ئىككى ئامېرىكا بايرىقىنى ئېلىپ كەتكەندى. ئەسلىدە ئۇنىڭ بىرى ئاۋام پالاتاسى بىناسىنىڭ ئۈستىگە ئېسىلغان، يەنە بىرى كېڭەش پالاتاسى بىناسىنىڭ ئۈستىگە ئېسىلغان.

ھازىر بىنا ئىچىدە شەرەپ بىلەن بۇ بايراقنى قايتۇرۇپ بېرىمەن. پارلامېنت زالى ئىنسانلارنىڭ ئەڭ ئالىيچاناب نىشانىنىڭ — ئۆز قېرىنداشلىرى ئۈچۈن خىزمەت قىلىشنىڭ سىمۋولى.

بىز « ئاپوللو » دىكى بارلىق خادىملارغا ۋاكالەتەن سىلەرگە رەھمەت ئېيتىمىز، سىلەرنىڭ بىزگە شەرەپلىك ھالدا سىلەر بىلەن بىرلىكتە پۈتۈن ئىنسانلارغا خىزمەت قىلىش پۇرسىتى بەرگىنىڭلارغا رەھمەت ئېيتىمىز.

كارل ساگان

(1934 —)

كارل ساگان — ئامېرىكىلىق ئاسترونومىيە ئالىمى، ھاياتلىق ئىلمى ۋە ئاسترونومىيە تەتقىقاتى جەھەتتە زور نەتىجە ياراتقان؛ يەر شارىدىكى ھاياتلىقنىڭ مەنبەسى، سەييارىلەر ئاتموسفېراسى، يەر شارى سىرتىدىكى ھاياتلىق قاتارلىق ساھەلەردە نوپۇزلۇق تەتقىقات ئېلىپ بارغان، سەييارىلەر ئارا تەكشۈرۈشنى ئاكتىپ ئىلگىرى سۈرگەن ھەمدە تەكشۈرۈش ئايپاراتىنىڭ يۇپىتېر ۋە مارس نۇغرىسىدىكى تەكشۈرۈش ماتېرىياللىرىنى تەھلىل قىلغان؛ 1977-يىلى كورنېل ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئاسترونومىيە ۋە بوشلۇق ئىلمى بويىچە پروفېسسور بولغان؛ ئۇ بىر مۇنەۋۋەر ئالىم بولۇپلا قالماي، يەنە مۇنەۋۋەر پەننى ئومۇملاشتۇرۇش بازغۇچىسى؛ ئۇنىڭ «باغۇ ئېرەمدىكى ئىجدىھا»، «بىرۇكانىڭ مېگىسى» قاتارلىق ئاممىباب ئىلمىي ئەسەرلىرى بار. ئۇ ئىجاد قىلغان پەننى ئومۇملاشتۇرۇش تېلېۋىزىيە تىياتىرى «ئالىم» 60تىن ئوشۇق دۆلەتتە قويۇلغان، 300 مىليون كىشى كۆرگەن.

بۇ — كورنېل ئۇنىۋېرسىتېتى فىزىكا ئوقۇتقۇچىلىرى ئىلمىي جەمئىيىتىدە سۆزلەنگەن نۇتۇق. نۇتۇقتا ئۇ مۇھىم بىر ھۆكۈمنى؛ ئالىملار ئىلىم-پەن تەتقىقاتى ساھەسىدە تۆھپە يارىتىپ قالماي، يەنە تىرىشىپ پەننى ئومۇملاشتۇرۇشى كېرەك، دېگەن ھۆكۈمنى ئوتتۇرىغا قويغان. ئۇ مۇنداق دەپ ھېسابلايدۇ: ئىلىم-پەن بىلىمنىڭ سۇبىتانسىيىسىلا ئەمەس، تېخىمۇ مۇھىمى ئۇ يەنىلا بىرخىل نەپەككۈر ئۇسۇلى. ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ھەرقايسى

ساھلىرى ئىلىم-پەنگە موھتاج. ئىلىم-پەننى ئالىملارلا بىلىپ قالغاي، يۈتكۈل ئىنسانىيەت جەمئىيىتى بىلىشى كېرەك. پەننى ئومۇملاشتۇرۇش ئالىملارنىڭ بىر تۈرلۈك مۇقەددەس ۋەزىپىسى.

ئالىملار نېمە ئۈچۈن پەننى ئومۇملاشتۇرۇشى كېرەك

1988-يىلى 6-ئاينىڭ 24-كۈنى

نېمە ئۈچۈن فىزىكا ئالىملىرى ياكى باشقا ساھەلەردىكى ئالىملار كۆپلىگەن ۋاقىت ۋە زېھنىنى سەرپ قىلىپ ئاممىغا ئىلىم-پەن بىلىملىرىنى ئومۇملاشتۇرىدۇ؟ بۇ يەردە دېيىلىۋاتقىنى «ئىلمىي ئامبىرىكىلىقلار» (ئۇ ئىلىم-پەن ھەۋەسكارلىرىنىڭ ۋە باشقا ساھەلەردىكى ئالىملارنىڭ ئوقۇشىغا چىقىرىلغان) غا ماقالە يېزىشلا ئەمەس، شۇنداقلا ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىغا دەسلەپكى دەرسلىك تەييارلاشلا ئەمەس، بەلكى ھەقىقىي تۈردە تىرىشىپ گېزىت، تېلېۋىزىيە، رۇرنال ۋە ئادەتتىكى ئاممىغا نۇتۇق سۆزلەش ئارقىلىق ئىلىم-پەن بىلىملىرىنى ۋە ئىلمىي ئۇسۇللارنى تارقىتىشۇمۇ كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

ئىلىم-پەن تەتقىقاتىغا بېرىلىدىغان پۇل ئاساسەن جامائەت فوندىدىن كېلىدۇ. شۇ سەۋەبتىن، ئالىملار باج تاپشۇرغۇچىلار (ئومۇمىي خەلق) غا ئۆزلىرى قىلىۋاتقان خىزمەتنى چۈشەندۈرۈشى كېرەك، دەيدىغان بىر تەرەپلىمە قاراش ئاسانلا پەيدا بولۇپ قالىدۇ. ئەگەر مەسىلىگە مۇشۇ نۇقتىدىنلا قارىلىدىغان بولسا، تېخىمۇ كۆپرەك ئالىملارنىڭ پەننى ئومۇملاشتۇرۇش خىزمىتى بىلەن شۇغۇللانمايدىغانلىقىنى ھەيران قالغان ھالدا بايقايمىز. چوڭ تەرەپتىن ئېيتقاندا، زور ئىجتىمائىي مەسىلىلەر كۆپلەپ مەۋجۇت. مەسىلەن پارنىك ئېففېكتى ۋە ئوزون قاتلىمىنىڭ تېشىلىشىدىن تارتىپ

يادرو قوراللىرى مۇسابىقىسى ۋە ئەيدىز كېسىلى قاتارلىقلارغىچە ، بۇ مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشنىڭ ئاچقۇچى ئىلىم-پەندە ، ئىلىم-پەننىڭ نەتىجىسى ئۇنىڭ ئارىسىدىكى بەزى مەسىلىلەرنىڭ پەيدا بولۇشى ۋە يامانلىشىشىغا ئېلىپ بارىدۇ . شۇنىڭ بىلەن بىللە ناھايىتى روشەنكى ، چوڭقۇر ئىلىم-پەن تەتقىقاتى بولمىسا ، بۇ مەسىلىلەرنى ھەل قىلىش ئۇسۇلىنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس . بىزدىكى ھەقىقىي خەۋپ ئاساسەن ئىلىم-پەنگە ۋە تېخنىكىغا تايىنىدىغان جەمئىيەتنى قۇرغان بولساقمۇ ، لېكىن پەننى ۋە تېخنىكىنى بىلىدىغان ئادەمنىڭ يوق دېگۈدەك ئىكەنلىكىدە . مەسىلىنىڭ « تۈگۈنى » ئەنە شۇ (مەسىلەن 535 نەپەر پارلامېنت ئەزاسى ئارىسىدا چوڭ ئالىملار بارماق بىلەن سانغۇدەكلا) . لېكىن بۇ يەردە مېنىڭ مۇھاكىمە قىلماقچى بولغىنىم پەننى ئومۇملاشتۇرۇشتىكى باشقا سەۋەبلەر ، بۇنداق پەننى ئومۇملاشتۇرۇش خىزمىتى ئالىملارنىڭ كەسىپ كۈنتەرتىپىنىڭ مۇھىم قىسمىدۇر .

بىز پىكىر قىلالايدىغان جانلىق . بۇ دەل بىزنىڭ ئارتۇقچىلىقىمىز . بىز باشقا ھايۋانلارغا ئوخشاش تېز يۈگۈرەلمەيمىز ، نىقابلىنالمىمىز ، كاماركولاشقا ماھىر ئەمەسمىز ، ئۇچالمىمىز ۋە ئۈزلەلمەيمىز . لېكىن پىكىر قىلىشقا ماھىرىمىز . ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىككى قولىمىز بولغاچقا ، قۇرۇش-ياساشقا ئۇستا كېلىمىز . بۇ بىزنىڭ ئالاھىدە تۇغما ماھارىتىمىز ، شۇنداقلا ئىنسانلارنىڭ داۋاملىشىشىدىكى ئاساسلىق سەۋەب . ئەگەر بىز ئۆزىمىز ناھايىتى ئاقىلانلىك بىلەن بۇ قابىلىيىتىمىزدىن پايدىلىنىپلا باشقىلارنىڭ پايدىلىنىشىغا ئىلھام بەرمىسەك ، بىز ئىنسانلارنىڭ پىكىر قىلىشقا ماھىر بولۇشتەك تۇغما ھوقۇقىمىزنى ئىنكار قىلغان بولىمىز . شۇڭلاشقا مەن ئىلھاملاندۇرۇلۇش ئارقىسىدا پائال پىكىر قىلىدىغان ئادەمنىڭ بولماسلىقىنى بەختسىزلىك دەپ قارايمەن . دۇنيانى چۈشىنىش بىر خىل ھۇزۇر . مەن ھەر قېتىم كىشىلەرنىڭ ، ئادەتتىكى كىشىلەرنىڭ ئىلگىرى ئۆزلىرى بىلمەيدىغان بىرەر تەبىئەت بىلىملىرىنى — ئېيتايلىق ، ئاسمان نېمىشقا كۆك بولىدۇ؟ ئاي نېمىشقا دۈڭلەك بولىدۇ؟ پۈتتىمىزدا

نېمە دەپ بارماقلار بولىدۇ؟ دېگەنلەرنى بىلىۋالغان چىغدا، ئۇلارنىڭ تولىمۇ روھلىنىپ كېتىدىغانلىقىنى كۆرىمەن. بۇنداق روھلىنىش، بىرىنچىدىن، بىلىمنىڭ ئۆزىدە لەززەت بولىدىغانلىقىدىن؛ ئىككىنچىدىن، بۇ ئۇلارغا ئەقىل جەھەتتىن مەلۇم ئىلھام بېرىدىغانلىقىدىن بولىدۇ. بىز شۇنى بايقىدۇقكى، ئۇلار بەزىلەر دېگەندەك ئۇنچىۋالا دۆت ئەمەس، بىزنىڭ مائارىپ سىستېمىمىزدا تەربىيىلىنىپ چىققان بىرمۇنچە كىشى ئۇلاردا دۇنيانى چۈشىنىش ئىقتىدارى كەم، دەپ قارايدۇ. ئىلىم-پەن بىلىمنىڭ سۈبىستانسىيىسىلا ئەمەس، تېخىمۇ مۇھىمى، ئۇ بىر خىل پىكىر قىلىش ئۇسۇلىدۇر. بۇنداق پىكىر قىلىش قاتتىق گۇمانخورلۇق قارىشىنى يېڭى پىكىرنىڭ ئېچىۋېتىلىشى بىلەن بىرلەشتۈرۈشنى ئۆزىگە بەلگە قىلىدۇ. تۇرمۇشىمىزنىڭ ھەرقايسى ساھەلىرى — جەمئىيەت، ئىقتىساد، سىياسىي، دىن قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى مۇتلەق پەنگە موھتاج. ئىلىم-پەن ئوخشاشلا بىر خىل ئەقلىي ئېكسپىدىتسىيە، ئۇنى ياشلار تېخىمۇ ئاسان قوبۇل قىلىدۇ. ئىلىم-پەننىڭ ياشلارغا نىسبەتەن ئالاھىدە زوقلاندىرغۇچى تەسىرى بولۇشىنىڭ سەۋەبى شۇكى، كېلەچەك ياشلارغا مەنسۇپ، ئۇلار ئىلىم-پەننىڭ ئۇلار كەلگۈسىدە تۇرمۇش كەچۈرىدىغان دۇنيا بىلەن مەلۇم ئالاقىسى بارلىقىنى بىلىدۇ.

ئۇنىڭدىن باشقا، بىر خىل مەدەنىيەتتە بىر خىل يارىلىش ئەپسانىسى بولىدۇ. ئۇ ئادەتتە ناھايىتى ئوبدان بولىدۇ، بەزىدە مۇكەممەللىكتىن تولىمۇ يىراق بولىدۇ. ئۇ بىزنىڭ يىلتىزمىزنى چۈشەندۈرۈشكە: ھەرقايسى مىللەت قانداق پەيدا بولغان، ئىنسانلار، نەرسىلەر، يەر شارى، قۇياش، تۇرغۇن يۇلتۇز، سەييارىلەر قانداق پەيدا بولغان، شۇنداقلا ئەڭ ئاساسلىق مەسىلە — ئەگەر ئالەمنىڭ مەۋجۇتلۇقىنىڭ باشلىنىشى بولىدىغان بولسا، ئۇ قانداق باشلانغان؟ دېگەندەك مەسىلىلەرنى چۈشەندۈرۈش-كە ئۇرۇنۇشتۇر. سىز دۇنيادا ھەرخىل رىۋايەت، ئەپسانە، خۇراپاتلىق، دىن — بىز ئىنسانلارنىڭ نۇرغۇن ئۇلۇغ ئەدەبىي

ئەسەرلىرى — قاتارلىقلارنىڭ بۇ سىرلىق مەسىلىلەرنى چۈشەندۈرۈشكە ئۇرۇنۇش ئىكەنلىكىنى بايقايسىز. بۇ مەسىلىلەرنىڭ ھەربىرىگە ئىلىم-پەن مەلۇم دەرىجىدە ئوخشاپراق كېتىدىغان جاۋابنى بەردى. ئەنە شۇ تەرىقىدە، ئىلىم-پەن ئىنسانلارنىڭ قەدىمىي جىددىي ئېھتىياجغا جاۋاب بېرىپ كەلدى. كۆپ قىسىملىق تېلېۋىزىيە تىياتىرى «ئالەم» دۇنيا مىقياسىدا ئىنكاس قوزغىدى، بىز شۇنچىۋالا كۆپ ئاممىنىڭ ئالەمنىڭ تەدرىجىي ئۆزگىرىشى توغرىسىدىكى بايانىمىزغا ھېسداشلىق قىلغانلىقىنى بايقىدۇق. ئۇنىڭ كىشىلەرگە كۆرسەتكەن تەسىرى دىننىڭ تەسىر كۆرسىتىش دەرىجىسىگە يەتتى.

يۇقىرىدا بايان قىلىنغان سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن، مېنىڭچە، ھەرقانداق بىر جەمئىيەت ئەگەر كېيىنكى ئەسىردە ياخشىراق مەۋجۇت بولۇشنى ئۈمىد قىلسا ۋە ئۇنىڭ ئاساسىي قىممىتىنى تەسىرگە ئۇچرىمىسۇن دېسە، خەلقنىڭ تەپەككۇرىغا، چۈشىنىش سەۋىيىسىگە كۆڭۈل بۆلۈشى ھەمدە كەلگۈسى ئۈچۈن ئوبدان پىلان تۈزۈپ قويۇشى كېرەك. مەن شۇنداق پىكىردە چىڭ تۇرىمەنكى، ئىلىم-پەن يۇقىرىدىكى مەقسەتكە يېتىشتىكى ئاساسىي ۋاستە— ئۇ مەخسۇس كەسىپىي خادىملار مۇزاكىرە قىلىۋاتقان ئىلىم-پەنلا بولۇپ قالماستىن، بەلكى پۈتكۈل ئىنسانىيەت جەمئىيىتى چۈشىنىدىغان ۋە قوبۇل قىلىدىغان پەن. ئەگەر ئالىملار پەننى ئومۇملاشتۇرۇش خىزمىتىنى ئورۇندىمىسا ئۇنى كىم ئورۇندايدۇ؟

دەك جاۋجۇك

(— 1936)

دەك جاۋجۇك — ئامېرىكا نەۋەلىكىدىكى جۇڭگولۇق فىزىكا ئالىمى، ئامېرىكىدا تۇغۇلۇپ نەيۋەندە چوڭ بولغان؛ 20 يېشىدا ئامېرىكىغا كۆچۈپ بېرىپ مېچىكان ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئوقۇغان، 1962-يىلى دوكتورلۇق ئۇنۋانىنى ئالغان، 1967-يىلى ماسساچۇسېتس تېخنىكىسى پەن ۋە سانائەت يەنىلىرى ئىنستىتۇتىدا ئوقۇتقۇچىلىق قىلغان؛ لوك ئىستاندىكى بروكسەل دۆلەتلىك تەجرىبىخانىدا تەتقىقات خىزمىتى بىلەن شۇغۇللانغان مەزگىلدە بىرغىل يېڭى ئىككىنچى دەرىجىلىك ئاتوم زەررىچىسىنى بايقىغان، مەشھۇر J زەررىچىسى دېگەن ئىشقا مۇشۇ نەتىجىسى ئۈچۈن ئۇ 1976-يىلى نوبېل فىزىكا مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن.

بۇ ئۇنىڭ بېيجىڭ خەلق سارىيى زالىدا ئۆتكۈزۈلگەن «جۇڭخۇاغا مۇھەببەت» يىغىنىدا سۆزلىگەن نۇتقى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئۆگىنىش تەجرىبىلىرى ئارقىلىق جۇڭگولۇق ياش ئوقۇغۇچىلارغا ئۆيىپكىتىپ شەيىلەر ئۈستىدە ئىزدىنىپ ھەقىقەتكە ئېرىشىش، نوپۇزلۇقلارنىڭ يوليورۇقىنى كۆتۈپ ئولتۇرماي، بىرغىل گۇمانلىنىش ئارقىلىق ھەقىقەت ئىزدەش يۈزىتىشىنى ساقلاپ قېلىش، ئاكتىپ يۈزىتىشىدە تۈرۈپ ھەقىقەت ئىزدەش توغرىسىدىكى سەمىي ئۇمىدىنى ئوتتۇرىغا قويغان. ھەقىقەت تىرىشىپ ئىزدىنىشكە موھتاجكى، ھەرگىز ئۇمىدىنى كۆڭلىدە «تەبىئەت قانۇنلىرىنى چۈشىنىپ، ئىلىم ھاسىل قىلىش» قىلا باغلاپ قويۇشقا بولمايدۇ. نۇتۇق ئىگىسى ئىشەنچى مەدەنىيەتتىكى ئاجىزلىقلارنى چوڭقۇر تەھلىل قىلىپ، يېڭى دەۋردىكى تەبىئەت قانۇنلىرىنى چۈشىنىپ

ئىلىم ھاسىل قىلىش يوللىرىنى ئوتتۇرىغا قويغان. بۇ يىلدىن تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللىنىدىغان ياش ئوقۇغۇچىلارغا قارىتا زور تەربىيىۋى ئەھمىيەتكە ئىگە. نۇتۇقتا ئوتتۇرىغا قويۇلغان تەجرىبىلەر قىلىش روھى ھەقىقىي تۈردە جۇڭگو مەدەنىيىتىنىڭ بىر قىسمىغا ئايلانغۇن، دېگەن ئىدىيە ئىشەنچى مەدەنىيەتتىكى قالاتى تەرەپلىرىنى يېڭىپ، يېڭى مىللىي روھنى يارىتىشتا چوڭقۇر ئەھمىيەتكە ئىگە.

تەبىئەت قانۇنلىرىنى چۈشىنىپ ئىلىم ھاسىل قىلىش روھى بولۇشى كېرەك

1991-يىلى 10-ئاينىڭ 18-كۈنى

مەن «نەزەر» ھەپتىلىك ژۇرنىلىنىڭ «جۇڭخۇاغا مۇھەببەت» تېمىسىدا ماقالە قوبۇل قىلىپ، ماڭا بەرگەن ئالاھىدە شان-شەرەپ مۇكاپاتىنى ئىنتايىن زور ئىپتىخار بىلەن قوبۇل قىلىمەن. دادام جۇڭگونىڭ ئەنئەنىۋى تەربىيىسىنى ئېلىپ چوڭ بولغان، مېنىڭ ئالغىنىمنىڭ بىر قىسمى ئەنئەنىۋى تەربىيە، يەنە بىر قىسمى غەربچە تەربىيە بولدى. مەن دادامنى ئەسلىپ «سېغىنىش» دېگەن بىر ماقالىنى يازغانىدىم، كۆپ يىللاردىن بېرى مەن مەكتەپتە نۇرغۇن جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلار بىلەن ئۇچراشتىم. شۇڭا مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، تەبىئىي پەن ئوقۇۋاتقان جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلار تەبىئىي پەننى قانداق بىلىشى كېرەكلىكى توغرىسىدا كۆپچىلىككە سۆز قىلىپ بەرمەكچىمەن.

جۇڭگونىڭ ئەنئەنىۋى تەلىم-تەربىيىسىدە ئەڭ مۇھىم دەپ قارىلىدىغىنى «تۆت كىتاب». «تۆت كىتاب» نىڭ بىرى بولغان «ئۇلۇغ ئىلىم» دە مۇنداق دېيىلگەن: بىر كىشىنىڭ تەلىم ئېلىشىدا ئاساس قىلىدىغىنى «شەيئىنىڭ قائىدىلىرىنى چۈشىنىش» ۋە

« بىلىم ئېلىش ». يەنى شەيئەلەرنى كۆزىتىش ئارقىلىق بىلىم ئېلىشتۇر. ھازىرقى زاماندىكى ئىلىم تەرەققىياتىنى تەسۋىرلەشتە بۇنىڭدىنمۇ مۇۋاپىق ئاتالغۇ يوق. ھازىرقى زاماندىكى ئىلىمنىڭ ئاساسى نەق مەيداندا كۆزىتىش، يەنى ھازىر بىز دەۋاتقان تەجرىبە قىلىشتۇر.

لېكىن، ئەنئەنىۋى جۇڭگو تەلىم-تەربىيىسى ھەقىقىي شەيئەنىڭ قائىدىلىرىنى چۈشىنىش ۋە بىلىم ئېلىشقا ئەھمىيەت بەرمەيدۇ. بۇ ئېھتىمال ئەنئەنىۋى تەلىم-تەربىيىنىڭ مەقسىتى يېڭى بىلىم ئىزدەش ئەمەس، بەلكى بىر مۇقىم ئىجتىمائىي تۈزۈمگە ماسلىشىش ئىكەنلىكىدىن بولسا كېرەك. « ئۇلۇغ ئىلىم » ئۆزىدە تەبىئەت قانۇنلىرىنى چۈشىنىپ بىلىم ھاسىل قىلىشتىن مەقسەت، كىشىلەرنى سەمىمىي، تۈز كۆڭۈللۈك، تەربىيە كۆرگەن قىلىپ يېتىشتۈرۈپ، ئائىلە، دۆلەت ۋە مال-مۈلۈكنى ئىدارە قىلالايدىغان دەرىجىگە يەتكۈزۈش، شۇ ئارقىلىق كۆڭرى ئېقىمىدىكىلەرنىڭ ئالىي غايىسى — دۇنيادىكىلەرنىڭ باراۋەر بولۇشىنى ئىشقا ئاشۇرۇشتىن ئىبارەت دېيىلگەن. دېمەك بۇنداق بولغاندا، تەبىئەت قانۇنىنى چۈشىنىپ بىلىم ھاسىل قىلىش ھەقىقىي مەنىسىنى يوقىتىپ قويدۇ.

كۆپچىلىك مىڭ سۇلالىسىدىكى چوڭ نەزەرىيىچى ۋاڭ ياڭمىڭنى بىلىدۇ. ئۇنىڭ ئىدىيىسى ئەنئەنىۋى كۆڭرى ئېقىمىدىكىلەرنىڭ تەجرىبە قىلىپ كۆرۈش پوزىتسىيىسىگە ۋەكىللىك قىلىدۇ. بىر كۈنى ۋاڭ ياڭمىڭ « ئۇلۇغ ئىلىم » دىكى كۆرسەتمە بويىچە، ئالدى بىلەن ئىشنى « شەيئەنىڭ قائىدىلىرىنى چۈشىنىش » تىن باشلىماقچى بولپتۇ. ئۇ ھويلىدا ئۆسكەن بامبۇكنىڭ « قائىدىلىرىنى چۈشىنىش » قارارىغا كەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئورۇندۇقتىن بىرنى ئېلىپ چىقىپ ھويلىدا بامبۇققا قاراپ يەتتە كۈن ئويلىنىپتۇ، نەتىجىدە بېشى ئاغرىپ كېتىپ بۇ ئىشتا مەغلۇپ بولپتۇ. ئېنىق تۇرۇپتۇكى، بۇ ئەپەندىم تاشقى مۇھىتنى تەكشۈرۈشنى ئۆزىنى كۆزىتىش دەپ خاتا چۈشىنىپ قالغان.

ۋاڭ ياڭمىڭنىڭ نۇقتىسىنى زېرىنى شۇ چاغدىكى ئىجتىمائىي مۇھىتتا چۈشىنىشكە بولىدۇ، چۈنكى كۆڭزى ئېقىمىدىكىلەرنىڭ ئەنئەنىۋى قارىشى بويىچە دۇنيادا ئۆزگەرمەس ھەقىقەت بولىدۇ، يەنە كېلىپ ھەقىقەتنى «ئەۋلىيا-ئەنبىيالىار» كۆڭلىدە چۈشىنىدۇ. ئەۋلىيا، ئەنبىيالىار ھەقىقەتنى بىلگەندىن كېيىن ئاۋام خەلقىگە ئۆگىتىدۇ، شۇڭا نوم-شېرىپلاردىكى داۋىلارنى ئالەمگە تارقىتىشقا، ئەۋلادمۇئەۋلاد قالدۇرۇشقا بولىدۇ، دەپ قارايدۇ. تەجرىبىلەر بىزگە شۇنى ئېيتىپ بەردىكى، بۇنداق نۇقتىسىنى زەر ھازىرقى دۇنياغا ماس كەلمەيدۇ.

مەن ئىلىم-پەن تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللىنىدىغان ئادەمەن. شۇڭا تەجرىبە قىلىپ كۆرۈش روھىنىڭ ئىلىم-پەندىكى مۇھىملىقى ئۈستىدە ئالدى بىلەن توختىلىپ ئۆتمەن.

ئىلىم-پەن تەرەققىياتىنىڭ تارىخى بىزگە شۇنى ئېيتىپ بەردىكى، يېڭى بىلىم ئۆزىنى ئۆزى تەكشۈرۈش ئارقىلىق ياكى پەلسەپىۋى قائىدىلەرنى قۇرۇقتىن-قۇرۇق سۆزلەپ قويۇش بىلەنلا ئېرىشكىلى بولىدىغان نەرسە ئەمەس، بەلكى ئۇ نەق مەيداندا تەجرىبە قىلىپ كۆرۈش ئارقىلىق قولغا كەلتۈرۈلىدۇ.

تەجرىبە قىلىپ كۆرۈش جەريانى پاسسىپ كۆزىتىش ئەمەس، بەلكى ئاكتىپ، پىلانلىق تەكشۈرۈشتۇر. مەسىلەن بامبۇكنىڭ خاراكتېرىنى بىلمەكچى بولساق، بامبۇك دەرىخىنى تىكىپ ئۆستۈرۈپ، ئۇنىڭ ئۆسۈش جەريانىنى تەتقىق قىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ يوپۇرماقلىرىنى كېسىۋېلىپ مىكروسكوپ ئاستىدا كۆزىتىشىمىز كېرەككى، ھەرگىز يېنىدا قول قوشۇتۇرۇپ قاراپ تۇرۇش بىلەن ئۇ ھەقتىكى بىلىمگە ئېرىشكىلى بولمايدۇ.

تەجرىبە قىلىپ كۆرۈش جەريانى قىلچە تاللاپ ئولتۇرمايلا ئۆلچەپ چىقىش ئەمەس، ئۇنىڭدا ناھايىتى ئېھتىياتچانلىق بىلەن تۈزۈلگەن كونكرېت پىلان بولىدۇ. ئالاھىدە مۇھىم بولغىنى شۇكى، پۈتكۈل تەكشۈرۈش جەريانىغا باشلامچى قىلىش ئۈچۈن مۇۋاپىق بىر نىشان بولۇشى كېرەك. نىشاننى قانداق تاللاشقا كەلسەك، ئۇ

تەجرىبە قىلغۇچىنىڭ ھۆكۈم قىلىش ئىقتىدارىغا ۋە ئىلھامىغا باغلىق. مۇۋەپپەقىيەتلىك بىر تەجرىبە ئۈچۈن زۆرۈر بولغىنى نەزەر، باتۇرلۇق ۋە جاسارەت.

بۇنىڭدىن بىز نېمە ئۈچۈن ئاساسىي بىلىم جەھەتتىكى بۆسۈشنىڭ كۆپ بولمايدىغان ئىش ئىكەنلىكىنى بىلەلەيمىز. بىز نېمە ئۈچۈن تارىختا ئىلىم-پەن جەھەتتىكى تەرەققىياتنىڭ پەقەت ناھايىتى ئاز ساندىكى كىشىنىڭ ھالقىلىق خاراكتېرىدىكى كەشپىياتىغا تايىنىپ كەلگەنلىكىنىمۇ بىلەلەيمىز.

بۈگۈنكى كۈندە، ۋاڭ ياڭمىننىڭ ئىدىيىسى بەزى جۇڭگو زىيالىيلىرىنىڭ كاللىسىنى داۋاملىق تىزگىنلەپ كېلىۋاتىدۇ. مانا مۇشۇ مەدەنىيەت ئارقا كۆرۈنۈشى سەۋەبىدىن جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلارنىڭ تولىسى نەزەرىيىگە ئەھمىيەت بېرىپ تەجرىبە قىلىشقا سەل قاراۋاتىدۇ، ئابستراكت تەپەككۈرغا ئەھمىيەت بېرىپ، قول سېلىپ ئىشلەشنى خالىمايۋاتىدۇ. جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلار ھامان دەرىستە ياخشى، ئىمتىھاندا 100 گە يېقىن نومۇر ئالىدۇ، لېكىن دىققەت قىلىشقا تېگىشلىك بولغان تەتقىقات خىزمىتىگە دۇچ كەلگەندە، كۆپ ھاللاردا نېمە قىلارنى بىلمەي قالىدۇ.

بۇ جەھەتتە مېنىڭ ئۆز تەجرىبەمنى مىسالغا ئالسام كۇپايە. مەن ئەنئەنىۋى تەربىيە بىلەن چوڭ بولغان. ئامېرىكىغا كېلىپ ئالىي مەكتەپتە فىزىكا ئوقۇغان ۋاقتىمدا، دەسلەپتە، ناھايىتى «تىرىشما» ، ھەممىدە ئوقۇتقۇچىنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە ئىش كۆرسەملا ھەممە ئىش ئوڭۇشلۇق بولۇپ كېتىدۇ، دەپ قارىغانىدىم. لېكىن ئەمەلىيەت ئۇنداق بولمىدى. ھە دېگەندىلا تەتقىقات ئېلىپ بارغاندا، يالغۇز ئوقۇتقۇچىغا تايانغان بىلەن بولمايدىغانلىقىنى، ئۆز تەشەببۇسىم، ئۆز پىكرىم بولۇشى كېرەكلىكىنى دەرھال سەزدىم. شۇ چاغدا ئىشتىن ئاۋۋال ياخشى تەييارلىق قىلىۋالغانلىقىم ئۈچۈن ناھايىتى كۆپ جاپا چەكتمى. ھەممىدىن بەك تېڭىرقاپ ئالاقىدە بولۇپ كەتكىنىم شۇ چاغدىكى بىردىنبىر چارە — باش چۆكۈرۈپ ئوقۇپ ھەممىگە تاقابىل تۇرماقچى بولۇشنىڭ ئەمەلىي

ئېھتىياجغا قىلچە ياردىمى بولمىغانلىقى بولدى. مېنىڭچە، ھەقىقىي شەيئىنىڭ قائىدىلىرىنى چۈشىنىپ بىلىم ئېلىش روھى ئىلىم-پەن تەتقىقاتىدىلا كەم بولسا بولمايدۇ، ئەمەس، بەلكى بۈگۈنكى دۇنيا مۇھىتىغا تاقابىل تۇرۇشتىمۇ كەم بولسا بولمايدۇ. بۈگۈنكى ئادەتتىكى تەلىم-تەربىيىدە بىز تەجرىبە قىلىش روھىنى يېتىشتۈرۈشكە موھتاجمىز. يەنى مەيلى ئىلىم-پەن ئۈستىدە تەتقىقات ئېلىپ بارايلى ياكى ئىجتىمائىي پەننى تەتقىق قىلايلى ۋە ياكى شەخسنىڭ ھەرىكىتىدە بولسۇن، گۇمانلىنىش ئارقىلىق ھەقىقەت ئىزدەش پوزىتسىيىسىدە بولۇپ، ئەمەلىيەت ئارقىلىق شەيئىلەرنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتىنى بايقىشىمىز كېرەك. ھازىر دۇنيانىڭ ۋە جەمئىيەتنىڭ مۇھىت ئۆزگىرىشى ناھايىتى تېز بولۇۋاتىدۇ. دۇنيادا ئوخشاش بولمىغان مەدەنىيەتلەرنىڭ ئالماشتۇرۇلۇشىمۇ بارغانسېرى زىچ بولۇۋاتىدۇ. بىز ئىلگىرى ھەقىقەت دەپ بىلگەن نەرسىلەرنى قارىغۇلارچە قوبۇل قىلماسلىقىمىز كېرەك، «ئىلىم نوپۇزلۇقلىرى» نىڭ كۆرسەتمىسىنى كۈتۈپ تۇرۇشقىمۇ بولمايدۇ. بىزنىڭ ئۆزىمىزدە ھۆكۈم قىلىش ئىقتىدارى بولۇشى كېرەك. مۇھىت جىددىي ئۆزگىرىپ تۇرىدىغان بۈگۈنكى كۈندە نەچچە مىڭ يىل ئىلگىرى نوم-شېرىپلاردا ئېيتىلغان شەيئىنىڭ قائىدىلىرىنى چۈشىنىپ بىلىم ئېلىشنىڭ ھەقىقىي ئەھمىيىتىنى يېڭىۋاشتىن چۈشىنىپ بېقىشىمىز لازىم. بۇنىڭ ئەھمىيىتى ئىككى تەرەپتە، بىرىنچى، ھەقىقەت ئىزدەشنىڭ بىردىنبىر يولى شەيئىلەرنى ئويىڭىنىپ ھالدا تەكشۈرۈپ چىقىش؛ ئىككىنچى، تەكشۈرۈپ چىقىش جەريانى پاسسىپ قول قوشۇنۇپ بىر چەتتە قاراپ تۇرۇش ئەمەس، بەلكى تەسەۋۋۇر كۈچىگە ئىگە بولغان پىلانلىق تەكشۈرۈپ چىقىش. بىزنىڭ مۇشۇ دەۋرىمىزدىكى بوغۇنلارنىڭ شەيئىنىڭ قائىدىلىرىنى چۈشىنىش ئارقىلىق بىلىم ئېلىشقا نىسبەتەن يېڭى تونۇش ھاسىل قىلىشنى ۋە بۇنى ئويلىنىپ كۆرۈشىنى، شۇ ئارقىلىق تەجرىبە قىلىپ كۆرۈش روھىنى ھەقىقىي تۈردە جۇڭگو مەدەنىيىتىنىڭ بىر قىسمىغا ئايلاندۇرۇشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

ناگل

(—1944)

ناگل — شۋېتسىيە خان جەمەتى پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ
فىزىكا پروفېسسورى، نوبېل مۇكاپاتىنى باھالاش كومىتېتىنىڭ
ئەزاسى.

فىزىكا تارىخىدا، ئېلېكتر بىلەن ماگنىتنىڭ بىرلىكى فىزىكىدىكى
چوڭ بىر ئىلگىرىلەش بولۇپ، ئۇنى فارادىي بىلەن ماكسۋېل
ئىشقا ئاشۇرغانىدى. ئاساسىي زەررىچىلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئاجىز
ئۆزئارا تەسىر بىلەن ئېلېكتروماگنىت تەسىرىنىڭ بىرلىكى ئىلمىي
تەكشۈرۈش جەريانىدىكى يېڭى تېپىلما. ئامېرىكىلىق فىزىكا ئالىمى
گلاشوۋ ۋېينبېرگ قاتارلىقلار بۇ جەھەتتە تۆھپە يارىتىپ،
1979-يىللىق نوبېل فىزىكا مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن.

بۇ نوبېل مۇكاپاتىنى تارقىتىش مۇراسىمىدا بۇ تەتقىقاتنى
تونۇشتۇرۇپ سۆزلەنگەن نۇتۇق بولۇپ، ئۇنىڭدا سىزلىق ئىلمىي
ئۆتكۈر مەسىلىلەر ئاممىباب تىل بىلەن ئوبرازلىق قىلىپ بايان
قىلىپ بېرىلگەن، ئىلىم-پەن توغرىسىدا يېزىلغان شېئىرنى نەقىل
كەلتۈرۈپ نۇتۇقنى نېھەم جانلاندىرۇۋەتكەن. نۇتۇقتا ئىلىم-پەندىكى
ئوخشاش بولمىغان ھادىسىلەرنىڭ بىرلىككە كەلتۈرۈلۈشىنىڭ مۇھىم
ئەھمىيىتى ئوتتۇرىغا قويۇلۇپ، ئاجىز ئېلېكترنىڭ ئۆزئارا تەسىرى
توغرىسىدىكى نەزەرىيەنىڭ فىزىكىدىكى ئۆزگىرىشلەر ئۈچۈن مۇھىم
نۇرغۇنلىك كۈچ بولۇپ قالدىغانلىقىدىن بېشارەت بېرىلگەن، ئۇ
چوڭقۇر مەزمۇنغا ئىگە.

كۈچنى بىرلىككە كەلتۈرۈشتىكى يېڭى نامايەندە

— نوپىل فىزىكا مۇكاپاتىنى تارقىتىش مۇراسىمىدا سۆزلەنگەن

تەبرىك سۆز

1979-يىلى 12-ئاي

بۇ يىلقى نوپىل فىزىكا مۇكاپاتىدىن گىلاشوۋ، ئابدۇسالام ۋە ۋېينېرگىلار ئورتاق بەھرىمەن بولىدىغان بولدى. چۈنكى ئۇلار ئاساسىي زەررىچىلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئاجىز ئۆزئارا تەسىر بىلەن ئېلېكتروماگنىتتىن ئۆزئارا تەسىرنىڭ بىرلىكى نەزەرىيىسى توغرىسىدا تۆھپە ياراتتى. بۇ تۆھپە ئاجىز نېيترال ئېقىمدىن بېشارەت بېرىشىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالدى.

فىزىكىدىكى ھەربىر زور ئىلگىرىلەش كۆپ ھاللاردا قارىماققا قىلچە ئالاقىسى يوقتەك ھادىسىلەرنى ئورتاق بىر سەۋەبكە باغلىۋېتىدۇ. بىر كلاسسىك مىسالنى ئالساق، نيۇتون ئالىمىنىڭ چۈشۈشىنى ۋە ئاينىڭ يەر شارىنى ئايلىنىپ ھەرىكەت قىلىشىنى چۈشەندۈرۈش نەتىجىسىدە ئالەمنىڭ تارتىش كۈچىنى بايقىغان. XIX ئەسىردە ئېلېكتر بىلەن ماگنىتتىن ھەقىقەتەن بىر كۈچ (يەنى زەرەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئېلېكتروماگنىتتىن ئۆزئارا تەسىرى) نىڭ ئىككى تەرىپى ئىكەنلىكى بايقالدى. ئېلېكترون ئاساسلىق رولىنى ئېلىپ چىققان بولغاچقا، ئېلېكتروماگنىت كۈچىنى تېز يەتكۈزگۈچى بولۇپ قالدى. ھالبۇكى فوتون — فوتون ئېلېكتروماگنىت كۋانتى — ئىشلەپچىقىرىش تېخنىكىسىغا ۋە ئادەتتىكى تۇرمۇشىمىزغا يېتەكچىلىك قىلىدۇ. يالغۇز ئېلېكتر تېخنىكىسى ۋە ئېلېكترون شۇناسلىقىلا ئەمەس، بەلكى ئاتوم فىزىكىسى ۋە مولېكۇلا فىزىكىسىمۇ، شۇنىڭ ئارقىسىدا

خىمىيىلىك ۋە بىئولوگىيىلىك جەريانمۇ مۇشۇ كۈچنىڭ ئىدارە قىلىشىدا بولىدۇ.

مۇشۇ ئەسىرنىڭ دەسلەپكى 10 يىلى ئىچىدە، كىشىلەر ئاتوم يادروسىنى تەتقىق قىلىشقا باشلىغان چاغدا ئىككى خىل يېڭى كۈچنى — كۈچلۈك يادرو كۈچى بىلەن ئاجىز يادرو كۈچىنى — بايقىدى. بۇ ئىككى خىل كۈچ تارتىش كۈچى بىلەن ئېلېكتروماگنىتتىڭ ئۆزئارا تەسىر قىلىشىغا ئوخشاشمايتتى، ئۇلار پەقەت يادرو دىئامېتىرنىڭ ئارىلىقى دائىرىسىدە رول ئوينايتتى. كۈچلۈك كۈچ يادرونى بىرلىكتە تۇرىدىغان قىلاتتى، ئاجىز كۈچ بولسا ئاتالمىش يادرونىڭ β يىمىرىلىشىدەك رولنى ئۈستىگە ئالاتتى. مېدىتسنا ۋە ئىشلەپچىقىرىش تېخنىكىسىدا قوللىنىلغان رادىئوئاكتىپلىق ماددىلارنىڭ تولىسى β رادىئوئاكتىپلىق بولىدۇ. ئېلېكترونمۇ ئاجىز ئۆزئارا تەسىرگە قاتنىشىدۇ، لېكىن ئاجىز ئۆزئارا تەسىردە ئاساسلىق رول ئالغۇچى بولسا نېيترىنودۇر، بۇنداق زەرەتنى ئامېرىكىلىق يازغۇچى ئۇپىدىك شېئىرىي شەكىلدە مۇنداق تەسۋىرلىگەنىدى:

ئومىتاق ئالەم

دەر ھەقىقەت نېيترىنو بەك كىچىك،
ئۇندا ماسسا، زەررىدىن يوق ھېچ ئەسەر،
تەسىرلەرمۇ ئۇنتۇلغان.
گەر سورىساڭ تەسىر كۈچ ئۇ نېمە دەپ،
ئۇ بۇنىڭدىن ئەزەلدىنلا بىخەۋەر،
يەر شارى بىر ھاماقەتتۇر ئالدىدا،
ئۆتۈپ كېتەر ئۇلار ئۇندىن ئاسانلا؛
نۇر-فوتونلار ئەينەكلەردىن ئۆتكەندەك،
چاڭ-توزانلار ھاۋاداندىن كىرگەندەك،
ئۆتۈپ كېتەر توسالغۇسىز بىخەتەر.

تۈن پەردىسى لەرزىغا چۈشكەندە،
 ئاستاغنا كېلەر ئۇلار نېپالغا،
 ھەملە قىلىپ ئۇلار كارىۋات ئاستىدىن
 چاڭ سالىدۇ ئاشىقلارغا شۇ ئانلا.
 زەپ كارامەت، زەپ كارامەت بىر دۇنيا،
 لال بولسەن تەرىپىدىن شۇ قەدەر.

شېئىردا نېپىرنى توغرىسىدىكى تەسۋىرلەرنىڭ ئىچىدە « تەسىر كۈچتىن بىخەۋەر » دېگەن سۆزدىن باشقىسى تامامەن توغرا. ئۇلار راستلا ئاجىز كۈچ ئارقىلىق تەسىر قىلىشىپ تۇرىدۇ. شېئىردىكى نېپىرنى قۇياشنىڭ يادروسىدىن كېلىدۇ، كېچىدە يەر شارىغا يېتىپ كېلىپ نېپالغا كىرىدۇ، ئارقىدىنلا جۇڭگونىڭ ئارقىسىدىكى ئامېرىكا دۆلىتى تەرەپلىرىدىكى رايونلاردىن كېتىپ قالىدۇ. ھىدروگېن قۇياشنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى يادرو رېئاكسىيىسى زەنجىرى ئىچىدە كۆيۈپ گېلىغا ئايلانغان چاغدا يەر شارىدىكى تۇرمۇش ئۈچۈن زۆرۈر بولغان قۇياش ئېنېرگىيىسىنى پەيدا قىلىدۇ-دە، ئەقەللىسى « سۈرسۈپلېچ » نىڭ ھامىلىرىمۇ ئاخىر يادرو ئېنېرگىيىسىگە تايىنىشقا مەجبۇر بولىدۇ. گەرچە ئىسسىق رېئاكتور بولغان بۇ قۇياش ئادەمزات زىچ جايلاشقان رايونلاردىن تولمۇ يىراق بولسىمۇ. بۇ رېئاكسىيە زەنجىرنىڭ ئوت يېقىشقا باشلاش ۋە توختىتىش رېئاكسىيە ھالقىسىنىڭ ھىدروگېننى كۆيدۈرۈپ تىرتىغا ئايلاندۇرۇشى ئاجىز كۈچ ئاساسىغا قۇرۇلغان، شۇڭا ئاجىز كۈچنى قۇياش ياندۇرغۇچ ۋە قۇياش ئۇچۇرگۈچ دەپ ئاتاشقا بولىدۇ.

بۇ يىللىق نوپىل فىزىكا مۇكاپاتىغا مۇشەددەس بۇ نەزەرىيە مۇكاپاتقا ئېرىشكەنلەرنىڭ 60-يىللاردا. ئۆز ئالدىغا ئېلىپ بارغان خىزمەتلىرى داۋامىدا تەرەققىي ئەتتۈرگەن نەزەرىيىدۇر. بۇ نەزەرىيە ئاجىز كۈچ بىلەن ئېلېكتروماگنىت كۈچىنىڭ تۆۋەندىكىدەك

زىچ مۇناسىۋىتى بارلىقىنى ئېچىپ بەردى. بىز بۇ ئارقىلىق ئاجىز كۈچ توغرىسىدىكى چۈشەنچىمىزنى كېڭەيتىش ۋە چوڭقۇرلاشتۇردۇق: بۇ ئىككى كۈچ بىر بىرلىككە كەلگەن ئاجىز ئېلېكتىرنىڭ ئۆزئارا تەسىرىنىڭ ئوخشاشمايدىغان قىياپىتى بىلەن مەيدانغا چىقىدۇ. بۇ ئېلېكترون بىلەن نېيترىننىڭ بىر ئائىلىگە مەنسۇپ زەررىچە ئىكەنلىكىدىن، نېيترىنو ئېلېكتروننىڭ كىچىك ئىنىسى ئىكەنلىكىدىن بېشارەت بېرىدۇ. بىرلىك نەزەرىيىسىدىن كېلىپ چىقىدىغان ئىككىنچى بىر خۇلاسە شۇكى، بىر يېڭى ئاجىز ئۆزئارا تەسىر مەۋجۇت بولۇشى كېرەك. ئىلگىرى ئاجىز جەرياننىڭ روي بېرىشى پەقەت ئېلېكتروننىڭ ئۆزىنىڭ نېيترىنوغا ئۆزگىرىشى (ئەكسىچە بولسىمۇ شۇنداق) بىلەن مۇناسىۋەتلىك، بۇنداق جەريان زەرەتلەرنىڭ ئاجىز ئېقىمى ئارقىلىق ئېلىپ بېرىلىدۇ، چۈنكى زەررىچىلەر ئۆزىنىڭ زەرەتلىرىنى ئۆزگەرتىشى كېرەك، دەپ قارىلىپ كەلگەندى. بۇ نەزەرىيە شۇنىڭدىن بېشارەت بېرىدۇكى، نېيترال ئېقىم بىلەن باغلىنىشلىق بولغان يەنە بىرخىل جەريان بولۇشى كېرەك. بۇ خىلدىكى جەرياندا، نېيترىنو — ياكى بولمىسا ئېلېكترون — نىڭ ئۆزى ئۆزگىرىپ كەتمەيدۇ. 70-يىللاردا ئېلىپ بېرىلغان تەجرىبىلەر بۇ نەزەرىيىنىڭ بۇ بېشارەتلىرىنى تولۇق دەلىللىدى.

بۇ يېڭى نەزەرىيىنىڭ مۇھىم ئەھمىيىتى ئالدى بىلەن ئۇنىڭ ئىچكى ئىلمىيلىكىدە. ئۇ تېخى يەنە بىرخىل كۈچلۈك يادرولۇق كۈچنى تەسۋىرلەيدىغان ۋە ئاساسىي زەررىچىلەر ئوتتۇرىسىدىكى ھەرخىل ئۆزئارا تەسىرلەرنى يەنەمۇ ئىلگىرىلەپ بىرلىككە كەلتۈرىدىغان لايىھىنى ئوتتۇرىغا قويغان.

نۇتقىمىنىڭ خاتىمىسى سۈپىتىدە تەبىئىي پەنلەرنىڭ ئوخشاش بولمىغان تارماقلىرى ئوتتۇرىسىدا مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان، مۇرەككەپ، چىڭىش ھالدا ئالاقىلىشىپ تۇرىدىغان مىسالدىن بىرنى كەلتۈرۈشۈمگە رۇخسەت قىلىشىڭلارنى سورايمەن.

بىزنىڭ بەدىنىمىزنىڭ كۆپ قىسمى «ئاسمان جىسىملىرىنىڭ چاڭ-تۈزۈنى» دىن تۈزۈلگەن: ھۈجەيرىلىرىمىزنى تەشكىل قىلغان ھىدروگېندىن باشقا ئېلېمېنتلار تۇرغۇن يۇلتۇزلارنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى يادرو رېئاكسىيىسى جەريانىدا شەكىللەنگەن. يادرو رېئاكسىيىسىمۇ ئىزچىل داۋاملىق تۈردە بىزنىڭ قۇياشىمىزدا ئېلىپ بېرىلىدۇ. ئاسمان جىسىملىرى فىزىكا ئالىملىرىنىڭ قارشى بويىچە ھاياتلىق بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغان فېرمېنت بىلەن گورمونلاردا كۆرۈلگەن بەزى ئېغىر ئېلېمېنتلار — يود بىلەن سېلىن مۇشۇنداق ئېلېمېنتلار قاتارىدا — پەقەت گىگانىت يۇلتۇزلارنىڭ شىددەت بىلەن پارتلىشىدىن، يەنى ئاتالمىش پەۋقۇلئاددە يورۇق يېڭى يۇلتۇزلارنىڭ پارتلىشىدىن پەيدا بولغان. بىزنىڭ سامانىيولى سىستېمىمىزدا پەۋقۇلئاددە يورۇق يېڭى يۇلتۇزلارنىڭ پارتلىشى ھەر 100—200 يىلدا بىر قېتىم كۆرۈلىدۇ. نېيترال ئېقىم ئارقىلىق ئۇزۇن تەسىر كۆرسىتىدىغان نېيترىنو مۇشۇنداق پارتلاشتا ھەل قىلغۇچ رول ئوينايدىغان بولۇشى ئېھتىمالغا ناھايىتى يېقىن. بۇنداق پارتلاشتا بۇ جىسىمنىڭ كۆپ قىسىم ماددىسى ئاسمان بوشلۇقىغا ئېتىلىپ چىقىپ كېتىدۇ. شۇڭا بىئولوگىيىنىڭ ماھىيىتى بولغان بىزنىڭ ئەزالىرىمىزنىڭ ئىقتىدارىغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، بىز يەنىلا نەچچە مىليارد يىللار ئىلگىرى پەۋقۇلئاددە يورۇق يېڭى يۇلتۇزلارنىڭ پارتلىشى بىلەن شەكىللەنگەن ئېلېمېنتلارغا تايىنىمىز. بۇ يەنە مۇشۇ نەزەرىيە تەمىن ئەتكەن بىر مۇھىم يول بېشارەت بەرگەن بىرخىل يېڭى ئاجىز كۈچنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇ شۈبھىسىز بىئولوگىيە، ئاسمان جىسىملىرى فىزىكىسى ۋە ئاساسىي زەررىچىلەر فىزىكىسى ئوتتۇرىسىدىكى ئادەمنى قاتتىق جەلپ قىلىدىغان بىر خىل ئالاقە.

پروفېسسور گلاشوۋ، پروفېسسور ئابدۇسالام ۋە پروفېسسور ۋېينېرگ: مەن نۇتقىمدا سىلەرنىڭ يېڭى ۋە غەلىتە، يەنە كېلىپ تونۇشلۇق بولغان ساھەنىڭ ماددىنىڭ ئەڭ چوڭقۇر قاتلىمىنىڭ

تۈزۈلۈشىدىن ئىبارەت تەڭدىن تولسى تېخى نامەلۇم تۈرۈۋاتقان ساھە بىلەن تۇتاشقان يېرى توغرىسىدىكى زور كەشپىياتىڭلارنىڭ ئارقا كۆرۈنۈشىنى ئىپادىلەپ بېرىشكە تىرىشتىم.

بىزنىڭ بۇ تۈزۈلۈشىنى تەتقىق قىلىش ئۇسۇلىمىزدا يېقىنقى 10 يىل ئىچىدە تۈپ ئۆزگىرىش بولدى. ئاجىز ئېلېكتىرنىڭ ئۆزئارا تەسىرى توغرىسىدىكى بۇ نەزەرىيە بۇنداق ئۆزگىرىش مەنزىرىسىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان ئەڭ مۇھىم تۈرتكە كۈچلەرنىڭ بىرى بولۇپ قالدى.

مەن شەرەپ ھەم خۇشاللىق بىلەن سىلەرگە شۋېتسىيە خان جەمەتى پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ ئەڭ قىزغىن تەبرىكىنى يەتكۈزۈمەن ھەمدە سىلەرنى پادشاھ ئالىيلىرىنىڭ قولىدىن مۇكاپاتىڭلارنى ئېلىشقا تەكلىپ قىلىمەن.

ساھەسىدە يېڭى بۆسۈش بولىدىغانلىقىدىن بېشارەت بىرگىن .
شۇڭا بۇ نۇتۇقنى ئىلىم-پەننىڭ دېڭىز-ئوكيانغا يۈرۈش قىلىشى
توغرىسىدىكى جاراڭلىق سىگنال، دەپ قاراشقا بولىدۇ. ئەھۋالدىن
قارىغاندا، ئاپتونوم كۆز قارىشى ئامېرىكا ھۆكۈمىتىنىڭ تەدبىر
كۆرۈشىگە مەلۇم تەسىر كۆرسەتكەندەك قىلىدۇ.

دۇنيادىكى دېڭىز-ئوكيانلار — ئىنسانىيەتنىڭ تۈۋرۈكى

1988-يىلى 10-ئاينىڭ 13-كۈنى

مەكتەپ مۇدىرى لېۋىس، رەئىس گىبورس، دوكتور لۇند،
خامپېن — سىدېن ئىنستىتۇتىدىكى ئوقۇتقۇچىلار، ساۋاقداشلار:
مەن سىلەرنىڭ گۈزەل مەكتىپىڭلارغا كېلىپ، بىزنىڭ ۋىرگىنىيە
شىتاتىمىزغا جايلاشقان بۇ مۇھىم ئەدەبىيات ئىنستىتۇتىغا دۇنيادىكى
دېڭىز-ئوكيانلار ئىنسانىيەتنىڭ تۈۋرۈكى دېگەن ۋەدەمنى ئەكەل-
گەنلىكىمدىن تولمۇ پەخىرلىنمەن. ئامېرىكىدا رىقابەت خاراكتېرلىك
ھەرىكەت — دۇنيادىكى دېڭىز-ئوكيانلاردا ھېچنېمىدىن قورقمايدىغان
ھەرىكەت باشلانغاندىن بۇيان، مەكتىپىڭلار ئامېرىكىنىڭ نۇرغۇن
جامائەت ئەربابلىرىنى يېتىشتۈرۈپ چىقىپ، كىشىگە ئىنتايىن چوڭقۇر
تەسىر بەردى. مەن شۇنى بايقىدىمكى، دۆلىتىمىزنىڭ ئالاقىدار
سىياسەتلىرىدە كەم بولسا بولمايدىغان دېڭىز-ئوكيان قائىدىلىرىنى
بايان قىلماقچى بولسام بۇ يەر ئىنتايىن مۇۋاپىق يەر ئىكەن.
كۆپچىلىك بۇ يەردە مەكتىپىڭلارغا، مەكتىپىڭلارنىڭ ھازىرقى مۇشۇ
تارىخىي خاراكتېرلىك ئوكيانشۇناسلىق ساھەسىدىكى رەھبەرلىكىگە
ئادەمنى مەھلىيا قىلىدىغان بىر مەنزىرىنى سۈرەتلەپ بەرسە
بولدۇ. بۇ يېقىندا يېتىپ كېلىدىغان XXI ئەسىردىكى ئامېرىكا ئۈچۈن
نېمىدېگەن ياخشى ئالامەت-ھە.

دېڭىز-ئوكيان ئامېرىكىنىڭ ئەھۋالى، ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى ۋە پاراۋانلىقىغا، ئامېرىكا خەلقىنىڭ بىخەتەرلىكىنى كاپالەتكە ئىشەندۈرۈش ۋە تۇرمۇش سۈپىتىگە قارىتا چوقۇم تېخىمۇ چوڭ تۆھپە قوشىشىغا بۇ تۆھپە ھەتتا بىزنىڭ گۈللىنىۋاتقان جۇمھۇرىيىتىمىز دۇنياغا كەلگەن باسقۇچتا ئىگە بولغان دېڭىز-ئوكيان ئىلتىپاتىدىنمۇ زور بولىدۇ. بۇ تەرەققىيات سىياسىي رەھبەرلىكنىڭ — مەكتىپىڭلارنىڭ شەھەر ئوقۇغۇچىلىرىغا قايتا-قايتا سىڭدۈرگەن نۇقتىئىنەزىرىگە باغلىق. بۇ ھال ئامېرىكىنى دېڭىزدىكى رەھبەرلىك ئورنىغا ئىگە قىلىدۇ.

مەن ناھايىتى تەلەپلىك ئىكەنمەن، 30 يىلغا يېقىن دېڭىزچىلىق ھاياتىنى باشتىن كەچۈرگەندىن كېيىن، جەنۇبىي ئىللىنوئىس ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ مەكتەپتە تۇرۇشلۇق تالانتلىق ئەربابى بولغان بوكمېست فۇلبېر بىلەن ئۇچرىشىپ قالدۇم. كۆپىنچىمىز ئۇنىڭ تورسىمان گۇمبەز لايىھىسىنى بىلىمىز، مونترئال دۇنيا يەرمەنكىسىگە ئىشلەپ بەرگەن بۇ لايىھە تەرەققىياتنىڭ ئالامىتى. لېكىن تولىمۇ ئەپسۇسكى، ئۇنىڭ دېڭىز-ئوكيان توغرىسىدىكى بېشارەت خاراكتېرلىك ئىدىيىسى ۋە ئۇنىڭ پۈتۈن دۇنيا خەلقىگە ئەكەلگەن ئۈمىدىنى بىلىدىغانلار تولىمۇ ئاز.

1970-يىلى فۇلبېر ۋاشىنگتوندا مەن رىياسەتچىلىك قىلىدىغان «دۇنيادىكى دېڭىز-ئوكيانلار ۋە بايلىق» مۇھاكىمە يىغىنىدا ئاساسىي كۆزقاراش خاراكتېرلىك نۇقتىنى ئېلان قىلدى. دېڭىز-ئوكيان مائارىپ فوندى جەمئىيىتىنىڭ باشلىنىشى سۈپىتىدە بۇ مۇھاكىمە يىغىنىمۇ يېڭى كۆپ تارماقلىق ئوكيانشۇناسلىق تەتقىقاتىنىڭ چىقىش نۇقتىسى بولۇپ قالدى. ئەھمىيىتى ئەڭ زور بولغىنى شۇكى، ئۇ ئامېرىكىنىڭ ئالاقىدار سىياسىتى ئۈچۈن ئۇرۇق چېچىپ، ئامېرىكىنىڭ پۈتكۈل كېيىنكى ئەسىردىكى ھەرىكەت يۆنىلىشىنى كۆرسىتىپ بەردى.

دېڭىز-ئوكيان ئۆزىنىڭ كۈچىنى بىر قاتار كەڭ «دېڭىز-ئوكيان گۇمانتار پەنلىرى» ئارقىلىق كۆرسىتىدۇ. دېڭىز-ئوكيان ئىنسانىيەتنىڭ

تۈۋرۈكى دېگەن بۇ نۇقتىنى چۈشىنىشتە مۇشۇ باشلىنىش نۇقتىسى ھەممىدىن مۇھىم. قىزىقىشنى قوزغاش ئەقلىي خاراكتېرلىك تەسىر كۆرسىتىشتىن كۆپ مۇھىم. ئۆز قىممىتىنى ئىشقا ئاشۇرۇشتىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئىنسانىيەتنىڭ بۇ ئۆلچەش مىزانى ئەسلىدىلا ھەممىدىن مۇھىم ئىدى.

بىر يېپىڭى دۇنيا دېڭىز-ئوكياننىڭ ئۇ قىرغىقىدا بارلىققا كېلىدۇ. بۇ ئىنسانىيەتنىڭ مول، رەڭدار تۇرمۇشى ۋە شادلىقىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان يېڭى دۇنيا، دېڭىز-ئوكيان خاراكتېرلىك تەپەككۈر ۋە ھەرىكەتكە خاس يېڭى دۇنيا، ئەر-ئاياللارنىڭ جاسارىتى ۋە روھىغا جەڭ ئېلان قىلغان بىر يېڭى دۇنيا. ئەگەر بىز دېڭىز-ئوكياننى ئاقىلانلىك بىلەن چۈشەنسەك، ئىنسانلارنىڭ تۇرمۇشىنى ياخشىلاش يولىدا كەلگۈسىدىكى بۇ ساھە بىلەن ئالاقە قىلىشساق، بىز دېڭىز-ئوكيان چوقۇم ئىنتام قىلىدىغان ھەر خىل ئىدىيىلەردىن بۇ باي كېلەچەكنى كۆرەلەيمىز. ئىنسانىيەتنىڭ تۈۋرۈكى بولغان بۇ دېڭىز-ئوكياندا سان-ساناقسىز بايلىق، مەنپەئەت ۋە قىممەت بار. تېخىمۇ باياشات، تېخىمۇ مولچىلىق تۇرمۇشقا ئېرىشىش ئۈچۈن بىز دېڭىز-ئوكيانغا بۇرغالغان چاغدا ئۇنى ئۇزاق ئۇيۇقتا كۆرەلەيمىز. «1988-يىلىدىكى چوڭ قۇرغاقچىلىق» نىڭ مەنزىرىسى ھەممە ئادەمنىڭ كاللىسىدا تۇرۇپ قالدى. ئاپەت كەلتۈرۈپ چىقارغان زىيانغا تۈلگەن بەدەل ھەيران قالارلىق دەرىجىدە بولدى، لېكىن سۇ يېتىشمەسلىك كەلتۈرۈپ چىقارغان قىيىنچىلىق تەخمىنەن 318 مىليون كۇب مېل سۇنى ئاپەت رايونىغا يەتكۈزۈپ، كىشىلەرنىڭ سۇغا بولغان ئېھتىياجىنى قاندۇرۇشنىڭ مۇھىم ئەھمىيىتىنى تېخىمۇ ئاسان چۈشىنىدىغان قىلدى. ئاندىن كېيىن بۇ يەنە دۆلەتنىڭ پىلاننى ۋە خەلقئارا پىلاننى تۈزۈپ چىقىشنىڭ مۇھىم پىرىنسىپى بولۇپ قالدى.

ياپونىيە ئارخىتېكتورى چىڭگىي جۇيچۇ دېڭىز ئۈستى شەھىرىنى لايىھىلىگەن. ئۇ دۇنيادىكى دېڭىز-ئوكيانلارنىڭ ئىنسانلارنىڭ تۈۋرۈكى

بولۇشتەك پايدىلىق ئورنىنى ئاساس قىلىپ، تەسىرلىك بىر مەزىرىنى سۈرەتلەپ بەرگەن؛
ئەتىكى شەھەرلەر خۇددى نىلۇبەر گۈلىدەك دېڭىزدا كۆتۈرۈلۈپ چىقىدۇ ۋە دېڭىزدا لەيلەپ تۇرىدۇ. ئۇلار پەقەت ئىنسانلارنىڭ خۇشاللىقى ئۈچۈنلا ئۆسىدۇ، پىشىپ يېتىلىدۇ، چىچەكلەيدۇ. ھاياتلىق قائىدىسى بارلىق جانلىقلارنىڭ ھاياتلىقىنىڭ دېڭىز-ئوكيانلارنىڭ ھاياتلىق ئىقتىدارىغا باغلىق ئىكەنلىكىدەك بۇ ھەممىگە مەلۇم ھەقىقەتنى گەۋدىلەندۈرۈپ بەردى. مېنىڭ «دەۋر» ژۇرنىلىغا يېقىندا بېسىلغان «پاسكىنا دېڭىز» دېگەن ماقالىگە قارشى چىققانلىقىمىڭمۇ سەۋەبى مۇشۇ. بۇ ژۇرنالنىڭ قارشىلىققا ئۇچرىشى ئۇنىڭ كېسەللىكنىڭ تارقىلىشى توغرىسىدىكى دوكلاتتا ئىلمىي ئاساسنىڭ بولمىغانلىقى. ئۇ قىسمەن دېڭىز ياقلىرىدىكى سۇ سۈيىتىنىڭ ناچارلىشىشىنى كۆزەتكەندىن كېيىن قىلىنغان پەرەز. شۇڭا ئۇنى پۈتۈن يەر شارى نۇقتىسىدىن دېڭىز-ئوكيانلارغا كۆڭۈل بۆلگەنلىك دېگىلى بولمايدۇ، مەن نەشرىياتچىغا ئىجابىي تەنقىدىمنى دېدىم، مەن ئۇلارنىڭ كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغان تەتقىقاتىدىن ئالغان تەسىراتىمنى «يۈزە» دېگەن سۆز بىلەنلا ئىپادىلىدىم. شۇنى تەكىتلىدىمكى، مۇھىتنىڭ مۇكەممەللىكى ناھايىتى پۇختا ماتېرىياللاردىن تەركىب تېپىشى كېرەك. مۇھىتتىن ئىبارەت بۇ ئۈنۈپرسال گەۋدىگە تەسىر كۆرسىتىدىغان بارلىق مۇھىم ئامىللار، ئىشلىتىش، ئۆز مەيلىچە قالايمىقان ئىشلىتىش ۋە ياخشىلاش تەدبىرلىرىنىڭ ھەممىسى مۇكەممەل ھالدا بىرلەشتۈرۈلۈشى، ئوتتۇرىغا قويۇلغان چوڭ-چوڭ مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشنىڭ چارىلىرىگە تولۇق ئۇيغۇن كېلىشى كېرەك. مەن ئەڭ قىزغىن مۇھىت ئاسىرىغۇچىلارغا ئوخشاش دۇنيادىكى سۇ رايونلىرىنى قوغداش مەسىلىسىگە سەمىمىي كۆڭۈل بۆلىمەن. بىزنىڭ كۆڭۈل بۆلۈشىمىز دېڭىز-ئوكياننىڭ پۈتكۈل ئادەتتىكى تۇرمۇشىمىزدا ئوينىيدىغان مەركىزىي رولىدىن ئىبارەت مۇشۇ نۇقتىنى چۆرىدەيدۇ. بۇ مەسىلىنىڭ ئىنسانلارنىڭ ئىستىقبالىغا نىسبەتەن

ئادەتتىن تاشقىرى مۇھىم ئەھمىيىتىنى تەكىتلەش بىلەن بىر ۋاقىتتا، مەن ئۇزۇن مۇددەتلىك تەلىم-تەربىيە، تەتقىقات ۋە ئۇنىۋېرسال پىلان ئارقىلىق پۈتكۈل مۇھىتنىڭ ھاياتلىق ئىقتىدارىغا زور دەرىجىدە كاپالەتلىك قىلىشنى ئوتتۇرىغا قويدۇم. ھازىر بىزگە كېرىكى كېسەللىك تارقىلىش ھەققىدىكى تېخىمۇ كۆپ دوكلات ئەمەسلىكىنى، رايون پەيدا قىلىدىغان بۇلغىنىشنى پىنت بىلەن تاڭغانغا ئوخشاش ۋاقىتلىق چارىلەر بىلەن ھەل قىلىشقا ئۇرۇنۇش ئەمەسلىكىنى تەكىتلىدىم. پۈتۈن يەر شارى نۇقتىسىدىن دېڭىز-ئوكيانلارنى تونۇش ۋە قوللاش، بۇ قىممەتلىك سۇ رايونىنى ساقلاپ قېلىش — دۇنيا ۋە دۆلەتلەرنىڭ مەنپەئىتىگە ئالاقىدار بولغان چوڭ ئىشتىن ئېيتقاندىمۇ ئىنتايىن مۇھىم. مۇھىتى ھاياتلىق ئىقتىدارىنى ساقلاپ قالايدىغان قىلىش خىزمىتى دۆلەتنىڭ زور خىزمىتى بولۇپ قالدى. سىياسەت جەھەتتىن ئويلانغاندا پۈتۈن يەر شارى دائىرىسىنى نەزەردە تۇتۇش كېرەك. چۈنكى دېڭىز-ئوكيانلار ھەم پۈتۈن يەر شارى مىقياسىدا مەسىلە پەيدا قىلالايدۇ، ھەم ئۇ يوشۇرۇن كۈچ بىلەنمۇ تەمىن ئېتەلەيدۇ. ژۇرنال تەھرىرىنىڭ بەرگەن جاۋابى سىلىق بولدى. ئۇلار «دەۋر» ژۇرنىلىنىڭ پەقەت بۇلغىنىش مەسىلىسىگەلا كۆڭۈل بۆلۈپ كەتكەنلىكىنى، باشقا تەرەپلەرگە كۆڭۈل بۆلۈپ كېتەلمىگەنلىكىنى تەكىتلىدى.

XII ئەسىردىكى ئامېرىكا پۇقرالىرىدا ياخشى ماتېماتىكا بىلىمى، كومپيۇتېر بىلىمى ۋە باشقا ھەر خىل پەننىي بىلىملەرلا بولۇپ قالماي، باشقا جەھەتلەردىكى بىلىملەرمۇ بولۇشى كېرەك. ئامېرىكا دۇچ كېلىدىغان خىرىس بۈگۈنكى تېخنىكىنىڭ مۇرەككەپلىك دەرىجىسى، شۇنىڭدەك ئالىملار ۋە ئىنژېنېرلارنىڭ بىلىم ئېلىش تەشۋالىقىدىن زور دەرىجىدە ئېشىپ كېتىدۇ. بىزنىڭ سىياسەت جەھەتتىكى روشەن يېتەرسىزلىكىمىز تەلىم-تەربىيە جەھەتتىكى مۇنەۋۋەر نەتىجىلەرنى قوللاشنى ھازىرقى زامان دۇنياسىدىكى يەر شارى خاراكتېرلىك پەن ھالقىغان تەتقىقاتنىڭ پۈتكۈل دائىرىسىگە قەدەر كېڭەيتىشىمىز

كېرەكلىكىنى گەۋدىلىك ھالدا چۈشەندۈرۈپ بەردى ، تېخنىكا ئاساسلىق ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچ ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ . ئىنسانلارنىڭ ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچىنىڭ قوزغىتىلىشى بارلىق ئۆگىنىش ساھەسىدە ۋە كۈرەش قىلىش ساھەسىدە ھالقىلىق ئامىل بولۇپ ھېسابلىنىدۇ . مەقسىتى ئېنىق بولغان سىياسەت ئىنسانلارنىڭ بارلىق مۇۋەپپەقىيىتى ۋە تەرەققىياتىغا ئىلھام بېرىدۇ .

بۇ ئوكيان شۇناسلىق ئىنسانىيەت تەرەققىياتىدا ئاۋانگارتلىق رولىنى جارى قىلدۇرۇۋاتقان چاغدا ، دېڭىز-ئوكيان مائارىپ فوندى جەمئىيىتىنىڭ « دېڭىز-ئوكيان بىلىملىرىنى ئىلگىرى سۈرۈش » خىزمىتى ئوكيان شۇناسلىقىنىڭ ھەرقايسى ساھەلىرىدە ھارماي-تالماي تەتقىقات ئېلىپ بېرىۋاتقانلارغا ئۇنداق ئىلھام بەرمىسىمۇ بولىدۇ دېگەنلىك ئەمەس . ئادەمنى ھەممىدىن بەك خاتىرجەم قىلىدىغىنى شۇكى ، دېڭىز-ئوكيان مائارىپ فوندى جەمئىيىتىنىڭ قىزغىن قوللىشى بۇنداق ئەندىشەلەرنى بىكار قىلدى . ئامېرىكىنىڭ XX ئەسىردىكى ئىنقىلاب خاراكتېرلىك تېخنىكىنى دېڭىز-ئوكيان ساھەسىگە تەتبىق قىلالىغان يېتىشىزلىكىنى (بالىستىلىق باشقۇرۇلىدىغان بومبا قويۇپ بېرىدىغان يادرو سۇ ئاستى پاراخوتىنى بۇنىڭدىن مۇستەسنا دېيىشكە بولىدۇ) تولدۇرۇۋېلىش ئۈچۈن ئوبدان تەشكىللەنگەن تەتقىقات كۈچىنى پىلانلاپ ، دۇنيا دېڭىز-ئوكيان بىلىملىرى ساھەسىگە بىرىنچى ھۆججەمنى قوزغاشقا كاپالەتلىك قىلىش كېرەك .

XXI ئەسىردىكى تېخنىكىنى دېڭىز-ئوكيان ساھەسىگە تەتبىق قىلىشقا تايانماق ، دېڭىز-ئوكياندىن غايەت زور بايلىققا ئىگە بولۇشنىڭ ئەڭ ياخشى مەنزىرىسىنى پىلانلاپ چىقالايمىز . « دېڭىز-ئوكيانلارنىڭ سىرىنى ئېچىش » تىن ئىبارەت قۇدرەتلىك ھەرىكەت مەملىكەت بويىچە ئوكيان شۇناسلىق ساھەسىدىكى ئەڭ مۇنەۋۋەر خادىملارنى جەلپ قىلىدۇ . بۇنىڭدىن كۆلۈمبۇ دەۋرىدىكى پورتوگالىيىنىڭ شاھزادە ساگرىس ھىنرى پاراخوت-دېڭىزچىلىق ئىنستىتۇتىدىكىگە ئوخشاپ كېتىدىغان ئەھۋالنى كۆرگىلى بولىدۇ . XV ئەسىرنىڭ ئاخىرقى

بىرنەچچە يىلدا، چوڭقۇر خىيال قىلىشقا ئامراق بۇ شاھزادە دېڭىزچىلىق ئىشى بويىچە ھەر ساھەدىكى ئاتاقلىق كىشىلەرنى، ئەڭ مۇنەۋۋەر دېڭىز ئېكسپېدىتسىيىچىلىرىنى، خەرىتە سىزغۇچىلارنى ۋە ماتېماتىكىلارنى يىغىپ، پۈتۈن يەر شارى بويىچە دېڭىزچىلىق ساھەسىدە بۆسۈش ھاسىل قىلماقچى بولغانىدى. ئۇ دېڭىزچىلىق ئىشلىرىنىڭ ھەرقايسى ساھەلىرى، ھەرقايسى پەنلەرنىڭ ئۇقۇمىنى سەھىپە مۇتەپەككۈرلىرىنى، ئالىملىرىنى ئۆزىنىڭ «تەپەككۈر خەزىنىسى» گە جەلپ قىلدى. بۇ ئوكيانشۇناسلىق ساھەسىدىكى ئاقىللار گۇرۇھىنىڭ دېڭىز-ئوكيانلارغا قوزغىغان ھۇجۇمى بىزنىڭ بۇ دۇنيايمىزنى مەڭگۈ ئۆزگەرتىۋەتتى.

«مانخاتتان دېڭىز-ئوكيان قۇرۇلۇشى» ھازىرقى زامان دۇنياسىدا ئاشۇنىڭغا ئوخشىشىپ كېتىدىغان تەسىرنى پەيدا قىلىش ئۈچۈن لايىھىلەنگەن. ئۇ پۈتۈن ئىنسانىيەت ئالدىدا يەنە بىر قېتىم تارىختا مىسلى كۆرۈلمىگەن تۆھپە يارىتىشقا كاپالەت بېرىدۇ. بۇ ئەسىر يېڭى ئەسىرگە بۇرۇلۇش ئالدىدا تۇرغان ھالقىلىق پەيتتە، بىز قولغا كەلتۈرگەن ئىنقىلاب خاراكتېرلىك تەرەققىيات زامانىۋى «دېڭىز-ئوكيانچىلىق ئىشلىرىدىكى بۆسۈش» قىلىشىنى زورلۇق بىلەن تەلەپ قىلىدۇ. قۇرۇقلۇقتا كۈندىن-كۈنگە ئازىيىپ كېتىۋاتقان بايلىق قاتتىق ئېھتىياجى ئەمدى زادىلا قاندۇرالمىدۇ. گەرچە ئەھۋال ئوخشاش بولمىسىمۇ، لېكىن ئوخشىشىپ كېتىدىغان، ھەتتا تېخىمۇ سەلتەنەتلىك بولغان مەنزىرە بىزنىڭ دېڭىز-ئوكيان ئىشلىرى جەھەتتىكى قىزغىنلىقىمىزنى قوزغىدى. يادرو ئىلمىدىكى ئەڭ يېڭى بايقاشلار، ئىرسىيەت شۇناسلىقتىكى جىنسىسز كۆپەيتىش جەھەتتىكى، بۆلەكلىك تۈزۈلۈش نەزەرىيىسى جەھەتتىكى، ئالەم قاتنىشى ۋە خەۋەرلىشىش جەھەتتىكى، دېڭىز-ئوكيان دىنامىكىسى جەھەتتىكى يېڭى بايقاشلار دېڭىز-ئوكياننى ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىدىن ئىبارەت يېڭى سەۋىيە يۈكسەكلىكىگە كۆتۈردى. بۇ بىزنىڭ يېتەربىلىك سۇ ۋە پۈتمەس-تۈگمەس پاكىز ئېنېرگىيە ئارقىلىق كۈندىن-كۈنگە

بېشىپ كېتىۋاتقان ئېھتىياجنى قاندۇرۇشىمىزغا كاپالەتلىك قىلىدۇ؛ ئاقسىلى مول بولغان دېڭىز يېمەكلىكلىرىنى ئىستېمال قىلىش سەۋىيىمىزنى ئۆستۈرىدۇ، بۇنداق دېڭىز يېمەكلىكلىرى ئۈزۈقلۈك سۇيۇقلۇقى ئارقىلىق يېتىشتۈرۈش قائىدىسى بويىچە لايىھىلەنگەن خىلمۇخىل «دېڭىز-ئوكيانلاردىن ئېلىنغان كالا گۆشى قورۇملىرى» بولىدۇ؛ ئۇ كىشىلەرنىڭ كېسەل ئازابىنى يېنىكلىتىش ئۈچۈن بىزنى كۆپلەپ يېڭى دورىلار بىلەن تەمىن ئېتىدۇ؛ راكىنى داۋالاشتىكى تۈرلۈك ئۈنۈملۈك دورىلار، ئاغرىق توختىتىش دورىلىرى، قان ئويۇتۇش ئوكۇللىرى، يۈرەك رېتىمىنى تەڭشەش دورىلىرى ۋە باشقىلار كېلەچەكتىكى مۇشۇ دېڭىز-ئوكيان تەتقىقات ساھەسىدە مەيدانغا كېلىدۇ. دېڭىزنىڭ ھەرىكەتلىنىشى كۈچى، دېڭىزنىڭ تىنچلىقى ئىنسانلارنىڭ روھىي جەھەتتىكى بېسىمىنى يېنىكلىتىدۇ.

دېڭىز-ئوكيان مۇھىتىنىڭ كەلگۈسى يوشۇرۇن كۈچىنى ئېچىش پىلان جەھەتتە ئەڭ ياخشى ماسلاشتۇرۇشقا ئېرىشتى. بۇ ئەھۋال بولسا بۇنداق ئەڭ ياخشى ماسلاشتۇرۇشنى ئەتراپلىق كۈچەيتتى. چوڭ دېڭىزنىڭ چوڭقۇر يېرىدىكى كۆپ مېتاللىق سۇلىقلار، بۆلەكلىك تۈزۈلۈشنىڭ پائالىيەت رايونلىرى بىزنى يېڭى كان بايلىقلىرى مەنبەسى بىلەن تەمىنلەپ، بىزنىڭ غايەت زور ئىقتىسادىي قىممىتى ۋە ئىستراتېگىيەلىك ئەھمىيىتى بار مىنېراللارغا بولغان ئېھتىياجىمىزنى قاندۇرىدۇ. FPC (قويۇقلاشتۇرۇلغان يېلىق ئاقسىلى) ئاجايىپ بىر خىل يېمەكلىك دەپ قارالماقتا. 2-دۇنيا ئۇرۇشى ئاياغلاشقان، ئامېرىكىنىڭ سىياسىتى دېڭىز-ئوكيانغا يۈزلەنگەن چاغدا بۇ خىل يېمەكلىك كەڭ تارقىلىشقا باشلىغانىدى. 1988-يىلى قاتتىق قۇرغاقچىلىق يۈز بەرگەندە، بېنگال خەلقى بىلەن ئېفىئوپىيە خەلقى ئاچارچىلىق دەستىدىن قاتتىق ئازابلانغاندا، بۇخىل يېمەكلىكنىڭ مۇھىملىقى مىليون ھەسسەلەپ ئېشىپ كەتتى. بۇنداق رەڭسىز، پۇراقسىز، تەمسىز، ئەمما ئاقسىل ماددىسى مول يېمەكلىك ئىنسانلارنى زىيانغا ئۇچراشتىن، بولۇپمۇ بالىلارنى ئاچارچىلىق دەستىدىن مېڭىسىنىڭ زىيانغا ئۇچرىشىدىن ساقلايدۇ.

ئىككى قېتىملىق دېڭىز-ئوكيان يۈرۈشىدىكى تېما ئوپىمۇ ئوخشاش—
يېڭى ساھەدىن ئەڭ زور يوشۇرۇن كۈچكە ئېرىشىش، ئىككىلا قېتىمدا
دېڭىز-ئوكيان توغرىسىدىكى نادانلىق پاچاقلار تاشلاندى. لېكىن
بۇ قېتىمقىسىنىڭ مەركىزىي نىشانى ئىسلام دىنىنىڭ مۇھاسىرە
چەمبىرىكىنى بۇزۇپ تاشلاش بولماي قالدى. ئوخشىشىپ كېتىدىغان
بىلىم جەھەتتىكى تەسىر بولسىلا ئوخشىشىپ كېتىدىغان يوشۇرۇن
كۈچكە ئېرىشكىلى بولىدۇ. ساگرىس سىگنال گۈلخاننى چوقۇم يەنە
يېقىلىشى كېرەك، ئىنسانلارنىڭ تۇرمۇش مەنىسىنى ياخشىلاش ئۈچۈن
ئىجادكارلىققا ئىگە دېڭىز-ئوكيان ئىشلىرى خادىملىرىنى سەپەرۋەر
قىلىپ، دېڭىز-ئوكيانغا دائىر ئىدىيە، تونۇش ۋە بىلىملەرنىڭ
تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈش كېرەك. ئىسلاھات ئېلىپ بېرىش
كېرەك، بۇ دادىل تەڭشەش تەدبىرلىرىنى قوللىنىشنى، بارلىق
ۋاسىتىلەرنى قوللىنىپ «دېڭىز-ئوكيانغا بۇرۇلۇش» نى يولغا قويۇشنى
تەلەپ قىلىدۇ. مەسىلەن «مانخاتتان دېڭىز-ئوكيان قۇرۇلۇشى» نى
ئالماق، ئۇ ئېرىشكەن ئالدىن تاللاش ھوقۇقى ۋە قوللاشنى 2-دۇنيا
ئۇرۇشى ۋاقتىدا يادرونىڭ پارچىلىنىشىنى تەتقىق قىلغان يەنە بىر
مانخاتتان قۇرۇلۇشى بىلەن تەڭ ئورۇندا قويۇشقا بولىدۇ. رىقابەت
خاراكتېرلىك ھەرىكەت ھاياتىي كۈچنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشكە
موھتاج. دېڭىز-ئوكيان ساھەسىدە ھاردىم-تالدىم دېمەي تەتقىقات
ئېلىپ بېرىش كېرەك دېگەن تەلەپكە ئاساسىي جەھەتتىن سەل
قارالدى. بۇنداق ئەھۋالدا، «مانخاتتان دېڭىز-ئوكيان قۇرۇلۇشى»
تېخىمۇ باشلامچىلىق رول ئويناپ، دۇنيانىڭ دېڭىز-ئوكيانغا بولغان
تونۇشى جەھەتتە بىرىنچى قېتىم كۈچلۈك يۈرۈش قوزغاپ، دېڭىز-ئوكيانلار-
نىڭ كەڭرى قويندا ياتقان ھەيران قالارلىق بايلىققا — «ئالتۇن-كۈمۈش
خەزىنىسى» گە ئېرىشىشىمىز، ئۇنىڭ پۈتۈن يەر شارى خاراكتېرلىك
قىممىتىدىن پايدىلىنىشىمىز، پۈتۈن يەر شارى خاراكتېرلىك مەنىسىدىن
ۋە ئىنسانلارغا ئاتا قىلىدىغان مول، رەڭدار تۇرمۇش ھۇزۇرىدىن
بەھرىلىنىشىمىز لازىم.